

تصویر ابو عبد الرحمن الکوردی

رێزمانی ئاخواوتنی کوردی

به پێی لیکۆلینهوهی لیژنه‌ی زمان و زانسته‌کانی
له کۆری زانیاری کورد

پڙمانى ئاڭاوتنى كوردى

به پىتى لىكۆلىنه وهى لىژنهى زمان و زانستهكانى

له كۆپى زانىارى كورد

پێژمانی ئاهاوتنی کوردی

به پیتی لیکۆلینهوهی لیژنه‌ی زمان و زانسته‌کانی
له کۆپی زانیاری کورد

دهزگای چاپ و بڵاوکردنه‌وهی ئاراس

هه‌ولێر - هه‌ریمی کوردستانی عێراق

هه‌موو مافیک هاتووته پاراستن ©
دهزگای چاپ و بلۆکردنه‌وهی ئاراس
شه‌قامی گولان - هه‌ولێر
هه‌ریمی کوردستانی عێراق
هه‌گبه‌ی ئه‌لیکترۆنی aras@araspess.com
وارگه‌ی ئینته‌رنیته‌ www.araspublishers.com
ته‌له‌فۆن: 00964 (0) 66 224 49 35
دهزگای ئاراس له ٢٨ تشرین (٢) ١٩٩٨ هاتووته دامه‌زران

ڕێزمانی ئاخواوتنی کوردی
لیژنه‌ی زمان و زانسته‌کانی له‌ کۆپی زانیاری کورد
کتیبه‌ی ئاراس ژماره: ١٠٩٠
چاپی دووهم ٢٠١١
تیریژ: ٢٠٠٠ دانه
چاپخانه‌ی ئاراس - هه‌ولێر
ژماره‌ی سپاردن له به‌ڕێوه‌به‌رایه‌تیی گشتیی کتبخانه گشتیه‌کان ٦٦ - ٢٠١١
نه‌خشاندنی ناوه‌وه: ئاراس ئه‌کرهم
رازاندنه‌وه‌ی به‌رگ: مریه‌م موته‌قییان
پیتکاری: ڕۆشنا ره‌شاد
هه‌له‌گری: کارزان کانه‌بی
رێنووسی یه‌کگرتوو: به‌دران ئه‌حمه‌د حه‌بیب

پوونکردنه وه یێکی پێویست

کۆری زانیاری کورد، له رۆژانی سه‌ره‌تای دامه‌زرانییه‌وه، چه‌ند لیژنه‌یێکی پێک هێنا بۆ ئەنجامدانی ئەو ئەركانه‌ی كه به پێی یاسای دامه‌زرانی بۆی دیار كراون. بۆ خه‌ریكبوون به زمانی كوردیییه‌وه، كه یه‌كێكه له ئەركه هه‌ره گرنگه‌كانی كۆر، له هه‌وه‌له‌وه لیژنه‌یێك دامه‌زرا به ناوی (لیژنه‌ی زمان) هه‌وه به ئەندامه‌تی ئەم مامۆستاiane: پاكیزه ره‌فیق حیلمی، كامیل به‌سیر، گیو موكریانی، عه‌زیز ئەحمه‌د، سادق به‌هائهدین، نووری عه‌لی ئەمین و ئەحمه‌د تاهیر نه‌قشبه‌ندی. نه‌ختیك دواتر مامۆستا حافز موسته‌فا قازیش خرایه سه‌ر لیژنه‌كه‌وه و بوون به هه‌شت ئەندام. ئەم لیژنه‌یه له رۆژی ۳ - ۵ - ۱۹۷۱ دا كه‌وته سه‌ر كارکردن و دوازه جارن كۆ بووه‌وه و به‌سه‌ردا هه‌لوه‌شایه‌وه و یه‌كێکی تری له جیگه دانرایه‌وه به ناوی (لیژنه‌ی زمان و ئیملا) و له‌م ئەندامانه پێك هێنرا: مه‌سه‌عود مه‌مه‌د، هه‌ژار (عه‌بدورمه‌حمان)، پاكیزه ره‌فیق حیلمی، نه‌سرین فه‌خری، كامیل به‌سیر، سادق به‌هائهدین، عه‌بدولعه‌مید ئەترووشی و نووری عه‌لی ئەمین.

له یه‌كه‌م نیاگه‌وه ده‌رده‌كه‌وتت له هه‌لبژاردنی ئەندامانی ئەم لیژنانه لایه‌نی گرته‌وه‌ی زۆربه‌ی شیوه‌كانی ئاخاوتنی كوردی ره‌چاو كراوه تاكو رێزمانیك كه له ئەنجامی تۆزینه‌وه‌ی لیژنه‌یێکی ئەوتۆوه به‌ره‌م بێت سه‌رله‌به‌ری شیوه‌كانی كوردی تیدا خۆیندرابێته‌وه به‌و نیازه كه وا له به‌راوردکردنی زۆزینه‌ی شیوه‌كانه‌وه هه‌ل پتر چه‌نگ كه‌وێ بۆ دۆزینه‌وه‌ی ده‌ستووره ره‌سه‌نه‌كانی رێزمانی كوردی. ئەم مه‌به‌سه‌ش به‌لاوه باندێ مهبه‌سی ر‌وویتوکردنی هه‌موو زمانه‌كه‌مان، ئەگه‌ر مومكین بێت، له ر‌پی تیخویندنه‌وه‌ی هه‌موو شیوه ئاخاوتنه‌كانیه‌وه كاریكه بایه‌خی تایبه‌تی خۆی هه‌یه و گه‌لێك یارمه‌تی زمانزان ده‌دات هه‌م بۆ پێكه‌ینانی فكه‌رییێکی گشتی له باره‌ی زمانی كوردیییه‌وه و هه‌م بۆ تێبهرکردن له گه‌شتی پسپۆرانه و تێ هه‌لكشینه‌وه‌ی میژووناسان بۆ ناو جه‌رگه و بۆ سه‌ر بنجی زمانه‌كه‌.

بئگومان رهچا وکردنی ئەم مەبەسانە لە سەرەتاوە وای کرد پێکھێنانی لیژنەکان باوەش بە ژمارەییکی زۆر لە ئەنداماندا بگرێ، بەلام بە تاقیکردنەوە دەرکەوت لیژنەی زۆر ئەندام بە ھۆی درێژەکیشانی دەمەتەقەیی نێوانیانەووە برشتی ئەوەندە کەم دەبێ کە لەگەڵ ئەرک و کاتەکەیی چ گونجانیکی نەبێ، بۆی ئەم لیژنەییەش ھەلۆھشیاو و ئەمجارەیان لە پۆزی ۱۲ - ۱۱ - ۱۹۷۲دا دوو لیژنەیی لێ کەوتەووە: یەکیکیان بە ناوی (لیژنەی زمان) کە لەم ئەندامانە پێک ھێنرا: مەسعوود محەمەد، ھەژار، نەسرین فەخری، سادق بەھائەدین و نووری عەلی ئەمین. ئەوی تریان بەناوی (لیژنەی لیکۆلینەووی زمان) کە لەسەر پێتازییکی تایبەتی خۆی خەریکی تۆزینەوویە و چ پێوەندییکی بە لیژنەکەیی ترەووە نییە.

لیژنەی زمان بەردەوام بوو لەسەر چالاکیی خۆی تا پۆزی ۵ - ۱۱ - ۱۹۷۳. لەم پۆژەدا بریارێکی نوێ لە ئەنجومەنی کۆڕەووە دەرچوو لیژنەییکی تازەیی پێک ھێنا لە ژێر ناوینیشانی (لیژنەی زمان و زانستەکانی) بە ئەندامەتی: مەسعوود محەمەد، نەسرین فەخری، سادق بەھائەدین و نووری عەلی ئەمین. مامۆستا ھەژار خۆی لە ئەندامەتی ئەم لیژنەیان دەرھاویشت بۆ مەبەسی یەکلایوون لەگەڵ چالاکیی لیژنەکانی تر کە تێیاندا ئەندام بوو، بەتایبەتی لیژنەی ئەدەب. کاری ئەم لیژنەییە درێژەکیشانی کاری لیژنەکەیی پێشووترە کە ناوی (لیژنەی زمان) بوو، چی لێردەا دەمخوێنتیتەووە بەرھەمی دوو لیژنەیی یەک لە دواھیک (لیژنەی زمان) و (لیژنەی زمان و زانستەکانی) یە لەو پۆژەووە کە کەوتنە سەر کاری سەرەخۆیانەووە.

لیژنەکانی سەر بەزمانەووە لە سەرەتاکانی خەریکبوونیانەووە بەزمان پێنووس و پێزمانیان تێک بەستبوو، واتە چارەسەرکردنی گێروگرفتی پێنووس و دۆزینەووی دەستوورەکانی پێزمانیان لە ھەمان کاتدا دەست تێ وەردەدا، لەمەشدا ئەم راستییەیان رەچا وکردبوو کە بەشیکی زۆری چۆنیەتی نووسینی وشە و کەرتەکانی ئاخاوتن بەندە بە دۆزینەووی ئەو دەستوورانەیی پێزمان کە دیار دەدەن تەریکیی وشە و پستە چۆنە و لە چییەووە ھاتوو و کامی بە کامیەووە لە نووسیندا بلکێ ویا نەلکێ. بەلام زووبەزوو دەرکەوت بەستەنەووی دانانی پێنووس بە دەرھێنانی دەستوورەکانی پێزمانەووە لەگەڵ پێویستی خێراکردن لە دانانی پێنووسیکی یەکگرتوو ناگونجی، چونکە فەرمانی پێزمان کاریکی نەفەسدرێژ و بەرفەرەوانە، لەوانەییە چەند سال تێ پەڕی بەر لەو لیژنە ویا تاک لێی بپیتەووە لە

کاتیڤدا گیروگرفتی پښووسی کوردی له کوردستان عیراقدا پیوستی به چارهسهرکردنیکي خیرا و سهربهخو ههیه بهلکو بتوانی یهک شیوه و پښووس بکری به دهستووری گشتی بو ههموو لایه نیک و ههموو نووسهران. ئەم تیبینییه وای کرد لیژنهکانی ریزمان خو بدزنهوه له گیروگرفتی پښووس و یهکلا بنهوه بو توژینهوه له ریزمان.

کاری ئەم لیژنهیهی (زمان و زانستهکانی) که درێژهکیشانی کاری (لیژنهی زمان)ه بو ئامانجیکی دیارکراو بووه له لایهن کوڤی زانیاری کوردهوه، که بریتییه له ریکخستنی پوختهییکی ئەوتوی ریزمانی کوردی دهست بدا بو خویندن له پله هه لکشیهوهکانی فیترگهکانی رهسمی و کوڵتیهکان، مهههس ئەوه نهبووه له توژینهوهیدا قوول بیتهوه بو بناوانی زمانی کوردی که سهر دهکیشتهوه سهر لیکۆلینهوهی میژووی زمان و خهريکبوون به فۆنتیکهوه سهرهراي گه یاندنهوه یهکتري زاره جوداکانی له ناوچهییکهوه بو ناوچهییکی تری کوردستانی گهوره.

لیژنه له خهريکبوونی به باسهکانی ریزمانهوه ويستویهتی هه رجاره چاوێک به بیروباوری زمانزانی کوردیدا بخشینی و بهراوردیکیش بکا له نێوانی زمانی کوردی و ئەو زمانانهی که ریزمانهکانیان به لای کوردهوارییهوه نهختیک ئاشنايه. بو ئەم ئامانجه تا له توانیدا بوو بیت سهرهتای لیکۆلینهوهکانی به هینانهوهی ئەو بیروباوهراوه و دهستووری ئەو زمانانه دهست پی کردوه، به لام نهیتوانیوه ههموو جارێک له سهر ئەم کارهی بهردهوام بیت له بهر هه ندی هوی که سهردهکیشیتهوه سهر ناچاری و دهست نه رویشتن. لیژنه خاوهنی ژوو و کتیبخانه و ئه رشیفی تاییهتی خوی نییه بتوانی سهرچاوهی ئەو بهراوردکردنانه، که کتیبهکانی ریزمانی کوردی و هی زمانهکانی بیگانهیه، ههمیشه گات بهردهست بکات. هه ر یهکێک له ئەندامهکانی، وهک کتیبخانهییکی بچووکي گه رۆک، هه رجاره چ کتیبیکی ریزمانی لا هه بی بو کوپونهوهی لیژنه له گه ل خوی دهیهیتی. له م هاتوچویهشدا زۆر جار ان وا ده بی کتیب بزر ده بی و جیگریشی نییه بیتهوه جی یاخود به درهنگه وه جیگر پهیدا ده بیتهوه، ئیتر له کوپونهوهکانی دواتردا که لینی ئەو کتیبه بزر بووانه دهردهکهویتی تا رۆژیک که کتیبی تازه له لاییکهوه بهردهستی لیژنه دهکهویتی. واش ده بی یهکێک له ئەندامانی لیژنه ناتوانی له کوپونهوهییکی، وهیا زیاتر، ئاماده بیت ئیتر به خوی و بهو کتیبه ریزمانیهی که ههیهتی له لیژنه دادهبری و بایي ئەو

سەرچاوهی که لایه‌تی که لاین ده‌که‌وێته تۆزینه‌وه‌ی ئه‌و کۆبوونه‌وه‌ی و پرکردنه‌وه‌شی ده‌بێته‌ فه‌رمانی دوا‌پۆژ. سهره‌پای ئه‌مانه‌ گۆرانی ئه‌ندامان له دامه‌زاندنی لیژنه‌ی تازه‌دا وا ده‌کا ئه‌و کتێبه‌ی که له هه‌وه‌له‌وه له‌بهر ده‌ستی لیژنه‌دا بوو نه‌که‌وێته‌وه به‌ر ده‌ستی به‌هۆی لیکه‌وتنی خاوه‌نی کتێبه‌که له ئه‌ندامه‌تی لیژنه‌ی نوێ. به‌ نموونه‌ی روونکردنه‌وه ده‌لیم تا‌که‌ نوسخه‌ی کتێبێکی رێزمانی مامۆستا توفیق وه‌هبی که ده‌ستی لیژنه‌ی به‌سهر راده‌گات ئه‌و ده‌سنووسه‌یه که لای د. نه‌سرین فه‌خری هه‌یه و خۆی شکلنووسی کردووه له‌بهر کتێبه‌که، ده‌وجا چه‌ندیکێ د. نه‌سرین له‌ کۆبوونه‌وه‌ی لیژنه‌ دا‌برابێت کتێبه‌که‌ی مامۆستا وه‌هبیش نادیار بووه. وا چاوه‌ریان ده‌کرێت ئه‌م که‌موکه‌سرییه له که‌رسته‌ی دیراسه و باری له‌بار بۆ چالاکی لیژنه، به‌ته‌واوبوونی خانووی تازه‌ی کۆپ به‌سهر بجۆ له‌و رووه‌وه که مه‌ودای به‌رفه‌روانتر و جی‌گه و رێگی رێکوپێکتر و کتێبخانه‌ی ده‌وله‌مه‌ندتر بۆ لیژنه په‌یدا بێت.

لێره‌دا پتویست ده‌بینم باریکی گرنگی تری چۆنیه‌تی کاری لیژنه و شیوازی تۆزینه‌وه‌ی له‌ رێزماندا روون که‌مه‌وه:

لیژنه‌ وای به‌ چاک زانی نه‌خشه‌ییکی گشتی بۆ لیکۆلینه‌وه‌کانی بکیشێت تا‌کو پێ به‌ پێ و هه‌نگاو به‌ هه‌نگاو و له‌ چارچێوه‌ی ئه‌و نه‌خشه‌یه‌دا به‌ره‌وپێشه‌وه‌ ب‌روا بۆ ناو باسه‌کانی رێزمانی کوردی. له‌م رێبازده‌دا شیوازی کلاسیکی تۆزینه‌وه‌ی زمانی تیکه‌ڵ کرد له‌گه‌ڵ شێوازێکی مه‌یله‌و خۆکرددا، ب‌پاری دا له‌ سه‌ره‌تاوه که‌رت و به‌شه‌کانی ئاخاوتنی کوردی ده‌ست نیشان بکات و به‌ پێی باوه‌ری خۆی لێیان‌وه‌ بدوێت و ناو و زاراوه‌یان بۆ دا‌بنیت، به‌دوا ئه‌ودا بکه‌وێته‌ سه‌ر لیکۆلینه‌وه له‌ چۆنیه‌تی دروستکردنی رسته و دا‌رشتنی گوته له‌ زمانی کوردیدا. له‌ تیک‌پرای دانانی نه‌خشه و به‌سه‌ردا رۆشیتنی، ئه‌وه‌شی ره‌چاو کرد که نی‌گای خۆی ب‌پێته سه‌روشت و تایبه‌تی ئاخاوتنی کوردی نه‌ک له‌ کولانه‌ی رێزمانی ئاخاوتنه‌کانی بێگانه‌وه سه‌یری زمانی کوردی بکات، واته له‌ به‌ر تیشکی ناوه‌کیی سه‌لیقه‌ی کوردیدا رێزمانه‌که‌ شی کاته‌وه نه‌ک له‌ ده‌ره‌وه‌را چرای بۆ بخوازیته‌وه. له‌ پێکه‌ینانی ئه‌م مه‌به‌سته‌شدا به‌ درێژایی کات ده‌بوو سه‌قافه‌تی جودا جودای هه‌ر چوار پێنج ئه‌ندامه‌کانی لیژنه بێته‌وه سه‌ر یه‌ک شه‌قامه‌پێی تۆزینه‌وه، قه‌ناعه‌ته‌کانی تایبه‌تی ئه‌ندامه‌کانیش به‌لاوه‌ ب‌نرێ بۆ ئیحتیما‌لی دۆزینه‌وه‌ی

راستیکی تازه و شرایه وه له ریزمانی کوردیدا. هه چهند ئهم خو له بیرکردنه کاریکی زهممت بووه و ههمو جارن له توانادا نه بووه، به لام له بهشی ههره زوری توژینه وه کان ههول دراوه بیروباوه ری ههمو ئه ندانه کان له سهر یه ک رای کوژیته وه چه نداهه کو ئهم هه ولدانه داخواری ده مه ته قه و کیشه ییکی دوور و دریزی شی کردبی. که بییت و سهیری (محضر)ی کو بوونه وه کانی لیژنه بکهیت ده بینی و بووه چه ند کو بوونه وه یک تی په رتیه بی ئه وه چ مه ودا ییکی ئه و تو برایی له توژینه وه و لی کوژینه وه که له گه ل درژ خایاندنی ئه و ده مه ته قانه بگونجیت، چونکه هه ولدانی بی وچان و بو گه یشتن به بیروباوه ریکی یه کگرتو لیژنه ی له بزووتنه وه ی خستووه. هه ندی جار نه گونجانی رای ئه ندامانی لیژنه گه یشتووه ته راده ییک و په سه ند دیتراوه لیژنه دهستی خو ی له توژینه وه ی شوینی ریک نه که و تنه که بکیشیته وه و گرفته که بخاته وه بهر چاوی ئه نجومه نی کوژ تا کو ئه و به پیی ده سه لاتی خو ی بریار به سه ر شتی کدا بدات، به لام ههمو جارن له حا لی وه هادا کوژ گرفته که ی بو لیژنه گتیرا وه ته وه بی ئه وه هیچی لیوه بل ی له و رووه وه که و تا کو کو تاییی کاری لیژنه، هه رچی هه بی سه ر به توژینه وه له ریزماندا، به جی بهی لری بو لیژنه که خو ی نه کا به ره مه که ی بییته مزاش وه یا وه ک ده غلی هه ره مه ی لی بییت. له مه را ده رده که ویت ئه و په ری دیمو کراسی له ده برینی بیروباوه ری و شیوازی کاری لیژنه دا به کار هاتووه و له هیچ لاییکه وه هیچ شتی ک به سه ریدا نه سه پی تراوه.

لی کوژینه وه کانی لیژنه، له ماوه ی رابردوودا، گه لاله ییکه پیویستی به ریکخستن و پوخته کردن هه یه بو ئه وه بییته به ره مه یکی شایان به بلا وکردنه وه و شکلی کتییی ریزمان وه رگری. لیژنه به ئومید بوو له پاش ته و او کردنی ههمو با سه که جاریکی تر به سه ریدا بیته وه و که له به ره کانی پر کاته وه و نارێکییه کانی له بار کاته وه ئه وسا بیخاته بهر چاوی ئه نجومه نی کوژه وه تا کوو ئه ویش بو دوا جار ده سه بزاریکی بکا و بریار له سه ر راست و هه له ی بدا ئه و جا له شکلی کتیب وه یا چه ند گو تار یک له گو ژاره کهیدا بلا و بکریته وه. به لام و دیاره دیوانی سه رو کایه تی به رزه وه ندی له وه دا دیت به ره مه که خیرا تر بخریته بهر چاوی خوینه ری کوردیه وه بو هه لسه نگاندن و نر خاندن و ره خنه لیگرتنی. ئهم خیرا یی کردنه بووه هوی مانه وه ی جوداوازی بیرو رای ئه ندامانی لیژنه وه ک که هه بوو، چونکه وه ک گو ترا ئه نجومه نی کوژ جاری بریاری له سه ر هیچ راییکیان نه داوه تا بیکاته ئه و دستوور

که خۆی رای لێیه و وهک پێشنیازی کۆڕپێخاته بازاری نرخاندن و پەخنه‌ی
خۆینه‌رانه‌وه. لێره‌دا بیروباوه‌ری ئەندامانی لیژنه له‌سه‌ر حاڵی گه‌ڵاڵه‌یی ماوه‌ته‌وه
بۆ هیچ بژارکردن و سازدان و رێکخستن، که‌س له‌ لاه‌وه‌ ده‌ستیکی پوخته‌کردنی بۆ
ئەم گه‌ڵاڵه‌یه نه‌بردوه‌وه.

ماوه‌ته‌وه بۆ لیژنه له‌ پێشه‌وه چ بڕیارێکی سه‌ره‌تایی نه‌دا له‌ باره‌ی
چەندبوونی به‌شه‌کانی زمانی کوردیه‌وه، ئەم چەندبوونه‌ درایه به‌ر حوکمی
تۆژینه‌وه له‌ زمانه‌که‌دا جا زۆر بۆ یا که‌م. له‌م مه‌یدانه‌دا ته‌نیا ئەوه‌نده‌ی کرد که
ده‌ست بکا به‌و به‌شانه‌ی چ گومان نییه له‌ بوونیان سه‌ربه‌خۆییان و له‌ هه‌موو
زماناندا به‌ شێکی سه‌ربه‌خۆی ئا‌خاوتن ژمێرراون بۆیه‌یه راسته‌وخۆ له‌ پێشه‌وه
یه‌خه‌گیری به‌شی (ناو) و تا‌قمه‌که‌ی بوو.

مقرر (ده‌م‌راست)ی لیژنه

مه‌سه‌عوود محه‌مه‌د

به شه کانی ئاخاوتن

۱

ناو

ناو ئه و وشه يه سهر به خو و اتا يه که ده گه يه نيّت که به کاته وه نه به ستر اوه، وهک: کاوه، سال، بهرد، پياوه تي، هه ولي تر، روښتن، گول، په پووله، فريوک، به سته لهک، هه لپه رکي، تي هه لکيشان.

[تيبيني و روونکردنه وه:

که ده گوتوي (به کاته وه نه به ستر اوه) بويه هه تا کو ناوه کانی (ظرف زمان) وهک روژ، شهو، سال، مانگ، سات، کات... هتد بهر ئه م ته عريفه بکه ون و نه چنه ناو ته عريفی کار (فعل) وه، چونکه له و ناوانه دا (کات) ناوه روکي وشه کانه نهک پتيان وه به ستر اوه. له عه ره بيدا ده لّين (غير مقترن بالازمنة الثلاثة)، و اتا ئه و (اقتران) هي عه ره بي به سترانه وه که ي کوردييه له م ته عريفه دا.

دهمراستی ليژنه]

ناو له دوو رووه وه باس ده کريت:

۱- له رووی پیکهاتنه وه.

۲- له رووی و اتا وه.

يه که م- ناو له رووی پیکهاتنه وه ده کريت به دوو به شه وه:

۱- ساده

۲- ناساده

ناسادهش ده‌بیته دوو به‌ش:

ا- لیکدراو

ب- داپیژراو

۱- ناوی ساده

هه‌تا ئیستا بۆ ئەم زاراوه‌یه ئەم وشانه دانراون.

۱- سه‌عید سدقی (ته‌نیا) ی به‌کار هیناوه.

۲- توفیق وه‌ه‌بی (ساده) ی له‌ فهره‌نگه‌ ئینگلیزییه‌که‌یدا به‌کار هیناوه.

۳- مه‌ردۆخ (ساده) ی له‌ فهره‌نگه‌که‌یدا به‌کار هیناوه.

۴- شیخ محهم‌دی خاڵ (ساده) ی له‌ فهره‌نگه‌که‌یدا به‌کار هیناوه.

۵- کوردۆییف (ئاسان) ی له‌ پێژمانه‌که‌یدا به‌کار هیناوه.

۶- رشیدی کورد (خوری) ی له‌ پێژمانه‌که‌یدا به‌کار هیناوه.

۷- جگه‌رخوین (ساده) ی له‌ پێژمانه‌که‌یدا به‌کار هیناوه.

۸- نووری عه‌لی ئەمین (په‌تی) ی له‌ پێژمانه‌که‌یدا به‌کار هیناوه.

۹- هه‌ژار وا پێشنیاز ده‌کات که‌ وشه‌ی (ساکار) به‌کار به‌یئریت.

پێناسینی (تعریف) ناوی ساده:

لیژنه‌ بۆ دۆزینه‌وه‌ی ته‌عریفیکی ته‌واو دوور و قوول له‌م باسه‌ی کۆلییه‌وه‌ و ئەو ته‌عریفانه‌ی که‌ له‌مه‌وبه‌ر بۆی دانراوه‌ هیناوه‌ به‌ر چاو:

سه‌عید سدقی ده‌لێت: ئیسْمِیکه‌ ئیسْمِیکی تری له‌گه‌ڵا نه‌بی، وه‌کو (عه‌لی، مراد، شار، بازار).

مه‌ردۆخ ده‌لێت: ناوی ساده‌ له‌ یه‌ک واژه‌ دروس بووگه‌، وه‌ک ده‌رز، کێو، قورسی، بلبیل.

زۆربه‌ی نووسه‌رانی تر هه‌ر ئەو ته‌عریفی بۆ ناویان داناوه‌ کهدوویانه‌ته‌ ته‌عریف بۆ ناوی ساده‌، دوا‌یی ته‌عریفیکی سه‌ربه‌خۆیان هیناوه‌ته‌وه‌ بۆ ناوی لیکدراو.

لیژنه‌ به‌ دوا ئەم چاو پێداخساندنه‌ به‌و ته‌عریفانه‌دا که‌وته‌ سه‌ر لیکۆلینه‌وه‌ له‌ ته‌واوی و ناته‌واوی ته‌عریفه‌کان له‌ به‌ر تیشکی واتای (ساده) خۆیدا. هه‌ریه‌ک له‌

ئەندامەكان راي تاييەتى خۆى دەربىرى، لە ئەنجامى بەراوردکردنى ھەموو لايەنەىكى
باسەكە و ڕايەكان لىژنە ئەم تەعريفەى پەسەند كرد:

ناوى سادە ئەو ناوھىە كە لە تەنیا وشەىىك پىك ھاتىت، وەك:
بەرد، با، مەرۆف، دەشت، ڕەگ، مەر، گوشت.

[تەيىنى و روونکردنەوھ:

سادەبوونى ئەم وشانە لە ڕوالتى ئىستاكەيانەوھ دەفامریتەوھ،
لىژنەش ھەر ئەم ڕوالتەى كـردووە بە بنگەى ٻىرى
سادەبوونيان. تۆزىنەوھى لىژنە بەرھە سەرچاوەى وشەكانى
فەرھەنگى كوردى تى ھەلناكشيت تاكو ھەموو وشەىىك بباتەوھ
سەر بنجى مێژووى خۆى و سادەى و ناسادەىيان دەرخات.
ئاشكراشە ئەم وشانەى لە ڕوالتى ئىستاكەياندا بە سادە
دەژمىردىن ھەر بە سادەى دەمىنەوھ ھەرچەند تۆزىنەوھى
مێژووى ناسادەىيشيان بسەپىن چونكە كەس ناى لە نووسىندا
بە شكلى ناسادەيان بەكار بىن وەيا لە وتووىژدا بە غەيرى
جۆرى ئىستايانى بلتەوھ. كە بىن و ئەو وشانەى ئىستا بە سادە
دەناسرىن ھەلىان وەشنىنەوھ وەك ئەوھى «كلۆج» بكەينەوھ «كل
وجە»، ئاخواتنى كوردىمان دەگوڤىت بەرھە ناقلایى و دزىوئەوھ
كە ئەمە كارىكە دژى ھەموو بەرژەوھەندىكى زمانى كوردى.

دەمراستى لىژنە

٢- ناسادە: ھەتا ئىستا بۆ ئەم زاراوھىە ئەم وشانە بەكار ھىنراون:

١- سەعید سەدى (تىكەل).

٢- توفىق وەھبى (لىكدراو).

٣- مەردوخ (پەيوەست).

٤- كوردوىف (بارگران).

٥- نوورى عەلى ئەمىن (ئاوێتە).

٦- رەشىدى كورد (لىكدائى).

پیناسینی ناوی ناساده:

لیژنه بۆ دۆزینه وهی ته عریفیکی ته وادو دور و قوول له م باسهی کۆلییه وه و ئه و ته عریفانهی که له مه و بهر بۆی دانران هینانیه وه بهر چاو، وهک:

سه عید سدقی ده لیت: ئیسمی مرکب ئیسمیکه ئیسمی تری له گه لدا بیت وهکو عه لی مراد، شارباژێر.

مه ردۆخ ده لیت: ناو په یوه ست ئه و ناوه س یا له دوو واژه یا زیاتر دروس بووگه، وهک خداداگ، باخه وان، خۆره تاو، گولاو.

کورديویتف ناوی لیکدراو دهکا به دوو به شه وه، به شیکیان به یاریده ی ناو و ئاوه لئاو هتد... پێک دیت. به شه که ی تریش به هۆی پێشگر و پاشگره وه پێک دیت.

نووری عه لی ئه مین له رێزمانی کوردیدا ده لیت: وشه ی لیکدراو ئه و واژه یه که له دوو وشه یا پتر پێک هات بیت، وهک: مێرگه سوور، مارماسی، بهر داش.

له ده ستووری زمانی فارسیدا ده لیت: ناوی لیکدراو ئه و ناوه یه که خاوه نی دوو پارچه بیت، وه هه ر پارچه یه یان واتایه کی جودای هه بیت و به هه ردووکیان ببه ناویتک، وهک که رویتشک.

لیژنه دوا ی هه لسه نگاندنی ئه م ته عریفانه، هه ی کامیکیان ی په سند نه کرد و کهوته سه ر وردبوونه وه و لیکۆلینه وه بۆ ئه وه ی بگات به ته عریفیکی دروست.

له هه مان کاتدا لیژنه کهوته سه ر لیدانه وه له وه ئاخۆ دابه شکردنی (ناو - یاخود وشه به جۆریکی گشتی) له سه ره تاوه بکری به دوو به شه وه:

۱- ساده.

۲- ناساده.

ئه وجا ناساده بکریته وه به:

۱- لیکدراو.

۲- دارپێژراو.

یاخود یه کسه ر ناو له رووی فۆرمه وه بکری به سی به شه وه:

۱- ساده.

۲- لیکدراو.

۳- داریژراو.

له کاتی دهمه تغه له سهر ئه پرسیاره سییه هاته ناو ئاخاوتنه وه بۆ ئه وه ناو بکری به دوو به شه وه:

۱- ساده، ۲- ناساده بۆ ئه وه ناساده دابهش بکریته وه بۆ: (لیکدراو، داریژراو).

دواى ئه م مونا قه شانه لیژنه که وته سهر هه لپژاردنی یه کیک له و دابهشکردنانه: د. نه سرین فه خری و نووری عه لی ئه مین په سندیان کرد که ناو له سهره تاوه بکری به سی به شه وه:

۱- ساده، ۲- لیکدراو ۳- داریژراو - دروست کراو - بۆ ئه وه ناوی ناساده بیته ناوه وه.

مه سه وود محمه د، هه ژار و سادق به هائه دین له و باوه ردها بوون ناو له سهره تاوه بکری به ۱- ساده ۲- ناساده. ناسادهش بکری به ۱- لیکدراو ۲- داریژراو.

لیژنه ی په پیره ی رای زۆرینه ی ئه ندامانی کرد و بریاری دا له نووسینه کانی دا ناو بکا به ۱- ساده ۲- ناساده. ئه وجا که وته وه سهر لیکۆلینه وه ی باسه که.

۲- ناوی ناساده:

لیژنه ئه م ته عریفه ی په سندن کرد بۆ ناوی ساده:

«ئو ناوه یه له وشه ییک و زیادی پیک هات بیت ئه وجا زیادیه که وشه بیت یا ئامراز یا پیشگر یا پاشگر یا هه ر شتیکی تر».

ئه م ته عریفه بۆیه په سندن کرا چونکه هه موو جوړه کانی ناساده (لیکدراو و داریژراو) ده گرێته وه، وهک:

مارماسی، بهرده نوژ، بن بهرده قیله.

ئه وجا ناوی ناسادهش دوو جوړه:

أ- لیکدراو: ئه و ناوه یه که وا به لانی که مه وه دوو وشه ی و اتاداری تیدا بیت، وهک:

دلشاد، که ومار، روویاک، شهوله بان، گوله گهنم، شه کره سیو، باگردین.

ب- داریژراو: ئه و ناوه ناسادهیه که ته نیا وشه ییکی واتاداری تیدا بیت، وهک: داسوولکه، پیاوه تی، ملوانکه، هه لکه وت، داهات.

[روونکردنه وه:

له ته عریفی ناوی داریژراو که گوترا (ته نیا وشه ییکی واتاداری تیدا بیت) و باسی پئویستبوونی (زیاده) ی تیدا نه کرا بۆیهیه چونکه له سه ره تای ته عریفه که وه گوترا (داریژراو ئه و ناوه ناسادهیه...) له ناسادهشدا بوونی (زیادی) مهرجه، ئیتر پئویست نامینێ به باسکردن و مهرج گرتنی زیاده که دهنه ده بیته (تحصیل حاصل).

دهمراستی لیژنه]

دووهم - ناو له رووی واتاوه:

له پێشه وه نمایشیکی ئه و دابه شکردنانه ده کهین که له مه وه بهر له لایهن زمانه وانه کانی کوردیه وه بۆ (ناو) له رووی مه عناوه دانراون:

آ- مامۆستا سه عید سدقی، هیچ جوداوازیی له میانی فۆرم و واتای ناوه وه دهر نه خستوه ته نیا له رێبازیکی تره وه بۆ باسکردنی ناو چوو و ناوی کردوه به دوو به شه وه..

آ- ناوی عام

ب- ناوی خاص

ب- مه ردۆخ، ناوی له رووی مه عناوه کردوه بهم به شان وه:

۱- ناوی شه خسی، پۆسته م

۲- ناوی جه مع. که ل

۳- ناوی نه وع. ئه سپ

۴- ناوی جنس. گیاندار

۵- ناوی زهمان. دوتینی

۶- ناوی مه کان. کوردستان

۷- ناوی سهوت، باره

۸- ناوی لهون، سوور

۹- ناوی عهده، چوار

۱۰- ئیسمی صغه، پانی

۱۱- ئیسمی طعم، تالی

۱۲- ئیسمی مه‌صده، بوون، چوون

۱۳- ئیسمی فاعل، بپر، بکوژ

۱۴- ئیسمی مه‌فعول، فرۆشیاگ

۱۵- صیغه‌ی مبالغه، گرینۆک

۱۶- صغه‌ی مشبه، درێژ، کۆتا

۱۷- ئیسمی معنی، هۆش

۱۸- ئیسمی ضمیر، ئێمه

۱۹- ئیسمی ئیشاره، ئەم

۲۰- ئیسمی کنایه، (فلان، فیسار...)

ج - مامۆستا خاڵ، له فهره‌نگه‌که‌یدا ناو ده‌کات به دوو به‌شه‌وه:

۱- عام (تیکرا)، وه‌ک: دار، به‌رد، پیاو.

۲- خاص (تایبه‌تی)، وه‌ک: نه‌ریمان، کرماشان.

د- نووری عه‌لی له رێزما‌نه‌که‌یدا (به‌رگی دووهم)، ناو له رووی مه‌عناوه ده‌کات

به‌م به‌شانه‌وه:

۱- ناوی تایبه‌تی: شاسوار

۲- ناوی گشتی: شار

۳- ناوی مادی: ده‌رگا، زێر

۴- ناوی مه‌عنه‌وی: ئازایی، به‌ختیاری

۵- ناوی تاک: منداڵ

۶- ناوی گه‌ل: مه‌ران (ئه‌م مه‌رانه)

ه- کتییی دهستوری زمانی فارسی بۆ پۆلی یهکهمی ناوهندی، ناوی له روی مه‌عناوه کردووه به شەش بەشەوه:

۱- اسمی عام

۲- اسمی خاص

۳- اسمی ذات

۴- اسمی معنی

۵- اسمی مفرد

۶- اسمی جمع

و- له پێزمانی ئینگلیزیدا (ئەمە بۆ نموونه له زمانه‌کانی رۆژاوا، تاکو روون بێته‌وه له‌و زمانانه‌شدا ناو له روی واتاوه ده‌کریت به‌چەند بەشەوه)

کراوه به‌م به‌شانه‌ی خواره‌وه

۱- الاسم العام Common Noun

۲- الاسم المعنوی Abstract Noun

۳- الاسم المادی Concrete Noun

۴- اسم العلم Proper Noun

۵- اسم الجمع Collective Noun

پاش نمایش و به‌راوردکردنیان له‌گه‌ڵ زمانی کوردیدا، ناو کرا به‌سی بەشەوه:

۱- ناو له روی (مفهوم، مضمون) په‌راویزه‌وه، واته‌ چەند تاکان ده‌گرێته‌وه، ئەمیش ده‌کریت به‌سی بەشەوه:

آ- ناوی گشتی (عام): مه‌ر، کۆر، شار.

ب- ناوی تایبه‌تی (خاص، علم): هه‌له‌بجه، نه‌سرین، تانجه‌پۆ.

ج- ناوی کۆمه‌ڵ (اسم الجمع): له‌شکر، پۆل، گه‌ل.

۲- ناو له روی زایه‌نده‌وه^(۱) (جنسه‌وه)، ئەمیش ده‌کریت به‌چوار بەشەوه:

(۱) وشه‌ی (زایه‌ند) به‌ واتای (جنس، Sex) جه‌لادەت به‌درخان به‌کاری هێناوه به‌ دوا ئەودا ره‌شید کورد و نووسه‌رانی تریش به‌کاریان هێناوه.

آ- ناوی نئیرینه: ئەو ناوهیه که له بنه‌په‌تا هەر بۆ زایه‌ندی نێر دانرابیت، وهک: پیاو، ئەسپ، که‌له‌شێر، پیرۆت، به‌ران.

ب- ناوی مێیینه: ئەو ناوهیه که له بنه‌په‌تا هەر بۆ زایه‌ندی مێ دانرابیت، وهک: ماین، پوور، مریشک، کچ، جیل، مه‌ی، ژن.

ج- ناوی دوو لایه‌ن (دوو زایه‌ند): ئەو ناوهیه که بۆ نێر و مێ به‌کار دێت، وهک: کهو، گیشک، وه‌ستا، شاگرد، کاو، به‌رگروو، دۆست، دوژمن.

هه‌ندێ جار ناوی دوو لایه‌ن (دوو زایه‌ند) له پێی به‌کاره‌ینانی وشه‌یه‌که‌وه له‌گه‌ڵیدا، به‌لایه‌کدا ده‌خړیت و زایه‌ندی بۆ دیار ده‌کړیت وهک:

ناوی دوو لایه‌ن	بۆ نێرینه	بۆ مێیینه
گیسک	گیسکه‌نێر	گیسکه‌مێ
سه‌گ	گۆله‌سه‌گ	دێله‌سه‌گ
کهو	نێره‌کهو	ماکهو

د- ناوی بێ لایه‌ن (بێ زایه‌ند): ئەو ناوهیه که له بنه‌په‌تا زایه‌ندی نێر و مێی نییه، وهک: دار خانوو، هاوار، نوێن، پۆشتن، خوری، خواردمه‌نی.

تێبینی:

له شێوه‌ی ژوو‌روودا (کرمانجی) هه‌موو ناو به‌ ئیزافه‌کردنی ئامرازی نێر و مێ له یه‌کتر جودا ده‌کړینه‌وه، وهک:

هه‌وارا دوی گورگی (مێیینه)

سه‌رێ مه‌زن (نێرینه)

وشه‌ی (دار) ئەگه‌ر وشک بوو (نێر)ه، وهک دارێ گویزێ، ئەگه‌ر سه‌وز بوو (مێ)یه، وهک دارا گویزێ.

هه‌روه‌ها له شێوه‌ی خوارووشدا، به‌ تاییه‌تی خوشناو و بالا‌که‌تی، له بانگه‌ێشتن و ئیزافه‌دا وهک شێوه‌ی ژوو‌روو جودایی له نێر و مێدا هه‌یه. جگه‌ له‌وانه‌ش له شێوه‌ی سلێمانی و هه‌ولێر و کۆیه و موکریانیشدا له بانگه‌ێشتندا جوداییی نێر و مێ هه‌یه، وهک:

پووری وهره (ی)

کورپه مهرۆ (ه)

۳- ناو له رووی سهر به خۆیی هه بوونهوه:

دهکری به دوو به شهوه:

۱- ناوی مادی:

هه ندی له ریزمانه کان بهم جوړه ته عریفیان کردووه:

آ- ریزمانه کانی کوردی^(۱): وشه ی (به رجهسته) یان بۆ زاراوه که به کار هیناوه، بهم جوړهش ته عریفیان کردووه (ئهو ناوهیه که قهوارهیه کی ههیه و بهردهست و بهرچاو، واته دهگیریت و دهبینریت، وهک ماست، بهفر، ده رگا، گوشت...) .

ب- ریزمانی فارسی ده بیژیت: اسمی ذات (مادی) ناوی شتی که که خۆی له خۆیدا و جوودی ههیه، وهک درهخت، ئاو، ههوا، تههران.

ج- ریزمانی ئینگلیزی ده لیت: ناوی مادی ئهو ناوهیه که و جوودی ههیه و دهگیریت، وهک: په نیر، شیر، زیر، ئاسن.

به لام لیژنه بهم جوړه ته عریفی ناوی (مادی) ی کرد:

ناوی ئهو شتهیه که بهر ههست ده که ویت، وهک خوئی، که ره، زیر، شیر، با، دهنگ، بۆن، تریفه، بروسکه، ئاورنگ، قهل، مروّف.

[ئهم ته عریفه هه موو ناویکی مادی ده گریته وه که چاو نایبینی وهیا

دهست نایگری، چونکه بهر ههستیکی تر ده که ویت وهک (دهنگ).

دهمراستی لیژنه]

۲- ناوی معنوی (گوزاره):

آ- ریزمانی کوردی^(۲) زاراوه ی (واتایی) ی بۆ به کار هیناوه، بهم جوړهش ته عریفی کردووه: (ئهو ناوهیه که نایبینریت و ناگیریت به لام به ئه ندیشه له دلا ویتته ی

(۱) قوتابخانه کان.

(۲) قوتابخانه کان.

بۆ دەکشیریت و ههستی پێ دهمکریت، وهک کوردایهتی، باوه، شهرم، زانین...)
 ب- مهردوخ، تهنیا ئهوهنده دهلێت (بۆ ناسینی گوزاره دانراوه، وهک هۆش،
 زانست، جهنگ، برسیتی).

ج- له پێزمانی ئینگلیزیدا بهم جوړه تعریفی ناوی مهعنهوی (مجرد) کراوه:
 «ئهو واژهیه که حالتیکی موعهیهن وهک (نهخۆشی) یاخود چۆنیهتییهکی
 تایبهتی وهک (جوانی) رادهگهیهنیت و به دهست ناگیریت و به بیر و خهیاڵدا
 دیت وهک: پهشایی، تاریکی، بهختیاری، نهخۆشی، پیاوهتی، هیز».

د- له پێزمانی فارسیدا ئهم تهعریفهیان بۆ داناوه: ناوی مهعنا گوزارهیهک
 دهگهیهنیت که وجودی له شتی تردایه و ناوی حالهتیک وهیا سیفهتیکه، وهک:
 هۆش، پهشایی، ستم، خهم، نهخۆشی، دهستکورتی.

لیژنه ویستی به پێی باوهری خۆی تهعریفیکی باستر و گونجاوتر له گهڵ واتای
 (ناوی گوزاره - معنی - مجرد) دا بدۆزیتهوه. دواي بهلاوه نانی گهلیک پێشنیاز
 ئهم تهعریفه پهنه کرد: ناوی گوزاره ناوی شتی که بوونی سهربهخۆی نییه
 بگه له شتی بهر ههست وهیا له بیر و خهیاڵ (تصور) دا پهیدا دهبیت وهک:
 پیاوهتی، هیز، چاکه، جوانی، نهخۆشی.

[روونکردنهوه:

پازی نهبوونی لیژنه بهو تهعریفانه، سههرپای ئهوه که تهعریفهکان
 ههموو ناوهکانی گوزاره ناگرهوه، لهوهشوه دیت که داپشتیان
 له هی تهعریف ناکات که دهبی دهست لهسهه سروشتی
 تهعریفکراوهکه دانیت، بهلکو پتر له ههڵنانی سنووریک دهکات به
 دهوری موافقه داتی تهعریفکراوهکهوه بهلام ههردوو سههه ئالقهی
 سنوورهکهش نهگهیشتونوه یهکتر.

مه بهس له «ههست» یش ئهو پێنج ههسته مهشورهکهی (دین،
 بیستن، چێشتن، بۆنکردن، ههستی پێست - لمس - ه)، بهو پێیه
 ههه شتیک بهر یهکێک وهیا پتر لهوه ههستانه بکهوێت دهبیته ناوی
 مادی، که ههه ههستیش نهکهوت و به بیر و خهیاڵ زانرا دهبیته
 ناوی گوزاره.

وا دهبی به پیتی ئەم تەعریفە هەندیک شت هەلبەگرتی پیتی بگوتی
 ناوی مادی و ناوی گوزاره وهک (جەنگ). ئەوێ پاستی بی له
 هەموو تەعریفەکاندا ئەم دوولاییه پەیدا دهبی به لام من قسم
 له گەل تەعریفی لیژنهیه. به کورتی دهلیم هەریهک له و ناوه
 دوولاییانه که ساغ بووهوه بهر هەستیک دهکهوێ، دهبیته ناوی
 مادی هەرچەند به دەست نهگیری و هیا قورسای نهبی و هیا هیچ
 جوړه بوونیکی مادی نهبی وهک (بین، رەنگ).

له کورتەیهی قسه که مەدا دمهوێ بلیم که هات و (بوونی مادی)
 کرا به مەرج بۆ (ناوی مادی) ئەوسا تەعریفی لیژنه دادهمیته
 عاست ئەو مەرجهدا.

دهبی ئەو هوش بزانی نهگەر (مادهبوون) کرا به مەرج گەلێک جار
 بریاردان بۆ ماده بوون و نهبوونی شتان کاریکی ئاسان نابێ، به
 نموونه وشە (دەنگ) که دهلالهتی شتیکی هیه بهر هەست
 دهکهوێ به پیتی تەعریفی لیژنه دهبیته ناوی مادی، به لام
 ساغکردنهوێ (مادیبوون و مادی نهبوونی) دەنگ هەلدهگری
 دمهتهقهی دوور و درێژی لهسەر بکری و هەندیک بلین چ
 وجودی مادی له دەنگدا نییه و کهسانی تریش بلین چونکی
 دەنگ له شەپۆل و له رانهوێ ههوا و هیا مادهییکی تر پەیدا دهبی
 شتیکی (مادی)یه.

وا هیه ناویکی گوزاره له ناویکی ترهوه وهردهگیری که ئەویش
 هەر گوزارهیه وهک چاوی (ترسان) که له (ترس)هوه هاتوه.
 له مەدا چ درێژیک پەیدا نابێ له گەل تەعریفهکهی لیژنهدا.

[دەمراستی لیژنه]

ناوی گوزاره له بنه رەتدا دوو جوړی هیه:

۱- بنجی: ئەو ناوانه دهگریتهوه که هەر له بنچینهدا بۆ گوزاره دانراون وهک:
 باوه، جەنگ، هۆش، زانی، ترس، مەرگ.

۲- دروستکراو: ئەو ناوانە دەگریتهوه که له وشەییکی ترهوه وەرگیراوه به هۆی
 ئامراز وهیا داپشتنێکی تایبهتییهوه. به زۆریش له ناو و ئاوه‌لناوهوه
 وەرده‌گیریت له ریتی به‌کارهێنانی پاشگروه:

أ- دروستکردنی له ناوهوه:

کورڤ + ایه‌تی = کوردایه‌تی

پیاو + ه‌تی = پیاوه‌تی

کورڤ + ینی = کورپینی

ب- دروستکردنی له ئاوه‌لناوهوه:

جوان + ی = جوانی

ره‌ش + ی = ره‌شی

ره‌ش + ایی = ره‌شایی

دۆست + ی = دۆستی

دۆست + ایه‌تی = دۆستایه‌تی

خراپ + ه = خراپه

پوخته‌ی باسی ناو ئەمه‌ی خواره‌وهیه:

یه‌که‌م - ناو له رووی فۆرمه‌وه:

أ- ناوی ساده.

ب- ناوی ناساده:

۱- لێکدراو.

۲- داپژاو (دروستکراو)

دووه‌م - له رووی گوزاره‌وه:

۱- ناوی گشتی

۲- ناوی تایبه‌تی

۳- ناوی کۆمه‌ل

۴- ناوی نیر

۵- ناوی می

ناو له پرووی زایه‌نده‌وه (۲)

۶- ناوی دوو لایه‌ن

۷- ناوی بی لایه‌ن

۸- ناوی مادی

ناو له پرووی سه‌ربه‌خوویی هه‌بوونه‌وه (وجود)

مستقل (۳)

۹- ناوی گوزاره

ا- بنجی

ب- دروستکراو

[روونکردنه‌وه:

زاراوه‌ی (له‌رووی مه‌فه‌وومه‌وه) زاراوه‌یی‌که له‌لایه‌ن هه‌ندیک
زمانزانه‌وه به‌کار هاتوو، که ئەندامیکی لیژنه‌ش له‌وانه، بۆ
روونکردنه‌وه‌ی مه‌به‌س به‌پیتی لێکدانه‌وه‌ی تایبه‌تی ئەو که‌سانه‌وه.
لێره‌دا مه‌به‌س له‌ (مفه‌وم) ئەوه‌یا ئایا تاکه‌ ناوێک چه‌ند تاک‌ی وه‌ک
خۆی ده‌گریته‌وه، که‌ گوته‌ (ئازاد) یه‌ک ئازادته‌ مه‌به‌سه. که‌ گوته‌
(له‌شکر) تیکرای ئەو که‌سانه‌ و ئەو شتانه‌ مه‌به‌سه‌ که‌ له‌ واتای
(له‌شکر) دا هه‌یه. پێشتر له‌گه‌ڵ (مفه‌وم) دا وشه‌ی (په‌راویز)یش
به‌کار هات بۆ راگه‌یانندن‌ی ئەم لایه‌نه.

ده‌پراستی لیژنه‌]

راناو - ضمير

راناو له گه ليک سهره وه باس دهگريټ، پي به پي لتيان دهکولرټه وه و به پي بيروباوهری ليژنه روون دهگريټه وه:

يه کهم: راناو له رووی زاراوه وه

هه تا ئيستا نووسه رانی کورد له بری (ضمير - Pronoun) ئه م زاراونه ی خواره ويان به کاره یتاوه:

آ- ماموستا سه عید سدی: زاراوه ی «ضمير» به کاره یتاوه و به م شيوه يه ش ته عريفی کردوه (ضمير لفظيکه جيگای اسم دهگريټ).

ضميريش دوو نوعه:

۱- ضميری متصل - وهکو به قه له مت دهنوسم.

متصليش دهکا به دوو به شه وه:

أ- ئاشکرا وهکو: خویندم.

ب- شارراوه وهکو: نوست.

۲- ضميری منفصل وهکو من خویندم، ئه وه له آستا.

ماموستا سه عید سدی هه نه مه نده له سه ر راناو دواوه، له هه موو روويکيشه وه په يره ی زمانی عه ره يی کردوه که ئه وسا بۆ ئه و تاکه سه رچاوه ی ليکولینه وه بووه.

ب- له کتیبی رژمانی قوتاخانه کاندا (راناو) به کاره اتووه و به م جوړه ش ته عريف کراوه:

راناو ئه و ويژه يه جی ناويک دهگريټ وهکو (ئهی کرم) و دهشکری به م به شانه ی خواره وه:

۱- پاناوی کهسی - ئەمیش دوو جۆره:

ا- کهسی لکاو وەکو: کهی ئەرۆیت (یت)

ب- کهسی جودا وەکو: من، ئیمە، ئەوان.

۲- پاناوی خۆیی، وەکو (من خۆم هاتم) بۆ تەوکیدى ناو یا پاناو بەکار دەهێنریت.

۳- پاناوی ئیشاری وەکو (ئەمە، ئەو، ئەوه...)

۴- پاناوی گەیهنەر وەکو (ئەو کچەى که له گەلمدا دەرۆشت خوشکم بوو) لەم رستهیدا وشەى (که) پاناو هکەیه.

۵- پاناوی پرسىاری، وەکو: کى، چۆن، چلۆن، کوا، کام، کهى، کوئ، چى، چما، چەند... هتد.

۶- پاناوی ناديار وەکو: يەكئى، کەس، فلان، فیسار، کابرا، هین، هەرامە..

۷- پاناوی هەيى: وەکو (هەى من، هەى تۆ..).

ج- مەردۆخ لە لاپەرە (۲۰) ى بەشى يەكەمى فەرەنگەكەيدا بۆ (ضمير) وشەى (كيشك) ى بەکار هێناوه.

د- مامۆستا توفیق وەهەبى لە دەستوورى زمانى كوردى - جزمى يەكەم بەغدا ۱۹۲۹، لاپەرە ۲۸ بەم جۆره باسى پاناو دەكات، زاراوهى (بۆناو) یشى بەکار هێناوه:

(بۆناوى کهسى له گەرداندا بۆ پيشاندانى باس لیکراو له صیغه و دەم زیاد ئەکرین، وەکو له فقره ۲۴۹ دا ووتبوومان ئەمانە دوو چەشتن:

۱- بۆ ناوى کهسى سەر بەخۆ وەك (من، ئیمە).

۲- بۆ ناوى کهسى پێوەنووسا وەك (ئەوانە هاتن - ن-). بۆ ناو بەم جۆره دابەش دەبێ:

۱- بۆ ناوى کهسى (من، تۆ).

۲- بۆ ناوى ئیشاری (ئەم، ئەمە، ئەو، ئەوه...).

۳- بۆ ناوى لیکدەر (که، ى که. ئەو کەسە که رۆشت، ئەو کەسەى که...).

۴- بۆ ناوى مېهم (یەكئى، کهسى، کام، هیچ، کابرا، هین...).

۵- بۆ ناوى پرسى (کى، چەند، کام، چى، کوئ...).

٦- بۆ ناوی خوئی (خۆم - خۆمان، خۆت- خۆتان).

٧- بۆ ناوی ملکی (هی من، هی ئیمه..).

ه- مامۆستا سادق بههائهدین له موحازهره‌ی خۆیدا پاناوی کردووه به (٨) به‌شه‌وه له‌مه‌شدا په‌چای ئهو کتێبه گرامیره‌ی کوردی کردووه که به شیوه‌ی کرمانجی نووسراون:

١- جی ناڤیت کهسی

ئهن، تو، ئهو بۆ کاری تی نه‌پهر

ئهم، هین، ئهو

من، ته، وی - وی بۆکاری تپهر

مه، وه، وان

٢- جی ناڤیت هه‌یی: یی من، یامن، یین من.

٣- جی ناڤیت خوئی: خۆ.

٤- جی ناڤیت نیشانی: قی، قی، قان، وی، وی، وان، ئه‌ف - ئهو، ئه‌قان، ئه‌وان.

٥- جی ناڤیت پی گه‌ه: یی کۆ، یاکۆ، یین کۆ.

٦- جی ناڤیت پرسینی: کی، کی، چ، کا.

٧- جی ناڤیت بی هیل: ئی، یی.

٨- جی ناڤیت نه‌په‌نی (مبه‌م).

و- ده‌ستووری زمانی فارسی ده‌لیت: ضمیر وشه‌یه‌یکه ده‌بیته جینشینی (ناو) وه‌کو (حه‌سه‌نم دیت و ئه‌وم تی گه‌یاند).

ضمیریش دابه‌ش ده‌کات به‌م به‌شانه‌ی خواره‌وه:

١- ضمیری شه‌خسی وه‌کو (من، ئیمه)

٢- ضمیری ئیشاره وه‌کو (ئمه، ئه‌وه).

٣- ضمیری موبه‌هم وه‌کو (یه‌کیک، هه‌ر، هه‌ر که‌س، تیکرا، فلان، هیچ که‌س، هه‌موو، هه‌موو که‌س، هه‌موو شت).

٤- ضمیری پرس وه‌کو (کی هات؟ که‌ی هات؟ چۆن هات؟ له‌ کوێه هات؟).

تییینی:

ئەم وشە و پرستانە لە فارسییەوه وەرگێردراوەتە سەر کوردی.

ز- لە دەستووری زمانی رووسی - بەرگی یەکەم، مۆسکۆ ۱۹۶۰ لاپەرە ۲۶ بەم
چۆرە راناوی دا بەش کردووە:

- ۱- راناوی کەسی وەک (من، ئێمە..).
- ۲- راناوی ھەیی وەک (ھی..).
- ۳- راناوی ئیشاری وەک (ئەمە، ئەو..).
- ۴- راناوی نادیار وەک (کەسێک، شتێک، یەکێک).
- ۵- راناوی نەفی (ھیچ کەس، ھیچ شت).
- ۶- راناوی تفصیل (تعیین) وەک (ھەموو، ھەریەکە).
- ۷- راناوی پرسیار وەک (کێ، کە، کوێ..).

تییینی:

ئەم بەشە دەربارەی زمانی رووسی لە لایەن د. نەسرین فەخرییەوه وەرگەراوەتە
سەر کوردی.

ح- لە دەستووری زمانی ئینگلیزیدا دەلێت: راناو ئەو وشەییە کە جێی ناو
دەگرتەوه و لە بری ئەو بەکار دێت بۆ ئەوێ لە پرستەدا دووبارە نەکریتەوه،
راناویش دەکا بەم بەشەنەوه:

- ۱- راناوی کەسی (ئێمە، ئەوان..).
- ۲- راناوی تملک (ھی من، ھی ئەو..).
- ۳- راناوی پرسیار (کە، چۆن، چەند..).
- ۶- راناوی لێکدەر (Which, Who)

تییینی:

ئەم بەشە کە باسی راناو لە زمانی ئینگلیزی دەکات لە لایەن لیژنەوه لە کتیی
دەستووری زمانی ئینگلیزییەوه وەرگێردراوەتە سەر کوردی.

دواي ئەم نمایشە لیژنە کەوتە سەر لێکۆڵینەوهی تایبەتی خۆی لە بارە

(پاناو) دوه. له سهره تاوه ویستی ته عریفیک بۆ پاناو دانیت که وا به ته واوی بیگریته وه و نه هیلیت شتی تری تیکه ل بیت، واته له سنووری دسه لاتدا ته عریفیک بیت که پتی دهگوتری (جامع و مانع) بۆ پاناو. له م رووه وه، دواي هه لسه نگاندنی نهو ته عریفانه ی له نمایشه که دا بۆ پاناو دانرابوون، لیژنه هه موویانی به لاره نا، چونکه به پتی بروای تیکرای نه دامانی لیژنه هیچ کامیکیان دهست نادات ببیت به ته عریف بۆ (پاناو) له ریژمانی کوردیدا.

بۆ دۆزینه وهی ته عریف لیژنه که وته سهر موناقه شه، موناقه شه که شی به دریژیایی دوو کۆبوونه وه بهرده وام بوو. له نه نامدا ده رکوت نه دامان له یهک باوه ردا نین به رانه ر (پاناو) و ته عریفه که ی. له بهر نه مه گیر و گرفته که ی خسته وه بهرده م نه نجومه نی کۆر تا کو به پتی دسه لات ی خۆی گرفته که به وینیتته وه. به لام نه نجومه ن برپاری دا خۆی تیکه ل به کاری لیژنه نه کات هه تا نهو کاته ی لپی ده بیتته وه.

له پاش نه م برپاره ی نه نجومه نی کۆر لیژنه دوو کۆبوونه وهی تریشی به سهر برد بۆ تا که مه بهستی دۆزینه وهی ته عریفیک که هه موو نه دامان پتی رازی بن، به لام هه ر نه گه یشته به نه نجامیک. له بهر نه مه وای په سند کرد جار ی دهست بکات به لی کۆلینه وه له به شی (پاناوی که سی) که هه موو نووسه ران له هه موو زماناندا له باره وه یهک باوه رن. جوداوازی باوه ریش له باره ی به شهکانی تری (پاناو) و ده مه ته قه له سهر ته عریفی پاناو خرایه دواي لیبوونه وه له باسی پاناوی که سی.

[تییینی و پروونکرده وه]

چۆنه تی به کاره یانی بیروباوه ر له لی کۆلینه وه دا که له کۆری زانیاری کورد بووه به رچه ی ئیشکردن، دیارده ییکی دیمۆکراسی رهفتاره له سهر له بهری نهو چالاکیانه که پتوهندیان به کۆره وه هه یه. هه ر نه م ئازادییه ی بیروباوه ره وای کرد لیژنه تا راده ی له کار و هستان خۆی پتوه به سیتته وه هه رچه ند له مه شدا ئه رکی مادیی کۆر به ره و زیادی ده روات، نه م گیرانه وه ی گرفته بۆ بهرده می نه نجومه نی کۆر جارانی تریش رووی داوه به لام هه موو جاریک نه نجومه ن گرفته که ی داوه ته وه به لیژنه. نه وه ی راستی بی دریژ خایاندنی ده مه ته قه و لی کۆلینه وه ی لیژنه له باسی (پاناو)

و نهگیشتنی ئەندامانی لیژنه به بیروباوەڕیکی یه‌ک‌گرتوو وای کرد من گوتاریکی ١٢٠ لاپه‌ره‌یی له‌سه‌ر هه‌ندیک باری (پاناو) بنووسم و له‌ گوټاری کۆر (به‌رگی دووهم - به‌شی یه‌که‌م) دا ب‌لاوی بکه‌مه‌وه له‌ ژێر ناو‌نیشانی (سوو‌ر‌یکی خامه‌ به‌ ده‌وری پاناودا). له‌و گوتاره‌دا، هه‌ر چه‌ند گه‌لێک باری پاناو و به‌شه‌کانی به‌ر لێک‌ژێنه‌وه نه‌که‌وتن، دیسانه‌وه بایي ئەوه‌ی بیروباوە‌ری گشتیم لهم باسه‌دا روون بێته‌وه له‌سه‌ری دواوم.

ده‌م‌پراستی لیژنه

پاناوی که‌سی (الضمیر الشخصی)

له‌ سه‌ره‌تای باسه‌وه ده‌بێ ب‌لێن ئەم پاناوه ده‌کرێ به‌ دوو به‌شه‌وه:

یه‌که‌م - پاناوی که‌سی جودا

نووسه‌ران ئەم زاراوانه‌ی خواره‌وه‌یان بۆ کار هێناوه:

١- سه‌عید سدقی - منفصل.

٢- توفیق وه‌ه‌بی - سه‌ربه‌خۆ.

٣- مه‌ردۆخ - کێشک نه‌لکیاک (لاپه‌ره ٢٠ له به‌شی یه‌که‌می فه‌ره‌ه‌نگه‌که‌یدا).

٤- نووری عه‌لی ئەمین - جوێ.

٥- کتێبه‌کانی پێژمانی قوتابخانه‌کان - جوێ.

(ف - ٣)

لیژنه زاراوه‌ی «جودا»ی په‌سند کرد هه‌م له‌به‌ر ره‌سه‌نیی وشه‌که که به‌وشه‌ی «جوێ» بگیری و هه‌م له‌به‌ر زۆر به‌کارهێنانی له‌ ئا‌خاوتندا.

[روونکردنه‌وه:

که بگه‌ڕێته‌وه بۆ ئەو گوتاره‌ی - سوو‌ر‌یکی خامه‌ به‌ ده‌وری پاناودا - ده‌بینی بیروباوە‌ری من له‌ویدا ده‌رباره‌ی ده‌وری پاناو به‌ تیک‌پراپی و ئەوه‌ی پێی ده‌لێن «پاناو لکاو» به‌ تاییبه‌تی، به‌ره‌و زاراوه‌که‌ی توفیق وه‌ه‌بی پتر ده‌روا هه‌رچه‌ند من له‌ گوتاره‌که‌مدا

دوو زاراوهی (پاناوی مه‌ند و پاناوی چالاک) م به‌کار هیتاوه. گونجانه‌کی باوه‌ری من له‌گه‌ل زاراوه‌کی ماموستا وه‌بی له‌وه‌وه دیت که زاراوهی «لکاو و نه‌لکاو» وه‌یاخود «جودا و لکاو» یه‌کجار له سروشت و ده‌وری پاناو دوور ده‌که‌ویت‌ه‌وه، به‌لام وش‌هی «سه‌ربه‌خۆ» چونکه موقارمه‌ی پواله‌تی (سه‌ربه‌خۆیی و ناسه‌ربه‌خۆیی) ده‌کاته شتیکی ناوخۆیی نیوانی هر دوو جوړه پاناوه‌که و هک (جودا و لکاو) پاناوه لکاوه‌که ناکا به سیب‌هر و تارمایی ئه‌و شته‌ی پییه‌وه ده‌لکی بۆیه دژایی په‌یدا ناکات له نیوان سروشت و ده‌وری پاناوه‌که و زاراوه‌که‌دا، هر هیتده هیه زاراوه‌که له ناست ئه‌و سروشت و ده‌وردها کورت دینی، کورته‌یتنانیش به‌قه‌در دژایی نابیت‌ه‌ عیب، من که په‌یره‌وی لیژنه‌م کرد له‌م زاراوه‌دها دژی بیروباوه‌ری خۆم، پشت نه‌ستوور بووم به‌و گوتاره دوور و دریژه‌ی (سووریکی خامه ..) به‌ودها کات و چالاکیی لیژنه‌شم پاراست که خه‌ریکی ده‌مه‌ته‌قه‌ی بی لزووم نه‌کرد له‌و رووه‌وه که من بیروباوه‌ری خۆم تو‌مار کردووه ئیتر بۆچی جاریکی تریش لیژنه‌ی پیوه خه‌ریک که‌م و بیوه‌ستینم.

ده‌م‌پراستی لیژنه‌]

پاناوی که‌سی جودا نه‌م وشانه‌ی خواره‌وه ده‌گریته‌وه:

۱- که‌سی یه‌که‌م:

أ- تاک «من، ئه‌من، ئه‌ز، م»

ب- کو «ئیمه، ئه‌مه، مه، ئه‌م»

۲- که‌سی دووه‌م:

أ- تاک «تۆ، ئه‌تۆ، توو، ئه‌توو، ته»

ب- کو «ئیه‌وه، ئه‌ه‌وه، ئه‌نگۆ، هوین، وه، هه‌وه، هنگۆ، هنگ»

۳- که‌سی سێیه‌م:

أ- تاک «ئهو، ئه‌وێ، ئه‌وی، وێ، وی»

ب- کو «ئه‌وان، وان، وا، ئه‌و، ئانه»

به کارهينانی ئەم به شه پاناوه له شيوهی کرمانجی سەرودا پيويستی بهم
روونکردنهوهيه ههيه:

پاناوهکه دهکری به دوو کۆمهلهوه که هه کۆمهلهی جۆره به کارهينانتيکی ههيه:
کۆمهلهی يهکهه:

که بریتییە له «ئەز، توو، ئەو» بۆ کەسی تاک و «ئەم، هەین - هەنگ، ئەو» بۆ
کەسی کۆ، له گەڵ ئەم کارانهدا به کار دێن:

۱- تۆ نهپه:

أ- رابردوو: «ئەز چووم، توو چووی، ئەو چوو» بۆ تاک.
«ئەم چوون - چووين -، هەین چوون، ئەو چوون» بۆ کۆ.
ب- حازر: «ئەز دچم، توو دچی، ئەو دچه - دچیت -» بۆ تاک.
«ئەم دچن - دچين -، هەین دچن، ئەو دچن» بۆ کۆ.
ج- داهاتوو (مستقبل): «ئەز دێچم، توو دێچی، ئەو دێچیت» بۆ تاک.
«ئەم دێچن - دێچين -، هەین دێچن، ئەو دێچن» بۆ کۆ.

۲- تێپه:

أ- حازر: «ئەز دڤۆم، توو دڤۆی، ئەو دڤوه - دڤوهت -» بۆ تاک.
«ئەم دڤۆن - دڤۆين -، هەین دڤۆن، ئەو دڤۆن» بۆ کۆ.
ب- داهاتوو: «ئەز دێڤۆم، توو دێڤۆی، ئەو دێڤوه - دێڤۆت -» بۆ تاک.
«ئەم دێڤۆن - دێڤۆين -، هەین دێڤۆن، ئەو دێڤۆن» بۆ کۆ.

کۆمهلهی دووهم:

که بریتییە له «من، ته، وی - وی» بۆ تاک و «مه، وه، وان» بۆ کۆ، له گەڵ ئەم
کارانهدا به کار دێت:

أ- تێپهري رابردوو: «من خار، ته خار، وی - وی خار» بۆ تاک.
«مه خار، وه خار، وان خار» بۆ کۆ.

ب- کاری (ويستن): ئەم کاره له هه موو کات و بۆ هه موو کاتهکان يهک صيغه ي
ههيه:

۱- رابردوو «من فیا، وی - وی فیا» بۆ تاک.

«مه فیا، وهفیا، وان فیا» بۆ کۆ.

۲- حازر: «من دڤی - دڤیت، ته دڤی - دڤیت، وی - وی دڤی - دڤیت» بۆ تاک.

«مه دڤی - دڤیت، وه دڤی - دڤیت، وان دڤی - دڤیت» بۆ کۆ.

۳- داهاتوو «من دڤی - دڤیت، ته دڤی - دڤیت، وی - وی دڤی - دڤیت»

بۆ تاک.

«مه دڤی - دڤیت، وه دڤی - دڤیت، وان دڤی - دڤیت» بۆ کۆ.

ج- کاری هه‌بوون (تملک): ئەم کاره‌ش له هه‌موو کات و بۆ هه‌موو که‌سه‌کان

یه‌ک صیغه‌ی هه‌یه:

۱- رابردوو «من هه‌بوو، ته هه‌بوو، وی - وی هه‌بوو» بۆ تاک.

«مه هه‌بوو، وه هه‌بوو، وان هه‌بوو» بۆ کۆ.

۲- حازر «من هه‌یه، ته هه‌یه، وی - وی هه‌یه» بۆ تاک.

«من هه‌یه، وه هه‌یه، وان هه‌یه» بۆ کۆ.

۳- داهاتوو «من دڤی هه‌بت - دڤی هه‌به، ته دڤی هه‌بت، وی - وی دڤی هه‌بت» بۆ

تاک.

«مه دڤی هه‌بت، وه دڤی هه‌بت، وان دڤی هه‌بت» بۆ کۆ.

ئەم کاره‌ی «هه‌بوون» ئەگەر به واتای «بوون - فعل الکینویه» به‌کنار بێت، ده‌بێت‌وه کاری تۆ نه‌پهر و کۆمه‌له‌ی یه‌که‌می راناوه‌کانی بۆ به‌کار دێت له هه‌موو کات و بۆ هه‌موو که‌سه‌کان وه‌ک:

«ئەز هه‌مه، ئەم هه‌ته»

دووه‌م: راناوی که‌سی لکاو:

نووسه‌ران ئەم زاراوه‌یان بۆ به‌کار هێناوه:

۱- سعید سدی: متصل.

۲- توفیق وه‌هبی: پێوه‌نووساو.

۳- مه‌ردۆخ: کێشک لکیاگ.

۴- نووری عه‌لی ئەمین: لکاو.

۵- کتییی قوتابخانه‌کان: لکاو.

له سه ره تاي باسه وه گوتمان به شی یه که می راناوی که سی ئه ووشانه ن که پتیا ن گوترا «جودا». راناوی که سی جودا هر خویه تی جوریکی تری هه یه پتی دهگوتری «راناوی لکاو». نووسه ران زاراوه ی «لکاو، نووساو، پتیه نووساو» یان بۆ به کار هیناوه که هه موویان راسته وخۆ له «الضمير المتصل» ی عه ره بییه وه وه رگیراون. لیژنه جاری زاراوه ی «لکاو» ی په سندن کرد له مه شدا په پیره وی زۆرینه ی نووسه رانی کوردی کرد.

به ئیستیقرا له شیوه ئاخاوتنه کانی کوردی دهرده که ویت، راناوه جودا کان که دهگۆرین بۆ شکلی «لکاو» ده بن به مانه ی خواره وه:

أ- که سی یه که م:

۱- تاک: ده بیته «م» وهک: رۆیشتم، دهرۆم، خواردم، برام، لیم گه ری...

۲- کۆ: ده بیته «مان، ین، ن» وهک:

خواردمان (رابردوی تپهر) - نه مانخوارد، ده مانخوارد، بمانخواردایه.
برامان (مضاف الیه).

لیمان دیاره (له بهر حوکمی Preposition).

له هه ندی جیگه ی کوردستانی خواروودا (وهک پژده ر) له جیاتی (مان) ته نیا پیتی (ن) به کار دیت وهک (ئه مه گوتن، بران نین، لێن مه گره).

دهخۆین، دهرۆین، هه لده ستین (کاری موزاریع).

ئیمه کوردین (رسته ی بی کار).

ب- که سی دووهم:

۱- تاک: ده بیته «ت، ی - یت».

تۆ کردت (رابردوی تپهر) - نه تکرد، ده تکرد، بتکردایه.

برات هات (مضاف الیه).

پتیه وه دیاره (له بهر حوکمی Preposition).

دهکه ی، دهرۆی یاخود دهکه یت، دهرۆیت (موزاریع بۆ تپهر و تی نه پهر).

تۆ کوردیت، کوردی (رسته ی بی کار).

۲- کۆ: ده بیته «تان، ن، و».

خواردتان (پاږدووی تپه) نه تانخوارد، ده تانخوارد، بتانخواردایه.
براتان (مضاف الیه).

لیتانه وه دیاره (له بهر حوکمی Preposition)

دهکهن، دهړون (کاری موزاربع)

نیوه کوردن (رسته یی کار)

له هندی شیوه ناخاوتنی کوردستانی ژړوودا پاناوی «تان» دهیته «و - وو»
وهک «ئوه خواردوو، براو هات، لیوه وه دیاره».

ج- کسی سییه:

لیژنه له و درژه پیدانه ی به لیکوالینه وهی له باره ی پاناووه گرفتیکي نه وتوی
نه هاته بهر که وای نه دمانی تیدا ریک نه که وی تا گه شته باسکردن له پاناوی
لکاو بۆ کسی دووهم و سییه می تاک. لیردها بیروباوهی بوو به چهند جوریک. بۆ
مه بهسی زالبوون به سر گرفته که دا نه دمان هر یه که یان بیروباوهی تاییه تی
خوی روون کردووه.

۱- دهمپراستی لیژنه - مه سعوود محمه د:

پای نه و له باره ی تیکرای باسی پاناووه له ژماره ییکی گوڤاری کوردا بلاو
کراوه ته وه، پتویست نییه لیردها دوباره بکریته وه.

۲- نووری عهلی نه مین:

به لای نه وه وه پیتی «ت» له کوتاییی کاری «مضارع» ی تپه و تی نه په ر بۆ
کسی سییه می تاک پاناوی لکاو وهک:

دهخوات

دهچیت

هروه ها پیتی بزوتنی «ه» له کاری فرمان «أمر» بۆ کسی دووهمی تاک،
نه ویش پاناوی لکاو وهک: بگره، بکره.

بۆ شیکردنه وهی هه مو گرفته که پتویسته نه م راستیانه ش بخریته بهر چاو:
پاناوی لکاو که له گه ل «کار» بیت دوو شیوهی هیه وهک له م وینانه دا
دهر دهکوت:

ویننه‌ی یه‌که‌م:

کەس	تاک	کۆ
یه‌که‌م	م	مان
دووهم	ت	تان
سێیه‌م	ی	یان

ئهم شیوهیه له کاری تیپه‌ری رابردوودا به‌بێ گه‌روگرفت به‌کار ده‌هێنریت وه‌ک:

کیتلام	کیتلامان
کیتلات	کیتلاتان
کیتلای	کیتلایان

له‌ حاله‌تی «اضافه‌» شدا هه‌ر به‌م جووره‌ دینه‌وه‌ له‌ رسته‌دا:

پیتلوم - پیتلومان، پیتلوت - پیتلوتان ... هتد.

ویننه‌ی دووهم:

کەس	تاک	کۆ
یه‌که‌م	م	ین
دووهم	ی(یت)	ن
سێیه‌م	-	ن

ئهم شیوهیه له‌ هه‌موو صیغه‌کانی کاردا بێ گه‌روگرفت به‌کار دیت ته‌نیا له‌ که‌سی تاکێ سێیه‌مدا نه‌بیت ئهم گۆرانه‌ی به‌سه‌ر دیت:

۱- له‌ رابردووی تێ نه‌په‌ر و له‌ صیغه‌ی رابردووی کارابزر «بناء للمجهول» دا ده‌رناکه‌وێت وه‌ک:

رۆیشت، سووتا (رابردووی تێ نه‌په‌ر).

کوژرا، نووسرا (صیغه‌ی رابردووی کارابزر).

۲- له‌ «مضارع» ی تیپه‌ر و تێ نه‌په‌ر «معلوم» دا راناوی که‌سی سێیه‌می تاک له‌ شیوه‌ی «ئ، یت» دا ده‌رده‌که‌وێت وه‌ک:

	(ده - چ - ئ، یت)	دهچی، دهچیت
تی نه په پ	ده - خه و - ئ، یت	دهخه وئی، دهخه ویت
	ده - مر - ئ، یت	دهمرئی، دهمریت
	ده - کیل - ئ، یت	دهکیلی، دهکیلیت
تتپه پ	ده - کر - ئ، یت	دهکری، دهکړیت
	ده - نووس - ئ، یت	دهنووسی، دهنووسیت

۳- له (مضارعی مجهول) راناوې که سې سیټیم له شیوه ی (ت) دا درده که ویت
وهک:

دهنووسریت (ده - نووسرئ - ت)

دهخوریت (ده - خورئ - ت)

دهبینریت (ده - بینرئ - ت)

بویه ش له شیوه ی (یت) دا درناکه ویت، چونکه (فیعله موزریعه مهجهوله که)
کوټایی به بزوین (Vowel) ی (ئ) دیت، ئیتر ناشی بزوینتکی تر به دوا نه ودا
بیت به ناچاری بزوینتکیان دهقرتیت.

۴- به لام له (فیعلی موزاریعی لازم و موته عدی مه علووم) دا که ره که کانیا
کوټایی به بزوین هاتیت له شیوه ی (ات) دا درده که ویت:

دهروات (ده - رو - ات)

دهگات (ده - گ - ات)

دهخوات (ده - خو - ات)

دهبات (ده - ب - ات)

که سې سیټیم (هرچند پټویستی به لیکولینه وهیه کی تایبه تی هیه له هه موو
شیوه کانی تریشدا)، دهشی بهم جوړه باس بکړیت:

۱- له مازیی لازمدا درناکه ویت، وهک:

هات (...)

کهوت (...)

۲- له فیعلی مساعدا (له جملهی ئیسنادیدا)، وهک:

دارا مهرده (...) دهرناکهوئیت.

۳- له ههموو صیغهکانی تردا له شیوهی (ئیت) دا دهردهکهوئیت، بهلام ههندی جار
ههر (ئ) یا (ت) یا (ا) دهردهکهوئیت، ئەمه له ږووی ئەو تاوتوووه هاتوو، که
بهسهر زمانهکه دا هاتوو، ئەگینا:

(ئ) کورتهی (ئیت) ه.

(ا) شیوهی گۆږاوی (ئ) کهیه، چونکه له زمانی کوردیدا، گۆږینی پیتی (ئ) بۆ
(ا) یا به پێچهوانهوه (ا) بۆ (ئ) ږوو دهدات وهک:

پئ پا

تا تئ

رئ را

کئرد کارد

کهواته (ات) هکهی دواى کارى (دهږوات، دهبات، دمخوات)

ههر (ئیت) هکهی دوا شیوهکانی تریهتی.

بهمه دا کورتهی رای نووری عهلی ئەمین کۆتایی دئیت.

[وا به چاک زانرا سادق بههائه‌دین له باره‌ی تیکرای (پاناوی

که‌سی له شیوه‌ی کرمانجی سه‌روو) بدوئیت:

ده‌پراستی لیژنه]

۳- بیروپرای مامۆستا سادق بههائه‌دین دهرباره‌ی پاناو (جهناڤ):

پاناو (ضمیر)

پاناوی که‌سی به‌زاری کرمانجی ژووړوو دوو جۆره:

جۆری یه‌که‌مین:

ئەز، تو، ئەو بۆ تاک.

ئەم، هون (هنگ)، ئەو بۆ کۆ.

ئەم جۆرە واتە جۆرى يەكەمىن لەگەڵ زۆربەى كارەكان (فيعلەكان) بەكار دێن:
 ۱- كارى بوون لە ھەموو كاتەكان بە (اثبات) و بە (نفى) و پرسىارەوھ.

ئەو نیشانانە كە بە كەسەكانەوھ ئەبەستىرێن لە كىشانى (تصريفى) ن ئەم كارە
 لە كاتى ئىستادا دەبنە بناغە كە بەسەر پەگى كارەوھ دەبەستىرێت كە لەگەڵ ئەم
 جۆرەى پاناوھكان بە جودا بەكار دێن وەك:

Ez im	ئەزم
Tu yi	توییى
Ew e	ئەوھ
Em in	ئەمن (ئەمىن) ^(۱)
Hun in	ھۆن (ھنگن) ^(۲)
Ew in	ئەون

ئەم نیشانەى (پاشگرانە) (ئىم im)، (ى yi)، (ئە e)، (ئى in) لەگەڵ پەگى
 كارەكانى جۆرى يەكەمىن بەكار دێن كە ئەمانەن:

۱- لەگەڵ كارى تى نپەرى پابردوو لە نفستن:

ئەز نفستم	ئەم نفستن (نفستىن زارى بادىنانى).
تو نفستى	ھون نفستن
ئەو نفست	ئەو نفستن

لە چۆن:

ئەز چۆم	ئەم چۆن (چوين بە زارى بادىنانى)
تو چۆى	ھۆن چۆن
ئەو چۆ	ئەو چۆن

لە كاتى ئىستە (حازر) و لە پاشى (ئائىندە - مستقبل) لە نفستن
 ئەز دئقم ئەز دئ نفم

(۱) لە زارى كرمانجى بادىنانە.

(۲) لە زارى كرمانجى بادىنانە.

تو دئی نڤه‌ی تو دئی

ئەو دئی نڤه (دنڤیت) (۳) ئەو دئی نڤه (نڤیت) (۴)

ئەم دئی نڤن (دنڤین) (۵) ئەم دئی نڤن (نڤین) (۶)

هون دئی نڤن هون دئی نڤن

ئەو دئی نڤن ئەو دئی نڤن

۲- لەگەڵ کاری تێپەرەکانی ئێستە و لە پاشان لە: خواردن - خارن

ئەز دڤۆم ئەز دئی خۆم

تو دڤۆی تو دئی خۆی

ئەو دڤۆه (خوت) (۵) ئەو دئی بخوه (خوت - زاری بادینان)

ئەم دڤۆن (دڤۆین) ئەم دئی خۆن (خۆین - زاری بادینان)

- زاری بادینان

هون دڤۆن هون دئی خۆن

ئەو دڤۆن ئەو دئی خۆن

جۆری دووه‌مینى پاناوی کەسى ئەمانەن:

(من، تە، وی، وئ) بۆ تاک.

(مە، هەو، هە، ئەوان، وان، وا) بۆ کۆ.

ئەم جۆره پاناوی کەسى واتە جۆری دووه‌مین لەگەڵ ئەم کارانەى خوارەو بەکار
دێن و نیشانە کەسییەکان (م im)، (یى yi)، (ە e) بۆ تاک و (ئ in) بۆ کۆ
بەکار ناهێن:

۱- کاری یایدەرى هەبوون لە هەموو کاتدا:

کاتی ئێستە:

(۳) ئەو دڤۆت (دنڤیت) لە زاری کرمانجی بادینانى.

(۴) ئەو (دئی نڤیت) لە زاری کرمانجی بادینانى.

(۵) ئەم دڤۆن (دنڤین) لە زاری کرمانجی بادینانى.

(۶) ئەم دئی نڤین لە زاری کرمانجی بادینانى.

(۷) ئەو دڤۆت لە زاری کرمانجی بادینانى.

وئ ههیه - هه نه (که له یهک شت پتر بیت)

من ههیه - هه نه

ته ههیه - هه نه

وی ههیه - هه نه

مه ههیه - هه نه

هه وه (وه) ههیه - هه نه

وان (وا) ههیه - هه نه

له بۆ کۆ

کاتی رابردوو:

من هه بوو - هه بوون

ته هه بوو - هه بوون

وی هه بوو - هه بوون

وئ هه بوو - هه بوون

مه هه بوو - هه بوون

وه هه بوو - هه بوون

وان هه بوو - هه بوون

له بۆ کۆ

۲- له گهڵ کاری تێپه‌ری رابردوو (ماضی متعدی) له شکاندن:

من شکاند - شکاندن

ته شکاند - شکاندن

وی شکاند - شکاندن

وئ شکاند - شکاندن

مه شکاند - شکاندن

وه شکاند - شکاندن

وان شکاند - شکاندن

له بۆ کۆ

له خواردين: من خوار (خار) - خوارن، مه خوار - خوارن.

۳- له گهڼ کاري داخواز (طلب) ی قیان (ويستن):

کاتی: رابردوو:

من قيا - قيان]
ته قيا - قيان	
وی قيا - قيان	
وی قيا - قيان	

مه قيا - قيان]
وه قيا - قيان	
وان قيا - قيان	

بو کۆ

کاتی نیسته: من دڤیت (دڤی - دڤیتن)، مه دڤیت (دڤی، دڤیتن).

کاتی له پاشا: من دڤ قیت (دڤ قی - دڤ قیتن) مه دڤ قیت (دڤ قیتن)

لهم جوړه ی دووهمین راناوی کهسی دهبنه راناوی هییتی (تملک) شت وهک:

دهستی من، مالین من دهستین من	مالا من
------------------------------	---------

دهستی ته	مالا ته
----------	---------

دهستی وی	مالا وی
----------	---------

دهستی وی	مالا وی
----------	---------

دهستی مه، مالین مه، دهستین مه	مالا مه
-------------------------------	---------

دهستی وه (هه وه)	مالا وه (هه وه)
------------------	-----------------

دهستی وان	مالا وان
-----------	----------

له بهر ئه وه زمانزانه کانی زاری (شیوه ی) کرمانجی له سهر ئه م بیروباوهرنه که راناو له کرمانجی دوو جوړه و هر جودایه له رسته دا.

ئه مهش ته عریفی راناو به پیتی بیرو پای سادق به هائه دین:

جهناف (به رناف): ئه و بیژهیه یا کو درسته ییدا جهی ناخی چ مروف یان تشت دگریت، چ (راسته خو) ئیکسه ر یان ژ ی بکریار و نیشان کرن وهک:

ئەحمەد چو مال، ئەو چو مال.

ئەحمەد دچیت مال، ئەو دچیت مال.

ئەحمەد دئ چیت مال، ئەو دئ چیت مال.

بیزەیا (ئەو)، جەئ ئەحمەدی دگرت.

۴- پاناوی لکاوی کەسی سییەم و دووهمی تاک بە پئی بیروپای د. نەسرین فەخری:

«یت» پاناو بۆ کەسی سییەمی تاک لە کاتی ئیستا و داهاوودا نە «ئ» بە تەنیا، هەرچەندە «ئ» ش - کە کورتکراوەی «یت» و «یتن» - بە تەنیاش ئەو کەسە بە دیار دەخات لە قسەکردن و نووسیندا، بەلام لەگەڵ ئەوەشدا ئیمە نووسینی «یت» بە پێویست دەزانین لەبەر هەندیک هۆ لەوانە:

۱- هەندیک جار ئەو «ئ»یە نامتێت بە تاییەتی لەگەڵ رەگی ئەو کارانەدا کە کۆتاییان بە بزوتن دیت و لە جیگە «ئ»ی «ا» بەکار دیت وەک: دەکات، دەبات، دەخوات، دەشوات، ئینجا ئەگەر «ت» بقرتێن (ا) دەمیتێتەو، ئایا دەگونجێت بڵێن جارتیکیان پاناوی «ئ» و جارتیکیان پاناوی «ا» بەکار دێنن بۆ کەسی سییەمی تاک لە کاتی ئیستا و داهاوودا؟ یان راست ئەوەیە کە یەک «پاناو» هەبێت وە بڵێن بە گوێرە کۆتایی رەگەکان پیتە بزوتنی پیش «ت» گۆڕینی بەسەردا دیت و بەلام «ت» هەر دەمیتێتەو.

۲- لەگەڵ رەگی کاری چاوگە ئەلفیەکاندا کە هەمیشە کۆتاییان بە «ئ» دیت، ئەگەر «ت» مان قرتاندن بڵێن چی؟ کە هەمیشە کۆتاییان بە «ئ»ی رەگە کە یە یان پاناو کە؟ ئەگەر بڵێن هی رەگە کە یە ئێ کوا پاناو یان بە پێچەوانە.

۳- کاتێک کە ئەو کارانە لەگەڵ پاشگری «و» بەکار دێنن چار نییە ئەو «ت» دەگەرێتەو لەویدا چی دەلێن؟ دەلێن پاناو و لە شوێنی تر دیقرتێن ئەمە باشترە یان لە پیشەووە بزانی پاناو و تووشی ئەو هەڵە نەبێت و وەک هەندیک لەگەڵ «و»ی پاشگردا بیکات بە پاشگر و بلیت «تەو» پاشگر.

۴- لەو کارانەی حەرە کە تیایان تێدا یە (انتقال) کە لە جیگە ئامرازی «بۆ» «ه» بەکار دێنن دووبارە ناچارە ئەو «ت» دەگەرێتەو لەویدا چی دەلێن.

وا بزانی ئەگەر یە کسەر بڵێن پاناو خۆمان لەو هەموو ئالۆزی و لێکدانەو و

روونکردنه‌وه‌یه پرزگار ده‌که‌ین.

۵- له شیوه‌ی ژووروودا هه‌ندیک جار «ئ» به‌کار ناهێن به‌لکو ده‌چێته‌ وێنه‌ی ئه‌و بزوینه‌ کورته‌ی وێنه‌ی نییه‌ له‌ عه‌ره‌بیدا و «i» ی بۆ به‌کار دێت له‌ نووسینی لاتیندا و ئه‌وه‌ی ئیشاره‌ت بۆ که‌سه‌که‌ ده‌کات «ت» یه‌ وه‌ک: دچت، دکه‌ت، دنقیست... هتد.

ئه‌مه‌ سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ی که‌ راناوێکی ره‌سه‌نه‌ و له‌ شیوه‌ی لوړ و له‌ زمانی فارسیدا «د» و «ه» له‌ جێگه‌ی «ت» به‌کار دێت و سه‌یر نییه‌ چونکه‌ دوو ده‌نگی که‌لێک نزیک به‌یه‌کن و به‌ ئاسانی جێگه‌ی یه‌کدی ده‌گرنه‌وه‌ ژۆر جار. هه‌روه‌ها «یت، یت، ت» له‌ رووسیدا به‌کار دێت.

له‌ وانه‌یه‌ هه‌ندیک بلێن که‌ واته‌ یا «یتن - اتن» به‌کار بێنن ده‌لێن نا چونکه‌ له‌ شوێناکه‌دا که‌ ناچار «ت» ده‌گه‌رێته‌وه‌ ناچار ی گه‌راندنه‌وه‌ی «ن» نابین، هه‌رچه‌نده‌ له‌ باسکردندا پێویسته‌ باس بکریته‌ و روون بکریته‌وه‌ ئه‌مه‌ له‌ لایه‌که‌وه‌ له‌ لایه‌کی تروه‌ به‌ ژۆری «یت» به‌کار دێت، نه‌ک «یتن»... هه‌مان شتیش ده‌لێن ده‌رباره‌ی راناوی لکاوی که‌سی دووه‌می تاک له‌ رابردوو وه‌ ئیستادا، هه‌رچه‌نده‌ «ی» تیز لێرده‌ا ده‌که‌وێته‌ پیش «ت» نه‌ک «ئ» ی کراوه‌.

له‌ باره‌ی پێناسینی راناوه‌وه‌:

«ژۆر جار هه‌ندیک له‌ جوهره‌کانی راناو ده‌چنه‌ نێوانی ئه‌و وشانه‌ی که‌ ژۆر ناسراون واته‌ ئه‌و ناو و ئاوه‌لناو ژماره‌ و هه‌ندیک ئاوه‌لکار که‌ له‌ راستیدا به‌ هیچ روویک له‌ رووه‌کانی «مفهوم» ی شت و «کمیه‌» و ژماره‌ وه‌سف ناکریته‌ ته‌نیا به‌م پێگه‌یه‌ یان ده‌لاله‌تیان لێ ده‌کات»^(۱).

واته‌ راناو به‌شیکه‌ له‌ به‌شه‌کانی ئاخافتن که‌ به‌ پێی ئه‌و ده‌لاله‌تانه‌ ناو ده‌نرێت:

۱- راناوی که‌سی «الضمائر الشخصية».

۲- راناوی هه‌یی «ضمائر التملک».

۳- راناوی خۆی «الضمائر العائده».

۴- راناوی پرسیار «ضمائر الاستفهام».

(۱) ئه‌وه‌ له‌ رووسییه‌وه‌ کراوه‌ به‌ کوردی له‌لایه‌ن د. نه‌سرینه‌وه‌.

۵- پاناوی نیشانه کردن «ضمائر الاشارة».

۶- پاناوی نادیار «الضمائر المبهمة».

۷- پاناوی گهینهر «ضمائر الوصل - الضمائر الموصولة».

لیتره‌دا بیروپی د. نه‌سرین فه‌خری کۆتایی دیت.

[پروونکردنه‌وه:

له‌ گوتاره‌که‌ی (سوورپیک‌ی خامه‌..) دا باوه‌ری خۆم دهریاره‌ی به‌شی
زۆری باسی پاناو دهربرپوه لیتره‌دا کورت‌ه‌پیک‌ی باوه‌رم له‌ باره‌ی
پاناوی که‌سی دووهم و سیتی‌می تاکه‌وه‌ ده‌نووسم:
که‌سی دووهم‌ی تاک:

۱- له‌ کاری تپه‌ری رابردودا پیتی (ت) پاناوه‌که‌یه‌ وه‌ک: کردت،
نووسیت، خواردت. هه‌ر ئەم (ت) ه‌ده‌شپیتته‌ مضاف الیه‌ وه‌ک
«برات هات، ده‌ستت لاده» له‌گه‌ڵ چه‌ند وشه‌پیک‌ی Preposition
دپته‌وه‌، وه‌ک «بۆت روونه‌، لپته‌وه‌ دیاره‌، تپت ده‌گه‌م» هه‌روه‌ها
ده‌پیتته‌ فاعیل و مفعول وه‌ک: نووسیت. ده‌تنووسم.

۲- له‌ کاری تپه‌ری و تپ نه‌په‌ری موزاریعه‌دا له‌ شپه‌وه‌ی (ی)
ده‌رده‌که‌ویت، به‌لام به‌ پتی جیگه‌ وا ده‌بی وه‌ک بزۆین واش
ده‌بی وه‌ک Consonat ده‌درکیتیت:

(ده‌که‌ی، ده‌رۆی، ده‌به‌ی) له‌ مانه‌دا Consonant ه‌.

(ده‌کێلی، ده‌نووسی، ده‌فری) له‌ مانه‌دا بزۆینه‌.

له‌ ئەمر و نه‌هیی سه‌ریح‌دا ده‌رناکه‌وئ وه‌ک «بکه‌، بژی، بخۆ،
بلی»، «مه‌که‌، مه‌خۆ».

له‌ ئەمر و نه‌هیی ناسه‌ریح‌دا ده‌پیتته‌وه‌ ئه‌و (ی)ه‌ی باسما‌ن کرد
وه‌ک «بکه‌ی، بخۆی، بلی» به‌لام له‌ کاری وه‌ک (بژی) دا ده‌رناکه‌وئ
چونکه‌ کۆتایی کاره‌که‌ خۆی بزۆینی (ی) تیزه‌.

به‌لای منه‌وه‌ له‌و کارانه‌دا (ی) پاناو هه‌رچه‌نده‌ ده‌شی پیتیک‌ی (ت)
به‌دا (ی) مه‌که‌دا بئ به‌لام ئەم (ت) ه‌که‌رت و به‌شی پاناوه‌که‌ نییه‌ و

نیشانه‌ییکی ته‌سریفی روته چونکه راناو که به‌شِیکی یه‌کجار
 بنجییه له ئا‌خاوتنی کوردیدا ناشی چ پیتیکی لی بقرتی، ئەو
 بیتە‌ی بقرتی راناو نییه و شتیکی تره جا هەرچی ده‌بی بابیی.
 هاتنی پیتی (ت) له شوینی تریش شتیکی به‌رچاوه وه‌ک بلیی:
 پارمه‌که‌مان دیوه‌ته‌وه. ئاو‌مه‌که‌م خوار دووه‌ته‌وه.

له‌م نموونانه‌ی خواره‌وه‌دا (ت) ه‌که ده‌شی بمینی و ده‌شی بقرتی،
 له ه‌ردوو حالێشدا شتیکی بنجی نییه له سته‌دا:

شیره‌که بووه‌ته ماست	شیره‌که بووه به‌ماست
----------------------	----------------------

مندال‌ه‌کان بوونه‌ته پیاو	مندال‌ه‌کان بوون به‌پیاو
---------------------------	--------------------------

گه‌یشتوو‌مه ئامانج	گه‌یشتوو‌مه ئامانج
--------------------	--------------------

گه‌یشتوو‌نه ئامانج	گه‌یشتوو‌نه ئامانج
--------------------	--------------------

هه‌یه‌تم	هه‌مه
----------	-------

رۆ‌یشتبێ‌تم	رۆ‌یشتبم
-------------	----------

رۆ‌یشتبێ‌تن	رۆ‌یشتب‌ن
-------------	-----------

ده‌زانین له کوردیدا پیتی (ی) چونکه پیتیکی ناسکی بی هێ‌زه
 به‌به‌ریه‌وه هه‌یه بقرتی.. به‌لام چونکه له شی‌وه‌ی راناودا زۆ‌ر
 کاریگه‌ره قرتانی بۆ نییه که‌چی پیتی (ت) ده‌قرتی هەرچه‌ند
 پیتیکی به‌هێ‌زه، هۆ‌یه‌که‌ش ئه‌وه‌یه که لهو شوینانه‌ی قرتانی
 به‌سه‌ردا دیت به‌شِیکی بنجی نییه له ئا‌خاوتندا بۆیه ده‌توانی بلی
 (ده‌که‌یت، ده‌خۆیت) ده‌شتوانی پیت‌ه‌که‌ی (ت) بقرتی‌نی و بلی
 (ده‌که‌ی، ده‌خۆی) به‌لام ناتوانی هەرگیز پیتی (ی) لهو کارانه‌دا تی
 به‌هیت و بلیت (تۆ ده‌خۆ یاخود تۆ ده‌خۆت).

که‌سی سی‌یه‌می تاک:

راناوی که‌سی سی‌یه‌می تاک له کاری تپ‌ه‌ری رابردوودا
 ده‌رده‌که‌وتی له شکلی (ی) وه‌ک خواردی، کردی، کێ‌لای، درووی.
 لێ‌ره‌شدا که هات و که‌وته دوا‌ی بزوینی (ا، و) بۆ خۆی ده‌بیت‌ه

Consonant وهک له نمونه‌کاندا ددرده‌کوت، له دوا (ی)

تیزیشه‌وه بزر ده‌بی و ئیمکان نییه بدرکینری وهک:

نووسی، پرسى، دزى...

هەر ئه‌و (ی)هیه ده‌بیته مضاف الیه و به‌دوا هه‌ندی Preposition
دا دیت:

دارا نه‌هات برای هات - براكه‌ی هات.

لټیه‌وه دیاره، پتی گرانه، تټیدایه.

ده‌شبیته به‌رکار (مفعول) وهک: ده‌بینم، ده‌یدوین.

له کاردا هەر لهم کاره‌ی تټپه‌ری رابردوودا ددرده‌کوت، له‌وه
به‌ولاهه هرچی کوټاییی کاره‌کان هه‌یه بۆ که‌سی سییه‌می تاک
هه‌موویان شیوه‌ی «تصریفی» و راناو نین چونکه ده‌شی بقرتین
و تی بچن. تو که گوټ: (ده‌روا، ده‌کات، ده‌کیلت، ده‌فرۆشیت)
له بیرت نه‌چټ ده‌توانی بلټی (ده‌روا، ده‌کات، ده‌کیلت...)
هه‌روه‌ها (ده‌روا، ده‌کا، ده‌کیلت). که حال وابی بۆ ده‌بی بلټین تاکه
پیتی (ت) راناوه؟ ئه‌دی بۆ نه‌لټین (تن) سه‌رله‌به‌ری راناوه؟

کوټاییی کار بۆ که‌سی سییه‌می تاک ئه‌م ئیحتیمالانه هه‌له‌دگری:

ئو ده‌روا ده‌روا ده‌روا.

ئو ده‌کیلت ده‌کیلت ده‌کیلت.

ئو ده‌ژی ده‌ژیت ده‌ژیت.

ده‌بینی هه‌رجاره پیتی پیش پیتی (ت) ده‌گوټی و (ت)هکه خوی به
ته‌نیا وه‌یا به خوی و به (ن)هکه‌ی (تن)هوه ده‌قرتی ناشی راناو
ئه‌وه‌نده بی ئوقره و بی «ثبات» بی چونکه له به‌شه هه‌ره
گرنگه‌کانی ئاخاوتنه. له عه‌ره‌بیدا ئه‌وه‌ی پتی ده‌لټن (العمدة)
حیسابټکی تاییه‌تی بۆ ده‌کری له ریزماندا. ئه‌وه‌ی راستی بی
راناو له (العمدة)ش بنجیتره که گوتمان ناشی تی بچی.
دهرنه‌که‌وتنیشی له هه‌ندی صیغه‌ی که‌سی دووه‌می تاک و که‌سی
سییه‌می تاکدا بی ته‌علیل نییه به‌لام لټردها ناتوانم له‌سه‌ری

بنووسم ههروهك له گوتاره كه شمدا مه وداي نووسيني دهست نهكهوت.

پاناوي كهسي ستيه مي تاك له پرسته ي بي فيعلدا دهبيته بزويني (ه) كه فهتحي عهربييه:

دارا نازايه، دارا مهرده، ئيستا نيوه پويه، ئه م كا برايه جهردهيه، شهكر شيرينه، دارا شنوييه.

ساغكر دهنه وي پاناويوني ئه و بزوينه له گوتاره كه مدا به دريژي له سهري نووسراوه، لزووم نيه ليره دا دووباره ي بكه مه وه.

وا دهزانم ته عريفك بۆ پاناو دابندرئ، دهبي هه ر ئه و به شه بگريته وه كه ناوي نرا (پاناوي كهسي) چونكي كه ئه و به شه پاناو بيت ئه واني تر هه موويان له پاناوي دهكه ون. چ راستيكي شرايه وه ئاشكرا ناكه م به وه دا كه بلتم وشه كاني (پاناوي كهسي) له بنه رهدا راسته وخۆ و بي پيچ و په نا بۆ مرۆف دانراون. جاري له به ديهيه به رچاوتره وشه كاني «من، ئيمه» بۆ مرۆف نه بي هه ر دهست نادهن چونكه مرۆف نه بي هيچ شتيك و هيچ گيانله به ريك نيه وتوويز بكات و بلي «من». له نووسيندا كه ديواريك دهست دهكات به ئاخاوتن نووسه ره كه به دهنگي ديني و رسته ي «من وابووم، من وام لي به سه رهات» ي به سه ر زاره مه وه و مه كهيدا دينيت دهنا ديوار ورته ي له به ره وه نايه ت. وشه ي «تۆ، ئيوه» ئه وانيش به «تسامح» نه بي بۆ غهيري مرۆف به كار نايه ن.

وشه ي «ئهو، ئه وان» ئاسانترن بۆ به كار هيتانيان بۆ غهيري مرۆف نهك له بهر ئه مه كه له بنه رهدا بۆ مرۆف نين، بگه ره له بهر ئه وهيه كه مرۆف و غهيري مرۆف له سيفه تي «غياب» دا هاويه شن. تۆ سرنج بگه ره دهبيني به دهگمه ن نه بي «ئهو» بۆ (سهك، باران، پياوه تي، ته له فۆن...) و هه رچي شت و زينده واري تر ههيه به كار نايه ت: ئه وه ي بۆ مرۆف و غهيري مرۆف به ئاساني به كار ديت صيفه ي كهسي ستيه مه له (فعل) دا وهك (خواردي، نووست، هه لده ستيت، ده مریت). بۆ ئه وه بتوانيت وشه ي «ئهو، ئه وان» بۆ

غەیری مەرۆف بەکار بێنیت دەبێ حالی تایبەتی بدۆزیتەوه وەک کە
بڵێ «من دیوارەکم نەپوخاند، ئەو لە خۆوه کەوت».

کە گوترا «من، ئیمە - تۆ، ئیوه - ئەو، ئەوان» بێ هیچ وشەییکی
تر و هیچ ئەلامەتیک کە واتایێکی تایبەتییان بۆ دیار خات، تەنیا
شیوەی مەرۆف بە دلاندا دیت و هیچی تر. قسە لێرەدا درێژە
زۆرە، بەو مەندە سەرەوه لێی دەپرمەوه. لەمەوه، تەعریفیک کە من
پێی پازێ بۆ (ضمیر، Pronoun، پاناو) شتیکە ئەمانەتی تێ
خوێندراوەتەوه و دەوری بنجی پاناویشی راگەیاندا،
تەعریفەکەش ئەمەیه:

پاناو ئەو کۆمەڵە وشەیهیه کە راستەوخۆ بۆ کەسانی یەکەم و
دووەم و سێیەم (وهیا قسەکەر و قسە بۆ کراو و قسە لێکراو)
دانراوه، هەریەکێک لەو وشانەش لە وێنەییکی تایبەتیدا دەبێتە
هۆی پەیدا بوونی واتای تەواو لە ئاخاوتنی کوردیدا.

ئەم تەعریفە لە وشەیی کەسەکان بەولایه هیچی تر ناگرێتەوه،
دەوری (پاناوی لکاو)یش کە بەو نەبێ لە ئاخاوتندا جێبەجێ
ناکری لەم تەعریفەدا تێ خوێندراوەتەوه. دەوری پاناوی لکاو
بەداخەوه لای زمانزانانی کورد چ بایەخیکی پێ نەدراوه، لە
حالتێکدا شیرازەهۆنی ئاخاوتنی کوردی بە پاناوی لکاو پێک دێت.
پێی ناوی بڵێم، بەلام بە ناچاری دووبارە سێبارەیی دەکەمەوه، من
لە زاراوهی (پاناو) پازێ نیم چونکی وشەکانی (من، تۆ، ئەوان....
هتد) و جوودی سەر بەخۆیان هەیه و لەسەر ئەوه نەوێستاون دەبنە
جێگیری ناو یا نابنێ. خۆ زاراوهی (لکاو) هەر بەجاری
شەقامەڕێتەکانی رێزمانی کوردی کوێر دەکاتەوه. کوێر کردنەوهی
شەقامی زمانیش بە پاچ و پێمەرە نابێ، بەوه دەبێ کە بە خالقی
واتای تەواوی رێستە بڵێن (لکاو) کە بایی بەردیکی رهق و تەقیش
دەوری بۆ دانانیت لە ئاخاوتندا.

دەمراستی لیژنە

۵- به بیروپای مامۆستبا هه‌زار:

ده‌بی بگوتری «ضمیر - راناو» هه‌ر ئه‌وانه‌ن پێوه ده‌لکێن و له‌ رسته دروستکردندا زۆر کاریگه‌رن، لای وایه زاراوه‌ی «بريله» شی بۆ به‌کار بێت که بریتیه له وشه‌ی «بری - به‌واتای بدیل» و ئه‌مرازی چووککردنه‌وه‌ی «له». به‌و پێیه بريله «ضمیر متصل» (۸) دانه‌یه.

م، ت، ی: وه‌ک که بڵێی کردم، کردت، کردی یاخود له‌ حالێ اضافه‌دا (برام، برات، برای).

ان: بۆ کۆی که‌سه‌کانه له‌ کاری تێپه‌ردا وه‌ک بڵێی کردمان، کردتان، کردیان. هه‌روه‌ها له‌ حالێ اضافه‌دا..

ی: بۆ که‌سی دووه‌می تاک له‌ کاری رابردووی تێ نه‌په‌ر و کاری موزاریعی تێپه‌ر و تێ نه‌په‌ر وه‌ک: پۆشستی، مردی، چووی، ده‌پۆی، ده‌چی، ده‌که‌ی، ده‌خۆی..

ین: بۆ که‌سی یه‌که‌می کۆ له‌ کاری رابردووی تێ نه‌په‌ر و کاری موزاریعی تێپه‌ردا و تێ نه‌په‌ردا وه‌ک پۆشستین، چوون، نووستین، دهنوون، ده‌پۆین، ده‌که‌ین، ده‌شکێنین..

ن: بۆ که‌سی دووه‌م و سێیه‌می کۆ له‌ کاری رابردووی تێ نه‌په‌ر و کاری موزاریعی تێپه‌ر و تێ نه‌په‌ردا وه‌ک: ئێوه نووستن، ئه‌وان نووستن - ئێوه چوون، ئه‌وان چوون - ئێوه ده‌خۆن.. ده‌پۆن - ئه‌وان ده‌خۆن. ده‌پۆن..

و: بۆ که‌سی دووه‌می کۆ له‌ هه‌ندێ شتیه ئاخوتنی کوردستانی خواروودا که به ته‌واوی له‌ جێگه‌ی «تان» دێت وه‌ک: ئه‌وه کردو ئه‌وه خواردو - براو هات - لێو رازی ده‌بم.

ئه‌و به‌شانه‌ی که تا ئێستاش پێیان گوتراوه (ضمیری که‌سی، اشاره، پرس، خۆی، هه‌ی، مبه‌م، لێکده‌ر) هه‌ی کامیان تا سه‌نگی ضمیری متصل (بريله) ی باسکراو نین و ده‌بی ناویکی تریان بۆ دابندرێ وه‌ک (ناو) یاخود (نیشان) یاخود (ئه‌مراز - ئه‌دات) یاخود هه‌ر شتیکی تر بێت.

راناوی لێکده‌ر:

راناوی لێکده‌ر (Relative، اسم الموصول) تا ئێستا له‌ لایه‌ن نووسه‌رانه‌وه

(لیکڌر، گهيٺنر، پي گهه، پيوهندي) ي ٻو به ڪار هيٺراوه له ڪورديدا.

له فارسيدا (حرف ربط) ي پي گوتراوه.

له پڙماني ٽينگليزي پي گوتراوه Relative Pronoun

ڪوردوٽيف وشهي (ههف دوتي) پي گوتووه.

به لاي سادق بههائدين و نهسرين فخرپيهوه تهنيا وشهي (که) ڀاناوه لهو رستاندا که ڀاناوي ليکڌريان تيڊايه وهک (ئو ويٽانه که ههلواسراون جوانن، تو که قوتابيت دهبى بخونيت). ئو پيٽه (ي) هي که هندی جار ديٽه پيش ڀاناوهکهوه پيتي پيوهنديبه و ڪرتي ڀاناوهکه نيهه.

نووري عهلي ئهمين دهلي: پيتي (ي) ياخود (که) ئهگهر به تهنيا هاتن هه يهڪهيان ئو ڀاناوهن که پي دهلين ڀاناوي ليکڌر، بهلام لهم حالدا فهرقيان لهگل حالتي بهجوته هاتنيان له رستدا ئوهيه که (ي) تهنيا و (که) ي تهنيا ههريهڪهيان لهو شيويهدا ڀاناوي ليکڌري ساديهه، بهلام ئهگهر بهسهرپهکهوه بهڪار هيٺران دهبه ڀاناوي ليکڌري ناساده وهک:

ئوهي که دويني لهر بانهکه کهوته خوارى، بارام بوو.

ڀاناوي (ي) يا (ي که) به زوري له دوا ڀاناوي ئيشاريهوه ديت.

تپيني:

۱- له شيوهي ڪرمانجي ژوروو (ئي ڪو) يا (بي ڪو) له ٻو نير بهڪار ديت، (ئاڪو)

يا (ياڪو) له ٻو ميهه، (پين ڪو) له ٻو ڪوي هردوڪيان.

۲- وشهي (که) کاتي دهبيته ڀاناوي ليکڌر که هم دوو رسته بهيهکهوه گري بدات

و هم له بري ناويڪ بهڪار هيٺرابيت، وهک:

مندالکهم دي که له سههما هلدلهري.

لهم رستهيهدا ڀاناوي (که) رستهي (مندالکهم دي) و رستهي (له سههما هلدلهري) بهيهکهوه گري داوه و هم جي ڀاوي (مندالکه) ي له رستهي دووهما گرتووهتهوه.

لههوه ٻومان دهردهکويٽ که و وشهي (که) و دهبيت وهک ڀاناو بهڪار ناهينريت، واته که يهک لهو دوو مهرجهي سهروهه نهگهيشته جي وشهي (که) له

راناوی دهشوریت، وهک:

که هاتیت، پیت دهلیم.

که پیلاوه کهم له پی کرد، بزماریک چوو به پیتما.

که نهو هات، من رویشتیووم.

لهم سی رسته یه دا هه رچهنه (که) دوو رسته ی به یه که وه به ستووه، به لام جی جی ناوی نه گرتووه ته وه، له بهر نه مه (راناو) نییه و شتیکی تره له جی خویدا لئی ده دوتین.

[تتبینی و روونکردنه وه:

من له گوتاری «سووریتی خامه به دهوری راناودا» گوتوومه که بپین و وشه کانی (من، تو، نهو، نیمه، نیوه، نهوان - له گهل شتیه لکاوه کانیان که من لهو گوتارهدا پپیان دهلیم راناوی چالاک) به راناو دانتین هه رگیز ناشی به هیچ وشه ییکی تر بگوتری راناو چونکه نیمکان نییه چ تایبه تییکی مشترک کوپان بکاته وه. جودایی نیتوان (م) له رسته ی (من هاتم) دا له گهل وشه کانی (کام، فلانه کهس، شتیک، که ..) هینده زهق و بهرچاو و بنجییه ناهیلئی بیر بۆ نهو بپوات هه موویان یه که بهشی ناخاوتن بن چونکه که پیتی (م) له رسته ی (من هاتم) دا وهک (فلانه کهس حیساب کرا چ لزووم نامینئی ناوه لکار (ظرف) له گهل ناوه لئاو (صفة) جودا بکرتنه وه و به دوو بهشی ناخاوتن بژمیردرین یاخود وشه ی (هاتن، خواردن) که چاوگن پپیان بگوتری (ناو) که چی (هاتم، خواردم) فیعل بی چونکه هه نه بی تایبه تییکی (مشترک) له نیتوان (ظرف و صفة) دا هه یه که (وه صف) ه، تایبه تییکی تر مشترکیش له نیتوان (چاوگ و فیعل) دا هه یه که (روودان - حدوث) ه. پتیوست نییه لیتره دا دریژه بهو قسانه م بدهم که له گوتارهدا دریژه یان پی دراوه، به لام هینده هه یه من لهو گوتارهدا باسی غهیری (راناوی کهسی) م نه کردووه، بۆیه لیتره دا پیم هه یه کورته ییکی یه کجار کورت له باره ی نه م راناوه ی (لیکدهر) وه بلیم

که تا رادمیک ناته‌واوی ناوه‌پوکی گوتاره‌که‌م پر کاته‌وه:

گريمان^(۱) به‌وه رازی بین راناو وشه‌ییکه جیی ناویک ده‌گریته‌وه،
ئه‌وه‌ی یه‌کجار ئاشکرا و روونه: ئه‌م وشه وه‌یا ئه‌مرازه‌ی (که) له
رسته‌دا هه‌رگیز جیگه‌ی ناو ناگریته‌وه به‌لکو به‌خۆی و به‌و
رسته‌یه‌ی که له دوايه‌وه دیت شتیه وه‌سفیکی ناوه‌که ده‌کات.

به‌نموونه تۆ که گوتت (ئه‌و پیاوه‌ی که نانه‌که‌ی خوارد میتوان بوو)
به‌رسته‌ی (که نانه‌که‌ی خوارد) وه‌سفیکی بی‌فیل و ئاشکرای
(پیاو) ه‌که‌ت کردووه وه‌ک ئه‌وه‌ی که گوتب‌یت (پیاوه
نانخواردووه‌که). سرنج بگره‌ له‌م راستیه: چونکه رسته‌ی (که)
نانه‌که‌ی خوارد) بۆ وه‌سفه وه‌سفیش به‌ته‌نیا واتای رسته‌ی ته‌واو
به‌ده‌سته‌وه نادات ده‌بینی بۆ ته‌واو‌بوونی واتای رسته‌که
چاوه‌نورپی شتیکی تر ده‌که‌یت به‌ دوا رسته وه‌سفیه‌که‌دا بیت و
واتای ته‌واو پیک بینیت، رسته‌ی (میتوان بوو) ئه‌و
چاوه‌روانکراوه‌یه.

ئه‌و پیاوه‌ی که نانه‌که‌ی خوارد

پیاوه‌ نان خواردووه‌که

سه‌یری هه‌ردوو گوته وه‌ک نیمچه رسته واتای ته‌واویان نییه له
حالی‌که‌دا له رسته‌ی یه‌که‌مدا فیعل و ضمیری لکاو‌ی که‌سی
سییه‌می تاک هه‌یه که له رسته‌دا (ئیسناد و حکم) پیک دین و
ده‌بوو پێویستیان به‌ رسته‌ییکه‌ی تر نه‌بیت بۆ ته‌واو‌کردنی
واتاکه‌یان به‌لام وه‌ک گوتم چونکه بووه به (وصف) هه‌رچی (حکم
و ئیسناد) یکی تیدا هه‌یه له ناو (وصیفه‌) ه‌که‌دا وه‌ستاوه و نابیته
ته‌واو‌که‌ری واتای رسته. له‌م رووه‌وه رسته‌ی (ئه‌و پیاوه‌ی که نانی
خوارد) هاوتای ته‌رکیبه وه‌سفیه‌که‌ی (پیاوه‌ نانخواردووه‌که) یه
به‌بی زیاد و که‌م که هیچ هۆییکی (حکم و ئیسناد) ی نه‌هائی تیدا

(۱) گريمان: به واتای (فرضنا) ی عه‌ره‌بیه له جیاتى وشه‌ی (افرض) ی عه‌ره‌بیش
(بگره‌) ی کوردی به‌کار دیت.

نييه و ناشی هه بئى. به لām که هاتى نيمچه رسته که ت له (وصيفه) دهرهاویش و گوشت (پياو نانى خوارد وهيا ئه و پياوه نانى خوارد وهيا پياوه که نانى خوارد) ده بئته رسته يکى ته و او به (حکم و ئيسناد) هوه.

نابئى زمانه وانى کوردى قياسي زمانى کوردى له زمانىکى تر بکات و له بهر تيشکى ئه و زمانه دا سهيرى کوردى بکات. له ئينگليزىدا که وشه ي Whome، Whose، Who به راناوى ليکدەر حساب کراوه کارىکه ده خلىکى ئيمه و زمانى کوردى به سه ره وه نييه، وشه ي Who ش دياره سه ره به خو ييه که ئه و تو ي هه يه هه لده گرى حساب يکى تايه تى بو بکرى له و زمانه دا تا کو ده بينى حاله تى (فاعليه و مفعوليه و اضافه) ي هه يه وه ک راناوه کانى که سى Me، My، I له رسته شدا هه رگيز ناقرتئى چونکه که قرتا رسته که له بهر يه که هه لده وه شئى. که سهيرى زمانى عه ره بى بکه يت ده بينى زانا کانى صرف و نحوى عه ره بى زورىان به (اسم الموصول) يان دانا ون له و يشدا (الذي، الذين، اللذان. اللواتي، اللاتي...) وشه ي بنجين له رسته دا و حاله تى (مرفوعيه، منصوبيه، مجروريه) يان هه يه و ناشئى بقرتين دهن رسته که واتا ي نامينئى که چى له کورديدا وشه ي (که) نه ئه و سه ره به خو ييه ي هه يه نه ئه و بنجيه شه له رسته دا چونکه ده شئى بقرتئى. سه ره را ي قرتانى، له وانه يه راسته و خو ش به پيش نا و وهيا (رانا و) بکه و يته وه و ببئته ئه مرا زى (شرط) وهيا شت يکى تر وه ک که بلئى «که دارا نه يئى تو ش مه يئى». واش ده بئى ده کريتته ئه مرا زىکى (تحقيقى):

تو که حورى وهره نيؤ جه ننه تى ديدهم چ ده که ي

له م دلّه ي پر شه ره ر و سينه ي سووزانمدا

با بيئن له رسته ييکدا ئه م وشه يه ي (که) تا قى بکه ينه وه و بزاني ده شئى جئى ناويک بگريته وه. له رسته ي (ئه و پياوه ي که نانى خوارد ميتوان بوو) وشه ي (که) گؤيا جئى (پياو) ي گرتو وه ته وه با

وشەى (پياو)ى بخەينە جىڭگەيەو ۋە ئاخۇ چۆن دەبى: (ئەو پياو ۋە پياو ناننى خوارد..). لەمەدا حىسابەكە دەرئەچوو. با ئەمجارەيان وشەى (پياو) لە جىيى خۇي ھەلستىنن و بىگوتىزىنەو ۋە بۆ جىڭگەى (كە) و بلىنن (ئەو پياو ناننى خوارد..). ديسان رستەكە چ واتاى نابى و گونجائىكى تىدا نىيە.

پوختەى قسە و لىكدانەو ۋەى من ئەو ۋەيە كە وا ئەم وشەيەى (كە) لە ھىچ روويىكەو ۋە دەست نادات پىيى بگوتىرى راناو، بەراستى لەو ۋە زياتر نىيە بە ئەمرازىكى ئاسايى حىساب بكرى لەم سيفەتەى ئەمرازبوونىشدا تا بلىي خۇش جلەو ۋە ھەرچارە بۆ مەبەسك بەكار دىت.

دەمراستى لىژنە]

راناوى خۇيى Reflexive:

ئەم راناو ۋەك نوورى ەلى ئەمىن دەلئىت: لە وشەى (خۇ) و راناوى كەسى لكاوى (م - مان، ت - تان، ي - يان) دروست دەبىت و لە رستەدا بۆ تەوكىد بەكار دىت ۋەك: من خۆم دەيىنم و پىي دەلئىم.

مامۇستا سادق بەھائەدىن و د. نەسرىن فەخرى دەلئىن: وشەى (خۇ) راناو دەشى لەگەل راناوى كەسى لكاو بەكار بىت و بەتەنياش بەكار بىت ۋەك:

خۆ شوشتن (خۇ)

من خۆم ھاتم (خۆم)

سادق بەھائەدىن دەلئىت لە شىۋەى سەرودا ھىچ گۆرىنىك لە (خۇ)دا نابىت چ

بۆ ئىر بى و چ بۆ مى.

[پروونكردەو:

من لە گوتارەكەى «سوورپىكى خامە» ھەندىك لەسەر وشەى (خۇ). دواوم، لىرەدا بە كورتى دەلئىم وشەى (خۇ) وشەيىكى فەرھەنگى عادەتى ۋەھايە ھەلناكرى جىي پى لەق بكرى و بخرىتە ناو قابلىكى تايبەتى دوور لە سروشتى خۇيەو. تۆكە گوتت «خۆم

هه‌لده‌مه‌وه» وه یاخود «خۆم ده‌خورینم» لێرده‌دا مه‌فهوومی وشه‌ی «خۆ» له‌ رووی پێژمانه‌وه چ فره‌قیکی نییه‌ له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌دا که بۆی «برام هه‌لده‌مه‌وه، پشتم ده‌خورینم». له‌گه‌ڵ ئه‌مه‌شدا واتای «خۆ» به‌به‌ریه‌وه هه‌یه له‌ به‌کارهێناندا پۆلی تایبه‌تی ببینیت: وشه‌ی «خۆ» که ده‌ردیته پال راناوی لکاو ته‌ئکید په‌یدا ده‌کات، له‌م ته‌ئکیده‌دا ده‌بیته سی‌به‌ریکی راناوه‌که ته‌نانه‌ت ناتوانی له‌ کۆتایی رسته‌دا داوای راناویکی لکاو بکا که بۆ وشه‌ی «خۆ» بگه‌ڕێته‌وه. بۆ روونکردنه‌وه سه‌یری ئه‌م رسته‌یه بکه:

ئێمه‌ خۆمان هاتین.

لێرده‌دا «خۆمان» نه‌یتوانی کاری «هاتین» له‌ راناوی «ئێمه» بستینێته‌وه. چ بۆی ئێمه‌ خۆمان هاتین و چ بۆی «ئێمه‌ هاتین» راناوی لکاوی کاری «هاتین» هه‌ر ئه‌وه‌یه که بۆ که‌سی یه‌که‌می کۆ دانراوه که «ین» به‌لام که گوترا «خۆ هه‌لدا نه‌وه‌مان کاریکی باش نه‌بوو» وشه‌ی «خۆ» واتای ته‌ئکیدى نه‌ما و بووه‌وه به‌ وشه‌ی عاده‌تی بۆیه له‌ کۆتایی رسته‌دا گوتمان «باش نه‌بوو» نه‌مانگوت «باش نه‌بووین» وه‌ک ئه‌وه‌ی که گوترا با «نان خواردنمان باش نه‌بوو». که ده‌لێی «خۆم ده‌بینم» لێرده‌دا وشه‌ی «خۆ» له‌گه‌ڵ راناوی «م» کۆ بووه‌ته‌وه چ ته‌ئکیدى تیدا نییه‌ به‌لام جو‌ریک «تخص‌ص» ده‌مینێته‌وه له‌ واتاکه‌ی «خۆ»دا نایه‌لێ بگوترێ «خۆت ده‌بینم»، له‌م حا‌له‌دا ده‌بێ بۆی «تۆ ده‌بینم» ته‌نانه‌ت له‌وه‌ له‌ه‌جه‌ ئاخاوتنه‌دا که (خۆتان ده‌بینم) به‌کار دێت لایه‌نى (خصوصیة) که مه‌به‌س نییه‌، واتای رسته‌که ده‌بیته (ئێوه ده‌بینم). هه‌ر ئه‌م لایه‌نه‌ی (خصوصیة) که مه‌به‌س نییه‌، واتای رسته‌که ده‌بیته (ئێوه ده‌بینم). هه‌ر ئه‌م لایه‌نه‌ی (خصوصیة) یشه‌ وای کردووه نه‌شى بگوترێ (من ئێمه‌ ده‌بینم، من من ده‌بینم)، که‌چی ده‌توانی بۆی «خۆمان ده‌بینم» هه‌رچه‌ند «خۆ» دراوه‌ته پال راناوی که‌سی یه‌که‌می «کۆ» چونکه له‌لایه‌ن «خصوصیة»وه (من و ئێمه‌) هه‌ردووکیان که‌سی یه‌که‌من.

سروشستی «خۆ» که له واتاکه یه وه سهر هه لدهدا وای لی کردوه
 بتوانی به هوی نه مرزوه وهیا له گه ل وشه ییکی تر دا واتای تازه
 پیک بینیت وهک «خوی، خۆمالی، کۆییاتی و خۆییاتی، مآخۆ»
 له م وشانه دا چ خزمایه تییک له گه ل مه فووومی «راناو» پهیدا نابیت
 به هر ته عریفیک بهتوئی (راناو) دیار خهیت. که گویت «ئه م پیاوه
 خۆیییه» وهک ئه وهیه بلئی «ئه م پیاوه خزمه، یاخود بیگانهیه» خزم
 و بیگانه چهند راناوون خۆیش هر هه ند.

به لای باوه ری منه وه وشه ی «خۆ» وشه ییکی فره هنگی عاده تی
 تا قمی «ناو»، بهر ته عریفی ناویش ده که وئی بی زیاد و که م: «ناو
 وشه ییکه واتای ته واوی هه یه و به کاته وه نه به ستراره». به لام به
 پتی ئه و نامحدوو ییه که له واتاکه ی «خۆ» دا هه یه هه لده گری له
 به کاره یاناندا هر جاره قالب و رۆلکی جودا وه رگریت، که
 ئه مه ش تایبه تییکه هه چ پتوندییکی به «راناو» وه نییه.

ئه م به رخه خۆمالیه

ئه م به رخه ئاوه کییه

سه هیری ئه م دوو رسته یه بکه ییت و سرنجی لی بگریت هه ینده
 له یه کتر ده که ن، کوردی گوته نی، درۆزن نه بی فره قیان ناکا. نازانم
 چۆن ده شی «خۆمالی» راناو بی و «ئاوه کی» شتیکی تربی. من که
 ئه مه ده لیم قسه م به تایبه تی له گه ل ئه و که سانه یه که ده لین وشه
 چی بی هر ئه وهیه با جیگه و باریشی بگۆری، واته که وشه ی
 «خۆ» راناو بوو له هه موو حالیکدا راناوه. د. نه سرین و ماموستا
 سادق له م باوه ردان. نووری عه لی ئه مین ده لی وشه له
 به کاره یاناندا نه وعی خۆی ده گۆری واته ده شی له جیگه ییکدا
 راناو بی و له جیگه ییکی تر دا ئاوه لئاو بی. به لای منه وه، وهک
 ده ستووریکی بنجی، وشه له بنه رهدا بۆ واتاییکی تایبه تی
 دانراوه به لام حاله تی ده گۆری، گۆرانی حاله تیش وشه که ناگۆری.
 هر بۆیه «خۆمالی» نابیته راناو چونکه «خۆ» له بنه رهدا راناو

نییه. دهبینی له وشه‌ی «خۆیی» دا ئه‌مرازی نیسبه‌ت هاتوه و
پێوه‌ی لكاوه وهك به «هه‌ولێر و هه‌له‌بجه» وه لكابێ و بگوترێ
«هه‌ولێری، هه‌له‌بجه‌یی».

وا ده‌زانم ئه‌م لێكدانه‌وانه به‌س بن بۆ دیار خستنی پاناو نه‌بوونی
وشه‌ی «خۆ».

ده‌مراس‌تی لیژنه‌

پاناوی هه‌یی:

له زمانێ كوردیدا هه‌ر وشه‌ی «هی» بۆ راگه‌یان‌دنی «تملك» به‌كار ده‌هێنریت
به‌لام به‌ پێی ناوچه‌ شیوه‌ی ده‌گۆڕێ، وا ده‌بێ ده‌گوترێ «ئێ، یێ، یا، هین» وهك:
ئه‌مه‌ هی خۆمه‌، بزنه‌كه‌ هی بارامه‌. پێلاوه‌كه‌ هین تۆیه‌.. هتد.

له شیوه‌ی ژوورودا فه‌رقی «نێر ومێ» ی تێدا ده‌كرێ، مه‌به‌سیش ئه‌وه‌یه كه
نێرایه‌تی و مێیایه‌تی وشه‌ی «هی» له‌م شیوه‌یه‌دا به‌نده‌ به‌ «مملوك» كه‌وه‌ واته‌ كه
«مملوك» نێر بوو «مالك» مێش بێ پاناوه‌كه‌ نێر ده‌بێ وهك ئه‌وه‌ی ژنێك به‌ كورێ
خۆی بلی (كورێ من) یاخود باوكێك بلی (كیژا من). له شیوه‌ی ژوورودا ئه‌م
پاناوه‌ به‌م چه‌شنه‌یه‌:

ئێ من، یاخود، یێ من - له‌ بۆ نێر.

ئامن، یاخود، یامن - له‌ بۆ مێ.

[روونكرده‌وه‌:

وشه‌ی «هی» به‌لای منه‌وه‌ نه‌ك هه‌ر «پاناو» نییه‌ و به‌س بگره‌ ئه‌و
سه‌ربه‌خۆیییه‌ی نییه‌ كه‌ بیخاته‌ ریزی تا‌قمی «ناو» یشه‌وه‌. له
پاستیدا «هی» هۆیكی ساده‌ی «تملك» ه كه‌ وا له‌ رسته‌دا نه‌بێ
هه‌ر واته‌ به‌ده‌سته‌وه‌ نادات. له‌ رووی پێرمانه‌وه‌ وشه‌ی «بۆ» چه‌ند
سه‌ربه‌خۆیه‌ له‌ رسته‌ی «ئه‌م گۆشته‌ بۆ بارامه‌»، وشه‌ی «هی» ش
هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ سه‌ربه‌خۆیه‌ له‌ رسته‌ی «ئه‌م گۆشته‌ هی بارامه‌».
ئاشكرايه‌ ئه‌م «هی، ئێ..» هه‌ر خۆیه‌تی ده‌بی‌ته‌وه‌ ئه‌مرازی
«اضافه‌» و ده‌گوترێ «برای من» واته‌ ئه‌مرازه‌ بێ فێله‌كه‌ی «ی»

اضافه‌ش ده‌بی به‌پاناو داندیری ئەگەر «هی» پاناو بی.

فراوانکردنی واتای «پاناو» تا ئەو رادەیەى باوەش به ئەمرازیکی عاده‌تی بی هیزی وهک ئەمرازی اضافه‌دا بگرێ، ئەوه‌نده سنوورانه ده‌به‌زینی له ده‌ستووراتی رێزماندا پێویست نه‌هێلێ به مانه‌وه‌ی سنووری نیوانی دوو به‌شی ئاخاوتنی وهک «ناو، ئاوه‌لناو» وه‌یا «ناو، ئاوه‌لکار».

که سرنج راگرین ده‌بینن ئەو شته‌ی وای کردوه وشه‌کانی «خۆ، هی، که» به راناو دانریت هه‌ر ئەوه‌یه ئەم وشانه له به‌کاره‌یناندا پێوه‌ندیه‌یان له‌گه‌ڵ ناودا هه‌یه. با ئێمه هه‌ر له وه‌نده‌وه لێی نه‌برێنه‌وه و نه‌ختیکی تریش به دور و پشته‌ی ناودا بنۆرین ده‌بینن کار «فعل»یش پێوه‌ندی به ناوه‌وه هه‌یه و له ئاخاوتندا ئەره‌که‌کانی ناو جێبه‌جێ ده‌کا، فیه‌ل له وجودادا، نه‌که هه‌ر له رێزماندا، په‌یدا نابێ ئەگەر ئەو شتانه نه‌بن که پێیان ده‌گوترێ «ناو». به‌و پێیه چاکتر ئەوه‌یه زاراویک بۆ فیه‌ل دابنریت که پێوه‌ندی به ناوه‌وه دیار خات وهک «ئهرکه ناو...».

له ئینگلیزیدا پاناوی «تملک» له پاناوی که‌سییه‌وه وه‌رده‌گیریت. له‌وێدا وشه‌ی «our, his, your, my» پاناون به‌قه‌دەر «we, he, you, I» به‌لام له کوردیدا «هی من» هه‌رگیز ئەو «my» هی ئینگلیزی نییه. «هی» کوردی بی زیاد و که‌م «of» ی ئینگلیزی و «de» ی فره‌نسییه. هه‌روه‌ها «هی» ده‌که‌وێته به‌رانبه‌ر «s» ی بۆردار - وه‌که .Dara's book

ده‌مراستی لیژنه‌]

پاناوی پرسیا‌ری:

له‌ رووی زاراوه‌وه:

مامۆستا سه‌عید سدقی پاناوی پرسیا‌ر به (أدوات استفهام) له لاپه‌ره (٥١) ی کتێبه‌که‌یدا ده‌داته قه‌ڵه‌م ده‌لێت:

اَدواتى استفهام - چەند لفظىكىن سۇاليان پى دەكرىت بعضى لەوان ئەمانەن،
(كى، چى، كەى، كوا، كوئ، ئاخۆ، ئا، ئاياكو، كام، كامەتە، كامەيە، چۆن، چلۆن،
چەن).

مامۇستا توفىق وەھبى لە دەستوورى زمانى كوردىدا دەلئىت: بۆناوى پرسى ئەو
بۆناوانەن كە پرس ئەكەن، لەبەر ئەم خاسىيەتەيان پىيان دەلئىن بۆناوئىكىن كە لە
شوئىن شارەكەيان دەگەرئىن، وەكو: كى ھات؟ مامۇستا وەھبى ئەمانە بە راناوى
پرسى دادەرنئىت:

بۆ ئىنسان	بۆشت	بۆچى
كى	چى	كوئ
چەند	چەند	
كام	كام (كامە).	

لە دەستوورى زمانى فارسىدا دەلئىت: ئەو وشانەى بۆ پرسىيار بەكار دئىن،
جارىك راناون، جارىك ئاوەلناو. راناوى پرسىيار ئەوہىيە كە دەبئىتە جئىنشىنى ناو.
بەلام ئاوەلناوى پرسىيارى ھەمىشە لەگەل ناودا دئىت و لە چۆنىەتى يا ئەندازە يا
جنس يا زمان يا مكان يا نىسبەتى ناو دەپرسئىت، وەك:

چ كئىبئىكت خوئندەوہ؟ (ئاوەلناو)

دوئىنى كى ھات بۆ مالى ئىوہ؟ (راناو)

چ دەكەى؟ (راناو)

ئەم وشانە بەلای ئەندامانى لىژنەوہ بەم جۆرەن:

بەلای مامۇستا ھەزاروہ ھىچيان راناو نىن، نە ئەمانە و نە ئەوانى پئىشتر
پىيان گوترا راناوى خوئى و ھەيى... ھتد.

مامۇستا س. بەھائەدەين و د. ن. فەخرى دەلئىن ئەم وشانە (كوا، كا، كوانى،
كانى، كانى، كى، كى، كام، كامە، كئپە، كىشك - كىژان، كەى، كەنگى، كەنگىن،
چەند، چەن، چ، چى، چە، چۆن، چلۆن، چتۆن، چلۆن، چتۆ، چاوا، كوو، ئا، ئەئا،
ئايا، ئاخۆ، داخۆ، داخوا، ئەرئ، ھەرئ، كوئ، كىرئ، چو - لە چوزانمدا -)
ھەموويان راناون. بەلام مامۇستا س. بەھائەدەين گەرايەوہ و گوتى «ئايا، ئاخۆ،

ئەرى» و ئەو وشانەى كە لە برى «هل»ى عەرەبى بەكار دىن راناوئىن.

د. ن. فەخرى ئەمەش دەخاتە سەر قسەكانى خۆيەو: كە هاتوو ئەمراژىك كەوتە پال يەكئىك لەو راناوانەى بۆ پرسىيار بەكار دىن و لەوهدا مەبەسىكى نوئى هاتە ناو رستەو، ئەوسا ئەمراژەكە و راناوئەكە بەيەكەو دەبنە راناوئىكى لىكدەر:

<u>راناوئى سادە</u>	<u>راناوئى لىكدراو</u>
چى دەكەيت	بۆ چى وا دەكەيت
كوئى خۆشە	لە كوئى بووئى تا كوئى چووئى بۆ كوئى چووئى

مامۆستا ن. ع. ئەمىن دەلئىت:

ئەو وشانەى لای سەرەو دەمووئان (وشەى پرس) ن. ئەم وشانە:

۱- ئەگەر لە رستەدا لە برى ناوئىك بەكار هئىران و پرسىيارىان پى كرا پىيان

دەگوترىت (راناوئى پرسىيارى) وەك:

كى لە دەرگا دەدات (كى)

پىاوەكان چەندىان گەيشتنەجى (چەند)

۲- ئەگەر لە رستەدا لەگەل ناو هاتن، واتە بوونە هاوئى ناو و لە چۆنىەتى وەيا

مىقدار وەيا جنس وەيا نىسبەت دوان پىيان دەگوترىت «ئاوئەلناوئى پرسىيارى - صفة» وەك:

چ گۆانىيەكت پى خۆشە؟ (چ)

لە كام شارەو دەمووئى؟ (كام)

بە چ شاخىكدا هەلەدەگەرىت؟ (چ)

چەند كەست دىو؟ (چەند)

۳- ئەگەر لە رستەدا جى ناوئەلكارى (ظرف) زەمانى يا هەر ئاوئەلكارىك كە

وەسفى فەلەكە بكات بگرتەو پى دەگوترى (ئاوئەلكارى پرسىيارى) وەك:

مندالەكان كەى هاتن؟ لىرەدا (كەى) ئاوئەلكارى پرسىيارىيە چونكە تەحديدى

واتاى كارى (هاتن) دەكات و جىگەى ئەو كاتە دەگرتىت كە مندالەكانى تىدا

هاتوون.

ئایا سوارەکان گەشتەنەجی؟ (ئایا) لێرەدا ئاوەڵکاری پرسە چونکە لە بارەیی گەشتە جێی سوارەکانەوه دەپرسیت.

۴- هەندێ جار هەندێ وشەیی پرسیار بۆ «تەجب» بەکار دەهێنریت وەک لەم رێستانەیی خوارەوه بەدی دەکریت:

بۆ چ درەنگ هاتیت (پرسیار)؟

چ درەنگ هاتیت (تەجب)!

فەرق لە نێوان رێستەیی پرسیار و «تەجب» وەیا وشەیی پرسیار و «تەجب» ئەوەیە لە پرسیاردا چاوەڕێی وەرام دەکریت، بەلام لە «تەجب»دا چاوەڕێی وەرام ناکریت.

[روونکردنەوه:

۱- ئایا، وە، ئەرێ، ئەئا.. ئەم وشانە لە هیچ روویکەوه نابنە راناو وەیا ناو وەیا ئاوەڵناو وەیا هەر بەشیکی تری ئاخواوتن کە بوونی سەر بەخۆی هەیە.

۲- لەوەندەیی تا ئێستا گوتوووە دیار دەکەوێت هیچ کامێک لەم وشانەیی سەرەوه پێیان گوترا راناوی پرسیار راناوین و زۆربەیان بەتەریفی (ناو) دەکەون، تەنانەت ئەو بێ تەحیدیدیە کە لە وشەیی وەک (کێ)دا هەستی پێ دەکریت، لە وشەیی وەک (خۆراک، پۆشاک، سووتەمەنی، چەک) و هەموو ئەوانەیی پێیان دەگوترێ (اسم جنس) لەوێشدا هەستی پێ دەکرێ هەر وەک (کێ) دەلالەتی (هەرکەسێک) دەگەیەنێ (خۆراک)یش دەلالەتی (هەرخواردنیک)ی هەیە، پۆشاکیش (هەر جلکێک) دەگرتەوه هەرچەند پرسیشی تێدا نەبێ.

من لێرەدا نامەوێ بڵێم بە پێی تەریفی من ئەمانە راناوین، چونکە من لەوه بوومەوه کە وا هەر (من، تۆ، ئەوان...) راناوین [لێرەشدا مەعلوومە من زاراوەی راناو پەسند ناکەم چونکە ئەم وشانەیی «من، تۆ، ئێمە...» بەکی لەسەر ئەوه نەکەوتوووە خزمایەتی لەگەڵ ناو هەبێ یا نەبێ چونکە ئەوان لەوهوه

هاتوون که وا کهسی یه کهم و دووهم و سیتیهمن وهیا قسه کهر
 و قسه بۆ کراو و قسه لیکراو]. من دهمه وئی بلیم ئەمانه
 راناوین به گویره ی سروشتیان چونکه بهر مهفهوومی ناو
 ده که ون و هیچ له سروشتیان ناگوړی که به بهریانه وه هیه
 شوینی ناویکی تر دهگر نه وه چونکه گه لیک ناوی سه ریحی بی
 دهمه ته قهش جی ناویکی تر دهگریته وه. ئەگەر له د. نه سرین
 بسه لمینین (بۆچی، بۆ کوئی) راناوی لیکدراون ده بی ئەویش له
 ئیمه بسه لمینتی (بۆ دارا، بۆ به غدا) ناوی لیکدراون.

دهمراستی لیژنه]

راناوی نادیار (مبهم):

له رووی اصطلاحه وه:

۱- مامۆستا سه عید سدقی، (ادواتی مبهم) ی بۆ به کار هیناوه و بهم جوړه له
 کتێبه کهیدا ته عریفی دهکات و ده لیت: ادواتی مبهم ئەو لفظانه ن که به شکل و
 ڕهنگیکی غیر واضح شخص وهیا شت پیشان بدن وهکو ئەمانه که بعضیکن
 له وان (کهس، هیتەر، هیندی، هین).

۲- مامۆستا توفیق وهه بی، (بۆ ناوی موبههم) ی بۆ به کار هیناوه و بهم جوړه له
 کتێبه کهیدا ته عریفی دهکات و ده لیت: بۆ ناوی موبههم ئەوانه ن که جی کهسی
 یان شتیک به تایبه تی ناگر نه وه، ئەمانه شاریان دیار نابێ؛ وهکو، یه کی له
 ده رگا ئەدا

بۆ ناوی موبههمی لیکدراو

بۆ ناوی موبههمی رووت

کهسی، هیچ کهس، هەر کهسی، هه چ
 کهسی، هه موو کهسی، هینتی، هینه که
 کابراکه، هەر کابراکه، هەر کابرایتی
 هه ندی، گه لی، فلانه کهس، نه ختی، پیاوی.

کهس، کام، پیاو
 چی، هیچ، کابرا، یه ک
 فلان، کی، هه موو
 هین، زۆر، کهم.

۳- د. ن. فهخری (راناوی نادیار) ی بۆ به کار هیناوه.

۴- له کتیبی قوتابخانه‌کاندا (راناوی نادیار) ی بۆ به‌کار هاتوو.

۵- مامۆستا ئایه‌ت‌ولا مه‌ردوخ اصطلاحی (ناو گه‌نگ) ی بۆ به‌کار هێناوه له فهره‌هه‌نگه‌که‌یدا.

پای مامۆستا هه‌ژار ئه‌وه‌یه ئه‌و وشانه‌ی که ناویان به (راناوی نادیار) هێنرا پاناوین، ئهم رایه‌شی له سه‌ره‌تای باسی پاناوه‌وه روون بووه‌ته‌وه. به پای د. ن. فه‌خری و مامۆستا سادق و نووری عه‌لی ئه‌وانه هه‌موویان پاناو، به‌لام نووری عه‌لی ده‌لیت ئهم وشانه هه‌روه‌ک ده‌بنه پاناو له رسته‌دا، ده‌شبنه ئاوه‌لناو و ئاوه‌لکار، وه‌ک:

هه‌موو هاتن (- هه‌موو - لێره‌دا پاناوه).

هه‌موو پۆژێ ده‌چن بۆ سه‌ر جووت (- هه‌موو - لێره‌دا ئاوه‌لناوه).

باران زۆر ده‌باریت (- زۆر - لێره‌دا ئاوه‌لکاره).

به‌ بیرو‌پای مامۆستا س. به‌هائه‌دین و د. ن. فه‌خری و ن. ع. ئه‌مین راناو ده‌کریت به‌م به‌شانه‌ی خواره‌وه:

۱- راناوی که‌سی. ئه‌میش دوو جوژه:

أ- راناوی که‌سی جودا.

ب- راناوی که‌سی لکاو.

۲- راناوی پرسپاری.

۳- راناوی لیکده‌ر.

۴- راناوی ئیشاری.

۵- راناوی خۆیی.

۶- راناوی هه‌یی.

۷- راناوی نادیار.

پاش لیکۆلینه‌وه س. به‌هائه‌دین و هه‌ژار و د. ن. فه‌خری گه‌یشتن به‌و رایه‌ که موبه‌هه‌می رووت هه‌یه و موبه‌هه‌می استفه‌هامیش هه‌یه.

[روونکردنه‌وه:

له زووه‌وه دیار که‌وتوو که من ئهم وشانه‌ی (راناوی نادیار -

مبهم) به پاناو دانانیم. پیم بلین فهرق چیه له نیوان دوو وشه‌ی وهک (هه‌ر که‌سیک، هه‌ر خۆراکیک)؟ یاخود بۆ چی به وشه‌ی وهک (فلان) نه‌لین (ناوی مبهم)؟ له باره‌ی ئه‌و وشانه‌ی «پرس‌یان تیدایه ده‌لیم ئاشکرایه (ابهام، نادیارى) هه‌یه ئه‌که‌ر نه‌با بۆ پرسین به‌کار نه‌ده‌هاتن چونکه پرسین بۆ زانینی شتی نه‌زانراو دانراوه.

ده‌بی ئه‌وه‌ش بگوتری هه‌ندیک له‌و وشانه‌ی به‌ پاناو دانراون له ناوه‌رۆکدا واتای نه‌فیان تیدایه وهک هه‌یج که‌س. ته‌نانه‌ت وشه‌ی «که‌س» به‌ ته‌نیاش له‌ بنه‌رهدا بۆ نه‌فی هاتووه. تۆ ده‌لینی (که‌س نه‌هات). ته‌نیا له‌ حالێ پرسیاردا ده‌بیته وشه‌ییکی بی ته‌ره‌ف له نیوان (نفی و ایجاب)دا وهک که‌ بلینی (که‌س هات؟) چونکه پرسیار به‌ ئه‌سل بی ته‌ره‌فه، به‌لام به‌ هۆی ئه‌وه‌وه وشه‌ی (که‌س) له‌ بنه‌رهدا بۆ (نفی) هاتووه له‌ پرسیاریشدا وا ده‌بی به‌لای (نفی)دا ده‌شکیته‌وه وهک (که‌س گوتووته‌ی زه‌وی ناخولیته‌وه؟ که‌س هه‌یه بویری ده‌نگ بکات؟).

ده‌مراستی لیژنه

ئاوہلناو "الصفہ"

۱- ئاوہلناو لە رووی زاراوہوہ:

نووسەرانی کورد ھەتا ئیستا ئەم زاراوانەیان بۆ کار ھێناوہ:

۱- مامۆستا سەعید سەدقی: صفە.

۲- مامۆستا توفیق وەبی: ئاوہلناو.

۳- مەردۆخ: ناوێشانە.

۴- رشید کورد: رەوش.

۵- جگەرخوێن: پەسن.

۶- کوردوپیف: خەسیەتەناف.

لیژنە جاری (ئاوہلناو) پەسەند دەکات تا زاراوہیەکی باشتەری بۆ دەدۆزێتەوہ، ھۆی پەسەندکردنی زاراوہکەش ئەمەییە:

۱- چونکە لەلایەن بەشیکی زۆر لە نووسەرانیوہ بەکار ھاتوہ، تەنانت لە کتێبی قوتابخانەکانیش ھەر بەوہ ناوہوہ پۆییوہ.

۲- گونجان ھەییە لە نێوانی واتای زاراوہکە و ئەو مەبەستەیی کە لە ئاوہلناو ھەستی پێ دەکێت.

۲- ئاوہلناو لە رووی تەعریفەوہ:

بۆ تەعریفی ئاوہلناو

۱- مامۆستا سەعید سەدقی دەلێت: اسمیکە حال و شائی اسمەکەیی پیش خۆی

بەیان دەکا و بەو اسمە دەلێن (موصوف) بە ھەردووکیان دەلێن:

(ترکیبی توصیفی)، وەک:

کاغەزی سپی.

۲- مامۆستا توفیق وهه‌بی ده‌لێت: سیفەت که‌لیمه‌یه‌که‌ بۆ ته‌واوکردنی مه‌عنای ناو یان بۆ ناو به‌کار ئه‌هێنرێ.

۳- آیه‌الله مردوخ. له‌ لاپه‌ره (۱۸، ۱۹) ی جزمی یه‌که‌می فه‌ره‌هنگه‌که‌یدا، باسی (صفة) له‌ نیوان باسی ناودا ده‌کات و جارێکیان له‌ به‌شی سییه‌می ناو پێی ده‌لێت: اسم صفة، له‌ شه‌رحدا ده‌لێ (بۆ ناسین نیشانه‌ دانریاگه‌، ئه‌وه‌ پێی ئیژن ناو نیشانه‌، وه‌ک پانی، درێژی، کۆتایی...)..

هه‌روه‌ها له‌ به‌شی هه‌شته‌می ناودا له‌ ژێر عینوانی صفة مبالغه‌دا هه‌ندێ ئاوه‌لناوی له‌ میسالا نووسیه‌وه‌، وه‌ک (گرینۆک، ئاودار). له‌ به‌شی نۆیه‌می ناویش له‌ ژێر عینوانی صفة مشبه‌دا که‌ پێی ده‌لێ (ناو نیشاندان)، وشه‌کانی وه‌ک (درێژ، کۆتا، گه‌وره‌، پان، گوشاد، دوور، نزیک) ی به‌ نمونه‌ هێناونه‌وه‌.

۴- کوردویف ده‌لێت: خاسیه‌تفاف ئه‌و ناوه‌یه‌ که‌ جوور و ره‌نگ و چۆنیه‌تی ناو دیار ده‌کات.

۵- له‌ ده‌ستووری زمانی فارسیدا به‌م جووره‌ ئاوه‌لناو ته‌عریف کراوه‌:
سیفەت وشه‌یه‌ که‌ که‌ روونکردنه‌وه‌یه‌که‌ له‌ مه‌عنای اسم زیاد ده‌کات به‌و هۆیه‌وه‌ سه‌ر به‌ اسمه‌.

۶- له‌ ده‌ستووری زمانی ئینگلیزیدا به‌م جووره‌ ته‌عریف کراوه‌: ئاوه‌لناو ئه‌و وشه‌یه‌یه‌ که‌ وه‌صفی ناویک یان راناویک ده‌کات.

له‌دوای موناقه‌شه‌یه‌تکی ژور و به‌راوردکردنی ته‌عریفه‌کانی پێشوو له‌گه‌ڵ واتای سیفه‌تدا لیژنه‌ به‌ هیچ ته‌عریفی له‌و ته‌عریفانه‌ رازی نه‌بوو، چونکه‌ هیچ کامێکیان ته‌واوی واتای سیفه‌تیا نه‌ده‌گرته‌وه‌، سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ که‌ هه‌ندێک له‌ ته‌عریفه‌کان له‌گه‌ڵ سروشتی سیفه‌تدا رێک نه‌ده‌که‌وتن، ئیتر ئه‌مه‌ لیژنه‌ی خسته‌ سه‌ر تیفکرین بۆ دۆزینه‌وه‌ی ته‌عریفیک، که‌ ته‌واوی واتا و سروشتی سیفه‌ت بگرێته‌وه‌ و نه‌هێلێت واتای هیچ به‌شتیکی تر له‌ به‌شه‌کانی ئاخاوتنی بێته‌ ناو.

له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌ندامانی لیژنه‌ رێک نه‌که‌وتن له‌ سه‌ر ته‌عریفیک، بۆیه‌ هه‌ریه‌که‌ ته‌عریفیکی تایبه‌تی خۆی پێشنیاز کرد به‌م شیوه‌ی خواره‌وه‌:

۱- مامۆستا سادق به‌هائه‌دین ده‌لێت: ئاوه‌لناو وشه‌یه‌که‌ وه‌صفی موصوفه‌که‌ی خۆی ده‌کات موصوفه‌که‌ی ناو بێت یا راناو یا هه‌ر شتێکی تر بێت.

۲- د. نه سرین فه خری ده لیت: ئاو له ناو و نه و شهیه یه که له خویدا (وصفیه) هیه بویه جوړ و چوڼیه تی (موصوف) دیار ده خات له رسته دا و به مه دا له ناو جو دا ده کړیته وه، هه روه ها توانای نه و هیه هیه جیگای ناو بگریته وه نه گهر هاتو و بوو به صفه تیکي دیار یان هه می شه یی له مه و صوف دا، یان وهک ناو به کار دیت به مه هیزی و سفینه که ده رده که ویت و به مانه ش له ناو جو دا ده کړیته وه.

۳- مامو ستا هه ژار ده لیت: ئاو له ناو و شهیه که له خویدا مانای (وصفیه) ی هیه و له رسته دا چوڼیه تی موصوف ده رده خات.

۴- مامو ستا نووری عه لی ئه مین ده لیت: ئاو له ناو و شهیه که گو زا ره ی (وصفیه) ی تی دایه و بو ته و او کړدنی و اتای ناو یا را ناو یا ئاو له ناو تیکي تر به کار ده هینریت، هه ندی جاریش له سنووری خو ی تی ده پری ت و له رسته دا وهک ناو یا ئاو له کار یا ته و او که ری فیعلی مساعد به کار ده هینریت وهک:

نازدار هات (نازدار بووه به ناو)

بارام باش ده روات (باش بووه به ئاو له کار بو و شه یی ده روات)

په روین جوانه

۵- بیرو رای مه سهوود محمه د: وا دیاره هه موو نه دمانان له سه ر نه وه ری ک که و توون که ئاو له ناو و شهیه که (وصفیه) ی تی دایه. من نه و ه ش ده خمه سه ر (وصفیه) و ده لیم و شه که ده بی به کاتیشه وه نه به سترایت ته وه. به مه دا ده توانین بلتین (ئاو له ناو ناو تیکه وصفی تی دا بی) چونکه ناو به کاته وه نه به ستر او ته وه. نه م ته عریفه به شی (ناو) ناگری ته وه چونکه و اتای (وصفیه) له (ناو) دا نییه، به و پییه ته عریفه که بو ته نیا به شی (ئاو له ناو) ده مینیت ته وه که نه مه ش مه به سیکی بنجییه له دانانی ته عریفه که.

لیتره دا ده مه ته قه هه لده ستی له سه ر نه مه ئایا که و شه یی کی ئاو له ناو ی بی گومان ی وهک (جوان، تیر، نازا ...) له فره هنگدا ئی شاره ی بو کرا که (ئاو له ناو) ه، که چی له رسته دا جیگه ی وه سف کړدنی کار (فعل) ی گرت ه وه وهک که بگو تر ی (تیرم خوار د، جوان رویشتم ..) ئایا و شه کان له (ئاو له ناو ی) ده که ون و ده بنه شتیکی تر؟ نه و که سانه ی که ده لیتن هه ر ئاو له ناو ده بن، له سه ریانه بیرو رای خو یان ده رباره ی که لی باری ریزمانی کوردی بگوړن، واته ناشی پی دا کرن له سه ر نه وه که هه ر چی وه سفی

(فعل) بکا ئاوه لکاره (ظرف)، چونکه دهبینین وشه ییکی که له فرههنگدا به (صفة) له قه لهم درا بۆ وهسفی (فعل) به کار دیت، وهک (زۆرم خوارد). پێداگرتن و سووربوون له سه ره له وهست کاریکی یه کجار ئاسانه و چی تی ناچی وهک ئه وهی هه ندیک کهس هه ن تا ئیستاش ناسه لیتن زه وی به ده وری پۆژدا ده خولیته وه، به لام چ سوود له م اصرار کردنه دا نییه، ئازاییشی تیدا نییه. ئازایی له وه دایه که راستی دۆزرایه وه ده ره له حزه به سه لیتندری با دژی بیروبا وه ری تاییه تی مرو فیش بی.

قه سه م لیژده له گه ل تیکرای نووسه ران و زمانزانی کورد و کوردیه، مه به سیشم له ئازایی ئه وهیه حورمه تمان بۆ شتی قه رارداده وهیا چا ولیکه زیی پێزمانانی بیگانه چا ومان له راستی تازه دۆزرایه وه و هه له ی لیژه به پێشه وه نه نوو قینیت.

له باره ی به کاره ی نانی وشه ی ئاوه لئاوی بی گومان وهک (جوان) بۆ وهسفی کار (فعل) ده توانین بلین له و ته رزه جیگه یه دا (موصوف) یکی قرتا و هه یه که وهسفه که ده لاله تی لی ده کا. به نمونه که گوتمان (زۆرم خوارد) لیژده به ئەصل (خواردنیکی زۆرم خوارد) بووه و وشه ی (خواردن) قرتا وه که (زۆر) ده لاله تی لی ده کا و فیعلی (خوارد) یش ئیشاره ی بۆ ده کا. که سرنج بگری ده بینن وشه ی (زۆر) به ته وای له جیگه ی (مفعول) دانرا وه، مه فعو له کهش قرتینرا وه. فره موو مه فعو له که بگه رپته وه ناو رسته و وصفه که لاده و بلی (خواردنم خوارد، نامم خوارد) ده بینن مه فعو له کان ده گه رپنه وه جیگه ی ئاسایی خویانه وه که له رسته ی (زۆرم خوارد) وشه ی (زۆر) گرتبوویه وه.

له ئینگلیزیدا وشه ییکی (Adjective - صفة) بی که بوو به (Adverb - ظرف) دارشته که ی ده گۆریت. وشه ی (Wise) که (صفة) یه ده بیته (Wisely) که بکریته (Adverb)، ههروه هاش هه موو (صفة) ییکی تر.

له کوردیشدا وشه ییکی (ئاوه لکار) که له ماده ی وشه ییکی (ئاوه لئاو) وه وه رگیریت دارشتنیکی تاییه تی بۆ به کار دیت. به نمونه له وشه ی (جوان) که ئاوه لئاوه (به جوانی) ده گوتری بۆ ئاوه لکار، ههروه ها (ئازایانه، مه ردا نه ..) ئاوه لکارن له (نازا، مه رد) وه رگیراون. سه یری رپژه ی ئاوه لکار، هه رگیز بۆ وصفی ناو وهیا راناو وهیا

ئاوہلناو به کار نایهت چونکه له بنه پها بۆ وصفی کار دارپژراوه ته نیا لهو شوینانه نه بئ که وصفی ناوه که بگه پته وه بۆ نهو پهفتاره ی که له ناوه که دهفامرپته وه وهک (جلوبه رگی پیاوانه، خواردنی کوردانه ..)، له م جیگایانه دا رهفتاره که وهیا نهو کاره ی که له موصوفه که وه چاوه روان دهکرتیت دپته وه بهر ههست و زیهنی گوپگروه وه. جل و بهرگ و پۆشاک (له بهرکردن) ی لئ دهفامرپته وه خوؤراک و نان و پاتیش (خواردن) ی تپرا دهخوینرپته وه دهنا ریژه ی ئاوہلکاری بۆ به کار نه دههات. تو هه رگیز نالئی (ئهم بهرده دوشمنانه یه، ئهم ئاوہ پیاوانه یه، من ئازایانه م) چونکه له م رستانه دا (بهرد، پیاو، من) بصوریککی کار و رهفتاریان به دوا دا نایهت.

به نیسبهت ئه وه وه که بگوئری ئاوہلناو له وانه یه بیپته ناو وهک (زانا هات)، لیتره دا هیچ سروشت و تایبه تییککی ئاوہلناو دهخلی به سه ر رسته که وه نییه چونکه (زانا) بووه ته (ناوی تایبه تی - اسم علم) ههروهک (فعل) یش دهشی بیپتی وهک (خوادای ئاموزامه). دهتوانین وشه ی بئ واتاش بکهینه (اسم علم) وهک ئه وه ی یه کییک کوری خو ی ناو بنی (ئه بهجده).

دریژه ی قسه زۆری به بهروه هه یه لیتره دا به مهنده لئی ده پمه وه و ده لیم: یا ده بئ بگوئری له کوردیدا وشهکانی ئاوہلناو دهست دهن وصفی کار (فعل) یش بکه ن و هه ر به ئاوہلناوی بمپننه وه، یاخود له و رستانه دا که ئاوہلناو وصفی کار دهکات وشه ییککی قرتاو هه یه نهو خاوه نی ئاوہلناوه که یه، یاخود ئاوہلناو (حالاتی جودا) ی هه یه که هه ر جاره جیگه و فرهمانی پی دهگوپیت. له عه ره بیدا ئهم دیارده یه هه ر جیگه ی گومان لیکردن و ده مه ته قهش نییه. وشه ی (عافل) که (اسم فاعل وصفی) یه دهشی بیپته (صفة) وهک (الرجل العافل) دهشبپته (حال) وهک (تصرف في الأمر عاقلا) جئی (مبتدا) یش دهگریته وه له رسته دا (العافل لایؤتی من مأمنه) دهشبپته (مفعول به وهیا خبر) و دهشبپته (تمییز) و چه ندین شتی تریش. تفصیلاتی تر له شوینی خویدا دیت.

[دهمراستی لیژنه]

دوای دهربرپینی رای جوداجودای ئەندامانی لیژنه بریار درا ئەم تەعریفە
خوارەووە بۆ ئاوەلناو پەسند بکریت:
ئاوەلناو وشەییەکە (وصفیە) ی تێدایە و بەکاتەووە نەبەستراوەتەووە.

[تێبینی:

سرنجێکی دوای موناڵەشە دەمخاتە سەر ئەو باوەرپەووە کە
شتیکی تریش لەم تەعریفە زیاد بکریت بۆ ئەووە لە (ئاوەلکار) ی
جودا کاتەووە چونکە وشەکانی (ئاوەلکار) یش سەرلەبەریان
(وصفیە) یان تێدایە و بە کاتیشەووە نەبەستراوەتەووە. من رایەکی
تایبەتیم لەم باسەدا پەیدا کردووە بەلام لیژنەدا نای هێنمە ناو
نووسینەووە چونکە مەودا نییە هەڤالانی لیژنە موناڵەشە ی بکەن.

دەمراستی لیژنە]

ئاوەلناویش وەک ناو دوو فۆرمی هەیه:

۱- سادە: وەک (جوان، ئازا، رەش، بلند)

۲- ناسادە: وەک (بەجەرگ، پارەدار، بەهرەوەر، رەشپۆش).

دیسانەووە ئەندامانی لیژنە نەگەیشتنە یەک رای دەربارە ی (فۆرمی ئاوەلناو) هەو،
لیژنەشدا هەر یەکەیان بیرورای خۆی روون کردەووە.

۱- س. بەهائەدین دەلێت ئاوەلناو لە رووی فۆرمەووە وەک (ناو) بەش بکریت:

آ- سادە: کە لە وشەییکی واتادار پێک هاتبێ.

ب- ناسادە: کە لە وشەییکی و زیاد ی پێک هاتبێ.

ناسادەش بەش بکری بە دوو بەشەووە:

آ- لێکدراو: کە لە دوو وشە ی واتادار (بەلای کەمەووە) پێک هاتبێت.

ب- دارپێژراو یاخود دروستکراو: کە لە وشەییکی واتادار و زیاد ی پێک هاتبێت.

۲- بە بیرورای ن. ع. ئەمین ئاوەلناو لە رووی فۆرمەووە دەبێت بکریت بە سێ
بەشەووە:

آ- ئەگەر ئاوەلناوەکە لە تەنیا وشەییکی سادە ی رووت پێک هاتبوو، پێی بگوتریت
(ئاوەلناوی سادە)، وەک: رەش، سوور، هەشت، چ (چ پیاوی).

ب- ئەگەر ئاۋەلناۋەكە لە دوو وشەى سادەى واتادار پىك ھاتىبوو، ۋەك: دَل تەنگ،
باوك مردوو، دەنگ گەورە، رەش پۆش يا دوو وشەى سادەى واتادار و
مورفيمىكى مقيّد پىك ھاتىبوو، ۋەك: دەست لەسەر سنگ، گول بەدەم، چاو
بەكل، پىي بگوتريت (ئاۋەلناۋى لىكدراۋ).

ج- ئەگەر ئاۋەلناۋەكە لە وشەىكى سادەى واتادار و پىشگرىك يا پاشگرىك پىك
ھاتىت پىي بگوتريت (ئاۋەلناۋى دارزاۋ)،
ۋەك:

سادە	دارزاۋ
يەك	يەكەم - يەكەمىن
ھەشت	ھەشتەم - ھەشتەمىن.
گەورە	گەورەتر - گەورەترىن.
پارە	بى پارە.
مرد	مردوو.
نووس	نووسەر، نووسىار.

۳- د. ن. فەخرى دەلىت:

أ- ئاۋەلناۋ سى بەشە (سادە، لىكدراۋ، دروستكراۋ)، ھەروھە دەلىت ئەو وشانەى
پاشگر و پىشگرىان دەچىتە سەر، واتە ئاۋەلناۋى دروستكراۋ بەيارىدەى
پاشگر و پىشگر، ناو دەنىم (ئاۋەلناۋى دروستكراۋ) چونكە ئەمانە نە ئەو
سادەيەن كە ھەيە چونكە زيادىيەك چوۋەتە سەر ئەو سادەيە، ۋە نە لىكدراۋە
چونكە ئەو بەشە زيادە واتاى نىيە.

ب- ئاۋەلناۋى دروستىبوو لە وشەيەك و رەگىك يان رەگ و پاشگر.

ئەۋەى لە وشە و رەگ پىك دىن بە لىكدراۋ دادەنىم چونكە رەگ بە واتادار
دادەنىم، رەگ و پاشگر بە دروستكراۋ دادەنىم: رەگ ۋەك وشەيىكى واتادار و
پاشگر بى واتا، تەنيا ئەۋەندە ھەيە كە ئەم ئاۋەلناۋە فيعلبيانە (اسم الفاعل، اسم
المفعول) كورتترىن روالەتى ئەم ناوانەن.

٤- به رای م. محمهء ناوه لئاویش هه مان دابه شکردنی ناو هه لده گریت که له کاتی باسی (ناو) لئی دواين و تۆمارمان کرد، ته نیا له یهک جۆر خۆی له ناو جودا دهکاته وه که نهویش (اسم فاعل مرکب) ه لهو رووه وه که (ناو) ئهم ریژهیهی نییه و لئی تصور ناکرئ.

ئهم ریژهیهی (اسم فاعل مرکب) درێژهی ههیه لیڤردها ئهم کورتهیهی له باره وه دهنووسم:

(اسم فاعل مرکب - ناوی کارای لیکدراو) بریتییه له پهگی کار (فعل) و زیادیهک، وا دهبی زیادیهکه وشه ییکی واتادار دهبی واش دهبی واتای تهواوی نابئ وهک (نانخۆر، نهخۆر). ئهم پهگی کاره هه رچهند خۆی له خۆیدا واتای تهواوی نییه به لām به هۆی ئه وه هیزه ی که تپیدا یه و وای لی کردوه له گه ل زیاد ی بی واتاش واتای تهواو ببه خشیت دهشی مامله تی وشه ی واتاداری له گه لدا بکریت. به و پتیه که هات و له گه ل وشه ییکی واتادار ریژه ی (اسم فاعل مرکب) ی پهیدا کرد دهبی پتی بگوترئ (لیکدراو). که زیادیه که ش واتای تهواوی نه بو وهک (نهخۆر، لی خۆر) ته رکبه که ده بیته ناوه لئاوی دارپژراو. به لای منه وه ناشی بلین پهگی فاعله که به ته نیا واتای تهواوی ههیه چونکه به راستی واتای تهواوی نییه. تۆ که گویت (خۆر، شۆر، کهر، کوژ) که س تیت ناگا مه به ست چیه تا نه لئی (نانخۆر، جلشۆر، تیکهر، مارکوژ). ریژه ی ئیسمی فاعیل که له دوو که رتی واتاداری تهواو پتیک هات بیت ئه مانهن (نان خواردوو، جل شۆریوو، کار کردوو، مار کوشتوو...).

ئه وه ی پتی دهگوترئ (اسم مفعول مرکب) وهک گوشت خوراو، مال دزراو، سه ربپراو، که له دوو وشه ی واتادار پتیک دین چ گرفت ییکی تیدا نییه چونکه بهر ته عریفی (لیکدراو) دهکهن به لām ریژه ی ئهم (اسم مفعول و اسم فاعل) ه ی که له فاعلی خاوهن پیشگروه وهر دهگیرئ وهک (لیهاتوو، تیگه شتوو، لیکوژراو، تیپه ستراو) دهبی تپبینی ئه وه ی تیدا کرابئ که ئهم جۆره ریژانه له و فاعلانه وهر دهگیرتن که پیشگریان به سه ره وهیه، دیاره چ زاراوه ییک بۆ ئهم جۆره فاعلانه دابنریت، دهبی هه مان زاراوه بۆ ریژه ی (اسم فاعل و اسم مفعول) مکه ش دابنریت. بۆیه من لیڤردها ناویان نانیم هه رچهند له تیکرای بیر و باوه ر مکانیشه وه ناوێک خۆ به دهسته وه دعات چونکه دهشی له کاتی باسی فاعلی خاوهن پیشگردا به

(استثناء) زار او هیکی تایبتهی بۆ دانریت. کورتیهی رای من ئهوهیه ئاوئناو وهک ناو دهبیته

۱- ساده ۲- ناساده. ئاوئناوی ناسادهش دهبیتهوه به ۱- لیکدراو ۲- دارپژراو.

لیژدها بیرو پای م. محهمهه کۆتاییی هات.

تییینی:

ئاوئناوی ساده ههلههگرتیت لیکۆلینهوهی تیدا بکرتیت، ئاخۆ ئهوهیش دهبیته یا نایته به دوو بهشهوه:

۱- ساده له بنههتدا وهک: جوان، درپژ.

۲- سادهی داهاتوو، وهک: نووستوو، نووسهر.

۳- ئاوئناو له رووی گوزارهوه:

۱- مامۆستا سهعید سدقی له مختصری صرف و نحوهکهیدا، ئاوئناو دهکات به دوو جۆرهوه:

آ- ئاوئناوی سماعی، وهک: رهش، گههره، سوور.

ب- ئاوئناوی قیاسی، وهک: تهنهکهچی، راوچی، شاخهوان، چلکن، کافرۆش.

۲- مامۆستا توفیق وههیی له دهستووری زمانی کوردیدا، ئاوئناو له رووی گوزارهوه دهکات به (۵) بهشهوه:

آ- ئاوئناوی چۆنی، وهک: پیاوی (بهه).

ب- ئاوئناوی نیشانی، وهک: ئهم باخه (ئهم...ه).

ج- ئاوئناوی ژمارهیی، وهک: چوار ههناو (چوار).

د- ئاوئناوی موبههم، وهک: ههندی ههناو (ههندی).

ه- ئاوئناوی پرس، وهک: چهند پیاوی (چهند...).

۳- له ریزمانی قوتابخانهکاندا، ئاوئناو کراوه بهم بهشانهی خوارهوه:

۱- ئاوئناوی فرمانی: ئهمیش دهکرتیت به سی بهشهوه:

۱- بکهه، وهک: نووسهر، بکوژ.

۲- کراو، وهک: نووسراو، ههلهکهندراو.

ناوی فرمان، وهک: گریه، پرسه، ترس.

۲- ئاۋەلناۋى ئىشارى:

آ- ئىشارى ديار، وەك: ئەم - ئەو

ئەمە - ئەمانە

ئەۋە - ئەۋانە

ب- ئىشارى نادىار، وەك: گەلىك، ھىچ، فلان، ھىن.

۳- ئاۋەلناۋى چەندى، ئەمىش دەكرىت بە دوو جۆرەۋە:

۱- ئاۋەلناۋى چەندى ديار، وەك: دە، بىست، ھەشت.

۲- ئاۋەلناۋى چەندى نادىار (ھىچ مىسالى بۆنەھىناۋەتەۋە).

۴- پلەكانى ئاۋەلناۋ: دەيكات بە سى بەشەۋە:

۱- پلەى چەسپىو: گەۋرە، رووت.

۲- پلەى بەراۋردى: گەۋرەتر، رووتتر.

۳- پلەى بالا: جوانترىن، گەۋرەترىن.

بىروراي ئەندامانى لىژنەش ئەمەيە:

مامۇستا سادق بەھائەدىن دەلئىت ئاۋەلناۋ بكرىت بەم بەشانەۋە:

۱- ئاۋەلناۋى ۋەسفى، وەك: سەۋز، گەۋرە، پان.

۲- ئاۋەلناۋى نىسبى، وەك: تەنەكەچى، باخەۋان.

۳- لە رووى پلەشەۋە سىانە (گەۋرە، گەۋرەتر، گەۋرەترىن).

د. نەسرین فەخرى دەلئىت ئاۋەلناۋ دەكرىت بەم بەشانەى خوارەۋە:

۱- ھەموو وشەيەك كە ئەۋ ۋەسفىەتەى تىدايە، وەك (رەش، تال، باش...).

۲- ئەۋانەى كە بەنىسبى دانراۋن، من ئەۋانە ناۋ دەنئىم صفاتى اسمى، چونكە لە ناۋ دروست دەكرىتن، وەك:

نانەۋا، پىنەچى، باخەۋان.

۳- لە رووى پلەۋە دىسان دەكرىت بە سى بەشەۋە، وەك (ئازا، ئازاتر، ئازاترىن).

نوورى عەلى ئەمىن دەلئىت دەبئىت ئاۋەلناۋ بكرىت بەم بەشانەۋە:

۱- ئاۋەلناۋى جۆرى (خەبەرى)، وەك: گەۋرە، رەش، سوور.

۲- ئاۋەلناۋى ئىشارى، ۋەك:

ئەم..ە (ئەم پياۋە)

ئەو..ە (ئەو پياۋە)

جودايى لە نىۋان راناۋى ئىشارى و ئاۋەلناۋى ئىشارى ئەۋەيە، كە ھەرچى
ئاۋەلناۋى ئىشارىيە دەپت موشاروئىلەھىيەكەى ناۋ بېرىت ۋەك:

ئەم (دار) ە بەرزە.

ئەو (كوپ) ە ژىرە.

بەلام لە راناۋى ئىشارىدا پىتويست ناكات موشاروئىلەھىيەكەى دەر بىرىت، ۋەك:

ئەمە پياۋىكى باشە.

ئەۋە ئەسپىكى جوانە.

۳- ئاۋەلناۋى نىسبى، ۋەك: ژنانە، ھەلەبجەيى، شىرانە.

۴- ئاۋەلناۋى ژمارەيى، ۋەك: ھەشت، چوار، دوو، ئەمىش دەكرىت بە چوار
بەشەۋە:

أ- ژمارەى بنجى، ۋەك: ھەوت، چوار.

ب- ژمارەى تەرتىبى، ۋەك:

يەك (يەكەم - يەكەمىن)

دوۋ (دوۋەم - دوۋەمىن)

ج- ژمارەى دابەشكراۋ، ۋەك:

چوار چوار، شەش شەش.

د- ژمارەى شىكىتراۋ (كەرتى)، ۋەك: چوارىەك، پىنجىەك.

ە- ئاۋەلناۋى نادىار (موبھەم)، ۋەك: ھەندى، تۆزى، زۆر، كەم، ھەموو...

ھەندى منداڭ

تۆزى پاقلە

زۆر جار

كەم پياۋ

ھەموو رۆزى

۶- ئاۋەلناۋى پرسىيار، ۋەك: چ كىتېبى دەخوئىنئىتەۋە (چ)؟ كى ھات بۆ ئىرە؟ (كى).

۷- ئاۋەلناۋى كارى، دەكرىت بە دوو جۆرەۋە:

۱- ئاۋەلناۋى بىكەر، ۋەك: نووسەر، مردوو، دارتاش.

۲- ئاۋەلناۋى كراۋ، ۋەك: دەست شكاۋ، باۋك مردوو، سەر گىراۋ.

۸- ئاۋەلناۋى پلەيى، دەكرىت بە سى بەشەۋە:

پلەي چەسپىو	پلەي بەراۋورد	پلەي بالا
گەرە	گەرەتر	گەرەترىن
ئازا	ئازاتر	ئازاترىن

[روونكردنهۋە:

لە كاتى لىكۆلىنەۋە لە باسى (ئاۋەلناۋ لە روۋى گوزارەۋە) من بىروراي خۆم خستە پاش بەۋ ئومىدە كاتىك لەلايەن ئەنجومەنى كۆرەۋە تىكرای باسەكان سەرلەنۆى موناقلەشە دەكرىن، يەكجارەكى، راي خۆم دەرپرېم. لە گەلىك باسى ترىشدا من ئەم خۆ گرتنەم كردبوۋ لە دەرپرېنى بىروراي، بۆ ئەۋە كاتى لىژنە نەكوژم بە دەمەتەقە، لە حالىكدا من رىتم ھەيە دواتر لەگەل ئەنجومەنى كۆر لىكدانەۋەى خۆم روون بىكەمەۋە. بەلام ئەم پىشەدەستىكرنە لە بلاۋكردنهۋەى لىكۆلىنەۋەكانى لىژنە ناچارى كردم ھەموو ئەۋ رايانەم بىنمە ناۋەۋە كە ھەلم گرتىۋون بۆ موناقلەشەى ئەنجومەنى كۆر.

بە نىسبەت ئەم باسەۋە ھەلۋەستى من لە تەعريفى ئاۋەلناۋەۋە مەلۇوم دەكرىت: ھەر وشەيىكى (وصفية) تىدا نەبى ناشى نە من بە ئاۋەلناۋى دانىم نە ئەۋ كەسانەش بە ئاۋەلناۋى دانىن كە بوۋنى (وصفية) لە وشەدا بە مەرج دەگرن بۆ (ئاۋەلناۋ). واتاى (وصفية) يىش زۆر ئاشكرايە ۋ لەۋانە نىيە ژىر لىتو بخرى بە ھۆى بىزىرەۋە. وشەى (ئەمە، ئەۋە) كە بۆ ئىشارەى رووتن بە ھىچ

تهئولیک نابیته ئاوه‌لناوێک که (وصفیه) ی تیدا بێ. وشه‌ی (دوو، سێ، ملیۆن) له‌ رووی (وصفیه) هوه‌ فەرقیان نییه‌ له‌ گه‌ڵ داروبه‌رد، ته‌حیدیدی ژماره‌ش (وصف) نییه‌ شتێکی تهره‌. (چهند پیاو هات) به‌هیچ بۆره‌ ته‌وجیه‌یک ناچیته‌وه‌ سه‌ر (وه‌صف). که‌ بێین و ئه‌مانه‌ به‌ (صفة) دانێین ده‌بێ ته‌عریفی (ئاوه‌لناو) له‌ سه‌ره‌تاوه‌ بگۆڕین یاخود ته‌عریفیک بۆ (وصف) دانێین ئه‌وه‌نده‌ په‌راوێزی واتاکه‌ی فره‌وان کاته‌وه‌ تا باوه‌ش به‌ (کێ، چهند، بیست، ئه‌مه‌..) دا ده‌گریته‌.

وشه‌ که‌ (وصف) ی تیدا بوو هه‌لده‌گرێ پله‌ی خوارو ژووری بۆ دیار کریت وه‌ک: گه‌وره‌، گه‌وره‌تر، گه‌وره‌ترین یاخود هه‌ره‌ گه‌وره‌ - که‌ ئه‌مه‌ش هه‌ر صیغه‌ی (Superlative) ه‌. له‌ وشه‌ی وه‌ک (یه‌که‌م) دا پله‌ی خوارو ژوور به‌ (دووهم، سێیه‌م، چواره‌م) ده‌رده‌که‌ویت، ته‌نانه‌ت که‌ ده‌گوتری (یه‌که‌م، یه‌که‌مین) مه‌به‌س به‌ره‌وژوورتربردنی (وصف) هه‌که‌یه‌ له‌ مقارنه‌ی (یه‌که‌م) له‌ گه‌ڵ دووهم و سێیه‌مدا نه‌ک یه‌که‌م له‌ گه‌ڵ خۆیدا که‌ مقارنه‌ هه‌لناگری. دابه‌شکردنی ژماره‌ بۆ (بنجی و ته‌رتیبی و دابه‌شکراو) باسێکه‌ سه‌ر به‌ ژماره‌ خۆیه‌وه‌، نه‌ک به‌نده‌ به‌و که‌ ژماره‌ (صفه‌) بێ. ده‌بینی (شەش شەش و هه‌وت هه‌وت) له‌ حه‌قیقه‌تا ئاوه‌لکارن، چونکه‌ که‌ گوته‌ (ئیمه‌ دوینی شەش شەش هاتین) به‌م ژماره‌یه‌ی (شەش شەش) وه‌سف‌ی هاتنه‌که‌ت کرد. تۆ ناتوانی بڵێی (ئیمه‌ی شەش شەش، ئیوه‌ی نۆ نۆ) تا بڵێین ئه‌مانه‌ وه‌سف‌ی ئیمه‌ و ئیوه‌ ده‌که‌ن.

ناوی (حرفه‌، که‌سابه‌ت) هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ ده‌بیته‌ (صفة) که‌ (وصف) ی تیدا بێ ده‌نا له‌ دیارکردنی جووری که‌سابه‌ت چ (وصف) یک په‌یدا نابێ. تۆ که‌ گوته‌ (شوانیک هات) چ وه‌سف‌یکت ده‌رنه‌بری، کاتیک (شوان) ده‌بیته‌ (صفة) که‌ مقارنه‌ هه‌لگری وه‌ک که‌ بڵێی (دارا شوانتره‌ له‌ زانا) یاخود (دارای شوان هاته‌ لام نه‌ک دارای جلدروو). بێ گومان جووری پیکهاتنی ناوی (حرفه‌) کار ده‌کاته‌

سەر(صفه) بوون و نه بوونی وشه که وه وهک بَلّی (دارتاش،
جلدروو، جلشۆر..) که ئه مانه (وصف) یکی ئاشکرایان تێدایه،
به لām وشه ی (چه تیم) با بۆ (حرفه) ش بّی (وصف) ی تێدا نییه.

له و وشانه ی ن. ع. ئه مین به ئاو لئاوی کاری (فعلی) داناون
فه رقیک نییه له ئیوانی (مردوو، باوک مردوو) وه هه ر دوویان
جوّری (بکه ر)ن.

له م بابته تێبینی و تصووران وه شتّی ترم هه یه ده رباره ی
(ئاوه لئاو - صفة) وه، بۆ ئه و کاته یان هه لده گرم که ئه نجومه ن له
باسه که وه ده دویت.

ده مر است لیژنه]

کار "فعل"

کار له رووی زاراوهوه: بۆ (فعل) زمانه‌وانه‌کانی کورد، ئەم زاراوانه‌یان به‌کار هێناوه:

- ١- مامۆستا توفیق وهه‌بی: فیل.
 - ٢- مامۆستا سه‌عید سدقی: فیل.
 - ٣- مامۆستا شیخ محهمه‌دی خاڵ: کردار.
 - ٤- نووری عه‌لی ئەمین: فرمان.
 - ٥- مه‌ردوخ: کردار.
 - ٦- مامۆستا کوردی‌تف: فیل.
 - ٧- مامۆستا ره‌شید کورد: پشک.
 - ٨- مامۆستا جگه‌رخوین: کرن.
 - ٩- مامۆستا جه‌لاده‌ت به‌درخان: کردێر.
- کار له رووی ته‌عریفه‌وه: هه‌تا ئێستا ئەم ته‌عریفانه له‌لایهن نووسه‌رانی کورده‌وه بۆی دانراوه:

- ١- مامۆستا توفیق وهه‌بی له ده‌ستووری زمانی کوردیدا ده‌لی: فیل کلمه‌یه‌که کار و حاڵی که‌سی یا شتێک له ده‌مێکدا باس ده‌کات، وه‌ک (ئه‌خوا، دانیشتوو).
- ٢- مامۆستا سه‌عید سدقی له صرف و نحوکه‌یدا ده‌لی: فیل کلمه‌یه‌که سه‌ره‌خۆ ده‌لالت بکات له په‌یدا بوونی ئیشی له زه‌مانێکا (خویندی، کردی، ده‌خوین).
- ٣- نووری عه‌لی ئەمین له رێزمانه‌کانیدا ده‌لی:

فرمان ئەو واژه‌یه که خەبەری پێ لە کەسێ یا شتێ ئەدرێ لە تافێکا، وەک (شیوا، دەچم، گرتی).

۴- لە دەستووری زمانی فارسی بۆ پۆلی یەکەمی قوتابخانە ناوەندیەکان دەڵێ:
فیعڵ وشەیه که ده‌لاله‌ت له‌سه‌ر کردنی کارێک یا روودانی رووداوێک یا بوونی
حاله‌تێک ده‌کات که له‌ زهمانی رابردوو یا ئیستایا ئاینده‌دا بیت وەک: دەچم،
دێم.

۵- لە رێزمانی ئینگلیزیدا، له کتێبی:

«An English Grammar Book, by: Evan Penglis»

دەڵێت:

A verb is that part of speech which arrests or predicates something.

۶- لە زمانی عەرەبیدا زۆر ته‌عریفی بۆ دانراوه‌ ره‌نگه‌ ئه‌مه‌یان ناوه‌پرۆکی تێکرایان
بگرتێته‌وه‌ «الفعل لفظ یفید حدثا مقترنا بأحد الازمنة الثلاثة».

لیژنه‌ بریارێ دا به‌رانبه‌ر زاراوه‌ی «فعل، Verb» زاراوه‌ی «کار» به‌کار بێنیت له‌
رێزمانی کوردیدا، له‌مه‌شدا په‌یره‌وی کۆری زانیاری کوردی کرد.

له‌ دوا‌ی لی‌بورده‌بوونه‌وه‌ له‌ سروشتی «کار» و هه‌له‌سه‌نگاندنی ئەو ته‌عریفانه‌ که‌ له‌
کوردیدا وه‌یا له‌ زمانه‌کانی تردا بۆ «کار» دانراون لیژنه‌ ئه‌م ته‌عریفه‌ی خواره‌وه‌ی
په‌سند کرد:

«کار وشه‌یه‌که‌ روودان و کاتی تێدا‌یه‌» وەک: خواردی، داده‌به‌زی، راوه‌سته.

لیژنه‌ له‌ زۆر رووه‌وه‌ ئه‌م ته‌عریفه‌ی په‌سند کرد، بۆ نمونه‌ چه‌ند روویه‌ک له‌و
رووانه‌ ده‌هێنینه‌ به‌رچاو:

۱- وشه‌ی «روودان» هه‌روه‌ک «روودان - حدوث» ده‌گرتێته‌وه‌ «کردن، فعل» یش
ده‌گرتێته‌وه‌ به‌لام وشه‌ی «کردن، فعل» روودان ناگرتێته‌وه‌، واته‌ ئه‌وه‌ی پێیان
ده‌گوترێ «افعال المطاوعة» هه‌موویان به‌ر ئه‌م ته‌عریفه‌ ده‌که‌ون.

۲- ناته‌واویی هه‌ندێک له‌ ته‌عریفه‌کان، وەک هی مامۆستا وه‌ه‌بی و نووری عه‌لی
ئهمین که‌ کاری فه‌رمان و ئاوات «الامر والتمنى» و هه‌موو رسته‌ی ئینشائی که‌

فیعلیان تیدا بیت بهریان ناکه ویت، ئەو ناتەواوییه لەم تەعریفی لیژنەدا نییه. به نموونه که گویت «کاغەز بنووسە - نەکەن برۆن - خوا بتان پاریزی - خۆزی زهویە کهم کیلابایە» بەر تەعریفی لیژنە دەکەون بە لām بەر هی مامۆستا وههیی و نووری عەلی ئەمین ناکهون.

۲- که سروشتی کار لیک بدریتەوه، ئەم دوو بنگەهی «روودان و کات» جودای دەکەنەوه له ههموو بهشەکانی تری ئاخاوتن. به نموونه، رهچاوکردنی «کات» له تەعریفە کهدا ناهێلێ «چاوگ، مصدر» بەر تەعریفە که بکهویت چونکه له چاوگیشدا وهک کار «روودان» ههیه به لām کات نییه. ههروهها رهچاوکردنی «روودان» ههموو ئەو وشانه له تەعریفە که دەر داوێ که له بهشی «ناو» دان و کاتیان تیدایه وهک «پۆژ، سال، مانگ، ههفته، نیوهشهو، پار، دوینی، بههار، پایز..هتد» چونکه له مانەدا روودان نییه.

به پیتی باوهری لیژنە ئەم تەعریفە «جامع و مانع».

کار له رووی هیز، وهیا «تهئسیر» وهیا «کار تیکردن» هوه:

مه بهست له مه، تۆژینه وهیه له باره ی دابهشکردنی کار بۆ (لازم - متعدی، Tran-sitive - Intransitive، تی نه په ی - تی په ی) یا هر زاراوه یکی تر که له کوردی و غهیری کوردیدا به کار هاتبیت.

دوای موناقه شه و لیکۆلینه وهیه کی دوور و قوول لیژنه جاری زاراوه ی (هیز) ی په سهند کرد و سه ره باسه که ی بهم جوړه داړشت:

دابهشکردنی کار له رووی هیزه وه:

زمانه وانانی کوردی کاریان له رووی هیزه وه بهم جوړه باس لێ کردووه. هه رچهند ناوی هیزیشیان نه هیناوه:

۱- مامۆستا سه عید سدقی له لاپه ره (٤٤) ی صرف و نحوی کوردیدا ده لیت:

فعل دوو به شه:

أ- لازم.

ب- متعدی.

لازم: فعلیکه ده بی لازمی فاعله که ی بی و لیتی جوێ نه بیته وه و محتاج به مفعول

نه بې وېکو:

حسین هات.

حسین روښت.

متعدی: فعلیکه له فاعله کې جوړ بیتوه و احتیاجی بې به مفعول وېکو:

حسین نانی خوارد.

حسین دهرسی خویند.

۲- ماموستا توفیق وهبی له لاپهړه (۴۱) ډی دهرسوری زمانی کوردیدا

دهلیت:

فعل دوو صنفی هیه:

۱- فعلی متعدی - کارې بهیان نهکا که له باس لیکراوه ته جاوزی کهسې

یاشتیکی تر بکات، وېکو (پیاو گوشت نهخوا).

۲- فعلی لازم - کارې یا حالې بهیان نهکا که له باس لیکراوه وراسته وخو

ته جاوزی کهسې یاشتیکی تر نهکا، وېکو (قل نهفری).

۳- مېرډوخ له لاپهړه (۹) ډی فېرهنگه کېدا (بهرگی یه کهم) دهلیت:

کار دوو جوړه:

۱- یا بو دروسبوونی یهک چت بهسه، او په پی ایزن (کار یک لائی)، وېک (بون،

روین، هاتن، خهفتن).

۲- یا بو دروسبوونی یهک چت بهس نییه، تا دو چت نهوی دروس ناوی. وېک یزن

(کاری دولائی).

تیبینی:

له پېراوړزی فېرهنگه کې ئیشاره ډاوه، که مېهست له (یهک لائی) لازمه و

مېهستیش له (دو لائی) متعدیه.

۴- له ریزمانی پوډی شهشېمی سهره تایي لاپهړه (۵۶) بهم جوړه باس کراوه:

۱- فرمانی تی نهپې: نهو کاره یه که به تنیا له رسته ډا مانایه کی تهواوی هیه و

نه انجام به دهسته وه ددات، وېک: فېرهاده.

۲- فرمانی تیپې: نهو کاره یه که به تنیا له رسته ډا مانایه کی تهواو نادات به

دهستهوه و پټويستی به وشهیهکی تره ماناکه‌ی ته‌واو بکات، وهک:
فه‌ره‌اد گهنم ده‌چټنټ.

۵- کوردویټف له کټیبه‌که‌یدا (مافی کوردی) لاپه‌ره (۸۲) به‌م جوړه له لازم و متعدی ده‌دوټ:

آ- فیلید دهرباز بووین: وان فیلادا دبټژن فیلید دهرباز بووین، یه‌دکوو نیشان دکن مهریکی یانی ژي تشته‌کی یانی ژي تشته‌کی سهر شوغله‌کی، یانی ژي خه‌باهه‌کی ده‌خبه‌ته ئو کرنا وان دهربازی سهر شوغل دبه مه‌سه‌له:
ئز کټیبي دنقیسم.

تو نامی دشینی.

ب- فیلید نه‌دهرباز بووین: وان فیلادا دبټژن فیلید نه‌دهرباز بووین، یه‌دکوو نیشان دکن بووین و قه‌وماندا تشته‌کی یانیزې مهریکی. ئو ئه‌یان دکن کو کرنا مهریکی یان (تشته‌کی) سهر مهری تشت، خوه خوه تی کرنی ئو دهربازی سهر که‌سه‌کی (تشته‌کی) دنی نابا مه‌سه‌له:

ئز دچم.

تو دترسی.

۶- نووری علی ئه‌مین له کټیبي قواعدی رټزمانی کوردی لاپه‌ره ۱۳۴۱ دهلې:

أ- له (تی نه‌په‌ر) دا، ئه‌سهری کار له (منسدالیه = فاعل) جوئی نابټته‌وه بۆ که‌سی یا شتیکی تر، وهک سواره‌که کلا.

ب- له (تیپه‌ر) دا، ئه‌سهری کاره‌که له (منسدالیه = فاعل) جوئی ده‌بټته‌وه بۆ که‌سی یا شتیکی تر، وهک: دارا نه‌مامه‌که‌ی ناشت.

۷- له رټزمانی فارسیدا، زاراوه‌ی (لازم و متعدی) به‌کار هاتووه (دستور پارسی لاپه‌ره - ۱۹۵ - هی ذو النور) ده‌بټژي:

أ- لازم فعلی است که به فاعل ئیسناد داده شود، احتیاج به مفعول ندارد.

ب- متعدی فعلی است که فاعل روی مفعول واقع شود.

تټیبنی:

بۆ لازم و متعدی هه‌ندی کټیبي تری ده‌ستووری زمانی فارسی ته‌عریفی تریان

داناوه، که ئهوانیش له مهعناى سهرهوه دهرناچن.

وهک ئاشرايه له قهواعيدى عهرهبيدا - که سهرچاوهى ريزمانى گهلئى له زمانهکانى روزههلاته - لازم و متعدى بهکار هاتووه، ئهم باسهش له عهرهبيدا هيند بلاوه، ليژنه به پيويستى نهزاني ليرهدا دووبارهى بکاتهوه.

۸- له ريزمانى ئینگليزیدا بۆ لازم Intransitive و بۆ متعدى Transitive بهکار هاتووه و له کتیبهکان و فهرهنگهکانى ئینگليزیدا تهعريفى جوړجوړيان بۆ هاتووتهوه، کهوا پيويست نهديترا کاتى ليژنهى پي بکوژي و ههرهينده دهگوتري که ئهوه تهعريفانهش له پهراويزى تهعريفهکانى تر دهرناچن. وا دهردهکهويت له کورديدا ههتا ئيستا ئهم زاراوانه بهکار هاتوون بۆ جوړى کار له روى هيزهوه:

۱- لازم و متعدى (سعيد سدقى، توفيق وهبى).

۲- هنگيڤ و نههنگيڤ (رشيد کرد).

۳- دهرباز و نهدهرباز (کورديوڤ).

۴- يهک لائى و دوو لائى (مهردوخ).

۵- تپهپ و تى نهپهپ (نووسهراى ترى کورد).

ليژنه بۆ مهبهستى بهسهر نهبردى کات و پهک نهکهوتنى ليکولينهوهکانى جاري زاراوهى (تپهپ و تى نهپهپ) پيسند کرد، ههرچهند بهلاى ههندى له ئەندامهکانيهوه ئهم زاراويه لهگهڵ دهورى فيعلهکان ريک ناکهويت، بهو پتیه ليژنه زاراوهى (تى نهپهپ) بۆ (لازم) و (تپهپ) بۆ (متعدى) قبول کرد.

[پروونکردنهوه:

بهلاى منهوه دوو زاراوهى «تپهپ، تى نهپهپ» لهگهڵ واتا و سروشتى کارهکان ريک ناکهون چونکه وشهى «تپهپ» و رادهگيهنى که تاوى کارهکه له فاعيلهوه بۆ مفعول تپهپى بيت، لهمهشدا ههر دهلتى فاعيلهکه بۆ خوى مفعوله. کارهکش ليتى تپهپريوه وهک له مفعولتيکهوه بۆ مفعولتيک تپهپى بيت، کهچى ئهوهى مهبهسته له فيعلى تپهپ چوونى تاوى فاعيلهکهيه بۆ سهر

مهفعوللهكه. بهو پټيه دهبي زاراوھيټك بدوژټټهوه كه وا رابگهينى
 «فيعلټكه تاوى فاعيل بۆ سهر مهفعول دهبات». تو سهيرى،
 زوړبهى نووسهران كه تهعريفى ټټپهړ دهكن دهلين: «فيعلټكه له
 فاعيلهوه تى دپهړى بۆ مهفعول». ئهم تهعريفه هر دهلټى بۆ ئه
 فيعلانه داندراوه كه دوو مهفعوليان پى دهوت. كه هر بلكين به
 وشه ټټپهړ، وا باشته له «ټټپهړاندن» هوه زاراوكه داتاشين،
 ئهوسا كه گوټرا فيعلى «ټټپهړين» بير بۆ لايه دپروات كه فيعلهكه
 تاوى فاعيلټك دپهړټټټهوه بۆ شټكى تر. له «تى نهپهړين» يشدا
 ديساندهوه ئهوهمان به بيردا دټت كه فيعلهكه تاوى فاعيل
 ناگوژټټهوه بۆ شتى تر. دهبي بزانيا فيعل خوئى له خوئدا
 كاريگر نيه، نهخير وجوديشى نيه، ئهگر فاعيل نهبي هيچ
 فيعلټك پيدا نابى. له «ټټپهړ» و «تى نهپهړ» دا كه دوو وشه
 زمانى كوردين مبهست له واتاكهيان ئهويه كه فاعيلهكه، ياخود
 تهئسيري فاعيلهكه، ټټپهړه يا ټټپهړ نيه نهك فيعلهكه، كهچى له
 بهكارهټاندا تاو و تهئسيرهكه بۆ فيعلهكه دمچټهوه، ئهمهش
 پټچهوانه راستى و مبهسته.

[مهسعوود محمدر]

كارى تى نهپهړ:

بى ئهوهى تهعريفټك دابنريت بۆ كارى تى نهپهړ، ئهم راستييه دمټټټهوه
 له زمانى كوردى و له همموو ئه وريزمانانهى زمانى تر دټنه بهر چاو يهك له
 تايهتايه بنجييهكانى كارى تى نهپهړ ئهويه كه وا مفعول (بهركار)ى ناوت، بهر
 واتايه كه راستهوخو^(۱) تاوى كارا (فاعل) ناچټ بۆ سهر هيچ وشهيهك له
 دهرهوهى وشه و واتاي كاركه خوئى - مبهستيش له راستهوخو ئهويه كه
 گوژانهوهى تاو به هوئى نامرازهوه كار ناگوژټټ له تى نهپهړهوه بۆ ټټپهړ، وهك
 (هاتم) به دوا ئهودا دهستهواژهى (بۆ لاي تو) پيوه بلكيټټ، كاركه هر به تى

(۱) ماموستا توفيق وههبيش بهر له ليژنه ئهم (راستهوخو)يهى بهكار هټناوه بۆ ههمان
 مبهسته.

نەپەری مایەو، هەرچەند بە ھۆی ئامرازی (بۆ) جوړتیک له تاوی کارەکه (یاخود کارایەکه) گۆزایەو بەرەو (لای تۆ).

بەپێی سەرنجدان و وردبوونەو کاری تۆ نەپەر لە زمانی کوردیدا وەک لە زمانەکانی تریشدا لە رووی ھێزەو دەبێت بە دوو جوړ: جوێ یەکەمیان دەشێت پێی بگوتریت (تۆ نەپەری ئاسایی، یاخود ئیرادی یاخود ھەر زاراوەیێکی تر که روونکردنەوێ مەبەست دای بنێ) لەم کارانەدا دەوری کارا (فاعل) شتیکی ئاشکرا و ئیرادییە وەک که بگوتریت (پۆشت، فەری، ھات...).

جوړی دووھمیان ھەڵدەگریت زاراوەی (لا ئیرادە، روودان) یا ھەر زاراوەیێکی تر که لەگەڵ مەبەست رێک بکەوێت بۆی دابنریت. لەم جوړە کارانەدا کار (فاعل) دەورێکی تاییبەتی خۆی نییە بەو واتایە که کارەکه بەبێ خواھیشتی کارا دیتە دی، وەک:

پووشەکه سووتا

داوھەکه پسا

پشیلەکه خنکا... ھتد

لە عەرەبیدا ئەم دوو جوړە کاری تۆ نەپەر لە یەکتەر جودا کراونەتەو بە ھۆی ئەوھە که کاری تۆ نەپەری روودانیان ناو ناو (أفعال المطاوعة).

ئێستیکرا دەری دەخات که لە زمانی کوردیدا زۆربەیی کاری وقوع (روودان) لە چاوگی ئەلفیئەو وەردەگیرێن، وەک:

سووتان، برژان، خنکان، پسان، دران، خلیسکان، رمان، رووخان... ھتد.

ئەو مطاوعەیی که لە شێوێ خواروودا بە (ئەلف) دەبێت لە شێوێ ژووروودا بە (یا) دەبێت، وەک:

بزدیان، پرچیان، وەریان، دریان، ھوریان، قەمریان... ئەم کارانەیی که ناومان نان «کاری روودان - مطاوعة» لە موزاریعدا ئەلفەکیان دەبێتە (ئ) و بۆ ھەموو کەسەکنیش دیتەو.

دەسووتیم دەسووتین

دەسووتیت دەسووتین

دەسووتیت دەسووتین

[روونکردنه وه:

دهرکه وتنه وهی ئەم «ئ» له هه موو حالکی موزار یعدا تایبه تیکی
کاری روودانه، له کاری تی نه په ری ئاساییدا ته نیا بۆ که سی
سییه می تاک دیت وهک:

هه لستا هه لده ستیت

هه لستام هه لده ستم

هه لستان هه لده ستن

ئەم «ئ» که له کاری تی نه په ری عاده تیدا وه ها بی، دیاره له
کاری تی په ردا چاوه روانی ها تنه وهی نا کر ئی له گه ل غه یری که سی
سییه می تاکدا وهک:

کێلای ده کێلێت

کێلام ده کێلم

کێلایان ده کێلن

[مه سه عوود محهمه د]

سه رنج ده ری ده خات له ئاخاوتنی کوردیدا هه مان بی هیزی که له کاری رووداندا
هه یه له کاری بینامه جهوولیشدا خۆ ده نوینی و بووته هوی نه وه که صیغه ی بینا
مه جهوول له کوردیدا له چاوگی ئەلفییه وه وه رگیریت و ئەویش ئەلفه که ی له
موزاری عدا بیته وه (ئ) و بۆ هه موو که سه کانیش دیار بکه ویت، وهک:

نووسرام ده نووسریم

دیترایت ده دیتریت

گیراین ده گیرین

به لام له کاری بینا مه جهوولدا بیژووک (شاذ) نییه وهک له کاری رووداندا هه یه؛
نموونه ی بیژووک له کاری روودان:

(مرد) چاوگی ئەلفی نییه و کاری روودانی شه.

هه روه ها کاری (که را) ئەمیشیان چاوگی ئەلفییه و وهک کاری روودان گه ردان

دهکريت و له موزاريعدا «ئى» که بۆ هموو کهسهکان دیتهوه، بهلام کارى روودان نيه و ئيراديه. بى گومان کارى تر له و باباتهانهى بيزووک له زمانهکهدا هيه ئيستيقرا دهريان دهخات.

[روونکردنهوه:

دهشى له بنههتدا کارى «گهړان» بۆ ئه و شتانه بهکار هاتبى که له خووه دهگهړين وهک بگوترى «سهعاتهکه گهړا، مهکينهکه گهړا» مهبهسش دهست به سووپانهوه کردن بى که تهواوى کارىكى روودانه و چ ئيرادهى تيدا نيه، بهلام لهگهڵ تپهپرينى کات و فرهوانبوونى زمان و مهبهستهکانى ئاخاوتن قسهکهرى کورد ناچار بووى کارهکهى کردبته تى نهپهري ئيرادى.

کارى «سووپان» تا ئيستا به زورى هر له شکلى «روودان» بهکار ديت، ناواناوويک نهبى که بهواتاى «سهماکردن» بگوترى. بهلام که گووت «سووپانهوه - سووپامهوه، سووپاياهوه...» به تهواوى دهبيتته ئيرادى هرچهند گهردانهکeshى هر هى کارى روودانه. ئەم تیکه لَبوونەى بابەتەى له يەك نيزىك دياردهيىكى ئاشکرايه له هموو زمانىکدا هرچهند پيوستى بهشیکردنهوه و ليکولينهوهى ههبي و ههيهتى.

[مهسوود محمەد]

تیبینی:

له زارى کرمانجى سهروودا صيفهى بينا مجهول دارشتنىكى تايهتى خوئى هيه بهر ئەم قاعیدهى مطاوعیه ناکهوت، دهگوترى:

چاوگ	کارى رابردوو	کارى ئاينده (داهاتوو)
هاتنه کوشتن	هاته کوشتن (کوشتنى)	دههتته کوشتن
هاتنه خارن	هاته خارن (خارنى)	دههتته خارن

لهبهر تيشكى ئەم شیکردنهوه و ليکولينهوهيدا ليژنه ئەم تهعريفهى

خوارمەوێ دانا بۆ کاری (تۆ نەپەر):

کاری تۆ نەپەر ئەو کارەیه که پێویستی بە بەرکاری راستەقینە (صریح،
حەقیقی) نییە، وەک:

حەسەن هات.

ئازاد نوست.

دوو کێلۆمەتر رویشتم.

مانگێک بە پۆژوو بووم.

کاری تێپەر:

ئەم کارە لە کوردیشدا وەک زمانەکانی تر تایبەتیکی بنجی تێدایە، ئەو
تایبەتیەش بریتییه لەوێ که پێویستی بە بەرکار (مفعول) ھەیە بۆ تەواوکردنی
واتاکە، وەک:

خواردم نانم خوارد

گرتیان مەلیان گرت

کاری تێپەڕیش لە روی ھێزەو لە کوردیدا دەبێت بە دوو جۆر:

جۆری یەکەم: ئەو کارەیه که پێویستی بەیەک (بەکار) ھەیە و تاوی ناپارێ بۆ
دووھەم، وەک:

کاغەزی نووسی

دەرسمان خویند

جۆری دووھەم: ئەو کارەیه که پێویستی بە پتر لە بەرکاریک ھەیە، وەک:

پارەت دەدەم

ئەحمەد پارە دەداتە مەحمود

بەردم گرتە چۆلەکە

[روونکردنەو:

ئەم ریزە «صیغە»ی وەک (پارەت دەدەم، بەردیکت دەگرم، پاش
کەمێکی تر دەتگەم) لە ناخاوتنی ئیستاکی سلیمانیدا بزر بوو.

خه لقی سلیمانی ده لێن (پارەت پێ دەدەم، بەردیکت تێ دەگرم،
بیت دەگەم). بە لām له چەرخێ نوژ دەمدا شاعیریکی وهک نالی
گوتوو یه تی:

فەر مووتە که ماچت نه ده می روورەشی توو بم

ئەمسالە به جی دێ ئەسەری وەعدەیی پاری

دیاره لێره به پێشوه سلیمانی و هک شوینانی تری کوردهواری
ئەم رێژهیهی به کار هێناوه، یاخود هەرنه بێ له باری تایبه تیدا به
چاویلکه ری و هیا شارەزایی له خه لقی تر له وێشدا رێژه که ناوناوه
که و تووتە سەر زمانه وه. به هه مه حال ئەم رێژهیه کوردیی په تی و
ره سه نه و هوێ ده و له مه ندر دنی زمانه که شه.

تیکراییی له هه کهانی کوردی له کاتی رابردوودا ئەم رێژهیه به کار
دێن: چوومه هه ولێر، به رد م گرتە نیشانه، پارەم خسته
گیرفانمه وه، نواریمه باغه که. به سرنج ده رده که وێ ئەم رێژهیه که
له گه ل کاری تی نه په ردا به کار بیت وای لێ دهکا پێویستی به
به رکار هه بێ، که بۆ کاری تێپه ریش بوو دوو به رکاری بۆ پهیدا
دهکات واته یه کێکی لێ زیاد دهکات. من له گوتاری (به کارهێنانی
«ی» له رێزمانی کوردیدا) نهختیک به درێژی له سه ر ئەم باسه
رۆشتووم، خوێنه ر ده توانی سه یری ئەو گوتاره بکات.

مه سهوود مه مه د

له بهر تیشکی ئەم لێکدان وه وشکر د نه وهی دا، لێژنه ئەم ته عریفه ی خواره وه ی بۆ
کاری تێپه ر دانا:

کاری تێپه ر ئەو کاره یه که پێویستی به به کاری راسته قینه (صریح، حقیقی)
هه یه، وهک:

پشيله گۆشت دهخوات.

قادر دهستی خوێ بری.

داره که مه شکینه.

تییینی:

لیژنه له بهکار هیڼانی تیپهړ و تې نهپهړدا دوو زاراوې باوی بهکار هیڼا بې
ئوهی له وهدا مهبهستی تیپهړین و تې نهپهړینی تاوی فیعل له فاعيلهوه بۆ
مفعول بیت.

له کاتی وتووژدا دهر باره دوزینهوهی وشه مونسب بۆ زاراوهمکانی (فاعل)
و (مفعول) لیژنه زاراوې (کارا) بۆ (فاعل) و (بهکار) بۆ (مفعول) که کۆر
دایناوه پهسندی کردن.

[روونکردنهوه:

پیشتر شتیکم روون کردهوه له باره واتا و سروشتی فیعلهکان و
گونجان و نهگونجانیان لهگهڵ واتای تیپهړ و تې نهپهړدا.
بۆ ئهوه خوینهر له تیکهڵ پیکهلی ئهم تیپهړین و تې نهپهړینی
تهئسیری کار رزگار بیت تعریفهکهی لیژنه بۆ کاری تیپهړ و تې
نهپهړی خوی له دوو وشه (تیپهړین و تې نهپهړین) دزیوتهوه که
له راستیدا پیویست نییه بینه ناو تعریفهوه.

[مسعود محمهد]

چۆنیتهی کاری تې نهپهړی بۆ تیپهړ

لیژنه بۆ چوونه بنج و بناوانی باسهکه به دوا بیروپرای زمانهوانانی کوردا
گهړا، وهک لای خوارهوه لئی دواون:

۱- ماموستا سهید سدی له کتیبهکهی خویدا لهم باسه نه دواوه.

۲- ماموستا توفیق وهبی له دهستووری زمانی کوردی لاپهړه (۸) دا، دهلی:

ئوتوانری فیعلتیکی لازم بکریته به متعدی لهو فیعله متعدیانهی وا دروستبوون
باس لیکراو و کاروحوالی فیعله لازمهکه به تهواوکه ریکی سهر بهخو دینیتته مهیدان
وهکو (من دارهکه م سووتاند) لیره دا فیعلی (سووتان) دارهکه کردی به لام باس
لیکراوی (من) پتی کرد، له کوومهلی یه کهم و دووه مدا (اندن) دهخریته دواي
رهگهوه:

کۆمەڵ	فیعلی لازم	رەگ	فیعلی متعدی
۱	نووستن	نوو	نواندن
	بزووتن	بزوو	بزواندن
۲	چەقین	چەق	چەقاندن
	لەوەرپین	لەوەر	لەوەرپاندن

۳۹۹. متعدی ئەم فیعلی لازمانەى خوارەو وە وان:

کۆمەڵ	فیعلی لازم	رەگ	فیعلی متعدی
۱	کەوتن	کەو	خستن
	هاتن		هێنان
	مردن	مر	مراندن
	گەپین	گە	گەپاندن
	رۆیین	رۆ	ناردن

۴۰۰. لە کۆمەڵی سێیەما (Din = دن) ئەخریتە دواى مەسدرەو، وەکو:

فیعلی لازم	فیعلی متعدی
سووتان	سووتاندن
قلیشان	قلیشاندن
گەپان	گەپاندن

بۆ زیادەى مەلومات تەماشای دەستورەکەى بکریت.

۲- نووری عەلى لە قواعدى زمانى کوردی لاپەرە (۱۳۵) دا دەلێ:

بۆ گۆڕینی فرمانیکی تێ نەپەر بۆ تێپەر، ئەشی بەر لە ھەموو شتی (رەگى فرمانەکە) لەو فرمانەى کە ئەویستری بکری بە متعدی، دەرپەینری، ئنجا:

أ- لە مازیدا، ئامرازی (اند) ئەلکینری بە دوايەکەيەو (یەعنى بە دواى رەگەکەو) و لەپاشا ئەخریتەو جیى، وەک:

فرمانی تى نه پهړ	پهگى فرمان	فرمانى تىپهړ
سوارهكه گلا	(گلا + اند)	سوارهكه م گلانډ
منډالهكه خهوت	(خه و + اند)	منډالهكه م خهوانډ
گه لاکه وهري	(وهر + اند)	گه لاکه م وهراند

ب- له موزاريعدا، نامرازی (پښ) نه لکینري به دوايه که يه وه (به دواى ره که وه) و له پاشا نه خريته وه جیى خوی، وهک:

فرمانى تى نه پهړ	پهگى فرمان	فرمانى تىپهړ
سه گه که نه وه پي	وهي + پښ	سه گه که نه وه پيتم
شووشه که نه شکی	شک + پښ	شووشه که نه شکيتم

۴- کوردویف له کتیبی ریژمانی کوردی چاپی مؤسکو ۱۹۶۱ له لاپهړه (۷۵)، ۵۸) دا باسی (اند) دهکات به شیوه ییکی زور کورت که لیژنه نهیتوانی سوودیکی لی وهربرگیت، چونکه که دهلی (نالین و نالاندن) وه (نالاندن) به تیپهړ داده نیت، له راستیدا خوی تى نه پهړه. ههروه ها که دهلیت (نفیساندن) نه میس له «نفیسین» وه وهري گرتووه که تیپهړه.

(نهم شهره دکتور نه سرین کردی که خوی رووسی دهزانی و نووسینه که ی ماموستا کوردویفیش به رووسییه).

۵- مه که نزی له کتیبی لیکولینه وهی زارهکانی کوردی

Kurdish Dialect Studies-1 سالی ۱۹۶۱ لاپهړه ۱۴۹ دا دهلی:

تیپهړ له تى نه پهړه وه بهم جوړه دروست دهکریت:

برژانن، کولانن، سووتانن، شکانن، توقانن.

۶- مەردوخ له فەرهنه گه کیدا هر باسی لازم و متعدی دهکات.

۷- ر. ذوالنور له دستوری پارسی ۱۹۶۹ لاپهړه ۱۵۹ دا له لازم و متعدی ددویت

دهلی لازم به نامرازی (اندن، انیدن) دهکریت به متعدی له فارسیدا، وهک:

سوزاند سوزانید

خندانند خندانید

۸- دیاره له زمانه‌کانی تریش وهک عهره‌بی و ئینگلیزی که ئیمه شاره‌زاییمان لایان هه‌یه، داپشتنی جورجور هه‌یه بۆ گۆرینی لازم به متعدی. سهرنج و ئیستیقرا ده‌ری ده‌خات که له زمانی کوردیشدا وهک زمانه‌کانی تر گۆرینی کاری تی نه‌په‌ر بۆ تیپه‌ر یه‌کیکه له ده‌ستووره بنجیه‌کانی ریزمانه‌که‌ی، به‌لام ریتبازی گۆرینه‌که‌ی یه‌ک جور نییه.

له کوردیدا گۆرینی ده‌ستووری و گۆرینی بیژۆک هه‌یه.

گۆرینی ده‌ستووری بی ده‌مه‌ته‌قه به‌کاره‌ینانی پاشگری (اندن) ه به دوا کاری تی نه‌په‌ردا وهک له‌م نموونانه‌دا ده‌رده‌که‌ویت:

چاووک	کاری تی نه‌په‌ر	کاری تیپه‌ر
چوون	چوو	چواندن
نموونه‌ییکی تر که له «ناو»وه سهری هه‌لداوه:		
نه‌خش	نه‌خشان	نه‌خشاندن
خمل	خملان	خملاندن

چۆنیه‌تی پێوه‌لکاندن (اندن) به‌ کۆتاییی کاره‌وه:

یه‌که‌م - ئه‌و کاره رابردووانه‌ی که کۆتایییان به (۱) دئی، وهک: (خلیسکا، چه‌سپا، شکا..) به پیتی ئه‌وه‌ی که دوو پیتی بزوین به دوا یه‌کتردا نایه‌ن، ده‌بی یه‌کی له دوو ئه‌لفی کار و سه‌ره‌تای (اندن) به ناچاری تی بجیت و یه‌ک (۱) بمینیته‌وه ئیتر به‌م جوهری خواره‌وه تی نه‌په‌ر ده‌کریت به تیپه‌ر:

چه‌سپا	چه‌سپاندی
خلیسکا	خلیسکاندی
شکا	شکاندی
ترسا	ترساندی
قلیشا	قلیشاندی

دووه‌م - ئه‌و کارانه‌ی که له رابردوودا کۆتایییان به پیتی «ت» دیت وهک (که‌وت، نیشت، گه‌یشت، نووست، خه‌وت، رۆیشت، پشکووت، بزووت، سه‌ره‌وت، هات) ئه‌م

دەستوورانەیان لى ھەلدىنچرئىت:

۱- لەو کارانەى كە دەنگى «و» ھەيە ھەك (كەوت، نووست، خەوت، بزوت، رۆيشت، پشكووت) بە زۆرى پاشگرى «اند - اندن» بە دواى دەنگى «و» دىت و دەنگەكانى تر دەقرتىن و كارەكان دەبنە (كەواندن، نواندن، خەواندن، بزواندن، پشكواندن).

لە نىوان ئەم كارانەدا كارى «كەوتن» رىژەيىكى تىشى ھەيە بۆ تىپەپاندن، ئەويش «خستەن». ھەر ھەك كارى «بزوت» ئەويش سىغەيىكى ترى ھەيە كە «بزوتن، بزافتەن».

۱- لىژنە لە بارەى جۆرى تىپەپاندنى كارى «سەرھوت» ھەك كەوتە سەر لىكدانە ھە، لە ئاكامى موناھەشەدا كەيشتە ئەو باوەرە كە كارى «سەرھوت» بەر دەستوورى تىپەپاندن بەھۆى «اندن» ھەك ناكەوئى و نەبىستراوھ گوترايى «سەرھواندى ھەيا سەرھوتاندى».

[رەوونكردەنە ھە:

ھەر چوار ئەندامى لىژنە بەيەكە ھەك بۆ ماوھەيىكى باش لەم كارەى «سەرھوت» دوان. ھەر چەند لە نىوان ئەندامەكاندا دەنگىك ناوناوھ دەيگوت رەنگە بىستەيىتم «سەرھواندى، بى سەرھوتنە»، بەلام كۆتايىي دەمەتەقە بە ھەك ھات كە ھىچ كامىك لە ئەندامان نەيانبىستووھ گوترايى «سەرھواندى، سەرھوتاندى».

من لىرەدا بە زىادە ھەك دەلەيم وشەى «سەرھوتن» خۆى لە خۆيدا سەروشتىكى «زاتى، ناوھكى» ئەوتۆى ھەيە كە رىگە نەدات بە ھەك لە لايەن كەسكى غەيرى ئەو كەسەى خۆى «دەسەرھوتن» سەرھوتنەكە بەسەر يەككى تردا بسەپى. سەرھوتن حالەتەكە لە دەررونى مەرووف، لە ناخى، لە نەستى ھەك دەقەقلى و ناشى لە لاوھ بۆى پەيدا بكەى. تۆ دەتوانى يەككى تر «بەھوتنى ھەيا بشىوتنى» بە ھۆى ئەو ئەمرانە ھەك خەوتن و شىوان پەيدا دەكەن بەلام ناتوانىت لە دەررونى ھەمان كەسدا «سەرھوتن» پەيدا كەيت چونكە سەرھوتنەكە لە لاوھ نايت بۆى، لەم حالەتەدا دەتوانىت بلىيت

«هتورم کردهوه» چونکه له هتورکردنه وهدا تۆ هۆی نارمهحه تی
دهر هوینتیه وه که له لاهه بۆ کهسه که هاتووه.

مهسعوود محهمه د[

۲- مامۆستا مهسعوود دهلێت له هه ندی ناوچه دا کاری «قهلشت» به واتای
«قلیsha, قهلیشه وه» دیت که هه ردوویان تی نه په رن. ئەم کاره ی «قهلشت» دوو
جۆر تیپه راندنی هه یه: یه که میان به «اندن» که چاوگه که ی ده بیته «قهلشاندن».
دیاره لیتره دا ده نگه که ی «ت» ی که له کۆتایی «قهلشت - قهلشتن» دا هه یه
سواوه هه رووک له زۆر جیگه دا ئەم ده نگه تی ده چی وهک «دهست, مه بهست»
ده بنه «دهس, مه بهس». جۆری دووه می تیپه راندنی «قهلشت» به هۆی
سیغه ییکی تایبه تییه وه ده بی که «قهلاشتن». هه ر له م وشه یه وه وشه ی
«قهلاشکهری» وه رگیراوه بۆ ئەو داری سووتاندنه ی که به هۆی بیوره وه پارچه
ده کری ئەوجا ده کریته باره دار.

۳- مامۆستا سادق به هائه دین ده لێ ئەم کاره ی «قهلشت» که له زاری سه روودا
ده بیته «کهلشت» کاریکی تیپه ره بۆ که سه کانی یه که م و دووم, به لام بۆ که سی
سییم ده بیته تیپه ر و تی نه په ر, بۆ وینه:

من کهلشت

مه کهلشت

ته کهلشت

وه کهلشت

دارای دار کهلشت

وان دار کهلشت

که ئەمانه هه مووی تیپه رن.

به لام که ده لێن: «دار کهلشت - ئەو کهلشتن» له مانه دا کاره که بوو به تی نه په ر.
هه روها مامۆستا سادق به هائه دین روونی کرده وه له زاری کرمانجی سه روودا
له و تا قمه فیعه ی کۆتاییان به بی تی (ت) دی و واویان تیدایه, وهک (کهوت,
نووست, خهوت, پڕۆشت, پشکووت...) دوو کاری (خهوت و پڕۆشت) وجوودی نییه.

بۆ تېپەراندىنى (كەوتن) یش تەنیا سیغەى (خستن) ھەيە، واتە (كەواندن) نییە، بەلام (نووستن، پشکووتن)، وەك زارى كرمانجى خواروو، بە پاشگرى (اندن) دەبنە تېپەر (نقاندن، بزقاندن، پشكفاندن).

ب- لە فەعلە تائىيەکاندا:

۱- گەيشتن: بە تىكرایى لە كرمانجى خواروودا تېپەراندىنى ئەم كارە (گەياندن)ە، كە لە بنەرەدا لە (گەيین) ھو وەرگىراو. بەلام لە ھەندى ناوچەدا سیغەى (گەيشتاندن) ھەيە تەنیا لە رابروودا كە بە واتای (انضاج = پى گەياندن) دىت. بەلام (گەياندن) لەو ناوچەنەدا بۆ دوو واتای (ایصال و انضاج) بەكاردى. موزاربع و ئەمرى (گەيشتاندن) لە (گەياندن) ھو وەرەگىریت و دەبیتە (دەگەيىنى) و (بگەيىنە).

لە زارى سلیمانیدا بەرانبەر بە (گەيشتاندن) پى گەياندن ھەيە، وەك:

پىم گەياند و پىی دەگەيەنم

مامۆستا سادق بە ھائەدين دەبىژى كاری (گەيشتن) لە كرمانجى سەرودا (گەهشتن)ە و تېپەراندىنى (گەھاندن)ە. كاری (گەيین)یش لە زارى سەرودا نییە.

۲- نىشتن: لە زارى سلیمانیدا تېپەراندىنى ئەم كارە بە (اندن) نەبىستراو.

لە دەورووبەرى ھەولێر و كۆيە و شوێنانى تر دەگوتريت (نىشتان) وەك كە بلى:

دام نیشاندا و دام نىشتاند.

لە ئایندەدا دەبیتە: (دای دەنىشتىم).

لە ئەمردا دەبیتە: (دای بنىشتىنە).

لە زارى كرمانجى سەرودا و سلیمانیدا تېپەراندىنى (دانىشتن) ھەر بە (دانان) دەبیت. ھەر ھەم لە زارى كرمانجى سەرودا (نىشتن) لىسیانە، وەك:

مریشك لىسیا.

[روونکردنەو:

كارى «هات - هاتن» نەختىك درێژەى ھەيە.

تېپەراندىنى «هات» بەر دەستوورى «اند» ناكەوێت چونكە لە كەس

نه بیستراوه «هاتاندی» و تنیا صیغهی «هینای» هیه. ئەم وشهیه «هات» که له گەڵ پێشگریشدا به کار دێت دیسانهوه تێپه‌راندنه‌کی به هۆی «هینان» هوه ده‌بێت وهک:

به‌لام وشه‌ی «هه‌لهات» که به واتای به‌زین و فیرازکردن بێت صیغهی تێپه‌راندنی نابێته «هه‌لی هینا» به‌لکو «به‌زاندی» بۆ به‌کار دێت.

وشه‌ی «لی هاتن» ی‌ش سی واتای هیه:

یه‌که‌میان: «لی وه‌شانه‌وه» که تێپه‌راندنی ده‌بێته «لی وه‌شاند هوه» نه‌ک «لی هینا».

دووه‌میان: به واتای گه‌یشتنی نێرینه‌ی ئاژه‌ل به‌ مێینه‌ی. له‌م حاڵه‌دا وشه‌ی «لیهاتن» وه‌ک خۆی ده‌مێنێته‌وه و ده‌گوتری «لی هات».

سێیه‌میان: به واتای نه‌خۆشی و دوومه‌ل ده‌رکردن. له‌ مه‌دا وه‌ک خۆی ده‌مێنێته‌وه و ده‌گوتری «سه‌ندانی لی هات، کوانی لی هات» به‌لام ناوناوه‌ و ده‌بی له‌ رێی قیاسه‌وه‌ خه‌لک ده‌لی «سه‌ندانی لی هینا» که راستیه‌که‌ی «سه‌ندانی گه‌یاندی» یه. به‌ نێسه‌ت «کوان، دوومه‌ل» ده‌شی بگوتری «ئاوه‌ پێسه‌که‌ کوانی له‌ ده‌ستی هینا». ده‌گوتری «خوینی لی هینا» که ئەمه‌ تێپه‌راندنی «خوینی لی هات».

کاری «رۆیشتن» ئەویش نه‌ختیک روونکردنه‌وه‌ی ده‌وێ:

رۆیشتن ته‌نیا به‌ پێی له‌کاره‌ینانی ده‌ستووری ده‌بێته «رواندن» وه‌یا «رۆیشتناندن» ده‌نا هه‌رجاره‌ به‌ پێی داخوازی جێگه‌ له‌ قسه‌کردندا ده‌بێته «ناردن – هه‌ناردن» وه‌یاخود «ده‌رکردن». رۆیشتنی عاده‌تی به‌ تێپه‌راندن ده‌بێته «ناردن، هه‌ناردن» به‌ نمونه‌:

دارا رۆیشت بۆ بازار.

دارام نارده‌ بازار، هه‌ناردمه‌ بازار.

به لām له حاله تیکي تر دا ده بڼه «دهرکردن» به نمونه:

دارا له خووه نه روښت، کاکي دهري کرد.

وشه «رواندن» له «روان» هوه ده بڼه تپه پر، نهو روانه ی به واتای شینبوونی درمخت و گیایه.

رواندن به واتای (هه ناردن) ته نیا بو شتی مه عنوی ده ست دها وهک:

کاره کم رواند. کهس نه یگوتوه: دارام رواند.

[مه سعود محمده]

سپیه م: نهو کارانه ی له رابردودا کو تایییان به (ی) دی:

نهمانه لیسته یه کن له نمونه ی نهو کارانه (وهري، گهي، وهري، باري، فري، خزي، رزي، گهني، له رزي، تهزي، مهیی، بهزي، تهپی، پهري، کوکی، پژمی، تهقی، پیکه نی «که نی»). نه م کارانه ده ستووریکی گشتی تیپه پاندن هیه که بریتییه له قرتاندنی (ی) هکه و لکاندنی (اندن) به کو تاییی کاره که وه، وهک:

وهري وهراندی

مهیی مهیاندی

بهزي بهزاندی

یان یه کسه ر به لادانی (ین) له چاوگی تی نه په ره وه و خسته سه ری (اندن) له کو تاییی رهگی چاوگ، وهک:

وهرين وهر وهراندن

مهين مهی مهیاندن

بهزين بهز بهزاندن

تییینی: له م کاره دا ...

ا- کاری (که نین) له زاری کرمانجی سه روودا بو تیپه پاندنی ده گوتريت (که ناندن) به لām له زاری خواروودا ده گوتريت (هینانه پیکه نین و خسته پیکه نین).

ب- کاری (فرین) له زاری کرمانجی سه‌روودا تیپه‌پاندنی به (فراندن) ده‌بیت، به‌لام له زاری کرمانجی خواروودا ده‌بیته (هه‌لفراندن). که ئه‌مه له هه‌مان کاتدا تیپه‌پاندنی «هه‌لفرین»یشه.

[روونکردنه‌وه:

کاری «خشین» له تیپه‌پاندندا نابیته «خشاندن» بگره ده‌بی بگوتری «خشکه پیکردن». وهک «خشین» کاری «خشان» ئه‌ویش نابیته، له‌ویشدا ده‌بی بگوتری «له‌یه‌کتر خشاندن».

هوی ئه‌م ته‌رزه له کار هینانه و دروست نه‌بوونی ده‌ست‌و‌ور بنجیه‌که، ئه‌ویش له باب‌ه‌تی ئه‌و ته‌علیله‌یه که له‌گه‌ڵ کاری «سه‌روهین»دا باس کرا. ئه‌م کارانه به‌و بگره‌و به‌ پتی سروشتیان لییان بکۆله‌وه.

ده‌م‌راستی لیژنه

چوارهم - له کاری تی نه‌په‌ری دالی: ئه‌وه‌ی هاتیبته به‌ر سرنج هه‌ر کاری (مرد) هه‌یه، تیپه‌پاندنی ئه‌ویش به‌ قرتاندنی داله‌که و لکاندنی (اندن) ده‌بیت و ده‌گوتریت (مراندن).

[روونکردنه‌وه:

وشه‌ی «رابردن» به‌ رواله‌ت وا پێ ده‌چێ وشه‌یتکی لیک‌دراو، وه‌یا دا‌پێژراو بێ، له‌ پیشگری «را» و کاری «برد - بردن» پیک هاتیبی. بردنه‌که‌ش هه‌ر ئه‌وه‌بی که ده‌زاین کاریکی تیپه‌ره به‌ واتای «ذهب به‌یه».

ئهم رواله‌ته درۆزنه.

وشه‌ی «رابردن» له‌و وشانه‌یه بێ پیشگره‌که‌ی «را» به‌کار نایه‌ت وه‌ک «راچله‌کین، راپسکووتن» له‌ واتاشدا زۆر جودایه له‌ کاری «بردن» چونکه‌ بردنه‌که‌ی «رابردن» له‌ بنه‌رهدا تی نه‌په‌ره هه‌ر بۆیه‌یشه له‌گه‌ڵ پیشگره‌که‌ش به‌ تی نه‌په‌ری ده‌مینیته‌وه. به‌لگه‌ی

بۆ ئەمە که «رابردن» له وشەى «بردن» هوه وەرتهگیراوه زۆر به
ئاشکرایى له تصرفدا دەردهکهوێت:

بردن: بردى، بردم، دهبات، دهبهم، بردمان، دهبين.

رابردن: رابرد، رابردم، رادهبرييت، رادهبرم، رابردين،
رادهبرين.

چەند بەرچاوه تصرفى «بردن» هى متعدييه، تصرفى
«رابردن» یش هى لازمه و له موزاريعدا به تهواوى ليک دهترازين،
ئەگەر «بردن» له وشەى «رابردن» دا متعدى با دهبوو تصرفهکهى
وههباي:

ئهو راي برد ئهو رادهبات

من رام برد من رادهبهم

تۆ رات برد تۆ رادهبهيت...

وا پى دهچى له کۆنهوه فيعلهکهى «رابردن» دهنگيکى ترى تيدا
بووييت و به تپهرينى کات سوابى و لهگهڵ «بردن» به شيوه
يهکيان گرتبیتتهوه وهياخود «بردن» سوابى و لهگهڵ «رابردن»
يهکيان گرتبیتتهوه، وهک ئهوهى «بوردين» بووييت که نىستاش له
فاسيدا «بُردن - بوردين» ماوتهوه.. ئەگەر ئەم گريمانهى دوايى
راست بى تارادهيیک تيمان دهگهيهنى بۆچى له موزاريعدا وای لى
دى:

«دهبهم» هەر دهليی بزوينهکهى «و» له وشەى «بوردين» دا خۆيهتى له
موزاريعدا پهيدا دهبيتتهوه و دهیکاته «دهبهم».

بەم ليکدانهوهيه روون دهبيتتهوه ئهو وشەى «رابردوو» که
نووسه‌ران به کارى دین به واتای «ماضی» جتي خۆى نيه،
راستيهکهى «رابردوو» هه چونکه رابردن به واتای «به‌سه‌رچوون،
تپه‌رين» دیت. وشەى «بوردين» به واتای «عه‌فوكردن، به‌خشين»
دیت. چ پتوهنديى به «ماضی، تپه‌ريو، رابردوو» هوه نيه.

هەر به‌مه‌شدا ساغ دهبيتتهوه، ئهوهى که پيشتر له لاپه‌ره

(۲۶۵)دا(۱) گوتم له باره‌ی نه‌گورانی تټپه‌ړ و تټ نه‌په‌ړ به هو‌ی
پټشگره‌وه رایه‌کی راسته چونکه ده‌رکه‌وت «بردن» متعديیه
«رابردن» یش به ئەصل لازمه نه‌ک به هو‌ی پټشگری «را» بوو‌ته
لازم.

سه‌یری تصریفی «راکردن، هه‌ړاکردن» بکه ده‌بینی له‌وټدا
فیعله‌که‌ی «کردن» هه‌ر به تټپه‌ړی تصریف ده‌کړئ:

رام کرد رات کرد راتان کرد

رام گرت رات گرت راتان گرت

رام وه‌شانند رات وه‌شانند راتان وه‌شانند

ئه‌گه‌ر «کردن» (۲) له هه‌ړاکردندا بوویانه لازم ده‌بوو ئه‌ویش وه‌ک
«رابردن» ی لټی به‌سه‌ر بټی:

رابردم

راوه‌ستم

راهاتم

«راکردن» که‌چی ده‌گوتړئ رام کرد وه‌ک تټپه‌ړ.

شتټکی تریش به‌مه‌دا روون ده‌بټه‌وه: ئه‌م فیعله‌ی «رابردن» دووهم

(۱) ئه‌م به‌شه نووسینه که له گو‌فاره‌که‌ی کو‌ړ (به‌رگی سټیهم - به‌شی دووهم) دا بلاو
کرایه‌وه پټشه‌کیه‌کی له‌گه‌لدا بوو، له‌و پټشه‌کیه‌دا روونم کردبوو‌وه که پټشگر فعلی
تټپه‌ړ و تټ نه‌په‌ړ وه‌ک خو‌ی ده‌هټلټه‌وه. کاتیک نووسینه‌که (لټکو‌لینه‌وه‌کانی لیژنه‌ی
زمان و زانسته‌کانی) خزان‌وه سه‌ر یه‌ک له شکلی کتټیدا پټشکه‌کیه که هه‌ل‌بواردا.
ئهم لاپه‌ره‌یه‌ی (۲۶۵) که‌وتوو‌ته ناو پټشه‌کیه‌که‌وه بو‌یه‌یه لی‌ردها نایه‌ته به‌رچاو.
مه‌سعوود محمه‌د.

(۲) له‌م پټشه‌کیه‌دا روونم کردبوو‌وه که وشه‌ی (راکردن) کورت‌کرایه‌وه‌ی (هه‌ړاکردن) ه.
به‌و پټیه ئه‌و (را) یه پټشگره مه‌شورمه‌که‌ی (راهاتن، راوه‌ستان، راپه‌رین....) نییه
بگره وشه‌یټکی واتاداره وه‌ک (غار، به‌زین) بو‌یه فعله‌که له واتادا بو‌ته تټ نه‌په‌ړ وه‌ک
(غارکردن). قیاسی ئه‌م وشه‌یه له (گریان کردن) بکه که ئه‌ویش له واتادا بوو‌ته‌وه تټ
نه‌په‌ړ چونکه گریان تټ نه‌په‌ړه. مه‌سعوود محمه‌د

نمونه‌یه له پاش فیعلی «مردن» که فیعلیکی «دالی» یه و لازمیشه، له‌م دوو فیعله بترازئ هه‌موو فیعله‌کانی تری دالی تیپه‌رن. چی له لاپه‌ره (۱۸۷) بهشی یه‌که‌می بهرگی سی‌یه‌می گۆڤاری کۆردا له گوتاره‌که‌ی «بوژاندنه‌وه...» نووسراوه له باره‌ی «زند» که فیعلیکی «دالی» یه و تئ نه‌په‌ره هه‌له‌یه، وشه‌ی «زندوو»ش نابیتته به‌لگه که «زند» فیعله و زیندوو له‌وه‌وه هاتوو چونکه ئەم «و» ده‌چیتته دوا‌ی گه‌لیک وشه‌وه که فیعل نین وهک «سه‌روو، ژێروو»، له به‌کاره‌ینانی‌شدا که‌س نالئ «من زنده‌م، تۆ زندیت، ئەو زند». چ تۆژینه‌وه‌ی میژوویشمان نه‌بیستوو سا‌غی کردبیتته‌وه پیش چه‌ند هه‌زار سال فیعلی «زند» به‌کار هاتوو. ئەگەر ئەمه سا‌غ بووه‌وه ئەوسا ده‌یسه‌لینن.

[مه‌سه‌ود مه‌مه‌د]

پنجهم - له کاری تئ نه‌په‌ری واوی به لابردنی نوونی چاوگ و لکاندن‌ی پاشگری (اندن) به‌و وشه‌ی که ده‌مینیتته‌وه کاری تیپه‌ر دروست ده‌بیت، وهک:

چوون	چوو	چواندن
بوون	بوو	بواندن

شه‌شهم - پاشگری (اندن) ی بئ تیپه‌راندن: هه‌رچه‌ند له بنه‌ره‌دا (اندن) بۆ تیپه‌راندنه به‌لام له زاری کرمانجی خواروودا کۆمه‌لیک کار هه‌ن، که ئەم پاشگره‌یان پتوه‌یه و چ واتای تیپه‌راندنیشیان تیدا نییه، بۆ نمونه: زیراندی، بۆراندی، نالاندی، جریواندی، حیلاندی.

ئه‌وه‌ی سرنج راده‌که‌تشی له‌و فیعلانه‌دا ئه‌وه‌یه که زۆربه‌یان یا هه‌موویان ده‌نگی سروشتین له‌ ڕیتی به‌کاره‌ینانی (اندن) هه‌ له‌ کۆتاییدا ده‌بن به‌ (کاری تئ نه‌په‌ر).

تیبینی:

۱- د. نه‌سرین فه‌خری ده‌لیت:

زۆربه‌ی ناوی ده‌نگه‌کان به‌ تایبه‌تی ناوی ده‌نگه‌ سروشتیه‌کان به‌ یاریده‌ی (اندن) ده‌بن به‌ چاوگ و کاری تئ نه‌په‌ر. هه‌ندیکیش له‌م ناوانه‌ی ده‌نگ نه‌ک به‌

یاریده‌ی (اندن) بگره به یه‌کی له نیشانه‌کانی تری چاوگ ده‌بن به چاوگ و کاری تی نه‌په‌ر، له‌م حاله‌ده‌دا (اندن) به‌شیک له‌وانه ده‌کات به تیپه‌ر، وه‌ک:

ته‌قین	ته‌قه‌ته‌ق	ته‌قاندن
گریان	گریه	گریاندن

۲- مامۆستا مه‌سه‌وود ده‌لی:

هه‌رچه‌ند (اندن) له‌و کارانه‌دا پتۆیستی به‌مه‌فعول نییه و له‌و رووه‌وه فی‌عه‌له‌کان به‌لازم حیساب ده‌کرتن، دیسان هیزی خۆی دیار خستوه به‌وه‌دا که هه‌ر خۆی به‌قه‌در (کردن) تاوی هه‌یه له‌ واتا و ناوه‌پۆکی کاره‌که‌کاندا، که ده‌لیی (زیراندی) وه‌ک ئه‌وه‌یه بلایی (زیره‌ی کرد)، حیلاندی (حیه‌ی کرد). کورته‌ی قسه ئه‌مه‌یه له‌م کارانه‌دا هیزیک (اندن) هه‌ر دیار ده‌کری چه‌نداوه‌کو کاره‌که‌کان له‌ هیزدا نه‌گه‌یشته‌به‌ راده‌ی تیپه‌راندن. به‌لای باوه‌ری منه‌وه بۆ دیاردانی هیزی (اندن) له‌و کارانه‌دا ئه‌وه‌نده به‌سه که کۆمه‌لێک ناوی ده‌نگی کردوه به‌ (کار).

له‌ باره‌ی «گریان و ته‌قین» وه‌هه‌ر رای من ئه‌وه‌یه ئه‌م دوو کاره له‌ ناوی سروشتیه‌وه و مرنه‌گیراون: «گریه» ناوی چاوگه وه‌ک «ترس، مه‌ترسی، له‌رز» نه‌ک ده‌نگی سروشتی، ته‌قینیش له‌گه‌ل «ته‌قه» خزمه نه‌ک ته‌قه‌ته‌ق. تۆ نالایی «ته‌قه‌ته‌قم بیست، که دیتم خه‌لقه‌که تفه‌نگ ده‌ته‌قین». ته‌قه‌ته‌ق بۆ چه‌قه‌قه‌ی منداڵ و شتی ئه‌وتۆیی به‌کار دیت که ته‌قینی تیدا نییه، به‌لام که گوتم «ته‌قه‌م بیست، ده‌رکه‌وت بارام ده‌مانچه‌ی ته‌قاندبوو» که‌س سه‌یری به‌ قسه‌که‌م نایی چونکه ته‌قه و ته‌قین یه‌ک شتن ته‌نیا ئه‌و جوداوازییه هه‌یه له‌ نیاوانیادا که «ته‌قین» چاوگه و «ته‌قه‌ش» ناوی چاوگ که له‌وتدا روودان «حدوث» مه‌به‌س نییه بگره واتای «مجرد» مه‌به‌سه.

۳- مامۆستا سادق به‌هائهدین ده‌لی:

له‌ زاری کرمانجیی سه‌روودا ئه‌م جوژه کارانه نایه‌نه به‌ر چاو، به‌هۆی به‌کاره‌یتانی (کردن) به‌ دوا ده‌نگه‌کاندا کاره‌که‌کان په‌یدا ده‌بن، وه‌ک:

کره‌ قیری، زیرزیر کر.

۴- له‌و کارانه‌دا که پاشگری (هه‌)یان به‌ دوا‌دا دی، وه‌ به‌هۆی (اندن) وه‌هه‌ر کراون به‌ متعدی یا له‌ ده‌نگه‌وه بوونه‌ته‌ کار، (اندن) له‌ پێشه‌وه دی، ئه‌وجار پاشگری (هه‌)، وه‌ک:

سوتاندنه‌وه	كوژاندنه‌وه	رازاندنه‌وه
سوتانه‌وه	كوژانه‌وه	رازانه‌وه

ليژنه ئه‌م لیسته‌یه‌ی پێک هێنا بۆ ئه‌و کارانه‌ی تێپه‌ریان هه‌یه به بێ پاشگری
(اندن):

تێ نه‌په‌ر	تێپه‌ر
١- که‌وتن	خستن
٢- هاتن	هێنان، هانین
٣- چوون	بردن
٤- پو‌یشتن	ناردن
٥- رژان	رشتن
٦- گو‌وران	گو‌وپین
٧- گه‌ران	گی‌ران
٨- س‌رانه‌وه	س‌رینه‌وه
٩- پ‌چ‌ران	پ‌چ‌رین
١٠- بز‌ووتن	بز‌او‌تن
١١- س‌وان	سو‌ین (سو‌ون)
١٢- قه‌لشتن	قه‌لاشتن
١٣- ق‌لیشان	قه‌لاشتن
١٤- مانه‌وه	ه‌یشتنه‌وه، ه‌ی‌لانه‌وه
١٥- مان	ه‌یشتن، ه‌ی‌لان
١٦- کشانه‌وه	کت‌شانه‌وه
١٧- هه‌لستان	هه‌لگرتن

تێبینی:

سێ کاره‌ی خواره‌وه:

۱- دران درین

۲- بران برین

۳- گیران گرتن

لیکۆلینه وه یێکی تایبه تی دهوێت:

بۆ ساغکردنه وهی لایه نی (مبنی للفاعل و مبنی للمفعول) بوونیان ئه و کات و دهرفه ته له چنگ لیژنه دا نییه بریار بدات ئاخۆ ئه و سێ فیعله ش دهچنه ناو لیسته ی سه ره وه یا صیغه ی یه که میان (دران، بران، گیران) له حه قیقه تا بۆ (بناء للمفعول) ه به لām نه ختیک گۆرانی به سه ردا ها تووه، تا راده یه ک گومان له فیعلی (گۆران) و (گۆرین) یش ده کړیت، که وا وه ک ئه م سێ کاره ی سه ره وه بن، به لām ئه میشیان کاتیکی زیاتری دهوێت له وهی که له بهر چنگی لیژنه دایه بۆ ساغکردنه وهی.

[روونکردنه وه:

دهبێ له پێشه وه ئه وه بلێم، له لیسته ی کاره کانی سه ره وه دا کارێک هه بوو که لیژنه به تێ نه په ری دا نا بوو من له لای خۆمه وه سه ریمه وه بێ ئه وه پرس به ئه ندامانی لیژنه بکه م، هۆی پرس نه کړدنی ش دووری ئه ندامه کانه لێمه وه. کاره که «بووردن» بوو که له لیسته که دا وا دا نا بوو تێ نه په ره و تێ په راندنی به «بواردن» ده بێت.

ئه م بووردنه لیکۆلینه وهی دهوێت:

بووردن له باریکی سه یردایه: له لایکه وه که ده لێی «بمبووره، ده تبوورم...» کړدت به تێ په ر، که چی له تصریفدا وه ک تێ نه په ر تصریف ده کړیت: «بووردین، بووردن، بوورد، بووردیت...» ئه گه ر تێ په ر با ده بوو بگو ترێ: «بووردمان، بووردیان، بووردی، بووردت...». به راس ته ی «بووردن» و تێ په ر بوون و نه بوونی لیکۆلینه وه یێکی تایبه تی دهوێت، به لām ده بێ ئه وه ند ه بلێم ئه گه ر به لای سه لیه وه خۆی به تێ نه په ر نواند با ده بوو لیژنه کاتی خۆی بووردنی شی خست با دوا ی «مردن» وه به ناوی ئه وه که ئه می ش

هۆی «اند» ده‌بیته «براندی» وهک که بَلّی «نانه‌کهت براند،
پاره‌کهت براند، هه‌موو شه‌کهکه به جارّ مه‌برینه...».

دوهم: به واتای «انقطاع» ی عهره‌بی، وهیا ئه‌و واتایه‌ی که له‌وه‌وه
نیزیکه به پتی جیگه. له‌م حاله‌ته‌دا وشه‌ی «بران» بێگومان
صیغه‌ی «مبنی للمفعول» و له‌ کاری «برین» هه‌و هاتووه، به‌لام
نه‌ختیک سوان و لیقرتانی به‌سه‌ردا هاتووه. ده‌زانین کاری «برین»،
بری «وهک هه‌موو کاریکی تری تێپه‌ر صیغه‌ی بنا للمفعولی هه‌یه
«کوشتی، کوژرا - خواردی، خورا - دیتی، دیترا...». به‌ پتی
ده‌ستووری دارشتنی کاری مبنی للمفعول «بری» ده‌بیته «برپا» به
لادانی ده‌نگی «ی» له‌ کۆتاییی وشه‌که‌وه و هینانی «را» ی صیغه‌ی
بنا للمفعول، وهک «نووسی، نووسرا - دزی، دزرا». ئه‌وه‌ی له‌گه‌ڵ
«برپا» دا کراوه هه‌ر ئه‌وه‌یه که له‌په‌ر قورساییی هاتنی دوو ده‌نگی
«ر» به‌ دوا‌ی یه‌کترا ده‌نگه «ر» هه‌کی لاواز سواوه. هه‌ندیک که‌س
له‌ گه‌لیک ناوچه‌کانی کوردستان بۆ پرگار بوون له‌م قورساییه
ده‌لێن «برپرا». نمونه‌ی وهک «برپا، برپا، برپرا» له‌ کوردیدا زۆره:

کری	کپرا	کپردا	کپرا
سپریه‌وه	سپرایه‌وه	سپردایه‌وه	سپرایه‌وه
دپری	دپرا	-	دپرا

۳- گیرا: ئه‌م وشه‌یه مه‌یله و لێله. وا پتی ده‌جی به‌ درێژایی
میژوو له‌ ئاکامی به‌کاره‌ینانی ده‌ستووری و بیژۆکدا گۆران و
شێوانیکی به‌سه‌ردا هاتووه که ئیستا راستیه‌که‌ی له‌ ئیمه‌وه دیار
نیه.

له‌ ناوچه‌ی پژدەر، زۆر جارن و له‌لایه‌ن گه‌لی که‌سه‌وه به‌ تاییه‌تی
خه‌لقی لادی، ده‌گوتری «گیره‌را، ده‌گیره‌ری» که ئه‌مه صیغه‌یه‌که
راسته‌وخۆ به‌ شێوه‌ی مبنی للمجهول هاتووه به‌لام چ صیغه‌یێکی
مبنی للمعلوم نیه له‌وه بجی که «گیره‌را» ی لی که‌وتبێته‌وه. هه‌موو
ئه‌و که‌سانه‌ی «گیره‌را» به‌کار دێن له‌ حالێ به‌کاره‌ینانی مبنی

للمعلوما دهگه رینه وه بۆ «گرتی، دهگرئ». به لام صیغه ی «گرا، دهگرئ» ش به کار دین به واتای «گیرا».

ناوچه کانی تری کوردستان که دهلین «گیرا، دهگیرئ» نه وانیش هر «گرتی، دهگرئ» به کار دین بۆ مبنی للمعلوم.

به لای منه وه «گیرا» له حال و شیوه ی ئیستا که یدا صیغه ی یکی «مبنی للمجهول» به واتای «گرترا» که نه میش صیغه ی یکی زیندوو و زۆر که س به کاری دینی. به لگه بۆ نه مه ی که «گیرا» مبنی للمجهوله، سه ره پای واتا که ی که ههستی پی دهگرئ، له وه وهش دیته دهست که نه گهر مبنی للمجهول نه بی ده بی فعلی «روودان، مطاوع» بی. نه وساش ده بو وه که هه موو فیعل یکی تری روودان به هۆی «اند» وه بکرئ به «تیهه» و بگوترئ «گیراندی» که نه مه که س نه ییستوو.

واده زانم له مه دا گومان نییه، واته «گیرا» کاریکی مبنی للمجهوله به واتای «مُسك، لُزِم» ی عه ره بییه. له حالی ئیستادا مبنی للمعلومی «گیرا» هر «گرتی» هه یه هه رچه ند رواله تی پی ناچی که خۆی سه ره چاوه ی «گیرا» بی وه که «خواردی، دیتی، شووشتی» سه ره چاوه ی «خورا، دیترا، شوورا» یه. له و شویتانه دا که «گیره را» به کار دین و له هه مان کاتیشدا «گرا» دهلین نه ختیک جوداوازی واتا دهخه نه نیوانیانه وه. له و شویتانه دا هر دهلنی «گرا» کورتکرایه وه ی «گرترا» یه و له گرته وه وه رگیراوه. به و پتیه رتی تی ده چی «گیره را، گيرا» له فیعل یکی تروه هاتی که نزیک «گرتن» به لام به جوریک له و جورانه ی وشه تی ده چی و نامینی نه ویش نه ماوه و شویتنه واری کویر بووه ته وه.

به دوا نه م لیکۆلینه وه یدا تیبینییه که ده مینیته وه که پشتگوئ ناخرئ:

هه ندئ شیوه ی به کارهینانی «گیرا - گیران» هه یه نایباته وه سه ر «مبنی للمجهول» وه که وشه ی «دهزگیران - دهستگیران» وه یاخود

شوتنیکى سهخت ههيه پى دهلین «لغاوگیر». لهه بابته بهکارهینانه وشه ی تر زۆرن «شیخی دهستگیر، فلانه که سه یه کجار گیره، گیروگرفت، لاگیره... هتاد». رهنکه بگوتری هه ندی وشه له رتی تاوی زمانی فارسی بۆ سهه کوردی پهیدا بووین وهک «شیخی دهستگیر»، چونکه له فارسیدا صیغه ی ئاینده «مضارع» ی کاری «گرفت، گرفتن» ده بیه «می گیرد» اسم فاعيله لیکدراوه کانیسه لهه صیغه ی «می گیرد» وه هه لده هینجریتن، به لام زۆربه ی وشه کانی تر پتوهندیان به فارسییه وه نییه. ئەم بهکارهینانه بیر بۆ هیندی دهبات که «گیرا» کاریکی مبنی للمعلوم بیت چونکه دارشتنی وهک «دهزگیران، لغاوگیر، لاگیره» له مبنی للمجهول وه نایهت، واتای وشه کانیسه فاعلیه تیان تیدایه نهک مهفعولییهت.

ئهم تیبینیسه تیشکیکه بۆ سهه باسه که نهختیک له یارمه تیدانی خوینهه زیاد دهکات.

٤- گۆرا: له بهکارهینانی ئیستاکهیدا کاری «گۆرا» وهک کاریکی مبنی للمعلوم له شکلی کاری روودان بهکار دیت به واتای «تبدل». که ویسترا مبنی للمجهول ئەم کاره بگوتری زۆربه ی خهلق له دهروه ی ناوچه ی سلیمانی دهلین «گۆردرا» به واتای «بذل» که له «گۆرین» وهه هاتوووه. ئەمه شتیکی ئاشکرایه به لام سههیر له وه دایه که «گۆرا» وهک کاره کانی تر به هوی «اندن» ناکریته وه تپهه ی، تاکه صیغه ی تپهه ی ههه «گۆری - گۆرین» هه و که سه نالی «گۆراندی». نه بوونی صیغه ی «گۆراندن» وا دهکا زیهن بۆ ئەوه بپوا «گۆرا» مبنی للمجهول بیت، که ئەمه شه هویه کی گه ورهیه بۆ گومان کردن.

[مه سهعوود مه مههه]

فعل مبنی للمعلوم و مبنی للمجهول Active and Passive

کاری کارادیار و کاری کارابزر

زمانه‌وانه‌کانی کوردی کاریان له رووی کارادیار بوون و کارابزر بوونه‌وه بهم جوړه باس کردوه:

یه‌که‌م - مامۆستا سه‌عید سدقی له لاپه‌ره (٤٣)ی صرف و نحوی کوردیدا، ده‌لێت فعل دوو نه‌وعه (١) معلوم (٢) مجهول.

معلوم - فعلێکه فاعله‌که‌ی ده‌بی ذکر بکری، وه‌کو (ئه‌حمد به‌خشی، عه‌لی نووسی...).

مجهول - فعلێکه فاعله‌که‌ی نه‌ناسری و نه‌بیژری بگره‌ مفعوله‌که‌ی له جیگای فاعله‌که‌ی داده‌نری. فعلی لازم له‌به‌ر ئه‌مه‌ که مفعولی نییه له جیگای فاعله‌که‌ی دا‌بنری مجهولی لی دروست ناکری.

دووه‌م - مامۆستا توفیق وه‌بی له لاپه‌ره (٢٣)ی ده‌ستووری زمانی کوردیدا ده‌بیژری:

بنای مجهول هه‌میشه له فعلی متعدی دروست ده‌کریت. بۆ دروستکردنی (ران) ئه‌خریته دوا‌ی (ره‌گ)ی بینای مه‌علومه‌وه، وه‌کو:

بینای مه‌علوم	ره‌گ	بینای مه‌جهول
فرۆشتن	فرۆش	فرۆشان
پۆشین	پۆش	پۆشان
دروون	دروو	درووران
له‌وه‌راندن	له‌وه‌رین	له‌وه‌رێنان
هێنان	هێن	هێنان

هه‌ندی‌کیش بی قاعیده‌ن، وه‌ک:

گرتن	گر	گران
خستن	خه (خ)	خران
کردن	که (ک)	کران

سییه م - نووری عهلی ئه مین له پێژمانه که ی خۆیدا لاپه ره (١٥٦): ده لّی فعل دوو جوړه:

١- فرمانی مه علوم - ئه و فرمانه یه که (بکه ر - مسندالیه) که ی له رسته دا ده رئه که وئ، وه ک (باخه وانه که گو لّ ئه وهری ئی).

٢- فرمانی مه جهول - ئه و فرمانه یه که (مسندالیه) که ی له رسته دا ده رنا که وئ، ته واکه ر (مفعول) که ی جی ئی مسندالیه که ی ده گری ئ، وه ک (گو لّ ئه وهری ئی).

چوارهم - مامو ستا کوردوی ئف له کتبی (گرامه تیکا زمانی کوردی) لاپه ره (١٦٠) له جیاتی بناء للمجهول ئه مانه ی باس کردوه:

١- تهحه ری هات کرنی:

دبت به به کاره ئی ئانی کاری یاریده (hatin - هاتن)، وه ک:

ئه ز هاتم دیتنی ئه م هاتن دیتنی

تو هاتی دیتنی هون هاتن دیتنی

٢- تهحه ری دان کرنی:

دبت به به کاره ئی ئانی کاری یاریده ر (دان)، وه ک:

من دا نفی سینئ مه دا نفی سینئ ته دا نفی سینئ

وه دابو نفی سینئ من دابو نفی سینئ مه دابو نفی سینئ

پینجه م - مه ردو خ له لاپه ره (٢٣) ی فهره هه نگه که یدا ده لّی:

(بری له کردارگه ل هه ن...) مه به سته ئه وه یه که فیعلی بی فاعل و به فاعل هه ن و

فیعلی بی فاعل بنا مجهوله و ناوی ناوه (کرداری بی بکه ر)، وه ده شلّی ئه مانه له

کرداری دوولایی (فعل متعدی=کاری تیپه ر) دروست ده بن، وه ک: قه له مه که شکیا.

شه شه م - له ده ستووری زمانی فارسی پو لی یه که می ناوه ندی تألیفی دکتو ر

(پرویز ناتل خانلوی) لاپه ره ٨٤ دا ده لّی:

فعل معلوم - فعله ی است به فاعل نسبت داده شود.

فعل مجهول - فعله ی است که به مفعول نسبت دارد.

حه وته م - له پێژمانی ئینگلیزی دا Active بۆ بناء معلوم و Passive بۆ بناء مجهول داناهه.

هه‌شتم - زمانی رووسیش به ریتبازی وەک ریتبازی زمانی ئینگلیزیدا رۆیوه و ئەمانەیی بۆ بەکار هێناوه:

(Passive) - ستراداتیلنیی

(Active) - دئیستفیتیلنیی

لیژنه وەک تیبینییه‌کی سه‌ره‌تایی به‌ر له‌وه بجێته بنج و بناوانی باسه‌که‌وه، پتویست ده‌زانیته که بلیته له زمانی کوردیدا ئەم لاباسه ده‌جێته ژێر باسی کاری تیبه‌ره‌وه چونکه له کاری تێ نه‌په‌ردا صیغه‌ی تایبه‌تی (بناء للمجهول) په‌یدا نابیت، که ئەو واتایانه‌ی (مجهول، Passive، البناء للمجهول أو المفعول، فعلی مجهول) بگرێته‌وه. به‌ نموونه له‌ عه‌ره‌بیدا صیغه‌ی بناء للمجهول له‌ فعلی لازمیش وهرده‌گیریت و ئەداتی له‌گه‌ڵ به‌کار دیت، وەک:

حتي بلغت سماء لايطار لها

على جناح ولا يسعى على قدم

که ده‌گوتریت (Active) هه‌ردوو کاری تیبه‌ر و تێ نه‌په‌ر ده‌گرێته‌وه. دیاره له‌ کوردیدا نابیت له‌م لاباسه‌دا تیبه‌ر تێ نه‌په‌ر یه‌ک بگرنه‌وه، واته‌ له‌ مه‌به‌حەسی کاری کارابزرادا، چونکه تێ نه‌په‌ر کاری کارابزر (مبنی للمجهول، Passive) ی نییه‌.

زاراوه‌ی کارادیار و کارابزر

له‌ ته‌قه‌لای دۆزینه‌وه‌ی زاراوه‌یه‌ک بۆ ئەم ته‌رزه‌ کارانه، له‌ پێشه‌وه سه‌هرنجی لیژنه بۆ ئەوه رۆیی که دوو کهس له‌ ئەندامان له‌مه‌وێش هه‌ریه‌که‌یان زاراوه‌یه‌کیان به‌کار هێناوه‌.

یه‌که‌م - د. نه‌سرین فه‌خری وته‌ی (ناسراو) و (نه‌ناسراو)ی به‌کار هێناوه به‌ مه‌به‌ستی ناسران و نه‌ناسرانی کارا (فاعله)، خۆیشی ئەم زاراوه‌یه‌ی به‌ زاراوه‌یتکی نه‌هائی دانه‌ناوه‌.

دووه‌م - نووری عه‌لی ئەمین زاراوه‌ی (ناشکرا) و (ون) و ناو ناوه‌ش هه‌ر (معلوم) و (مجهول) ه‌که‌ی عه‌ره‌بی به‌کار هێناوه و له‌و باوه‌ره‌دا یه‌ که پتویست به‌ دۆزینه‌وه‌ی زاراوه‌یه‌کی له‌بارتر هه‌یه‌.

سێیه‌م - ده‌رکه‌وت جگه‌ر خۆنیش له‌ کتیی (ئاواو ده‌ستووری زمانی کوردی) دا

سالی ۱۹۶۱ زاراوہی (پہندی) و (نہپہندی) بہ واتای پنهان و نہپنهان بہ کار ہیناوه، کہ دیارہ ئه ویش ہەر لہ عہرہ بییہ وہری گرتوہ.

لہہر ئوہ کہ لیژنہ یه کیچ لہو زاراوانہی نہدیت بگونجیت لہ گہل واتا و سروشتی ئم جۆرہ کارانہدا ہیچ کامیکانی نہ کرد بہ زاراوہ لہ نووسینی خویدا و جاری بہ شیوہ ییکی سہرہ تایی و بہ گویرہی تصویری خوئی لہ جیاتی معلوم و مجهول و Passive و Active زاراوہی کاری (کارابزر) و کاری (کارادیار) ی دانا بہ زاراوہ، یه کہ میان بۆ (مجهول) و دووہ میان بۆ (معلوم). لہ گہل ئمہ شدا کہ ہات و ئہنجومہنی کۆر بۆ واتای (معلوم) و (مجهول) لہ جینگہی دوو وشہی (بزر) و (دیار) وشہی تری پەسەند کرد ئه وسا بہو پیئہ زاراوہکان دہی بگۆرین.

چۆنیہتی دارپشتنی کاری کارابزر:

یہ کہم - لہ زاری کرمانجی خواروودا: بہ استقرا و سہرنجدان ئم راستییانہی خواروہ دہر دہکەون:

۱- چاوگی واوی:

آ- لہ رابردوودا نوونی چاوگ دہقرتی و نیشانہی (را)ی مجهولیہتی پتوہ دہلکیت، وەک:

چاوگ	رابردووی کاری کارابزر (الماضی المبني للمجهول)
دروون	دروورا
گروون	گروورا
فہرموون	فہرموورا
ہہنوون	ہہنوورا (تی ھہلسون)
سوون	سوورا

ب- لہ ئایندهدا نیشانہی مضارعہ لہ پیشہوہ دیت و نیشانہی (را) دہکریت بہ (رئ)، وەک:

دہ دروو ریم (دہ - دروو - رئ - م)

دہ گروو ریم (دہ - گروو - رئ - م)

دہ ھہنوو ریم (دہ - ھہنوو - رئ - م)

تیبینی:

له پیشه وه گوټرا که ئەم کارانهی کارابزر وهک کاری مطاوعه یان به سهر دیت، له مه وه وهک به لگه نه ویست (به دیهی) ده زانریت که وا کاره کان ده بنه لازم و راناوی لازمیان بۆ به کار دیت و تصریفیشیان له رابردووه بۆ رانه بردوو بهر قاعیده ی کاری مطاوعه ده که ویت.

۲- چاوگی ئەلفی:

آ- له رابردوودا نونی چاوگ و ئەلفه که فری ده دریت و نیشانه ی (را)ی تجهیلی پیوه ده لکیت، وهک:

چاوگ	رابردووی کاری کارابزر
کێلان	کێلرا
شێلان	شێلرام
پێوان	پێورا
لێدان	لێدرایت

ب- له ئاینده دا وهک گوتمان به پتی قاعده ی مطاوعه (را) ده کړیت به (رئ) و ده گوټریت:

ده کێلریت	(ده - کێل - رئ - ت)
ده پێوریم	(ده - پێو - رئ - م)
ده شێلرین	(ده - شێل - رئ - ین)

۳- چاوگی یائی:

آ- له رابردوودا دیسان (ین) له چاوگه که لا ده بریت و نیشانه ی تجهیل (را)ی ده خریته سهر، وهک:

چاوگ	رابردووی کاری کارابزر
نووسین	نووسرام
چنین	چنرام

دزین	دزرایت
کرین	کرایت

تیبینی:

له هندی شیوهدا (د) دهکهوټته میانی (ر) ی ئهسلای فعلهکهو (را) ی تهجهيلهوه، وهک:

کرین	کریدرا (کر - د - را)
برین	بریدرا (بر - د - را)
گورین	گوریدرا (گور - د - را)

ب- له نایندهدا وهک کاری ئهلفی دروست دهبیټ (بهه قاعدهی کاری مطاوعه دهکهوټت)، وهک:

نووسرام	دهنووسریم (ده - نووس - ریم - م)
چنرام	دهچنریم (ده - چن - ریم - م)

٤- چاوگی تائی:

لیژنه به ئیستیقرا ئهه کاره تائیانهی تیپهپی له زمانی کوردیدا دۆزیهوه (ئهنگاوټن، ئاژوټن، بیستن، پالاوټن، پهستن، پاراستن، خستن، خواستن، رستن «رستن»، داشتن، چیتستن، قوستانهوه، کروشتن، کوشتن، فروشتن، گرتن، گوتن، شوشتن، گلوفتن، گهستن، گواستنوه، لیستنوه «لستنوه»، مشتین، ویستن، هاویشن، هیشتن، ناشتن، بیشتن... ههتا دواپی).

بهه لهوهی بچینه سهه باسی دهستووری جوړبهجوړی داپشتنی صیغهی کاری کارابزر لهه کارانهوه دهبیټ ئهوه بلین وهک دهستووریکي گشتی له زور ناوچهکانی کوردستان صیغهی داپشتنی رابردووی ئهه کارانه به لابردنی نوونی چاوگ و لکاندن (را) ی تهجهیل یتک دیت، وهک:

چاوگ	رابردووی کارابزر
خستن	خسترا
گرتن	گرترا

مشتن	مشترا
فروشتن	فروشترا
ویستن	ویسترا

مه به سست لیره دا ئه مه یه ئه م کارانه ئه گهر صیغه ی تایبه تیشیان هه بیته بۆ رابردووی (کارابزر) ده توانریت به پیتی ئه و ده ستووره ی تازه باسما ن کرد بکرین به صیغه ی کارابزر، واته ئه و سا کاره که دوو صیغه ی ده بیته له رابردوودا، به نمونه:

چاوگ	رابردووی کارابزر
خستن	خسترا، خرا
گرتن	گرتر، گیرا، گرا
هاویشتن	هاویشترا، هاویشترا

واش ده بیته «کار» هه ر ئه و تاکه صیغه یه ی ده بیته که له ده ستووره گشتیه که وه وهرده گیریت، وهک:

چاوگ	رابردووی کارابزر
گوته ن	گوته را
کلۆفتن	کلۆفته را
په ستن	په سته را

واش ده بیته بۆ مه به سی سووک گوته ن هه ندی له و کارانه (ت) که یان ده سویت، وهک:

په سته را	په سه را
کلۆفته را	کلۆفه را (هه کلۆفه را)
فروشته را	فروشه را
ویسته را	ویسه را

رئسترا رئسرا

بئسترا بئسرا

لئسترايه وه لئسرايه وه

له پاش دهرهاويشتنى ئەم كۆمەلە كارەى سەرەوه له لیستەى كارەكانى (تائى) چى دەمئیتتەوه له وانهى دوو صیغەيان هەيه ئەمانەن: (ئەنگاوتن، پالاوتن، پاراستن، بئشتن، چئشتن، خستن، خواستن، شوشتن، قووستنەوه، كرۆشتن، كوشتن، گرتن، گواستەوه، مشتن، ناشتن، هاويشتن، هئشتن). ئەم كارانە بەر دەستوورێك دەكهون بۆ داپشتنى صیغەى كارابزرى رابردوو لئيان كە بریتىیه لەمە:

صیغەى مضارعیان وەرەگیریت و نیشانهى مضارعةت و راناویان لى فری دەدریت و چى دەمئیتتەوه ئامرازى (را)ى تەهیللى دەخریتە سەر، وەك:

دەئەنگیوم ئەنگیورام

دەخوام خاوارام

دەكوژین كوژراین

دەشۆن شۆران

دەهێلێت هێلرایت

ه- چاوگی دالى. لیژنه به ئیستیقرا ئەم كارە دالیانەى تێپەرى دۆزیه وه:

(بژاردن، بواردن، خواردن، خوێندن، ژماردن، سپاردن، شارندنەوه، كردن، ناردن، هاوردن، هەلپەساردن، وشاردن).

له شێوهى سلیمانییدا ئەم كارانەش وەك دوا بەشى كارى (تائى) صیغەى كارابزر به هەمان دەستوور له مضارعیانەوه وەرەگیریت، وەك:

دەبژێرم بژێررام

دەژمێرم ژمێررام

دەسپێرم سپێررام

دەشارمه وه شاررامه وه

به لام یهك دوو تییینی بچووك ههیه، وەك:

۱- کاره‌کانی «دهکهم، دهبهم، دهخۆم» له‌گه‌ڵ نه‌ختی گۆران له‌ صیغهی مضارع‌یاندا ده‌کرێن به‌ کارابزر له‌ صیغهی رابردوودا: له‌ دوو کاری (دهکهم، دهبهم) بزۆینی دواى کاف و بێیه‌ که‌ نامینێ و ده‌بێته‌ (کرا، برا) کاری خواردنیش که‌ مضارعه‌که‌ی ده‌بێته‌ (دهخۆم) واته‌ واوه‌که‌ی کراوه‌یه‌، له‌ صیغهی رابردووی کارابزردا واوه‌که‌ی ده‌بێته‌ واوی کورت و ده‌گوتریت (خورا). د. نه‌سرین فه‌خری ته‌علیلی تایبه‌تی خۆی هه‌یه‌ بۆ ئهم گۆرانه‌ له‌م سێ فیه‌لدا، هه‌روه‌ها به‌ نيسبته‌ فیه‌لی (خوێندن) هه‌و له‌و باوه‌ڕه‌دايه‌ به‌ هۆی ئامرازی (اندن) هه‌و به‌وه‌ به‌ متعدی، هه‌رچه‌ند صیغهی لازمیشی ئیستا به‌ به‌رچاوه‌وه‌ نه‌بێت.

۲- زۆربه‌ی ناوچه‌کانی تر له‌و فیه‌لانه‌ی که‌ وا له‌ صیغهی کارا بزردا دوو (ر) کۆ ده‌بێته‌وه‌، پیتی (د) ده‌خه‌نه‌ به‌ینانه‌وه‌، وه‌ک:

بوێردا بوێردا

بووردا بووردا

ژمێردا ژمێردا

رای مامۆستا مه‌سه‌وود به‌ نيسبته‌ کاری (شاردنه‌وه‌) ئه‌وه‌یه‌ که‌ ئهم کاره‌ لازمه‌که‌ی (شارنه‌وه‌)یه‌ و ده‌گوتریت «شرایه‌وه‌، ده‌شریته‌وه‌» به‌و پتییه‌ ده‌شی تێپه‌ڕه‌که‌ی «شاردنه‌وه‌» بووبیت و گۆرابی بۆ «شاردنه‌وه‌»، رهنگه‌ «ژماردن»یش وه‌ک شاردنه‌وه‌ تێپه‌ڕی «ژمران» بیت که‌ له‌ زۆر جێگه‌دا به‌کار دێت. ئه‌گه‌ر وا نه‌بی ده‌بی بلێین: «ژمرا» کورته‌ی «ژمێردا»یه‌ و «شرایه‌وه‌»ش کورته‌ی «شاردرايه‌وه‌». کاری «کردن، بردن» ئیستاش صیغهی «کردرا و بردرا»ی هه‌ر ماوه‌، ته‌نانه‌ت له‌ زۆربه‌ی ناوچه‌کانی ده‌ره‌وه‌ی سلێمانی وشه‌ی «برا» نابیسری و هه‌ر «بردرا» هه‌یه‌. گه‌لێک کاری وه‌ک «خواردن» که‌ له‌ مضارعه‌دا ده‌نگه‌که‌ی «ر»ی ده‌په‌ری و ده‌بێته‌ «ده‌خۆم» تا ئیستاش له‌ هه‌ندێ ناوچه‌دا ئهم «ر»ی هه‌ر به‌کار دێت و ده‌گوتریت «ده‌خۆم» هه‌روه‌ک ده‌لێن «ده‌شۆرم له‌ جیاتی ده‌شۆم» که‌ له‌ «شۆردن» هه‌و هاتوه‌. له‌ پێژه‌ره‌ له‌ جیاتی «شووشتن، شۆردن، شۆرین» ده‌لێن «شردن - جلکم شرد». بێ گومان کاره‌کانی «دهکهم، دهبهم» ئه‌وانیش به‌ تێپه‌ڕینی کات «ر»ه‌که‌یان دۆرانده‌وه‌، ده‌بی له‌ کۆندا «دهکهرم، ده‌به‌رم» بوونی. هه‌ر بۆیه‌یه‌ اسم فاعیلی لێکدراویان ئهم

«ر» هی تیدا ماوه ته وه وهک «کاره کهر، باره ر».

له گه لیک که سم بیستووه، له زۆر شوینی کوردستان صیغه ی کارابزر له کارهکانی «بژاردن، ژماردن، شاردنه وه» به پتی دهستووری گشتی داده پێژن و ده لێن «بژاردرا، ژماردرا، شاردرا یه وه»، ئەمەش رەفتاریکی سوود به خشه چونکه ری و شوینی دهستووریکی بنجی دهپاریژیت.

له باره ی دارشتنی صیغه ی کارابزر له و فیهلانه ی که به هۆی «اندن» وه له فیهلی روودان «مطاوعه» وه رگیراون راییکی تایبه تی خۆم هیه دواتریش به کورتی دیته وه: واده زمانم صیغه ی فه رمان «أمر» له و ته رزه فیهلانه ده بێ له فیهله که ی روودان «مطاوعه» وه وه رگیریت. به نمونه:

سووتا سووتاندی سووتینرا دهسووتینری

که ویستمان صیغه ی ئەمری لی وه رگیرن ده بێ بلێن «بسووتی» نهک «بسووتیندري» چونکه ئەم ئەمره «بسووتیندري» ده بێته داواکردنی مستحیل له و رووه وه که ئەو شته ی داوا ی لی ده کری «بسووتیندري» ده بێ یه کیک پهیدا کات که بۆ جێبه جێکردنی ئەمره که بی و بی سووتینی، واته ئەمره که له مه عنادا داوا له دووشتان، یاخود دووکه سان، دهکا که خواهشته که ی پیک بین یه کیان ئەوهیه که رووی قسه و ئەمر له وه، یه کیکیشیان ئەو غائبهیه که ده بێ کاره که جێبه جێ بکات و له فعلی کارادیاردا خۆی فاعل بووه چونکه مه علومه سووتینرا له «سووتاندی» یه وه هاتووه. له فعلی وهک «کوشتی، خواری» دا که ئەمره که ی کارابزر ده بێته «بکوژری و بخوژی» بۆیه ناگه پێینه وه سه ر فیهلی روودان «مطاوعه» چونکه ئەم فعلانه له خۆیان وه تێپه رن، وهک «سووتاندن، وپساندن» نین که له «سووتان و پسان» وه کرابن به تێپه ر، واته «کوشتن و خواردن و نووسین... هتاد» فعلی روودان یان نییه تاکو له ئەمری کارابزردا ئەو فیهلانه بێنه وه.

به مه تێبینی ماموستا مه سعوود کۆتایی هات.

6- ئەو چاوه گانه ی له ریتی تێپه راندنه وه کۆتایی یان به (اندن) دیت:

هه رچه ند ئەم چاوه گانه ش دالیان تیدایه و له رواله تدا ده بوو بخرینه سه ر چاوه کی دالی به لام به هۆی ئەوه وه که داله که یان ئەسلی نییه و لێیان زیاد کراوه کران به به شیکی سه ره به خۆ، سه ره پای ئەمه استئشاش له دارشتنیاندا نایه ته به رچاو، هه روا هه موو جوړه چاوه کیکیشیان تیدایه، واته (تائی، یائی، ئەلفی، واوی، دالی)

هه موویان (اندن) یان چووته سهر.

دارپشتنی صیغه‌ی کارابزر له‌م کارانه‌وه:

۱- له ناوچه‌ی سلیمانیدا ده‌توانین بلّین له دوو ریگه‌وه ده‌گه‌ین به دارپشتنی صیغه‌که:

ریگه‌ی یه‌که‌م- له چاوگه‌وه به لابرډنی نیشانه‌ی چاوگ (دن) و گۆرینی (ا) ی (اندن) بۆ (ئ) لکاندننی ئامرازی تجهیلی (را) به کۆتاییه‌وه، وه‌ک:

سووتاندن سووتان - سووتین سووتینرا

فراندن فران - فرین فرینرا

مراندن مران - مرین مرینرا

ریگه‌ی دووهم- له صیغه‌ی مضارع‌وه وه‌ربگیریت به فریدانی نیشانه‌ی مضارعه و راناو و لکاندننی ئەداتی تجهیل (را) پێوه‌ی وه‌ک:

ده‌سووتینم سووتین سووتینرا

ده‌فرینم فرین فرینرا

ده‌مرینم مرین مرینرا

۲- له زۆر ناوچه‌ی تری کوردستاندا دارپشتنی ئەم صیغه‌یه هه‌ر له کاری ماضی خۆیه‌وه وه‌رده‌گیریت به لادانی راناو و لکاندننی ئەداتی تجهیل وه‌ک:

سووتاندی سووتاندرا

برژاندی برژاندرا

دارپشتنی صیغه‌ی مضارعی کارابزر:

ئەم دارپشتنه ده‌ستووریکی گشتی بۆ بیژووک (شاذ) ی هه‌یه، وه‌ک صیغه‌ی کاره‌کانی روودان (افعال المطاوعة) که چاوگیان ئەلفیه، ئەم صیغه‌یه‌ش له مضارع‌دا ئەداتی تجهیلی ماضی (را) ده‌کرێته (رئ)، ئەداتی (ده) ی مضارعتی ده‌خړێته‌سهر، وه‌ک:

کرا ده‌کرئ

کێلرا ده‌کێلرئ

سووتینرا ده‌سووتینرئ

تېببىنى:

لەو زارانەدا كە كارى كارابزىيان لە رابردودا ئەلفەكەى ناگۆرئى بە «ئ» لە
داها توودا ئەوانىش وەك زارى سلىمانى ئەلفەكە دەكەنەو بە (ئ)، وەك:

سووتاندرە دەسووتىندرى

برژاندرە دەبرژىندرى

واتە: ناگوتريت (دەسووتاندرى و دەبرژاندرى) لەمەشدا هەمان دەستوورى
تصريفى كارى روودانى بەسەردا ديت كە ئەلفى رابردو دەكاتە (ئ) لە ئايندەدا.

داپشتنى صيغەى فەرمان^(١) كارابزر:

فەرمان كارابزر لە كارى مضارعى كارابزرهوە وەر دەگيريت بە گۆرپنەوہى
(دە)ى مضارعة بە (ب)ى ئەمر، ئەمەش بەر دەستوورى تصريفى كارەكانى
(مطاوعة) دەكەوئيت، وەك:

مضارعى كارابزر	ئەمرى كارابزر
----------------	---------------

دەديترىم	بديتريم
----------	---------

دەخورىم	بخورىم
---------	--------

دەنووسرىن	بنووسرىن
-----------	----------

دەشوورىت	بشوورىت
----------	---------

دەخوسىنرىت	بخوسىنرىت
------------	-----------

١- نوورى عەلى ئەمىن دەلئيت: وەرگرتنى ئەمرى كارابزر لە مضارعى كارابزر يەك
دەگريتهو لەگەل دەستوورىكى تر كە بدين و ئەمرى كارابزر لە مضارعى كارا
معلومەوہ وەرگيرين، وەك:

دەكىلم (ب + كىل + رى + م = بكىلريم)

دەخۆم (ب + خو + رى + م = بخورىم)

(١) كارى فەرمان بە دوو جوړى صريح و ناصريحىوہ لە دواتردا باس دەكرىت، ئەمەى
ئيره جوړى ناصريحىتى.

۲- مامۆستا مسعوود و د. نه سرین فه خری ده لّین، ئەم دەستووری وەرگرتنی کاری فه رمانی کارابزر (فعل امر مبنی للمجهول) له کاری مضارعی کارادیاره وه استثنای تّی ده که ویت، وهک: (ده لّیم) بهم قاعیده یه ناکریته (بگوتریم)، جگه لهم فیعله فیعلی تریش هه ن وهک ئەو به ته وای نایه نه ژیر قاعیده که وه، به لّام که ئەمری کارابزر له مضارعی کارابزره وه وەرگیریت استثنای (ریزه ی) به هیچ جوړی نایه ته پّیش. له کاری (ده لّیم) دا مضارعی کارابزر وەرده گیرئ، که (ده گوتریم) ه، راسته وخۆ (د) ی ئەمری ده چّیته جّیی نیشانه ی مضارعت و کاره که ده بّیته فه رمانی کارابزر، وهک:

ده گوتریم بگوتریم

۳- به لای مامۆستا مه سعووده وه خیزانی کارابزر هه ر له چاوگه وه هه تا هه موو صیغه کانی (وحدة البناء) یک پّیک دّین، وهک خیزانی کاره کانی کارادیار. صیغه ی کارابزر هه موو گهردانی (تصریف) کاره کانی تری هه یه وهک «أمری صریح و ناصریح - نهی صریح و ناصریح و صیغه ی ئینشائی و ئیخباری» به لّام وا ده زانم ئەو کاره تّی په رانه ی به (اندن) بوونه ته تّی په ر، أمر و نهی صریحیان نییه. بۆ أمر و نهی صریح ده بّی کاره تّی نه په ره که به کار بیت «سووتاندی - سووتاندرا - ده سووتیندرئ» بۆ أمری صریح ده گوترئ «بسووتئ، بسووتین» نهک «بسووتیندرئ، بسووتیندرین» بۆ نهیش «مه سووتئ - مه سووتین».

۴- به رای د. نه سرین و نووری عه لی ئەمین ده توانریت کاری کارابزر یه کسه ر له بناغه و رهگی چاوگ به دانانی ئامرازی (رای) ته جھیل بۆ کاری رابردوو، وه ئامرازی (رئ) بۆ کاری رانه بردوو دروست بکریت.

ئه گه ر هه شبوو بهم شّیوه دروست نه کرا ئەوده مه به ئاسانی له رهگی کاری (مضارع) دروست ده کریت، وهک:

ا- چاوگ	بناغه ی چاوگ	
گوتن	گوت	گوترا - ده گوترئ
ب- چاوگ	رهگی چاوگ	
نووسین	نووس	نووسرا - ده نووسرئ

کوژرا - دهکوژری

ده (کوژ)م

کوشتن

[روونکردنهوه:

پیشتر د. نه سرین و ماموستا نووری له روونکردنهوهی رای
خویان بوو بوونهوه، وایرهدا باسی بناغه و رهگی چاوگ و رهگی
مضارع هاته ناوهوه.

من قسهی دوور و درېژم هیه دمبرارهی «بناغه و رهگ» هلیان
دهگرم بۆ دهرفهت و باسیکی سهر به خو به لام بهرانبهر ئهم رایه
تازمیه ئه وهنده ده لیم لهم رایهدا دهستوور پهیدا نابی به قهر
ئه وهی «تحصیل حاص» پهیدا ده بی چونکه که خهلق زانی رهگ و
بناغه کان چین و کام فیعلیش بهر فلانه قاعیده ناکه وی ئیتر ئه و
له هه موو گیر و گرفته که ره ها بوون بهر له وهی پیزمانه که بخوین،
واته ئهم «دهستوور» تازمیه له پیشه وه داوا دهکات خهلقه که
شته که بزائن ئه و جار باده نه وه سهر دهستوور ده که ی که له زمینی
زانینی شته که دا لئی بوونه ته وه. ئهم هه لکه وته قسه مه شوور ده که ی
رحمه تیم به بیر دینیته وه که کوتی «ئیه کتیم بۆ ته رجه مه بکه ن
تا کو منیش ته لیلی بکه م» به لام ئهم دهستوور داوا دهکا خهلق
کتیبه که ته لیلی بکه ن تا ئه ویش بیخوینیته وه.

[مه سعود محمهد]

کاری یاریدهر Oxiliary Verbs

کاری یاریدهر ئه و کارانه ن که له عهر بیدا پتیا ن دهگوتریت (الأفعال المساعدة)،
وه له زمانی ئینگلیزیدا پتیا ن دهگوتریت Oxiliary Verbs نووسه رانی کوردیش به م
چۆره باسیان کردوه:

۱- ماموستا سه عید سدقی له صرف و نحوی کوردیدا دوو فیعلی (کردن) و

۲- مامۆستا توفیق وههیی له دهستووری زمانی کوردیدا دهلی:

له پیش گهردانکردنی فیهلهکاندا ئەبێ ههندی دەم و صیغه‌ی فیهلی (بوون) یاریده‌ر بناسین، چونکه رابردووی لیکدراو و رابردووی دووری هه‌موو فیهلیک به یاریده‌ی ئەم دەم و صیغه‌نه‌وه دروست ئەبن، به‌لام فیهلی (بوون) دوو چه‌شن گهردانی هه‌یه:

۱- گهردانی لازم.

۲- گهردانی متعدی.

له‌مانه گهردانی لازمیان بۆ یاریده‌ی فیهله‌کانی لازم و مجهول، وه گهردانی متعدییان بۆ یاریده‌ی فیهله‌کانی متعدی به‌کار ئەهێنرێن.

لیژنه له سه‌هرمتاوه به‌راوردیکی زمانی کوردی له‌گه‌ڵ زمانه‌کانی تر کرد له‌ رووی به‌کارهێنانی کاری یاریده‌ره‌وه، له‌وه‌ی کۆلییه‌وه ئایا زمانی کوردی له‌ چه‌ رێگه‌یه‌که‌وه به‌ چه‌ جوړیک کاری یاریده‌ر دینێته‌ ناو رسته‌؟ چه‌ تایبه‌تیه‌که «کار» ده‌کات به‌ یاریده‌ر. ئایا پێویسته کاری یاریده‌ر فۆرمی بگۆرێت؟ له‌گه‌ڵ گۆرانی فۆرم واتایه‌کی تازه دابه‌یتێت؟

یاخود ته‌نیا گۆرانی فۆرم، وه‌یا داهێنانی واتای تازه به‌سه‌ بۆ ئەوه فیهل بکات به‌ یاریده‌ر؟ به‌نمونه ده‌گوتریت:

ده‌لێم بیلێم و ناوێرم

هاثم بنووم و نه‌یانه‌یتشت

وێرام له‌ رووباره‌که بیه‌رمه‌وه

ویستم هه‌لبستم

توانیم بۆم

هێشتم بخوا

ئهو جووره کارانه له‌ رووی ئەوه‌وه که هه‌ر یه‌کیکیان زāl ده‌بێت به‌سه‌ر کاریکی تردا له‌ هه‌مان رسته، خو جودا ده‌که‌نه‌وه له‌ کاریکی ئاسایی وه‌ک «شوشتن، کوشتن، برین» به‌لام له‌ لایه‌کی تریشه‌وه رواله‌تی رسته‌کان له‌ رسته‌ی ئاسایی

ئىمكانى ئەۋەى داۋە زال بن بەسەر كارىكى تردا و پىتى ناۋى بلىين كارى يارىدەرن.

كارى «كرن» كه له كوردیدا له گەل چەندىن وشە بەكار دىت و رستەى تازه بەتازە دادەهينىت، ئايا كارى يارىدەرە ياخود كارىكى ئاسايىيە بەلام دەست دەدات بۆ بەكارهينان له گەل وشەى تردا؟ لەم جۆرە لىكدانەۋە و لىكۆلىنەۋەيەۋە لىژنە بۆ پشكنينەۋەى گەلى بارى زمانەكە سەرنجى خۆى كىشا له كۆتايدا بۆ ئەۋەى بگا بە باۋەرپىكى يەكگرتوو، واى پەسەند كرد ماۋەيەك دانىت بۆ دراسەيەكى زياتر له زمانى كوردى خۆى و بەراۋردكردى له گەل زمانەكانى تر له تەنيا مەيدانى كارى يارىدەردا.

لىژنە بۆ دۆزىنەۋەى كارى يارىدەر له زمانى كوردیدا، كەوتە پشكنينى ھەردوو شىۋەى زمانى كوردىي خواروو و سەروو، بەراۋردىكى زۆرىشى كرد له نىۋان زمانى كوردى و ئەو زمانانەى كه پىزمانيان بە لای لىژنەۋە مەلۇومە ۋەك ئىنگلىزى، عەرەبى، فارسى، تا رادەيەكىش توركى. بەھۆى ئەۋەۋە كه وا تا ئىستا له زمانى كوردیدا تۆزىنەۋەى فرەوان و قوول نەكراۋە، دەشىت پەراۋىزى كارى يارىدەر بە پىتى لىكدانەۋەى تۆزەرەۋە (محقق) فراوان، ۋەيا تەسك بكرىتەۋە. لەۋانەيە كارىكى ۋەك (ھاتن، وىران) كه لىيان دىت بچنە سەر كارى تر بەلای ھەندى زمانزانەۋە بە يارىدەر حساب بكرى بە ھۆى فراوانكردى پەراۋىزى واتا و تايبەتى زاراۋەى كارى يارىدەر. يەككىكى تر رىتى ھەيە ئەم جۆرە كارانە بە كارى ئاسايى دابىت و ھاتنيان بۆ سەر فيعلى تر بگىرپىتەۋە بۆ سىروشتى كارەكان. ئەۋەى سەرنجى لىژنەى راكىشا بوونى ھەندى كارە له كوردىي سەروو و خواروودا كه وا ھەر تەعريفىك بۆ كارى يارىدەر دابىرەت و بەرەو تەسكىي واتاى زاراۋەى كارى يارىدەر بىروات، ئەو كارانە بەر تەعريف دەكەون بۆ نەروە:

له كرمانجى سەروودا كارى (ھات) كه ھۆى دروستكردى صيغەى (كارى كارابزر)ە، بەلای ھەموو كەسكەۋە بە كارى يارىدەر دانراۋە، ھەرۋەھا له كرمانجى سەروو و خواروودا كارى (بوون) كه صيغەى تايبەتى دروست دەكات له رابردوو و ئايندە، ئەۋىش بى دەمەتەقە «كارى يارىدەر» ۋەك: كردبووم، كردبىتم، دەبوو بكمردايە.. كەواتە دوو كارى يارىدەرى بى دەمەتەقە له كوردیدا ئەمانەن:

۱- کاری (هات) له شتووی سهروودا بۆ دروستکردنی کاری کارابزر.

۲- کاری (بوون) له هه موو شتوهکانی کوردیدا.

زمانزانی شتووی سهروو (وهک مامۆستا کوردۆیێف له کتێبهکهی خۆی گرامهتیکا زمانی کوردی، لاپه ۱۷۰) ههروهها (رشید کورد له کتێبهکهی رێزمانا کوردی، دکتۆر کامه رانیس له کتێبهکهی زمانی کوردیدا که به فهرهنگسی دایناوه)، کاری «دان»یش له جوړیکی تایبهتی بهکارهێنانیدا به کاری یاریدەر دانهیت، وهک که بلیت:

من دا نفیساندنی

من دا کرنی

بهکارهێنانی کاری «دان» بۆ ئه مه بهسته له شتووی خوارووشدا باوه وهک که بلیت:

جلهکه م دا به دروون.

دزهکه م دا به گرتن.

تییینی:

به لای (نووری عه لی ئه مین) هوه، کاری (دا) له م میسالانه دا کاری یاریدەر نییه، کاریکی ئاسایییه چونکه یاریدهی کاریکی تری نه داوه هه تا به ههرووکیان صیغهیهکی نوێ پێک بێن. به لām هه تا ئیستا چ نووسه ریکی کوردی کوردستانی خواروو به نووسین ئه م فیعه لی وهک کاریکی یاریدەر باس نه کردووه، جگه له د. نه سهرین فه خری که له اطروحهی دکتۆرای خۆی به روسی به کاری یاریدهری داناوه و تا ئیستا اطروحه که بلāو نه کراوه ته وه، له دهرسی زمان و رێزمانیش له بهشی کوردیی زانکۆ به غادا به محاضره بۆ شاگردهکانی باس کردووه.

[روونکردنه وه:

رێژهی (دامه نفیساندنی) ی زاری کرمانجی سهروو جوداوازیی ههیه له گه ل رێژهی (دام به نووسین.. کوشتن.. دروون) ی شتووی خواروو چونکه رێژهکهی سهروو هه ر بهکارادیار ده مینیتته وه و مومکین نییه بخریتته رێژهی کارابزره وه. به لām (جلهکه م دا به

دروون) ده‌بیته (ج‌له‌که‌م درا به دروون). له به‌رانبه‌ر کاری وهک
(به‌کوشتنی دا) که تیپه‌ره (به‌کوشت چوو) هه‌یه که تی نه‌په‌ره
که‌چی ناگوت‌ری (به‌دروون چوو به نووسین چوو). تی‌کرای
فیعه‌کان و چۆنه‌تی به‌کاره‌یتانیان لیکۆلینه‌وه‌ی پتری ده‌ویت.
ده‌مراستی لیژنه]

فیعی (کردن) له زمانی کوردیدا به جوړیکی فره‌وان به‌کار دیت بۆ دروست‌کردنی
(کاری لیکدراو)، هه‌ندی له نووسه‌ران وهک (سه‌عید سدقی، دکتۆر کامه‌ران) به
کاری یاریده‌ریان داناوه.

سه‌عید سدقی فیعیکی لیکدراوی وهک (نوێژکردن) یشی داناوه به جوړیک
له‌کاره‌یتانی (کردن) وهک یاریده‌ر.

دکتۆر کوردویف، له‌گه‌ڵ ئەمیشدا د. نه‌س‌رین فه‌خری، له هه‌ندی حالی
تایبه‌تیدا «کردن»ی به کاری یاریده‌ر داناوه، وهک به‌کاره‌یتانی له‌گه‌ڵ ناوی ره‌نگ،
هه‌روه‌ها له‌و شوێنه‌دا که کاری (بوون) تی نه‌په‌ر دروست ده‌کا، کاری (کردن) یش
تیپه‌ر دروست ده‌کات له‌گه‌ڵ وشه‌ی تر‌دا وهک:

که‌وره‌ بوو

که‌وره‌ی کرد

بوو به‌ پیاو

کردی به‌ پیاو

له هه‌ندی استعمالی (کردن) دا صیغه‌یه‌کی تایبه‌تی په‌یدا ده‌بیت، وهک:

«نه‌کا بروا، نه‌که‌ی بخۆیت» که واتای ته‌حذیر ده‌به‌خشیت، بیر بۆ هه‌ندی
ده‌روات که به یاریده‌ر دا‌بن‌ریت.

تۆزینه‌وه‌یه‌کی کورت له زمانی کوردیدا بۆ بینه‌ری ده‌رده‌خات که وا دوو رواله‌ت
له‌کاره‌کانی کوردیدا هه‌یه له‌ روی رۆلی کاری یاریده‌ره‌وه:

۱- رواله‌تی تیکه‌لبوونی هه‌ندی کار له‌ دا‌رشتنی کاریکی تر‌دا، وهک:

خوار‌دبیتم، خوار‌دبووم، ده‌بوو بم‌خوار‌دا‌یه. خوار‌بام، هاته‌ خارنی، دیته
خارنی، هاتبا خارنی.

۲- روالهتی بهیه که وه هاتنی کاریک له گه‌ل کاریکی تر یا وشهیه کی تر دا بۆ دروستکردنی واتایه کی نوێ، وهیا گۆرینی واتای کۆن، بۆ ئه‌وه هه‌ردوو وشه‌کان تیکه‌ل به‌یه‌کتر ببن، له‌م حاله‌دا هه‌رچه‌ند تیکه‌لبوون نییه به‌لام نه‌هاتنی ئه‌و کاره‌ی که ده‌شی پێی بگوتریت (یاریدهر = مساعد) ده‌بیته هۆی په‌یدا نه‌بوونی ئه‌م واتا تازیه، وهیا ئه‌م گۆزانه‌ی که باسما‌ن کرد، به‌نموونه:

ده‌لیم بیلیم و ناویرم

هاتم بیخۆم و نه‌یانه‌یتشت

نه‌مویرا هیچ بلیم

ئه‌گه‌ر بۆ کار یاریدهر ئه‌و مه‌رجه‌ دابنریت که تیکه‌ل به‌دارشتنی (صیغه) بیت، ئه‌وسا له‌کوردیدا له‌چه‌ند کاریکی که‌م به‌ولاوه‌ کاری یاریدهر ده‌ست ناکه‌ویت، چونکه‌ هه‌ر ئه‌و چه‌ند کاره‌ تیکه‌ل به‌دارشتنی کاری تر ده‌بن، به‌لام له‌ حالته‌دا مه‌رجی (تیکه‌ل بوون له‌دارشتن) هه‌لبه‌ستی و په‌یداکردنی واتای نوێ، وهیا گۆرینی واتای کۆن به‌بێته‌ دیارخه‌ری کاری یاریدهر، ئه‌وسا به‌ئیه‌ستیه‌قرا کۆمه‌لیک له‌و ته‌رزه‌ کارانه‌ له‌کوردیدا دینه‌ به‌رچاو که‌ وا جیوه‌ت دین له‌گه‌ل کاریکی بنجی و ئه‌م فه‌رمانه‌ی واتا گۆری، وهیا واتاسازی جیه‌به‌جی ده‌که‌ن. به‌جۆریکی سه‌رپێیی و له‌و ماوه‌ کورته‌ی کۆبوونه‌وه‌دا لیژنه‌ له‌م جۆره‌ کارانه‌ ئه‌مانه‌ی خواره‌وه‌ی هاتنه‌ به‌رچاو:

۱- هاتن: هاتم بیلیم و نه‌مویرا.

۲- گوته‌ن: ده‌لیم بیلیم و ناویرم.

۳- وێران: وێرام برۆم.

۴- ویه‌ستن: ویه‌ستم هه‌لبه‌ستم، نه‌یانه‌یتشت.

۵- توانیم: توانیم دوینێ پێی بگه‌م.

۶- شیان: له‌ کوردیی سه‌روودا به‌ واتای (توانین) به‌کار ده‌ی، وه‌ک:

ده‌شیم بچم

۷- کارین: ئه‌میشه‌یان له‌ شیوه‌ی بۆتانه‌دا به‌ واتای (توانین) (شیان) به‌کار ده‌یت، وه‌ک:

دکارم بچم (ئه زنکارم بچم - بۆ نهفی)

تییینی:

له شێوهی خواروودا وشه‌ی (شیان) به واتای (جواز) به‌کار دێت و کاری یاریده‌ریشه، وهک:

دهشی بباریت (دهشی نه‌باریت)

۸- لوان: به واتای (شیان) له شێوهی خواروودا به‌کار دێت، وهک:
دهلوی باش بیت.

۹- هه‌ستان: (ته‌نیا له کاتی رابردوودا)، وهک:

هه‌ستام برۆم نه‌یان‌هێشت.

واش ده‌بی له‌م به‌کاره‌ینانه‌دا به واتای «شروع یاخود ویستن» بیت.

[روونکردنه‌وه:

کاری «هاتن» ده‌که‌م به‌ نمونه‌ی روونکردنه‌وه، له ئاینده‌دا ده‌گوتری:

دیم بنووم و لیم ناگه‌ڕین.

صیغه‌ی ئینشائیشی دێته به‌رچاو که لیژنه زاراوه‌ی «فرمانی ناصریح»ی بۆ داناوه:

که دیم بنووسم گوێ نادهمه ره‌خنه.

با دیم بکه‌ومه سه‌ر شه‌ڕ، ئه‌وسا ده‌مبینیه‌وه.

دیم و بخۆم...

دیم و بکه‌ومه سه‌ر شه‌ڕ...

بیت و ئه‌وهم لێ بسه‌لینێ زۆری مه‌منون ده‌بم.

بی و ئه‌وهم لێ بسه‌لینێ...

به‌لام ئه‌وه‌ی جیگه‌ی سه‌رنج لێگرتن و لێکۆڵینه‌وه‌ی صیغه‌ی فرمانی صریحه‌ ئایا له‌ویدا کاری «هاتن» یاریده‌ره یا شتیکی تره:

وهره مه‌مره له خه‌فه‌تان.

تۆ وهره ببه سه‌روك ئه‌وسا قسه‌ی وا قه‌له‌وم بۆ بکه.

بئى لیۆردبوونه‌وه مه‌علوم ده‌بئى، کارى دواى (هات، دئى، بئى، وهره.. هاتم، دئیم، بئیم) که له شتیه‌وه‌ی یاریده‌ردا به‌کار بئیت هه‌میشه له صیغه‌ییکى ئینشائیدا ده‌بئیت له‌و صیغانه‌ی لیژنه‌ پئى ده‌لئى «فه‌رمانى ناصریح»، هه‌روه‌ها که به‌دوا کاره‌کانى تریشدا بئیت وهک (هه‌ستام، وئیرام، لوا،م، شیا،م، توانیم، ده‌لئیم...) وهک که له نمونه‌کاندا بۆمان ده‌رکه‌وت (هه‌ستام برۆم، وئیرام بکه‌م، ده‌لوئى باش بئیت...) ئه‌گه‌ر صیغه‌ی ئیخبارى به‌ دوا کاره‌کاندا بئیت ئه‌وسا به‌ هیچ جوړیک ناشى پئیان بگوتریت یاریده‌ر وهک:

هاتم نانم خوارد، هه‌ستام چوومه بازار، ده‌لئیم زستان سارده.

به‌لام هه‌ندیک له‌و کارانه هه‌رگیز ناکه‌ونه پئش صیغه‌ی ئیخباریه‌وه وهک (وئیران، شیان، لوان، کارین، ویستن...) مه‌گه‌ر خۆیان ئینشائى بن وهک: بۆی بلوئى ده‌روات.

ئهم دیاره‌یه‌ی نه‌هاتنى هه‌ندیک له‌و کارانه له پئش رسته‌ی ئیخباریدا له‌وانه‌یه زیه‌ن بۆ ئه‌وه ببات که سروشتى واتای کاره‌کان به‌به‌ریه‌وه هه‌یه تاویان ببا بۆ سه‌ر کارى تر، هه‌ر بۆیه‌یه هه‌میشه صیغه‌ی ئینشائى به‌دواياندا دئیت ئه‌گه‌ر وا نه‌با و کاره‌کان یاریده‌ربان ده‌بوو حاله‌تیکیشیان هه‌بئى بکه‌ونه پئشى فیعلی ئیخباریه‌وه وهک که دیتمان (هاتن، گوئن، هه‌ستان) که‌وته‌ن پئش ئیخباره‌وه. به‌لام له هه‌مان کاتدا ده‌شئ پئچه‌وانه‌ی ئه‌مه‌ش بگوترئ و دیاره‌که بکریته به‌لگه‌ی یاریده‌ربوونى ئه‌و کارانه. باسى رێزمانى کوردی جارئ زۆر ساوايه گه‌لێک قۆناغى فراوانى تۆزینه‌وه و لیکۆلینه‌وه و به‌ دوا‌دا گه‌ران و هه‌لێنجانى له‌پئشه.

له‌م تئیینییانه‌دا من نه‌ختیک له‌ بیرورای لیژنه ده‌ترایم.

[مه‌سه‌وود مه‌مه‌د]

۱- خواستن: وا دهبیت کاری (خواستن) یش به واتای (ویستن) به کار دیت، وهک: خواستم برۆم ریتان نه دام.

ئه وهی سه رنج راده کیشی له به کار هینانی ئه م کارانه دا چه ند شتی که:

۱- تیتاندا ههیه ته نیا له یهک کاتدا به کار دین، وهک (ههستان) که له رابردو دا به کار دیت.

۲- وا دهبیت رابردو و ئاینده میان دهبیت، وهک:

شیا - دهشی.

۳- به دهگهمن نه بیت له فهرماندا به کار نایه ن.

۴- ئه م کارانه له رسته دا دهشی بکه ونه پال کارتی بنجیه وه.

۵- ئه م کارانه ههروهک به کاری یاریدهر به کار دین، دهشی له رسته دا سه ره بخۆ بن.

۶- دیاره له حالێکدا که یاریدهر بن پتویسته له رسته دا کارتی بنجی هه بیت.

۷- هینانه وهی نیمچه رسته به واتای یهکی لهو کاره یاریدهرانه نایکات به کارتی یاریدهر، به نمونه که بمانه وی (ههستام برۆم) بگۆرین به (هاته خه یالم برۆم) یاخود (به دلمدا هات برۆم) ئه م دوو به دیله (ههستان) هکه ناکات به کاری یاریدهر واته (هاته خه یالم، به دلمدا هات) جتی کاره یاریدهره که ناگره وه.

چوارهم- کار له رووی زهمانه وه (کاته کانی کار)

نووسه رانی به جۆری خواره وه له باره ی کار له رووی زهمانه وه دواوون:

۱- مامۆستا سه عید سدقی له صرف و نحوی کوردیدا (کار = فعل) له رووی

زهمانه وه دهکات به سی به شه وه:

آ- رابردو (ماضی)، وهک: نووسیم.

ب- ئیسته (حال)، وهک: واده نووسم.

ج- له مه وپاش (استقبال)، وهک: دهنووسم.

۲- مامۆستا توفیق وهه بی له لاپه ره (۶) ی دهستووری زمانی کوردیدا کار (فعل)

به پتی دم (زهمان) دهکات به دوو به شه وه:

آ- ده می موزاریع.

ب- دهمی رابردوو.

ههروهها دهلیت له فیعلی (بوون) و (ههبوون) لیکدراو، وه له سیغهی دوولایی (۲۷۳)، وه فیعلی متعدی (۱۴۵ - ۴) دهمیکی کهش ههیه که پیتی دهلین «دهمی ئیستا».

۲- ماموستا سادق بههائه‌دین دهلی: (فعل) له کرمانجیی ژووړوودا دهکری بهم به‌شانه‌وه:

یه‌که‌م - بووری (رابردوو):

ا- کاتی بووری ساده وهک:

ئه‌ز هاتم، ئه‌م هاتن، وی خار، وان خار.

ب- کاتی بووری نزیک وهک:

ئه‌ز هاتمه، ئه‌م هاتین، وان خارییه، ته‌خارییه.

ج - کاتی بووری درێژ وهک:

ئه‌ز هاتبووم، ئه‌م هاتبوون، وان خاربوو، ته‌خاربوو.

د- کاتی بووری درێژتر وهک:

ئه‌ز هاتبووبوم، ئه‌م هاتبووبوون، وان خاربووبوو، ته‌خاربووبوو.

ه- کاتی بووری خوزی وهک:

هه‌که ئه‌ز هاتبام، هه‌که ئه‌م هاتباين، هه‌که ئه‌م بهاتان (بۆتانی).

و- کاتی بووری به‌رچاڤ (استمراری)، وهک:

ئه‌ز دهاتم

ئه‌م دهاتن (دهاتین).

من بخار.

مه بخار (بخارن).

دووهم - دهمی نهو (حازر = موزاریع):

ا- به‌رچاڤ (استمراری)، وهک:

تویی دخوی.

هونی دچن.

ب- نهو (ئىستا)، وهك:

تو دخوى

هون دچن

سىيهم - دهمى پاشى (ئايىنده = مستقبل):

ئهم دهمه له زارى كرمانجىي ژووروودا دوو جوړه:

أ- موسته قبهلى نزىك، وهك:

ئەزى دى چم.

ئەوئى دى خوت.

ئەمى دى خوين (دى خوين).

هونى دى باركه (دى باركن).

ب- موسته قبهلى دوورتر، وهك:

ئەزى دى چم (دى بچم).

ئەو دى خوت (دى بخوت).

ئەم دى خوين (دى بخوين).

٤- له دهستوورى زمانى فارسيدا، دانانى ر. ذوالنور (كار) له رووى زهمانه وه

دهكات به دوو بهشه وه:

آ- كارى رابردوو (گوزهشته) - ئەميش دهكات به پينج بهشه وه:

١- ماضى مطلق، وهك: پۆيى.

٢- ماضى استمرارى، وهك دهپۆيى.

٣- ماضى نقلى، وهك: پۆيشتوو.

٤- ماضى بعيد، وهك: پۆيشتبوو.

٥- ماضى التزامى، وهك پۆيىييت.

ب- كارى حال و ئايىنده: صيغه يهكى تايبه تىي نيه كه حال له ئايىنده جودا

بكاته وه، تهنيا به پتى واتاي رسته ديار دهكه وىت، مهبس له كاره كه حاله، يا

ئايىنده، وهك:

۱- چ دهخوینیتته وه؟ مهولهوی دهخوینمه وه.

۲- کهی دهچیت بۆ ههولتیر؟ سبهی دهپۆم بۆ ههولتیر.

تییینی:

ئهو دهستوووه له رووی کاته وه به تایبهتی باسی ئهمر ناکات، به تیکراییی زهمان دهکات به دوو بهشه وه:

آ- ماضی.

ب- مضارع (حال و ئاینده).

له دواي چاو پینداخشاندن بهو باسانهی که لهسه زهمانی (کار) نووسراوون له کوردیدا، پاش ههندی لیکۆلینه وه و موناقه شه له لایهن ئهندامانی لیژنه وه، و پهسهند کرا هه ئهندامه بیروپای خۆی له بارهی (کات) له کاری کوردیدا بنووسیت:

۱- مامۆستا ههزار دهلیت: (فعل) له مه پ کاته وه دوو بهشه:

آ- رابردوو (رابراو) وهک: نووسیم.

ب- رانهبردوو (رانهبراو) وهک: دهنووسم.

له زاری کرمانجیی سهروودا فهرق به صیغه بۆ ئیستا و ئاینده هیه، به لām له شتیهی کرمانجیی خواروودا صیغه ی جوداواز بۆ حال و مستقبل نییه و تهنیا به وشه ی دهووبهیری دهردهکهویت وهک:

ئیستا دهچم (حال).

به یانی دهچم (مستقبل).

۲- نووری عهلی ئه مین... تهئیدی مامۆستا ههزار دهکات له دابهشکردنی کاتی (کار) وه واته (کار) دوو دهمی هیه (رابردوو، رانهبردوو).

۳- مامۆستا مهسعوود دهلیت: کار له سروشتدا ئه م سێ جۆره ی خواره وه ی تیندایه:

آ- رابردوو.

ب- له حزه ی ئیستا که.

ج- دواي ئیستا که.

ئەمانە بەزاراوەی ریزمانی باو تا ئیستا پێیان گوتراوە (ماضی، حال، مستقبل).

هەندێ زمان بۆ هەریەکێک لەو زەمانانە صیغەی تایبەتییان تێدا یە. دەتوانین بۆلێن زمانی کوردی بە صیغە ئێو سێ زەمانەیی تێدا دیار کراوە چونکە لە زاری کرمانجیدا صیغە بۆ هەر سێ کات هەیە، کە لەو زارەشدا هەبوو وەک لە هەموو کوردیدا هەبێ وایە. بەلام لە زاری کرمانجیی خواروودا ئەوەندەیی بیستیتم بۆ دوو کاتی (ئێستا و ئایندە) هەر یەک صیغە هەیە، جودا کردنەوهی (مستقبل) یا لە رستەدا دیار دەکەوێت یاخود بە هۆی بەکارهێنانی وشەی تایبەتییهوه، وەک:

رۆیشتم - دەرۆم (ئێستا دەرۆم، سبەی دەرۆم) یا (کە بوو بە هاوین گەرما دادی).

۴- د. نەسرین فەخری دەلێت - کار بە پێی زەمان دەکرێت بە سێ بەشەوه لە زمانی کوردیدا:

أ- رابردوو، وەک: نووسیم.

ب- ئیستا، وەک: دەرۆم.

ج- ئایندە، وەک: دێرۆم.

تەنیا ئەوەندە هەیە لە شێوهی خواروودا کاری ئایندە هەریەک بۆ ئیستا و داهاوو (ئایندە) بەکار دەهێنرێت. هەروەها کاری رابردوو دەکرێت بە پێنج بەشەوه:

أ- نزیک، وەک: نووسیم.

ب- ئیستیمراری، وەک: دەتوووسی.

ج- تام، وەک: نووسیومه (نقیسیه).

د- دوور، وەک: نووسیوووم.

ه- دوورتر، وەک: نووسیوووبووم (ببووم)^(۱).

(۱) د. نەسرین دەلێت: بەکارهێنانی رابردووی دوورتر زۆر کەم بووئەوه، لەوانەشە ئەنجامی دووبارەکردنەوهی کاری یاریدهدەری (بوونەکه) بێت، کە کرا بێت بەیهک لەبەر قورسی.

پینجهم - کاری له رووی داریشتهوه (صیغه)

نووسه رانی کورد بهم جوړه له کار له رووی داریشتهوه ددهوین:

۱- ماموستا توفیق وهیبه له لاپهړه (۹، ۱۰) ی بهرگی دووه می دهستووری زمانی کوردی چاپی به غدادا ده لیت:

له کوردیدا پینج چیشن صیغه هیه:

۱- صیغه ی ئیخباری.

۲- صیغه ی ئینشائی.

۳- صیغه ی ئه مری.

۴- صیغه ی دوولائی.

۵- صیغه ی مه سدر.

ههروه ها له لاپهړه (۲۷) ی هه مان دهستووردا ده لیت:

۱- موزاریعی ئیخباری (۴۴۲) - به دانانی ئه داتی سیغه له پیش رهگه وه، وه نووساندنی راناوه لکاوه کان به دوا ی رهگه وه پیک دیت، وهک:

یه که م ئه که وم ئه که وین

دووه م ئه که وی ئه که ون

سییه م ئه که وی ئه که ون

۲- موزاریعی ئینشائی (۴۴۳) - ئه داتی سیغه دهخریته پیش رهگه وه، وه راناوه لکاوه کان دهخرینه دوا ی رهگه وه، وهک:

بکه وم بکه وین

بکه وی بکه ون

بکه وی بکه ون

ههروه ها له لاپهړه (۲۸، ۲۹) ی هه مان بهرگدا (بهرگی دووه م)، کاری رابردوی ئیخباری دهکات به چوار به شه وه:

۱- رابردوی رووتی ئیخباری (۴۴۵) - راناوه لکاوه کان دهخریته دوا ی قه ده وه، وهک:

که و تم که و تین

که و تی که و تن

که و ت که و تن

۲- رابوردووی ناتەواوی ئیخباری (۴۴۶) - ئەداتی سیغە دەخریته پیش رابردووی پرووته‌وه، وهک:

ئەکه و تم ئەکه و تین

ئەکه و تی ئەکه و تن

ئەکه و ت ئەکه و تن

۳- رابوردووی لیکدراوی ئیخباری (۴۴۷) - دەمی ئیستای ئیخباری فیعلی - بوون - ی یاریدەدەری لازم دەخریته دواي دوولاییی رابوردووه‌وه، وهک:

که و تووم که و تووین

که و تووی که و توون

که و تووه که و توون

۴- رابوردووی دووری ئیخباری (۴۴۸) - رابوردووی ناتەواوی ئیخباری فیعلی «بوون» ی یاریدەدەری لازم دەخریته دواي قەدەوه، وهک:

که و تبووم که و تبووین

که و تبووی که و تبوون

که و تبوو که و تبوون

هه‌روه‌ها له لاپه‌ره (۳۹، ۴۰) ی به‌رگی دووه‌مدا، رابوردووی ئینشائی ده‌کات به سێ به‌شه‌وه:

۱- رابوردووی ناتەواوی ئینشائی (۴۴۹) - رابوردووی رووتی ئیخباری دەخریته مه‌یانی ئەداتی سیغە‌وه، وهک:

بکه و تمایه بکه و تینایه

بکه و تیتایه بکه و تنایه

بکه و تایه بکه و تنایه

۲- رابوردووی لیکدراوی ئینشائی (۴۵۰) - ئیستای ئینشائی فیعلی «بوون»ی یاریده‌دهری لازم ده‌خړیته دواى قه‌ده‌وه، وهک:

که‌وتبم که‌وتبین

که‌وتبى که‌وتبین

که‌وتبى که‌وتبین

۲- رابوردووی دووری ئینشائی (۴۵۱) - ئەداتى سیغه ده‌خړیته، دواى رابوردووی دووری ئیخبارییه‌وه، وهک:

که‌وتبوومايه که‌وتبووینايه

که‌وتبوویتايه که‌وتبوونايه

که‌وتبووایه که‌وتبوونايه

رایه‌کانى مامۆستا وه‌بى کۆتاییان هات.

۲- نووری عه‌لى ئەمین ده‌لێت کار له رووی صیغه‌وه دوو جۆره:

۱- صیغه‌ی ئیخباری: له ماضیدا، وهک (که‌وت، که‌وتووه، ده‌که‌وت، که‌وتبوو). له مضارعدا، وهک (ده‌خوینم).

۲- صیغه‌ی ئینشائی: له ماضیدا، وهک (بکه‌وتمايه، که‌وتبم، که‌وتبوومايه، که‌وتبیتم)، له مضارعدا (بنووسم، بنووسه).

۳- د. نه‌سرین ده‌لێت: هه‌روهک (کار) له رووی کاته‌وه ده‌کریت به‌چهند به‌شیکه‌وه دیسان له رووی مفهوم و رواله‌ت و به‌شى تریشه‌وه دابه‌ش ده‌کریت به‌جۆرێک سنوورێکی ئاشکرا ده‌خاته‌ نێوان ئەم به‌شانه‌ بۆ نمونه‌ ئه‌و به‌شه‌ی (نووری عه‌لى ئەمین) ده‌لێت که ئینشاییه‌ به‌ر (مفهوم) ده‌که‌وێت نه‌ک کات.

۴- مامۆستا مه‌سه‌عوود مه‌مه‌د ده‌لێت: به‌لای منه‌وه دواى ئیستیقراى ته‌واو له زمانى کوردیدا بۆ ده‌رخستنى ئه‌و صیغانه‌ی له کاره‌کانیدا هه‌یه چ به‌رنامه‌ی کاک نووری و چ به‌رنامه‌ی د. نه‌سرین بێت هه‌ردووکیان ده‌ست ده‌ده‌ن بۆ دابه‌شکردنى کارى رابردوو له رووی صیغه‌وه، به‌لام به‌مه‌رجى ئیستیقراى ته‌واو، چونکه ئێمه‌ که‌ هه‌موو صیغه‌کانمان دۆزییه‌وه و جۆرى به‌کارهێنانیانمان دیارخست چ فهرقیك نامێنى له رووی سوود و زه‌هره‌وه له

نیتوان ئەوێدا بڵێن (بکە و تەماید) صیغەی ئینشائی کاری رابردووی (کەوتن) هەیا خود بڵێن (بکە و تەماید) بەشیکی فیعلی (کەوتن) هە پێی مەفھوومێک کە د. نەسرین ناوی بۆ دابنیت. لەگەڵ ئەمەشدا دەبێ بڵێم هەرچەند بشلێن ئەم فیعلە (بکە و تەماید) بەر دابەشکردن لە رووی مەفھووم دەکەوێت ناشی لەبەر خۆمانی بێهێنەوێکە فیعلە کە لە رووی کاتەوێ نە موزاریعە و نە ئەمر، دیسانەوێ ناشی هەبوونی کات لە فیعلە کەدا پشتگوێ بخەین چونکە کات بەشیکی فیعلە کە یە.

۵- لە «دەستووری زمانی فارسی» دانانی ر. ذوالنور (کار) لە رووی صیغەوێ دەکات بە شەش بەشەوێ:

۱- ئیخباری.

۲- التزامی.

۳- امری.

۴- شرطی.

۵- مصدری.

۶- وصفی.

لە رووی ئەوێوێ خزمایەتێکی مێژوویی هەیه لە نیتوان زمانی کوردی و فارسیدا بیری مەوێ بۆ هێندێ دەرواوە کەوا زمانی کوردیش وەک فارسی ئەم شەش جۆرە صیغە فیعلانە ی تێدا هەبێت، لەمەش زیاتر وابووێ نووسەری کورد لەم رێبازەوێ باسی فیعلی کوردیی کردووە. لیژنە دوا ی لیکۆلینەوێ بە پێویستی زانی لێرەدا ئیشارە بۆ چەند راستییەک بکات:

یەکەم - نابێ لە رێزماندا واتایەکی تایبەتی لە فیعلدا بکێتە سەرەباس تا صیغە یەکی تایبەتی بۆ ئەو واتایە پەیدا نەبێت چونکە زۆرجار لە ئاخواوتندا یەک صیغە بۆ چەند مەبەستێک بەکار دێت ئەمە هەرگیز ناشی ئەم صیغە یە دابەش بکات بۆ چەند جۆرێ، وە هەر جارە بە پێی مەبەستی عینوانیکی تازە ی بۆ دابنێ، لە فارسیدا بۆ ئەم شەش (وجە) شەش جۆر دارشتنی سەرەخۆی تێدایە بە نموونە:

لە (وجە ی مصدری) دا رستە ی (باید رفتن، شاید گفتن، نیازم شنیدن) لە کتێبە کەدا نووسراوێ، لە ئاخواوتنی کوردیدا چ صیغە ی تایبەتی بەرانبەر ئەم

صیغیه پهیدا نابیت. بۆ دهربرینی واتای ئهوتۆیی له زمانی کوردیدا داپشتنی تر ههیه که فیهلهکه تێیدا بهر دابهشکردنێکی تر دهکهوێت، ههروهها بۆ (وهجهی وهسفی) که لههه نمووناندا دینه بهرچاو (من و تو نشته ناهاار میخوریم. من نشته ناهاار میخورم) صیغه ی تایبهتی له کوردیدا نییه.

له ئهنجامی لیکۆلینهوه لهو رایانهی که لهبارهی (کار)هوه له پێژمانه کوردیهکان و بێگانهدا هاتوونه ناوهوه و چوونه بنج و بناوانی سروشتی زمانی کوردی و ئهوه مه بهسانه ی که له صیغه جودا جوداکانی مازیدا بهدی دهکریت، لیژنه گهیشته بهم قهناعهتهی خوارهوه:

کاری رابردوو

کاری رابردوو له بنه پهدا به دوو جۆر دابهش دهکریت:

۱- رابردووی ئیخباری.

۲- رابردووی ئینشائی.

زمانهکانی بێگانه ههیه که یان له پێبازێکهوه ئهم دوو جۆره یان له یهکدی جودا کردووه تهوه، وه صیغه ی تایبهتی یان بۆ بهشکهانی ههیه که لهو دوو جۆره داناه. له زمانی کوردیدا وهک سه رنج دهری دهخات، رابردووی ئیخباری و رابردووی ئینشائی ههیه که یان چوار جۆری ههیه:

جۆرهکانی رابردووی ئیخباری:

۱- رابردووی مطلق (ره بهق) ^(۱)، وهک: رۆیشت.

۲- رابردووی استمراری (به رده وام)، وهک: ده رۆیشت.

۳- رابردووی نزیک، وهک: رۆیشتوو.

۴- رابردووی دوور، وهک: رۆیشتبوو.

جۆرهکانی رابردووی ئینشائی:

۱- رۆیشتبا.

(۱) وشه ی (ره بهق) پێشینیازی مامۆستا مه سه ووده.

۲- برۆیشتبايه (برۆیشتايه).

۴- برۆیشتبى (برۆیشتبیت).

لیژنه جارێ نهیپهرژایه سهر دۆزینهوهی ناوی تایبهتی بۆ ههریهک له صیغهکانی ماضی ئینشائی، بهلام لهو باوهڕدايه که پێویستیان به ناوی تایبهتی ههیه، چونکه به سهرنجدانێکی سهرپێیی بیر بۆ ئهوه دهروات ههر یهک لهم صیغهانهی ئینشائی له رووی زهمان و دارشتنهوه دهوهرسته بهرانبهر یهکێک له صیغهکانی ماضی ئیخباری؛ ئینشائی بهم جوهرهی خوارهوه بکهونه بهرانبهر یهکتر، وهک:

ئىخبارى	ئىنشائى
رۆیشت	رۆیشتبا
دهرۆیشت	برۆیشتبايه (برۆیشتايه)
رۆیشتوو	رۆیشتبى
رۆیشتبوو	رۆیشتبووايه (رۆیشتبووايه)

نموونهی سهرنجدان:

بهر لهوه دهرفەت هەبێت بۆ لێدوانێکی تەفصیلی له چۆنیتى پێوهندیی نێوان صیغهکانی ئیخباری و ئینشائی، وه به پێی داخوازی جێگه تاكه نموونهیهك لهو چوارانه دهدهینه بهر سهرنج.

دهرۆیشت برۆیشتايه

لهم دوو صیغهیه یهکه میان ئامرازى (ده)ی موزارعههتی تێدايه، دووهمیان (ب)ی ئهر و ئینشای تێدايه، وهک که دهلێن:

دهروا بروا

ئهمه روونی دهکاتهوه که (ب)ی ئامرازى ئینشائی (بروا) ههر خۆیهتی چووته سهر صیغه (برۆیشتايه)ی ماضی ئینشائی که دیاره (ب)هکه وهستاوته بهرانبهر (ده)ی موزارعههت له صیغه (دهرۆیشت)ی ماضی ئیخباری.

لهمهولا له چۆنیتى دارشتنى کارى رابردوو له فیعلی تێپهر و تى نهپهردا دهوێن و ههموو جوهرهکانیان یهکه یهکه دهخهینه پێش چاو.

یه‌که‌م - کاری رابردووی ره‌به‌ق (مطلق)

۱- جۆری دروستکردنی کاری رابردووی تّی نه‌په‌ر:

آ- له زاری کرمانجیی سه‌روودا:

دروستکردنی کاری رابردووی تّی نه‌په‌ر به‌م جۆره‌یه:

۱- له چاوگه‌که نوونی چاوگی فرّی ده‌دریت.

۲- راناوی لکاوی که‌سی ده‌خریته سه‌ر.

تّیبینی:

بۆ که‌سی سیّیه‌می تاک راناوی لکاو له‌م کاره‌دا ده‌رناکه‌ویت.

<u>چاوگ</u>	<u>رابردووی تّی نه‌په‌ر</u>
-------------	-----------------------------

هاتن	که‌سی سیّیه‌می تاک (ئه‌و هات)
------	-------------------------------

که‌سی سیّیه‌می کۆ (ئه‌و هاتن)

که‌سی یه‌که‌می تاک (ئه‌ز هاتم)

که‌سی یه‌که‌می کۆ (ئه‌م هاتین - هاتن)^(۱)

که‌سی دووه‌می تاک (تو هاتی)

که‌سی دووه‌می کۆ (هوون هاتن)

ب- له زاری کرمانجیی خواروودا:

ده‌ستووری دروستکردنی ئه‌م جۆره کاره له زاری کرمانجیی خواروودا وه‌ک ئه‌و ده‌ستووره‌یه که له زاری کرمانجیی سه‌روودا به‌کاردریت، ته‌نیا ئه‌وه‌نده هه‌یه له زاری سه‌روودا راناوی نه‌لکاو له‌گه‌ل کاری تّی نه‌په‌ر دا جودایه تا راناوی نه‌لکاو له‌گه‌ل کاری تّیپه‌ر دا به‌لام له زاری خواروودا ئه‌و جودایییه نییه، هه‌روه‌ک دوا‌یی دیار ده‌که‌ویت، له کاتیک نمونه‌مان هینایه‌وه بۆ دروستکردنی کاری رابردووی تّیپه‌ر.

۲- جۆری دروستکردنی کاری رابردووی تّیپه‌ر:

آ- له زاری کرمانجیی سه روودا:

دروستکردنی ئەم کاره بهم جوړه دهییت:

۱- له چاوگه که نوونه چاوگییه که دهقرتیت.

۲- راناوی نه لکاوی دهخریتته پیش، وهک:

چاوگ	رابردووی تێپەر
گرتن	کهسی سییه می تاک (وی گرت، وی گرت)
	کهسی سییه می کو (وان گرت)
	کهسی یه که می تاک (من گرت)
	کهسی یه که می کو (مه گرت)
	کهسی دووه می تاک (ته گرت)
	کهسی دووه می کو (وه گرت)

تییینی:

بو کهسی سییه می تاک لهم صیغیه دا راناوی نه لکاو بو نیر و می له یه کتر جودان. (وی) بو نیر و (وی) بو می.

ب- له زاری کرمانجیی خواروودا:

دروستکردنی ئەم کاره بهم جوړه دهییت:

۱- نوونی چاوگی له چاوگه که دهقرتیت.

۲- راناوی لکاوی دهچیتته سهر، وهک:

چاوگ	رابردووی تێپەر
کردن	کهسی یه که می تاک (کردم)
	کهسی یه که می کو (کردمان)
	کهسی دووه می تاک (کردت)
	کهسی دووه می کو (کردتان)

کەسی سێیه‌می تاک (کردی) کەسی سێیه‌می کۆ (کردیان)

تێبینی:

له‌و نمونانه‌ ده‌رده‌که‌وت پ‌اناوی ل‌کاوه‌ زاری کرمانجیی خواروودا بۆ کاری تۆ نه‌په‌ر و تێپه‌ر، هه‌موویان یه‌ک جۆرنین.

زۆتر دیتمان کەسی سێیه‌می تاک له‌ کاری رابردویی تۆ نه‌په‌ردا، راناوی ل‌کاوی نییه‌، به‌لام له‌ تێپه‌ردا، وه‌ک له‌و نمونانه‌ی دوایی ده‌رکه‌وت، (ی) راناوی ل‌کاوه‌.

کەسی یه‌که‌می تاک راناوی ل‌کاوی له‌ تێپه‌ر و تۆ نه‌په‌ردا ناگۆڕیت هه‌ر (م)ه‌.
راناوی ل‌کاوه‌ بۆ کەسانی تر له‌ تێپه‌ره‌وه‌ بۆ تۆ نه‌په‌ر ده‌گۆڕێ به‌ پێی لیسته‌ی خواره‌وه‌:

ر‌اناوی ل‌کاوه‌

له‌ کاری تۆ نه‌په‌ردا	له‌ کاری تێپه‌ردا	
بۆ کەسی سێیه‌می کۆ	ن «نووستن»	یان «کردیان»
بۆ کەسی یه‌که‌می کۆ	ین «نووستین»	مان «کردمان»
بۆ کەسی دووه‌می تاک	ی، یت «نووستی»	ت «کردت»
	«نووستیت»	
بۆ کەسی دووه‌می کۆ	ن «نووستن»	تان «کردتان»

وه‌ک ر‌واله‌ت ده‌ری ده‌خات ر‌اناوی ل‌کاوه‌ بۆ کەسی دووه‌می کۆ و کەسی سێیه‌می کۆ پیتی «ن»ه‌، که‌وا به‌ ڕ‌یکه‌وت له‌ گه‌ڵ «ن»ی چاوگ یه‌کدی ده‌گرنه‌وه‌.

٣- نه‌فی کاری رابردویی ره‌به‌ق:

١- تۆ نه‌په‌ر: له‌ هه‌ردوو زاردا «کرمانجیی سه‌روو و خواروو» ئامرازی (نه‌ی) نه‌فی ده‌خړیته‌ پێش کاره‌که‌، وه‌ک:

نه هات نه هاتن

نه هاتم نه هاتن

نه هاتي نه هاتن

تېيښی:

له کرمانجی ژوړوودا زاری بۆ کهسی یه که می کو (نه هاتن) به کار دهیښت له بری (نه هاتن).

۲- تېپه:

ا- له زاری کرمانجی سهرودا: ئامرازی (نه) ی نه فی دهخړیته پیش کاره که و راناوی نه لکاویش دهخړیته پیش ئامرازی نه فییه که وه، وهک:

وی (وی) نه گرت وان نه گرت

من نه گرت مه نه گرت

ته نه گرت وه نه گرت

ب- له زاری کرمانجی خواروودا: له پیشه وه، ئامرازی (نه) ی نه فی دیت و به دواي ئه ودا راناوی لکاو (هی تېپه) ئه نجا کاره که دیت، وهک:

نه مگرت - نه مانگرت

نه تگرت - نه تانگرت

نه یگرت - نه یانگرت

تېيښی:

له غالبی زاری بلباسیدا (مامهش، مهنگۆر، پیران، سویتسنی، پشدهری، ئاکۆ...) تصریفی کاری رابردوو جوړی تایبه تی خو ی هیه، کهوا تا رادهیه ک جودا دهیښته وه لهو نمونانه ی له مه و بهر نووسیمانن. وینهش بۆ ئه مه:

۱- کاری رابردوی تی نه په: هر چه ند قالبی کاره که له م زاردا جوداوازی نییه له گه ل قالبی فیعلی تیکرای زاری کرمانجی خواروو، به لام راناوی نه لکاو که ده که ویتته پیش کاره که له م زاردا واده بیت دهگۆریت له چاو راناوه کانی زاری کرمانجی خواروودا، وهک:

ئه و نووست - ئه و (ئه وان) نووستن

ئەمەن نووستىم - ئەمە نووستىن

ئەتۆ نووستى - ئەو نووستى

بۆ نەفیش وەك زارى كرمانجىي خوارو ئامرازى (نە) دەچىتە پىش كارەكەو،
وەك:

ئەو نەنووست - ئەو (ئەوان) نەنووستى

۲- كاری رابردووی تىپەر:

لەم كارەدا دوو جۆرە تصريف هەيه يەككيان ئاساي، ئەوى تریان بۆ واتايەكى
تايبەتى. نمونەكانى ژێرەو، هەردوو جۆرەكە دەردەخەن.

ئەو گرتى - ئەوى گرت (ئەو گرتیان - ئەوان گرت)

ئەمەن گرت - ئەمەن گرت (ئەمەن گرت - ئەمەن گرت)

ئەتۆ گرت - ئەتۆ گرت (ئەو گرتو - ئەو نوو گرت)

لە نەفیدا ئەم صیغە بەم جۆرە دەگۆردین، وەك:

ئەو نەگرت - ئەوى نەگرت (ئەو نەیانگرت - ئەوان نەگرت)

ئەمەن نەگرت - ئەمەن نەگرت (ئەمەن نەگرت - ئەمەن نەگرت)

ئەتۆ نەگرت - ئەتۆ نەگرت (ئەو نەوگرت - ئەو نوو نەگرت)

بۆ دیارخستنى جودايىي نىوان واتاي صیغەكان ئەم رستانەي خوارو بوون بە
نمونە:

ئەمەن گرت، ئەتۆ خوارد

ئەوى بەستەو، ئەمەن كوشت

ئەتۆ كريت، ئەوان دەبەر كرد

دووهم - كاری رابردووی ئىستيمراری (بەردەوام)

۱- جۆرى دروستکردنى تى نەپەر:

آ- لە زارى كرمانجىي سەرودا: ئىشارەتى موزارەعت (د) دەخريته پيش كاری
تى نەپەرى رەبەقەو (مطلق)، هەرگارش پاناوى نەلکاووى خۆى بە پيشدا
دیت، وەك:

ئەز دەھاتم ئەم دەھاتین (ئەم دەھاتن - لە زاری بۆتان)

تو دەھاتی ھوون دەھاتن

ئەو دەھات ئەو دەھاتن

ئامرازی (نە)ی نەفیش لە صیغەى نەفیدا دەخړیتە پێش ھەرفى
موضارەعەتەکەو، وەک:

ئەز نەدھاتم - ئەم نەدھاتین

ب- لە زاری کرمانجیى خواروودا: ئیشارەتى موضارەعەت (دە) دەخړیتە پێش
کاری تى نەپەرى پەبەقەو، وەک:

دەھاتم دەھاتین

دەھاتی دەھاتن

دەھات دەھاتن

بۆ نەفى، ئامرازی (نە) دەخړیتە پێش صیغەى سەرەو، وەک:

نەدەھاتم نەدەھاتین

۲- جوۆرى دروستکردنى تێپەر:

آ- لەزارى کرمانجیى سەرودا: ئیشارەتى موضارەعەت (دە) دەخړیتە پێش
رابردووى (رەبەق)ى تێپەر، راناوى نەلکاوى ھەرکارەش لەپێش کارەکەو دیت،
وەک:

من دگرت مە دگرت

تە دگرت ۋە دگرت

ۋى، ۋى دگرت وان دگرت

لە ھالى نەفیشدا ئامرازی (نە)ى نەفى دەخړیتە پێش ھەرفى موضارەعەتەو
وەک:

من نەدگرت مە نەدگرت

ب- لە زاری کرمانجیى خواروودا: لە پێشەو ئیشارەتى موضارەعەت (دە) دیت، بە
دواى ئەودا راناوى لکاو، ئەنجا کارەکە دیت، وەک لەم نمونانەدا دەرەکەو دیت:

دهمگرت دهمانگرت

دهتگرت دهمانگرت

دهیگرت دهیانگرت

له حالى نه فیشدا راناوی لکاو دیته پاش نامرازی نه فی (نه)، نه و جا ئیشاره تی
موضارعه ت و کاره که دین، وهک:

نهمدهگرت نهماندهگرت

نهمیدهگرت نهمیاندهگرت

سپیه م - کاری رابردوی نزدیک

۱- جوړی دروستکردنی تی نه په ر:

آ- له زاری کرمانجی سهرودا: له پیشه وه راناوی نه لکاو دیت به دواى نه ودا
صیغه ی ناوی کارا (فاعل) نه جا راناوی لکاو، به و جوړه ی له و نموونانه ی
خواره ودا دهرده که ویت:

نه ز نفستیمه نه م نفستینه

تو نفستی نه نه و نفستینه بو تان

نه و نفستی نه نه و نفستینه

له زاری بادیناندا نه م صیغه یه دارشتنی جودایه له ی بو تان به پی نه م
نموونانه ی خواره وه:

نه ز نفستیم نه میت نفستین

توی نفستی هونیت نفستین

نه و نفستی نه ویت نفستین

بو نه فی، نامرازی (نه) ی نه فی دیته پیش کاره که وه، وهک:

نه ز نه نفستیمه نه م نه نفستینه

ب- له زاری کرمانجی خوارودا: له پیشه وه صیغه ی ناوی کارا (فاعل) ی کاره که
و به دوا نه ودا راناوی لکاو دیت، وهک:

نووستووم نووستوین

نووستووی (ت) نووستوون

نووستووه نووستوون

[روونکردنه‌وه:

ئەم یەك بوونه‌ی راناوی كه‌سی دووه‌می كۆ و كه‌سی سییه‌می كۆ
بۆ كاری تۆ نه‌په‌ر دیاردیكه له هه‌موو صیغه‌كاندا ده‌دیتریت و
ده‌ستوورێكی گشتیه له زمانی كوردی نه‌ك هه‌ر له‌م صیغه‌یه‌دا.

ده‌مراستی لیژنه

تیبینی یه‌كه‌م:

چونكه صیغه‌ی كۆی دووه‌م و سییه‌م وه‌ك یه‌كترن، به راناوی نه‌لكاو كه
له‌پیشه‌وه بێت له‌یه‌كت‌تر جودا ده‌كرینه‌وه، یاخود به پیتی راگه‌یانندی جیگه ئه‌و
جوداوازییه ده‌كریت، ده‌بیت بلێن:

ئێوه نووستوون ئەوان نووستوون

تیبینی دووه‌م:

ساغ‌کردنه‌وه‌ی حه‌قیقه‌تی ئەم زیادیه‌ی كه به دوا صیغه‌ی تاکی سییه‌مدا دیت
(نووستووه)، پتویست به لیکۆلینه‌وه ده‌كات. به‌لای هه‌ندی زمانزانه‌وه ئەم زیادیه
فیعلی مساعده كه له ئینگلیزی پتی ده‌وتریت (قێرب تو بی «verb to be»).

له رێزمانی فارسی‌شدا ده‌لێت ئەمه كورت‌كراوه‌ی (ئەست)ی خه‌به‌رییه.

مامۆستا مه‌سه‌عوود ده‌لێت سه‌رنج ده‌ری ده‌خات له كوردیدا بۆ دروست‌کردنی
(ئیسناد و ئیخبار) له رسته‌ی ئیسمیدا راناوی كاری تۆ نه‌په‌ر دیت، ئەم
لیسته‌یه‌ی خواره‌وه مه‌به‌ست روون ده‌كات‌وه:

کاری تۆ نه‌په‌ر	راناوی لكاو	رسته‌ی ئیسمی
نوستم	م	من كوردم
نوستین	ین	ئێمه كوردین
نوستییت	یت	تۆ كوردیت

نوستن	ن	ئۆۈ كوردن
نوست	...	ئەو كورده
نوستن	ن	ئەوان كوردن

لەمەۋە دەردەكە ۋىت كەسى تاكى سىيەم لە كارى رابردوى تى نەپەردا راناۋى لكاۋى ديار كراۋى نىيە تاكو بۆ پىكەيتانى ئىخبار لە رستەى ئىسمىدا بەكار بىت، لەبەر ئەۋە سەلىقەى كوردى بۆ پىكەيتانى واتاى ئىخبار لە سەرچاۋەيەكەۋە كە ئىستا نازانم چىيە ئەم زىادىيەى ھىناۋە ۋەك راناۋى لكاۋ بۆ كەسى سىيەمى تاك. بە لامەۋە ئەگەر ئەمەى نەھىنايە شتىكى ترى دەھىنا كە (ئىخبار) رابگەيەنيت و رستەى ئىسمى پى تەۋاۋ بكات. ئەنجا لىكدانەۋەم ئەمەيە: زىادى دواى رستەى ئىسمى بۆ كەسى سىيەمى تاك راناۋى لكاۋە ۋەك ھى كەسانى تر.

بىيەنەۋە بۆ صىغەى كەسى سىيەمى تاك لە رابردوى نىكدا، ۋەك دياردە ئەم صىغەيە روالەتى ۋەك صىغەى ناۋى كارا (فاعل) وايە، واتە ۋىنەى رستەكە لە ۋىنەى رستەى ئىسمى دەكات. ئەنجا ھەروەك رستەى ئىسمى بۆ كەسى سىيەمى تاك ئەم زىادىيەى تىدا بەكار دىت، كارى رابردوى نىكىش بۆ كەسى سىيەمى تاك كە لە روالەتدا ۋەك رستەى ئىسمى وايە دەبىت ھەمان زىادەى بۆ بەكار بىت؛ كە گوتت: (ئەو نوستوۋ) ۋەك ئەۋەيە گوتبىتت (ئەو شۋان) ھەردوۋ رستە (ئىخبار و ئىسناد) يان تىدا پەيدا نابىت ئەگەر زىادىيەكەى راناۋى لكاۋى كەسى سىيەمى (ە) نەچىتە دوايانەۋە و نەگوترىت:

ئەو نوستوۋە

ئەو شۋانە

نوۋرى ەلى ئەمىن دەلىت: رستە لە زمانى كوردىدا بەبى (كار) دروست نابىت، ۋەك:

من نوستوۋم

من كوردم

لە رستەى يەكەمدا وشەى (نوستوۋ) كارەكەيە و ئىسنادى پىك ھىناۋە، بەلام لە رستەى دوۋەمدا كارەكە سۋاۋە و ديار نىيە، راناۋى (م) ئەركى ئەۋ دەبىنيت، واتە بۆتە كارا بۆ كارىكى سۋاۋ كە رەگەكەى لە صىغەى كەسى سىيەمدا

به دهر ده که ویت، وهک:

ئو و کورده

به لام له صیغه‌ی که‌سی سی‌یه می رسته‌ی فیعلیدا ئه‌وه‌ی پی ناویت چونکه کاره‌که خۆی له توانایدا هیه ئیسنادیک پیک به‌ئینیت به‌بی یاریده ئه‌نجا له‌به‌ر ئه‌وه من (ه) به کاریکی یاریده‌دهر داده‌ئیم له صیغه‌ی که‌سی سی‌یه می تاکدا نه‌ک راناو وهک مامۆستا مسعوود ده‌لێت.

مامۆستا مه‌سعوود ده‌لێ: وا دیاره مامۆستا نووریش دان به‌وه‌دا دینیت له‌م رستانه‌دا (کوردم، کوردیت، کوردین) کاری ئاشکرا نییه. سوانی کاره‌که، ئه‌گه‌ر سوابیت، ئه‌و حه‌قیقه‌ته‌ ناگۆریت که له‌ رواله‌تی ئیستا که‌یاندا کار و‌جوودی نییه، که‌واته‌ چۆن ده‌توانین بلێین رسته له‌ زمانی کوردیدا به‌بی (کار) په‌یدا نابیت له‌ حالیکدا ده‌لێین کاری رسته‌ی (من کوردم) سواوه‌ ناشزانین ئه‌وه‌ی سواوه‌ چیه‌.

بۆ نه‌فیش ئامرازی (نه‌) ی نه‌فی دیته‌ پێش کاره‌که‌وه، وهک:

من نه‌نوستووم ئیمه‌ نه‌نوستوون

تۆ نه‌نوستووی (ت) ئیوه‌ نه‌نوستوون

ئو نه‌نوستوو ئه‌وان نه‌نوستوون

۲- جۆری دروستکردنی تێپه‌ر:

ا- له‌ زاری کرمانجی سه‌روودا: له‌پێشه‌وه‌ راناوی نه‌لکاو دیت، به‌ دوا‌ی ئه‌ودا دارشتنیککی کار بۆ ئه‌م صیغه‌یه‌ دیت که له‌ نمونه‌دا به‌ دیار ده‌که‌ویت، ئه‌نجا هه‌ره‌که‌ی (ه) دیت که ده‌مه‌ته‌قیی له‌سه‌ره‌ ئایا سروسنه‌که‌ی چیه‌؟ ئاخۆ راناوی که‌سی سی‌یه‌می تاکه‌ یا (فێرب تو بی verb to be) که‌سی سی‌یه‌می تاکه‌ یاخود احتمالیک هیه‌ که ئه‌مه‌ هه‌ر ته‌کمیلێ ئه‌م صیغه‌یه‌یه‌.

نموونه‌ی تێپه‌ر:

من گرتیه‌ مه‌ گرتیه‌

ته‌ گرتیه‌ وه‌گرتیه‌

وی، وێ گرتیه‌ وان گرتیه‌

له‌ حالیکدا به‌رکار له‌م صیغه‌یه‌دا کۆ بیت به‌م جۆره‌ راناوه‌که‌ی ده‌رده‌که‌ویت.

من گرتینه مه گرتینه

بۆ نهفی، ئامرازی (نه) دیته نێوان راناوی نه لکاو و کارهکهوه و دهگوتریت:

من گرتیه من نهگرتینه

ب- له زاری کرمانجیی خواروودا: راناوی لکاو دهشیته به دیار که ویت یان نه که ویت به دوا نه ودا دارشتنی تایبهتی ئهم صیغهیه دیت، ئهجا راناوی لکاو، پاش ئهو بزوینی (ه) دیت که جیی دهمهته قتییه و له مه و بهر گوتمان و روونمان کردهوه. نموونه:

من گرتوومه ئیمه گرتوومانه

تۆ گرتووته ئیوه گرتووتانه

ئهو گرتوویه ئهوان گرتوویانه

تیبینی یه کهم:

له لایهن ئهو رایهی که هه ره که ی (ه) به راناو داده نیت... کاتیک که مفعول راناوی جمع بوو یا تاکی مخاطب وهیا قسه کهر بوو راناو که له جیی ئهم بزوینه دهرده که ویت، دهگوتریت:

گرتوومن - گرتوویانن - گرتوومت - هتد.. له مه دا دهرده که ویت ئهم بزوینه (ه) ئه ویش راناوه بۆ که سی سییه می تاک، چونکه له شیوهی خواروودا هه ره لهو حالدا دهرده که ویت، که مفعوله که تاکی سییه م بیت، وهک: گرتوومه، دیتوومه.

تیبینی دوهم:

وا ده بیت ئهم صیغهیه بهم جوهری خواره وه به کار ده هینریت، وهک:

گرتوومت - گرتووهتمان

گرتووهت - گرتووهتتان

گرتووهتی - گرتووهتیان

له زاری بلباسه تیدا، ئهم صیغهیه ش شیوهی تایبهتی خۆی هیه، وهک:

گرتوومه گرتوونه

گرتووته گرتووه

گرتوویه گرتوویانه

ئەمنم گرتووه ئەمن گرتووه

ئەتۆت گرتووه ئەوهو گرتووه

ئەوی گرتووه ئەوان گرتووه

ئەم صیغەییە بلباسەتی وەک لە پیشەوه جارێکی تر روون کرایەوه لە حاڵی تایبەتی خۆیدا بەکار دێت.

لە حاڵەتی نهفیدا ئامرازی (نە) لە پیشەوه دێت، بەدوا ئەودا راناوی لکاوی فاعل دێت و بەدوا ئەودا دارشتنی تایبەتی صیغە کارەکه، وەک:

من نهمدیوه ئیمه نهماندیوه

تۆ نهتدیوه ئیوه نهتاندیوه

ئەو نهیدیوه ئەوان نهیاندیوه

چوارەم - کاری رابردوی دوور

۱- جوۆری دروستکردنی تی نهپەر:

آ- لە زاری کرمانجیی سەرودا: لە پیشەوه راناوی نهلکاو، بە دوا ئەودا صیغە رابردوی رههق (مطلق)ی تاکی سییەم، ئەنجا کاری (بوو) لە صیغە رابردوی رههق (مطلق) له گەڵ راناوی لکاوی خۆیدا، وەک:

ئەز نهفستبووم ئەم نهفستبوون (ئەم نهفستبوون - بادینانی)

تو نهفستبووی ههون نهفستبوون

ئەو نهفستبوو ئەو نهفستبوون

لە نهفیشدا ئامرازی (نە)ی نهفی دهخړیته پیش کارەکهوه، وەک:

ئەز نهفستبووم ئەم نهفستبوون

ب- لە زاری کرمانجیی خوارودا: لە پیشەوه راناوی نهلکاو دێت (دهشتوانريت چاوی لی ببۆشریت) بە دوا ئەودا صیغە رابردوی رههق (مطلق)ی تاکی سییەم، ئەنجا کاری (بوو) لە صیغە رابردوی رههق له گەڵ راناوی لکاوی خۆیدا، وەک:

من نوستبووم	ئیمه نوستبووین
تۆ نوستبووی	ئۆوه نوستبوون
ئەو نوستبوو	ئەوان نوستبوون

بۆ نەفیش ئامرازی (نە)ی نەفی دەخریتە پێش کاری یەكەم، كە کاری بنجییه،
وەك:

من نەنوستبووم - ئیمه نەنوستبووین

۲- جۆری دروستکردنی تێپەر:

ا- لە زاری کرمانجیی سەرودا:

لە پێشەوه راناوی نەلکاوی تێپەر، بە دوا ئەودا قەدی کار، ئەنجا صیغەی
رەبەقی رابردووی کاری (بوون) دیت، وەك:

من دیتبوو	مە دیتبوو
تە دیتبوو	وە دیتبوو
وی (وێ) دیتبوو	وان دیتبوو

ب- لە زاری کرمانجیی خوارودا:

دەشتێ لە پێشەوه راناوی نەلکاو بیت یان نەیت، ئەنجا قەدی کار، بە دوا ئەودا
صیغەی رەبەقی رابردووی کاری (بوون)، لەگەڵ راناوی لکاوی تێپەر دیت، وەك:

دیتبووم	دیتبوومان
دیتبووت	دیتبووتان
دیتبووی	دیتبووتان

جۆرهکانی کاری رابردووی ئینشائی

لیژنە لەمەوبەر لە رابردووی ئیخباری و جۆرهکانی و چۆنیتی داریشتنی و
نەفییان لە تێپەر و تێ نەپەردا دوا، ئەوا لەمەولاش لە رابردووی ئینشائی و
جۆرهکانی دەدوین (جاری) بۆ دۆزینهوهی زاراوهی مونساب بۆ هەرچۆرێک لە
جۆرهکانی رابردووی ئینشائی لیژنە ئەو دەرڤهتە نەبوو تییدا خەریک بیت، بۆیه
ئەم کارە بۆ کاتیکی تر تەرك کرد.

[روونکردنه وه:

ئهم تهرزه دوا خستنه ی هندی کاری ئه و تو که خه ریکبوونی به زیاده وهی دهویست، له وه وه بوو که لیژنه وای چاوه روان ده کرد دوا ی ته و او بوونی هه موو لیکۆلینه وه کانی، به ره هه مه که ی بخریته بهر چاوانه وه؛ به ئومید بوو له و ماوه یه دا که م و کورتیه که هه بیته بیانبریته. به لام خیرا کردن له بلا و کردنه وهی به ره هه مه که ماوه ی پوخته کردن و چاو پیداکێرانه وهی له دهست لیژنه دهره ینا، بۆیه یه له هندی جیگه دا لیکۆلینه وه کان به ناته وای ماونه ته وه.

دهمراستی لیژنه]

یه که م - ئه و صیغه ئینشائییه ی که ده و ستیته بهرانبهر رابردووی ئیخباریه ره به ق (مطلق).

۱- جوۆی دروستکردنی رابردووی ئینشائی ره به قی تی نه پهر:

آ- له زاری کرمانجیهی سه روودا: له پێشه وه راناوی نه لکاوی کاری تی نه پهر دئ، به دوا ئه ودا صیغه ی رابردووی ره به ق (مطلق) دئ، ئه نجا صیغه یه کی تایبه تیه ی داریژاو له کاری (بوون) دئ، که بۆ دهربرینی واتای ئه و تهرزه رابردووه دروست کراوه، به پتی خسته ی خواره وه له گه ل راناوی لکاوی پتویستی صیغه که، وهک:

ئەز نەفستبام ئەم نەفستبان - نەفستباين (بادينانی)

تو نەفستباي ههون نەفستبان

ئەو نەفستبا ئەم نەفستبان

له حاڵی نه فیشدا ئامرازی (نه) ی نه فی ده خریته پیش کاره که وه و ده بیته:

ئەز نەنەفستبام ئەم نەنەفستبان

ب- له زاری کرمانجیهی خواروودا: لیژنه سه ره له نوێ که وه ته وه موناقه شه ی بنج و بناوانی داریشتنی ئه و صیغانه سه رنجیکیشی گرت هه ندی جودا وازی که هیه له نیوانی زاری سلیمانی و زاره کانی تری کرمانجیهی خواروو، ئهم ده مه ته قیه هه موو کاتی کۆبوونه وه ی خایاند.

مامۇستا مەسعود بە پىتى لىكدانەۋە و بەرۋاردى خۆى لەولايەنى بەرانبەر
يەكتربوونى صيغەكانى ئىخبارى لەگەل صيغەكانى ئىنشائى ئەم مىسالانەى
خوارەۋەى ھىنايەۋە، كە ھەر جارە صيغەيەكى ئىنشائى وەرامى صيغەيەكى
ئىخبارى بەرانبەر خۆى دەداتەۋە.

يەكىك دەلىت: تۆ گۆشتەكەت خواردوۋە.

ئەۋى تر دەلىت: ئەگەر خواردبىتم خوا بىگىت.

يەكىك دەلىت: لىت گەرابان گۆشتەكەت دەخوار.

ئەۋى تر دەلىت: ئەگەر بىمخواردبايە دەمتوانى.

يەكىك دەلىت: تۆ بەر لە ھاتنىم گۆشتەكەت خواردبوۋ.

ئەۋى تر دەلىت: ئەگەر خواردبوۋىام لىتوم چەۋر دەبوۋ.

ۋەك من تى بگەم لە بىنەرەتدا ئەم صيغانە بەم جۆرە يەكتەر عەكس دەكەۋنەۋە.
كە ئەمە دەلىلى ھەندەيە ھەر صيغەيەك لە ئىخبارىدا صيغەيەكى تايىبەتى
بەرانبەر ھەيە لە ئىنشائىدا، ياخود زەمانى صيغەيەكى ئىخبارى لە يەكى لە
صيغەكانى ئىنشائى ديار دەكەۋىت، بەلام ئىمكان ھەيە بگوتىت بە ھۆى ئەۋەۋە
كە رىزمانى كوردى لە زوۋىكەۋە تۆمار نەكراۋە و سەبارەت بە وردەكارىيەك كە
لەو صيغانە و زەمانەكانىندا بەكار ھىتراۋە بە مرورى كات لە وتوۋىژدا ۋادەبىت
تىكەل پىكەلى لە نىۋانىندا پەيدا دەبىت. ئەركى زمانەۋانىش ئەۋەيە لە ھالى
ۋەھادا تىكەل پىكەلى نەھىلى و ھەلە راست بىكاتەۋە. [قسەكانى مەسعود
مەھمەد لىرەدا كۆتايىيان ھات].

دروستكردى رابردوۋى ئىنشائى لە كرمانجى خواروۋدا بەم جۆرە دەبىت:

لە پىشەۋە رابردوۋى رەبەق (مطلق) دى، ئەنجا صيغەى تايىبەتى راگەياندى
(انشاء وتمنى) كارى (بوون) لەگەل راناۋى لكاۋى كەسەكە دى، ۋەك:

رۆىشتبام رۆىشتباين

رۆىشتبايت رۆىشتبان

رۆىشتبا رۆىشتبان

بۆ نەفیش ئامرازى (نە)ى دىتە پىشى و دەگوتىت:

نەرۆىشتبام نەرۆىشتباين

تییینی:

ناوچهی سلیمانی ئەم صیغە بەکار ناهێن.

۲- جوۆری دروستکردنی رابردووی ئینشائی رەبەقی تیپەر:

آ- لە زاری کرمانجیی سەرودا: لە پیشەوێ راناوی نەلکاوی کاری تیپەر، بە دوا
ئەودا قەدی کار (کە بریتییه لەو هیندە دوا قەرتاندنی نونی چاوی
دەمیتیتەو) دێ، بە دوا قەدا صیغە راکەیانندی (انشاء و تمنی) لە کاری
(بوون) دێ، وەک:

من گرتبا مه گرتبا

ته گرتبا وه گرتبا

وی، وێ، گرتبا وان گرتبا

بۆ نەفیش ئامرازی (نە)ی نەفی دەخړتە پیش کارەکەو و دەگوتریت:

من نه گرتبا مه نه گرتبا

ب- لە زاری کرمانجیی خوارودا: لە پیشەوێ قەدی کارەکە، ئەنجا صیغە
تایبەتی (انشاء و تمنی) کاری (بوون) لەگەڵ راناوی لکاوی تیپەر دێ، وەک:

من گرتبام ئێمه گرتبامان

تۆ گرتبات ئێوه گرتباتان

ئەو گرتبای ئەوان گرتبايان

بۆ نەفیش ئامرازی (نە)ی نەفی لە پیشەوێ دێ، بە دوا ئەودا راناوی لکاو،

ئەنجا قەدی کارەکە و صیغە (انشاء و تمنی) کاری (بوون) دێ، وەک:

نه مگرتبا نه مانگرتبا

نه تگرتبا نه تانگرتبا

تییینی:

ناوچهی سلیمانی ئەم صیغە بەکار ناهێن.

دووەم - ئەو صیغە ئینشائییهی کە دەوێستیتە بەرانبەری رابردووی بەردەوامی

ئىخبارى:

۱- جۆرى دروستکردنى رابردووى ئىنشائى بهرانبهر رابردووى بهردهوامى تى نهپەر:

آ- له زارى کرمانجی سهرودا: له پيشهوه راناوى نهلکاووى کارى تى نهپەر دى، به دواى ئامرازى (ب) دى، نهجا قهدى کارهکه، دوا ئو صیغهى تايبهتیی کارى (بوون) دى، وهک:

ئەم بنقستبام	ئەز بنقستبام
هوون بنقستبان	تۆ بنقستبای
ئەو بنقستبان	ئەو بنقستبا

بۆ نهفیش ئامرازى (نه)ى نهفى دهخريته جى ئامرازى (ب)، وهک:

ئەز نهنقستبام ئەم نهنقستبان

ب- له زارى کرمانجی خوارودا: له زارهدا بۆ ئەم صیغهى له وینهیهک زیاتر ههیه، وهک:

بنوستبام
بنوستبامایه
بنوستمایه

مامۆستا مهسعوود دهلێت: بهلای منهوه شیوهی یهکهه (بنوستبام) رهسهنه، چونکه ههموو ماكهكانى صیغهكهى تیدا مهوجوده، وهک پیتی (ب)ى ئىنشائى، قهدى کارى (نووستن)، صیغهى تايبهتیی «تمنى و انشاء»ى کارى (بوون) لهگهڵ راناوى لكاو. شیوهى دوهم (بنوستبامایه) زیادتیکی هاتووته سهر بۆ مهبهستیک که دهبيت له ئەسلهكهى بکوژرێتهوه، ئایا بۆ ئارایشته یا ئاواته یا شتیکی تره.

شیوهى سێیهه (بنوستمایه) که تايبهتیی سلیمانییه، صیغهى ئىنشائى کارى (بوون) که گوتمان (با)یه سهرلهبهرى قرتاوه.

۲- جۆرى دروستکردنى رابردووى ئىنشائى بهرانبهر رابردووى بهردهوامى تپپەر:

آ- له زارى کرمانجی سهرودا: له پيشهوه راناوى جودای کارى تپپەر دى، نهجا

ئامرازی (ب) ی ئینشائی (ئیزن، ئەمر، روخسەت) ئەوجا قەدی صیغە ی کاری
رابردوو، بە دوا ی ئەودا صیغە تایبەتییەکی کاری (بوون) دئی، وەک:

من بکریا مە بکریا

تە بکریا وە بکریا

وی، وئی بکریا وان بکریا

بۆ نەفیش ئامرازی (نە) ی نەفی دیتە جێی ئامرازی (ب) ی ئینشائی و دەبیته:

من نەکریا مە نەکریا

ب- لە زاری کرمانجیی خواروودا: لەم زارەدا ئەم صیغە ی سێ جوۆری هەیە:

۱- ئامرازی (ب) ی ئینشائی لە پێشەو، ئەنجا راناوی لکاوی کاری تێپەر، ئەنجا

قەدی کارەکە، بە دوا ئەودا صیغە تایبەتی کاری (بوون)، وەک:

بمکردبا بمانکردبا

بتکردبا بتانکردبا

بیکردبا بیانکردبا

۲- صیغە ی پێشو وەک خۆی دیتەو و (ایە) ی دەخریتەسەر، بەلام چونکە صیغەکی

کوژتایی بە پیتی (۱) هاتوو، پیتی (۱) ی دووهم لە (ایە) قرتاوه، بووئته:

بمکردبا یە بمانکردبا یە

۳- لە زاری ناوچە ی سلێمانی صیغە ی تایبەتی کاری بوونی (با) دەقرتیت و

دەبیته:

بمکردایە بمانکردایە

بۆ نەفیش ئامرازی (نە) دیتە جێی ئامرازی (ب) ی ئینشائی، وەک:

نەمکردبا نەمانکردبا

تێبینی:

وا دەرەکەوئیت سەلیقە ی کوردی تێ گەیشتوو سڕوشتی (ب) کە داخوازی

بوون و کردن دەکات کۆ نابیتەو لەگەڵ ئامرازی (نە) ی نەفی، کە نەبوون و نەکردن

را دەگەیهنیت، بۆیە لە هیچ صیغەکیدا ئەم دوو ئامرازە کۆ نابنەو، واتە کە نەفی

هات (ب) دەقرتیت.

سیٔهم- ئەو صیغە ئینشائیەیی که دەهەستێتە بەرانبەر رابردووی نزیکی ئیخباری:

۱- جۆری دروستکردنی رابردووی ئینشائی بەرانبەری نزیکی ئیخباری تۆ نەپەر:
 آ- لە زاری کرمانجیی سەرودا: لە پیشەوێ راناوی جودای کاری تۆ نەپەر، ئەنجا قەدی کارەکه، لەپاشاندا صیغەیی تایبەتی کاری (بوون) بە راناوی لکاوهوه، وهک:

ئەم نەفستەم	ئەم نەفستەن (ئەم نەفستەن - بادینانی)
تو نەفستی	هوون نەفستەن
ئەو نەفستەت	ئەو نەفستەن

بۆ نەفیش ئامرازی (نە)ی نەفی بە دوا راناوی جودادا دیتە پیش کارەکه و دەبێتە:

ئەم نەفستەم ئەم نەفستەن
 ب- لە زاری کرمانجیی خوارودا: لە پیشەوێ قەدی کارەکه، ئەنجا کاری تایبەتی (بوون) بە راناوی لکاوی کاری تۆ نەپەرەوه، وهک:

نوستەم	نوستەن
نوستی	نوستەن
نوستی	نوستەن

بۆ نەفیش ئامرازی (نە)ی نەفی دەخړیتە پیش صیغەکه، وهک:
 نەنوستەم نەنوستەن

۲- جۆری دروستکردنی رابردووی ئینشائی بەرانبەری نزیکی ئیخباریی تێپەر:
 آ- لە زاری کرمانجیی سەرودا: لە پیشەوێ راناوی جودای کاری تێپەر، بە دوا ئەودا قەدی کار، ئەنجا صیغەیی تایبەتی (بوون) دی، وهک:

من گرتەم	مەگرتەت
تە گرتەت	وێ گرتەت
وێ، وێ گرتەت	وان گرتەت

دهشیت کۆتایی صیغه که (بیت) یاخودت (بیتن) بیت له بری (بت)، کاره کهش بهم جوړه بیت:

من گرتبیت من گرتبیتن
مه گرتبیت مه گرتبیتن

بۆ نه فیش ئامرازی (نه) ی نه فی به دوا راناودا دیته پیش صیغه که و ده بیته:

من نه گرتبت من نه گرتبیت من نه گرتبیتن

ب- له زاری کرمانجی خواروودا: له پیشه وه قه دی کار ئه و جا صیغه ی تایبه تی کاری (بوون) به راناوی لکاوی کاری تیپه ره وه دیت، به لام له وینه یه ک زیاتر بۆ ئه م صیغه یه به کار دیت:

شیوه ی یه که م: قه دی کار + صیغه ی تایبه تی کاری (بوون) له گه ل راناوی کاری تیپه، وهک:

گرتبم گرتبمان
گرتبت گرتبتان
گرتبی گرتبیان

شیوه ی دوهم - قه دی کار + صیغه یه کی درێژتری کاری (بوون) له صیغه ی شیوه ی یه که م + راناوی لکاوی کاری تیپه، وهک:

گرتبیتم گرتبیتمان
گرتبیتن گرتبیتتان
گرتبیتنی گرتبیتیان

بۆ نه فی له ههردوو صیغه دا ئامرازی (نه) ی نه فی له پیشه وه دیت، به دوا ئه ودا راناوی لکاو، ئه و جا قه دی کار، به دوا ئه ویشدا صیغه ی تایبه تی کاری (بوون) دیت، وهک:

نه مگرتبی نه مانگرتبی

[روونکردنه وه:

ئه م صغه یه بۆ هه موو که سه کان سی جوړی هه یه: نه مگرتبی، نه مگرتبیت، نه مگرتبیتن - نه یانگرتبی، نه یانگرتبیت،

دهمراستی لیژنه

چوارهم- دروستکردنی صیغه ی ټینشائی رابردوو که دهکه وټته بهرانبهر رابردووی دووری خه بهری:

۱- جوړی دروستکردنی رابردووی ټینشائی بهرانبهر دوور خه بهری تې نه پهر:

آ- له زاری کرمانجی سهرودا: له پېشه وه راناوی جودای کاری تې نه پهر دې، به دوا ئه ودا صیغه ی رابردووی ټینشائی کاری (بوون) بۆ که سی سیته می تاک، دوا جار صیغه ی تایبه تی ټینشائی کاری (بوون) له گه ل راناوی لکاو، وهک: ئه ز نهفستبوویاما ئه م نهفستبوویانا (ئهم نهفستبوویانا: بادینانی)

توو نهفستبوویا هون نهفستبوویانا

ئو نهفستبوویا ئو نهفستبوویا

بۆ نهفیش ئامرازی (نه) دهچته پېش قه دی کاره که وه، به دوا راناوه جودا که دا، وهک:

ئه ز نهفستبوویاما ئه م نهفستبوویانا

ب- له زاری کرمانجی خوارودا: ئه م صیغه یه دوو جوړی هیه:

أ- جوړیکی گشتی: له پېشه وه قه دی کاری رابردوو «به لادانی نونی چاوگ» ئینجا قه دی کاری رابردووی (بوون) به دوا ئه ودا صیغه ی ټینشائی تایبه تی (بوون) له گه ل راناوی لکاو تې نه پهر، وهک:

نوستبوویام نوستبوویاین

نوستبوویایت نوستبوویان

نوستبوویا نوستبوویان

ب- جوړی ناوچه ی سلیمانی: له م جوړه دا تایبه تی ټینشائی که ی کاری (بوون) دهقرتیت، له شوینی ئه ودا زیادیکی تایبه تی به راناوی لکاو وه دې، به شوین قه دی کاری ئه سلیدا له شکلی رابردووی دوور، یاخود دهتوانین بلین له پېشه وه قه دی کاری ئه سللی له صیغه ی رابردووی دوور به راناوه دیت ئینجا

ئەو زىيادىيە تايىبەتايىيە كە جىگەي صىغەي ئىنشائىيە تايىبەتايىيە كەي كاري
(بوون) دەگىرتەو، وەك:

نوستبوومايە نوستبوويناىە

نوستبوويتايە نوستبوونايە

نوستبووايە نوستبوونايە

بۆ نەفەش ئامرازي نەفى (نە) لە پىشەو دەي بەي گۆرینی هېچ كەرتىك لە
صىغەي كارەكەدا، وەك:

نەنوستبووبام نەنوستبووبايىن

ياخود لە شىوئەي سلىمانى:

نەنوستبوومايە نەنوستبوويناىە

۲- جۆري دروستكردنى رابردووي ئىنشائى بەرانبەر دووري ئىخبارىي تىپەر:

آ- لە زارى كرمانجىي سەرودا: لە پىشەو راناوي جودا ئىنجا قەدى كاري
رابردو، بە دواي ئەودا صىغەي ئىنشائىي تايىبەتايى كاري (بوون) دەي وەك:

من گرتبووا مە گرتبووا

تە گرتبووا وە گرتبووا

وى، وئى گرتبووا وان گرتبووا

بۆ نەفەش ئامرازي (نە)ي نەفى دىتە پىش كارەكەو، وەك:

من نەگرتبووا مە نەگرتبووا

ب- لە زارى كرمانجىي خواردوودا: لىرەشدا دوو جۆر هەيە:

أ- جۆري گشتى: لە پىشەو قەدى كار، ئەوجا صىغەي ئىنشائىي تايىبەتايى كاري
(بوون) لەگەل راناوي لكاوي كاري تىپەر دەي، وەك:

گرتبووبام گرتبووبامان

گرتبووبات گرتبووباتان

گرتبووباي گرتبووبايان

ب- جۆري ناوچەي سلىمانى: لە پىشەو قەدى كاري رابردووي دوور لەگەل راناوي

لکاوی کاری تیپه پ دئ، ئینجا ئەو زیادییە تایبەتییهی که جیی صیفه
تایبەتییه کهی کاری (بوون) دهگریتهوه، وهک:

گرتبوومایه گرتبوومانایه

گرتبووتایه گرتبووتانایه

گرتبوویایه گرتبوویانایه

له حالئ نهفیدا:

نهفی جووری گشتی:

نه مگرتبوویا نه مانگرتبوویا

نه تگرتبوویا نه تانگرتبوویا

نه یگرتبوویا نه یانگرتبوویا

نهفی شیوهی سلیمانی:

نه مگرتبوایه نه مانگرتبوایه

نه تگرتبوایه نه تانگرتبوایه

نه یگرتبوایه نه یانگرتبوایه

تیبینی:

تهعریفی کاری رابردوو کاتی خوئی دوا خرابوو تا له لیکۆلینهوهی کاری ئاینده
(مضارع) له کۆیوونهوهی په‌نجا و دووی پۆژی ۱۶ - ۶ - ۱۹۷۳ د تهعریفی بۆ
دانرا.

تهعریفی خوارهوهی کاری رابردوو له کۆیوونهوهی پۆژی باسکراوهوه، به‌ره‌ودوا،
گوێزرایه‌وه بۆ ئێره، ئەمه‌ش تهعریفه‌که‌یه:

«کاری رابردوو ئەو کاره‌یه که کاته‌که‌ی به‌سه‌رچوو بیت»

به‌لای لیژنه‌وه ئەم تهعریفه جامع و مانعه، واته (په به پێستی مه‌به‌سته)، چونکه
لیژنه هه‌موو ئەو تهعریفانه‌ی که بۆ کاری رابردوو دانراون له زمانی کوردی و
فارسی و عه‌ره‌بی و ئینگلیزی سه‌یر کرد، ئینجا گه‌یشه‌ ئه‌و تهعریفه.

له دوا ته و او بپوونی لیکو لینه وه له کاری رابردوو، لیژنه هاته سهر توژینه وهی له کاری ناینده (مضارع). بۆ ئهم مه بهسته لیژنه گه راپه وه بۆ ئهو ته عریفانه ی که له کتیبه جودا جودا کانی پیرماندا باس کراون. دیسان لیژنه به پتویستی زانی ته عریفیک بینیته وه، که هم له گه ل ته عریفی کاری رابردودا هاوئا ههنگ بیت، هم دهرفته ی رهخنه لیکرتنی نه دا:

«کاری ناینده، ئهو کاره یه کاته که ی ئیستا یا له مه ودوا دیت».

به لای لیژنه وه ئهم ته عریفه ش وهک هینه که ی پیشوو پر به پتستی مه بهسته.

[روونکردنه وه:

ده توانری، له ریتی به راوردکردن له گه ل ته عریفی کاری رابردودا

بگوتری «کاری ناینده ئهو کاره یه کاته که ی به سهر نه چوو بیت».

ئهم گوته یه ی «به سهر نه چوو بیت» ئیستا و دواتریش ده گریته وه.

دهمراستی لیژنه]

دروستکردنی کاری ناینده:

لیژنه هاته سهر جوړی وهرگرتنی کاری ناینده؛ جارێ له وه کو لیه وه که ئایا کاری ناینده له چاوگ یا له کاری رابردوو یا رهگی کار وهرده گیریت. له دوا مونا قه شه یه که ی زوړ و ئیستی قرا ی گه لیک له کاره کانی زمانی کوردی لیژنه گه یشته ئهو باوهره که وا دروستکردنی کاری ناینده له کوردیدا تابع به یهک دهستوور نییه، وه لیکو لینه وهی ئهو باسه ریگه بۆ تاکه یاک رای دهرناکات. بۆ روونکردنه وه ده لێن لیره به پیشه وه نووسه ران گو توویانه کاری ناینده دهشی له سی ریگه وه وهرگیری:

۱- ریتی چاوگ.

۲- ریتی کاری رابردوو.

۳- ریتی رهگی کار.

به لām لیژنه که هات ئهم قاعیدانه ی ته طبیق کرد به سهر نمونه ی کاره کانی

کوردي بۆي دهركهوت ئهو كارانه همويان يهك جوړ نين له لايهني چوښتيي مانه وهی رهگيان، وهيا نيسبته تي كاري رابردو له گهڼ ټايندهدا، هر تاقميك له كاري كوردي مومكينه بۆ خوځيان بكهونه ژير قاعيده يهك كه زور جودا بيت له قاعيده ي تاقميك ي تر، دهست نيشانكردني ئهو جوړه تاقمانه و تابع بوونيان به دهستوړيكي تايبه تيي خوځيان، بنده به ئيستيقراي زوري بهي كارهكان له زماني كورديدا، كه ئه مهش تا ئيستا كهس نه يكردوه (باييي ئه وه كه ليژنه ټاگدار بيت) وه كرنيشي كاتيكي ديريژتري دهويت له و كاته ي كه ليژنه به دهستيه وه هيه، له بهر ئه وه ليژنه هاته سهر ئه وه قه ناعه ته كه وا ئيشيك ئيستا له ئيماندا بيت بكرت له باره ي داناني دهستوړ بۆ كاري ټاينده له كورديدا ئه وه يه كه قاعيده ي بيگومان (مطر د) باس بكرت و دهستوړي بۆ دابنريت. ئه وه دهستوړانه ي كه شازيان (ريزه پ) تي دهكده ويت، وهيا دهشي پټيان بگوتريت (سه ماعي) بخريته دواتر.

له و قاعيدانه ي كه گومانيان تيډا نيه له دروستكردني كاري ټايندهدا ئه مانه ن:
 ۱- كاري ټاينده له كورديدا عه لامه تي تايبه تيي خوځي هيه كه ئه ويش (ده) يه، كه دهكه ويته سهره تا ي كاره كه وه. له شيوه ي ناوچه ي سليمانيدا ئه م (ده) يه به (ئه) تلفظ دهكرت، ههروه ا له ناوچه ي ئه رده لانيش. ليژنه وا به باش ده زانيت دوزينه وه ي هو ي ئه م گورانه له (ده) وه بۆ (ئه) به جي بهي لريت بۆ دراسه يه كي قوولتر^(۱).

له شيوه ي كرمانجي سهرودا ئه م (ده) يه به (د - di) تلفظ دهكرت، ئه مانه ش نمونه ي هه رسي جوړي عه لامه ته كه:

دهچم ئه روم دكرم

پيويسته ليره دا دووباره ي بكهينه وه له شيوه ي كرمانجي سهرودا له صيفه ي داهاتو (مستقبل) له جياتي (د) ئامرازي (دي) به كار ديت، وهك:

دي چم

دي كرم

(۱) ماموستا توفيق وهبي ئه م ليكولينه وه يه ي كردوه له و گوتاره ي كه له بهرگي يه كه مي گوڤاري كوړدا بلاويوه وه له ژير ناو نيشاني (ئه سلي پيته قالب ي «ئه» شيوه ي سليماني).

۲- ئەو کارانەى كە لە عەرەبىدا پتەيان دەلەن مطاوعە (جارى لىژنە زاراوہى - كارى روودان - ى) پتەشنىاز كرد بۆ ئەو جۆرە كارانە (وہ زۆربەيان كۆتايىيان بە پىتى (ا) دى دەستوورىكى روونيان ھەيە ھەمويان دەگرىتەوہ لەم نمونانەى خوارەوہ دەردەكەوئەت:

چاوك	رابردو	ئائىندە
رژان	رژا	دەرژى (دەرژىم - دەرژىن)
پسان	پسا	دەپسى (دەپسىم - دەپسىن)
سووتان	سووتا	دەسووتى (دەسووتىم - دەسووتىن)

ئاشكرايە كە دروستكردنى كارى ئائىندە لەو جۆرە كارانە، بەھىنانى ھەرفى موزارەعت لە پتەشەوہ و گۆرىنى ئەلفەكە بە (ئ) و فرىدانى نوونى چاوكەكە و ھاتنى راناوى لكاو پىك دىت.

تەيىنى:

لە كەسى سىيەمى تاكدا (ئ)ى كۆتايىيى كارەكە (راناو) نىيە و ئەلفەكەيە و بووہتە (ئ). بوون و نەبوونى راناوى لكاو بۆ كەسى سىيەمى تاك لە ئائىندەدا، باسىكە لەمەويەر لىژنە لىي دواوہ و ئەندامانى لە يەك باوہردا نەبوون دەربارەى.

۳- ئەو كارانەى كە كۆتايىيان بە پاشگرى (اندن) دىت، لەوانىشدا دەستوورىكى ئاشكرا ھەيە بۆ ھەرگرتنى ئائىندە ھەك لەم نمونانەدا دەردەكەوئەت:

چاوك	كارى رابردو	كارى ئائىندە
رژاندن	رژاندم	دەرژىنم
زىراندن	زىراندم	دەزىرىنم
پساندن	پساندم	دەپسىنم
ھەراندن	ھەراندم	دەھەرىنم

لە مانەشدا ئەلفەكە دەبىت بە (ئ) و، (دن) لە چاوكە كە فرى دەدرىت و راناوى لكاوى بە دواوا دىت، ھەلبەتە (دە) يا (ئە) يا (د)ى موزارەعتى بە پتەشدا دىت.

تېيىنى:

بۇ كەسى سىيەمى تاك كه دهگوتريت (دهرژينى، دهپسنى..)

به نيسبته ئو (ئ)يهى وا به كۆتايىي كارهكهوه، ههندى كەس باوهپى ئووهيه كهرتى راناوى لكاو بىت و تەواوى كارهكه (دهرژينىت، دهرپزىننىت) بىت. واته (ئ) به تەنيا بىت يا (يت) به راناوى دادەننىت و لەمانه كاك (نوورى عەلى ئەمىن) باوهپى وايه. بەلام بەلای مامۆستا مەسعوودەوه (دهرژينى و دهرپزىننىت و دهرپزىننىت) هەروەها هەموو كارى ئايندەى كەسى سىيەمى تاك راناويان نىيە و ئو زيادييهى له كۆتايىي كارهكهوه دىت زياديىكى (تصريفى)يه و هەر جاره به جورىك خو دهگۆرپىت به گۆيرهى مۆسيقاى وشەى كارهكه، وەك (دەكات، دەچىت، دەرژىت). ئەگەر ئەمانە راناو بوونايە نەدەبوو هەر جاره به وینەيهك خويان ديار بخەن، جگە لەمە دەبوايه بۆ «ئىسناد»ىش له رستەدا پەيدا ببنەوه، هەروەك دهگوتريت: «ئىمه جوانين - ئيوه جوانن» دەبوايه بگوترايه: «ئو جواننىت» ياخوت «جوانات» وەياخوت «جواننىت» چونكه له كوردیدا راناوى لكاوى كارى ئايندە دەبیتەوه ئەداتى ئىسناد هەروەك راناوى لكاوى كارى تىپەر «ت، م، ی، تان، مان، يان» دەبنە مضاف الیه (برام، برات، براى، برامان، براتان، برايان).

۴- ئو کارانەى كه كۆتايىيان به (ى) دىت، وەك لەم چاوگانەى خوارەوه دەرەكهوئىت (فرين، نالين، لەقین، تەپین، تەزین، زانین، نووسین، كۆشین، كۆشین، كپین) ئەویش دەستوورىكى دارىشتنى ئاشكرای تیدا بەدى دەكرىت:

چاوگ	رابردوو	ئاينده
تەزىن	تەزىم	دە (تەز)م
تاشين	تاشيم	دە (تاش)م
فرين	فریم	دە (فر)م

دروستکردنى موزاربعەكه به فریدانى (ى) كۆتايىي نوونى چاوگ و هاتنى ئىشارەتى موزارەعت له پىشەوه و ئەنجا راناوى لكاو له دوايیدا دەبىت. لهو نمونانەى تا ئىستا هاتوونە بەرچاوى لىژنە ئىستىثنايهك پەيدا نەبووه، مەگەر له

تاکه کاری (ژین) به‌ولاره که له زاری سلیمانیدا (ی) که‌ی ده‌میتته‌وه به خیلافی قاعیده. به‌لای لیژنه‌وه ئه‌صلی کاره‌که له ده‌ستور لانا‌دا به‌لام له زاری سلیمانیدا گۆرانی به سهردا هاتوو و کردوو‌یه‌تی به‌شاز (ریزه‌پ). ئه‌صلی کاره‌که له چاوگی (ژیان) هوه، وهرده‌گیرئ، ئه‌وسا دروستکردنی کاری موزاریع له‌م چاوگه به‌ر قاعیده‌ی «أفعال المطاوعة» ده‌که‌وئیت، به‌و پتیه ده‌گوت‌ئیت:

چاوگ	رابردوو	ناینده
سووتان	سووتام	ده (سووت‌ئ)م
ژیان	ژیام	ده (ژیئ)م

[روونکردنه‌وه:

لیژره به پیشه‌وه گوتوو‌مه که‌سی سی‌یه‌می تاک له رابردوی تی نه‌په‌ر و له هه‌موو ناینده‌دا راناوی لکاوی نییه، له‌به‌ر ئه‌مه به‌لای منه‌وه له‌و فیه‌لانه‌دا وه‌ک: (ده‌ته‌زیت، ده‌تاشیت، ده‌فریت... هتاد) دوو پیتی کۆتایی که (یت)ه راناو نین بگره به‌شیکی تصریفن وه‌ک (ده‌ته‌زیت، ده‌فریت).

ده‌م‌راستی لیژنه

ه- ئه‌و کارانه‌ی که کۆتایییان به (ت)دئ، سه‌رنجی لیژنه‌یان ڤاکتیشا له‌لانی ئه‌وه‌وه که زۆربه‌یان به‌ر ده‌ستووریکی تایبه‌تی ده‌که‌ون بۆ دروستکردنی ناینده لیتیان، له پیشه‌وه لیژنه ئیستیقرایه‌کی کرد له‌و ماوه‌یه‌ی که به‌ده‌ستییه‌وه بوو، بۆ دۆزینه‌وه‌ی ئه‌و جوهره کارانه تاگه‌یشت به ریک‌خستنی لیسته‌ی خواره‌وه:

«فرۆشتن، کرۆشتن، خستن، که‌وتن، گرتن، گه‌یشتن، بیستن، پاراستن، هاو‌یشتن، به‌ستن، خه‌وتن، بزووتن، ر‌یستن، گه‌ستن (که‌زتن)، به‌یشتن (بیژتن)، چ‌یشتن (چه‌شتن)، ر‌یشتن (رشتن)، ئه‌نگوتن، په‌ستن، گل‌وفتن، ژنه‌وتن، سه‌ره‌وتن، ل‌یستن (لستن)، خواستن، ئه‌نگاوتن، پالاوتن، په‌ستاوتن، قه‌لاشتن، گواستن (گواستنه‌وه)، شوشتن، نووستن، رو‌یشتن، خستن، گوتن، ه‌یشتن، ماشتن، داشتن، ناشتن، هاتن، مشتن، ئاخاوتن».

لهم کارانه‌دا به پیتی دهست بژاریک که لیژنه لپی کردن - ئەمانه‌ی خواروه به دهستووریکی بی ته‌گه‌ره ده‌که‌وون:

«کرۆشتن، فرۆشتن، کوشن، که‌وتن، بزووتن، بیستن، به‌ستن، قۆستنه‌وه، خه‌وتن، ریستن، گه‌ستن (گه‌زتن)، بیشتن (بیژتن)، چیشتن (چیژتن)، مشتن (مژتن)، ریشتن (رشتن)، ئەنگووتن، په‌ستن، گلۆفتن، ژنه‌وتن، سره‌وتن، لیستن (لستن)».

دروستکردنی کاری ناینده له‌و چاوگانه به جوړیکی گشتی بهم پتیه ده‌بی: له پتیه‌وه حه‌رفی موزاره‌عت ئەنجا قه‌دی کار دیت و پیتی (ت)ی کو‌تاییی کار و (ن) چاوگی ده‌قرتین و ده‌بنه:

چاوگ	رابردو	ناینده
فرۆشتن	فرۆشتم	ده (فرۆش)م
که‌وتن	که‌وتم	ده (که‌و)م
بزووتن	بزووتم	ده (بزوو)م
بیستن	بیستم	ده (بیس)م

هه‌ندی تیبینی هه‌یه وه‌ک ئەوه‌ی ئەو کارانه‌ی پیتی (ش)یان تیدایه، له پیش پیتی (ت)ه‌وه، به‌زوری له موزاری‌عدا ده‌بن به (ژ)، وه‌ک:

کوشتن	ده‌کوژم
کرۆشتن	ده‌کرۆژم
ناشتن	ده‌نێژم
بیشتن	ده‌بیژم

پیتی (ش) و پیتی (ژ) له یه‌کتیری نزیکن، ده‌شی به یه‌کتیری بگۆڕینه‌وه. ئەو ئیحتماله‌ش هه‌یه له بنه‌ره‌دا وشه‌کان «کوژتن» و «کرۆژتن» بووبن و پیتی «ژ» تییاندا گۆرابی به «ش» چونکه پیتی «ژ» له‌گه‌ل پیتی «د» زیاتر ده‌گونجیت و پیتی «ش» له‌گه‌ل پیتی «ت».

تیبینی دووهم ئەوه‌یه وشه‌ی «به‌ستن» و «بیستن» واده‌بیت موزاری‌عه‌که‌یان پیتی

«ت» هکەیان دەمئێت و دەگوتریت «دەبەستم و دەبیستم» و اش دەبێت «ت» هکە دەقتریت و بە پێی دەستوور دەبنە «دەبەسم و دەبیسسم».

وشەی «گەستن» یش لە موزاریعدا «س» هکە دەبێتە «ز» کە ئه‌ویش لە تلفظدا زۆر لە دەنگی (س) نزیکە. ئیمکانیش هەیە وشەکە لە بنه‌ڕەتدا «گەزتن» بووبێت بەلام «ز» هکە گۆراییەت بە «س» چونکە دەنگی (س) حەز لە دەنگی (ت) دەکات دەنگی (ز) یش حەز لە (د) دەکات.

ئەو چاوانەکانی کە لە برگەی یەكەم وەیا دوومیاندا پیتی «ا»یان تێدا یە، وەك: «ناشتن، پاراستن، ئەنگاوتن، پالاوتن، پەستاوتن، قەلاشتن، گواستنه‌وه» دەستوورێکی تایبەتیان هەیە هەموو تێیدا بەشداری: لە موزاریعدا پیتی (ا) هکە دەکریت بە (ئ) و لەسەر قاعیدەی ئەسلی، «تن» هکە دەقتریت و دەبنە «دەپاریزم، دەنەنگیوم، دەپالێوم، دەپەستیوم، دەقەلێشم، دەگۆزێمه‌وه، دەنێژم».

لە «خواستن، گواستنه‌وهی» دا دیسان «س» هکە دەبێتە «ز» ئه‌ویش وەك ئەو (س) هە لەمەوپێش لێی دواين. چاوانی «خواستنه‌وه» بەر ئەم دەستوورە ناکه‌ویت و «ا» هکە ناگۆرێت بە (ئ).

[روونکردنه‌وه:

لە زۆر لە هه‌جەدا (گواستنه‌وه) ش هەر دەبێتە (دەگوزامه‌وه) وەك (دەخووزامه‌وه). دەتوانم بلێم ئەم دوو وشەیه دەنگه‌کە (ا) تێیاندا ده‌که‌وێتە ناو برگەی یەكەمه‌وه. وشەی (دەگۆزێمه‌وه) لە کاری (گۆزێانه‌وه) وه‌رگیراوه و چووته‌ له‌هه‌جە ئاخاوتنه‌كانه‌وه.

دەمراستی لیژنه

لە چوار چاوانی «هاتن، ناشتن، ماشت، داشتن» دووه‌کە سەرمتا، واتە «هاتن، ناشتن» قاعیدەیه‌کیان هەیە کە دەبنە «دیم، دەنێژم»: پیتی «ا» لە هەردووکیاندا دەبێتە «ئ» و دوو پیتی «تن» یش دەقترێن، ئەوەنده هەیه ئاینده‌ی «هاتن» کورت کراوته‌وه لە «ده‌هێم» هه‌و بووه‌ به‌ (دیم). ماشت و داشتن دەبن بە «ده‌مالم و ده‌دیرم» کە هەردووکیان شان. بەلام لە زاری کرمانجیی سەرودا وشەی ماشت پیتی «ل» ی تێدا یە و «مالشتن» ه. به‌و پێیه‌ موزاریعی ئەم وشەیه لە زاری سەرودا

که متر له ئەسلی خۆی دوور که وتووێتەوه. ئایندهی «داشتن» که دەبیتهوه «دەدێرم»
دەگەریتەوه بۆ «دێران»، ئەویش هەر به واتای ئاودانه.

له سێ چاوگی «ڕۆیشتن، شۆشتن، نووستن» ظاهرهیهک دەردهکهوێت وهک
دەستوور که بریتیه لهوه ههموو پیتەکانی دواي پیتی «و» دەقرتین و
مضارعەکیان دەبیته «دەرپۆم، دەشۆم، دەنووم». ئەم قاعیدهیه هەر بۆ ئەو جۆره
چاوگانه دەبیته که پیتی «و» له دواي یهکههه پیتی چاوگه که وه بیته، که کهوته دواتر
به قاعیده ناکهوێت، وهک «گلۆفتن، کرۆشتن، فرۆشتن».

[روونکردنهوه:

ئەو چاوگه تائیهانی وهک: پهستاوتن، ئەنگاوتن، گواستنهوه... که
له برکهی دووه میاندا دهنگی ئەلف «ا» ههیه بهر ههمان قاعیدهی
کارهکانی وهک: ژماردن، هه ناردن، سپاردن، بواردن،
هه لپه ساردن... هه تاد دهکهون که له وانیشدا دهنگه کهی ئەلف «ا»
له ئایندهدا دهبیته «ئ» وهک: دهژمیهرم، دههه نیهرم، دهسپیهرم،
دهبوهرم، هه لده په سپیهرم. دیاره لهه کارانهدا که برکهی دووه میان
دهنگی ئەلفیان تێدایه فەر ق بهوه ناکرێ ئایا کارهکان دالین یاخود
تائی.

دهمراستی لیژنه

چی ده مینیتەوه له چاوگهکانی که خرا نه لیستهی سه ره وه هه موویان شازن و
قاعیدهی گشتی نایان گریتە، پێویسته چۆنه تیی دروستکردنی مضارعیان تاک
تاک له بهر بکرین.

٦- ئەو چاوگانهی که پیتی پیش (ن) چاوکیان پیتی (ا)یه، له هه مان کاتیشدا له
جۆری روودان (مطاوعه، وقوع) نین له موزاریعدا ئەلفه که یان ده په ریت، وهک:

چاوگ	رابردوو	ئاینده
کتلّان	کتیلام	دهکتیلم
وێران	وێرام	دهوێرم

لهو جوړه کارانه سهره راي دوو کاري پيشه وه نه مانه ي خواره وشي دوزيوه ته وه
که له م بابه ته بن:

پټوان، کيشان، هه لستان، هيتان، هه لهينجان، کوتان، پټچانه وه، شيلان،
کوڅان.

له م کارانه تيبينييه ک دهکريت که زوربه يان له جوړي تيپه پڼ، واپي دهچيت
نزيکي کاري تي نه پهر له رووي واتاوه له گهل کاري روودان (مطاوعه)، واي کردوه
سه ليقه ي کوردي خو بپاري زي له وه کاري تي نه پهر بخاته ژير نه وقا عيده ي نه کا
شوبه ي کوردي خو بپاري زي له وه کاري تي نه پهر بخاته ژير نه وقا عيده ي نه کا
شوبه ي مطاوعه ي لي بکريت. بويه تهنيا نه وه کاره تي نه پهراني که به ناشکرايي
خو له مطاوعه جودا دهکه نه وه که وتوونه ته بهر نه م قاعيده ي.

[روونکردنه وه:]

له ليسته ي سهره وه تهنيا دوو کاري (کوڅان و هه لستان) تي
نه پهرن. کاري هه لستان له (هه لوهستان) وه وهرگيراه،
نه سله که شي (وهستان) ه. کاري (وهستان) نه گهر به واتاي (پهک
که وتن له روښتن) بيت، دهکه ويته بهر به شي (مطاوع) و دهبي له
ناينده دا بگوتري (دهوهستيم).

جگه له مانه نه م کارانه ش هه ن که دهنگي نه لف تتياندا دهکه ويته
پيش نووني چاوگ و نهک هر (مطاوع) نين، تيپه پيشن:

پټکان، بيژان، نان، هيلان، دان، ديران، [به واتاي ناودان، له
ناينده دا دهبيته دهيرم]، جټوان، گټران، گويزانه وه. [بيگومان هي
تريش چنگ دهکه ون].

جگه له دوو کاري (نان، دان) نه واني تر هه موويان دهستوورين، له
ناينده دا به پټي دهستووري گشتي دهبنه (دهپيکم، دهبيژم،
دههيلم، دهديرم، دهجيوم، دهگيرم، دهگويزمه وه).

کاري نان که دهبيته (دهنيم) له بنه رهدا (نيان) ه، نه ویش به پټي
دهستوور گوړاوه بو ناینده. به لگهي (نيان) له م ديړه شيعره ي

حاجی مه‌لا عه‌بدو‌ل‌لا که بو شێخ عومهری بیاره‌ی هه‌ناردوو ه
ده‌رده‌که‌وێت:

«له‌ پاش بو‌سی‌ده‌ن و بو‌ی‌ده‌نی تام»

«نیامه‌ سه‌ر سه‌ر و چاو‌م به‌ ئی‌کرام»

کاری (دان) که ده‌بیته (ده‌ده‌م) ده‌بوو بیته (ده‌ده‌م). دیاره‌ له‌ کۆندا
رواله‌تیکی تری هه‌بووه‌، که ئێره‌ جێی لیک‌کۆلینه‌وه‌ی نابێته‌وه‌.

له‌ هه‌موو کاران ریزه‌یه‌تر کاری (مان)ه‌ که له‌ واتادا (مطاوع)ه‌
به‌لام له‌ تصریفدا وه‌ک ئه‌و کارانه‌ تصریف ده‌کری که (اندن)یان
پێوه‌یه‌ چونکه‌ ده‌بیته (ده‌میتم) وه‌ک (ده‌چیتم). له‌ فارسیدا
(ماندن)ه‌، ئه‌گه‌ر له‌ کوردیشدا وه‌ها مابایه‌وه‌ تصریفه‌که‌ی
(ده‌میتم)ی هه‌لده‌گرت.

ده‌م‌راستی لیژنه‌

۷- لیژنه (٦) چاوکی دۆزییه‌وه‌ که پیتی پێش نوونی چاوگییه‌که‌یان (وو) بێت، وه‌ک
(دروون، گروون، چوون، بوون، سوون، جوون).

دروون و گروون ده‌که‌ونه‌ به‌ر یه‌ک قاعیده‌ و له‌ موزاریعدا نوونی چاوگییان
ده‌یه‌رێت. به‌لام دوو تێبینیان تیدا به‌دی ده‌کریته‌ له‌ چاو چواره‌که‌ی تریان:

تێبینیی یه‌که‌م:

ئه‌وه‌یه‌ هه‌ردووکیان تێیه‌رن.

تێبینیی دووهم:

ئه‌وه‌یه‌ وه‌ک چواره‌که‌ی تر، واوه‌که‌یان نه‌که‌وتووته‌ دوا‌ی یه‌که‌م پیتی وشه‌که‌،
که‌واته‌ ئه‌م دوو کاره‌ تاقانه‌یه‌ی وا‌وی ده‌ستوورێکی تایبه‌تی خۆیان هه‌یه‌ و
مضارع‌که‌یان ده‌بیته (ده‌درووم، ده‌گرووم). له‌ چوار کاره‌که‌ی ترا (چوون و بوون)
واوه‌که‌یان له‌ مضارع‌دا ده‌ق‌رتێن و ده‌بنه‌ (ده‌چم، ده‌بم). ده‌میته‌وه‌ دوو کاره‌که‌ی
(سوون و جوون) که له‌ مضارع‌که‌یاندا واوه‌که‌یان نا‌ق‌رتیت و له‌ رواله‌تدا به‌ر
قاعیده‌ی (چوون) و (بوون) نا‌که‌ون و ده‌بنه‌ شاز (ریزه‌یه‌ر). به‌لام سه‌رنج ده‌ری

دهخا، ئەسڵەكەيان (ساوين) و (جاوين) بووه، وه ئیستا له هەندێ ناوچەى كوردستان هەر بەم جۆره لەكار دێن. له هەندێ جێگای تریش ئەلفەكەيان قرتاوه و بوون بە (سوین) و (جوین). كه حال واییت هەردووکیان بەر قاعیدەى چاوگی یایی دەكهون و بوونهته (دهساوم، دهسووم، دهجاوم، دهجووم) و هیچ کامێکیان له حەقیقەتدا شار نین.

۸- ئەو چاوگانەى كه حەرفى پێش نوونی چاوگیان (د)هیه و زنجیرهى چاوگی كوردی بهو كۆتاییی پى دیت [چونكه له پێش نوونی چاوگی یا (ا) یا (و) یا (ى) یا (ت) یا (د) دیت] وه بریتین له مانەى خواروه (كردن، بردن، مردن، شوژدن، شەردن، خواردن، بژاردن، ژماردن، بواردن، هاوردن، سپاردن، شاردن، ناردن، هەڵكەندن، هەڵپەساردن، راندن) به سەرئێش دەردەكەوت كه تاخمێکیان بەر دەستووری دەكهون، ئەو تاخمەش ئەو چاوگانەن كه به (اردن) كۆتایییان دى به ئیستسناى چاوگی (خواردن) چاوگەكان ئەمانەن:

(بژاردن، ژماردن، بواردن، سپاردن، شاردن، هەناردن، هەڵپەساردن). تێكڕای ئەمانە بەر دەستووری (اندن) دەكهون، كه له مضارعدا ئەلفەكەى دەبێت به (ئ) و دال و نوونهكەى دەقەرتێن، ئیتر دەبنە: دەبژێرم، دەژمێرم، دەبوێرم، دەسپێرم، دەشێرم، هەڵدەپەسێرم، دەهەنێرم [ئەمەى دوايیان، سواوه و بووه به «ناردن - دەنێرم»].

وهك گوتمان چاوگی (خواردن) كه موزاریعهكەى دەبێتە (دهخۆم) بیزۆكه دەبوو به پێى قاعیدە بێتە (دهخوێرم). له هەندێ شتیه بهشیكى ئەم بنجەى ماوه و دەلێن (دهخۆرم) هەریایی ئەوه له دەستووری لاداوه كه ئەلفەكەى نەكردووه به (ئ) و پەراندووێتى.

تێبینیهك لێرهدا دهكریت، ئەویش ئەوهیه لێژنه چاوگی (اندن)ى نەخستە ژێر قاعیدەى چاوگی دالى لهو رووهوه كه (اندن) تاكه صیغەى تێپەراندنە لێى دهوشیتەوه بخړیتە بەر دەستوورێكى تاییه، دیاریشه (د)ى (اندن) ئەسلى نییه صیغەى (تێپەر) هیناویهتى. به نيسبت چاوگی (راندن) كه له روالهتدا به (اندن) كۆتایی دیت و دەبوايه مضارعهكەى ببوايه (دهرێنم) كهچى (دهرانم)ه، به لێكۆڵینهوه دەردەكەوت، له بهكارهینانیشتا هیه چاوگەكەى (رانین)ه، كه

مه‌صده‌ریکی یایییه به پتی قاعیده‌ی چاوگی یایی له مضارعدا پتویسته (ین) بپه‌ریت، به‌و پتییه (ده‌رانم) له ده‌ستووری لانه‌داوه وهک ده‌ناسم، ده‌زانم.

شردن، بردن، مردن روا‌له‌تیا یه‌کێکه به‌لام وشه‌ی (مردن) له رووی ئه‌وه‌وه که «لازم - تێ نه‌په‌ر» ده‌بیت به‌جودا قسه‌ی لی بکریت (شردن و شو‌ردن) هه‌ردووکیان به‌یه‌ک واتان.

ئه‌و له‌هجه‌یه‌ی «شردن» به‌کار دیتیت له‌ مضارعدا ده‌یکاته‌وه «ده‌شۆم» بۆیه به‌ر قاعیده‌ی (شوشتن) ده‌که‌ویت و لی‌ره به‌ پێشه‌وه قسه‌ی لی کراوه، که‌واته ئه‌م له‌هجه‌یه به‌ریکه‌وت وشه‌ی (شردن) له وشه‌ی (شو‌ردن) ده‌و تیی که‌وتوه به‌لام وادیاره به‌ ته‌واویی تیتیدا جیگه‌ نه‌بووه که ئه‌سلی «شوشتن»ی له‌بیر بباته‌وه بۆیه له‌ مضارعدا ده‌که‌ریته‌وه.

(شو‌ردن) هه‌رچه‌ند چ هاو‌رپیی وه‌ک خۆی نییه بۆ خۆی به‌ر قاعیده‌ی وه‌رگرتنی مضارع ده‌که‌ویت له‌و رووه‌وه که ده‌بیته «ده‌شۆرم» و دوو پیتی «د، ن»ی لی ده‌قرتیت.

[روونکردنه‌وه:

به‌ پتی لیکدانه‌وه‌ی خۆم کاری (ده‌شۆرم) له‌ کاری (شو‌رین) ده‌وه وه‌رگیراوه که ئه‌ویش وه‌ک هه‌موو کاریکی یائی تصریف کراوه. به‌ نمونه (شو‌رین، گو‌رین، کو‌لین، نو‌رین، دۆزینه‌وه - هه‌روه‌هاش نووسین، تاشین، کرین...) سه‌رله‌به‌ریان به‌ قرتانی (ین)ی چاوکه‌که‌یانه ده‌بنه (ده‌شۆرم، ده‌گو‌رم، ده‌کو‌لم، ده‌نو‌رم، ده‌دۆزمه‌وه - ده‌نووسم، ده‌تاشم، ده‌کریم...) ئیتر مضارعی شو‌رینه بۆ شردن و شو‌ردن دیته‌وه.

[ده‌مراستی لیژنه]

دوو چاوگی «کردن، بردن» هه‌ردووکیان له‌ مضارعدا یه‌ک صیغه‌یان هه‌یه که ئه‌ویش مانه‌وه‌ی ته‌نیا پیتی یه‌که‌مه و قرتانی هه‌موو پیته‌کانی تر و هاتنی بزوی‌نیکیی لاوه‌کی «ه»یه به‌ دوا ئه‌ودا «ده‌که‌م، ده‌بهم».

مردن که لازمه‌ خۆی جودا کردووه‌ته‌وه له «کردن و بردن» له‌ مضارعدا به‌ر

قاعیده‌ی قرتانی «د، ن» ده‌که‌وئیت و ده‌بیته «ده‌مرم». له غه‌یری ئەم کارانه که خراڤه ژیر قاعیده و باسیان لێ کرا چەند فیعلێکی تر هەن وەک (ویستن) که مضارع‌ه‌که‌ی له به‌کاره‌ینانی ئیستادا ده‌بیته (ده‌مه‌وێ) و بیژۆکه، یاخۆت هەندێ کار کو‌تایییان به ئەلف دیت و به‌ر قاعیده‌ی چاوگی ئەلفی ناکه‌ون یاخود هەندێ کاری تر به ئیستیقرا معلوم ده‌کریت که دارشتنێکی تایبه‌تی خۆیان هه‌یه، تیکرای ئەم کارانه به‌جێ هه‌ستراڤ بۆ لیکۆلینه‌وه له دوا‌وژدا.

لیژنه له دارشتنی (کاری ئاینده) بووه‌وه و به پێویستی نه‌زانی له‌وه زیاتر درێژه‌ی پێ بدات، ئەوه‌نده هه‌یه لیژنه له‌و باوه‌ر‌ه‌دایه که چۆن‌یتیی دارشتنی کاری ئاینده و ریزه‌په‌ر‌ه‌کانی و چوونه ناو ورده‌کاریی ئەو باسه‌وه فه‌رمانی‌کی یه‌ک‌جار درێژه و خۆته‌رخانه‌کردن‌کی ته‌واوی ده‌وئیت، له‌به‌ر ئەوه چی تر له‌سه‌ر دارشتنی کاری ئاینده نه‌پ‌و‌یشت به‌لام ده‌بی ئەم تێبینیه گرن‌گه‌ی خواره‌وه بخاته به‌ر‌چاو:

له‌و ده‌ست‌و‌اوه‌ی که باس کران بۆ دارشتنی کاری ئاینده به‌ نیه‌سه‌ت که‌سی سییه‌می تاک‌ه‌وه چەند ده‌ست‌و‌و‌ری‌کی تایبه‌تی هه‌یه له‌ هی که‌سه‌کانی تر جودا ده‌بنه‌وه.

ده‌دیتریت له هه‌موو کاره‌کانی ئاینده‌دا بۆ که‌سانی یه‌که‌می تاک و کو و دووه‌می تاک و کو و سییه‌می کو پیتی پێش (راناو) له کاره‌که‌دا بۆ هه‌موو که‌سه‌کان یه‌ک پیته، وه‌ک:

ده‌خۆم - ده‌خۆین

ده‌خۆیت - ده‌خۆین

ده‌خۆن

ده‌که‌م - ده‌که‌ین

ده‌که‌یت - ده‌که‌ن

ده‌که‌ن

ده‌فرم - ده‌فرین

ده‌فریت - ده‌فرین

ده‌فرن

به لَام پیتی پیش ئم راناوانه له کاری کهسی سییه می تاکدا به ئه غلب
دهگۆریت و له هی کهسهکانی تر جودا دهبیتهوه و دهگوتری:

دهخوات

دهکات

دهفیریت

لیژنه به ئیستیقرا گهیشته دۆزینهوهی دهستوور بۆ جۆری گۆرانی ئه و پیتانهی
که گوتمان دهکهونه پیش راناوی کهسهکانهوه:

دهستووری یه کهم:

هموو ئه و چاوانهی که پیتان دهگوتریت چاوی (ئهلفی) تپهر بن یا تپه نهپهر
بن، تپه نهپهری عادهتی یا مطاوعه بن، له کاری ئایندهدا بۆ کهسی سییه می تاک
ئهلفه کهی دهبیته به (ئ)، وهک:

خووسان سووتان رمان (ئهمانه مطاوعه ن)

هه لستان (ئهمه تپه نهپهری عادهتییه)

کیلان پیوان شیلان (ئهمانه تپهر بن)

له و چاوانهدا صیغه ی کهسی سییه می تاک له ئایندهدا ئهلفه کهیان دهبیته (ئ)
و دهگوتریت:

دهخووسی

دهرمی

هه لدهستی

دهکیلی

دهپیوی

دهستووری دووهم:

بۆ داپشتنی صیغه ی مضارعی کهسی سییه می تاک له چاوی غهیر ئهلفی
دهبی سهیری صیغه ی مضارعی کهسهکانی تر بکریته، له وانهوه صیغه ی کهسی
سییه می تاک بدۆزیتهوه. لیژنه دهستوور که دهبیته به دوو به شهوه:

۱- ئىستىقرا دەرى دەخات كەوا لەو كارە موزارىعانهى كە پىتى پىش راناوہ
كەسىيەكان (ۆ) ياخوت (ە) بوو، بۆ كەسى سىيەمى تاك ئەلفىك بە دوا
واوہكەدا دىت و (ە)كەش بۆ خۆى دەبىتە (ا). بۆ نموونە:

دەخۆم دەخوا^(۱)

دەرۆم دەرۋا

دەكەم دەكا

دەخەوم دەخا

۲- ديسانەوہ ئىستىقرا دەرى دەخات كە ھەموو كارەكانى تر بۆ كەسى سىيەمى
تاك كۆتايىيان وەك چاۋگە ئەلفىيەكان بە (ئ) دىت، وەك:

دەچم دەچى

دەمرم دەمرى

دەفرم دەفرى

(۱) نوورى ەلى ئەمىن دەلىت وەك لەمەوبەر روونم كردووەتەوہ، ئەگەر كارى نايىندە
رەگەكەى كۆتايىيى بە پىتە بزۆينى (ۆ، ە) ھات وەك ئەو مىسالانەى سەرەوہ لە صىغە
كەسىيەكانى تردا جگە لە صىغەى كەسى سىيەم، ئەوا لە صىغەى كەسى سىيەمدا
لەبەر گرانبى تلفظ پىتە بزۆينى (ۆ) دەبىت بە (و)، وە پىتە بزۆينى (ە) دەبىت بە (ا) وە
راناۋى (ا) يا (ات) دەلكىنرەت بەو كارە مضارعانەوہ كە كۆتايىيان بە پىتە بزۆينى
(ۆ) دى، وە ھىچ يا (ت) دەلكىنرەت بەوانەى كۆتايىيان بە (ە) دىت، چونكە دوو ڤاۋل
زەحمەتە بگەنە يەك.

[روونكرەنەوہ:

كارى (خستن) لە زۆر لەھجەدا (يەخستن، يىخستن)ە. لە بەستەدا ھەيە:

ھات كارۋانى كەرداران

يىخستيان لە بن داران

لى دەن دەردى ھەلۆكى

صىغەى نايىندەشى دەبىتە (دەيەخى - دەيىخى). لەمەدا ئەم تەعەللىھى
بە دوايەكتردا ھاتنى دوو بزۆين جىي نايىتەوہ.

دەمراستى لىژنە]

دهبهستم دهبهستی

دهکهوم دهکهوی

نهمانهی که لئی دواين تايبهتی زاری کرمانجی خواروون، بهلام تايبهتییهکانی زاری کرمانجی سهروو له دارشتنی صیغههی کهسی سییهمی تاک له لایهن ماموستا سادق بههائهینهوه ناماده کراوه وهک لای خوارهوه:

۱- له بههیدنان: (ت) وهکو (پاشگر) ئیزافه دهکری بهسه ر بناغههی کار (فعل): مان - دمینت، کۆلان - دکۆلت، کیتلان - دکیتلت، رویشیان - دروشیت، هلدان - هلدت.

۲- له بۆتان: (ه) وهکو پاشگر ئیزافه دهکری بهسه ر بناغههی کار (فعل): مان - دمین، کۆلان - دکۆله، کیتلان - دکیتله، رویشیان - درویشه، هلدان - هلدده. [روونکردنهوه:

وا دهزانم باسهکه له زاری کرمانجی سهروودا پتری بهبهروهه ههیه.

دهمپراستی لیژنه]

کاری فهрман

۱- کاری فهрман له رووی دارشتنهوه: ههتا ئیستا نهو کتیبانهی که بۆ ریزمانی کوردی دانراون باسی کاری ئهمریان لهگهڵ کاتهکانی کاردا باس کردوه لهسه ر شیوهی عه رهبی، جا ئیمهش پیش نهوهی بیینه سه ر باسکردنی پیویسته بریاریک بههین دهبارهی نهوهی ئایا هه ر لهسه ر شیوهی کۆن برۆین و له تهک کاتهکانی تردا باسی بکهین یا لهو کاتانهی جودا بکهینهوه و بهتیا باسی بکهین، یان بیخهینه پال باسیکی تر؟

ماموستا سه عید سدقی له لاپه ره (۳۶)ی مختصری صرف و نحوی کوردیدا، له تهک فیعلدا و له باسی کاتهکانی کاردا لئی دهویت و دهلیت فعل چوار بهشه:

۱- فعل ماضی.

۲- فعلی حال.

۳- فعلی ئیستیقال.

وه بهم جوړهش تهعریفی کاری ئەر دهکات:

«فعلی ئەر - فعلیکه طلب کردهویی وهیا طلب منع بوون له کردهوییکی پی بکړیت».

نووری عهلی ئهمن له لاپهړه (١٣٣)ی قواعدی زمانی کوردی سالی ١٩٥٨دا،
ئویش لهتهک زهمانهکانی کاردا باسی دهکات و دهلیت کاری ئەر:

«ئو فرمانهیه که داوای روودانی کردهوییکی پی ئهکړی له دواي ناخاوتن
یهکسه، وهک:

بنووسه بنووسن

بکړه بکړن

دکتور عبدالنعیم محمد حسنین ماموستای زمانی فارسی له جامعهی عین
شمس له کتیبی (قواعد اللغة الفارسیة) ی ١٩٧٠، ئم کاره لهگهل زهمانهکانی
کاردا باس ناکات (بهتایبهتی رابوردو) و بهجیا لئی دهویت و دهلیت کاری ئەر
و مضارع - ئیخباری و ئیلزامی - دعاء له رهگی کار (المادة الأصلية) وهردهگریت:

کردن کن بکن می کنم

له زمانی ئینگلیزیدا کاری ئەر imperaive mood به تنیا و دوا به دواي کار
باسی دهکات.

کوردویفیش له کتیبی [گرامهتیکا زمانی کوردی بونا درسخانیدا (٥ - ٨)] له
لاپهړه ١٣٥٥دا لهسهر کاری ئەر، دهلیت:

«تهحری فرمانی (فعل امر). تهحری فرمانی نیشان دکه فرمانکړنی ئو
کفش دکه کو یهک ئەر دکه سهر ی دنی».

ماموستا توفیق وهبی له لاپهړه (٣٨) دهستووری زمانی کوردی بهرگی دوهم
دوا به دواي مضارعی ئینشائی و پیش رابردوی روتی ئیخباری دهریاره ی ئەر
دهلیت:

«ئهداتی صیغه ئهخریته پیش رهگوه، وه بوناوه پیونوساوهکان ئهخریته دواي
رهگوه»، وهک:

بکهوم بکهوین

بکهوه بکهون

بکهوئ بکهون

دوا ئەم نمایشته لیژنه هاته سەر دەربرینی قەناعەتی خۆی لە بارەى ئەو بەشەى ئاخواوتن که تا ئیستا پتی گوتراوه (فعل امر - فرمانی داخوازی - ئیمپەرەتیف imperative - تەحریری فەرمانی، یا هەر زاراوهیێکی تری بۆ بەکار هاتبێت).

۱- لە رووی زاراوهوه لیژنه لەو باوه‌ڕه‌دايه که سروشتی ئەم ئاخواوتنه له بنه‌په‌دا سروشتیێکی ئەمریه بۆیه وای په‌سه‌ند کرد که زاراوه‌ی (فەرمان)ی بۆ به‌کار بێت. دیاره کوردیش له کۆنه‌وه وشه‌ی (فهرموون، فرمان)ی بۆ مه‌به‌ستی (ئەمر) داھێناوه. وه‌ک له مونا‌قه‌شه‌ی لی‌ره به‌ پێشه‌وه دەرده‌که‌وێت (فەرمان) خۆی یه‌کێکه له به‌شه‌کانی (کار) به‌و پتیه‌ زاراوه‌ی ته‌واوی ئەم به‌شه‌ ده‌بێته (کاری فەرمان).

۲- له رووی ئیسا‌تی (فع‌لیه‌)تی ئەم به‌شه‌ی ئاخواوتن، لیژنه ئەم راستیانه‌ی تیدا ده‌ست نیشان کرد:

أ- ته‌س‌ریفی وه‌ک هه‌موو کارێک به‌ هه‌موو که‌سه‌کانیه‌وه له هه‌موو وشه‌کاندا دیاره.

ب- کات به‌شیکی واتای (کاری فەرمان)ه، هه‌رچه‌ند کاته‌که خۆی له خۆیدا مه‌به‌ستی قسه‌که‌ریش نه‌بێت. سه‌ره‌رای ئەمه شتیکی ئاشکرایه، که وا کاته‌که بۆ ئیستا و له‌مه‌ولايه نه‌ک را‌بردوو.

ج- نیشانه‌ی تایبه‌تی خۆی هه‌یه که له پێش وشه‌که‌وه دێت، هه‌روه‌ک کاری مضارع نیشانی تایبه‌تی خۆی هه‌یه.

ه- ئاشکرا بوونی (فع‌لیه‌)تی له‌وه زیاتر دیار ده‌که‌وێت که واتا‌که‌ی به‌ر مفهومی ئینشائی ده‌که‌وێت نه‌ک ئیخباری.

تێبینی:

له‌گه‌ڵ ئەمه‌شدا که لیژنه زاراوه‌ی (کاری فەرمان)ی هه‌لبێژارد بۆ ئەم به‌شه‌ی

ئاخاوتن، ئاگادارى ئوۋىيە كە لە غەيرى واتاي (فەرمان) واتاي تىرىش
 رادەگەيەنەت، بەپىي جىگە و دەلالەتى ھەلۋەست، يا بە ھۆى ھېنانە ناۋى ئامرازى
 تايىبەتتە، ۋەك:

پارائە، داخۋازى، تىكا، توۋك لىكردن، دۆعا بۆ كىردن، ھەتاد... ئەم
 راستىيانەش ۋەھا رادەگەيەنەن كەوا (كارى فەرمان) دوو جۆرى لە يەكتر جوداى
 ھەيە:

جۆرى يەكەم - فەرمانى صىرىخ:

كە ئەمە تەنبا لەگەل كەسى دوۋەمدا بەكار دىت و صىغەى تايىبەتتە خۆشى
 ھەيە، ۋەك:

بىكە بىكەن

بىرۆ بىرۆن

بىزى بىزىن

بىنو بىنوون

لەم صىغەيە راناۋى كەسى دوۋەمى تاك دەرناكەۋىت [بەلام بەلاى- نوۋرى عەلى
 ئەمىن- ۋە لە كەسى دوۋەمى تاكدا ئەو فەرمانانەى كە كۆتايىيان بە (ە) دىت -
 ۋەك- بىنوۋسە، بىكرە، بىكەرە، بىكەرە- بىزۆنەكەيان راناۋە].

جۆرى دوۋەم - فەرمانى ناصىرىخ:

ئەم صىغەيە بۆ ھەمۋو كەسەكان بەكار دىت، تەنانەت بۆ كەسى دوۋەمى تاك
 راناۋەكەشى دىتەۋە، واتە لەم صىغەيەدا راناۋى كەسى دوۋەمى تاك ھەزف
 ناكىت، ۋەك لە صىغەى فەرمانى صىرىخدا ھەزف كرا، بۆ نمۇنە:

بىرۆىت بىرۆن

بىرۆم بىرۆىن

بىروات بىرۆن

بىيىستىت بىيىستىن

ببيستم ببيستين

ببيستيت ببيستن

[روونکردنه وه:

ئەگەر بسەلمێنن بزوتنی کۆتایی (بکە، بدە...) راناو دەبی بڵێن
لە وشەکانی (بکەیت، بدەیت...) دوو راناو ھەیە...

دەمراستی لیژنە]

لیژنە لە دانانی زاراوەی فەرمانی ناصریح بۆ ئەم جۆرە صیغەیە تێبینیی ئەم
راستیە کرد، کە وا بێ گومان فەرمانی صریح لە بنەرەدا بۆ مخاطب (کەسی
دووەم) داناوە، ھەر ھەمان راستیی ھۆی ئەمە بوو کە دیتمان بۆ کەسی دووەمی
تاک لە صیغەی فەرمانی صریحدا پێویست نەبوو بە راناوی لکاو (مامۆستا
مەسعوود ناوی ناو راناوی چالاک و دکتۆرە نەسرینیش پتی گوتوو راناوی بزێو)
کەچی لە ناصریحدا راناو کە کەرایەو بۆ ناو کارەکە.

ئێستێقرا دەری دمخات کە دارشتنی صیغەی فەرمانی ناصریح بۆ ھەموو
کەسەکان (بێ بیژۆک) بریتیە لەو صیغەی مضارع ئیشارەتە کە دەگۆرێت بە
ئیشارەتی ئەمرو بەس، وەک:

دەخۆیت بخۆیت

دەخۆن بخۆن

دەخۆم بخۆم

دەخۆین بخۆین

دەخوات بخوات

دەخۆن بخۆن

بە نەیسبەت صیغەی فەرمانی صریحەو دەستوورە کە بۆ کەسی دووەمی کۆ
ناگۆرێت بەلام بۆ کەسی دووەمی تاک وادەبێت دەستوورە کە بەردەوام دەبێت و
واش دەبێت دەگۆرێت و دەبێتە ریزپەر.

دهستووری یه کهم:

ئەو کاره مضارعانە ی پیش راناوهکانیان کۆتایییان به بزوینی (ۆ، وو، ی، ه) دیت راناوهکهیان دهقرتیت و دهبنه صیغه ی فرمانی صریح، وهک:

دهخۆیت	بخۆ
دهنوویت	بنوو
دهسووتییت	بسووتی
دهکهیت	بکه

[روونکردنهوه:

ئەو کارانە ی که له مضارعدا پیتی پیش راناویان پیتی (ی) ه وهک: (دهژیم، دهژین)، له فرمانی صریحدا دهبیتهوه (بژی). بهلام کاری وهک (دهنووسیت، دهجیت) ههرفهکه ی (ی) تیایاندا راناوی کهسی دووهمی تاکه، له کهسهکانی تردا بزر دهبیته وهک (دهنووسم، دهچم، دهنووسن، دهچن...) له بۆیه کاری فرمانی صریحیان دهبیته (بنووسه، بچوو).

دهمراستی لیژنه]

دهستووری دووهم:

له غهیری ئەم کارانهدا راناوهکه دهقرتیت و بزوینی (ه) دهخریته کۆتاییی کارهکهوه، وهک

دهکریت	بکړه
دهگریت	بگره
دهکیلیت	بکێله
دهفریت	بفره
دهمریت	بمره
دهخریت	بخزه
دهخهویت	بخهوه

ههتا ئیستا لیژنه تاقه کاریکی دوزیوهتهوه که «بیژۆک» بیت و بهر ئهم دهستوره نهکهویت، ئهویش کاری (چوون)، که به پتی دهستور دهبوایه مضارعی (دهچیت) له فهرمانی صریحدا بیته (بچه)، کهچی له زۆربهی زارهکانی کوردیدا واوی پیش نوونی چاوگ دیتهوه ناو صیغهکهوه و دهگوتریت (بچوو، بچۆ). له ههندی لههجهی کوردیشدا دهگوتریت به (بچه) به پتی قاعیدهی دووهم:

لهم صیغههی فهرمانی صریحدا لیژنه سهرهنجی بۆ ئهوه رۆیی کهوا رهنگه له بنههتا ههموو یا زۆربهی کارهکان بۆ کهسی دووهمی تاک کۆتاییان به بزوتینی (ه) هاتبیت، ئهم بزوتنه ههتا ئیستاش له ههندی لههجهدا ناوناو خووی به دیار دهخات لهگهلی لهو کارانهی که له لههجهی تردا دهرناکهوئ، وهک ئهوهی که دهگوتریت (بنوه) له جیاتی (بنوو). له زاری بۆتاندا وهک مامۆستا سادق بههائیدین دهلیت (بخوه) دهگوتریت له جیاتی (بخۆ).

هاتنی ههرفی ئهمر له سهرهتای فهرمانی کاری سادهدا شتیکی پتویسته، بهلام که کارهکه له سادهیی شۆرا، دهشیت ههرفی ئهمر بمینیتتهوه و دهشیت بشقرتیت، وهک:

ههلبگره	ههلبگره
تی بکۆشه	تی کۆشه
ههلبخهلهتیم	ههلبخهلهتیم
دابچلهکتین	دابچلهکتین
سهریکهوه	سهریکهوه

تیبینی:

لهو زارانهی کرمانجیی ژێروودا که پاشگری «وه» به پێشگر دیته ناو کارهوه ههرفی «فهرمان» دهقرتیت، وهک:

وهخۆ

وهده

لیههتا ئهم زارانه لهگهلی زاری کرمانجیی سهروو یهکدی دهگرهوه. له زاری

له دوا ته و او بپوونی لیکۆلینه وه له کاری رابردوو، لیژنه هاته سهر توژینه وهی له کاری ناینده (مضارع). بۆ ئهم مه بهسته لیژنه گه رایه وه بۆ ئهو ته عریفانهی که له کتێبه جودا جودا کانی پێزماندا باس کراون. دیسان لیژنه به پتویستی زانی ته عریفیک بپننیه وه، که هم له گه ل ته عریفی کاری رابردودا هاوئا ههنگ بیت، هم دهرفه تی رهخنه لێگرته نه دا:

«کاری ناینده، ئهو کارهیه کاته که ی ئیستا یا له مه و دوا دیت».

به لای لیژنه وه ئهم ته عریفه ش وهک هینه که ی پێشو و پر به پتستی مه بهسته.

[روونکردنه وه:

ده توانرێ، له رێی به راوردکردن له گه ل ته عریفی کاری رابردودا

بگوترێ «کاری ناینده ئهو کارهیه کاته که ی به سهر نه چوو بیت».

ئهم گوته یه ی «به سهر نه چوو بیت» ئیستا و دواتریش ده گرێته وه.

ده مراستی لیژنه]

دروستکردنی کاری ناینده:

لیژنه هاته سهر جوۆری وهرگرته ی کاری ناینده؛ جارێ له وه کوڵیه وه که ئایا کاری ناینده له چاوگ یا له کاری رابردوو یا رهگی کار وهرده گیریت. له دوا مونا قه شه یه کی زۆر و ئیستی قرا ی گه لێک له کاره کانی زمانی کوردی لیژنه گه یشته ئهو با وهره که وا دروستکردنی کاری ناینده له کوردیدا تابع به یهک ده ستو ورنیه، وه لیکۆلینه وه ی ئهو با سه رێگه بۆ تاکه یاک رای دهرنا کات. بۆ روونکردنه وه ده لێن لێره به پێشه وه نو سه ران گو تو ویا نه کاری ناینده ده شی له سی رێگه وه وهرگیرێ:

۱- رێی چاوگ.

۲- رێی کاری رابردوو.

۳- رێی رهگی کار.

به لām لیژنه که هات ئهم قاعیدانه ی ته طبیق کرد به سهر نمونه ی کاره کانی

کوردي بۆي دهركهوت ئهو كارانه همويان يهك جوړ نين له لايهني چوښتيي مانه وهی رهگيان، وهيا نيسبته تي كاري رابردو له گهڼ ټايندهدا، هر تاقميك له كاري كوردي مومكينه بۆ خوځيان بكهونه ژير قاعيده يهك كه زور جودا بيت له قاعيده ي تاقميك ي تر، دهست نيشانكردني ئهو جوړه تاقمانه و تابع بوونيان به دهستوړيكي تايبه تيي خوځيان، بنده به ئيستيقراي زوري بهي كارهكان له زماني كورديدا، كه ئه مهش تا ئيستا كهس نه يكردوه (باييي ئه وه كه ليژنه ټاگدار بيت) وه كرنيشي كاتيكي ديريژتري دهويت له و كاته ي كه ليژنه به دهستيه وه هيه، له بهر ئه وه ليژنه هاته سهر ئه وه قه ناعه ته كه و ئيشيك ئيستا له ئيماندا بيت بكرت له باره ي داناني دهستوړ بۆ كاري ټاينده له كورديدا ئه وه يه كه قاعيده ي بيگومان (مطر د) باس بكرت و دهستوړي بۆ دابنريت. ئه وه دهستوړانه ي كه شازيان (ريزه پ) تي دهكه ويت، وهيا دهشي پټيان بگوتريت (سه ماعي) بخريته دواتر.

له و قاعيدانه ي كه گومانيان تيډا نيه له دروستكردني كاري ټايندهدا ئه مانه ن:
 ۱- كاري ټاينده له كورديدا عه لامه تي تايبه تيي خوځي هيه كه ئه ويش (ده) يه، كه دهكه ويته سهره تاي كاره كه وه. له شيوه ي ناوچه ي سليمانيدا ئه م (ده) يه به (ئه) تلفظ دهكرت، ههروه ا له ناوچه ي ئه رده لانيش. ليژنه و ا به باش ده زانيت دوزينه وه ي هوي ئه م گورانه له (ده) وه بۆ (ئه) به جي بهي لريت بۆ دراسه يه كي قوولتر^(۱).

له شيوه ي كرمانجي سهرودا ئه م (ده) يه به (د - di) تلفظ دهكرت، ئه مانه ش نمونه ي هه رسي جوړي عه لامه ته كه:

دهچم ئه روم دكرم

پيويسته ليره دا دووباره ي بكهينه وه له شيوه ي كرمانجي سهرودا له صيفه ي داهاتو (مستقبل) له جياتي (د) ئامرازي (دي) به كار ديت، وهك:

دي چم

دي كرم

(۱) ماموستا توفيق وهبي ئه م ليكولينه وه يه ي كردوه له و گوتاره ي كه له بهرگي يه كه مي گوڤاري كوږدا بلاويوه وه له ژير ناو نيشاني (ئه سلي پيته قالب ي «ئه» شيوه ي سليماني).

کرمانجیی سه‌روودا دروستکردنی فه‌رمان - صریح و ناصریح - وه‌کو زاری
کرمانجیی خوارووه، به‌لام که:

(فه) وه‌کو پیش‌گر به‌کاره‌وه نووسا یاخود پیش‌گریک وه‌ک (را، دا، هل، هه‌ل،
پۆ... هتد) نه‌وسا پیش‌گره‌که، شوینی (ب) ده‌گریت، وه‌ک:

فه‌خارن فه‌خۆ

فه‌روتن فه‌روژه

هه‌روه‌ها:

پادان پاده

دادان داده

هه‌له‌په‌ین هه‌له‌په‌یه

پۆکردن پۆکه

هه‌روه‌ها کاری (چوون) له‌ کرمانجیدا بیژۆکه و فه‌رمانه‌که‌ی نه‌مه‌یه:

هه‌په هه‌پن

هه‌پۆ هه‌پۆن

سرنج ده‌ری ده‌خات که‌وا له‌گه‌ل صیغه‌ی فه‌رمانی ناصریحدا، ئامرازیک به‌کار
دیت که له‌گه‌ل هی صریحدا به‌کار نایه‌ت نه‌ویش ئامرازی (با)یه، وه‌ک ده‌گوت‌ریت:

باب‌پۆم باب‌پۆین

باب‌پۆا باب‌پۆن

باب‌پۆیت باب‌پۆن

واش ده‌بیت نه‌م ئامرازه‌ شکلیکی لیک‌دراوی ده‌بیت پۆ صیغه‌ی ناصریح به‌کار
دیت، وه‌ک:

ده‌باب‌پۆین - ده‌باب‌پۆن... هه‌تاد.

به‌لام که‌رتی یه‌که‌می نه‌م ئامرازه‌ لیک‌دراوه (ده) هه‌ر له‌گه‌ل ناصریحدا به‌کار
نایه‌ت بگره‌ نه‌وسا پۆ صیغه‌ی صریحیش به‌کار دیت، وه‌کو:

ده‌پۆ - ده‌پۆن

له‌ زاری کرمانجیی سه‌روودا له‌ جیاتی (با) ئامرازی (بلا، دا) به‌کار دیت، وه‌ک:

بلاچین - بلاچین

داجچین - داجچین

ههروهه له جياتى (دهبا) وشهى (ديدا) بهكار ديت، وهك:

ديدا برۆين ديدا برۆم

تېيىنى:

دهكرت له وهرامى فهرماندا كارى مضارع و كارى رابردوو بهكار بهيترت،
وهك كه يهكك بلى (برۆ، دهبرۆ) ئهوه كهسهى فهرمانهكهى بهسهردا كراوه دهلى:
وادهبرۆم ياخود وا رۆيشتم، ئيتربى گومان دهبرپىنى مه بهست به صيغى ماضى،
وهيا مضارع ههرجاره به پى جىگا واتاى تاييهتى خوى دهبيت؛ وا دهبيت له
وهرامدا له جياتى «وارۆيشتم» له ههندى لههجه و شوينا دهگوتريت:

(ئهوا رۆيشتم، ئهوه رۆيشتم) كه ههمويان به يهك واتان. له كرمانجى
سهروودا له جياتى (وا، ئهوا، ئهوه) وشهى (ئهفه) بهكار ديت، وهك:

ئهفه ئهزى دى خۆم

ئهفه ئهزى دى چم

له كرمانجى سهرووشدا وا دهبيت وهرامى فهرمان به صيغى ماضى دهبيت،
وهك: (ئهفه ئهزى گهريام) له وهرامى كهسيكدا كه پى بليت (وازى لى بينه).

بهكارهينانى كارى فهرمان بهپى مه بهست

ههچهند له بنه پهدا ئه صيغيه بۆ فهرمانه بهلام بۆ گهلى مه بهسيت تريش
بهكار ديت، وا دياره له (زمان)دا صيغيهكه كه بۆ مه بهستىكى تاييهتى دادهنريت
به پى بهرهوژوور چوون و فرهوانبوونى فيكر و هوش له ئهنجامى گۆرانى
كۆمهلايهتيدا ئه صيغيه مساحى فرهوانترى پى دهگيرتتهوه بۆ دهبرپىنى واتاى
تازه داهاتوو. له گهلى ئه مهشدا خزمایهتیهك هه دهمینیت له نیوانى واتاى ئهصلی
و واتاكانى تازه داهاتوودا.

لهم واتايانهى كه له ئهنجامى گۆرانى كۆمهلايهتيدا هاتوونهته ناو صيغى
فهرمانهوه ههست بهوه دهكرت كه له ناو ههموياندا جوړيك (داخوازی) ههيه كه
ههه خوى مه بهسته له فهرمان پتكردن.

به دوا واتای ئه مردا ئه و واتایه نهش له صیغه ی فرمان دینه بهر چاو:

۱- پارانه وهی، وهک (خوایه لیم خووش بیت)

۲- دوعا، وهک (سه رکه وتوویت)

۳- تووک لی کردن (الدعاء بالشر)، وهک:

مالت بشیویت

خانه ویران بیت

۴- ئیزندان. وهک (برۆ بۆ سینهما، ئه مه پاره و نانی پێ بخۆ)

۵- ئیزن خواستن، وهک (پێم ده دهی برۆم. ئه رۆ فلان کهس بنوی)

نه هی کاری فرمان:

کاری فرمان که رواله تیکی ئیجابیه رواله تیکی سه لیبشی هیه، که پێی ده لێین (نه هی). صیغه ی نه هی سه رله بهری وهک صیغه ی «فرمان» وایه له وه رووه وه که ئه ویش نه هی صریح و هی ناصریحی هیه.

نه هی صریح:

ئه م صیغه یه ئه ویش وهک فرمانی صریح ته نیا بۆ که سی دووه مه:

۱- ئه داته که ی تایبه تی که ئه داتی (مه) یه.

۲- پانای که سی دووه می تیدا به دیار ناکه ویت، بۆ نمونه:

برۆ مه رۆ

ببینه مه بینه

بچن مه چن

نه هی ناصریح:

له م صیغه یه دا هه موو که سه کان تیدا وهک یهک به شدارن، ئامرازه که شی

(نه) یه، بۆ نمونه:

برۆم نه رۆم

برۆین نه رۆین

بروات نه پروات

بروڻ نه پروڻ

برپڙيت نه پرپڙيت

بروڻ نه پروڻ

نهم صيغهي نه هييهش وهڪ فرمان به ههردوو شيوهي صريح و ناصريحيه وه به پتي جيگه بڻ مه بهستي جوداجودا بهڪار ديت به لام كه واتاي صيغهي ئه مر بڻ دؤعا بوو له نه هيدا دهبيت به (تووک ليکڙدن) به پيچوانهش، كه ئه مرهڪه بڻ (تووک ليکڙدن) بوو، نه هييهڪهي دهبيت دؤعا بڻ ڪڙدن، وهڪ:

سهرڪه وڙيت سهرنهڪه وڙيت

بمرپيت نه مرپيت

تتيبيني (۱):

ڪاتيڪ ئامرازي نهفي ديتي پيش ڪاري نائنده ئيشارهتي مضارعت تي دهچيت، كه ئامرازي نه هيش ديتي سهر «فرمان» ئيشارهتي ئه مر تي دهچيت، وهڪ:

دهروا ناروا

برپوا نه پروا

تتيبيني (۲):

به لام له ڪورديدا جوڙيڪ نهفي و نه هي هيه كهوا زور له واتاي و neither نزيڪه، ئيشارهتهڪهي له گهل هي مضارع و ئه مر دا ڪو دهبيت وه و تتيان نابا، بڻ نمونه دهگوتريت:

نه دي نه دهروا (بڻ نهفي)

نه بيت نه برپوا (بڻ نه هي)

له شيوهي ڪرمانجيي سهروودا، نه هي صريح ناصريح ئه شيت به ئامرازي (مه) و (نه) بيت، وهڪ:

نه خو مه خو (بڻ صريح)

نه خوي مه خوي (بڻ ناصريح)

به لام له ناوچهي بادينادا تهنيا ئيشارهتي (نه) بهڪار ديت، وهڪ:

نهخۆ (بۆ صریح)

نهخۆی (بۆ ناصریح)

له دوا ئهمه و له دوا لیكۆلینهوه و وردبونهوه و لیدوانتیکی زۆر دوور و درێژ و
هه‌سه‌نگاندنی ته‌عریفی «کار»، له‌لایهن ئەندامانی لیژنه‌وه ئەم ته‌عریفه‌ی خواره‌وه
بۆ «کاری فه‌رمان» په‌سه‌ند کرا:

«کاری فه‌رمان ئەو کاره‌یه‌ داوا‌ی روودانێک ده‌کات دوا‌ی ئاخاوتن».

لیژنه‌ له‌به‌ر ئەم هۆانه‌ی خواره‌وه ئەو ته‌عریفه‌ی په‌سه‌ند کرد:

- ۱- که‌ گو‌ترا (ئەو کاره‌یه‌) هه‌موو تایبه‌تییه‌کانی کار وه‌ک کات و صیغه‌ ده‌گ‌ریته‌وه.
- ۲- وشه‌ی (داوا) بۆ فه‌رمان و دوعا و تووک لی‌کردن و ئاوات و خواستن و هه‌موو
واتا‌کانی تری فه‌رمان که‌ له‌ پێشه‌وه‌ لێی دوا‌ین ده‌ست ده‌دات.
- ۳- وشه‌ی (روودان) کاری تێ نه‌په‌ر و تێپه‌ر و مطاوعه‌ ده‌گ‌ریته‌وه.
- ۴- ده‌سته‌واژه‌ی (دوا‌ی ئاخاوتن) جو‌ریک له‌ جو‌ره‌کانی راب‌ردووی ئینشائی که‌
ئەویش ئاواتی تێدا‌یه‌ له‌م ته‌عریفه‌ ده‌رده‌ها‌و‌ژێت، صیغه‌که‌شی ئەمه‌یه‌
(ب‌چووما‌یه‌، ب‌م‌کردایه‌).

شه‌شه‌م - کار له‌ رووی فۆرمه‌وه:

کار له‌ رووی فۆرمه‌وه‌ ده‌گ‌ری‌ت به‌ دوو به‌شه‌وه‌:

۱- کاری ساده‌.

۲- کاری ناساده‌.

- ۱- کاری ساده‌: ئەو کاره‌یه‌ که‌ له‌ تاکه‌ یه‌ک وشه‌ پێک هاتووه‌ و ناشیت که‌رت
ب‌ک‌ری‌ت، وه‌ک: خوا‌ردی، نو‌ست، پ‌سا...

تێبینی:

۱- کاری ساده‌ له‌ گه‌ردانی جو‌دا جو‌دادا که‌ روا‌له‌تی له‌ ساده‌وه‌ بۆ ناساده‌ ده‌روات
له‌ راستیدا هه‌ر ساده‌ ده‌م‌یتێته‌وه‌، دیاره‌ هه‌موو کارێک ساده‌ بێ‌ت یا ناساده‌
شی‌او‌ی ئەوه‌ی هه‌یه‌ بێ‌ت به‌ راب‌ردووی و رانه‌ب‌ردووی و ئه‌م‌ر، له‌ راب‌ردوودا هه‌ر
جاره‌یان بۆ زه‌مانێک به‌کار بێ‌ت و له‌ هه‌موو حا‌لانی‌شدا رانا‌ویان ب‌گ‌و‌ری‌ت:

تیکرای ئەم گۆرانه روالهتییە چ کاریکی نییه بهسەر سادەیی و ناسادەیییەوه.
کار که بۆ خۆی له بنه‌ره‌ندا یەک وشه‌ بوو با له گه‌ردانی‌شدا زیاده‌ی بێته‌ سه‌ر
هه‌ر به‌ سادەیی ده‌مێنێته‌وه‌، بۆ نمونه‌:

کاری (هات) له‌ تاکه‌ وشه‌ی (هاتن)وه‌ وه‌رگه‌راوه‌، کاریکی سادەیه‌، له‌وه‌وه‌
«هاتم، نه‌هاتم، هاتبام، هاتبیتم، ده‌هاتین» هه‌موویان سادەن.

ب- له‌ کوردیدا صیغه‌یه‌ک هه‌یه‌ دووباره‌کردنه‌وه‌ی «کار» را‌ده‌گه‌یه‌نێت بۆ ئەوه‌ی
واتای بگۆرێت وه‌ک «هات - هاته‌وه‌». ئەم زیادیه‌ی به‌ دوا کاره‌که‌دا دیت و
واتای ناگۆرێت، نابێته‌ هۆی ئەوه‌ کاره‌که‌ له‌ سادەیی بشۆرێت. له‌ کرمانجی
سه‌روودا ئەم ئامرازه‌ی کۆتاییی کار له‌ پێشه‌وه‌ی کاره‌وه‌ دیت؛ به‌لام هه‌میشه‌
واتای تازه‌ پێک دێنێت نه‌ک دووباره‌کردنه‌وه‌ ده‌به‌خشیت، ئەگه‌ر هات و
دووباره‌کردنه‌وه‌ به‌خشیت ده‌بێت له‌وتێشدا بکه‌وتێته‌ دواوه‌، وه‌ک:

زفیری - زفریقه‌

۲- کاری ناساده‌: ئەو کاره‌یه‌ که‌ له‌ کاریک و زیادیه‌ک په‌یدا بووێت، وه‌ک:

هه‌لکه‌وتن

ده‌ستگرتن

سه‌ربرین

چاوپۆشین

ئێستقرا ده‌ری ده‌خات له‌ کوردیدا کاری ناساده‌ سی جۆری هه‌یه‌:

یه‌که‌م - ئەو جۆره‌یه‌ که‌ زیادیه‌که‌ی وشه‌یه‌کی واتادار بێت، وه‌ک:

(سه‌ربرین، ده‌ستگرتن) له‌م کارانه‌دا کۆبوونه‌وه‌ی کاره‌که‌ و وشه‌ واتاداره‌که‌
واتایه‌کی تازه‌ پێک دێنێت که‌ هه‌یج کامیان به‌ ته‌نیا نایه‌بخشن. لیژنه‌ زاراوه‌ی
«لیکدراو»ی په‌سه‌ند کرد بۆ ئەم کارانه‌.

دووم: ئەم جۆره‌یه‌ که‌ زیادیه‌که‌ی پێشگر، وه‌یا پاشگریت. له‌مه‌دا زیادیه‌که‌
واتای سه‌ربه‌خۆی نییه‌، به‌لام واتای کاره‌که‌ ده‌گۆرێت، وه‌ک:
هه‌لگرتن، دابه‌زین، کردنه‌وه‌.

لیژنه‌ زاراوه‌ی «داڕزاو = دروستکراو»ی بۆ ئەم کارانه‌ په‌سه‌ند کرد.

سییم - ئو جوړه په که زیادیه که ی وشه ی واتادار و پیشگر وهیا پاشگر بیت،
وهک: دهست لی هه لگرتن، پی لی هه لبرین، دهستگردنه وه، سهر هه لدانه وه.

لیژنه زاراوه ی «ناوټه» ی بۆ ئه م کارانه په سهند کرد. له مه ویش زاراوی «تیکه ل»
به کار هاتووه به لام «ناوټه» وشه یکی ساده و له بارتره.

لیژنه له سهره تاي لیکولینه وهیدا بۆ ئه مه چوو بوو که کاری ناساده بکړیت به
دوو به شه وه:

۱- لیکدراو

۲- داپړاو

بۆ هریک له م به شان هه ته عریف و نمونه ی پیوښتی هینا بووه وه به لام دواي
چاو پیداخشانده وه و تووژی نیوان ئه ندانمان دابه شکردنه که ی دواتری (۱-
لیکدراو ۲- داپړاو ۳- ناوټه) ی په سهند کرد.

تیبینی (۱)

کاری داپړاو (دروستکراو) واده بیت له تنیا پیشگریک و کار، وهیا پاشگریک و
کار، وهیا کار و پیشگریک زیاتر، وهیا له کار و پیشگر و پاشگر بیت دیت،
نمونه:

هه لگرتن، دابه زین (کار و پیشگریک)

گرته وه، خواردنه وه (کار و پاشگریک)

تی هه لکیشان، پی راگه ښتن (کار و دوو پیشگر)

هه لدانه وه، دادانه وه، (کار و پیشگر و پاشگر)

تیبینی (۲)

هرچند پیوښته مه بست له پیشگر و پاشگر روون بکړته وه، بۆ ئه وه له م
باسه ی کاری ناساده دا خوښه ری ئه م ریزمانه سهری لی نه شیویت به لام پیوښتی
نه چرانه وه ی زنجیره ی باسی کار ئه م روونکردنه وه یه ی ومخراند بۆ کاتیکی تر.

تیبینی (۳)

له گهردانی کاری ناساده دا ئیشاره ی مضارعت (ده) به سهر کاره که وه

دهمیتنه وه و جی گۆرکئی ناکات، نمونه:

هه لدهستم، تئ هه لدهچم، دهست به سهردا دهگرم

به لام له شیوهی کرمانجیی سهروودا له صیغهی ئاینده (مستقبل) ئیشارهی
مضارعته دهچیتته به راییی پیشگرهکه وه، وهک:

دئ رابم

دئ هه لگرم

تیبینی (۴)

گهردانی کاری ناساده که بکریته کاری نادیار (مبنی للمجهول) ته نیا دهخلی
به سهر کارهکه وه ههیه، زیادی و پیشگر و پاشگر له کارهکه دا، وهک خوێان
دهمیتنه وه، نمونه:

کردن، کرا، هه لکرا، هه ل دهکریته، هه لدهکریته وه

گرتن، گیرا، داگیرا، دادهگیریته، دادهگیریته وه

تیبینی (۵)

بو نه فی و نه هی، نه داتی نه فی بیت یا نه هی بیت دهکوهیته پیش کارهکه وه،
وهک:

هه لمه گره هه لنه گریته هه لناگرن

تئ هه لمه چوو تئ هه لنه چیت تئ هه لناچین

له کرمانجیی سهروودا هه رچهند غالب ئه وهیه که نه داتهکان راسته وخۆ بکهونه
پیش کارهکه وه، به لام دهشیت جی بگۆرن و بچنه پیش پیشگرهکه وه، وهک:

رانه به نه رابه

رانابت نارابت

له بهر ئه وهی که به شی له کاری ناساده به یاریدهی پیشگر و پاشگر پیک دین،
لیژنه وای به باش زانی لهو پیشگر و پاشگرانه بدویت که پیوهندیان به کاره وه
ههیه.

پیشگر:

۱- هَل (هل): هه لچوون، هه لبرین، هه لدان: ئەم پیشگره به گشتی بۆ بزووتنه وهی سهره و ژوور به کار دیت، به لام ناوناوه بۆ مه بهستی تریش به کار دیت، وهک: هه لښتن، هه لگلوڤتن.

۲- (دا): دابوون، داگرتن، دابه زین، دادرین. ئەم پیشگره به گشتی بۆ بزووتنه وهی به ره وخوار به کار دیت به پیچه وانهی (هه ل)، به لام واش ده بیت بۆ مه بهستی تر به کار دیت، وهک: داچله کین، دارزین، دابرین.

۳- (را): راگرتن، راپه رین، راخستن، رامالین. ئەم پیشگره به گشتی بۆ بزووتنه وهی ئاسویی (افقی) به کار دیت، واش ده بیت بۆ مه بهستی تر دیته پیش کاره وه، وهک:

راچله کین، راهاتن، رازاندنه وه.

۴- (تێ): تیکه و تن، تیهاویشتن، تیکردن. ئەم پیشگره به گشتی بزووتنه وهی به ره و ناومه و پیشان دعات، واش ده بیت بۆ مه بهستی تر به کار دیت، وهک: تێ هه لسوون، تیهه رین، تیدان.

۵- (پێ): پیکه نین، پیکردن، پێبوون، پێچوون (خایاندن). ئەم پیشگره بۆ گه لێ مه بهست به کار دیت، وهک دیارخستنی هۆی روودان، وهیا گۆرانی حال (پێگه یشتن).

۶- (لێ - ژێ): لیدان (عود لیدان)، لیها تن (تا لیها تن)، لیبوونه وه، لیکردن. ئەم پیشگره بۆ گه لێ مه بهست به کار دیت، وهک له وینه کاندایاره.

۷- (وهه): وهرکه و تن، وهرچه رخان، تیهوهردان... ئەم پیشگره بزووتنه وهیه کی قهوسی دائیری تیدایه واش ده بیت بۆ واتای تر به کار دیت، وهک: وهرگرتن.

۸- (قه - وه): ئەم پیشگره له شیوهی کرمانجیی سه روودا به گشتی، وه له هه ندێ شیوهی کرمانجیی خوارووشدا بۆ مه بهستی داهێنانی واتای تازه به کار دیت، وهک:

کوشتن قه کوشتن

خارن قه‌خارن

له کرمانجی خواروودا دهگوتریت «دەرگه که وهکه» به واتای بکهوه، ههروهه دهگوتریت (وهخۆ) به واتای بخۆوه.

له کرمانجی: سه‌روودا ئەم پیشگره له رابوردوو و ئاینده و فرماندا به‌کار دیت، به‌لام له کرمانجی خواروودا ته‌نیا له رابوردوو و فرماندا ده‌دیت‌ریت، له ئاینده‌دا ده‌بیت‌وه‌ه پاسگر وەک هه‌موو شیوه‌کانی تری کرمانجی خواروو، نمونه‌ش:

1

دەرگه کهم وه کرد

دەرگه که وه که

دەرگه‌كه ده‌كه‌مه‌وه

2

ٲاوه كه م وه خوار د

ئاۋەكەي ۋەخۇ

ئاۋەكەي دەخۆمەۋە

۹- له کرمانجی سه‌روودا پی‌شگری (قی) هه‌یه، وه‌ک:

قَيِّدَانِ، قَيِّجُونَ

له هندی شپوهی کرمانجی خواروودا (به تایبه تی له نیوان خپله کاندای)

نہم «قُی» یہ دہیّتہ «وی»، وہک:

ویدان ویکهوتن

١٠- له كوردیدا هەندێ کار زیادییهکی تیکه‌لیان به پێشدا دیت، وهک: پێککه‌وتن، لێکبوونه‌وه، تیکسمران. ئهم زیادییانه له حالیکدا واتای کاره‌که بگۆرن، وه‌یاخود لێی زیاد بکه‌ن به پتی ده‌ستووری پێشگر ده‌بێت پێیان بگوترێت پێشگری «دارزاو».

چہند نمونہ کی تر لہ پیشگری ئاویتہ (دارژاو):

پٽوه دان تٽوه چوون تٽوه گلان (تورط)

١١- له كوردیدا كۆمه‌لیك وشه هه‌ن دینه پێش كاروهه واتای تازه پێك دێن، وه‌یا واتای كۆن ده‌گۆڕن، وه‌یا لێی زیاد ده‌كه‌ن، وه‌ك:
(سه‌ركه‌وتن، سه‌ردان، به‌ركه‌وتن، ژێركه‌وتن، ده‌ركه‌وتن، ده‌رخستن، لادان...).

هه‌ندێ زمانه‌وانی كورد ئه‌مانه به پێشگر داده‌نێن، واته له مه‌عنای ئه‌صلییان ده‌رده‌به‌ن و وه‌ك پێشگری (هه‌ل، دا) یان حیساب ده‌كه‌ن كه واتای خۆیان دۆرانده‌بێت. به‌لای هه‌ندێ زمانه‌وانانی تری كوردیه‌وه ئه‌م وشانه پێشگر نین و وشه‌ی واتادارن (ناو بن یا ئاوه‌لكار بن) به‌و پێیه هاتنیان له پێش كاروهه كاری (لێك‌دراو) پێك دێن، نه‌ك كاری (داڕژاو).

پاشگر:

لێژنه له ته‌واوكردنی باسی (پێشگر) هاته سه‌ر دوان له (پاشگری) كار. به ئیستیقرا ده‌رده‌كه‌وێت له هه‌ندێ شیوه‌كانی زمانی كوردیدا پاشگری‌كی بێ ده‌مه‌ته‌قه هه‌یه كه ئه‌ویش پاشگری (هوه) یاخود (وه)یه.

تێبینی:

به‌لای د. نه‌سرین فه‌خریه‌وه ئه‌م پاشگره ته‌نیا شیوه‌ی (وه، قه)یه نه‌ك (هوه)یه، به‌هه‌نگه‌ی ئه‌مه له شیوه‌ی ژوو‌روودا كاتێك ده‌بێته پێشگر (وه) به‌كار دێت، وه‌ك:

قه‌خارن قه‌خارنه‌قه

ئه‌م بزوتنه‌ی (ه) پێوه‌ندییه بۆ لكاندنی پاشگری (وه) به‌پێته كۆنسۆنانتی پێش خۆیه‌وه.

به‌لام رای مامۆستا مه‌سه‌عوود ئه‌وه‌یه، چ مانعێك نییه له‌وه‌دا بگوتریت پێشگره‌كه تێك‌رای (هوه)یه چونكه له هه‌موو ئه‌و میسالا‌نه‌دا كه بۆ كار دینه‌وه ئه‌م بزوتنه‌ی پێشه‌وه (ه) ده‌دیتریت، ته‌نانه‌ت وا ده‌بێت كه پێته بزوتن ده‌بێته كۆتاییی كار پێتێکی كۆنسۆنانت دیت و ئه‌م بزوتنه ده‌پاریزیت، وه‌ك:

هاتومه‌ته‌وه (كه لێرده - ت - هات و بزوتنه‌كه‌ی پاراست)

له گه‌لێك شیوه ئاخاوتندا ده‌گوتری (گه‌رایه‌وه، كوژایه‌وه...) كه له‌و شوێنانه‌دا

پیتیکى (ى) پېوهندی وهک (نون الوقایة) دیت و بزوتنهکى سهرتای (هوه)
دهپاریزیت. نالی دهلی:

لاله که مهجهریکه به با خوش و گهش دهبی
ناوی که پر خه لوزه به شهنم کوژایه وه
شاعیریکى تر دهلی:

«شورشی مهجنوون له نالهی کوکهکن فامایه وه»

بی گومان لهو شیوانه دا، که دهبیته پیشگر نیمکان نییه بزوتنهکى پیشه وه (ه)
خو به دربخات، که ئمه به دیهیه که و کوتانه وهی لزوم نییه.
قسه ی ماموستا مه سعوود محمهد تهواو بوو.
ئهم پاشگره له کوردیدا بو گهلی مه بهست به کار دیت وهک لهم نمونانده دا
دهرده که ویت:

۱- کردن - کردنه وه (فتح).

لیردها پاشگره که واتایه کی تازه ی پیک هینا.

۲- خواردن - خواردنه وه.

لیردها جوداوازیی خسته نتوان مفهومی کۆن و تازه.

۳- پازانه وه

حه سانه وه

کرووزانه وه

پارانه وه

لهم نموناندها پاشگره که دهوړیکى بنجی هیه له پیکه یتانی سهرله بهری
واتادا لهو رووه وه که نه گهر لابردریت واتا نامیتیت.

۴- هاتن - هاتنه وه.

لیردها دوباره کردنه وه راده گه یه نیت، هه رچهنده له پیشه وه گوترا که لهم حالدها
کاره که له ساده یی ناکه ویت به لام دیسانه وه ئاشکرایه که پاشگریک به کوتاییی
کاره که وه هیه.

تتیبینی (۱)

وا دهبیت ئەم پاشگره دوو واتای سەربەخۆ رادەگەیەنیت، وەک (چوونەوه):
 لەوانەیە بە واتای دووبارەکردنەوه بێت یاخود رەوانەوهی رەنگ بێت؛ هەر وەها:
 بردنەوه، کردنەوه...

ئەم پاشگره شیوەی بەکارهێنانی تریشی هەیە کەوا بۆ سەرنجگرتن و
 لێکدانەوه دەرەکهوێت. لەم رووهوه خوێندنەوهی وتارەکهی (د. نەسرین فەخری) لە
 بەرگی یەكەمی گۆڤاری کۆری زانیاری کورد یارمەتی خوێنەر دەدات.

تتیبینی (۲)

لە کرمانجیی سەرووشدا هاتنی پیشگری (وه) ئەم دەورە دەبینیت کە وەک
 پاشگر لە کرمانجیی خواروودا دەبینیت تەنیا دووبارەکردنەوه نەبیت، کە لەوێشدا
 هەر بە پاشگری دەمێنیتەوه.

ه- لەو زیادییانەی کە بە دوا کاردا دێن، زیادیی (اندن) ه. ئەم زیادییە چ پێی
 بگوتریت (پاشگر) چ پێی بگوتریت (أداة = ئامراز)، وەیا زیادیی تصریفی
 چەند دەورێک لە کاری کوردیدا دەبینیت. سروشتیکی تایبەتیشی هەیە کە
 جودای دەکاتەوه لە پاشگری تر ئەویش ئەمەیه کەوا تێکەڵ بە تکیونی کار
 دەبیت، وە لە تصریفدا (لە ماضییەوه بۆ مضارع) شکلی دەگۆریت. لەم
 نمونانە جۆری کارکردنی (اندن) لە کاری کوردیدا بە دەرەکهوێت:

۱- فرین فراندن (هەلفراندن)

کەوتن کەواندن

خەوتن خەواندن

لێره‌دا کاری تێ نەپەری گۆپیوه بە تێپەر.

۲- پرمه پرماندن

زیره زیراندن

حیله حیلاندن

لێره‌دا «اندن» کاری تێ نەپەری دروست کردووه لە دەنگی سروشتی، لە
 کرمانجیی سەروودا ئەم تەرزەکارە لە دەنگدا بە هۆی «اندن» هوه دروست نابیت.

۲- برژا برژاندی

سووتا سووتاندی

پسا پساندی

پژا پژاندی

ئەم کارانه که کاری (روودان - مطاوعه) ن کوٲتاییشیان به بزوتنی (ا) هاتووە له
حالتکدا که (اندن)یان دەچتە سەر و دەیان کات به تپەپ، به ناچاری یه کتیک له
دوو (ا)یه که دەقرتیت.

حه و تهەم - ئەو واژانهی که له «کار» وەرده گیرین:

به پتی ئیستیقرایه که لیژنه له زمانی کوردیدا کردوویه تی ئەو واژانهی که له
«کار» وەرده گیرین بۆ دەرپرینی مەبهستی جوړجوړی ئاخاوتن، ئەمانه:

۱- ناوی کارا (اسم الفاعل)

۲- ناوی بهرکار (اسم المفعول)

۳- ناوی چاوگ (اسم المصدر)

۴- ناوی جیگا (اسم المكان)

۵- ناوی ئامیر (اسم الآلة)

۶- ناوی ناساده (الاسم المركب)

ئەوا لیژنه یه که یه که لیتیان دەویت:

۱- ناوی کارا (اسم الفاعل)

آ- داپشتنی له کاری تی نه پەر:

لەم نموونانە خواروو جۆری داپشتنی ناوی کارا له کاری تی نه پەر به
دەرده که ویت:

نووست نووستوو

مرد مردوو

رزی رزیو

خوسا خوساو

چوو چوو

وهك دهردهكه ویت داپشتنی «ناوی کارا» له کاری تی نه پهر به هوی هاتنی
 (و) هوه دهیت بۆ کوئیایی کارهکه، به لام به پتی جیگا وادهیت واوهکه به شیوهی
 بزوتن دیت، وهک (مردوو)، واش دهیت به شیوهی کوئسنانت دیت، وهک
 (خووساو)، دیاره که واوهکه به دوا پیتی کوئسنانتدا هات و بۆ خوی دهیت
 بزوتن، به پیچه وانه که به دوا بزوتندا هات دهیت کوئسنانت. ههروهها که به دوا
 (و) دا هات ئیمکان نامینی بۆ خوی تهلهفوز بکریت له بهر ئهمه دهنگه که ی
 دهرناکه ویت وهک «چوو، بوو...». ئهم وشانه له به کارهیناندا دهشی ببنه ئاوه لئاوی
 کارا (الصفة الفاعلية)، وهک:

پیاوی نووستوو

ترتی رزیو

ههروهها ئهم صیغیه له پیکهینانی «رابوردوی نزیک = ماضی قریب» ییش
 به کار دیت، وهک:

من نوستوو

ئیمه دهیتکه وهستاوین

به لام له شیوهی کرمانجیی سهروودا داپشتنی «ناوی کارا» بهم جوژه دهیت:
 ۱- ئه گهر کوئیایی کارهکه پیتی کوئسنانت بوو، وهک: «هات، مر...» به هوی
 هاتنی «ی» ناوی «کارا» پهیدا دهیت «هاتی، مری».

۲- ئه گهر کوئیایی کارهکه بزوتنی «ا، و» بوو، وهک «خویسا، چوو» به هوی هاتنی
 (یی) وه ناوی کارا پهیدا دهیت «خویسای، چوویی» به لام دهشیت به دوا «ا» دا
 هه ر یهک «ی» بیت، وهک «خویسای».

۳- که هات و کوئیایی (ی) بوو، وهک (رزی) بۆ دروستکردنی ناوی کارا نیشانهی
 (ای) دیت، وهک (رزیای). به لام دهشیت وشهکه وهک خوی بمینیته وه و
 بووتریت (رزی). له حاله دا دیاره زیادیی (ی) هکه، تی چوو له بهر (ی) ئه صلی
 وشهکه.

تیبینی:

له جفریکی تهسکدا جوړیکی تری داپشتنی ناوی کارا له کاری تی نه پهر دا دیت
 بهرچاو، له کتیه که ی سه عید سدقی لاپه ره (۲۰) دا دوو نمونه هاتوو (بووه،

چووہ) کہ ناوی کارابن له (چوون و بوون). ئەم دارشتنه بزوینی (ه) دینیتە کۆتایی کارەکەوه له جیاتی (و). وەک ئەم چەند وشەیه، وشەیی «لیکەوتە، تیکەوتە، ھەلاتە، مردە» ئەویش ھەر جوۆرێکە له ناوی (کارا) کەوا بە ھۆی ھاتنی بزوینی (ه) وە بۆ کۆتایی کار پەیدا بوو.

دارشتنی ناوی کارا له کاری تۆ نەپەر دەستوورەکەیی ناگوۆریت ئەگەر ھات و کارەکە (سادە) نەبوو، وەک:

دامردوو

ھەلستاو

دەرپەریو

تۆ ھەلکشوو

دیاری کاری تۆ نەپەر ھەر بە شتووی دارژاو (دروستکراو) دەبیتە (ناسادە)، ئیمکان نییە وشەیی واتادار له پیشەوہ بیت و بیکا بە لیکدراو؛ لەگەڵ ئەمەشدا تەریکی وەسفی ھەیه له وشەیی واتادار و کاری تۆ نەپەر پیک دیت کە پتی ناگوۆریت (ناوی کارا) و واتای ناوی کارای تیدا نییە وەک «کۆستکەوتوو، کوپمردوو، سکسووتاو» ئەم وشە لیکدراوانە، ئاوەلناوی کارای لیکدراون.

[روونکردنەوہ:

دەشی بگوۆرێ له کاری وەک (سەرکەوتن، لاکەوتن) دا وشەکانی (سەر، لا) له واتای بنجیی خۆیانەوہ بەرھو (ظریفە) روۆشتوون، کە مەعلوومە (ظرف) واتای مادیتەیی خۆی دەدوۆریت، بوۆیە ھاتوونە پیش کاری (کەوتن) کە کاریکی تۆ نەپەرە.

دەمراستی لیژنە]

لە کوردیدا چەند صیغەیک ھەیه وەک (ناوی کارا) له کاری تۆ نەپەر وەردەگیریت، بەلام لایەنی وەسفیەتیان زیاتر تیدایە، لەبەر ئەوہ دەشیت پتیان بوۆریت «ئاوەلناوی کارا» وەک لەم نمونانە وەردەکەوێت:

رووہک، کە له روانەوہ ھاتوہ

نووسەک، کە له نووسانەوہ ھاتوہ.

ترسنۆك، گرینۆك له ترسان و گریانهوه هاتوون.

ئهم تهرزه ئاوهلناوى كارايه له كوردیدا وادهبیت به دووباره كردهوهی وشه پێك دیت، ههر جاره به جوړی، وهك:

پس پسۆك، كه له پسانهوه هاتووه.

خول خولۆك (خول خوله)، كه له خولانهوه هاتووه.

وشه‌ی «خش خشۆك» ههر چه‌ند بووه به ناوی جیگا (اسم مكان) به‌لام وا پێ ده‌چیت كه له بنه‌رهدا ههر لهم بابته بووبیت، به‌لام له به‌كاره‌یناندا گۆرابیت.

صیغه‌یه‌کی تریش هه‌یه مبالغه‌ی تێدایه، وهك «گه‌رۆك، فرۆك، له‌رزۆك» كه ئه‌مه صیغه‌ی ره‌سه‌نی مبالغه‌یه له كوردیدا له‌و رووهوه كه بریتیه له كار و زیادی (الفاعل والزيادة). [گه‌ر + ۆك +، فر + ۆك، له‌رز + ۆك]. له هه‌ندێ میسالی پێشوو‌تردا، وهك (پس پسۆك، گرینۆك) ئهم زیادیه‌ی (ۆك) هه‌یه، به‌لام یا كاره‌كه بۆ خۆی دووباره بووه‌ته‌وه یاخود زیادیه‌كه خۆی پتره له «ۆك» بۆیه نه‌مانگوت ئه‌مانه صیغه‌ی ره‌سه‌نی مبالغه‌ن.

جگه له‌م صیغه‌نه له كوردیدا صیغه‌ی تریش هه‌یه كه «ناوی كارا» وه یا «ئاوه‌لناوی كارا» دروست ده‌كه‌ن به ئیستیقرا ده‌دۆزێنه‌وه. نموونه‌یه‌کی ئهم صیغایه وشه‌ی «مردۆخ» كه ئه‌ویش له وشه‌ی (مردن) وه هاتووه. واش هه‌یه له (فریز) صیغه‌یه‌کی كارایی وه‌یا «ئاوه‌لناوی كارایی» ساز ده‌بیت، وهك (چه‌نگ سۆته‌كه) كه له وشه‌ی (چه‌نگ + سۆت + هكه) پێك هاتووه.

ب- داپشتنی له كاری تێپه‌ر:

۱- له نووسینی نوێی كوردیدا صیغه‌یه‌کی داها‌تووی «ناوی كارا» له كاری تێپه‌ردا په‌یدا بووه، تا ئیستا بۆ كۆمه‌لیك وشه به‌كار هاتووه، له په‌ره‌سه‌ندنیشدا، وهك:

خوێندن	خوێن	خوێنه‌ر
نووسین	نووس	نووسه‌ر
بینین	بین	بینه‌ر

کوشتن کوژ کوژهر

۲- له پهړاویتیکي ته سکدا صیغه یه ک بۆ ناوی «کارا = فاعل» به کار دیت، وهک:

دیتن دیت دیتنه

خواردن خوارد خوارده

به جوړتیکي گشتی ئەم صیغه یه له کاری تپه ږدا بۆ ناوی «به کار = مفعول» به کار دیت به لام له چەند کاریکدا به شیویه کی ریزه ږ بوو ته ناوی «کارا = فاعل».

۳- چەند کاریکی تپه ږ صیغه یی کی ناوی کارایان هیه که له بنجدا ئەم صیغه یه بۆ کاری تی نه پره:

گرتن (گیران) گیر گیرهک

گهستن گهز گهزهک (له شیوه ی بادی نی بهو شته ده لټن که شتی تر ده گه زیت).

۴- له کوردیدا صیغه یه کی مبالغه ی تر هیه له کاری تپه ږ و مرده گیریت، وهک:

کوشتن کوژ بکوژ

برین بر ببر

گوتن (ده) لی بلی

۵- وا ده بیت له دوو باره کړنه وه ی وشه ی کار «ناوی کارا» وهیا «ئاوه ل ناوی کارا» پهیدا ده بیت، وهک «خواز خوازوک» به که سی ده گوت ریت که زور شت ده خوازیت. هه روه ها وشه ی «گهز گهزه» به گیاهه ک ده گوت ریت ژه هراوییه له شی گیانه بهر ده گه زیت، واتا وشه که له «گهستن» هوه هاتووه.

۶- ناوی «کارای ناساده» هیه له کوردیدا که له کاری تپه ږ و مرده گیریت، چ له پیښگر و که ریت کی کار چ له وشه یه کی واتادار و که ریت کی کاره که بیت، بۆ نمونه:

هه لگرتن	هه لگر
تیکردن	تیکه ر
لټنان	لټنه ر

پیښگر و که رتی کار

نانخواردن	نانخوړ	وشه‌ی واتادار و کهرتی کار
سهرتاشین	سهرتاش	
جلشوشتن	جلشوړ	

تټیښی (۱)

و شه واتاداره‌که‌ی جوړی دووهم جټ‌گه‌ی بهرکار (مفعول) ی گرتووه‌ته‌وه.

تټیښی (۲)

ئهم صیغه‌ه‌ی ناساده‌ی ناوی کارا له کوردیدا به دوا ئه‌داتی نه‌فیشدا دټ و له تټپه‌ر و تټ نه‌په‌ر دا ناوه‌لناوی کارا دروست ده‌کات، وه‌ک:
نه‌خوړ، نه‌مر، نه‌شوړ، نه‌به‌ز، کوړ نه‌دەر، جل نه‌شوړ، نه‌هات.

۲- ناوی بهرکار (اسم المفعول):

ناوی بهرکار له کوردیدا چند جوړټک دارشتنی هه‌یه:

۱- له کاری کارا نادیار (المبني للمجهول):

دارشتنی ئهم جوړه بهرکاره به زیادکردنی (و) ده‌بټ له کوټایی کاری کارا نادیاردا، وه‌ک:

کوژران	کوژرا	کوژراو
گیران	گیرا	گیراو
خوران	خورا	خوراو

ئوه‌ی سهرنج راده‌کټشټ له دارشتنی ئهم جوړه‌ی ناوی «بهرکار» ئه‌وه‌یه که وا هه‌مان ریگه‌ی دارشتنی ناوی کارای (افعال المطاوعة) ی بو به‌کار دټ، وه‌ک:

پسان	پسا	پساو
سووتان	سووتا	سووتاو

مه‌به‌ست لهم تټیښی هه‌یه که وا سهره‌رای (و) که ئه‌لفیکش له کوټایی هه‌ردوولایاندا هه‌یه که چی تنیا «و» لهو ناوه کارایاندا هه‌یه که له کاری تټ نه‌په‌ری عاده‌تی (غیر مطاوعة) وهرده‌گیرټ، وه‌ک:

نووستن نووست نووستوو
 كهوتن كهوت كهوتوو

ئەم صيغەيەى ناوى بەرکارىش وەك صيغەى ناوى کارا بۆ رابردوى نزيك
 بەکار دیت، وەك:

كوژران كوژرا كوژراو كوژراوه
 خوران خورا خوراو خوراوه
 گيران گيرا گيراو گيراوه

بۆ بەراوردى ئەم نمونە لە رابردوى نزيكى کارى مطاوعە ديتينهوه، وەك:

سووتان سووتا سووتاو سووتاوه
 پيشان پيشا پيشاو پيشاوه
 خلیسکان خلیسکا خلیسكاو خلیسكاوه

تتیینى يەكەم:

لە شتووى کرمانجی سەرودا چونکە صيغەى (المبنى للمجهول) بە ھۆى کارى
 یاریدەدەرى (هاتن) ھوہ پەیدا دەبێت، ئەم صيغەيەى ناوى بەرکار، لەوێدا بەم جۆرە
 نایەت بەرچا، بۆ رابردوى نزيكىش صيغەى تايبەتى سەر بەو شتوویە بەکار
 دیت، وەك:

هاتنه خارن هاتنه خارنئ هاتيه خارنئ
 هاتنه دیتن هاته دیتنئ هاتيه دیتنئ

تتیینى دووهم:

لە ھەندئ شتووى کرمانجی خوارودا، وەك (هەولیر، کۆیە، خوشناوھتى...) لە
 جیاتى «و»، «ى» بەکار دیت بۆ پیکهتانی صيغەى ناوى بەرکار و دەگوتریت:

خورای
 دیترای
 کوژرای

زۆر جارانیش لە بەکارهێناندا «ى» کە دەقتریت. صيغەى رابردوى نزيكىش
 لەم شتوویەدا ھەر بە ھۆى (ى) کەوہ پیک دیت، وەك:

کوژرایه دیترایه خورایه

شایانی باس کردنه، کهوا له دارشتنی ناوی کاراش هه مان صیغه به کار دیت و دهگوتریت: نووستی، پۆیشتی (له جیاتی نووستوو، پۆیشتوو).

ب- له کاری کارا دیار (المبنی للمجهول):

۱- ئەم جوژ بهرکاره له صیغه ی رابوردوی ره به ق (مطلق) هوه وهردهگیریت به زیادکردنی بزوینی (ه) له کوژایی وشه ی کاره کهوه، وهک:

کوشتی	کوشت	کوشته
گرتی	گرت	گرته
بردی	برد	برده
کردی	کرد	کرده

ئەم صیغه یه به زۆری له کاری تای و دالی وهردهگیریت، ناوناوهیه که نه بیت له کاری یایی و ئەلفی و واوی ئەم صیغه یه نایه ته بهرچاو، به نمونه:

له کرمانجیی سهروودا ده لێن: ئەرزى شێله. بهو ئەرز ده لێن که وا شێلراییت بۆ مهرزه، واته له «شێلان» هوه وهرگیراوه که کاریکی ئەلفیه.

۲- له شێوه ی کرمانجیی خواروودا دهگوتریت «قهول و بریه» لێره دا «بریه» له برینه هوه وهرگیراوه که ئەویش کاریکی یائییه. به ئیستیقرا ی تهواوی زمانه که له وانه یه نمونه ی تریش له م بابته چنگ بکه ویت.

۳- له پهراویزیکی تهسکدا صیغه یه کی ناوی بهرکار هیه به زیادیی (وو) له کوژایی کاری رابردوو پێک دیت، وه له شێوه ی کرمانجیی سهروشدا ئەم واوه ده بێته (ی)، وهک:

کوشت	کوشتوو	کوشتی
گرت	گرتوو	گرتی

له شێوه ی کرمانجیی سهروودا بۆ کاری ئەلفی «ی» ناویه ند دیته نیوان ئەلفه که و «ی» ئەداته که، وهک:

کێلان کێلای (به واتای - کێلراو -)

۴- دروستکردنی ناوی بهرکاری لیکدراو. ئەم باسه گیروگرفتییکی زۆری تێدایه و

پټويستی به روونکردنه و هیه کی دريژه پټدراو هیه:

آ- چهند نمونو هیه که دینینه وه بۆ سهرنج لیگرتن له جوړیک له جوړه کانی دارپشتنی

ناوی بهرکاری لیکدراو:

گورگ خواردوو

دز بردوو

ئاو خنکاندوو

گولله کوشتوو

له م نمونو نه دا وشه یه که م جیگه ی کارا (فاعل) ی گرتو وه ته وه، هر بویه مانای وشه لیکدراو هیه که ده بیته بهرکار، چونکه دیاره «کارا» داوای «بهرکار» ده کات. به پیچه وانه، نه گهر وشه ی پیشه وه جیگه ی «بهرکار» ی گرتو وه واته ی وشه لیکدراو هیه که ده بیته واته ی «کارا» چونکه «بهرکار» داوای «کارا» ده کات، به و پییه وشه کانی:

گوشت خواردوو

مال بردوو

نیچیر کوشتوو

مه رخنکاندوو

به رږ سووتاندوو

هموویان ناوی کاران.

پوخته ی ئه م ده ستووره ئه مه یه: که وشه ی پیشه وه کارا بوو، تیکرای وشه که ده بیته بهرکار. به پیچه وانه وه که وشه ی پیشه وه به کار بوو، تیکرای وشه که ده بیته کارا.

لیره دا روونکردنه و هیه که دیته پیش پټو هندیی هیه له گه ل باسی (ناوی کارای لیکدراو)، وهک:

گوشت خور

پیاو گوژ

مه رخنکین

به ردشکین

ئەم نمونانە كە سرنجى لى بگرين دەبينين واتاى سيفەتتىكى ھەمىشەيى
رادەگەيەنن بەلام كە بلىين:

گۆشتخواردوو

پياوكوشتوو

مەرخىكاندوو

لەم مىسالانەدا ئىشارە بۆ رووداوتكى تايەتتايە، واتا ھەرچەند ھەردوو صيفە
بۆ ناوى كارا بەكار دىن بەلام جياوازيەكى بنجى ھەيە لە نىوانياندا كە سيفەتى
كاتى و ھەمىشەيىيە.

[روونكردەنەوہ:

ئەم نەختە باسە دەبوو لە كاتى لىكۆلینەوہ لە (ناوى كارا)دا باس
بكرىت بەلام لەبەر ئەوہى كە صيفەكە جارىكيان بۆ كارا و
جارىكيان بۆ بەركار پىك دەھىنرىت، وا بەباش زانرا دوا بخرىت
تاكو ھەردوو رووى بەسەريەكەوہ روون بكرىتەوہ.

دەمراستى لىژنە]

ب- لە كوردیدا وشەى «بەر» چەند واتايەكى ھەيە، وەك:

بەر ثمر

بەر واجهە

بەر رووھو نزمایى

وشەى (بەر) لە وشەى لىكدراودا كە بە واتاى (نزمایى) بوو، وشە لىكدراوہكە
دەكاتە ناوى بەركار، بە پىچەوانەى دەستوورى گشتى، وەك لەم نمونانەدا
دەردەكەوت، وەك:

بەرپرس

بەرخۆر

بەرکوت

بەرکار

له مه و بهر له باسی کارای لیکدراودا گوتوبوومان که نه گهر که رتیکي کاری تیپهړ
له گه ل ناوټکدا هات وشه لیکدراوه که ده بیته ناوی کارا، وهک:

زورخوړ

برنجکوت

که مپرس

به لām که به دوا وشه ی (به ر) دا هاتن، وشه لیکدراوه که ده بیته ناوی بهرکار
ههروهک له نمونه کانی سهرووتردا دهرکه ویت.

نهم دهستووره ی ناوی بهرکار که به هو ی وشه ی (به ر) هوه پټک دیت به زوری
ناوی بهرکار دروست دهکات، به لām وشه ی (به رگر) که ده بوا به پټی دهستووره که
بیته ناوی بهرکار، که چی ناوی کارایه. لیره دا شتیک سه رنج راده کیشیت نه ویش
نهمه یه له نمونه کانی ناوی بهرکار وشه ی (به ر) له گه ل کاره که یه ک ئیتیجاهیان
هه یه به لām له وشه ی بهرگردا، وشه ی (به ر) دژی ئیتیجاهی نه و کاره یه که بهری
لیگیراوه. (به ره لست) یش ههروهه یه.

ج- نهم ته رکیبه ی ناوی کارای وهک:

گوشتخوړ

پیاوکوژ

خوینمز

که هات و بزوینی (ه) ی چووه سه ر به عاده ت دهیکات به ناوټکی قاموسی له
جوړی ناوی گشتی، وهک بلټین:

مهشکه دره (ناوی میروویه که)

که رخنکینه (ناوی گیایه که)

کلکته قینه (ناوی مه لیکه)

گوړه لکه نه (ناوی گیانله بهر یکه)

دوشاومژه (ناوی نه نگوستیکه)

به لām له چند وشه یه کدا نهم ته رکیبه له جیاتی ناوی کارا پټک بینیت، ناوی
بهرکار پټک دینیت، وهک:

مه لاخۆره

گورگنهخۆره

دز نه بهره

ئهم فهقه رهميه سهر به ناوی کارايه، به لām به هۆی ئهم چهند وشه ی بهرکاره وه
باسه که ی هاته ئیرانه. ههروه ها وشه ییکی تریش به نیسبهت ئهم دهستووری
دروستکردنی ناوی کارا ئه ویش وشه ی (جوانوو مژ)ه، که ده بوو به پیتی دهستوور
تهرکیبکی ناوی کارا بوايه، که چی ناوی بهرکاره و بهو ماینه ده لێن که (جوانوو)
ده میژیت.

۳- ناوی چاوگ (اسم المصدر):

له کوردیدا ئهم جووره دارشته هه چهند واتای چاوگی تیدایه به لām له چاوگی
ئاسایی جودا ده بیته وه له چهند روویه که وه:

۱- چاوگی ئاسایی به تیکراییی کۆتاییان به نوونی چاوگ دیت و پێوه ندیه کی
ئاشکراش هه یه له نیوان ئهو و کار و ناوی بهرکار و کارا، واته چاوگی
ئاسایی ده شیت خۆی پیتی بگوتریت (سه رچاوه) بۆ وهرگرتن و دارشته کی کار و
ناوی کارا و بهرکار.

۲- چاوگی ئاسایی واتای کردن و روودانی به ئاشکراییی تیدایه، هه ر خۆی ئهو
ترکیبه ئیزافییه دروست ده کات (نانخواردن، کاغه زنوو سین، قسه کردن) که وا
مضافه که له راستیدا بهرکاره (مفعول) و پیش چاوگه که که وتوو ته وه، که
ئه ویش ده وری کار ده بینیت. ئهم کردن و روودانه له ناوی چاوگ به دی ناکریت،
واته ناوی چاوگ به رهو (ته جرید) رۆبیه وه و هیزی (کردن) ی تیدا نییه. به
نموونه ده لێن (دار برین) که ته رکیبکی ئیزافییه و وشه ی (برین) تیدایه
چاوگیکی ئاسایییه و واتای روودان و کردنی تیدایه، ناشیت بکریت به
«دار بریار» که وشه ی (بریار) ناویکی چاوگه و واتای (مطلق) یا (مجرد) ی
برینی تیدایه نه ک کرداری برین.

۳- ناوی چاوگ له صیغه یه ک زیاتری هه یه، واته تیکراییان ناکه و نه بهر
دهستووریک له دارشتنیان وه ک دهستووری چاوگی ئاسایی؛ صیغه کانی ئهم

ناوی چاوگه به ئیستیقرا له زماندا ده‌دۆزیتته‌وه، هه‌ندی صیغه‌ی له به‌کاره‌یناندا په‌ره سه‌ندوو‌تره له هه‌ندیکی تری. لیژنه ئه‌مانه‌ی خواره‌وه‌ی به لاوه دیارترین صیغه‌ی ناوی چاوگن:

کوشتن	کوشت	کوشتار
گوتن	گوت	گوتار
کردن	کرد	کردار

له هه‌ندی ناوی چاوگ که به (ار) په‌یدا ده‌بن رواله‌تیکي «ناوی کارا» دیته پیش له‌و رووه‌وه کاره‌که خۆی پیتی «ی» تیدایه، ئیتر له‌گه‌ل «ار» دا «یار» ده‌که‌ن به کۆتایی وشه‌که له‌وه‌وه وشه‌که وه‌ک ناوی کارا دیته به‌رچاو، له راستیدا ناوی چاوگن، ریکه‌وت ئه‌و «ی» خستوو‌ته پیش «ار» ه‌که‌وه، بۆ نمونه:

برین	بری	بریار
دزین	دزی	دزیار
پرسین	پرسی	پرسیار
زانین	زانی	زانیار

تێبینی:

له‌و کارانه‌ی که کۆتاییان به پیتی «ی» دیت ته‌نیا کاری (کرین) وشه‌ی (کریار) ی لێ ده‌بیته ناوی کارا نه‌ک ناوی چاوگ. مامۆستا مه‌سه‌وود ده‌لێت: وا تێ ده‌گه‌م ئه‌م صیغه‌یه‌ی «کریار» له‌وه‌وه هاتوو‌ه که به دوا وشه‌ی (فرۆشیار) دا وه‌ک ده‌نگ و سه‌دا، وه‌یاخود وینه و دووباره‌بوونه‌وه‌ی له ئاوینه‌دا خۆی به خزمی ده‌زانیت. له وشه‌ی (فرۆشیار) دا که ناوی کارایه سه‌ره‌له‌به‌ری (یار) به زیاده‌وه هاتوو‌ه که خۆی ئه‌داتی دروستکردنی صیغه‌یه‌کی وه‌سفی کارایه، وه‌ک جووتیار، به‌ختیار. ده‌شتوانین بلێن له دوو (ی) ی (کرین) و (یار) یه‌کیکیان تێ چوو‌ه و له جێی (کریار) ماوه‌ته‌وه (کریار).

٢- هه‌ندی ناوی چاوگ به زیادکردنی «ش» یان «شت» له کۆتایی کاره‌که‌وه په‌یدا ده‌بیت، وه‌ک:

کۆشین	کۆش	کۆششت (کۆشش)
برین	بری	برشت

وهرزین وهرز وهرزش (وهرزشت)

زانین زان زانشت [توفیق وههبی]

واش دهبیت پیکهاتنی ئەم صیغەیه لە رتیهکی بیژۆکهوه دهبیت، وهک:

رۆیین رهوشت

خواردن خورشت

خوران خارشت

۳- هەندێ ناوی چاوگ بە هۆی زیادکردنی بزوتنی (ه) پەیدا دەبێت، وهک:

کۆکین کۆک کۆکه

دزین دز دزه

پرسین پرس پرسه

گوتن گوت گوته

وا ههیه ئەم صیغەیه لە هه‌مان کاتدا بۆ ناوی «چاوگ» و ناوی «به‌رکار» به‌کار دێت، وهک:

رست، رشته.

۴- هەندێ ناوی چاوگ صیغەیه‌کی تایبه‌تی خۆیان هه‌یه که ده‌شیت ئه‌وان بنجی دروستکردنی چاوگ بن، وهک لهم لیسته‌یه‌ی خواره‌وه:

خه‌و خه‌وتن

ترس ترسان

له‌رز له‌رزین

پرس پرسین

گه‌وز گه‌وزین

سوور سووران (سوورانه‌وه)

۵- صیغەیه‌کی ناوی چاوگی لێکدراو دایژاوو هه‌یه که واتای تازه پێک دێنیت و که‌رتیکی له‌ کار پێک هاتوو، وهک:

په‌له‌فره (په‌ل + ه + فر + ه)

بوومه‌له‌رزه (بووم + ه + له‌رزه + ه)

جیڳڙڪه	(جی + ڳڙ + كه)
سهر سوڙڪه	(سهر + سوڙ + كه)
چاوشارڪي	(چاو + شار «شاردنه وه» + ڪي)
هه لپه ڙڪي	(هه ل + په ڙ + ڪي)

تپينی:

به پتي روونڪردنه وهی ماموستانا سادق به هائدين له شيوهی کرمانجی سهرودا، صیغه ی دروستکردنی ناوی چاوگ به هوی (ش، شت) نییه، به لام نهوانی تر کهم و زور پهیدا دهبن.

صیغه یه که هیه به زوری بۆ «ناوی یاری» به کار دیت، کوټاییشی به (انی) دیت، وا ده بیت له شيوهی کرمانجی سهرودا نه صیغه یه له کار وهرده گیریت، وهک (یاری برانی) که له کاری (برین) وهه وهرگیراوه، یاریه کهش به واتای پیشبرکی دیت.

له راستیدا نه صیغه یه له شيوهی کرمانجی خوارووشدا پهیدا ده بیت، به لام نهک به هوی به کارهینانی کارهوه، وهک:

جگانی (میچین)
که لایانی (هه لماتین)
تۆپانی (تۆپ تۆپین)
په لیکانی (هه لوکین)
رگانی (سنبوقین)

[روونکردنه وه:

وشه ی «چاوشارکی» کهرتی کاری تیدایه و ناوی یاریشه. وشه ی «هه لپه ڙکی» ش هه ر له م جوړه یه.

دهمراستی لیژنه]

۴- ناوی جیگا (اسم المكان):

صیغه ی دهستوری بۆ (ناوی جیگا) له کوردیدا به زیادکردنی پاشگری (که) له کوټای «کار» دروست ده بیت، وهک:

روانین	روان	روانگه
فرین	فر	فرگه
له وهران	له وهر	له وهرگه
برین	بر	برگه

لیږدها مه بهست ئه و ناوی جیگایانه به که له کار دروست ده کړین، د هنا پاشگری
 «گه» له گه ل وشه ی تریش ناوی جیگا زور دروست ده کات به لام لیږدها مه بهست
 ده وری «کار» ه له دروستکردنی ناوی جیگا.

جگه له صیغه دستورییه صیغه ی تریش هه ن له هندی کار وهرده گیرین وهک:

رژان	ده (رېژ) ئ	رېژ	رېژهن
سووتان	ده (سووت) ئ	سووت	سووتهن
رووتانه وه	ده (رووت) یته وه	رووت	رووتهن

له شتوه ی کرمانجی سهرودا ده گو تریت:

گه فسک به واتای جیگه ی (گه وزین) دیت.

زفرک به واتای (شوینی گیزه نی ئاو) دیت.

وا ده بیت ناوی جیگه بۆ خۆی ده بیت ه سهرچاوه بۆ چاوک، وهک:

خلیسک خلیسکان

[روونکردنه وه:

به دوور نابینم ئه م وشه یه ش وهکو وشه کانی (گه فسک، زفرک) له

کاره وه بوو بیت ه ناوی جیگه، نهک به پېچه وانه.

ده مراستی لیژنه]

ه- ناوی ئامیر (آلة):

لیږدها مه بهست هه ر ئه و ناوانه ن که له «کار» وهرگیراون. به ئیستیقرا
 ده رده که ویت زور به ی ئه و ناوانه له کوردیدا وشه ی سهر به خوڼ، پېوه ندیان
 به کاره وه نییه، وهک:

«ده رزی، ته شی، خه رکه، سوژن، چه کوش، چنگال، داس، سهره ند، که وچک،

مشته». به لام ناواناوهیهک وا دهبیت «ناوی ئامیر» له کار وهردهگیریت. ئەم دارپشتەش له صیغەیهکی زیاتر ههیه، وهک:

۱- کوتک، کوتەک (له کوتانهوه هاتووه)

۲- بیژنگ (له بیژانهوه هاتووه)

۳- پارزۆنگ (له پارزینیهوه هاتووه)

۴- گیره مهقاشیکی بچوکه زهرهنگه رهکان بهکاری دین بۆ گرتنی زیر، له کاری گیران «هوه هاتووه».

ههندیک ناوی ئامیر صیغە «ناوی کارا» ی لیکدراویان بۆ کار دیت، وهک:

دهستاپ (دهست هاپ): له «هارین» هوه هاتووه.

بهفرمال: له کاری (مالین) هوه هاتووه.

دهسته بهره: له کاری «بردن» هوه هاتووه. له گهڵ تیبینی ئەمه ئه گهڕ بزۆینه که ی کوتایی وشه لاییت، دهبیته «دهسته بهر» وه به معنای (ضامن) دیت له عهره بیدا.

پانیکیش (پاژنه هه لکیش): له کاری «کیشان» هوه هاتووه.

شه کرشکتن: له کاری (شکاندن) هوه هاتووه.

که وگیر (که فگیر): له کاری «گرتن» هوه هاتووه.

چاپالۆ: له کاری «پالۆتن» هوه هاتووه.

دهسته سڕ: له کاری «سڕین» هوه هاتووه.

له نووسینی تازه دا نووسه رانی کورد وا دهبیت له خۆوه ناوی تازه داهاتوو داده پێژن بۆ گهڵی مه بهست که یه کێک له وانه ناوی «ئامیر» ه، وهک:

بنووس به واتای قه لهم (ئامیری پێ نووسین)

بکیش به واتای ته رازوو (ئامیری کیشان)

لیژنه لیره به پێشه وه ئەم صیغەیه ی باس کردووه له ژێر ناوێشانی ناوی کارا (صیغە مبالغه)، له و باوه ر هدا به کارهێنانی راسته قینه هه ر به و واتایه دهبیت و دهست نادات بکریت به ناوی ئامیر. به نمونه: وشە (بنووس) به واتای «زۆر نووس» دیت. به لام (پێنووس) دهبیته ناوی ئامیر که بمانه ویت له «نووسین» هوه وهری بگرین و وشە «قه لهم و خامه» به کار نه هین.

۶- ناوی ناساده:

له کوردیدا ناوی کۆمه‌لیک شت هه‌یه که له کار و زیادیه‌ک پێک دێت، وهک:

دهستمال

لاگیره

به‌رچنه

دهسته‌سر

ده‌زگره (ده‌ستگره)

ده‌ستکیش

پێخه‌ف

رایه‌خ

روویۆش

سه‌رپۆش

هه‌مان صیغه‌ وا ده‌بێت بۆ گیانله‌به‌ریش به‌کار دێت، وهک:

شیره‌مخۆره

ده‌ستگیران

پێره‌وکه

سه‌پسێنکه (ئه‌و که‌روێشکه‌یه که ده‌گاته ته‌مه‌نێک سه‌گ نایگاتی).

له‌م نموونه‌وه ده‌رده‌که‌وێت که وا ئه‌م ته‌رزه‌ ناوانه‌ی شت و گیانله‌به‌ر له‌گه‌لێک صیغه‌وه وه‌رده‌گیریت، وه‌ک صیغه‌ی ناوی کارای لێکدراو، ئاوه‌لکاری کارا و صیغه‌ی تریش.

۷- له هه‌ندێ رسته‌ی کوردیدا چاوگ نوونی چاوگییه‌که‌ی ده‌ق‌رتیت و چیی ده‌مێنێته‌وه کاری چاوگه‌که ده‌کات له رسته‌دا، وه‌ک:

کوشتن کوشت (پیاو خراپه‌که‌م به‌ کوشت دا)

گرتن گرت (دزه‌که‌م به‌ گرت دا)

کردن کرد (جله‌که‌م به‌ کرد دا)

ئەم بەکارھێنانە مەنەى بەکارھێنانى چاوكە ئەصلىيەكە ناكات، واتە دەگوتریت:

بە كوشتنم دا

بە گرتنم دا

بە كردنم دا

لە زمانى فارسیدا ئەم تەرزە چاوكە كورتكراوھىە پێى دەگوتریت (مصدر مرخم = چاوكى كرتینراو). واش پێ دەچیت لە كوردیدا تەنیا ئەو چاوكانەى زۆر بەسەر زارەوھەن بەم جوۆرە بەكار دێن و زیاتریش لە كارى «دان» دا دێنە ناو پستەو، بەلام چاوكى «كوشتن» لەگەڵ «چوون» یش دەگونجیت و دەگوتریت:

بە كوشت چوو

بە كوشت چیت (بۆ دوعا لێكردن).

۸- ھەندى صیغەى تر ھەيە لە بنجىكى كار و پاشگر پێك دیت و ھەرچارە مەبەستىك بە دەستەو دەدات بە گوێرەى واتای كارەكە، وەك:

بەستەلەك: لە «بەستن» ھەوھە ھاتووھ و ناویكى دارژاوھ (دروستكراو).

خواردەمەنى: لە «خواردن» ھەوھە ھاتووھ و ناویكى گشتىى دروست كردووھ، بەلام لە ناوى گشتىى ئاسايىى خوێ بووھتەوھ بەوھدا كە صیغەيەكەى تايبەتىى لە كارێك پێك ھێناوھ. ئەم صیغەيە ئىستاكە لەگەڵ غەيرى كاریش بە كاردى، وەك:

شیرەمەنى، ساردەمەنى، چاپەمەنى، مزرەمەنى.

لە راستیدا ئەم دارشتنە تازەيە و صیغەكە لە بنەردتا ھەر لەگەڵ كاردە بەكار ھاتووھ.

دروومان: ئەم صیغەيەش كە لە «دروون» و پاشگرى «مان» ھەوھە ھاتووھ جوۆرێك لە ناوى «مەعنا»ى دروست كردووھ. ئەم پاشگرە لەگەڵ غەيرى كاریش بەكار دیت و وشەى تازە دروست دەكات، وەك:

ئاسمان، پەشيمان، قارەمان، دارەمان

بە ئىستىقرا لەم جوۆرە صیغانە ھى تریش دەدوژریتەوھ بە ھۆى پاشگر و كارەوھ، وەك:

خۆراک پۆشاك

ئەم پاشگرە لەگەڵ غەیری کاریش دیت، وەك:

پیت پیتاك

روون رووناك

چاوگ

ساغکردنه‌وهی ئه‌و لایه‌نه ئاخۆ «چاوگ» سه‌رچاوه‌ی ئیشتیقاقه، وه‌یاخود چاوگ خۆی له‌ کاره‌وه‌ وه‌رگیراوه؛ باستیکی فراوانه و ده‌مه‌ته‌قییه‌کی ورد و قوول هه‌لده‌گریت. له‌ زمانی عه‌ره‌بیدا به‌ره‌ییکی گه‌وره‌ی زاناکانی زمان له‌ کۆنه‌وه‌ بریارێکی گشتییان داوه‌ که «چاوگ - مصدر» سه‌رچاوه‌ی کار و ئیشتیقاقه.

له‌ زمانێکی وه‌ک ئینگلیزیدا Infinitive رواله‌تی له‌گه‌ڵ رواله‌تی Present Case یه‌ک شته. رواله‌تی رابردووی زۆر جار ان پتوه‌ندی نامینێ له‌گه‌ڵ چاوگ و حازردا، که‌چی له‌ کوردیدا رواله‌تی چاوگ له‌گه‌ڵ کاری رابردوو له‌ یه‌کتر ده‌که‌ن. هه‌رچه‌ند ئێره‌ جێی درێژه‌ پێدان نییه‌ به‌لام ده‌بێت ئه‌وه‌نده‌ بگوتریت زمانزان مه‌یدانیکی به‌رفراوانی له‌به‌ره‌ بۆ بریاردان له‌سه‌ر ئه‌و رایه‌ی خۆی په‌سه‌ندی ده‌کات. زمانه‌که‌مان هه‌لده‌گریت «چاوگ»ی تیدا بکرت به‌سه‌رچاوه، وه‌یا کاری رابردوو، ئه‌و سه‌رچاوه‌ بێت. له‌ هه‌مان کاتدا رێگه‌یه‌کی سی‌یه‌میش هه‌یه‌ بۆ ده‌ستنیشانکردنی سه‌رچاوه‌ی ئیشتیقاق که‌ ئه‌ویش «په‌گی کار»ه.

لیژنه‌ موناقه‌شه‌ی ئه‌م لایانانه‌ی خسته‌لاوه‌ و به‌ گوێزه‌ی په‌راوێزی درسه‌که‌ی خۆی خه‌ریک بوو له‌گه‌ڵ رواله‌تی چاوگ و ئه‌و ده‌ستوورانه‌ی که‌ پتوه‌ندیان پتوه‌ی هه‌یه‌ بێ ئه‌وه‌ هه‌ول ب‌دات ره‌سه‌نبوونی یه‌ک له‌و سه‌رچاوانه‌ بۆ ئیشتیقاق ساغ بکاته‌وه. چاوگ له‌ رووی واتاوه‌ له‌ خه‌زانی کاره‌ ده‌توانین ب‌لێن: چاوگ ئه‌و وشه‌یه‌یه‌ که‌ واتای کاری تیدا بێت به‌بێ کات. له‌ رسته‌دا ده‌شیت به‌ شیوه‌یه‌ک ده‌ربهریت که‌ جێگه‌ی کار بگرتته‌وه، له‌و رووه‌وه‌ که‌ ئه‌ویش وه‌ک کار «کارا» و «به‌رکار»ی هه‌بێت. ئه‌م یه‌ک خه‌زانیه‌ و پتوه‌ندیی چاوگ و کار وای کردووه‌ چی ده‌رباره‌ی «کار» گوتراوه‌ له‌ رووی فۆرم و واتاوه، سه‌ره‌له‌به‌ری بۆ چاوگ بگوتریت، ئه‌ویش وه‌ک «کار» ساده‌ و ناساده‌ و به‌ هێز و بێ هێزی هه‌یه‌ به‌لام دیاره‌ که‌ کاتی تیدا نه‌بێت، رابردوو و ئیستاکه‌ و ئاینده‌ی نییه‌.

جۆرهكانى چاوگ:

له كوردیدا هه‌موو چاوگىك كۆتاییى به دهنگى (ن) دیت، كه زاراوه‌ی نوونی چاوگى بۆ به‌كارهاتوو له نیتوان زمانزانانى كوردا؛ به‌لام له پیش نوونی چاوگه‌وه چه‌ند دهنگىك دین كه ئه‌وان جۆرى چاوگه كه ده‌ستنیشان ده‌كن، ئه‌مانه‌ش پینچ ده‌نگن كه هه‌ر جاره یه‌كێكیان ده‌كه‌وتته پیش نوونی چاوگییه‌كه:

یه‌كه‌م - چاوگی پیتی Consonat: ئه‌م چاوگه دوو جۆرى هه‌یه:

أ- چاوگی دالى: ئه‌و چاوگانه‌ن كه پیتی دال تێیاندا دیته پیش نوونی چاوگه‌وه، وه‌ك:

کردن

بردن

مردن

خوێندن (خوندن)

خواردن

ناردن

ژماردن

سووتاندن

برژاندن

خنکاندن

له‌وه‌راندن

له‌م نمونانه‌دا چه‌ند خاڵىك سه‌رنج را‌ده‌كێشیت:

١- جگه له وشه‌ی (مردن) كه چاوگیكى تێ نه‌په‌ره، ئه‌وانى تر هه‌موویان تێپه‌رن، له‌وه‌وه ده‌رده‌كه‌وتت له بنه‌ره‌تدا ئه‌م ده‌نگه‌ی دال بۆ په‌یدا كێردنى واتای تێپه‌راندن هاتوو ته‌ كۆتاییى كار هه‌.

٢- ئه‌و چاوگه تێپه‌رانه‌ی كه له خووه‌ بى «اندن» تێپه‌رن، هه‌موویان له‌وه‌دا یه‌ك

دهگرنهوه که دهنګی پیش داله که یان «ر»^(۱) ته نیا «خویندن» نه بیت که له پواله تی ئیستايدا «اندن» ی نییه و دهنګی پیش داله که شی «ر» و «ن» ه. به لام وردبونهوه له هندی باری ئه م چاوګه وا دهکات مروث بچیتته سهر ئه و قه ناعته که وا ئه ویش له بنه رتدا به هوئی «اندن» هوه بوووته تیپه ر.

جاری له پیشه وه بښ و سهیری صیغه ی ناینده ی بکه ین ده بښین صیغه یه کی «اندن» ی بی دمه ته قه یه:

ده سووتینئ

ده برزینئ

ده خوینئ

له شیوه ی کرمانجی سهرودا به زوری صیغه ی رابوردووشی «خاندن» ه، هرچند «خویندن» و «خوندن» یشی تیدا به کار دیت، که بګه رتینه وه بو زمانی فارسی ده بښین له ویشدا «خواندن» به کار دیت. وا پئ ده چیت ئه م وشه یه سوان و ګورانیکي به سهردا هاتووه له هندیګ لهجه کانی کوردیدا که وا صیغه ی رابوردووی له «اندن» دور که توووته وه.

۲- له شیوه ی کرمانجی سهرودا دهنګی «ر» ی پیش داله که دهقرتیت و دهگوتریت:

کرن

مرن

برد

ب- چاوګی تائی:

ئه م چاوګانه دهنګی پیش نوونه که یان دهنګی (ت) ه، وهک:

که وتن

ګرتن

(۱) له م به یته ی حاجی قادردا دهنګی پیش (د) ی چاوګ (ر) ی قه له وه نه ک (ر) ی لاواز:

بی بسته فلهک ناشه کی وای ناووته وه

بو هاردنی ئیمه چ عه جایب دهګه ری

هاتن

بهستن

خهوتن

رشتن

ئەم چاۋگانه تىپەر و تى نەپەريان هەيه.

تیبینی: لە باسی چاۋگی دالیدا گوتمان دەنگی پیش دالەکه «ر»، لێرەشدا سەرنج بۆ ئەمە دەپوا کەوا چاۋگی تائی لە وشەى «گرتن»دا، دەنگی «ر» پیش «ت» هاتوو. لێژنە خەریک بوو بۆ دۆزینەوهى چاۋگی تر لەم بابەتە هیچى تری نەدۆزیهوه تەنیا نەبیت لە هەندى شێوهى کرمانجی سەرودا وشەى «هەناردن» وادەبیت «هەنارتن» دەگوتریت.

[روونکردنەوه:

لە بەشێكى ئەو ناوچە سى سووچییەى دەکهوێتە نیتوان کۆیه و رانیە و مەرگەوه هەموو دەنگەکانى (د) کە لە پیش نوونی چاۋگەوه دین دەکرین بە (ت) وەک (گرتن، خوارتن، هەنارتن، بوارتن) بەلام وا دەزانم دالى (مردن) ناگۆریت.

دەمراستی لێژنە

دووەم- چاۋگی دەنگی بزوتن:

ئەم چاۋگە سى جۆرى هەيه:

آ- چاۋگی ئەلفى

ئەم چاۋگە دەنگی پیش نوونەکەى دەنگى (ا)یه، تىپەر و تى نەپەرىشى هەيه، وەک:

وینە بۆ تىپەر

کتیلان

شیتان

پیتوان

دان

نان

وینه بو تى نهپهړ سووتان

پژان

خشان

رووشان

خنکان

له م نمونانه وه دياره بهشى تى نهپهړى هم چاوكه له رووى هيزه وه له جوړى روودان.

له م نمونه كارانه ليژنه كه له وتوويژى خويدا باسى لى كړدوون و هيناونيه بهر سرنج، ته نيا يه ك كارى ئه لفى تى نهپهړى دوزيوته وه، كه له شكلى به كار هينانى ئيستاكهيدا هى روودان نه بيت ئه ویش كارى «وستان». له به كار هينانيدا واده بيت وهك لازميكي عاده تى نهك روودان رهفتار دهكات و دهگوتريت: (دهوهستم) نهك (دهوهستيم) كه مه بهست وهستانيكي ئيرادى بيت. دياره كه مه بهست له كارى «وستان» روودانى روت بيت نهك كاريكي ئيرادى ئه وسا به پتى دهستوورى خوى دهبيتته وه كارى روودان و دهگوتريت (دهوهستيم - دهوهستين).

[روونكر د نه وه:

كارى (نان): له به كار هينانى ئيستاكهيدا وهك كارى (روودان) گهردان دهكریت و دهگوتري (دهنيم، دهنين، دهنين...) هم كاره برادرىكي تريشى هيه وهك خوى تپه پره وهك ئه ویش گهردانى (روودان) دهكریت...

كارى (نان) دهقيكي ترى هيه له هندی شيوه ئاخاوتندا ئه ویش (نيان)، ئه گهر قبولى بكهين به شيوه رهسهنه كهى ئه وسا گهردانى له گهردانى كارى (روودانى ئه لفى) دهترازيت چونكه ئه و (ئى) كه له ريژهى ئايندهيدا ديتته وه (دهنيم) هى ئه صلى فعله كه دهبيت. كارى (هه لستان) ئه ویش ئه لفييه و كارى روودانىش نييه. دياره له

بڼه پښتدا له (وهستان) هوه هاتووه.

له هندنډې شپوهې به کاره پښانيدا (خشان) يش دېته وه (دهخشم)
وهك، نه وهې له (خشين) هوه وهرگيراييت.

كاري (دهلېم) نه ویش وهك هې روودان گهردان كراوه هرچې نډ چ
پټوهندي به (گوتم - گوتن) هوه نه ماوه. كه قياسي له (نام، دهنيم)
بكري دې (لام، دهلېم) بووييت كه له مه شدا گرفتكي تر هيه
نه ویش نه وهيه ناشې لامي قه له و له پيشه وهې وشه وه بيت.

دهمراستي ليژنه

ب- چاوگي واوي:

نهم چاوگه دهنكي پيش نووني چاوگيه كه ي دهنكي واوه، واوه كېش واويكي
قووچاوي دريژه، تيپېر و تي نه پېرېشي هيه، وهك:

وينه بو تيپېر گروون

دروون

سوون

وينه بو تي نه پېر چوون

بوون

ج- چاوگي يائي:

نهم چاوگه دهنكي پيش نووني چاوگيه كه ي دهنكي «ي» ه. يايه كه يايكي
قووچاوي دريژه، تيپېر و تي نه پېرېشي هيه، وهك:

وينه بو تيپېر نووسين

كرين

برين

دزين

وينه بو تي نه پېر فرين

وهرين

وهړين

چاوگيش وهک «کار» ټټپهړ و تې نه پهرې هه يه:

يه کهم - چاوگی تې نه پهرې:

نهم چاوگه له دوو سهرچاووهو ديت:

۱- له وشه يټکي حازر به دهسته وه، که نه غلب ناوی چاوگه، وهک (ترس، لهرز، خه و...) که نه مانه دېنه (ترسان، لهرزين، خه وتن...) و اش دېت له ناوی ناسايی، وهيا ناوه لئاو ودرده گيريت، وهک:

شهل شهلين

ترش ترشان

نخش نه خشان

۲- له چاوگی ره سمن: که پيشه کی نييه و له خووه چاوگه، وهک:

نووستن

رؤيشتن

چوون

فهرين

جوړټک چاوگی تې نه پهرې هه يه که به هوې پاشگری «اندن» هوه پيدا دېت، ههرچند له بنه رهدا «اندن» بو ټټپه راندن (تعديه) به کار ديت. به گشتيش نهم چاوگه له ناوی دهنکه کانه وه پيدا دېت، وهک:

زيره زيراندن

گرمه گرماندن

لووره لووراندن

قيژه قيژاندن

زريکه زريکاندن

دووه م - چاوگی ټټپهړ:

نهم چاوگه له سې سهرچاووهو ديت:

۱- له وشه ییکی سهر به خو دروست دهکړیت، وهک:

پرس	پرسین
دز	دزین
گهز	گهستن
پهست	پهستان
کهند	هه لکه نندن

له م جوړه چاوگانه دا چاوگی واوی په یدا نابیت.

[روونکړنه وه:

رهنگه (فه رمان، دروینه، دروومان) بشی پییان بگوتری ناوی
چاوگ و (فه رموون، دروونه وه، دروون) یان لی که وتوو هته وه که
چاوگی واوین.

دهمراستی لیژنه]

۲- به هوۍ پاشگری (اندن) هوه، وهک:

له رزین	له رزاندن
سووتان	سووتاندن
فرین	فراندن
وهرین	وهراندن

۳- چاوگی ره سمن که هر له خوۍ هوه چاوگی تیپهړه، وهک:

خواردن
بهستن
رشتن
کوشتن
هارین
کټلن

تیبینی:

به نیسبته وشه‌ی (به‌ستن)هوه، زاراه‌ی (به‌ندوبه‌ستن) هه‌یه له‌وه‌وه امکان هه‌یه
پئی بگوتریت چاوگیتی ره‌سهن نییه و له وشه‌ی «به‌ستن»هوه وهرگیراوه، به‌لام
ده‌بیت بگوتریت که وا به‌ته‌نیا «به‌ستن» واتای «به‌ستن» ناگه‌یه‌نیت.

سییه‌م: جوړیک چاوگ له‌کوردیدا هه‌یه که له‌بنه‌رتدا سه‌رچاوه‌که‌ی تیپه‌ره به‌لام
ده‌بیته تی نه‌په‌ره به‌هوی نه‌وه‌وه که وا کاراکه‌ی نادیار ده‌بیت: ئەم چاوگانه
ده‌شیت پتیا بگوتریت «چاوگی کارا نادیار» له‌و رووه‌وه که کاری لی
وهرگیرا کاراکه‌ی نادیار ده‌بیت، وهک:

کوژران کوژرا

خوران خورا

گیران گیرا

چواره‌م: جوړیک چاوگ هه‌یه بی‌زیادی پاشگر یا پیشگر واتا نابه‌خشیت، وهک:

کولانه‌وه

چووزانه‌وه

حه‌سانه‌وه

هه‌ل‌واسین

دامه‌زران

دامرکان

له‌م نموونانه‌وه ده‌رده‌که‌ویت ئەم جوړه چاوگه، تیپه‌ره و تی نه‌په‌ری هه‌یه.

چاوگ له‌رووی فۆرمه‌وه:

له‌م رووه‌وه ده‌کرئ به‌دوو به‌شه‌وه:

۱- چاوگی ساده.

۲- چاوگی ناساده.

د- چاوگی ساده:

ئه‌و چاوگه‌یه که له وشه‌ی پیک هاتوو و چ زیادیه‌کی وهک پیشگر و پاشگری

تیدا نییه، وهک:

خواردن

نووستن

وهرین

برژان

چوون

چاوگی ساده تیپه‌ر و تی نه‌په‌ری هه‌یه، تیپه‌ره‌که خۆشی ده‌بیته‌وه به چاوگی کارا نادیار، هه‌روه‌ها تی نه‌په‌ریش تی نه‌په‌ری ئاسایی و تی نه‌په‌ری روودانی هه‌یه. پوخته‌ی قسه ئه‌وه‌یه چی له باره‌ی کاره‌وه گوتراوه لیتره‌دا ده‌شیت بگوتریته‌وه.

۲- چاوگی ناساده:

به هۆی ئه‌وه‌وه چاوگ و کار خزمی یه‌کترن و له یه‌ک سه‌رچاووه هه‌لده‌قولن، لیژنه چاوگی به باسی کاری ناساده‌دا گیرایه‌وه بۆ ئه‌وه‌ی بزانیته کاری ناساده له‌م دراسه‌یه‌دا به‌چهند به‌ش دابه‌ش کراوه. له‌وه‌وه ده‌رکه‌وت کاری ناساده سی جۆره:

۱- کاری دارژاو (دروستکراو):

که بریتییه له کار و پیشگر، وه‌یا کار و پاشگر به‌مه‌رجی واتایه‌کی تازه پتک به‌ییت.

۲- کاری لیکدراو:

که بریتییه له پیشگریکی واتادار و کاریک، وهک: «سه‌برین» له‌مه‌شدا مه‌رج داهێنانی واتای تازه‌یه.

۳- کاری ئاویتته:

ئه‌و کاره‌یه که وا سه‌ره‌رای کار، پیشگر و وشه‌ی واتادار وه‌یا پاشگر و وشه‌ی واتاداری تیدا بیته.

به‌و پتیه چاوگیش ده‌بیته به‌لای که‌مه‌وه سی جۆری هه‌بیته، چونکه هه‌موو کاریک چاوگی خۆی هه‌یه، که‌واته چاوگی ناساده‌ش له سه‌ره‌تاوه وهک کار ئه‌م

سى جۆرهى خوارهوى ههيه:

۱- چاوكى داپژاو (دروست كراو):

كه برىتييه له چاوك و پيشگر، وهيا چاوك و پاشگر، وهيا چاوك و پيشگر و پاشگر، بهمهرجيک واتاييكي تازه دابيتيت، وهك:

کردن	هه لکردن	تيکردن	داکردن
چوون	هه لچوون	تي رچوون	تي هه لچوونهوه
كهوتن	هه لكهوتن	تيكهوتن	پيكهوتن
خواردن	خواردنهوه	(قهخارن)	
بردن	بردنهوه	تيبردن	
بوون	بوونهوه	ليبوونهوه	دابوون
کردن	کردنهوه	(قهكرن)	

تيبيني:

ههروهك له كاتى باسى كاردا روون كرايهوه ليرهشدا دهبيت روون بكرىتهوه كهوا له زارى كرمانجى سهروودا پاشگرى (هوه)، كه دهبيت پيشگرى (قه) له زۆربهى شيوهكاندا واتاي كارهكه دهگۆریت، بهلام له شيوهى بووانيدا وادهبيت دووبارهكردهوش دهگيهنيت، وهك:

(قهگهړان) به واتاي گهړانهوه، ههروهها (قهمان) به واتاي مانهوه ديت.

۲- چاوكى ليكدراو:

برىتييه له چاوك و وشهييكي واتادار كه له پيشهوه ديت، وهك:
سهبرين، دهستكهوتن.

۳- چاوكى ئاویتته:

ئهو چاوكهيه كه وا سهرهراي كار وشهى واتادار و پيشگر يا پاشگرى تيدا بيت، وهك:

دهست پيكردن

دووركهوتنهوه

پوونکردنهوه

پئی لئی ههلبیرین

بهربوونهوه

تیبه ربوون

لهم چاوگانه دا وشه ی واتادار و پیشگر و پاشگره که بهیه که وه له گه ل ئه صلی
چاوگ واتایه کی تازه ده به خشن، که وا لادانی هر که رتیک له که رته کانی چاوگه که
ئه و واتایه ناهیللی. له حالیکدا ئه م چاوگانه خرا نه تصریفه وه بۆ هه موو که سه کانی
له هه موو کاته کاندای تیکرای که رته کانیان ده پار یزرین و هیچیان لئی ناقرتیت، بۆ
نموونه:

دهست پیکردن:

(دهستم پئی کرد دهستی پئی ده که م دهستم پئی کردبا دهستان پئی کردبوو.)

ههروه ها ده توانریت (هوه) ی دووباره کردنه و هشی بخریته سه ر و بگوتریت:

(دهستم پئی کرده وه دهستیان پئی کردبا وه دهست پئی مه که نه وه).

زمانی کوردی ئه و قابلیه ته ی هیه که «سارسته» یا «رسته ی ته واو» یا چه ند
وشه یه که له شکلی چاوگدا تیک به سه ستیت، وه ک:

دهستیرین

پیاوکوشتن

ئاو خوار د نه وه

به سه ر شاخا هه لگه ران

سه رنخون بوون

به یه کدا مالین

تیک هه لقزان

ئه م جو ره چاوگانه کاتیک واتای تازه ی پیک هینا ده شیت به به شیکی تازه له
به شه کانی چاوگ حیساب بکرین، به لام که واتای تازه یان نه بوو، ئه وسا ده به
جو ریک له ته عبیر که وا له تاییه تییه کانی زمانی کوردیه. بۆ روونکردنه وه:

که ده‌لَین (پیاو کوشتن) مه‌به‌ستمان ئه‌و واتایه‌یه که له (کوشتنی پیاو) دَیته زیهنه‌وه، ترکیبێکی ئیزافی ئیعتیادییه. (پیاو کوشتن) ترکیبێکی تایبه‌تی زمانی کوردیه (له هه‌ندی زمانی تریش ئه‌م تایبه‌تییه هه‌یه وه‌ک زمانی ئینگلیزی). ئه‌و ترکیبه بریتیه له پێشخستنی مفعول و دواخستنی چاوگ که فهرمانی کار به‌جی ده‌هێنیت، به‌لام (سه‌ربرین) که به واتای کوشتنه‌وه‌یه ئه‌م پێشخستن و پاشخستن هه‌لناگریت... که گو‌ترا (برینی سه‌ر) واتای کوشتنه‌وه‌یه ناگه‌یه‌نیت چونکه ده‌بیته ته‌رکیبێکی ئیزافی عاده‌تی. له‌به‌ر ئه‌مه ته‌رکیبی (پیاو کوشتن) نابیته جو‌رێکی تازه له چاوگ چونکه واتایه‌کی تازه‌ی دانه‌هێناوه، به‌لام (سه‌ربرین) پێی ده‌گوتریت: «چاوگی لێک‌دراو» چونکه واتای تازه ده‌بخشیت، قیاسی چاوگه‌کانی تریش له‌م دوو نمونه‌یه ده‌کریت.

له نمونه‌کانی چاوگی لێک‌دراوی وه‌ک «نان‌خواردن، مه‌ل‌گرتن» دیتمان چاوگ له کوردیدا ئه‌و توانایه‌ی هه‌یه فهرمانی کار ببینی، له رێی هه‌مان تواناوه چاوگی کوردیی ساده و دار‌ژاو و لێک‌دراو و ئاو‌یت‌ه‌ی هه‌موویان به به‌ریان‌ه‌وه هه‌یه ئامرازی نه‌ه‌ییان بخ‌ریته پێشه‌وه وه‌ک ده‌خ‌ریته پێش کاره‌وه، بۆ نمونه:

نووستن	نه‌نووستن	نه‌نووست
گرتن	نه‌گرتن	نه‌گرت
هه‌لنه‌نگووتن	هه‌لنه‌نگووتن	هه‌لنه‌نگووت
سه‌ربرین	سه‌رنه‌برین	سه‌ری نه‌بری
پێی لێ هه‌ل‌برین	پێی لێ هه‌ل نه‌برین	پێی لێ هه‌ل‌نه‌بری

له‌و نمونه‌نه‌وه ده‌رده‌که‌وێت، که وا ئامرازی نه‌فی هه‌روه‌ک راسته‌وخۆ ده‌چیته پێش کاره‌وه له چاوگی مه‌نفیشدا ده‌چیته پێش چاوگه‌که‌وه. به‌لام له شیوه‌ی کرمانجیی سه‌روودا ئه‌داتی نه‌فی واده‌بیت ده‌چیته هه‌ره‌پێشه‌وه، چ وشه‌که کار بێت چ چاوگ بێت به خۆی و پێشگریه‌وه، وه‌ک:

هه‌ل‌گرتن	نه‌ه‌ل‌گرتن
هه‌ل‌گرتن	نه‌ه‌ل‌گرتن
هه‌ل‌گرتن	نه‌ه‌ل‌گرتن

واش ده‌بیت وهک شیوهی کرمانجیی خواروو ئه‌داتی نه‌فییه‌که ده‌چتیه پیش کار
و دواى پیش‌گره‌وه، وهک:

رابوون رانه‌بوون
هه‌لگرتن هه‌لنه‌گرتن
گرێدان گری نه‌دان

هه‌ندێ له‌و چاوگانه ته‌نیا یه‌ک شیوه به‌کارهێنانی هه‌یه له‌ نه‌فیدا به‌ نموونه:
چاوکی «هه‌لاقیتن» هه‌ر «نه‌هه‌لاقیتن»ی هه‌یه، هه‌روه‌هاش چاوکی «هه‌لخستن»
هه‌ر «نه‌هه‌لخستن»ی هه‌یه. له‌و چاوگانه‌ی پیش‌گری (قه‌)یان له‌ پیشه‌وه‌یه، ئه‌داتی
نه‌فی هه‌میشه ده‌که‌وتیه هه‌ره‌پیشه‌وه، وهک:

قه‌دان نه‌قه‌دان
قه‌مان نه‌قه‌مان
قه‌بوون نه‌قه‌بوون

ئه‌م صیغه‌یه‌ی نه‌فی که لی‌رده‌ا له‌ باسی چاوگدا هاته‌ ناوه‌وه درێژه‌ی زیاتری
هه‌یه و له‌گه‌ڵ غه‌یری چاوگیشدا به‌کار دێت و ده‌ورێکی تایبه‌تی ده‌بینیت له‌
پێکهێنانی واتای (سلبی) له‌ زمانی کوردیدا له‌ جێی مونسبی خۆی به‌ درێژی
باس ده‌کریته‌.

ئاوهلکار

یهکههه - ئاوهلکار له رووی زاراوهوه

ئو نووسهره کوردانهی که خهریکی باسی زمان بوون، له تیکرای باسهکانی زمان هه موویان له سهر یهک ریباز نه پوشتوون، که یهکێک لهوان باسی ئاوهلکاره.

ئو نووسهرانه، سهرهپای جودایی تصویریان له بارهی پیزمانهوه، له رووی زاراوهیشهوه، جودایییان ههیه. له بارهی ئاوهلکارهوه، ئهه زاراوانههی خوارهوه دینه بهرچاو له نووسینهکانی ئو نووسهرانهدا:

١- ماموستا سهعید سدی - له کتیبهکهی خۆیدا (صرف و نحوی کوردی) سهرهپاسیکی تایبهتی بۆ ئاوهلکار دانهناوه. بهلام له کاتی باسکردنی ناودا له لاپههه (٢٤) زاراوهی (اسمی زمان و اسمی مکان) ی بهکار هیناوه و دهلیت:

اسم دوو قسسه:

١- اسمی زمان.

٢- اسمی مکان.

اسم زمان - اسمیکه معنای زمانی تیدا بێ، یعنی دلالت له زمان بکا، وهکو: شهو، پوژ، پیری مانگ، پار...

اسم مکان - اسمیکه دلالت له مکان بکا، وهکو: سهر، ژیر، پیتش، پشت، دوور ئیره، ئهوی، لا، ناو.

٢- ماموستا توفیق وهبی - له دهستووری زمانی کوردی لاپههه (١٧) دا، دهلی: زهرهف کلمهیهکه بۆ تهواوکردنی مهعنا ی کاری یا سیفهتی یان زهرهفیکی تر به کهلک ئههینریت. سیفهتی چۆن مهعنا ی ناوی تهواو ئهکا، ئههیش مهعنا ی سیفهت و فیعل و زهرهف تهواو ئهکا، وهک:

ئو زۆر ئههوی. (زۆر زهرهف کاری «ئههوی» تهواو دهکات).

به‌فریکی زۆر ئه‌ستوور باری (زۆر زه‌رفه ئاوه‌لناوی «ئه‌ستوور» ته‌واو ده‌کات).

ئه‌و زۆر خێرا رۆیی (زۆر زه‌رفه زه‌رفی «خێرا» ته‌واو ده‌کات).

۳- مامۆستا کوردویف له‌ کتییی زمانی کوردی ساڵی ۱۹۷۰ لاپه‌ره (۱۱۳) له‌ ژێر ناوی «فیلنیش» ئه‌لێ: به‌و وشانه‌ ده‌لێن (فیلنیش - ظرف - ئاوه‌لکار) که‌ حال و‌ حه‌وال و‌ قه‌ید و‌ ته‌حریرکردن و‌ بوون نیشان ده‌ده‌ن.

(فیلنیش) یش به‌ سێ به‌ش دابه‌ش ده‌کات:

۱- هی وه‌ختی کردن و‌ بوون.

۲- هی جیگه‌ی کردن و‌ بوون.

۳- هی ته‌حر (جۆری) کردن و‌ بوون.

۴- مه‌ردۆخ له‌ فه‌ره‌نگه‌که‌یدا له‌ دوو جیگه‌ له‌و وشانه‌ دواوه‌ که‌ ده‌بنه (ظرف)، جاریکیان له‌ لاپه‌ره (۱۸) فه‌ره‌نگی مه‌ردۆخدا «اسم زمان و‌ اسم مکان» ناو دینیت و‌ جاریکی تر له‌ لاپه‌ره (۲۱) «ظرفی زمان و‌ ظرفی مکان» ناو ده‌بات: له‌ ئاست اسم زماندا ده‌لێ:

(ناو بۆ ناسینی وه‌خت و‌ پۆزگار دانریاگه‌، اوه‌ پی ایژن - ناوسا - وه‌ک: امرۆژ، سۆزی، مانگ، سال، شه‌و...)

له‌ ئاست اسم مکاندا ده‌لێ:

(یا بۆ ناسینی جیگه‌ دانریاگه‌. اوه‌ پی ایژن - ناوجیگه‌ - وه‌ک: المان، تاران، کوردستان...)

له‌ ئاست (ظرف مکان) ده‌لێ به‌ میسال (له‌ مدرسه‌دا اخوینم).

له‌ ئاست (ظرف زمان) ده‌لێ به‌ میسال (له‌ پیره‌که‌وه‌ هاتگم).

۵- رشید کورد له‌ کتییی (پێژمانا زمانی کرمانجی) لاپه‌ره (۱۰۶) دا ده‌لێت: «نیر»م له‌ بری «ظرف» به‌کاره‌یناوه‌، چونکه‌ کرمانج دبیژن (ئیرۆ نیره‌کی ته‌نگه‌) واته‌ زه‌رفیکی ته‌نگه‌، له‌به‌ر ئه‌مه‌ (نیر) به‌ ته‌واویی مه‌عنای (ظرف) ده‌کات.

(نیر) یش ده‌کا به‌ شه‌ش به‌شه‌وه‌:

آ- نیری راسته‌ده‌ر: وه‌کو (باش) له‌ رسته‌ی (ئه‌ز باشم).

ب- نیری تباب: وهکو (پړ) له رسته ی (په زئ مه مۆ پره).

ج- نیری چاخ: وهکو (ئیرۆ) له رسته ی (ئەز ئیرۆ هاتم).

د- نیری لووس: وهکو (هوندور) له رسته ی (ئەز له هوندور بووم).

ه- نیری هه بوون، نه بوون، گومان:

نیری هه بوون: وهک وشه ی (ئەری) له رسته ی (ئەری مه مۆ ئیرۆ دچه؟).

نیری نه بوونی: وهک وشه ی (ما) له رسته ی (ما مه مۆ ئیرۆ دچه؟).

نیری گومان: وهک وشه ی (به لکی) له رسته ی (به لکی ئیرۆ بچم).

و- نیری پرسیار: وهک دوو وشه ی (ما، کینگا) له رسته ی (ما تو کینگا دچی؟).

۶- جگه رخوین له کتیبه کهیدا (دهستور و ئاواي زمانی کوردی) چاپی به غدا، ۱۹۶۰ بۆ (ظرف زمان - ظرف مکان) دوو زاراوه ی (دهمناف - جیناڤ) ی به کار هیناوه، وهک:

آ- بۆ دهمناف. ئیرو، پێر، نها، نووکه.

ب- بۆ جیناڤ. وار، ئەشکهفت، مزگهفت.

ههروهها جیناڤیشی کردوو به دوو بهشهوه:

۱- جیناڤی خوه سهرا: خان، سهرا.

۲- جیناڤی پتکهاتی: کوردستان، خوندهگه، بارخانه، چایدان.

۷- نووری عهلی ئەمین له کتیبه کهیدا رێزمانی کوردی، لاپه ره ۱۸۶، ده لیت: ئاوه لکار ئەو واژه یه یا ئەو دهسته واژه یه یا ئەو پارچه شوین که وتوووه یه (کلۆز) که وهسفی به شی له به شهکانی ناخواتن دهکات، جگه له ناو و له پاناو، وهک: به رخه که باش ئەله وه پێ: باش (وشه).

چۆله که که له سهرا داره که فپی: له سهرا داره که (فریز).

که مالۆسه که کم کوشت، یه کانه که له ناو زه لکاوه که دا بوو (کلۆز).

ئاوه لکاریش دهکات به شهش به شهوه:

۱- ئاوه لکاری تافی، وهک (ههینی، ئیستا، به یانی، پێرار).

- ۲- ئاوه‌لکاری شوینی، وهک (سهر، خوار، لا، کن...).
- ۳- ئاوه‌لکاری چهندی، وهک: (گه‌لی، هه‌ندی، تۆزی).
- ۴- ئاوه‌لکاری ئاوه‌لناوی، وهک (باش، به‌گهرمی، به‌کۆل، به‌دلشکاری)
- ۵- ئاوه‌لکاری نه‌فی، وهک (نه، نا، مه، نی...).
- ۶- ئاوه‌لکاری وه‌رامی، وهک (به‌لی، ئا، ئه‌ری، نه‌خیر...).

تییینی:

نووسه‌رانی تری کورد هه‌ن له ئاوه‌لکار دواون به‌لام به‌ره‌مه‌کانیان له‌به‌ر ده‌ستی لیژنه‌دا نین بۆیه‌ لێیان نه‌دوا.

له‌ کتییی «دستور پارسی» دانانی (ر. ذوالنور) بۆ ئاوه‌لکار زاراوه‌ی (قیدی) به‌کار هێناوه. له‌ شرحدا به‌ درێژی باسی جۆره‌کانی (قید) و ئه‌و فه‌رمانه‌ی قید به‌جیی ده‌هینیت و هه‌موو سه‌روبه‌ریکی باسی ئاوه‌لکاری کردووه، ئه‌وه‌ی سه‌رنج راده‌کیشیت له‌ باسی (قید)دا سه‌ره‌رای دابه‌شکردنی به‌ چه‌ند به‌شیکه‌وه دوو تییینی گرنگن:

۱- که‌ ده‌لی (قید) هه‌رچه‌ند وه‌سفی کار ده‌کات به‌لام چونکه‌ کار له‌ (کارا)وه دره‌دمچیت له‌ هه‌مان کاتدا وه‌سفیی کارا و به‌رکاریش ده‌کات (که‌ کاره‌که‌ تیه‌رییت).

۲- نیمچه‌ رسته (فریز)ی به‌ (قید) دانه‌ناوه‌ هه‌ر هینده‌ی کردووه، قیدی له‌ رووی فۆرمه‌وه به‌ ساده و لیکدراو داناوه، وهک:

آهسته، دیر، زور، تند - بۆ ساده.

ئمشب، شامگاه، عاقلانه، پارسال - بۆ لیکدراو.

تیکرای قه‌دیشی داناوه به‌ (۱۸) به‌ش.

هه‌رچه‌ند له‌ پێشه‌وه که‌ قید دابه‌ش ده‌کات له‌ رووی فۆرمه‌وه بۆ ساده و بۆ لیکدراو باسی (نیمچه‌ رسته = فریز) ناکات وهک قید، به‌لام له‌ میسال هینانه‌وه‌ی دابه‌شکردنی قید بۆ (۱۸) به‌ش ناوناوه‌ نموونه‌ی نیمچه‌ رسته‌ی هینانه‌وه‌، وهک (- برای خدا، به‌ هیچوجه، حاشا...). له‌ زمانی ئینگلیزیدا زاراوه‌ی (Adverb) بۆ (ئاوه‌لکار) به‌کار دیت ئه‌مه‌ش ته‌عریفه‌که‌یه‌تی به‌ ئینگلیزی:

An adverb is a word which modifies meaning of a verb, an adjective or another adverb.

له نمایشتی وشه‌ی (ئاوه‌لکار) له رووی زاراوه‌وه که له‌مه‌وبهر باس کرا دهرده‌که‌وێت به‌شیک‌ی زۆری ئه‌و وشانه‌ی له‌و ته‌عریفانه‌دا به‌ (ئاوه‌لکار) داندراون، پێوه‌ندیان له‌گه‌ڵ کاردا نییه‌ و ناشیت به‌ ئاوه‌لکاری حیساب بکری، که‌ هات و به‌ ئاوه‌لکاری حیساب کران یا ده‌بیت زاراوه‌یه‌کی تر بدۆزیته‌وه‌ ئه‌وانیش بگرتیه‌وه‌ یاخود که‌ ئه‌وه‌ نه‌کرا زاراوه‌ی (ئاوه‌لکار) له‌ ئاست مه‌به‌ستدا کورت دیتیت چونکه‌ دیاره‌ واته‌که‌ی ناتوانیت باوه‌ش به‌و وشانه‌شدا بگرت که‌ پێوه‌ندیان به‌کاره‌وه‌ نییه‌. له‌ ئیستیکرای زمانی کوردی و به‌راوردکردنی له‌گه‌ڵ پێزمانی زمانانی تر که‌ یه‌ک دوویه‌کمان له‌ نمایشته‌که‌دا به‌ نمونه‌ هێناوه‌ وه‌ک ئینگلیزی و فارسی دهرده‌که‌وێت زاراوه‌ی «ئاوه‌لکار» به‌به‌ریه‌وه‌ هیه‌ په‌راویزی فراوان وه‌یا ته‌سک بکریته‌وه‌. ئه‌و پێزمانه‌ی که‌ وشه‌ی (نه‌) داده‌نیت به‌ (ئاوه‌لکار) وه‌ک وشه‌یک‌ی که‌ به‌ صراحت وه‌سفی (کار) ده‌کات، په‌راویزی ئاوه‌لکاری بۆ که‌لیک بابته‌ وشه‌ په‌ل کردووه‌ته‌وه‌ که‌ ئه‌گه‌ر واتای ئاوه‌لکاری به‌سه‌ردا تطبیق بکریته‌ له‌ زۆر جێگه‌ ئه‌و واتایه‌ ناتوانیت بپێته‌ سه‌رپۆشی ئه‌و وشانه‌.

لیژنه‌ له‌م سه‌رنج گرتانه‌وه‌ بۆ ئه‌م باوه‌زه‌ پوڤشت که‌وا پێویسته‌ له‌ پێشه‌وه‌ باسی ئه‌و وشانه‌ بکات که‌ هیچ گومان نییه‌ له‌وه‌دا به‌ر واتای پاته‌وپاتی زاراوه‌ی ئاوه‌لکار ده‌که‌ون. له‌وه‌ به‌ولاره‌ خه‌ریکی پشکنینه‌وه‌ی ئه‌و وشانه‌ بیت که‌ له‌وانه‌ن له‌ روویه‌که‌وه‌ ئاوه‌لکار و له‌ روویکی تهره‌وه‌ ئه‌و نه‌بن.

لیژنه‌ له‌ دوا ئه‌مه‌ هاته‌ سه‌ر لیکۆلینه‌وه‌ له‌و به‌شانه‌ی ئاخاوتن که‌ پێوه‌ندیان به‌کاره‌وه‌ هیه‌. له‌م لیکۆلینه‌وه‌یه‌دا لیژنه‌ هه‌م له‌ ئیستیکرای زمانی کوردی و هه‌م له‌ دراستای زمانه‌کانی بیگانه‌ سوودی وه‌رگرت و سه‌رنجی گرتی ئه‌و کۆمه‌له‌ وشانه‌ که‌ له‌ پێزمانی جو‌رجۆر به‌ ئاوه‌لکار حیساب کراوه‌، له‌ نه‌جامی لیکۆلینه‌وه‌ و سه‌رنج گرتن بۆ لیژنه‌ ساغ بووه‌وه‌، که‌ ئه‌مانه‌ی خواره‌وه‌ ئاوه‌لکاری بێ دمه‌ته‌قهن:

۱- بارام ژیرانه‌ هاته‌ ژووره‌وه‌. له‌م رسته‌یه‌دا لیژنه‌ وشه‌ی (ژیرانه‌) به‌ ئاوه‌لکاری چۆنیه‌تی (حال) داده‌نیت.

۲- بارام به‌ ژیری هاته‌ ژووره‌وه‌. ئه‌م ته‌رکیبه‌ی (به‌ژیری) ئه‌ویش وه‌ک وشه‌ی

(ژیرانه) ئاوه‌لکاریکی چۆنیه‌تییه.

۳- بارام بانه‌وبان هات - شاخه‌وشاخ رویشته.

ئهم (بانه‌وبان و شاخه‌وشاخ) هه‌ش روویکی چۆنیه‌تی هاتن و رویشته‌که نیشان ده‌دات.

۴- بارام له‌سه‌رلا - دهمه‌و‌پوو - كه‌وت.

ئهم (له‌سه‌رلا و دهمه‌و‌پوو) هه‌ش روویکی تری چۆنیه‌تی كه‌وتنه‌که نیشان ده‌دات كه به (هاتن) هكه‌ی رسته‌كه‌ی تری بگريت.

له‌م نمونانه‌وه دهرده‌كه‌و‌یت له‌كوردیدا كۆمه‌لێك وشه و فریز هه‌ن چۆنیه‌تی كار راده‌گه‌یتن. به‌پیتی ئه‌و دهوره‌ی كه ده‌یبن له‌ئاخاوتندا ده‌بیت زاراوه‌ی بۆ دابنریت، لیژنه (زاراوه‌ی ئاوه‌لکاری چۆنیه‌تی) ی بۆ دانا.

دوینى هاتم.

سبه‌ی ده‌پۆم.

تازه باران بارى.

«ده‌مێكه‌ وا له‌سه‌ر پێیه‌ك ده‌سووتیم».

پارناپێرار به‌فریكى ئه‌ستوور بارى.

چه‌ند پۆژێكى تر ده‌پۆم.

له‌م میسالا نه‌دا دهرده‌كه‌و‌یت ئه‌و وشه‌ ساده و لیكدراو و فریزانه (دوینى، سبه‌ی، تازه، ده‌مێكه‌، پارناپێرار، چه‌ند پۆژێكى تر) كه واتای (كات) راده‌گه‌یه‌نن و كاتى روودانى كار كه دیار ده‌خه‌ن، به‌مه‌دا ده‌بنه (ئاوه‌لکار) و به‌ پیتی ئه‌و دهوره‌ی ده‌یبن پێیان ده‌گوتریت «ئاوه‌لکاری كات».

تێبینی:

وشه‌ی وه‌ك (دوینى، سبه‌ی، تازه، رۆژ، شه‌و، سال...) كاتیك ده‌بن به‌ ئاوه‌لکاری كات كه كاتى روودانى كار كه نیشان ده‌ن، ده‌نا له‌بنه‌رته‌دا ناوی كاتن.

۱

چۆلهكه كه م له سهر داره كه دى
 چۆلهكه كه م له ژيتر داره كه دى
 چۆلهكه كه م له كن داره كه دى
 چۆلهكه كه م له لاي داره كه دى
 چۆلهكه كه م له تهنىشت داره كه دى
 چۆلهكه كه م له بن داره كه دى

۲

وهره سهري
 وهره دهري
 وهره خوارى
 وهره ژوورى
 وهره مالى
 وهره ناوى

۳

مندالهكه له سه رهوه دانىشتبوو.
 مندالهكه له خوارهوه دانىشتبوو.
 مندالهكه له سهرووى منه وه تى پهري.
 مندالهكه له تهنىشت منه وه تى پهري.

ئهم نموونانه و ههر نموونه يه كى ترى وهك ئه وان بىت كه جيگه ي روودانى كار
 ديار بخات، هه موويان دهبنه (ئاوه لكارى شوين).

تېيىنى ۱:

وشه ي وهك (سه ر، خوار، تهنىشت، كن، پيش، پاش، ژيتر، ناو، لا، دهر، مال،
 ژوور...) كاتيك دهبن به (ئاوه لكارى شوين) كه جيگه ي روودانى كاره كه نيشان
 بهن، دهنه وشه كان بۆ خويان له بنه رهدتا ناوى شوين.

تیبینی ۲:

له شیوهی کرمانجیی سهروودا هه مان جوړی به کارهینانی ئاوه لکاری کات و شوین باوه به لام له جیاتی (له، به) وشهکانی (ژ، د، ب، ل) به کار دین و له جیاتی (هوه) «قه» به کار دیت، وهک له و نموونانه دا به دهر دهکه ویت:

۱- منداڵ دناڤ مه را چوو مال.

۲- منداڵ ژخاری چوو سلال.

۳- منداڵ ل خاری روونیشتییه.

بارام خیرا رویشیت.

بارام زۆر دهلی (که، فره، گهلیک، نهختی...).

بارام زوو هات (دهرنگ...).

بارام جوان دهروات.

ئهم وشانهی (خیرا، زۆر، زوو، جوان) کهوا له بنه رهدا ئاوه لئاوین و هه ندیکیان (چۆن) و هه ندیکیان (چه ند) راده گه یه نن، لهم رستانه دا باری کاره که و چۆنیه تی نیشان ده دات به و پتیه، هه رچه ند به ئه صلیش ئاوه لئاوین، توانای ئه وه یان هه یه ببن به ئاوه لکاری وه صفی.

سه رنج ده ری دمخات رسته کان هه لده گرن به جوړیکی ئه وتۆ به کار ببن، که سروشتی ئه و وشانه دیار بخات که سروشتیکی وه صفیه وهک بگوتریت:

بارام گوتننیککی زۆر دهلی.

بارام رویشتننیککی خیرا رویشیت.

بارام له کاتیککی زوودا هات.. هه تاد.. واته: دهشیت بگوتریت له و رستانه دا موصوفیکی قرتا و هه یه و به مه دا سروشتی بنجیی وشه کان بیاریزین به لام فراژووبوونی زمان و به ره و پتیشچوونی ئه و توانایه ی داوه به ئاخاوتنی کوردی که وشه کان به ئاوه لکار به کار ببن.

[روونکرده وه:

رهنگه وا باش بی به و جوړه ئاوه لکاره بگوتری (ئاوه لکاری ئاوه لئاوی

وهيا تهئولکراو وهيا خوازکه - به واتای خوازايه وه- وهيا هر
تهعيریکی بۆ روونکردنه وهی بنه مای ئاوه لکاره که دهست بدات.
دهمراستی لیژنه]

مندالەکان دوو دوو هاتن.
کهوهکان پۆل پۆل فرین.
جار جار (جاروبار، ناوه ناوه) سهرتان لی ددهم.
دهم به دم زیاتر دهشتوا.
باران تاوتاو دهبارئ.
سال ناسال (ساله نه سالیک) زهویییه کهم دهکتلم.
ئاوه که قوم قوم بخۆوه.
کهم کهمه بهفره که ئهستور دهبت.

لهم نمووناندا وشهکانی (دوو، دوو، پۆل پۆل، جار جار، دم بهدم، تاوتاو، سال
ناسال، قوم قوم، کهم کهمه...) له رسته دا به دوايه کتردا هاتن (تتابع) ی کاره که
نیشان ددهن له بهر ئه مه پتیا ن دهگوتریت (ئاوه لکاری تهرتیبی).

کهوه که دیسان به داوه وه بوو.
کهوه که دووباره به داوه وه بوو.
هه رجاره بيم دیارییه کتان بۆ دههینم. (هه رجارئ، هه رجاره کی)
ئه وهنده ی پیم گوتی نه تیست.
چهندی پیم گوتی نه تیست.

لهم نمووناندا وشهکانی (دیسان، دووباره، هه رجاره، ئه وهنده ی، چهندی) له
رسته دا دووباره بوونه وهی کاره که راده گه یهن، له بهر ئه وه پتی دهگوتریت
(ئاوه لکاری دووباره کردنه وه = تهکراری).

تیر تیر له ئاوه کهم خوارده وه.

پږ به دل خوښم دهوښت.

جوان جوان زه ويښه کي بڼ خوږي داگير کرد.

هه لبت بڼ تو سه فر ناکه ن.

بڼ گومان چاوم پڼي دهکه وښت.

ناگريش بباريت هه رده چم.

کاکه، بڼ چنه و چوون پاره که لڼ دهستينم.

له م نمونانه دا وشه کاني (تير تير، پږ به دل، جوان جوان، هه لبت، بڼ گومان، بڼ چنه و چوون...) له رسته دا بڼ ته نکيدی کاره که به کار دهينرين، له بهر نه وه پښان دهگوتريت (ناوه لکاري ته نکيدی).

هه رگيز دهست له ولاتم هه لناگرم.

هه رگيز او هه رگيز فراموشت ناکه م.

به هيچ کلوجي ليم نابيته وه.

به هيچ رهنکي چاره م نه کرد.

له م نمونانه دا وشه کاني (هه رگيز، هه رگيز او هه رگيز، به هيچ کلوجي، به هيچ رهنکي...) له رسته دا بڼ نه فی کاره که به کار دهينرين، له بهر نه وه پښان دهگوتريت (ناوه لکاري نه فی).

کهی هاتيت؟ دوښني هاتم.

چون هاتيت؟ به سواری هاتم.

له کوږي دابه زيت؟ له ئوتيل دابه زيم.

باران چنه دباري؟ باران زور دباري.

له م نمونانه دا وشه کاني (کهی، چون، کوږي، چنه...) له رسته دا بڼ پرسيارکردن له باره ی کاروه هاتوون. له بهر نه وه پښان دهگوتريت (ناوه لکاري پرسياری).

تښيني:

د. نه سرين ده لبت نه و شانه (کهی، چون، کوږي، چنه...) هه موويان نه داتن بڼ

جۆزدها مه به سستی جیاجیا، به کورتی ئه مانه به ئاوه لکاری پرسیری دانانیم.

هه تا ئیستا له م نمایشته دا ئه م جۆزانه له ئاوه لکار هاتنه بهرچاو:

۱- ئاوه لکاری چۆنیهتی.

۲- ئاوه لکاری زهمانی.

۳- ئاوه لکاری شوینی.

۴- ئاوه لکاری وهسفی.

۵- ئاوه لکاری تهرتیبی.

۶- ئاوه لکاری تهئکید.

۷- ئاوه لکاری تهکراری.

۸- ئاوه لکاری نهفی.

۹- ئاوه لکاری پرسیری.

[روونکردنهوه:

ئه م جۆزانه ی (ئاوه لکار) تاقیکردنه وه یێکیان ههیه بۆ ئه وه ی راستیی
ئاوه لکار بوونیان و نه بوونیان به ره و ئاشکرای بیات، تاقی
کردنه وه کهش له وه وه دیت که له رسته ی بێ کاردا سهیریان بکریت به
تایبه تی ئه وانه ی (فریز، کلۆز) نین و وشه ی ره سه نن:

(۱) وشه کانی (ژیرانه، عاقلانه، به ژیری، به عاقلی) ده ست ناده ن له
رسته ی بێ کاردا بێن. (من ژیرانه م - من به ژیریم) نه ده گوترئ و
نه راستیشه.

(۲) بانه و بان، شاخه و شاخ ده ست ناده ن له رسته ی بێ کاردا بێن
(من بانه و بانم) ناگوترئ.

(۳) (من ده مه ورووم) ناگوترئ، به لام (من له سه ر لام) ده گوترئ نه که به
واتای ئاوه لکاری بگره وه که ئه وه ی بلی (من له سه ر بانم) که وشه ی
(لا، سه ر) به جۆریکی عاده تی له کار هاتن.

(۴) وشه کانی (دوینی، پیری، ئه مسال، ده میکه، زوو، دره نگ..)

هه یچیان له رسته ی بێ کاردا نایه ن، که ده شلی (من دره نگم) وشه ی

درهنگت به مهجازه به واتای (من دواکه و تووم) به کار هیناوه نهک
حه قیقی.

(۵) دهسته واژه‌کانی (له‌سه‌ر داره‌که و ژیر داره‌که و کن داره‌که...) (هه‌لده‌گرن له رسته‌ی بی کاردا بێن به‌لام نهک به ئاوه‌لکاری بگره وهک ئه‌وه‌ی بلایی (من له به‌غدام، له ژۆرم، له ده‌ره‌وه‌م، له سه‌ربانم، له ناو نوێتم) که له‌مانه‌دا (وصف‌ی راناوه‌که په‌یدا نییه تا بلایی نایا ئاوه‌لکارن یا ئاوه‌لناون.

وشه‌کانی (سه‌ری، ده‌ری، خوارێ...) هه‌موویان ئاوه‌لکاری حه‌قیقین به‌لام که گووت (له سه‌ری، له ده‌ری...) هه‌لده‌گرن ببه‌وه (ناوی جیگه) وهک (به‌غدا و هه‌ولێر): (له سه‌ریتم - له به‌غدام - له ده‌ریتم - له هه‌ولێرتم). هه‌روه‌هاش (له سه‌ره‌وه، له ته‌نیشت منه‌وه، له خواره‌وه...) ئه‌که‌ر (له که‌یان لی فری درا هه‌ر بۆ جیگه ده‌شی له رسته‌ی بی کاردا بێن.

(۶) وشه‌کانی (خیرا، ژۆر، جوان...) ئاوه‌لناوی بی ده‌مه‌ته‌قهن، به‌لام (زوو) هه‌ر بۆ وصفی کار و کات ده‌ست ده‌دا: ده‌لێی (ئێستا زووه - زوو رویشته) به‌لام نالێی (من زووم، ئه‌حمه‌د زووه...).

(۷) وشه‌کانی (دوو دوو، پۆل پۆل) ده‌شی وصفی (ناو) بکه‌ن و له رسته‌ی بی کاردا بێن وهک ئیمه پۆل پۆلین - ئیوه جووت جووتن) به‌لام وشه‌کانی (جار جار، ده‌م به ده‌م، تاو تاو، ساڵ ناساڵ، قوم قوم، که‌م که‌مه...) که ده‌لاله‌تی کاتیان تێدا یه ناشی له رسته‌ی بی کاردا بێن. که‌س نالێ (منداله‌کان جار جارن - ئاوه‌که قوم قوم - ده‌غله‌که که‌م که‌مه‌یه - ترۆزی ساڵ ساڵه...).

(۸) وشه‌کانی (دیسانه‌وه، دووباره، هه‌رجاره، ئه‌وه‌نده‌ی...) هه‌یجیان له رسته‌ی بی کاردا نایه‌ن و نابنه وصفی ناو و راناو...

(۹) وشه‌کانی (تیرتیر، پر به‌دل...) و هه‌موو ئه‌وانه‌ی ته‌نکی‌دیان تێدا یه ئه‌وانیش نه له رسته‌ی بی کاردا دێن و نه‌ده‌شێن به وصفی ناو و راناو... دیاره ته‌نکید بۆ روودان ده‌بێت نهک بۆ شتی (جامد).

(۱۰) هەرگیز، هیچ رهنگی و هیچ کلۆجیک بۆ نهفیی روودانن له رابردوو و نایندهدا، له بهر ئهمه له حازردا که (کار) پهیدا نهبی ئهم وشانه جێیان نابێتهوه مهگهر له رووی نهشارهزاییهوه به کار هاتبێتن. تۆ دهتوانی بڵی (هەرگیز لێره نهبووم، هەرگیز لێره نابم) به لām ناتوانی بڵی (هەرگیز لێره نیم) ههروههاش ناتوانی بڵی (هەرگیز من دز نیم). دهشی دهستهواژهی وهک (به هیچ رهنگی، به هیچ کلۆجی) بکریتهوه به ته رکیبی عادهتی و له ئاوه لکاری دهربهاوێژریت ئهوسا له رستهی بی کاردا بێت وهک ئهوهی بڵی (من به هیچ تهئویلتیک - به هیچ کلۆجیک - به هیچ رهنگیک - له بهر تیشکی هیچ راستییدا - که مهترخه م نیم...).

(۱۱) وشهکانی (کهی، کوئ) که بۆ کات و جێگه ن له گه ل وشه ی غهیری مناسبی خۆیاندا به کار نایه ن وهک که بڵی (کوئ خو شه، کوئ خو ش بوو) وهیاخود (کهی خو شه، کهی خو ش ده بی) له م حاله ته دا (کوئ) ده بیته (چ جێگایه ک)، (کهی) ده بیته (چ کاتیک) و ههردوو یان له ئاوه لئاوی ده که ون و ده بنه ناوی جێگه و کات و فره قیان نامینی له گه ل (به هار خو شه، شه و خو شه، به غدا خو شه...) ناگوتری (به غدا کهیه؟ من کویم؟ ئه وان کوئ ده بن). که پرپۆزیشنی (له، بۆ، تا...) چوونه سهریان وهزعیان ده گۆریت: (له ئینگلیزی و عه ره بیدا باری ئه و وشانه تا بڵی جو دایه. وشه ی (Where) هه م به واتای (کوئ) دیت هه م به واتای (له کوئ). له عه ره بیدا (الی این، من این) به کار دیت به لām (في أين) ناگوتری... به پێی ته فصیلاتیک که لێره دا جیی بۆ نا کریته وه.

(چۆن، چهند) دهشی ببه پرسیار له باره ی چۆنایه تی و چه نایه تی ناو و راناو بی ئه وهی ئاوه لکار بن ههروهک (جوان، زۆر) چۆنایه تی و چه نایه تی راده گه یه نن، ته نیا فره قی (پرس) له نێوانیاندا هه یه: (تۆ چۆنیت؟ مه رکهان چهندن؟ تۆ جوانیت. ئیوه زۆرن).

که سیک بیه وی، دهتوانی ئهم تاقیکردنه وهیه بکا به پێوانه ی ئاوه لکار بوون و ئاوه لکار نه بوونی وشه کان و دهسته واژهکان، ههروههاش

باشتر بۆی روون ده‌بیته‌وه نه‌هاتنی وشه‌ی ئاوه‌لکاری حه‌قیقی له
رسته‌ی ئه‌وتۆ کاری ئاشکرای تیدا نه‌بیته‌وه به‌ ئیسه‌پات ده‌گه‌یه‌نی
که رسته‌ی بی کار له کوردیدا هه‌یه و زۆریشه.

[ده‌مراستی لیژنه]

جگه له مانه‌ش کۆمه‌لێک وشه هه‌ن هه‌لده‌گرن موناقه‌شه بکری‌ن له رووی ئاوه‌لکار
بوون و نه‌بوونیانه‌وه به‌ تایبه‌تی که له ده‌ستووری زمانی فارسیدا، له ژێر عینوانی
(قید) به ئاوه‌لکار ژمێرراون، له‌مانه‌:

۱- قیدی تصدیق، وه‌ک به‌راستی، هه‌راینه، به‌ تحقیق، هتاد...

۲- قیدی شک و تردید، وه‌ک: گویا، شاید، پنداری...

۳- قیدی تمنی (ئاوات)، وه‌ک: کاشکی، بود...

۴- قیدی سویتند، وه‌ک: به‌خدا، توخدا...

۵- قیدی تشبیه، وه‌ک: چنن، چنان، همانا، اینگونه...

۶- قیدی شرط، وه‌ک: اگر، چنانچه، و، هرگا...

۷- قیدی استثناء، وه‌ک: مگر، جز، الا، غیر، سوی...

۸- قیدی تدرج، وه‌ک کم کم، اندک اندک.

لیژنه به پێی تصویری خۆی له سروشتی زمانی کوردی و ئه‌و ده‌وره‌ی ئاوه‌لکار
ده‌ییبینی له رسته‌دا ئه‌م کۆمه‌له‌ وشانه‌ی به‌لاوه ئاوه‌لکار نین، ده‌شیت له ژێر
عینوانێکدا دابه‌ش بکری‌ن.

[روونکردنه‌وه:

به‌لای منه‌وه به‌شیک له‌و وشانه‌ی که له زمانی فارسی به (قید)
حیساب کرابوون هه‌لده‌گرێ بیته (ئاوه‌لکار). ئه‌وه‌ی پێی گوترا (قید
تدرج) و نمونه‌که‌شی (کم کم - اندک اندک) بوو خه‌زمی ئه‌و
ئاوه‌لکاره‌یه که لیژنه ناوی نا (ئاوه‌لکاری ته‌رتیبی) نمونه‌کانیش (قوم
قوم - که‌م که‌مه) بوون.

به‌رانه‌ر نمونه‌ی (به‌راستی) که له لیسته‌ی رێزمانی فارسیدا به
(قید تصدیق) حیساب کرابوو، له لیکۆلینه‌وه‌ی لیژنه نمونه‌ی

(به‌ژیری) هاتوو و خراوته ژیر ناویشانی ئاوه‌لکاری چۆنیه‌تییه‌وه. هه‌رچهند چۆنیه‌تی و (تحقیق) یه‌ک ناگره‌وه، به‌لام داپشتنی نمونه‌کان (به‌راستی، به‌ژیری) یه‌ک داپشتن. ده‌لایی (به‌راستی ئازایت) به‌لام (به‌جوانی، به‌ژیری..) کاریان ده‌وێت هۆیه‌که‌ش ئه‌وه‌یه که (به‌راستی) بۆ (تحقیق و تائکید) ه و ده‌خلی به‌سه‌ر کاره‌وه نییه و بۆ هه‌موو حال و باریک ده‌ست ده‌دات.

له‌گه‌ڵ ئه‌مه‌شدا له‌ یه‌کترچوون وه‌یا یه‌کبوونی داپشتنه‌کان ده‌بی حیسابیان بۆ بکری. هی تریش هه‌یه له‌و لیسته‌یه‌دا لی‌کۆلینه‌وه هه‌لده‌گری.

ده‌مراستی لیژنه

لیژنه له‌ دوا‌ی لی‌کۆلینه‌وه و چاو پێداگیرانه‌وه‌ی ده‌ستووری زمانه‌کانی تر، ئه‌م ته‌عریفه‌ی بۆ ئاوه‌لکار په‌سه‌ند کرد:

ئاوه‌لکار ئه‌و به‌شه‌یه له‌ ئاخاوتن که پێوه‌ندی راسته‌وخۆی به‌ کاره‌وه هه‌بێت له‌ رووی چۆنیه‌تی وه‌یا کات، وه‌یا شوێن و جو‌ری روودان و روونه‌دانی، وه‌یا هه‌ر باریکی تریه‌وه بێت.

دووهم: ئاوه‌لکار له‌ رووی فۆرمه‌وه.

لیژنه به‌ ئیستیقرا بۆی ده‌رکه‌وت که ئاوه‌لکار له‌ رووی فۆرمه‌وه دابه‌ش ده‌کری‌ت به‌ چهند به‌شیکه‌وه به‌ تاییه‌تی له‌ دوا ئه‌وه‌ی که به‌ دوور و درێژی له‌ جو‌ره‌ها نمونه‌ی ئاوه‌لکاری کۆلییه‌وه له‌ رووی واتاوه:

۱- ئاوه‌لکاری ساده.

۲- ئاوه‌لکاری ناساده.

۳- ئاوه‌لکاری ساپسته.

ئاوه‌لکاری ساده: ئه‌و ئاوه‌لکاره‌یه که له‌ ته‌نیا وشه‌ییک پێک هاتی‌ت، وه‌ک «که‌ی، که‌م، پاش» - ئه‌گه‌ر له‌ رسته‌دا وه‌سفی کار بکات-.
ئاوه‌لکاری ناساده: دوو چه‌شنه.

۱- داپژاو (دروست کړاو): ئه و ئاوه لکارانه ن که به یاریده ی پاشگر یان پیشگر ساز دهین. بۆ نمونه:

وشه	ئاوه لکاری داپژاو	
سهر	سهری	وهره سهری.
خوار	خواری	چوومه خواری
هاوین	هاوینی	هاوینی دروینه دهکریت.
شه و	شه وهکی	شه وهکی که وتمه ری.

۲- لیکدراو: ئه و ئاوه لکاره یه که له دوو ریشه یا پتر پیک هاتووه، بۆ نمونه:

شاخه وشاخ، چیشته نگاو، که وتوړه وت، که م که م، تاوتاو، تیروپړ.

ئاوه لکاری ساړسته: ئه و ئاوه لکاره یه که له کوښه له وشه پیک دیت، به بی ئه وهی کاریکیان له گه لدا بیت و به ته نیاش نه انجام نادن به دهسته وه تا له رسته دا نه بیت، وهک:

هفته ی ناینده.

مانگی داهاتوو

له مه ولا

به بهرگه وه

به دلشکاو ی

لیژنه به پویستی نه زانی به دوورو دریژی له ئاوه لکار بکولیته وه له رووی فورمه وه، یان له مه زیاتر نمونه بهینیته وه، چونکه له به شی ئاوه لکار له رووی واته وه نمونه ی ژور هینراوتمه وه.

تیبینی:

دوای به سهرچوونی پشووی هاوینه لیژنه گه پرایه وه بۆ سهر ته واوکردنی لیکولینه وه کانی له ریزمانی کوریدا، ئه م لیکولینه وهی له مه ولا سهره تای دهست پیکردنه وهی چالاکی لیژنه یه له کژیکي نویدا و به م جوړه ی خواره وه به سهریدا رۆبویه.

لیژنه له سهرهتای چالاکیی نوټیدا چاوټکی به کارهکانی کږی پټش هاوینهیدا
گټپراهوه لهوهوه مهعلومی کرد که تا ئیستا له باسهکانی خوارهوه دواوه:

۱- ناو

۲- پاناو

۳- ئاوهلناو

۴- کار

۵- چاوگ

۶- ئاولکار

لیژنه لهم باسهنه به پټی ئهوه دهرفتههی که ههیبوو و به گوټرههی ئهوه فرمانههی
بهسهر شانیهوه بوو، تا رادهی پټویست درټزهی دواوه به لټکۆلینهوهکانی.

له سهرهتای دهست پټکردن لهم لټکۆلینهوانه لیژنه رهچاوی دوو احتمالی کرد بۆ
بهرنامههی ئیشی خۆی. یهکه میان ئهوهبوو که بهنیسبته بهشهکانی ئاخاوتنهوه
پهیرهوی رټزمانهکانی ولاتهکانی پوژاوا بکات و ئهوه «۸» کهرته بکاته بنکه که له
رټزمانی ئینگلیزیدا ناویان ههیه. دووه میان ئهوهبوو که ئهگهر ئیستیقرا دهی
خست سروشتی ئاخاوتنی کوردی داخوازیی پتر یا کهمتر لهوه ههشت بهشه بکات،
ئهوسا بهپټی ئهوه داخوازییه، ئاخاوتنی کوردی دابهش بکریته. له ماوهی پشووی
پټش هاوینهدا لیژنه لهوه (۶) باسهی لای سهرهوه دواوو، که له راستیدا پټنج
بهشی سهربهخۆن لهوه رووهوه که «کار و چاوگ» له بنه رهندا یهک بهشن.

به پټی سهرنجدان دواي ئهوه (۵) یا (۶) بهشه چی دهمټټټهوه، سی بهشهکهی
(Preposition, Conjunction, Interjection) ی زمانی ئینگلیزی و کۆمهله
ئامرازهکانی تره، که بهبهریانهوه ههیه به پټی سروشتی زمانی کوردی دابهش
بکریتن به چهند بهشیکهوه، وهک:

برای من (ی)

پیاوهتی (هتی)

پاره‌دار (دار)

بټی وهفا (بټی)

هه لگرتن (هه ل)

هه لگرتنه وه (هه ل ... وه) .. هه تاد.

لیژنه وتووێژیکى قوول و ئیستیعراضیکى به رفرهوانى کرد له باره ی ئه وه شانه که له سه ره وه تو مار کران و هه تا ئیستا لیان نه دوا وه .

بۆ ما وه یه ک ده مه ته قی له سه ره ئه وه بوو وشه کانی زمانى کوردی که غه یری پینج به شه باس لیکرا وه کان بن، ئاخۆ چه ندن جوړن، چه ندیک له وه وشانه بهر عینوانیک ده که ون؟ له ئه نجامدا بریار درا چوونه قوولایی ناو ئه م باسه بخریته بهر لیکۆلینه وه و سرنج راگرتنى ئه ندامانى لیژنه به درێژایی ئه وه ما وه یی که توژینه وه ی زمانزانانه ی تیدا ده کات. وه ک هه نگاوێکی سه ره تایى له م مه یدانه به رفراوانه ی لیکۆلینه وه و سرنج راگرتنه دا، لیژنه له پێشه وه که وته سه ره لیکۆلینه وه له وه به شه ئاخاوتنه ی که له ئینگلیزیدا پێی ده گوتریت:

پریپوزیشن

له کتیبی پیزمانی ئینگلیزی An English Grammar Book له دانانی Evan C.penglis ته عریفی پریپوزیشن بهم جوړه‌ی خواره‌وه دهکات:

A Preposition is a word placed before a noun or its equivalent to show its relation to another word.

بهم وشانه‌ی خواره‌وه‌ش ده‌لې به‌شیکن له پریپوزیشن:

to, in, at, on, of, by, into, with, over, for, from, under, etc.

دواتر ده‌لېت پریپوزیشن‌ی تریش ه‌ن که وا ده‌شې وه‌کو Adverb ی‌ش به‌کار بی‌ن وه‌ک:

about, across, along, among, back, before, between, behind, down, in front of, off, round, away.

به دوا ئهم نمونان‌ه‌دا تیب‌ینی‌یک‌ی گ‌رنگ ئهم‌یه که ده‌لې وا ده‌بې پریپوزیشن له‌گه‌ل Adverb, Conjunction تیکه‌ل ده‌بې واته به‌وان حیساب ده‌کریت، به‌لام ئهم تیکه‌لی‌یه هم‌یشه به‌وه ده‌ره‌و‌یت‌ه‌وه که Adverb, Conjunction هر‌گیز پتوه‌ندیان به‌ناو و ئاوه‌له‌کانیه‌وه نابیت که ئهمه پتچه‌وانه‌ی کاری پریپوزیشن‌ه.

نووسه‌رانی کوردیش که له‌م باسه دواون ئهمانه‌ن:

۱- مام‌وستا سه‌عید سدقی له پیزمانه‌که‌یدا (صرف و نحوی کوردی) کاتیک باسی (أدوات) دهکات (بۆ، تا، له، به) دینیته‌ ناو میسالانه‌وه و هیچ عینوانی‌کی تاییه‌تی بۆ دانه‌ناون.

۲- مام‌وستا توفیق وه‌بې له ده‌ستووری زمانی کوردی، فقره (۶۹) دا ده‌لېت: ئه‌داتی ته‌واوی که‌لیمه‌یه‌ک که له جومله‌ی‌کا بۆ پ‌شان‌دانی لاقه‌ی مانای ناوی، سیفه‌تیک و که‌لیمه‌ی‌کی تر به که‌لک ئه‌هینریت، وه‌کو:

ئیمه له مهرگوه هاتین (له...وه)

پیاوهکهی تۆش رۆی (ی)

جامانه سه‌رپۆشیکى ناقولایه (ی)

مامۆستا توفیق وهه‌بى «ئهداتى ته‌واوى» له‌برى «حرف جری عه‌ره‌بى و پریپۆزیشنى ئینگلیزى» به‌کار ده‌هێنیت، له‌و ده‌ستوورده‌دا هه‌ر ئه‌و دوو نموونه‌ی (له‌.....وه) و (ی)یه‌ی ناو هێناوه.

۳- کوردویف له‌ کتێبه‌که‌یدا (زمانى کوردی سالى ۱۹۷۰) له‌ ژێر عینوانى (به‌رناف)دا ده‌لێت: به‌رناف سى به‌شه. به‌رنافی کۆن، به‌رنافی تازه، به‌رنافه‌کانى به‌جوت.

آ- به‌رنافه‌ کۆنه‌کان، وه‌کو (ژ، ل، ب، د، بۆنا، با، بۆ، دوو، هه‌تا، په‌ی، سه‌با، جه‌م، گه‌ل).

ب- به‌رنافه‌ تازه‌کان، وه‌کو (سه‌ر، به‌ر، ناڤ، پاش، پێش، ره‌خ، بن).

ج- به‌رنافه‌ به‌ جوته‌کان، وه‌کو (دگه‌ل، له‌گه‌ل، به‌رب) هه‌روه‌ها به‌رنافه‌ کۆنه‌کان له‌گه‌ل تازه‌کان پێکه‌وه به‌کار دێن، وه‌کو (ل سه‌ر، ب سه‌ر، ل به‌ر، ژ به‌ر، دناڤ، ژناڤ...).

دیاریشه‌ مامۆستا کوردویف وشه‌ی (به‌رناڤ)ی بۆ حه‌رفى (جر) به‌کار هێناوه.

۴- رشید کورد له‌ کتێبه‌که‌ی «پێزمانا کرمانجى» له‌ ژێر عینوانى (حروف الجر، پێربه‌ست)دا ده‌لێت: پێربه‌ست وشه‌پێکه‌ که‌ ناوه‌کان و به‌رنافه‌کان^(۱) ده‌کات به‌ مفعولى صریح، وه‌ک:

«من قه‌له‌مه‌ک ژ کورپى خوه‌راکړی» له‌م رسته‌یه‌دا «دژ» و «را» پێربه‌ستن. پێربه‌ست له‌ زمانى کوردیدا ئه‌مانه‌ن:

(بۆ، ب، د ژ، ل، را، ئانگۆ، پاشى، ژبۆ، ل پێش، قاندى...).

۵- نوورى عه‌لى ئه‌مین له‌ رێزمانه‌که‌یدا «پێزمانى کوردی» چاپى ۱۹۶۰ ده‌لێت:

(۱) لێره‌دا به‌رناڤ له‌ برى (راناو - ضمیر) به‌کار هاتوه‌. له‌ نووسینى کوردویفدا له‌ برى (حرف الجر) به‌کارهاتوه‌.

ئامرازی پتوهندی ئەو واژەییە، که له پێش «ناو، راناو، ئاوه‌لناو» هه‌ به‌کار ده‌هێنرێت بۆ ده‌رخستنی علاقه‌ی ناوه‌که‌، یا راناوه‌که‌، یا ئاوه‌لناوه‌که‌ له‌ته‌ک وشه‌کانی تری رسته‌که‌دا، ئامرازی پتوهندیش ده‌کات به‌ دوو به‌شه‌وه‌:

۱- ساده (به‌، له‌...)

۲- لێکدراو (له‌سه‌ر، به‌یی، هه‌تا...)

ئه‌مانه‌ش به‌ ئامرازی پتوهندی (حروف الجر) ی عه‌ره‌بی داده‌نێت:

۱- بۆ (لۆ) ۲- له‌ ۳- به‌ (په‌ی) ۴- تا (هه‌تا، هه‌تاكو، هه‌تاوه‌كو...) ۵- ی ۶- پیتی (ه) ۷- وه‌ ۸- وه‌ك (وه‌كو) ۹- پێ ۱۰- لێ ۱۱- تێ.

تێبینی:

ئامرازی (پێ، تێ، لێ) له‌ته‌ك فرماندا به‌کار دێن.

۶- مه‌ردوخ له‌ فه‌ره‌ه‌نگه‌که‌یدا له‌لاپه‌ره‌ (۲۵) له‌ نێوان تێکرای باسی حروف و ادوات ته‌نیا ناوی (تا، له‌) ده‌بات که به‌ر واتای پریپۆزیشن ده‌که‌ون، بێ ئه‌وه‌ هیچ عینوانیکی تایبه‌تیان بۆ دا بنێت، وه‌یا ته‌عریفیکیان بکات.

۷- کتێبی زمان و ئه‌ده‌بی کوردی پۆلی یه‌که‌می ناوه‌ندی چاپی دووهم ساڵی ۱۹۷۲ که‌ لاپه‌ره‌ (۲۵، ۲۶، ۲۷) دا له‌ پارچه‌کانی ئاخاوتن ده‌دوێت له‌ به‌شی شه‌شه‌مدا ده‌نێت:

ئه‌گه‌ر وشه‌که‌ بۆ ده‌رخستنی پتوهندی ناوی، یا راناوی، یا ئاوه‌لناوی به‌کار هێنرا له‌ته‌ک وشه‌کانی تری رسته‌که‌دا پتی ده‌گوترێت «ئامرازی پتوهندی». ته‌نیا (له‌، بۆ، ی) له‌ رسته‌دا به‌ میسال هێناوه‌ته‌وه‌.

پار ئێوه‌ و ئه‌وان چوون بۆ هه‌ولێر (بۆ)

ئێمه‌ دواکه‌وتوو که‌ی ده‌گه‌ینه‌ ریزی گه‌لان (ی)

دۆشاو له‌ تری دروست ده‌کرێت (له‌)

۸- له‌ کتێبی ده‌ستووری پارسی دانانی ر. زوالنور لاپه‌ره‌ (۲۵۴) و به‌ره‌وخوار له‌ ژێر عینوانی (حرف) باسی ئەو وشانه‌ ده‌کات که‌وا به‌ر مفه‌ومی پریپۆزیشن ده‌که‌ون و ده‌یانخاته‌ به‌ر به‌شی حه‌رفی نحوی، به‌شیکێ تریش له‌ ژێر عینوانی حه‌رفی صرفی داده‌نێت که‌ پتوهندی به‌ پریپۆزیشنه‌وه‌ نییه‌.

لهو حرفانهی که پتیاښ دهلیت (حرف نحوی) و واتای پریپۆزیشنیاښ تیدایه، تیبینی ئهوه دهکات که ئهوه حرفانه وجودی سهربهخۆیان ههیه بهلام واتای تهواوی سهربهخۆیان نییه، له حالیکدا حرفهکانی صرفی نه وجودی سهربهخۆ، نه واتای سهربهخۆیان ههیه. ئهم وشانهی خوارهوهشی داناوه به حرفی نهحوی: به، با، بر، تا، از، در، را، برای.

لهم نمایشتهوه دهردهکهوێت سهرپاکی رایهکان لهوهدا یهک دهگرتهوه که ئهوه وشانهی بهر واتای پریپۆزیشن دهکهون، سهربهخۆ بهکار نایهن و واتای تهواو به دهستهوه نادهن تا دینه ناو رسته و دهبنه دهستیاری وشهیهکی تر. کتیبهکهی پیزمانی فارسی سهرهپای ئهم لایهنه شتیکی تری ئیزافه کردوه که پریپۆزیشن له ئهداتهکانی (صرفی) جودا دهکاتهوه بهوهدا که دهلیت (حرفی نحوی) وجودی سهربهخۆیان ههیه ههرچهند واتای سهربهخۆشیان نهبی، ئهم تیبینییهی کتیبهکهی فارسی رای ئهوه جودا دهکاتهوه له رای گهلیک لهو نووسهرانهی که باسمان کردن. به نموونه به پتی تهعریفی کتیبه فارسییهکه (ی) ئیزافه و وهسف له کوردیدا نابن به پریپۆزیشن کهچی له کتیبهکهی مامۆستا نووری عهلی ئهمین و هی قوتابخانه به پریپۆزیشن داناوه.

به دوا ئهوه شیکردنهوهیدا لیژنه هاته سهر لیكۆلینهوه له دۆزینهوهی زاراوهیهک بۆ پریپۆزیشن که دهست بدات و بگونجیت لهگهڵ ئهوه دهوره دهیبینی له رستهدا. بۆ ئهم مهبهسته تهماشاییکی ئهوه زاراوانه کرا که ههتا ئیستا له لایهن نووسهرانی زمانی کوردیهوه بهکار هیئراون:

- ۱- مامۆستا سهعید سدقی، لهم باسه بی دهنکه.
 - ۲- مامۆستا توفیق وههبی، ناوی ناوه (ئهداتی تهواوی).
 - ۳- مامۆستا کوردویف، ناوی ناوه (بهرناف).
 - ۴- مامۆستا رهشید کورد، ناوی ناوه (پترهست).
 - ۵- نووری عهلی ئهمین، ناوی ناوه (ئامرازی پتوهندی).
 - ۶- له کتیبی قوتابخانهکاندا دیسان (ئامرازی پتوهندی) بۆ بهکار هاتوه له ههندی شوێنیشدا ئامرازی (بهندیواری) بۆ بهکار هاتوه.
- لیژنه موناقلهشی ئهم زاراوانهی کرد لهگهڵ ههندی زاراوهی تر، وهک (نیوکار،

رستههۆن، وشههۆن). ههروهها لیژنه سههرلهنوی موناقهشهیهکی دوور و درێژی دهووری پرپۆزیشنێ کرد له ئاخاوتندا، لهو بهینهدا ههموو ئهوه تهعریفانهی خسته بهرچاو که له کتێبهکانی پێژمان بۆ پرپۆزیشن دانراوه، له کۆتایی ههموو لیکۆلینهوهییدا گهیسته ئهم ئهنامانههێ خوارهوه:

۱- پرپۆزیشن روالهتی سههربهخۆی ههیه بهلام واتای لهتهک وشههێ تردهدرکهوێت. لهمهرا له ههموو ئهوه ئامرازانه جودا دهبیتهوه که روالهتی سههربهخۆیان نییه، وهک (ی) ناوی واتا له وشههێ (جوانی)دا، یاخود ئامرازی دووبارهکردنهوهی کۆتایی کاری وهک (هاتهوه).. ههتاد...

۲- دهووری پرپۆزیشن له دارشتنی رستهدا دردهکهوێت، واته بهشهکانی رسته بهیهکهوه دهبهستێتهوه و پێوهندی ناوهکیان بهیهکهوه دروست دهکات.

لهم دوو تێبینیه گرنهکهوه و دواي چهند پێشنیازی که له کۆتایی نرخاندندا روت کراوتهوه، لیژنه ئهم تهعریفه بۆ پرپۆزیشن پهسهند کرد:

(پرپۆزیشن ئهوه بهشههێ ئاخاوتنه که وجودی سههربهخۆی ههیه و واتاکههێ لهپال وشههێ تردهدرکهوێت و پێوهندی نیوانی «ناو» و «ئاوهلهکانی» لهگهڵ بهشهکانی تری ئاخاوتن پێک دێنێت له دارشتنی رستهدا).

بۆ دۆزینهوهی زاراوهیهک که لهگهڵ سروشتی واتای پرپۆزیشن بگونجێت، لیژنه دیسانهوه به دوور و درێژی لیکۆلییهوه و ههموو ئهوه زاراوانههێ خستهوه بهرچاو کهواتا ئێستا بۆی بهکار هاتوه. له ئهنامی موناقهشهیهکی درێخایێندا لیژنه وای پهسهند کرد جائی ههراوهی (پرپۆزیشن)ی بۆ بهکار بیتهواته کاتههێ له لایهن لیژنه خۆی یاخود کۆرهوه زاراوهیهکی کوردی مناسبی بۆ دهوۆزێتهوه.

تێبینی:

بهلای لیژنهوه زاراوهی «پێوهندی» له ههموو زاراوهکانی تری کوردی گونجاوتر بوو لهگهڵ واتای پرپۆزیشن، بهلام درکهوت که واتا ئهناجمههێ کۆر ئهم زاراوهی بۆ «حروف العطف» ههلبژاردوه، لهبهر ئهمه لیژنه ئهم زاراوهی بهلاوه ناو بهشیوهیهکی کاتی گهراپهوه بۆ زاراوهی Preposition بهجگه لهمه لیژنه هات و نمایشتهیهکی ئهوه وشانهشی کرد که نووسهرانی زمانی کوردی لێره به پێشهوه به پرپۆزیشنیان له قهلام داوه و ئهم لیستهیهی ژێرهههیان لێ پێک هێناوه:

۱- مامۆستا سهعید سەدقی لە میسالددا «بۆ، تا، لە، بە»ی بەکار هێناوه.

۲- مامۆستا توفیق وهه‌بی «له، ی ئیزافه و وه‌صف»ی له‌ به‌رگی یه‌که‌می «ده‌ستووری زمانی کوردی»دا به‌کار هێناوه، (به، بێ، پێ، تا، تێ، بۆ، وه‌ک...)ش له‌ فهره‌نگه‌که‌یدا.

۳- کوردویف «ژ، ل، ب، د، بۆ، بۆنا، با، بێ، دو، هه‌تا، سه‌با، جه‌م، گه‌ل، سه‌ر، به‌ر، ناف، پاش، پێش، ره‌خ، بن، دگه‌ل، له‌گه‌ل، به‌رب...».

۴- رشید کورد «ژ، را، بۆ، ب، د، ر، ل، ئانگۆ، پاشی، ژبۆ، ل پێش، ل پاش».

۵- نووری عه‌لی ئەمین «بۆ، به، له، تا، هه‌تا، هه‌تاوه‌کو، هه‌تاكو، تاكو، ی وه‌صفی و ئیزافه، بزوينی (ه) دواى کارى وه‌ک - چوومه بازار - هه‌روه‌ها ئامرازى «وه» به‌ واتای «به»، وه‌ک، وه‌کو، هه‌روه‌کو، پێ، لێ، تێ، له‌سه‌ر، به‌بێ، له‌به‌ر... ه‌ی تریش له‌م شێوه‌یه».

ته‌ماشاکردنێکی سه‌رپێیی که‌ قوولبونه‌وه‌شی تێدا نه‌بێت ده‌ری ده‌خات، ئەم کۆمه‌ڵه‌ وشانه‌ی سه‌ره‌وه‌ به‌شێکیان بێ ده‌مه‌ته‌قه‌ له‌ هه‌موو روویه‌که‌وه‌ به‌ر ئەو ته‌عریفه‌ ده‌که‌ون که‌ لیژنه‌ په‌سه‌ندی کردووه‌ بۆ پرێپۆزیشن، ئەم تاقمه‌ بریتیه‌ له‌م وشانه‌ی خواره‌وه‌:

۱- بۆ (لۆ، په‌ی، ئەرا)

۲- له‌ (ل، ژ، د، ده‌)

۳- تا (تاكو، هه‌تاكو.....)

۴- وه‌ک (وه‌کو، هه‌روه‌کو....)

۵- بێ

۶- به‌

ئهمانه‌ پرېپۆزیشنێ سادەى بێ گومانن:

۱- (له) شێوه‌یه‌کی تری به‌کارهێنانی هه‌یه‌ که‌ له‌گه‌ڵ ته‌واوکه‌ری «وه‌، را، دا» دیت، وه‌ک:

له‌ منه‌وه‌ بۆ تۆ.

له‌ که‌رکووکرا هاتم.

له خانووکه دا ده ژیم.

۲- (به) ئه ویش وهک (له) ته و اوکه ری (هوه، دا) ی ههیه، وهک:

به مه دا دهر ده که ویت.

به دار که وه نیشته وه.

به لای لیژنه وه ئه م زیادیه ته و اوکه ری که، که سروشتی واتای ئه م دوو پریپۆزیشن داوای دهکات و له ساده بیان ناخات.

له نێوان ئه و شەش پریپۆزیشن ساده یی سهر وه دوو پریپۆزیشن (بۆ، بێ) هه لده گرن پریپۆزیشن تریان له پێشه وه بێت بێ ئه وهی واتایان بگۆریت، له هیزیان زیاد دهکات وهک:

من له بۆ تۆمه تۆ له بۆ کێته.

به بێ من کتیه که مه خۆینه وه.

تیبینی:

له هه ندی ناوچه ی کوردستانی خوار ودا وشه ی (چون) به واتای (وهک) به کار دیت، رواله تی وشه که واده گه یه نیت که له ئیرانه وه هاتبیت چونکه فارسیش هه ر وشه ی (چون) به کار ده هینیت.

وشه ی (وهسه) به واتای (وهک) له کوردستانی سه روو و له هه ندی ناوچه ی کوردستانی خوار ودا به کار دیت، به لام ساگر دهنه وهی ساده بوون و نه بوونی ئه م وشه یه لیکۆلینه وهی قوولتری پی ده ویت.

لیژنه وای په سه ند کرد که چه ند نمونه ییک بهینیت وه بۆ پریپۆزیشن ساده کان، واته ئه وانه ی که گومانیان لی ناکریت، وهک:

۱- (بۆ): ده چم بۆ بازار.

۲- (له): له هاویندا سه رتان لی ددهم.

۳- (تا): تا که رکوک ده چم.

۴- (وهک): مامۆستا وهک باوکه بۆ قوتابی.

۵- (بێ): بێ ئێوه هیه نا کهم.

۶- (به): نووسراوئکم به پۆسته دا بۆ ناردن.

۲- هەندئ لەم پریپۆزیشنانه وا دەبێت لەگەڵ وشەی تردا پریپۆزیشنێ لیکدراو دروست دەکات. ئەوەی سرنجیش رادەکێشێت لەم دیاردەیەدا ئەوەیە زۆرینهی وشەکان زەرفن، وەک لەم نموونانەی خوارەوە دەرکەوتوو:

به سەر کێوهکه کهوتم.

له ژێر دارهکهدا دانیشتم.

به کن تۆدا رابوردم.

بۆ کن ئاوکه کهشا.

به ناو ژوورهکهدا کهڕام.

به لای ئێوهدا تێ پهڕیم.

له تهك ئێودا خۆی نانوتیت.

به ته نیشیت ئهوهوه دانیشیت.

له گەڵ تۆدا دهڕۆمهوه بۆ مائی.

لێره دا. نەسرین هەندئ تیبینی هەبوو، لەو رووهوه که بۆ خۆی لێره به پێشهوه به پتی شتوازیکی تایبهتی ئەم موضوعی به دەر ز گوتهوهتهوه و لهسەری نووسیوه. لەم میانەدا بۆ لێژنە ی روون کردووه که ئەو باسی پریپۆزیشنێ له ئیوانی تیکرای باسی ئامرازدا (أداة) کردووه. به لām له گەڵ ئەمەشدا دەرکەوت ئەویش وەک ئەندامانی تری لێژنە لەو باوهڕدا یه پریپۆزیشن هەر ناویکی هەیبێت ئەو سێ تایبهتییهی تێدا یه که لێژنە زووتر لێی دواوه و لهوهوه ته عریفی دروست کردووه بۆ پریپۆزیشن، تایبهتییهکانیش ئەمانەن:

۱- پریپۆزیشن روالهتی سه ره بخۆی ههیه.

۲- له تهك وشه ی تردا واتای تهواو به دهسته وه دهات.

۳- له رسته دا کار دهكات.

تیبینی:

لێژنە روونکردنەوهی هۆی به کارهێنانی (تهواوکه ر) ی له گەڵ هەندئ پریپۆزیشن وەک: «له من هوه» «له من دا» «له کهرکووک را» خسته کاتیکێ تر.

له دواى ئەمە لیزنه هاته سەر لیکۆلینهوه لهو تاقمه وشهیه که به لای هەندێ زمانزانهوه پرېپۆزیشن و له گەڵ کاردا به کار دێن، وهک (تێ، لێ، پێ، ه):

۱- نووری عەلی ئەمین له باره ی (تێ، لێ، پێ، ه) که له گەڵ کاردا دێن ده لێت، ئەمانه ن هه موویان له رواله تدا پرېپۆزیشن و گومان له مه دا نییه، به لām له رووی مه عناوه به پێی به کارهێنان ده گۆرێن.

۲- سادق به هانه دین ده لێت: ئەگه رچی «پێ، تێ، لێ، ژێ» له بنه ر ه تدا پرېپۆزیشن بوون به لām ئیسته ده وری پرېپۆزیشن نابین چونکه له بنه ر ه تدا: «پێ» له «بوی - یان - بوی» دروست بووه.

«تێ» له «دوی - دوی» دروست بووه.

«ژێ» له «ژوی - ژوی» دروست بووه.

«لێ» له «لوی لوی» دروست بووه.

به لām «ه» ی دوا کاری (ئه چمه بازار) پرېپۆزیشن نییه له گەڵ ئه فعالی انتقال به کار دێت، وه له هەندێ شێوه ی کرمانجی سه روودا نییه.

۳- مه سه وود محمه د ده لێت: ئەم وشانه که بوون به پیشگر له وه ده شورێن پێیان بگوتریت «پرېپۆزیشن» چونکه ده وریان حصر ده بێت له ناو وشه نهک له ناو رسته، به نمونه:

چێشته که م لێ نا چێشته که م تێ کرد

باره که ت لێ نا چرا که مان پێ کرد

ئەم رستانه بریتین له (مفعول «چێشته که» - فاعل «م» - فعل «لێنا») (مفعول «باره که» - فاعل «ت» - فعل «لێنا») (مفعول «چراکه» - فاعل «مان» - فعل «پێکرد»). به لām که هاتین و گوتمان (چێشته که م له قاپه کان کرد، باره که م له ولاغه که نا، چرا که م به ناگر کرد) ئەوسا ئاشکرایه سی وشه ی (له، له، به) پرېپۆزیشن ده وریشان له رسته دایه. رسته ی (چێشته که م لێنا) و رسته ی (چێشته که م خوارد) بای نوخته یێک جودا وازی له نێوانیاندا پهیدا نییه له رووی ده وری کاری (لێ نا، خوارد) هوه: ههروهک له کاری (خوارد) پرېپۆزیشن نییه له کاری (لێ نا) شدا ههست به ده وری (لێ) ناکریت.

ئەم باسەش درېژەي يەكجار زۆرە لېرەدا ناتوانم بېخەمە سەر كاغەز. بەنيسبەت بزوينى (ه)هوه: له لايىكەوه روالەت تايبەتى نىيە تا پتې بلىين پرىپۆزىشن، له فەرزی دەوری له رسته شدا دەوری پرىپۆزىشن بىت چونکە ئىمە له زوهوه گوتوومانە يەك له سى تايبەتییەكەى سروشتى پرىپۆزىشن ئەوهیە روالەتى سەر بەخۆی هەبىت. من له گوتارى (بەکارهێنانى «ى» له پێژمانى کوردیدا) که له يەكەم ژمارەى گوڤارى كۆپى زانیاری کوردا بلأو کرایهوه نهختیک به درېژى باسى ئەم (ه)م کردووه دام ناوه به کهرتیکى ئەو فعلا نه که (انتقال) دهبەخشن، لېرەشدا هەر لهو باوەردام و به پرىپۆزىشنى دانانیم بگره بهشتیکى فعلة تەنانەت له تصريفدا دەشگۆریت:

نۆریمە خانووهکه - نۆریمى

کهوتمه باغهکهوه - کهوتمى

خستمه گیرفانمهوه - خستمى

له فۆلكلۆر هەيه دەلێت:

هەي زێرینى و زێرینى كۆبى خوشه بابچینى

حاجى قادر دەلێت:

خانهقاكهى كه نه فى ئەمنه ئەدەبخانەيى عام

جیى قەزای حاجەتە عالم به زەرورى دەچنى

٤- دکتوره نه سرين دەلێت:

«پى، لى، تى، ژى» ئەمانە ئىستا پيشگرن هەرچەندە له بنهردا له پرىپۆزىشن پىك هاتوون چونکە ئىستا له روالەت و له ناوهرۆکدا لى دوور کهوتوونهتەوه و دەورى پيشگر دەبين.

من ئەمانە بهو پيشگره تازانه دادەنیم که له ئەنجامى بهرهوپيشهوهچوونى زمان پىك هاتوون و دەشتوانين زۆرجار له رستهدا بيانگهريئینهوه سەر ئەو بنجانە. بەلام «ه» گەلیک شتە له زماندا، هەندیک جار پاشگره، وهک راست - راسته، هەندیک جاريش له فعلى انتقالیدا جیگەى بۆ دەرکړتەوه، هەندیک جاريش فعلى مساعده.

وهك له بهرايی قسه كانم گوتوومه ئەم باسه درېژەى ههیه، لیڤره شدا هه مان تییینی دووباره دهكه مه وه: نه ئەوسا توانیم نه ئیستاش مه ودام ههیه له هه موو روویكه وه به درېژی له باسه كه بكۆلمه وه، به لām به كورتی ده لیم هه رچەند بوونی ئەو پریپۆزیشنانه به پیشگر دهوریان له چارچێوهی کاره كاندا هه صر دهكات دیسانه وه به شێکی سروشتی كۆنیان بۆ ناو کاره كان ده هیئن. راستی ئەم تایبه تییه له و کارانه دا به دیار ده كه ویت كه تۆ نه پەرن و جارتکیان له گه ل پیشگری عاده تیدا دین و جارتکی تریش له گه ل ئەو پیشگرانه ی كه ئەسلایان پریپۆزیشن بی. به نموونه کاره كانی (كه وتن، بوون، چوون، گه ران، هاتن) ده خهینه تاقیكردنه وه وه له گه ل پیشگری عاده تی و ئەوانی تردا:

هه لكه وت: دارا باش هه لكه وت

«پێ» كه وت: دارا له نه خۆشییه كانی به هار پێ كه وت - گاشه كه ی پێ كه وت

«تۆ» كه وت: دارا هه وزی دیت و تۆ كه وت

وشه ی (هه لكه وت) هه لئاگرێ پیشگره كه ی لێ بپچرێته وه به هۆی هینانی راناوی لكاوه وه و بلیی (هه لم كه وت، هه لیان كه وت، هه لی كه وت). به لām ده توانی بلیی (سه رمایه كه بوو دارا پێی كه وت، ئیمه پێی كه وتین - به ردیک هات و پیمان كه وت) هه روه هاش ده توانی بلیی (ئاوم دیت و تیی كه وتم - مندا له كان بزر بوون و لیان گه رام - لیمان گه ران) ته نانه ت نه گه ر وشه ی وهك (تیبه ربوون) یش بی ئەم پیشگری (تۆ) قابلیه ته كه ی نادۆزینی به هۆی پیشگری (به ر) وه چونكه ده لێی (تییان به ر بووین - ئاگره كه هات و تییان به ربوو).

ئەم خاسیه ته هه ر ه ی ئەو پیشگرانه یه كه به ئەسل پریپۆزیشن بوون ئەوانیش (تۆ، لێ، پێ)ن، هیچ یه كێك له پیشگره كانی (هه ل، دا، را، وه ر) هه روه ها ئەو وشانه ی كه ناوی جێگه (ظرف مكان)ن و ده وری پیشگر ده بینن وهك (ده ر، سه ر، لا، به ر، ژیر - به مه رجیک وهك پیشگر

به کار هاتبن) ناتوانن راناوی لکاو بۆ خۆیان بدرانوه: له کاری وهک (هه لکه وتن، دهرکه وتن، داکه وتن، وهرکه وتن، لاکه وتن) ناگرێ بگوترێ: (هه لێ کهوت، دهری کهوت، دای کهوت، وهرتان کهوت، لام کهوت) به لام دهگوترێ (تێی کهوت، پێمان کهوت، لێمان کهوت...). پێشگری تر ههیه به ئهسل له پرپیۆزیشن پهیدا نهبووه به لام نهو واتایهێ تێدایه که دهیکات به خزمی (تێ، لێ، پێ) ئهویش وهک ئهوان راناوی لکاو بهخۆیهوه دهگرێ. پێشگرهکه وشهێ (رێ)یه که له نێوان بهشیکی زۆری عهشرهتهکانی کوردستانی عێراق و له دیوی کوردستانی ئێرانیشدا به کار دێت. ههروهک دهتوانی بڵیتیت (تێتان کهوت، پێمان کهوت...) دهستوانی بڵیتیت (رێمان کهوت - واته، بهدوایدانین).

ئهم قابلیهتهی پێشگرهکانی له بنهڕهتا پرپیۆزیشن بوون لهوهوه دیت که فعلهکان بهرو واتای تێپه دهبات له رێی (تێپه کردنی به واسطه) که له عهرهبیدا پێی دهلێن (التعدیه بالواسطه) و سیغهێ (بناء للمجهول) یشی لێ وهردهگرن وهک (یُنام فی الغرفه - یُمشی فی الحدیقه - یُطار الی السماء...). له کوردیدا سیغهێ (بناء للمجهول) بهم پێشگرانه دروست نابن به لام وادهبێ بههۆی چهسپانی واتای (تێپه) له فعله تێ نهپه کهدا ههندی کهسی نهشارهزا سیغهێ (مبنی للمجهول) ی لێ هه لدهستینیت، به نموونه:

کاری (گهیشتن) وهک دهزانین تێ نهپه ره، بههۆی پێشگری (تێ)وه دهکرێته (تێگهیشتن). که دهلێی (دهرسه که تێ گهیشتم) به دلی خۆت واتایێکی تێپه رت به کار هێناوه وهک له عهرهبیدا دهلێی (فهمت الدرس) وهیا له ئینگلیزیدا کاری understand به کار دههینیت ههردووکیشیان تێپه رن. ئهم راستیه و دهکا ناوانوه خهلق بڵێن (دهرسه که تێ ناگهیشترێ) دهزانین به پێی دهستووری ئاخاوتن ناشی کاری تێ نهپه ر بدریت به سیغهێ کارابزر (مبنی للمجهول). له کوردیدا یه کهم شهقلی کاری تێپه ر ئهوهیه بتوانرێ کاره که وهک تێپه ر کردان بکرێ له هه موو رێژه و کاتیکدا، به نموونه:

کاری (گرتن) تێپه ره، که پێشگری (هه ل) ی له گه لدا بیت له رابردودا

دهلتي (هه‌لمان گرت) كه ده‌زانين راناوي (مان) كارايه. جا ئه‌گهر
 (تيگه‌يشتن) تپه‌ر بوويابه ده‌بوو بلتين (ئيمه تيمان گه‌يشت)
 (مان) هه‌كەش كارا بيت، كه‌چي (مان) كه‌وتووته به‌ر حوكمي
 (پريپوزيشن) هوه واتاكه‌شي ئه‌وه‌يه كه‌ گوتبيت (ئو له ئيمه گه‌يشت)،
 سه‌يري چون پريپوزيشني (له) هاته‌وه جيگه‌ي خو‌ي. كه‌واته كاري
 گه‌يشتن به‌ هو‌ي (پريپوزيشن) هوه به‌ره‌و تپه‌ري ده‌روات، ناشبيت
 تپه‌ر چونكه‌ گه‌رداني ناگو‌رپت واتاكه‌شي له بنجدا هه‌ر تي نه‌په‌ر
 ده‌مپننته‌وه.

ئهم باسه‌ پتري به‌به‌ره‌وه هه‌يه، زو‌رریش نو‌تیه، به‌لام ده‌رفه‌تم نييه چي
 تري له‌سه‌ر برۆم چونكه‌ پتويسته به‌ دري‌زي له‌سه‌ر هه‌ر تاكيكي ئه‌و
 پيشگرانه ليكو‌لینه‌وه بگري و به‌يه‌كتر و به‌ پيشگره‌كاني تر بگيرين و
 ده‌وريان له هه‌ر تاكيكي كاره‌كان سه‌رنجي لي بگيريت وه‌ك ئه‌وه‌ي كه
 پيشگري (تي) له‌گه‌ل (كه‌وتن) دا كاريكي به‌ره‌و تپه‌ر دروست ده‌كات و
 ده‌شي بگو‌ترئ (تييان كه‌وتين) به‌لام له‌گه‌ل (چوون) كه‌ ده‌بيت
 (تيچوون - به‌ واتاي فو‌تان و له‌ناوچوون) ناتواني راناوي نه‌لكاو
 به‌خو‌يه‌وه بگري و بگو‌ترئ (تيمان چوو، تتيان چووين) چونكه‌ لي‌رده‌ا
 ته‌نيا وه‌ك (هه‌لچووين، هه‌لچووم) به‌كار ديت. كاتيك ده‌گو‌ترئ (تييان
 چووين) كه‌ به‌ واتاي (چوونه ناو) بيت نه‌ك (له‌ناوچوون) كه‌ ته‌فسيري
 دري‌ژه‌ي هه‌يه.... به‌ په‌روشه‌وه باسه‌كه‌ جي ده‌هيلم.

[ده‌مراستي لي‌ژنه]

ئهنجا لي‌ژنه هاته‌وه سه‌ر ته‌واو‌کردني پريپوزيشن.

ئه‌وه‌ي له پريپوزيشن ماوه‌ته‌وه و جي مونا‌قه‌شه‌يه (ي) وه‌سف و ئيزافه‌يه،
 وه‌ك:

پياوي ئازا (ي - لي‌رده‌ا وه‌سفیه)

په‌ري مه‌ل (ي - لي‌رده‌ا ئيزافیه)

له ئهنجامي مونا‌قه‌شه‌دا: نو‌وري عه‌لي ئه‌مين راي وايه ئه‌ميش هه‌ر پريپوزيشنه
 به‌لام بو‌ ئه‌و دوو ئامانجه به‌كار ده‌هينريت.

مامۆستا سادق بههائەدين دەلێت: ئەم (ی)یە پرېپۆزیشن نییە لە هەردوو بارهکهیدا، تەنانهت لە زاری کرمانجیی سەرودا تەزکیر و تەننسیش دەکریت، وهک: کچا جوان - کورێ ئازا.

د. نەسرین فخری دەلێت: ئەم (ی)یەم بە ئامراز داناوه، بەلام ناکهویتته گهڵ ئەو تاقمه‌ی که پتی ده‌گوتریت پرېپۆزیشن.

مامۆستا مه‌سه‌عوودیش ده‌لێن: ئەم (ی)یە وەسف و ئیزافە دەداتن بۆ دەرپرینی واتای وەسف و ئیزافە و بەس. دەوریشی لە رسته‌دا نییە به‌نموونه که گوترا: برای بارام هات، ده‌توانریت «بارام» و ئەداتی ئیزافە حەزف بکړین و رسته‌که‌ش واتای ته‌واوی هه‌بیت (برا هات). جگه له‌مه‌ دياره ئەم (ی)ه کورت کراوه‌ی (هی) ئەداتی ئیزافه‌یه.

ده‌وری پرېپۆزیشن له‌ ئا‌خاوتندا:

له‌مه‌وه‌ر لیژنه له‌وه‌ دوا که پرېپۆزیشن چ ده‌ورێ ده‌بینیت له‌ رسته‌دا له‌ به‌ستنه‌وه‌ی که‌رتەکانی به‌یه‌که‌وه‌. سه‌ره‌رای ئەمه‌ پرېپۆزیشن له‌ دارشتنی وشه‌ و فرێزیشدا ده‌ور ده‌بینیت، وه‌ک له‌م نموونه‌دا ده‌رده‌که‌ویت:

گۆل به‌ده‌م

نا به‌دڵ

چنگ له‌سه‌ر شان (چنگ له‌سه‌ر چنگ)

ده‌ست له‌سه‌ر سنگ

سه‌ره‌سه‌ر

به‌کۆل، به‌ناز، به‌جه‌رگ

بێباک (ناوی علم)، بێ سوود، بێکەس

دیزه به‌ ده‌رخۆنه

ده‌ربه‌ده‌ر

دوور له‌ رووت

ئەم شێوه‌ دارشتنه‌ له‌ کوردیدا به‌ هۆی پرېپۆزیشن‌ه‌وه‌ زۆر باوه‌ و بۆ گه‌لی مه‌به‌ست به‌کار دێت، تێکرای ئەو مه‌به‌ستانه‌ به‌لێگه‌ران له‌ زماندا ده‌رده‌که‌ویت، که

ئەمەش کاریکە لە پەراویزی فەرمانی لیژنە دەر دەچیت، بۆیە بەم چەند نمونەییە
خرایە بەرچاواو اکتفای کرد.

مەبەست لە بەکارهێنانی تاک تاکی ئەو وشانە:

۱- پریپۆزیشن (بۆ):

ئەم پریپۆزیشنە اتجاە و ئامانج رادەگەیەنیت، وەک:
دەچم بۆ کە رکووک.
بۆ خوێندن هاتووم.
من لە بۆ تۆمە، تۆ لە بۆ کێتە؟

۲- پریپۆزیشن (لە):

ئەم پریپۆزیشنە بە تەنیا و لەگەڵ تەواوکەری «دا» ظرفیەت رادەگەیەنیت، وەک:
لە هەولێر بووم.
دارەکە لە خانوووەکە دایە.
بەلام لەگەڵ تەواوکەری (هە، را) سەرەتا رادەگەیەنیت، وەک:
لە مالهۆ دەچم بۆ قوتابخانە.
لە بەسەرەرا تا بەغدا بە شەمەندەفەر هاتم.
پریپۆزیشن «لە» وادەبێ لەگەڵ تەواوکەری «هە» کە بە هەندێ وشەیی ظرفە وە
دەلکیت، ظرفیەت رادەگەیەنن نەک سەرەتا، وەک:
لە مالهۆ بووم.
لەلای تۆوە دانیشتم.
لە سەرەووە بوویت یا لە خوارەووە؟
ئەمانە و هی تریش وەک هەموویان ظرفیەت دەگەیەنن.

۳- پریپۆزیشن (بە):

ئەم پریپۆزیشنە بە تەنیا و لەگەڵ تەواوکەری «دا، هە، را» بەکار دێت و بەپێی
جێگای لە رستەدا ئەم واتایانە رادەگەیەنیت:

آ- دیارخستنی واسیته، وهک:

گۆشتهکهه به چهقۆ ورد کرد.

پارهکهی به فیتل له دهستم دهرهینا.

یاریم به گوێز کرد.

ب- بهستنهوهی مفهومی ناو رسته به وشه‌ی دوا‌ی خۆیهوه، وهک:

به ئه‌حمه‌دیان گوت برۆ.

به خوام سپاردن.

به دهست خۆم نییه. خۆشم ده‌وێت.

به من بێت وانه‌که‌م.

ج- بۆ سوێند، وهک:

به‌خوا به‌هار خۆشه.

به‌سه‌ری تۆ نایه‌م بۆ ئه‌وێ.

به شێخه‌که‌ی کانی که‌وه ئه‌م زه‌وییه بۆ گه‌نم باشه.

د- بۆ حاله‌ت به‌کار دێت، وهک:

چێشته‌که به‌گه‌رمی مه‌خۆ.

فه‌قیره‌که به‌دلشکاوی رۆی.

هه‌تا ئێره له پریپۆزیشن (به) به‌رووتی دوا‌ین، ئه‌نجا له‌گه‌ڵ ته‌واوکه‌ره‌که‌یدا لێی

ده‌دوێن:

آ- له‌گه‌ڵ ته‌واوکه‌ره‌که‌ی «د» بۆ ئه‌م مه‌به‌ستانه به‌کار دێت:

١- بۆ ظرفیه‌ت، وهک:

باخه‌وانه‌که به‌بێستانه‌که‌دا گه‌را.

چاوی به‌کتیبه‌که‌دا خشانده.

٢- بۆ واسیته، وهک:

پاره‌که‌م به‌قادرده بۆ ناردی.

ئه‌م گوڵه به‌بۆنه‌که‌یدا له‌میخه‌ک ده‌چێت.

۳- بۆ حالەت، وەك:

بە رۆیشتنەكەیدا لە دارا دەكات.

بە كۆلوانەكەیدا دیارە بلباسە.

ب- لەگەڵ تەواو كەری (هەو) دا بۆ ئەم مەبەستانە بەكار دێت:

۱- بۆ مصاحبەت، وەك:

نانەكەم بە دۆوہ خوارد.

قەلەمەكەم گرت بە دەستەوہ.

رێوییەكە بە تەلەوہ رای كرد.

۲- بۆ حالەت، وەك:

چایەكەم بە پێتوہ خواردەوہ.

دارەكەم بە رەگەییەوہ ھەلکەند.

[روونکردنەوہ]

نموونەى یەكەم حالەتى كارا، ھى دووھمیش حالەتى بەركار نیشان دەدات.

دەمراستی لیژنە]

۳- بۆ ظرفیەت، وەك:

بالندەكە بەسەر دارەكەوہ نیشتەوہ.

كۆلارەكە بە تەلەكەوہ گیرسایەوہ.

۴- پرپیۆزیشنێ (تا):

لێرەدا مەبەست ئەو (تا)یە یەكە لە شكلی پرپیۆزیشنیدا بەكار دێت، نەك ئەو (تا)یە یەكە وەك عطف وەیا شرط وەیا زەرفی زەمان بەكار دێت، بە نموونە:

تا ئێوہ ھاتن من نامەكەم نووسی (عطف).

تا ئێوہ نەین نامە نانووسم (شرط).

ھەتا تۆم ئاشنا بووی ئاشنا بوون (ظرف).

ئەم وشەيەي (تا) لە شىۋەي پرىپۆزىشندا چ بە سادەيى و چ بە لىكدراوى (تاكو،
تاوھكو، ھەتا، ھەرتا، ھەرتاۋەكو...) واتاي كۆتايىي ئەو شتە رادەگەيەننى كە بۆي
بەكار ھاتوۋە، ۋەك:

تا رەواندز دەچم و دەگەپىمەۋە.

ھەتا ئىرە بەيەكەۋە بووين.

دوئىنى شەو ھەتاكو بەياني نووستم

۵- پرىپۆزىشنى (ۋەك):

ئەم پرىپۆزىشنى لە شىۋەي سادە و لىكدراوى چەند جوړىكى ھەيە. شىۋەي
سادەي ئەمانەن (ۋەك، ۋەكى، ۋەكو)، شىۋەي لىكدراويشى ئەمانەن (ھەروەك،
ھەروەكى، ھەروەكو)، بەلام سادە بىي يا لىكدراو بۆ «تەشبيە» بەكار دىت:

ۋەك قومرى سەر بالم شىنە

كار و پىشەم ھەر گرینە

ھەر ۋەكو قەوس قەزەح با دەست لە گەردەن دانىشين

تۆ بە سوخمەي ئال و سەوز و من بە رەنگى زەردەۋە

ۋەكو من بوو بە ظاهىرى جاھىل

باطىنەن شاعىرىكى زۆر كامىل

[پروونكردەۋە:

لە ھەندى شىۋە ئاخاوتندا وشەي «ۋەك» جىگەي «ظرف» ىش دەگرى:

(ۋەك ھاتم نىوەرۆ بوو - بە واتاي «كاتىك ھاتم»).

دەمراستى لىژنە]

۶- پرىپۆزىشنى (بىي):

ئەم پرىپۆزىشنىش وئىنەي سادەي ھەيە كە (بىي) ھەي، وئىنەي لىكدراويشى ھەيە كە
(بەبىي) ھەي، لە ھەردوو وئىنەيدا دژى پرىپۆزىشنىكەنى تر نەفەي پىۋەندى دەكات لەناو
رستەدا، بەم پىيە پىۋەندىي ناو رستە ھەرچىيەك بىت ۋەك (وجود، بەشدارى،

هاورپیی... یا هر شتیکی تر بیت، پریپۆزیشنی (بی) له رسته دا له و ناوه و
ئاوه له کانی دوور دهخاتهوه وهیا دای دهبری که له گه لیاندا به کار هاتووه وهک له م
نموونانه ی خواره ودا دهر ده که ویت:

۱- بی پاره گوزهران ناکهیت (لیردها نه فی وجود دهکات).

۲- به بی تو ناچه سهفه ر (لیردها نه فی هاورپیی دهکات).

۳- ئاههنگی بی موسیقا ناخۆشه (لیردها نه فی به شدار بوونه).

۴- قوماشه که م بی مه قهست بری (لیردها نه فی واسطه یه که و پریپۆزیشنی «به»
داخوایی دهکات).

ئهم پریپۆزیشنه له ههندی ناوچه دا که خرایه پیش ناوی تایبه تی (اسم علم) و
راناوی جوداوه دهنگی (ی) تیک به ستنی به دوا دا دیت:

بیی دارا سهفه ر ناکه م.

دوینی بیی تو باغم ئاودا.

ئامرازی "عطف - Conjunction"

یه کهم - له رووی زاراووه:

۱- مامۆستا سه عید سدی له لاپه ره (۶۵) ی صرفی و نحوی کوردیدا وشه ی (عطف) ی بۆ داناوه له نمونه دا ده لیت: (ئه حمه د و مه مود و مه مه دیش چوون بۆ مه کته ب). له م رسته یه دا دهرده که ویت، که تنیا (و، ش) ی به ئامرازی عطف داناوه.

۲- مامۆستا توفیق وه بی له ده ستوری زمانی کوردیدا له لاپه ره (۱۵) له باسی به شهکانی ناخاوتندا وشه ی (لیکدر) ی به کار هیناوه، ههروه ها له لاپه ره (۱۹) بهندی (۷۰) ئه داتی (یه که خه ر) یشی به کار هیناوه و ئه م رسته یه ی به وینه هیناوه ته وه: به فر و باران پیکه وه بارین.

۳- مامۆستا کوردیف له کتیی ریزمانی کوردی که سالی ۱۹۷۰ له چاپ دراوه له لاپه ره (۱۲۱) دا، وشه ی (په ف گرێک) ی بۆ داناوه، وه کو: گور و روۆی ریدا دچوون.

۴- نووری عه لی ئه مین له لاپه ره (۱۴۶) ی قواعدی زمانی کوردی سالی ۱۹۵۸ ئامرازی (پێبه ست) ی بۆ به کار هیناوه، وه کو:

ژیان و ئه رکی ناخۆشی، په پوله ی ئاره زووی کو شتم
شه رابی جامی دل داری، له تافی لاویا ر شتم

۵- مامۆستا رشید کورد له کتیه کهیدا «ریزمانا زمانی کرمانجی» لاپه ره (۱۱۲) ئامرازی (پێوه ند) ی به کار هیناوه.

۶- مامۆستا جگه رخوین له کتیه کهیدا «آواو ده ستورا زمانی کوردی» لاپه ره (۱۹۸) «تیپی پێوه ند» ی به کار هیناوه.

۷- له کتیی قوتابخانه ئاماده ییه کاند «زمان و ئه ده بی کوردی»، ئامرازی

«به‌ستنه‌وه» به‌کار هێنراوه.

۸- له پێژمانی عه‌ره‌بیدا له کۆنه‌وه (حروف العطف) یان بۆ به‌کار هێناوه.

۹- له پێژمانی فارسیدا، ر. ذوالنور له کتێبی (دستور پارسی) وشه‌ی (ربط و عطف) ی بۆ به‌کار هێناوه.

۱۰- له پێژمانی ئینگلیزیشدا Conjunction ی بۆ به‌کار هێنراوه.

به دوا ئهم نمایشته‌دا لیژنه ئهمه‌ی تێبینی کرد که پێشنیازی کۆری زانیاری کورد بۆ زاراوه‌ی (العطف = Conjunction) له نامێلکه‌ی (زاراوه‌ی هه‌مه‌ چه‌شنه - لاپه‌ره ۲۴) دوو وشه‌ی (په‌یه‌وه‌ستی و پێوه‌ندی) یه‌.

به‌لام تا ئیستا بریاری دوایه‌کی له‌سه‌ر نه‌دراوه له‌لایه‌ن ئه‌نجومنه‌ی کۆره‌وه.

دووه‌م- له‌ رووی پێناسینه‌وه:

۱- مامۆستا سه‌عید سه‌دقی له‌ صرف و نحوی کوردیدا، ته‌عریفی ئهم زاراوه‌یه ناکات، به‌لام ئهمانه به‌ ئامرازی «عطف» داده‌نێت:

آ- ئامرازی (ش)، وه‌کو (من ده‌چم تۆش بجۆ) ئه‌گه‌ر حرف معطوف به (ش) حرف عله نه‌بوو له‌پێش «ش» که‌وه حرف (ی) زیاد ده‌کری، وه‌کو (عه‌لی هات له‌پاشا ئه‌حمه‌دیش هات). وه‌ ئه‌گه‌ر حرفی عله بوو زیادکردنی حرف (ی) غلطه وه‌کو (ئاگرم کرده‌وه و ده‌رگا که‌شم داخست، په‌رده‌شم پێوه گرت)، «ده‌رگایشم، په‌رده‌یشم» نابێت، چونکه شیوه ده‌گۆڕی.

ب- ئامرازی (و)، وه‌کو (ئه‌حمه‌د و محمood و محمهد چون بۆ مکتب). وه‌ هم بۆ عطفه له‌گه‌ڵ معنای ملازمتا، یعنی بۆ جووئ نه‌بوونه‌وه‌ی معطوف عه‌لیه له معطوف، وه‌کو (ملا و مزگه‌وت، صوفی و خانقا)، وه‌هم بۆ عطفه له‌گه‌ڵ معنای تبعیدا، یعنی بۆ دوورخسته‌وه‌ی معطوف عه‌لیه له معطوف، وه‌کو (من و قوما کردن، تۆ و درۆ کردن) یعنی هه‌ردوو کمان دوورین.

۲- مامۆستا توفیق وه‌هبی له‌ ده‌ستوره‌که‌یدا به‌م شیوه‌یه ته‌عریفی ده‌کات (لاپه‌ره ۱۹ - به‌ندی ۷۰):

ئه‌داتی «یه‌که‌خه‌ر» ئه‌داتیکه که دوو کلیمه یا دوو کۆمه‌له کلیمه به‌یه‌که‌وه ده‌به‌ستێت، وه‌کو:

به فر و باران پیکه وه بارین.

سه ربانی مالی ئیوه و چناره که می مه کتوب له دووره وه دیارن.

من لیتره به لام گولچین له ماله وهیه.

له جومله یی که مه مدا ئه داتی یه که خه ری (و) دوو ناوی، له دووه مدا ئه داتی یه که خه ری (و) دوو کۆمه له کلیمه یی، له سێیه مدا ئه داتی یه که خه ری (به لام) دیسانه وه دوو کۆمه له کلیمه یی پیکه وه نوساندوه.

۳- مامۆستا کوردییف له کتیبه کهیدا «زمانی کوردی» وه سفی عطفی کردوه و چی له کتیبه کهیدا نووسراوه، له لایهن مامۆستا «سادیق به هائهدین» وه کورته ییکی خرایه سه ر رینووسی کوردی به م جوړه یی خواره وه:
به فگریک:

شان خه برار! دبێژن به فگریک (به فگریدان) یی کو ناها، فێلا و جوملا ب هه فرا گری ددن.

زمانی مه دا دوو کۆم به فگریک هه نه:

ا- به فگریکید یه کتا.

ب- به فگریکید دوتا.

ا- به فگریکید یه کتا، وهک (شاگرت دچن و تین - با هات باگه ری پیرا هات - من گوت بکه، لی ته نه کر - ئه ز هاتم کو خه باتا خوه بقه دینم.

ب- به فگریکید دووتا وهک (میر زی، ژن زی جفات ی به ره ف بوونه - ئه و شغول نه ئوسا نه چاوا دبێژی - وه لات ی مه دا نه بی خه باتکاری هه نه نه ئی به له نگازی هه نه - جه م مه گهرمه یانی ساره - له جه م مه هه نه گهرمه هه نه ساره... وه تاد.

۴- نووری عه لی ئه مین له کتیبه کهیدا «قواعدی زمانی کوردی» لاپه ره ۱۴۶ به م جوړه ته عریفی ئه دات عطف دهکات:

ئامرازی پێبه ست واژه یه که بۆ به ستنه وه یی دوو واژه، یا دوو ده سته واژه، یا دوو رسته به کار ده هینریت. ئه مانه یی خواره وه ش به ئامرازی عطف داده نیت:

«و، وه، (به لام - به لآن)، وه لی، (تا - هه تا - تاکو - هه تاکو - هه تاوه کو)، (نهک - نه وهک - نه کو - نه وه کو)، که یی، (ئه گهر - گهر - مه ر - مه گهر - ئه ر)، (ئه رنا -

ئەگەنا - ئەگینا - دەنا، نە، (یا - یان - یاخو - یاخود - یاخوت)، (ئەنجا - ئینجا - ئنجا)، هەم، (ش، یش)، کە، کەچی، چونکە، (بەشکو - بەشکم، بەشکە، بەشکەم، بەلکو - بەلکم، بەلکە)، (جگە، بیجگە).

- مامۆستا رشید کورد لە کتێبەکییدا «پێژمانا زمانى کرمانجى» بەم جوۆرە تەعریفی دەکات:

پێوهند پرسەک نەگو هیژە کو پرسین وهک هەف یان گوشتین وهک هەف دپەشەکەکیدا (رستە) ب هەف ددە گرێدان، ئەف ژى دوپړن پێوهندین دوروست، ئین نە دوروست.

پێوهندا دوروست وهک: مەمو ئو بوزو هەفالتین هەفن.
ئەف پرسین وهک: ئو، یان، پێوهندن چکو پارچە ئو چەنگین فان هەردوو پەشەکان گهاندنە هەف.

پێوهندین دوروست ئەفن: یان، لە، ئو، نە.. نە، ژى، وهک: رەمو نە دچە نە دمینە.
پێوهندا نە دروست: پرسەک نەگو هیژە، دوو گوشتان یان دوو پەشەگان دگهینە هەف. وهک: قەنجو هەسپى خوه فرووت، کو مهینهکە بکړه.

پێوهندین نە دوروست ئین پێشدهتر ئەفن: کو، ژبەرکو، چکو، ژبووکو، مینا، هەم.

٦- لە کتێبى «زمان و ئەدەبى کوردی» بۆ پۆلى شەشەمى ئامادهیى لاپەرە (١٣) بەم جوۆرە تەعریف کراوه:

«ئامرازى بەستنهوه ئهو وشانهن که دوو وشه یا دوو رسته بهیهکهوه ده‌بەستن و هەریه‌که‌یان بۆ مه‌به‌ست و واتایه‌ک به‌کار ده‌هێنرێت».
ئەم وشانەشی بە ئامرازى عطف داناوه (و، تا، بەلام، بەلان، نەک، ئەگەر، یا، هەم، ش، بەشکە، کە، کەچی، چونکە).

٧- مامۆستا جگەرخوین لە کتێبى «آواڤو ده‌ستورا زمانى کوردی» لاپەرە ١٩٨ بەم جوۆرە تەعریفی دەکات:

«تییى پێوهند ئه‌ون کۆ بوان چەند گووتنا یا چەند پەشفا ب هەفەرە ل پەى ددن گرێدان و پەرچى پاشى دکن هەمکارى ئى پێشى...» وهک:

(و): ژۆروسته م ل من دبارن.

(هه م): شیرین هه م ژیر و هه م جوانه.

(ژی - ش): فه ره ا د چوو، شێرکۆ ژێ چوو.

نه سرین هات، شێرینش هات.

۸- ر. نوالنور له کتێبی (دستور پارسی) لاپه ره (۲۵۹) دا به م جوړه ته عریفی
نامرازی عطف دهکات:

حرفی ربط یا عطف حرفیکه، که وا دوو که لیمه، یا دوو عیبارته، یا دوو جمله
به یه که وه ربط دهکات. مشهورترین حرفی ربطیش عیبارته ته له:

۱- حرفی ربطی بسیط:

۲- (و، اما، یا، تا، که، پس، نه، چون، چه، هم، نیز، اگر، ولی، کجا).

حرفی ربطی مرکب: (چونکه، چندانکه، زیرا که، همیکه، تا اینکه، چنانکه،
چنانچه، بلکه، همانکه، آنجا که، اگرچه، اکنون که، از آنکه، هرگاه، هروقت که،
پیش از آنکه، بس که، به شرط آنکه، تا بکه، جایی که، بی آنکه، درحالی که).

۹- له کتێبی

AN ENGLISH GRAMMAR BOOK

by

Evan C. Penglis

به م جوړه ته عریفی Conjunction دهکات:

“A Conjunction Joins One Word to Another Word, or One Sentence to Another Sentence”

به دوا ئه م ته عریفه دا «کۆنجه نکشن» دهکا به دوو به شه وه:

Co - ordinating.

(1)

(2) Subordinating.

دوا ی ته عریفی دوو به شه کان، له گه ل هه به شیکیاندا ئه و وشانه ی نووسیوو ه که
به ری ده که ون.

دواى ئەم نەمىشتە لىژنە كەوتە سەر ھەلبۇزاردنى زاراۋىيەك بۇ ئەم بەشەى
ئاخاوتن. بە پىتى ئەمە كە لىژنە سەر بە كۆرە و لە ئەنجامدا لىكۆلىنە ۋەكانى
دەچىتە ۋە بەردەستى كۆر، لەبەر ئەمە ۋاى پەسەند كەرد ئەو زاراۋىيەى بۇ دابنى كە
لەلایەن كۆرە ۋە پىشنىار كراۋە، ئەۋىش وشەى (پىۋەندى) و (پىۋەستى) ۋە.

لىژنە لەمانە وشەى (پىۋەندى) ھەلبۇزارد، بە تايبەتى چونكە لەلایەن زۆر بەى
نووسەرەنە ۋە بەكار دىت و خۆپندە ۋارانى كوردىش پىتى راھاتوون.

بەلام نوورى عەلى ئەمىن ۋا پىشنىاز دەكات كە وشەى (پىۋەندى) بۇ ئامرازى
(تعلق) و وشەى (لىكدەر) بۇ ئامرازى عطف بەكار بەھىنرىت.

مامۇستا مەسعوودىش ئەمەى خوارەۋەى روون كەردە ۋە ۋە گوتى:

«ھىچ رەخنە ھەكەم نىيە لە بارەى رايەكەى (نوورى عەلى ئەمىن) ۋە، لەلایەن
جودا كەردنە ۋەى دەورى ئامرازى عطف و ئامرازى تعلق بۇ دەرخستنى جودا ۋازىى
ئەو دەورە لە رىتى زاراۋەى رىكۆپىتكە ۋە. ئەۋەى مەن بۆى دەچم، دەورى ئامرازى
(تعلق) لە دروست كەردنى پىۋەندىى ناو جوملەدايە، لە ھالىكدا ئامرازى (عطف)
ۋەشەكان، ۋەيا كەرتەكانى رستە دەخاتە ۋە سەرىكە بى ئەۋە تىكەل بە داپشتنى
مەعنەى رستە بىت، ھەرچەند لە رستەشدا دەور بىننىت.

لىژنە تا ئىستا زاراۋىيەكى كوردىى بۇ ئامرازى (تعلق) دانەناۋە، جارى
(پرىپۆزىشن) ۋە بەكار ھىناۋە، كە ئەمە بەلاى مەۋە لەگەل دەورى ئامرازەكانى
تعلق رىك ناكەۋىت، چونكە (پرىپۆزىشن) ۋەك زاراۋەى (پىش پرتك) تەنبا لە
پىشەۋە ھاتنى ئامرازەكان رادەگەيەننىت. پوختەى قسەم لەم روۋە ۋە ئەمەيە، دەبىت
بۇ پرىپۆزىشن زاراۋىيەك بدۆزىتە ۋە، كە دەورى وشەكە لەناو رستەدا ديار بخت.
بە نىسبەت زاراۋەى (پىۋەندى) شەۋە، بۇ عطف لەۋە بەۋلاۋە كە لەلایەن كۆرە ۋە
پەسەند كراۋە، چ بەلگەيەك نادۆزمەۋە جگە لەۋ بەلگە بى ھىزە، كە ئامرازەكان
جۆرىك پىۋەندى پىك دىن.

بى گومان كاتىك ئەم باسە خرايە بەرچاۋى ئەنجومەنى كۆر مونا قەشەى
دوورودرىزى لى ھەلدەستىت.

دواى ئەم روون كەردنە ۋانە لىژنە برىارى دا، جارى زاراۋەى (پىۋەندى) بەكار
بەھىننىت.

به ئىستىقراش لهو نووسىنانەى له بهر دەستى لىژنەدايه دەردەكەوئى، ئەم
 وشانەى خوارەو به ئامرازى عطف (پۆۋەندى) دانراون:
 يەكەم - له كوردیدا:

۱- و (ئو).

۲- وە.

۳- ش (يش)، ژی، ژی ژی.

۴- ھەم.

۵- بەلام (بەلان).

۶- وەلى (لى).

۷- يا (يان، يانئى، ياخو، ياخود، ياخوت، وەيا).

۸- نەء.

۹- نەك (نەوەك، نەكو، نەوەكو).

۱۰- تا (هەتا، تاكو، هەتاكو، هەتاوەكو).

۱۱- كەى (كەنگى، كەنگى، كەنگىن).

۱۲- كە.

۱۳- چوون (چونكە).

۱۴- گەر (ئەگەر، ئەر - ئەرنا، ئەگەنا، ئەگىنا).

۱۵- دەنا.

۱۶- ئەنجا (ئىنجا، ئەمجا).

۱۷- بەشكو (بەشکم، بەشكە، بەشكەم....).

۱۸- بەلكو (بەلکم، بەلكى، بەلكە....).

۱۹- جگە (بىجگە، بەجگە، جگە....).

۲۰- ھن .. ھن.

۲۱- ئۆسا (ئۆساژى).

۲۲- جارا (جارا ژى...).

۳۲- نه ... نهژی.

۲۴- چ قاس ... نهوقاس.

۲۵- نه ... نه.

۲۶- هه رکه.

۲۷- کهچی.

دووهم - له زمانى فارسیدا:

پیشتر لیستى وشهکان تۆمار کرا، بۆى بگهړتوه.

سییم - له زمانى ئینگلیزیدا:

Still, Yet, However, Nevertheless, Therefore, Then, Sothen, For, Else, Notonly, as well as, Butalso, After, Where, Because, That - 1- As... As, If, That - 2 -

چوارهم - له زمانى عهههیدا:

له کتیبى (جامع الدروس العربیة الجزء الثالث تألیف الشیخ مصطفى الغلاینی) لاپه ۲۴۵ له ژیر سههههاسى (المعطوف بالحرف)دا، ئەم وشانه به ئامرازى عطف دانراون:

۱- (و) جاء علي و خالد.

۲- (الفاء): جاء علي ف سعيد.

۳- (حتى): يموت الناس حتى الانبياء.

۴- (ثم): جاء علي ثم سعيد.

۵- (أو): تزوج هنداً أو اختها، جالس العلماء أو الزهاد، اذهب الى دمشق أو دع ذلك، فلا تذهب اليوم.

۶- (أم): أعلیٰ في الدار أم خالد؟ (سواء عليهم أأنذرتهم أم لم تنذرهم)، (هل يستوي الأعمى والبصير؟ أم هل يستوي الظلمات والنور؟).

۷- (بل): ليقوم علي بل سعيد، ما قام سعيد بل خليل، لا يذهب سعيد بل خليل.

۸- (لكن): للاستدراك: ما مررت برجل طالع، لكن صالح.

ليژنه دواى ئەم نايىشته هاته سەر ليکۆلینهوه بۆ دۆزینهوهی تەعريفک، که هەر نەبیت ئەو وشانە بگرێتەوه له لیستەى وشەکانى کوردیدا نووسراون، له گەڵ ئەمەشدا لیژنه ئەو لایەنانەى له بیر بوو، که زمانەکانى تریش وهک کوردی وان بۆ ئەو تەعریفەى که لهو زمانانەدا وشەکانى عطفی گرتوووتەوه؛ هەرچەند دەشیت ناوناوه به پێى تاییبەتى هەر زمانە جوداوازیی پەیدا بێت له لایەن گرتنەوهی وشەیهک، وهیا چەند وشەیهک له تەعریفەکه‌دا، که له تەعریفی زمانیکى تردا بۆ عطف ئەم وشەیه (وهیا ئەم چەند وشەیه) بەرى نه‌که‌وتوو.

ئەم ليکۆلینه‌وه‌یه لیژنەى گێرایه‌وه بۆ به‌سه‌رکردنەوه‌ی به‌شى پریپۆزیشن، که له سالى رابووردودا لێى کۆلرابوووه، چونکه عطف و پریپۆزیشن له‌ودا ده‌گه‌نه‌وه یه‌ک، که ده‌ورى (به‌یه‌کتر به‌ستنه‌وه) ده‌بینن، ته‌نانه‌ت وا هه‌یه یه‌ک وشه‌ له زمانیکدا جارێکیان به پریپۆزیشن و جارێکیان به عطف دانراوه. له ئاکامى ليکۆلینه‌وه و به‌راوردکردندا لیژنه هاته سەر ئەو باوه‌رە، که‌وا بۆ دۆزینه‌وه‌ی تەعریف پتویسته له‌پێشه‌وه چۆنیەتى و مه‌به‌ستى وشەکانى عطف له رسته‌دا به‌ نموونه روون بکاته‌وه، دواى ئەوه به پێى ده‌رخستى هه‌موو مه‌به‌سته جۆرجۆره‌کانى وشەى عطف، تەعريفک دانى که هه‌موو وشه‌کان و مه‌به‌سته‌کانیان بگرێتەوه:

۱- و:

ئەم وشەیه له رسته‌دا به‌م جو‌رانه به‌کار دێت:

أ- به‌یه‌که‌وه به‌ستنیکی ساده‌ی نیوان دوو وشه‌ پێک دێنیت، وه‌کو

من و تو هاتین.

نازاد و ئاسۆ بران.

من و قادر قوتابین.

ب- به‌یه‌که‌وه به‌ستنیکی ساده‌ی نیوان دوو ده‌سته‌واژه (فریز) پێک دێنیت، وه‌ک:

مانگا دۆشین و قه‌زوان کرۆشتن نه‌گوتراوه.

ده‌فته‌ریکی سه‌د په‌ره‌یی و قه‌له‌میکی خۆنووسم کړی.

ج- به‌یه‌که‌وه به‌ستنیکی ساده‌ی نیوان دوو رسته‌ پێک دێنیت، وه‌ک:

جووتیارهکه زهوییهکهی کیتلا و تۆوهکهی پتوه کرد.

پیاوهکه نویتزهکهی کرد و ههآستا.

د- بههار و جوانی.

تۆ و درۆ.

لهم نموونانهدا واوهکه سه ره پای (عطف) واتاییک تیشی به دهستهوه داوه.. له نموونهی یهکه مدا ئاشنایی و گونجانیك ههیه له نیتوان وشه ی «بههار» و وشه ی «جوانی» دا، له نموونهی دووه مدا دوورکه وتنه وهیه که ههیه له نیتوان وشه ی (تۆ) و وشه ی (درۆ) دا.

ه- هه ندی جار ده بیتنه یاریده دهر بۆ دروستکردنی وشه یه که له لیکدانی دوو وشه، وهک:

کشتوکال (کشتوکیل)، تیروته سه ل، شتومه ک، مشتومر، قنجوقیت، زرنگوزیت، چه وتوچویر (چه وتوچویرل)، گهرموگور، کتومت، وشکوبرنگ، تیکه لوپیکه ل (تیکه ل پیکه ل)، شروشالات (شروشاتال)، که لوپه ل، جرتوفرت، خاووخلیسک، قه پوقیر (قه پوقیر)، ریکوپیک، هاتوچۆ، گفتوگۆ، کتوپر، هه آسوکه وت، گرموهۆر (هور)، ساردوسر، شرتوشۆ، کولۆکۆ، ده موده ست، سه روبهر، که شوفش. ئهم وشانه له لایهن واتای که رته کانیانه وه دابهش ده کړین به سی به شه وه:

۱- ئه و وشانه ی هه ردوو که رته کانیان واتادارن، وهک:

زرنگوزیت

شۆخوشه نگ

سه روبهر

چه وتوچویر

تیبینی (۱):

وا ههیه وشه کان سووانیکیان به سه ردا هاتوو و جوړه گۆرانیك که وتوو ته روا له تیانه وه، وهک:

هاتوچۆ (له بنه رهدا - هاتن و چوون - بووه).

هه آسوکه وت (له بنه رهدا - هه آسان و که وتن - بووه).

۲- ئەو وشانەى يەك كەرتيان واتاداره، وهك:

شتومهك (وشەى - شت - واتاداره).

تەپوتۆز (وشەى - تۆز - واتاداره).

شروشاتال (وشەى - شپ - واتاداره).

۲- ئەو وشانەى ھەردوو كەرتەكەيان بى واتان، وهك:

جرپوچۆيان

خرتوپرت

تېيىنى (۲):

مامۆستا سادق بهائەدين گوتى لەو وشە ليكدراوانەى كە بە ئامرازى (و)ى
عەتف پىك ھاتوون و لەمەوبەر لىيان دواين ئەم وشانە لە شىوھى بادىناندا نىن:
كشتوكال، شتومهك، زرنگوزىت، قنجوقىت، گورجوگۆل، وشكوپرىنگ، شروشالات،
كەلوپەل، جرتوفرت، قەپوقىر، خاووخلىسك، رىكوپىك، كوتوپر، ھەلسوكەوت،
كولوكۆ، كەشوفش.. لەبرى (تېروتهسەل)ىش وشەى (تېروپر) بەكار دەھىترىت.
و- وشەى (و)ى عەتف لەگەل وشەى (ش)ى عەتفدا بەكار دىت بۆ مەبەستى
كۆكردنەوھ و تەئكىد، وهك:

منىش و تۆيش دوتى بەسەر كراينەوھ.

مىوھكە دەشكرم و دەشىخۆم.

دەشچم و پىشى دەلیم.

تېيىنى:

ھەست بەوھ دەكرىت تەئكىدەكە لە (ش)ەكەوھ دىت، ھەرچەند واھىيە وشەى
(ش) بە تەنيا تەئكىد نابەخشىت، وهك بلىت (منىش چووم).
ز- لە ھەندى بەكارھىناندا وشەى (و) بە سەريەكەوھ بوون و ئىستمرار
دەگەيەنىت، وهك:

دەشت و دەشت رۆيى.

ئاو و ئاو چوو.

- ح- وشه‌ی (و)ی عه‌تف له هه‌ندی به‌کاره‌یناندا جی‌گۆرک‌یی به‌رده‌وام له دووباره‌کردنه‌وه‌ی وشه‌دا راده‌گه‌یه‌نیت، وه‌ک:
- ۱- وهرزیره‌که ده‌شتاوده‌شت هات.
 - ۲- ئەم کاغه‌زه ده‌ستاوده‌ست ده‌گاته خاوه‌نی.
 - ۳- شاخه‌وشاخ ده‌رۆم بۆ کویتستان.
 - ۴- دارا بانه‌ویان هاته مآلمان.

تێبینی:

لەم نموونەدا وشە‌ی (و) لە‌گەڵ بزۆینیکی تردا هاتوو، که به وشە‌ی پیشه‌وه‌ی ده‌به‌ستیت‌ه‌وه. ئە‌گەر له وشه‌که‌دا بزۆینی (ا) هه‌بووه بزۆینه‌که ده‌بیت‌ه (ه)، وه ئە‌گەر له وشه‌که‌دا بزۆینی (ا) نه‌بوو بزۆینی (ا) دیت. ئە‌گەر کو‌تاییی وشه‌ش بزۆینی (ا) بوو ته‌نیا (و) به‌دوایدا دیت.

ط- وشه‌ی (و)ی عه‌تف واده‌بیت له رواله‌تدا وه‌ک حاله‌تی پیشوو که له به‌ندی (ج)دا روون کرایه‌وه به‌کار دیت، به‌لام جی‌گۆرکه ناگه‌یه‌نیت بگره له دووباره‌کردنه‌وه‌ی وشه‌وه ئیستیمرار و ئیتیجا‌ه (به‌ریان) ده‌گه‌یه‌نیت، وه‌ک:

ده‌ماو‌ده‌م که‌وت.

پشتا‌و‌پشت که‌رایه‌وه.

ته‌نیشتا‌وته‌نیشته‌به‌لادا هات.

ی- وشه‌ی (و)ی عه‌تف واده‌بیت له دروستکردنی فریزی ئاوه‌لکاری به‌شدار ده‌بیت، وه‌ک:

بارام و ئارام ده‌سته‌ویه‌خه‌ی یه‌کتربیون.

ده‌سته‌وئه‌ژنۆ دامه‌نیشه.

قوتابییه‌کان چه‌نگا‌وبازی یه‌کتربیون.

ک- وشه‌ی (و)ی عه‌تف واده‌بیت له رسته‌دا (اتجا‌ه) نیشان ده‌دات وه‌ک:

ماله‌که‌مان پشت‌و پۆژه.

کابرا به‌رمو قیبله دانیشته.

دارا رووه‌و چیا رۆیشته.

ئەم رىيە سەرەوژىر دەبىتەوہ بۆ ناو دۆلەكە.

[پروونكردنهوہ:

وا دەزانم ئەم بەكارهينانہ گۆرانى بەسەردا هاتووہ، لە بنەپەتدا
(پشت بەپۆژ - پشت وەرپۆژ، بەرقىبلە - بەر وەقىبلە...) بووہ.

دەمراستى لىژنە]

ل- وشەى (و)ى عەتف وادەبىت هەندى جار کات پيشان دەدات، وەك:

دەمەوبەهار دەچىن بۆ سەيران.

دانىشتبووين، وەختەوناو دارا گەيشتەجى.

م- وشەى (و)ى عطف وادەبىت لەگەڵ (نە)ى عطف کۆ دەبنەوہ و سەرەپاى دەورى
عەتف، دەورىكى تريش دەبين، ئەويش ئەوہيە كە بەيەكەوہ نەفى دەخەنە سەر
دوو شت؛ وەيا پتوہندى نىوان دوو لايەن نەفى دەكەن، وەك:

نەقادر و نەبارام هاتن.

نەقادر خواردى نەبارام.

قادر نەدەمخوات و نەدەروات.

نەمن هاتم و نەتۆ هاتيت.

نەدەمنووسى و نەدەمخويند.

نەبنووسم و نەبخوينمەوہ.

نەبچۆ و نەبخۆ.

لەم نمونانەدا دەرەكەويت، كە ئەم (نە)يەى نەفييە كار ناکاتە سەر
روالەتى وشە، بەنمونه ئەگەر (نە)ى نەفى عادەتى لە رستەدا بەكار بهيەن دەبوو
لە جىگەى ئەو رستانەى سەرەوہدا ئەمانەى خواروہ بىن:

نەمدەنووسى و نەمدەمخويندەوہ.

نەمنوسيىوو نەمخويندبووہوہ.

نەنووسيم و نەخويندمەوہ.

من و تۆ نەهاتين.

قادر و بارام نه هاتن.

قادر ناخوات و ناپوات.

هرچهند له بنه رهدا ئەم جوړه عهتفه بۆ نه فیی دوو شته، به لām (تطور) ی زمان
واى کردووه بۆ زیاتر له دوانیش به کار بێت، وهک:

نه دهخۆم و نه ده پۆم و نه داده نیشم....

ن- جارى وا ههیه له گهڵ (و) عهتفدا، (نه) ی عهتف و (ش) ی عهتفیش به کار دیت له
رسته دا، وهک:

نه منیش و نه تویش چووینه هه ج.

نه ده شخۆین و نه ده شپۆین.

به کورتى چى له باره ی (نه) و (و) هوه گوتراوه لێرهدا دووباره ده بێتهوه.

س- هه ندی جار واده بێت (و) ی عهتف له نێوان دوو رسته دا دیت، جگه له ئه رکی
خۆی که (عطف) ه، ئەو لایه نه ش که «فاصلیه» نییه له نێوان روودانى دوو کارى
رسته دا راده گه یه نیت، وهک:

هه رهات و هه رای نایه وه.

نوست و هه لنه ستایه وه.

بارى خۆت بگره باجى خۆت بسینه.

تێبینی:

ئەم (و) ی عهتفه له کوردیدا دوو حاله تی ههیه:

حاله تی یه کهم: که به دوا بزویندا بێت خۆی ده بێته کۆنسانتیکى وه ستاو، وهک:
(سه رما و گه رما، ئازا و مه رد، دزی و فزی، دى و شار، چه قۆ و هه سان) به لām که
به دوا واوى بزوینى تیزدا هات، واوه که ی عهتف ده بێت کورته بزوینى کى پى بدريت
بۆ ئەوه ی ديار بکه ویت، وهک که بمانه ویت به دوا وشه ی «به روو» دا واوى عهتف
بیت، واوه عهتفه که بزوینى کى وهک (ضمه) ی عه ره بى بدريت، که ئەگه ر
به پرتنوو سی عاده تی بینوو سین به م شکل ه دهنوو سريت (به روو وو مازوو) به لām
نوو سه ران له حاله تی وه هادا له جیاتى زیاد کردنى کورته بزوینى واو به دواى واوى
عهتفدا ته نیا واویک دهنوو سن له وشه ی پیش خۆی دوور ده مخه نه وه، وهک:

(دوو و سى، دوزوو و دهرزى).

حاله‌تى دووم: كه به دوا كونسنانندا ديت بۇ خوى ده‌بىته بزوين، وهك:

بهرد و دار

هه‌نار و سىو

گورگ و مهر

۲- (وه):

ئەم ئامرازى عەتفە، كه له‌لایەن بەشیكى ژۆر له نووسەرانى كوردەوه به‌كار دیت به‌تایبەتى له سەرەتای رسته‌وه، واش ده‌بیت له نێوان دوو رسته، یان دوو وشەدا، وا پى ده‌چى كوردى نه‌بیت و (واو العطف) هه‌كەى عەرەبى بیت، كه له ئەنجامى سه‌قافه‌تى عەرەبىیه‌وه كه‌وتوووته نێو نووسىنى هەندى له نووسەرانى كوردەوه، له‌به‌ر ئه‌وه لیژنه پێویستی نه‌دیت لێى بكۆڵیتەوه، سەرەرای لێ نه‌كۆڵینه‌وه داواش ده‌كات له نووسەران واز له به‌كارهێنانى ئەم ئامرازه به‌یئن.

۳- (هەم):

ئەم ئامراز وهك له به‌كارهێنانى جۆر جۆردا دیار ده‌كه‌ویت، واتایىكى نزیك به واتای دوو ئامرازى عەتفى (و) و (ش)ى هه‌یه وهك له‌م میساله‌دا ده‌رده‌كه‌ویت:

دارا هەم ئامۆزاه، هەم پوورزانە.

ئەم رسته‌یه وهك ئه‌وه‌یه كه بگوتریت (دارا ئامۆزاشمه و پوورزاشمه) له هەردوو رسته‌دا سەرەرای عەتفى ساده، تێك به‌سترانىكى نێوان هەردوو رسته‌ش به‌ده‌سته‌وه دراوه. به‌لام به‌هۆى ئه‌وه‌وه كه وشەى (هەم) له به‌كارهێناندا به جۆریكى سەر‌به‌خۆ ده‌چیتە رسته‌وه له‌ حالێكدا ئامرازى عەتفى (ش) رواله‌تى سەر‌به‌خۆى نییه، وشەى (هەم) پتر ته‌ئکید ده‌به‌خشیت، له‌لایه‌كى تریشه‌وه هاتنى (هەم) له سەرەتای رسته‌وه جۆریك گرنگى پى ده‌دات، كه‌وا نه له (وه‌دا) هه‌یه و نه له (ش‌دا).

ئەم رستانه‌ى خواره‌وه‌ش هەندى جۆرى ترى به‌كارهێنانى (هەم) ده‌رده‌خەن، كه جارىكى تریش خزمایه‌تیی ئه‌و له‌گه‌ڵ دوو ئامرازه عەتفى (و) و (ش) دیار ده‌خات:

۱- دارا هم ئاموزامه و هم پوورزاهه.

۲- دارا هم ئاموزاشمه هم پوورزاشمه.

۳- دارا هم ئاموزاشمه و هم پوورزاشمه.

لهم رستانه‌دا دهرده‌که‌وێت چۆن ده‌شیت (هم) به‌ته‌نیا بێته‌ ناو رسته‌وه، وه‌یا له‌گه‌ڵ ته‌نیا وشه‌ی (ش)، یاخود ته‌نیا وشه‌ی (و) کۆ بێته‌وه، هه‌روه‌ک ده‌شیت هه‌رسی ئامرازه‌که‌ له‌ رسته‌دا به‌یه‌که‌وه‌ بێن. دیاریشه‌ تاكو ژماره‌ی ئامرازه‌کان له‌یه‌ک رسته‌دا پتر بێت، پتر ته‌ئکید ده‌به‌خشن.

هه‌ندێ جار ئامرازی (هم) ی عطف له‌گه‌ڵ ئامرازی (دیسان) ی عطف یه‌ک ده‌گرن، پێکه‌وه‌ وشه‌پێکی عطفی لێک‌دراو پێک ده‌هێنن و ده‌بنه‌ (هه‌مدیسان)؛ له‌ شیوه‌ی ئاخاوتنی سلیمانی ده‌بیته‌ (هه‌میسان)، وه‌ک:

هه‌میسان هاته‌وه‌ سه‌ر بای به‌ره‌کۆن (به‌ندی پیشینان).

هه‌راکه‌ دوا‌ی کوژانه‌وه‌ی، هه‌میسان هه‌لگیرسایه‌وه‌.

جاری واش ده‌بیته‌ ئامرازی (هه‌میسان) ی لێک‌دراو، پاشگری (هوه‌) ده‌کرێته‌وه‌ پاشکۆی، وه‌ک:

هه‌میسانه‌وه‌ ده‌ستی پێ کرده‌وه‌.

۴- (ش، یش - ژ، ژ، ژ، ژ):

ئهم ئامرازه‌ له‌لایه‌ن نووسه‌رانی کورده‌وه‌ به‌م شیوه‌یه‌ باس کراوه‌:

۱- مامۆستا سعید سدقی له‌لایه‌ره‌ (٦٤) ی صرف و نه‌حوی کوردیدا ده‌لێت:

«ش» بۆ عطفه‌، وه‌کو (من، ده‌جم، تۆش بچۆ). ئه‌گه‌ر ئاخری (معطوف) به‌ (ش)، حرفی ئیملا نه‌بوو له‌پیش «ش» که‌وه‌ حرفی (ی) زیاد ده‌کرێ وه‌کو (عه‌لی هات له‌پاشا ئه‌حمه‌دیش). وه‌ ئه‌گه‌ر حرفی ئیملا نه‌بوو زیادکردنی حرفی (ی) غلطه‌، وه‌کو (اگرم کرده‌وه‌ و ده‌رگاشم داخست، په‌رده‌شم پێوه‌ گرت)، ده‌رگایشم، په‌رده‌یشم، نابێ چونکه‌ شیوه‌ ده‌گۆڕێ.

۲- نووری عه‌لی ئه‌مین له‌ لایه‌ره‌ (١٥٠) ی به‌رگی دووه‌می رێزمانه‌که‌ی هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ ده‌لێت: (ش، یش) ئامرازی عطفن، وه‌ک:

ئەي «ئەسىرى» ھېندە عەشقى مىللەتى كوردت ھەيە

بشمىرى لام وایە، قەبرى گەردى سەيوانت ئەوئ

۳- لە كەتیبى «زمان و ئەدەبى» پۆلى شەشەمى ئامادەبى چاپى دووھم لاپەرە

(۱۵)دا لە وشەى (ش) بەم جۆرە دەدوئ:

دەفتەرەكانم ریز کرد، لە پاشا كەتیبەكانیشم رێك خست.

من دەچم تۆش بچۆ.

ئامرازى (ش) كە لەو رێستانەدا بەكار ھاتووە، ھەر وەكو «و» بۆ بەستەن بەكار

ھاتووە، ئەگەر وشەكەى پێشى بە دەنگى بزوتەن دواى ھاتبوو بە شێوەى «ش» یا

«یش» دێت.

۴- مامۆستا توفیق وەھبى لە دەستوورى زمانى كوردیدا بەرگى یەكەم لە بارەى

وشەى (ش)ى عطفەووە نەدواوە.

۵- كوردیىف لە كەتیبەكەیدا لە بارەى وشەى (ش)ى عطفەووە، كە «ژى» دادەنێت،

تەنیا بەمیسال لێى دواوە.

۶- رەشىد كوردیش لە كەتیبەكەیدا وەك كوردیىف تەنیا لە ميسالدا لە وشەى «ژى»

دواوە.

۷- جگەر خۆینیش دیسان ھەر بە ميسال لە وشەى (ژى)ى عەتف دواوە.

لێژنە لەپێشەووە لە روالەتى ئەم ئامرازە^(۱) كۆلیوتمەووە، لە ئەنجامدا ئەم خالانەى

خوارەووەى بۆ دەرکەوت:

۲- بە زۆرى بە دواى بزوتەندا لە شێوەى «ش»دا بەكار دێت، بەلام ھەندى كەس،

یاخود ھەندى لەھجە، وەیاخود ناوھناو شێوەى «یش» دەپاریزێت، وەك:

آ- شێوە بەكار ھێنانى «ش»:

چووشم و نووسیشم.

دەشرۆم و دەشنووسم.

كێلاشم و درووشمەووە.

(۱) سوود لە وتارەكەى مامۆستا (شوكور مستەفا) وەرگیراوە كە لە گۆڤارى (بەیان)دا

بلاو كراوەتەووە.

ب- شیوه به کارهینانی «یش»:

نهمه‌یش هر کاری نه‌وه.

قاوه‌یش به‌قه‌د چایی ده‌خوریت‌ه‌وه.

کابرایش له خو‌مانه.

له‌مه‌وه وا ده‌رده‌که‌ویت نهم ئامرازه له بنه‌ره‌تدا «یش» بوو‌بیت، به‌لام به‌پیتی به‌ره‌وپیش‌چوون و ئاسانبوونی ئاخاوتن له حالیکدا ئامرازه‌که که‌وته دوا‌ی بزوین، به‌زوری روا‌له‌تی «ش» به‌کار دیت. له‌گه‌ل نهمه‌شدا وه‌ک له‌و نمونانه‌ی هینرانه‌وه دیار که‌وت، تا ئیستاش روا‌له‌تی (یش) ده‌شیت به‌ دوا بزویندا بیت.

۳- به‌کارهینانی نهم ئامرازه به‌م شیوه‌یه‌ی خواره‌وه ده‌بیت:

i-

واده‌بیت به‌ ته‌نیا به‌کار دیت، لیره‌شدا دوو جو‌ره به‌کارهینان دیته به‌رچاو:

یه‌که‌م - له تاکه رسته‌دا به‌کار دیت و رسته‌ی (معطوف‌علیه) به‌ بیردا دینیت، بی

نه‌وه‌ی بی‌یژریت، وه‌ک:

منیش یه‌کی‌کم له ئیوه.

تویش یه‌کی‌کیت له هونه‌رمه‌ندان.

قالو‌نچه‌ش بال‌داره.

له‌م رسته‌نه‌دا ئامرازی (ش - یش) وا ده‌کات، به‌ بی‌ری بی‌سه‌ردا بیت، که‌ وا پی‌شتر باسی شتیک کرابیت و نهم گوتانه‌یان به‌ دوا‌دا هات‌بیت.

دووه‌م - دوو رسته‌ی بی‌ژراو به‌یه‌که‌وه ده‌به‌ستیت‌ه‌وه، وه‌ک:

تو دابه‌زه، منیش داده‌به‌زم.

نه‌و نه‌هات، منیش رویشتم.

نهم‌هم‌د به‌ره‌وما‌ل بووه‌وه، ئازادیش تووتنه‌که‌ی ئاو ده‌دات.

سی‌یه‌م - وا ده‌بیت ئامرازی (یش) له ههموو رسته بی‌ژراوه‌کاندا به‌ ته‌نیایی به‌کار دیت، وه‌ک:

به‌هاریش هات، هاوینیش رو‌یی، پایزیش دیت.

سه‌ریشی تیا‌چوو، ما‌ل‌یشی....

ريکھوت و ابوو، ئەحمەدیش ژنی هینا، فەرەجیش چوو بۆ حەج، منیش هیچم بە
هیچ نەکرد.

بـ

وادهبیت ئەم ئامرازە (ش، یش) لەگەڵ ئامرازی تری عەتفدا بەکار دیت:

یەك - لەگەڵ ئامرازی (و)ی عەتفدا، وەك:

١

دار و بەردیش لە بەھاردا دەگەشیتهو.

ئیمەش دەمرین و دەبینە خاکی سەرەڕی.

لەم رێستانەدا دەردەکەوێت، کەوا دەشیئ ئامرازی (یش) پیش بکەوێت، ھەر وەك
دەشیئ ئامرازی (و) پیش بکەوێت لە رێستەدا.

٢

حاجی قادریش و بابەتاھیری شاعیرن.

دارا دەشخوات و دەشخواتەو.

منیش و داراش دەشخۆین و دەشخۆینەو.

لەم رێستانە و ئەوانی پیشووتردا جۆری بەکارھاتنی ئامرازی (ش) لەگەڵ (و) کە
ھەر جارە یەکیکیان پیش دەکەوێت، وەیان لە ھەریەکەیان جووتیک، وەیا زیاتر دیت،
دیار دەکەوێت.

بێ گومان لەم جۆرە بەکارھێنانە ھی تریش ھەن کە ئەوانیش لە پەراوێزی ئەم
نموونانە دەرناچن لە رووی جۆری بەکارھێنانیانەو.

دوو - لەگەڵ ئامرازی (ھەم)ی عەتفدا:

ھەر وەك دەشیئ ئامرازی (ھەم)ی عەتف لە رێستەدا بکەوێتە پیش ئامرازی
(یش) ھو، ھەر وەھا دەشیئ بە پێی داخوایزی ئاخووتن ئامرازی (یش) لەپیشەو
بیت. لێرەدا بۆ مەبەستی روونکردنەو ئەو رێستانە دەھێنینەو، کە لەمەوبەر لە
باسی ئامرازی (ھەم)دا بە نموونە ھێنراوەتەو:

١- دارا ھەم ئامۆزاشمە، ھەم پوورزاشمە.

۲- دارا هم ئاموزاشمه و هم پوورزاشمه.

به دواي ئهم رستانه دا ئيستاكه رسته نمونهي پيشكهوتني ئامرازي (يش) دښينه وه له ئاخاوتندا:

۱- داراش هم ئاموزامه و هم پوورزاه.

۲- داراش هم ئاموزاشمه، هم پوورزاشمه.

له دوو رستهي پيشووتردا هاتني ئامرازي (يش) به دوا وشهي «ئاموزا» دا تهعه دودي پتوهنديي خزمایه تي ده به خشيت، به لام هاتني به دوا ناوي «دارا» دا تهعه دودي خاوهن پتوهندييه كه، واته شه خسه كه و خزمه كه ده به خشيت.

له هه موو رسته كاندا چي له مه وپيش و چي ئهم جاره به نمونه هاتوون، ده توانريت كورتكر دهنه وه به كار بيت و بگوتريت:

۱- دارا هم ئاموزامه و هم پوورزا.

۲- دارا هم ئاموزاشمه، هم پوورزا (هم پوورزاش).

۳- دارا هم ئاموزاشمه و هم پوورزا (هم پوورزاش).

۴- داراش هم ئاموزامه و هم پوورزا.

۵- داراش هم ئاموزاشمه، هم پوورزا (هم پوورزاش).

به ئيستي قرا ده شيت نمونهي تريش وهك ئه مانه بدوزرته وه بۆ جوړي به كار هيناني ئامرازي (يش)، چ به ته نيا چ له گه ل ئامرازي عه تفي (هم)، (و) دا.

سي - له گه ل ئامرازي (كه) ي عه تفدا:

۱-

۱- كه منيش ده رچووم ده بمه كار به ده ست.

۲- كه هه و ل بده يت، ده گه يته ئامانج.

۳- منيش كه هاتم، تو جاري نه هاتبو يت.

له رستانه دا ئامرازي (يش) له گه ل ئامرازي (كه) دا هاتووه، به لام له يه كه م و سييه مدا سه ره راي (عطف) بووني، ئاوه لكاري شه كه چي له رستهي دووه مدا ئامرازي مه رجه، سه ره راي ئه وه ي كه ده وري عه تف ده بينيت.

۱- که تۆش سەرۆکیت، خزمەت بکه.

۲- ئای که دارتاشیش سەر به گۆبه نه.

۳- «که تۆی قبیله دەمت سا بینه قوربان».

لەم رێستانەدا ئامرازی (که) ئامرازیکی عەتفی تەحقیقیه؛ لە رێستەیی یەکه مەدا بە هاوڕێتی (ش) هاتوو و دوو رێستەیی پێکهوه بەستوو. لە رێستەیی دوو مەدا لە تاکە جوملەدا لە گەڵ ئامرازی (ش) هاتوو، بەلام لە مەنادا رێستەکهی بە رێستەییکی خەیاڵی یەوه بەستوووە. لە رێستەیی سێیە مەدا بە تەنیا هاتوو بۆ تەحقیقی سادە.

چوار - لە گەڵ ئامرازی (بەلام) ی عەتف:

ئازاد نووسەر بەلام گۆران بێژیشە.

ئازاد نووسەر بەلام داراش نووسەر.

داراش نەخوێندەوارە، بەلام هەم بۆژیشە و هەم وێنەگریشە.

فەرهاد باش دەست دەداتە کار، بەلام ناشیباتە سەر.

لەم رێستانەدا جوۆری بەکارهێنانی ئامرازی (یش) لە گەڵ ئامرازی (بەلام) چ بە تەنیا و چ بە پال ئامرازی عەتفی تر دا بیت، دێنە بەرچاو، بێ گومان بە خەریکبوون و بە دوا دا گەڕان و ژۆر جوۆری تری بەکارهێنانی ئەم جووته ئەمرازە دەدۆزێتەوه چونکە هەردووکیان ئەمرازێ بەهێز و پێژن و دەتوانن لە ژۆر مەیداندا دەور بپێن.

پێنج - لە گەڵ ئامرازی (یا) ی عەتف و وێنەکانی:

۱- یا تۆش وەرە، یا منیش نایەم.

۲- یا دانیشە، یا نیش برۆ.

۳- یا دەستی مەدرێ، یا نیش بێبەرە سەر.

لەم رێستانەدا شێوهی بەکارهێنانی ئەم دوو ئامرازە بەیەکهوه دەردەکهوێت، هەر لەوانیشدا دەزانرێت:

۱- ئامرازی (یا) لە بنەڕەتدا «یان» و نوێنەکهی سوواوه.

۲- له رسته دا دووباره ده‌بښته‌وه.

شېش - ئامرازی (نه‌ء):

۱- نه‌همه‌دیش هات، نه‌ء بارامیش هات.

۲- هه‌نجیره‌که‌شم کړی، نه‌ء تر‌پیه‌که‌ش.

له به‌کاره‌ښانې جووته ئامرازی عه‌تفی (نه‌ء) و (یش) پڼکه‌وه، دوو تڼ‌بینی ده‌کړیت:

۱- ئامرازی (نه‌ء) بۆ راست‌کردنه‌وی هه‌له‌یه.

۲- رسته‌ی یه‌که‌م که هه‌له‌یه ده‌بښت ئامرازی (یش‌ی) تڼ‌دا بوو‌بښت، بۆ نه‌وه بتوان‌ریت له رسته‌ی دووه‌مدا، که راسته و جیگری رسته هه‌له‌که‌یه، ئامرازی (نه‌ء) به‌کار بښت.

حه‌وتم - له‌گه‌ل ئامرازی (نه‌ک‌ی) نه‌فیدا:

برزووش هات نه‌ک وریاش.

نهم رسته‌یه ده‌لاله‌تی هه‌یه که و له‌پیشه‌وه هاتنی که‌سیک، وه‌یا چه‌ند که‌سیک باس کراوه، دواتر به‌ بیردا هاتووه، که وریاش هات‌بښت به‌لام درده‌که‌وښت «وریا» نه‌هاتووه بگره‌ نه‌وه‌ی هاتووه «برزوو» بووه. له‌مه‌وه درده‌که‌وښت هاتنی ئامرازی (یش) له‌گه‌ل ئامرازی (نه‌ک) له‌ حال‌ی نه‌فیدا دوو مه‌رجی پټ‌ویسته:

۱- هه‌له‌یه‌ک راست کرابښته‌وه.

۲- له رسته‌ی هه‌له‌دا ئامرازی «یش» هه‌بوو‌بښت.

که بڼ‌ و به‌راوردی به‌کاره‌ښانې نهم ئامرازه بکه‌ین له‌گه‌ل به‌کاره‌ښانې (نه‌ء) دا درده‌که‌وښت، که و لږه‌دا رسته‌ی راست له‌پیشه‌وه ډیت و رسته‌ی هه‌له‌ ده‌که‌وښته دوا‌ی ئامرازی (نه‌ک) هوه، به‌ پټچه‌وانه‌ی ده‌وری ئامرازی (نه‌ء) که دیت‌مان رسته‌ی هه‌له‌ی خسته پټش خو‌یه‌وه.

ه‌شت - له‌گه‌ل ئامرازی (نه‌ک - نه‌وه‌ک‌ی) نه‌فی و ته‌عه‌لیدا:

ناوی دارا مه‌هینه نه‌وه‌ک نه‌ویش پټوه بښت.

ئەوندەش مەكەرە سەرى نەوەكو بېزار بېت.

سېۋەكانىش بخۆ نەوەكو ئەوانىش بېرزن.

منىش ئەمەم گوت نەوەك گلەيم لى بكرىت.

لەم رستانەدا ئامرازى (نەك) و (نەوەك)، يەك واتا دەبەخشن، ھەردوو كىشىان لە ھىنانەوہى مەبەستى نەفى، تەعەلىلىش بە دەستەوہ دەدن و بەزۆرى رستەى تەعەلىلى دەكەوئتە دواى ئامرازەكانەوہ. ئەمە دەستوورى بنجىيە بەلام دەشى رستە تەعەلىلىيەكان پىش بخرىن و بگوترىت:

نەك من لەبىرم بچىت، تۆش خەبەرىكى لى بگىرەوہ.

وہەك دەبينىن لەم حالەتشدا رستەى تەعەلىلى بە دواى ئامرازى «نەك»دا، دىت.

تېببىنى:

ئەم دوو ئامرازە «نەك» و «نەوەك» لە شىۋە ئاخاوتنەكانى كوردیدا، روالەتى تىرشىيان ھەيە، وەك «نەوەكو، نەوەكى، نەوەكە، نەكو، نەوەكونى، نەوەكىنى.....».

نۆ - لەگەل ئامرازى (تا)ى عەتفدا:

۱- تا بەھارىش بەسەرچوو، كانىيەكە وشك نەبوو.

۲- دەرەسەكە بخوئنەرەوہ، تا دەشتوانىت لىتى ورد بەرەوہ.

۳- تا سەرى شاخەكەش چووم، كەوم نەدى.

۴- تا كۆتايى سالىش كۆشا، دەریش نەچوو.

ئەم رستانە جوۆرى بەكارھىنانى جووتە ئامرازى «تا» و «ش» بەيەكەوہ دەرەدەخەن، ديارە ئىستىقرا جوۆرى بەكارھىنانى تىرشىيان، كە ھەبىت لە ئاخاوتندا دەرەدەخات. پىويستە بزانرىت ئەم ئامرازەى «تا» چەند روالەتتىكى تىرشى ھەيە ھەموويان يەك واتان، دەتوانرىت يەككىيان لە جىگەى ئەوانى تر بەكار بېت، روالەتەكان ئەمانەن: «تاكو، تاوہكو، ھەتا، ھەتاكو، ھەتاوہكو، ھەتاوہكى، ھەتاوہكىنى».

ده - له گه لّ ئامرازی (که ی) عه تفدا:

۱- که ی من هاتم، تۆش وهره.

۲- که ی منیش هاتم، تۆش وهره.

له م رستانه دا دهرده که ویت ئامرازی (که ی) سه ره پای واتای (عطف)، واتای مه رجیش ده گه یه نیت، هه ر له مه شیه وه دهرده که ویت، کاتیک وشه ی (که ی) بۆ پرسیار به کار هات ده وری عه تف نابینیت، وهک:

که ی گو له کانت رواند؟

که ی هاتیه وه؟

یازده - له گه لّ ئامرازی (چونکه ی) عه تفدا:

۱- چونکه ئازادیش قوتابییه، بۆیه ژماره یان ده گاته چل.

۲- لیت ده بوورم، چونکه تۆش براده ریت.

۳- لیتیش ببوورم، سوودی نییه، چونکه قانون ریتی لی بووردن نادات.

۴- بشتانبینم، ناتان دویتم چونکه لیتان تۆراوم.

۵- چونکه برسییه، ده ریشی بکه یت، هه ر دیته وه.

۶- چونکه منیش رویشتم، دراوسیکه م رویشتم.

۷- تۆش وهره چونکه منیش دیم.

۸- به بایزیش و به ئه حمه دیش چار نا کریت چونکه کار له کار ترازاهه.

له م رستانه دا دهرده که ویت، که ئامرازی (یش) له گه لّ (چونکه) دا چۆن به یه که وه دین، جاری ئه و تۆ هه یه له رسته که دا ئامرازی (چونکه) پيش ده که ویت و ئامرازی (یش) به دوا دا دیت، وه یا به پیتچه وانه وه. به لام ئه م پيش و پاشییه به پتی داخوازی رسته ده بیت، که مه به ستی بیژمر دهرده خات.

له زاره کانی کوردیدا ئامرازی «چونکه» به م شیوانه ش به کار دین (چونکو، چونکی، چونکینی، چکو، چوکنی...)، هه روه ها له کرمانجی سه روودا ئامرازی (نی) و (پانی) به واتای «چونکه» به کار ده هیت ریت، وهک:

سه ردار نه هات، نی کاری هه بوو.

ته نه گوته من، پانی ژبیرا من چوو.

دوازده - له گهل نامرازی (نه گهر) ی عه تفدا:

۱- نه گهر ناتو وایشی تیدا بیت، هر به سووده.

۲- نه گهر نهو بیت، منیش دیم.

۳- نه گهر بشیکوژیت، له قسه ی خو ی نایه ته خواره وه.

۴- نه گهر گول نیت، درکیش مهبه.

نهم رستانه نمونه ی به کاره یتانی جووته نامرازی (نه گهر) و (یش) به یه که وه
پیشان ددهن و هر جارهش به پتی مهبه ست پیش و پاش ده که ون.

هروه ها نهم شیوانه شی له زاره کانی کوردیدا به کار دین (گهر، نه گهر کو،
نه گهر کونی، نه گهر کینی، نهر...)، له کرمانجی سه روودا (هه کو، هه که، هه کی...) به
واتای (نه گهر) له رسته دا به کار ده یت.

سیزده - له گهل نامرازی (نه نجا) ی عه تفدا:

من خه وتم، نه نجا نهویش خه وت.

تو باسه که ت کرده وه، نه نجا نهویش که وته گفتوگو.

بارانیش باری، نه نجا نهو به ری که وت.

سویندیشت بو بخوات، نه نجا نابیت باوهری پی بکه یت.

نهمانهش نمونه ی به کاره یتانی جووته نامرازی (نه نجا) و (یش) پی که وه
دردمخن، هر جارهش به پتی مهبه ست یه کیکیان پیش نهوی تریان ده که ویت.

واده بیت نهم نامرازه به تنیا، یا له گهل «یش» له تاکه رسته دا دیت، واته به
روالت دوو رسته ی به یه که وه نه به ستووه ته وه، به لام له راستیدا رسته یه کی تی
بردارو و سوواو هیه، که لهم شیوه به کاره یتانه رهوانبیزییه دا پتویست نییه
دهر که ویت، وه که:

نه نجا نه مهش حاله؟

نه نجا نه مه حاله؟

نهم نامرازه له زاره کانی کوردیدا شیوه ی تریشی هیه، وه که (نهمجا، نیمجا،
نینجا، نهمجار، نهوجا، نهوجار، نهوجاوه کو، نهوجاوه کی، نهوجاوه کونی،

ئەوجاۋەكىنى). ئاشكرايە لە بنەرەتدا وشەكە لە (ئەمجار) ھەواتووہ.

لە زاری كرمانجی سەرودا لە بری (ئەنجا) ئامرازی (قێجا، قێجار)، ھەرودھا (وێجا، وێجار) یش بەكار دەھێنریت.

چواردە - لەگەڵ ئامرازی (بەشكو) ی عەتفدا:

ئەم دەرمانانەش دەخۆم، بەشكو پتی چاك بېمەوہ.

دەستم بگرە، بەشكو منیش بتوانم سەربكەوم.

ئەم گوللەيەش دەتەقینم، بەشكو بەرازێکی تریش دەكوژم.

ئەم رستانە بوون بۆ جوۆری بەكارھێنانی جووتە ئامرازی (بەشكو) و (یش) پێكەوہ لە رستەدا، ئەمانەش وێنەكانی تری (بەشكو) لە زارەكانی كوردیدا (بەشكە، بەشکی، بەشكم، بەشكمی...).

ئامرازی (بەلكو)، ھاوواتای (بەشكو)ە، دەتوانریت لە رستەدا جێگر و بریتی ئەو بێت، ئەویش وەك (بەشكو) چەند وێنەيەکی تری ھەيە لە ئاخواوتندا، كە ئەمانەن خواوہەن:

(بەلكە، بەلكی، بەلكم، بەلكمی...).

پازدە - لەگەڵ ئامرازی (جگە) ی عەتفدا:

۱- جگە لە تۆ داراش ھات.

۲- داراش ھات جگە لە تۆ

۳- كرتی خانووہكەشت وەرگرت جگە لە ھی دووكانەكەش.

لەم رستانەدا جوۆری بەيەكەوہ ھاتنی جووتە ئامرازی (جگە) و (یش) لە ئاخواوتندا دەرەكەویت. ئەوہی سەرنج رادەكێشیت لەو نمونانەدا ئەوہيە كە ئامرازی (جگە) ی عەتف رستە و دەستەواژەي بەيەكەوہ بە ستووہتەوہ. لێرە بەولاوہ لە چەند رستەيەكدا نمونەي بەستەوہی شارپستە و پارپستە بەيەكەوہ لە رستەدا بە ھۆی ئامرازی (جگە) وە نیشان دەدەين:

جگە لەوہی دوینێ كردت، ئەمەي ئەمروشت كاریکی باش بوو.

جگە لەوہی كە دەزانم نایەيتە لام، دەزانم كاغەزیشم بۆ نانوسیت.

لهم نمونانهدا ئه‌و به‌شه‌ی ئامرازی (جگه‌ی) تیدایه‌ پارسته‌یه^(۱).

چونکه‌ واتاکه‌ی به‌ستراوه‌ته‌وه‌ به‌ رسته‌ی دوومه‌وه‌، که‌ شارسته‌یه^(۲).

ئامرازی (جگه‌) چهند شی‌وه‌ییکی تری هه‌یه‌، وه‌ک (بی‌جگه‌، به‌جگه‌، جگه‌ر، بی‌جگه‌ر...)

له‌ شی‌وه‌ی کرمانجیی سه‌روودا وشه‌ی (ژبل) یان (بل‌ژی) یان (بل‌ژی) به‌کار دیت.

شازده - له‌گه‌ل ئامرازی (هن - هن‌ژی) عه‌تفدا:

۱- ل‌جه‌م هن‌گه‌رمه‌ هن‌سار. (هن - هن).

۲- شاگردیت مه‌کته‌بی‌ هن‌کوردی د‌خین هن‌ژی عه‌ره‌بی. (هن - هن‌ژی).

۳- ئه‌و چاوا هات، ئووسازی چوو. (چاوا - ئووسازی).

۴- د‌ولاتی مه‌دا نه‌ ده‌ریا هه‌یه‌، نه‌ژی به‌نده‌ر. (نه - نه‌ژی).

۵- ئه‌م چ‌قاس خه‌بتین ئه‌و قاس‌ژی مه‌فیده‌ کرد. (چ‌قاس - ئه‌و قاس‌ژی).

ئه‌م ئامرازانه‌ی سه‌روه‌وه‌ که‌ له‌گه‌ل ئامرازی (ژی) عه‌تفدا به‌کار هاتوون له‌ شی‌وه‌ی ئاخاوتنی کرمانجیی سه‌روودا و له‌ کتییی «زمانی کوردی»ی قه‌ناتی کورد وه‌رگیراون.

حه‌فده - له‌گه‌ل ئامرازی (هه‌رکه‌) عه‌تفدا:

۱- هه‌رکه‌ هاتیت، منیش دیم.

۲- هه‌رکه‌ منیش گه‌یشتمه‌ ئه‌وی، ئه‌و په‌یدا بوو.

۳- هه‌رکه‌ دیتیشم، بیرى ده‌خه‌مه‌وه‌.

ئه‌مانه‌ شی‌وه‌ی به‌کاره‌ینانی جووته‌ ئامرازی (هه‌رکه‌) و (یش)ن به‌یه‌که‌وه‌: له‌و نمونانه‌دا ده‌رده‌که‌ویت، که‌ ئامرازی (هه‌رکه‌) که‌وتووته‌ ناو پارسته‌وه‌، به‌لام ئامرازی (یش) واده‌بیت له‌ پارسته‌دا، واش ده‌بیت له‌ شارسته‌دا دیت. (هه‌رکه‌)

(۱) پارسته‌: رسته‌ی تابع.

(۲) شارسته‌: رسته‌ی ره‌ئیسى.

ئەم شىۋانەشى بەرچاۋ دەكەۋىت (ھەكە، ھەكو...)، لە ھەندى شىۋە ئاخاوتندا (ۋەكو) و (ۋەكى) بەۋاتاي (ھەركە) و ئاۋەلەكانى بەكار دىت.

ھەژدە - لەگەل ئامرازی (كەچى) عەتفدا:

بەلئىنى دامى، كەچى نەشەت.

بەلئىنىشى دامى، كەچى نەھات.

بەلئىنىشى دامى، كەچى نەشەت.

بەلئىنىشى دامى، كەچىش نەھات.

نەشمئارد بە شوئىندا، كەچى ھاتىش.

نەشمدواند، كەچى ھەرخۆشى ھىنايە پىشەۋە.

لەم رىستانەدا نمونەى بەكارھىنانى جوۋتە ئامرازی (كەچى) و (ىش) بەيەكەۋە دەرەكەۋىت. بەوردېۋونەۋە دوو تايبەتى لەم رىستانەدا سەرنج رادەكەشەت:

۱- ئامرازی (كەچى) ھەمىشە لە بەشى كۆتايىي نمونەكانەۋە دىت.

۲- دوو رىستەى تەۋاۋ بەيەكەۋە بەستراۋنەۋە.

بە دوا ئەم لىكۆلئىنەۋەيەدا پىۋىستە خاللىك روون بىرئىتەۋە:

لىژنە لە نمايشتى ھاتنى ئامرازی (ىش) لەگەل ئامرازەكانى ترى عەتفدا، دوو مەبەستى رەچاۋ كرد.

۱- ئىمكانى ھاتنى زياتر لە ئامرازىكى (عطف) لە رىستەدا.

۲- زىادە چالاكىي ئامرازی (ىش) لەچاۋ ئەۋانى تردا.

لىژنە ئەۋ كات و دەرەتەى نىيە درىژە بدات بە لىكۆلئىنەۋەكانى خۆى لە بارەى تاك تاكى سەرلەبەرى ئەۋ ئامرازانە لە روۋى بەيەكەۋە ھاتنىانەۋە، خويئەرى كورد دەتوانىت لىكۆلئىنەۋەى لىژنە بەپىشەۋەى لىژنە بكات بە رۆشنايى و چەند و چۆنى پىكەۋە ھاتنى ئامرازەكانى ترى پى ساغ بكاتەۋە.

لىژنە بەدواۋە لە تاك تاكى ئامرازەكانى تر دەكۆلرئىتەۋە بى ئەۋە ھاتنىان بەيەكەۋە لىتى بىكۆلرئىتەۋە.

۵- (به لām - به لān):

زمانه وانه کانی کورد له م ئامرازه به م شیوهیهی خواروه دواون:

۱- مامۆستا توفیق وههیی له لاپه ره (۱۹) ی کتێبه کهیدا (دهستووری زمانی کوردی) ده لیت: «من لێرم به لām گوڵچین له ماله وهیه».

ئه داتی یه که خه ری (به لām) دیسانه وه دوو کۆمه ل که لیمه ی بیکه وه نووساندووه، له فهرهنگه که شیدا ده لیت واتای (Moreover, But) ده به خشیت.

۲- نووری عه لی ئه مین له رێزمانی کوردی به رگی دووم لاپه ره (۱۴۸) دا ده لیت، وشه ی (به لām) ئامرازی عه تفه، وهک:

راسته من رێبوارم، سه رپێیی ئه پروانم

به لām واجوانی تۆ کاری کرد له گیانم

۳- له کتێبی (زمان و ئه ده بی کوردی) لاپه ره (۱۴) بۆ پۆلی شه شه می ئاماده یی کو تراوه:

ئامرازی (به لām) و (به لān) دوو رسته، که واتایان دژی یهک، یا جیاوازه، به یه که وه ده به ستن، وهک:

فه رهاد ده وله مه نده به لām ره زیله.

تۆ خۆت به ته نیا سه رکه وه به لān مندا له که بده به من.

۴- کوردوییف له کتێبه که ی خۆیدا ده بیژیت:

دی و ئۆ باقی من مان ئه له که زێ، لی ئه ز هاتم و ئه رێفانی من گوت بکه، لی ته نه کر

۵- له فارسیدا وشه ی (ولی) به واتای (به لām) به کار دیت، له کتێبی (دستور

فارسی ر. ذالنور) ئامرازی (ولی) وه ها باس کراوه (از حروف ربط تفریقی

است) واته وشه ی به لām (ولی) به حرفی پێوهندی لیک ترازاندن دانراوه.

لێژنه له جیاتنی ئه وهی رای خۆی ده ربهریت ده باره ی ئه م ئامرازی عه تفه، چه ند رسته یێکی به نمونه ی روونکردنه وهی مه به ست هێنا یه وه، وهک:

۱- فلāنه که س ده وله مه نده به لām ره زیله.

۲- هاوینی به غذا که رمه به لām شه وانی فێنکه.

۳- تيم گهياند به لام هر له سهر قسه ی خوی رویشته.

۴- تيم گهياند به لام وازی نه هينا.

۵- تيم گهياند به لام نهو زورتر تيوه گلابوو.

۶- نهوان مانه وه به لام من گه رامه وه.

۷- جام ده لیت بشکیم به لام نه زرينگيم.

۶- نامرازی "که" ی عطف:

نهم نامرازه لهم شتوانه دا بهرچاو ده که ویت:

۱- بۆ پتوهندی (عطف) ی ساده: لهم حاله دا دوو رسته بهیه که وه ده به ستيته وه، وهک:

من نه مبيستووه، که تو شاعیر بیت.

بۆچی نازانیت، که شه ننه له مهنه که متر نييه؟

سهیری نهم دارستانه بکه، که چند چره.

که تو نه شاره زایت بۆچی خوت لهشت هه لده قوتینیت؟

۲- بۆ پتوهندی (عطف) له شتوهی ناوه لکاری کاتدا (ظرف زمان) که له ویتشدا دوو رسته بهیه که وه ده به ستيته وه:

که من گه یستمه جی، نهو پویشتبوو.

به هاران که باران ده باریت، گژوگیا ده بووژیتته وه.

که س نييه که فیلی لی ده کریت دلی نهیه شیت.

۳- بۆ پتوهندی (عطف) له شتوهی نامرازی مه رجدا، وهک:

کلکی شیر مه گره، که کرتت بهری مه ده.

که به لیتن بدهیت بیگه یه نه جی.

که گه وره ناوی رشت، گچکه پتی لی ده خشینیت.

۴- وهک راناوی لیکده ریش به کار دیت، که دهوری پتوهندی نیوانی دوو رسته ده بینیت، وهک:

ئەو خورمايەى كە تۆ خوار دووتە، دهنكهكهى لای منه.

ئەو كەسە كەسە، كە ئەلفىكى بەسە.

دۆست ئەو ەيه كە دەرگريەنى، دوشمنیش ئەو ە كە بەپىكه نىنت دىنى.

تتیینى مەسعوود محەمەد:

هەندى بىرورای تايبەتى خۆى ەيه بە نىسبەت تىكرای باسەكه ەو لە
كاتى پتووستدا باسیان دەكات. لیره بەپىشەو ە لە نووسیندا دەرى
برپو ە كەوا راناو ە ەر ئەوانەن پتیان دەگوترى (راناوى كەسى)، بەو
پتیه وشەى (كە) بەلای ئەو ەو ە راناو نییه.

سەرەرای ئەم چوار شتو ە بەكارهتینانە كە لە ەموویاندا وشەى (كە)
دەورى پتوهندىی دەبىنت لە شتو ەى تریشدا بەكار دىت، بەلام بى ئەو ە
واتای پتوهندىی ببەخشىت، وەك كە دەبىتە ئامرازى تعریف:
پشیلەكە گۆشتهكهى خوارد.

كتیبهكەم بۆ بینه.

جگە لەمانە وادەبىت ئەم روالهتەى (كە) لە پىكهتینانى كەلىك وشە
بەشدار دەبىت و ەرجارەش بۆ مەبەستىكى سەر بەخۆ، وەك:

لەت لەتكه

فې فېركە

بن بنكه

لووت لووتكه

خې خېركە

دې دېركە

سوور سووركە

شل شلكە

شەل شەلكە

دان دانكه

پەل پەلكە

۷- ئامرازی (یا) ی عەتف:

۱- لیژنە نەکەوتە بەرچاوی کەوا مامۆستایان توفیق وەهەبی و سەعید سدقی، کوردوییف و رەشید کورد لە کتێبەکانیاندا لەم ئامرازە دوابن.

۲- نووری عەلی ئەمینیش لە کتێبەکەی خۆیدا لاپەرە (۱۴۹) وشەکانی (یا، یاخوو، یان، یاخوت) بە ئامرازی (عطف) دادەنێت و ئەم میسالە ی هێناوەتەو:

ئیتەر رابورد من پیربم یان دلم بمرئ

یا بلوی شادمانیم، هەرگیز گەرد بگری

۳- لە کتێبی «زمان و ئەدەبی کوردی» پۆلی شەشەمی ئامادەیی چاپی دووهم سالی ۱۹۷۲، لاپەرە (۱۵) بەم جوۆرە لەم ئامرازە (یا، یان، یاخوو، یاکوو، یاوێکو، یانەکوو) دواو:

نازانم بەتەمای خوێندنێ یا کاسبی.

بە گۆران بلای یا خۆی، یا وێکو دلێر، سبەینێ بەرچنەیهک هەنجیر، یاخوو هەرمیم بۆ بهێنێ.

ئەم ئامرازانە دوو رسته، یا دوو وشە - کە دەشێت واتای یەکیکیان بێتەجی - بەیهکەو دەبەستێت.

بە زۆری ئامرازی (یا) دووبارە دەکرێتەو، ئەگەرچی هەندێ جار، یەکیکیان لادەبریت، وەک:

یا برۆ بۆ دانشگا، یا وەرە دانیشە.

برۆ بۆ دانشگا، یا وەرە دانیشە.

لیژنە لەم رستەنە ی خوارەو دا جوۆری بەکارهێنانی ئەم ئامرازە نیشان دەدا:

۱- ئێمە یا مامۆستایان یا قوتابین.

۲- ئێمە یا مامۆستایان یا قوتابی.

۳- ئێمە یا دەخوین یا دەرۆین.

۴- ئێمە یا دەخوین یا ناخوین.

۵- ئێمە یا دەخوین یا نه....

٦- یا ئیمه دهبین یا ئیوه دهبن.

٧- یا ئیمه دهبین یا ئیوه.

لهم رسته خه بهریاندا هه جار ه دوو «یا» عهتف به کار هاتوووه. به لام ئه و وشهیهی له ههردوو رستهی دهوری «یا» عهتفدا دووباره بووهتهوه، دهشت له رستهی دووهما بقرتیت، وهک له نمونهی (٥) و (٧) دا دهردکهویت، تهنا ته له رستهی ههتهما ئه و رستهیهی که قرتاوه بریتیه له کاری «دهبن» ئیسنادهکهشی جودایه له ئیسنادی کاری رستهی بهرایی چونکه ئهویان بو یه کهمی کۆیه، قرتاوهکهش بو کهسی دووهمی کۆیه.

١- ئه م رستانه ی خوارهوش جوریکی تری به کارهینانی ئه م ئامرازه نیشان دهدهن:

أ- سیوهکه بخۆ یا ههنا رهکه.

سیوهکه یا ههنا رهکه بخۆ.

ب- من دهخوینم یا ناخوینم تۆ حهقت چیه به سه رمه وه.

تۆ گهرهیت یا بچووکیت به من چی؟

له م نمونه نانه دا یه که م «یا» عهتف له رسته کاندای قرتاوه، چونکه ده بوو به م جوړهیه بیت:

١- یا سیوهکه بخۆ یا ههنا رهکه.

٢- یا دهخوینم یا ناخوینم.

٣- یا گهرهیت یا بچووکیت.

له رسته ی (سیوهکه یا ههنا رهکه بخۆ) هه م (یا) له سه رهتاوه قرتاوه و هه م کاری (بخۆ) له کۆتایی رسته دا (یا سیوهکه بخۆ)، کهواته هاتن و نه هاتنیان له و شوێناندا جه وازییه. هه ردووکیشیان رسته ی ئینشائین.

٢- ئه م نمونه نانه ی خوارهوش جوریکی تری به کارهینانی ئامراز ی «یا» عهتف دهخاته بهرچاو، وهک:

أ- تۆ کوردیت یا عه ره ب؟ (یا عه ره بیت)

ب- تۆ دهرویت یا نه؟ (یا نارویت)

لەم نمونانەدا قەرتانی «یا» لە بەشی پێشەوهی رستەکاندا وجووێیە؛ دیارێشە رستەکان بۆ پرسیارن.

۳- ئەم نمونانەى خوارووە جوۆرى چوارەمى بەکارهێنانى ئامرازى (يا) ى عەتف نیشان دەدەن، وەک:

أ- دەرویت نارۆیت کەیفى خۆتە.

ب- بێت نەبێت وەک یەکە.

ج- با بێت باران بێت بەو چى.

لەم نمونانەدا قەرتانی «یا» ى ئامرازى عەتف لە هەردوو کەرتى هەریەک لەو رستانە جەوازییە.

جوۆرىكى ترى بەکارهێنانى «یا» ى عەتف، جوۆرى (بلاغى)، وەیا ئیدیەمیە، کەوا لەوێدا پەپەرەوى روالەتە دەستوور ناکریت و سووان و قەرتان بەسەر ئەو رستانەدا دیت کە «یان» یان تێدا بەکار هاتووە.

(یا دارستان، یا شارستان)، کە ئەمە کورتکراوەى (یا لە دارستان بژى، یا لە شارستان بژى).

(یا من، یا تۆ)، ئەمەش کورتکراوەى (یا من دەبم، یا تۆ دەبیت) هە ئاشکراشە بۆ هەپەشەیه.

ئەم ئامرازە، ئەم شیوانەشى لە ئاخواوتندا بەرچاوەکەوێت (یان، یانێ، یاخو، یاخوت، یاخود، وەیا، وەیاخو، وەیاخود...).

ئەمانە هەموویان دەشیت لە جێى «یا» بەکار بێن، بەلام مەرج نییە هەموویان لە هەموو جێگەیهکدا شوێنى «یا» بگرەو، بە نمونە (یاخود - وەیاخود) هیچیان ناچنە جێى «یا» لە پەندى (یا من، یا تۆ)، بەلام لە رستەییکی وەک (ئەم دەفتەرانە، یا ئەو کتێبانە هەموویان بۆ خۆت بەرە) دەشیت بگوتریت (ئەم دەفتەرانە، وەیاخود ئەو کتێبانە هەموویان بۆ خۆت بەرە).

۸- ئامرازى "نە" ى عەتف:

ئەم ئامرازە (نە) بە پێى ئەو سەرچاوانەى کە لە بەردەستى لیژنەدایە،

دردهکه ویت ته نیا له لایهن (نووری عهلی ئەمین) ده له کتیبی قواعدی زمانی کوردی
لاپهړه (۱۴۹) دا باس کراوه و ئەم میسالی بۆ هیناوه ته وه:

سیوه کهم خوارد نه هه ناره کهم خوارد.

لیژنه ئەم چهند نمونانه ی هینایه وه بۆ درخستنی دهوری ئامرازی (نه ی)
عه تف، وهک:

با قادر بپروات نه با ئەحمەد بپروات.

با قادر بیت نه با قادر نه یه ت.

تۆ وهره نه با قادر بیت.

لەم نمونانه دا دردهکه ویت، که ئامرازی (نه ی) عه تف دوو رسته به یه که وه
ده به ستیت، نیتر یا هه له راست دهکاته وه، یا جیگرێک دهخاته شوینی یه کتیک تر.
مامۆستا مه سعود مه مه د لیت: واده بیت ئەم ئامرازه دهکه ویت به راییی
رسته وه بۆ هه مان مه به ست به لām لەم حاله دا شتیکی قرتاو له پیش ئامرازه که وه
هه به وه، وهک:

نه تۆ مه یه با قادر بیت.

لیژنه دا دیاره پیشتر یه کتیک ویستویه تی بیت له وه لām دا پتی گوتراوه (نه تۆ
مه یه).

نووری عهلی ئەمین ته ئیدی رایه که ی مامۆستا مه سعود دهکات.

ئەم ئامرازه واده بیت له ئاخاوتندا به (نه خیر) درده بریت، وهک:

به رازیکم کوشت نه خیر گورگیکم کوشت.

۹- ئامرازی (نه ک) ی عه تف: ئەم ئامرازه به پتی ئەو سه رچاوانه ی که له به رده ستی
لیژنه دان، دردهکه ویت، که ئەمانه لیتی دواون:

۱- نووری عهلی ئەمین له کتیبه که ی خویدا لاپهړه (۱۴۸) لیتی دواوه و ئەم
میسالانه ی به نمونه بۆ هیناوه ته وه:

له زه ی زنجیر دلت نه له رزی

پتوهند بۆ له شه نه وهک بۆ گیان

گورجوگۆلم نهک گیزم بۆیه نه مام ئەنیزم

نهكو ئېوه نهچن، من جارئ چۆن ئهچم.

دوای گوتهی ئهوان ناکهوم نهكوو دهستم بېرن.

۲- له کتیبی «زمان و ئهدهبی کوردی» پۆلی شهشهمی ئامادهیی لاپهړه (۱۴) ئهم میسالانهای بهنمونه بۆ هیناوهتهوه:

آ- ههلهسه خۆت بگۆره نهكو بێن به شوینماندا.

ب- نامهیهکی تری بۆ بنووسه نهوهكو ئهوهی یهکهمی پێ نهگهیشتبیت.

ج- ئهو لیره ههلههات نهوا بېگرن.

د- لهگهڵ پیاوی خراپ ههلهسته نهک خووت خراپ بکات.

لیژنه ئهم نمونانهای خوارهوهی هینایهوه بۆ درخستنی جوړی بهکارهینانی ئامرازی (نهک)ی عهتف له رستهدا:

۱- ئهم کێوانه بهرزن نهک ئهو کێوانه.

۲- پهله مهکه نهک تێ بکهویت.

۳- تۆش پێی بلێ نهکو له بیرى بجیت.

۴- ئیستا برۆین نهک تۆزیکى تر.

۵- سههما خوۆشه نهک گههما.

۶- فههاد دهولههمنده نهک دهستبلاو.

۷- نهک دهولههمنده، ههزاریش دهچیتته هه.

۸- نهک به من و نهک به تۆ به کهس چار ناکریت.

۹- نهک ههنا، رێواسیشم خوارد.

۱۰- خۆت لاده نهک بتشیلن.

له رستهکانی (۱، ۴، ۵، ۶، ۷، ۸، ۹)دا ئامرازی نهک ههه جار به شیوهیهک جێگرێکی له شوینی یهکێکی تر دا ناوه.

له رستهکانی (۲، ۳، ۱۰)دا سههرهراى واتای نهفی، تهعهلیل و تهسبیبیکیش دیته بهرچاو، له ههموو حالاتیشدا دهوړی (عطف)ی دیوه.

ههروهها ئهم روالهتانهشی له زارهکانی کوردیدا بهرچاو دهکهویت (نهکو، نهوهک، نهوهکا، نهوهکو، نهوهکی، نهوهکینی، نهوهکانی، نهوا، نهباکو....).

۱۰- ئامرازی "تا"ی عهتف:

له ناو ئهوانه دا، که له زمانی کوردی دواون:

۱- مامۆستا توفیق وههبی له «دهستووری زمانی کوردی» دا له م ئامرازه نه دواوه به لام له فهرهنگه کهیدا به ئامرازی عهتفی داناوه.

۲- مامۆستا سهعید سدقی له کتێبه کهی «صرف و نحوی کوردی» لاپه ره (۵۴) به ئاداتی ئینتیهای ده داته قه له م و ده لیت:

ده خوینم هه تا ده میتنم.

ههروه ها له لاپه ره (۶۹) شدا ئه م نموونانه ی هیناوه ته وه بۆ هه مان مه به ست:

تا ماوم ده خوینم.

هه تا مردن کردنه.

۳- کوردییف و رهشیدی کورد و جگه رخوین له ده ستووره کانیاندا، به رچاوه نه که ت که له م ئامرازه دوا بن.

۴- نووری عه لی ئه مین له قواعدی زمانی کوردیدا لاپه ره (۱۴۸) لیتی دواوه و ئه م نموونانه ی بۆ هیناوه ته وه:

پێچ بده به خۆت له چه م، له کتیوان

هه تا ئه چیه سه ر ئاوی سیروان

تا کو رانه مه ره که نه گاته ناو دئی، من نا پۆم.

نایه م بۆ سه ردانتان هه تا وه کو گه رمای هاوین نه بزوی.

۵- له کتیبی زمان و ئه ده بی کوردی پۆلی شه شه می ئاماده یی، لاپه ره (۱۴)، به م

جۆزه له ئامرازی (تا) ده دویت و ده لیت: (تا) کاتێ که ئامرازی به ستنه وه بیت،

ئه م واتایانه ی هه یه: [له وه به دواوه له ریی نموونه هینانه وه وه ده یه ویی بلت

وشه ی «تا» به پتی به کارهینانی واتای: ۱- مه رج ۲- کاتیکێ تر ۳- ئه نجام

۴- دوا یی و پایان ۵- چه ند ۶- هه میشه یی و «استمراریه» ده به خشی ت].

لیژنه له دوا ئه م نمایشته ها ته سه ر لیکۆلینه وه ی تایبه تی خۆی ده رباره ی ئه م

ئامرازه، له م رسته نه ی خواره ودا جۆر و مه به سته ی به کارهینانی «تا» ی عهتف

به دیار ده که ویت:

نموونه‌ی یه‌که‌م:

۱- تا ده‌مینم، ده‌خوینم.

۲- تا لیمان ون بوو، به‌غار روئی.

۲- تا ده‌توانیت، تی بکۆشه.

نموونه‌ی دووهم:

۱- تا نه‌ینایه ته‌به‌ق، نه‌یگوت ئه‌للاهو سه‌ده‌ق.

۲- تا هاتینه‌وه ئه‌وان رویشتبوون.

نموونه‌ی سییه‌م:

۱- تا پتر بخۆیت، دره‌نگتر برسیت ده‌بی‌ت.

۲- تا سوار نه‌گلی، نابیته سوار.

نموونه‌ی چوارهم:

۱- هاتم تا بزائم، چیت کردووه.

۲- پارهم بۆ ناردیت تا خه‌رجی بکه‌یت.

له نموونه‌ی یه‌که‌مدا هه‌ردوو رسته‌ی به‌یه‌که‌وه به‌ستراو، به‌هۆی ئامرازی (تا) ی عه‌تفه‌وه هاوتای یه‌کترن.

له نموونه‌ی دووهمدا ئامرازی (تا) ی عه‌تف به‌گشتی به‌دوا یه‌کتردا هاتنی هه‌ردوو رسته‌ی ده‌گه‌یه‌نیت، به‌لام وه‌ک دیاره له رسته‌ی یه‌که‌مدا سه‌ره‌رای به‌دوا یه‌کتردا هاتن (تعاقب) جوړیک تیک به‌سترانیش له نیوانی روودانی رسته‌ی یه‌که‌م و دووهمدا به‌دی ده‌کریت، واتای روودانی رسته‌ی دووهم به‌نده به‌روودانی رسته‌ی یه‌که‌مه‌وه.

له نموونه‌ی سییه‌مدا ئامرازی (تا) ی عه‌تف له به‌یه‌که‌وه به‌ستنه‌وه‌ی رسته‌کاندا واتای مه‌رج بیک دینیت.

له نموونه‌ی چوارهمدا ئامرازی (تا) ی عه‌تف رسته‌ی یه‌که‌م ده‌کاته هۆی روودانی رسته‌ی دووهم.

له زاره‌كاني كوردیدا ئامرازی (تای عه‌تف ئەم رواله‌تانه‌شی هه‌یه (هه‌تا، تاكو، هه‌تاكو، هه‌تاوه‌كو، تاوه‌كو، هه‌تاوه‌كونی، هه‌تاوه‌کینی، هه‌تانه‌کونی، هه‌رتا....).

۱۱- ئامرازی "که‌ی" عه‌تف:

که‌ی پیت کرا، سه‌ریکمان لی بده.

که‌ی به‌هار هات، گولیش دیت.

که‌ی مامۆستا بپته ژووری، له به‌ری هه‌لده‌ستین.

له‌م نموونانه‌دا ئامرازی (که‌ی) دوو رسته‌ی به‌یه‌که‌وه ده‌به‌ستیته‌وه، به‌لام له‌م حاله‌ته‌دا ئەو واتایه به‌ ده‌سته‌وه نادات که له‌ حالێ پرسیاردا به‌ ده‌ستیه‌وه ده‌دات چونکه‌ لی‌ره‌دا پرسیار نییه. به‌ نموونه له‌ رسته‌ی (که‌ی هاتیه‌وه؟) دا، مه‌به‌ست زانینی کاتی هاتنه‌وه‌یه و به‌س، به‌لام که‌ گوترا (که‌ی من هاتم، تۆش وهره) سه‌ره‌رای به‌ ده‌سته‌وه‌دانی کات، دوو مه‌به‌ستی تریشی پێک هیناوه:

۱- دوو رسته‌ی به‌یه‌که‌وه به‌ستوه‌ته‌وه.

۲- وشه‌ی (که‌ی) خۆی له‌ واتای پرسیار دا‌بریه‌وه.

ئەم رواله‌تانه‌ی ئامرازی (که‌ی) عه‌تف له‌ زاره‌كاني كوردیدا به‌رچاو ده‌که‌ون (که‌نگی، که‌نگین، که‌نگینی، که‌ینی...).

۱۲- ئامرازی "چۆن" عه‌تف:

چۆن هاتیت، وه‌ها برۆ.

چۆن له‌گه‌لمدا بجوولیتیه‌وه، وه‌ها له‌گه‌لتدا ده‌جوولیمه‌وه.

چۆن چۆنی بنووسیت، خه‌تی خۆشه.

هه‌رچۆنیک بیت، له‌وان باشتره.

له‌مه‌ولا چۆن رابووێرن، ئێمه‌ش وه‌ها راده‌بووێرن.

له‌م نموونانه‌دا ئامرازی (چۆن) عه‌تف و هاوه‌له‌کاني (چۆن چۆن، هه‌رچۆنیک) دوو رسته‌یان به‌یه‌که‌وه به‌ستوه‌ته‌وه به‌بێ ئەوه هیچ پرسێ تیدا بیت. به‌نیسه‌بت ئامرازی (هه‌رچۆنیک) یشه‌وه هه‌رگیز بۆ پرس به‌کار نایه‌ت، به‌لام (چۆن چۆن)،

وھک (چۆن) دەشیت لە عەتفیەت بشۆردریت و بۆ پرس بەکار بهێنریت، وھک:

چۆن چۆنی باسەکەمی لەگەڵدا بکەمەوھ.

وشە (چۆن) و ئەو ھاوھەڵانەمی کە وھک ئەو بۆ پرس بەکار دێن، دەشیت لە رستەمی پرسدا واتای تەعەجوب، وەیا شتی وھک تەعەجوب، کە یەکیکیان پەشیمانییە، رابگەییەنیت، وھک:

چۆن چۆنی ئەمەم بە خۆم کرد!

چۆن نەتزانمی فلانەکەس ناحەزتە!

چۆن با ورەھێڵیکە!

ئەم ئامرازە (چۆن) ئەم روالەتانەمی تریشی ھەیە (چۆنیک، ھەرچۆن، ھەرچۆنی، ھەرچی چۆنی، ھەرچی چۆنیک، ھەرچی چۆن...) لە ھەندێ شتوھ ئاخاوتنی تردا لە جیاتمی «چۆن» وشەمی (کوو، چلۆن، کلۆن) بەکار دێت. لە شتوھمی کرمانجی سەررودا لە جیاتمی «چۆن» وشەمی (چەوھ، چەوانی، چاوا، چاوانی، ھەرچەوا، ھەرچەوانی، کوو...) بەکار دەھێنریت.

۱۳- ئامرازمی "ئەگەر" می عەتف

۱- مامۆستا سەعید سەدقی لە لاپەرە (۵۳) می صرف و نحوھکەیدا دەلی: (ئەگەر) اداتمی شرطە، ئەم نمونەمی شمی بۆ ھیناوەتەوھ: ئەگەر تۆ نەکوشین بە مەرام ناگەین.

۲- مامۆستا توفیق وەھبی لە فەرھەنگەکیدا، لاپەرە (۴۴)، ئامرازمی (ئەگەر، ئەرچی، ئەگەرەکو، ئەگەرنا) می بە ئامرازمی عەتف و مەرج داناوە.

۳- نووری عەلی ئەمین لە لاپەرە (۱۴۹) می قەوایدەکەمی دەلی: (ئەگەر، گەر، مەر، مەگەر، ئەر، ئەرنا، ئەگەرنا، ئەگەرنا) ئامرازمی عطفن، ئەم نمونانەمی بۆ ھیناوەتەوھ:

بێرە کوردستان عەزیزم گەر تۆ سەیرانت ئەوێ

ببەمە قەندیل ئەگەر گولزاری کوێستانت ئەوێ

ئەر مەندوب ھەمی بۆچی مام کوێخا

لەسەر خۆرایمی ئابرووم ئەبا

گورج له باخه کهم برۆنه دهره وه ئه گینا بۆتان دیم.

مه مێوانه کانم برۆن، نهوسا پیم بکری پیم بۆ لاتان.

۴- له کتییی زمان و ئهدهبی کوردی پۆلی شهشهمی ئامادهیی، لاپهه (۱۵) دا، ئامرازی (ئهگهر، گهر، ئهر) به عطف دانراوه، ئهم ميسالانهشیان بۆ هاتوونهوه: ئهگهر مامۆستا هات، پیم بلێ.

بهمهرجی لهگهڵتان دیم، ئهگهر زۆر دانهنیشن.

۵- له کتییی (دستور پارسی)، دانانی ر. ذوالنور، لاپهه (۲۰۹)، له ژیر ناوینشانی (حرف ربط) دا (ئهگهر) دانراوه به یهکێک له (حرف ربط)، واته (عطف).

۶- له کتییی (AN ENGLISH GRAMMAR BOOK)، له دانانی (Evan C. Penglis) وشه (if) به ئامرازی عهتف دانراوه. (ل ۲۸۴).

دوای ئهم نمایشته لیژنه ئهم نمونانهی خوارهوهی هینایهوه بۆ جووری بهکارهینانی ئامرازی (ئهگهر) له کوردیدا:

ئهگهر گۆل نیت، درکیش مه به.

ئهگهر زمان بوهستیت، سهه سهلامهته.

ئهگهر من چووم، تۆش وهه.

ئهگهر نهچووبام، پێیان نه دهگهیشتم.

ئهگهر چوبیت، لیم زویر به.

ئهم نمونانه دهی دهخه که ئامرازی (ئهگهر) له گهڵ ههموو جووره رستهیهک، چ خه بهری ئینشائی، چ ئهوهی کاری تیدا بیت چ ئهوهی تیدا نه بیت، بهکار دههینریت، له ههموو حاله تیکیشدا و اتایکی مهرجی بههیز ده بهخشیت.

(ئهگهر)، ئهم شیوانهشی له ئاخاوتنی کوردیدا بهرچاو دهکهوێت:

(ئهگهر، ئهر، ئهگهرکوو، ئهگهرهکوونی، ئهگهرهکینی). جگه له مانه، له کرمانجیی سهروو و ناوچهی تریش، له جیاتی (ئهگهر) و هه قاله کانی ئهم وشانه بهکار دین: (ههکو، ههکه، ههکی، ههرکی، ههرکو، ههرکه..).

۱۴- ئامرازی "ئەگەرنا - ئەگینا"ی عەتف

ئەم ئامرازە لە روالەتییەو دیارە وێنەیی سەلیبی ئامرازی (ئەگەر)ە.

لەو سەرچاوانەیی لەبەردەستی لیژنەدان دەرەکەوئ هەر ئەم دوو نووسەرە لەسەر ئامرازی (ئەگەرنا)یان نووسیوە:

۱- مامۆستا توفیق وەهبی لە لاپەرە (۴۴)ی فەرھەنگەکید (ئەگەرنا، ئەگین، ئەگینا)ی بە ئامرازی عەتف و ئاوێلکار داناوە.

۲- نووری عەلی ئەمین لە لاپەرە (۱۴۹)ی پێژمانەکید (ئەگینا)ی بە ئامرازی عەتف داوەتە قەلەم و ئەم نمونەیشی بۆ هێناوەتەو: (گورج لە باخەکەم بڕۆنە دەرەو ئەگینا بۆتان دێم).

بە بیروپرای لیژنە ئامرازی (ئەگینا) وێنەیی گۆراوی (ئەگەرنا)یە، هەرەوھا وشەیی (ئەگین) کورتکراوەی (ئەگینا) و وشەیی (ئەگەرنا)ش کورتکراوەی (ئەگەرنا)یە.

بەکارھێنانی ئەم ئامرازانە لەم رێستەیی خوارەویدا دەرەکەوئ:

۱- چاک بوو زوو ڕۆیشتم، ئەگینا بە دەواما نەدەگەیشتم.

۲- کابرام نەدیت، ئەگەرنا پارەکەم پیتی دەدا.

۳- گورج لێرە بڕۆ، ئەگەرنا دەرت دەکەم.

۴- نەچووومە دەرەو، ئەگینا پێم تەواو نەدەکرا.

۵- دەرەسەکە باش بخوێنە ئەگین دەرنەچیت.

لەم نمونانەو دەرەکەوئ کە ئەم ئامرازە لە جۆرەھا رێستەدا بەکار دێت، وەک ئەوێ هەردوو رێستەیی بەیەکەو بەستراو نەریتی وەیا نەریتی بێ، وەیا یەکیکیان نەریتی و ئەوێ تریان نەریتی بێت.

لە زاری کرمانجیی سەرودا لە جیاتیی (ئەگەرنا) وشەیی (هەگەرنا) بەکار دێت.

وشەییکی ھاوواتای (ئەگینا، ئەگین، ئەگەرنا) ئامرازی (دەنا)یە، لە بەشیکی ناوچەکانی کوردستاندا بەکار دەھێنرێت.

۱۵- ئامرازی "مەگەر، مەر"ی عەتف:

ئاشکرایە ئامرازی (مەر) کورتکراوەی (مەگەر)ە.

لهو سهرچاوانه‌ی که له‌بهردهستی لیژنه‌دا هه‌یه به‌م جوړه باسی مه‌گەر کراوه:

۱- مامۆستا توفیق وه‌ببى له فهره‌نگه‌که‌یدا، لاپه‌ره (۸۹)، ئامرازی (مه‌گەر) به ئامرازی عه‌تف و ئاو‌ه‌لکار داده‌نیت وه‌ک له‌م نمونانه‌دا ده‌ری ده‌خات:

مه‌گەر خوا بزانی (only).

مه‌گەر باران بباری (unless).

مه‌گەر فلان نه‌بی (except).

مه‌گەر ئیوه ده‌ستان نه‌کردوه به‌کار (do you mean to say).

مه‌گەر وه‌ها (then in that case).

۲- نووری عه‌لی ئەمین له لاپه‌ره (۱۴۹) ی پیزمانه‌که‌یدا له (مه‌گەر، مهر) ده‌وێت و ئەم نمونه‌یه‌ی ه‌یناوه‌ته‌وه:

مهر میوانه‌کانم ب‌روڼ نه‌وسا پتم ب‌کړی سهرتان لی بدم.

۳- جگه‌رخوین له لاپه‌ره (۱۰۰) ی (ئاوانو ده‌ستورا زمانى کوردی) ده‌لێت: مه‌گەر ئالافى شهرته، ئەم نمونه‌یه‌شى بۆ ه‌یناوه‌ته‌وه:

ئەز ژریا خوه‌فه‌ناگه‌رم مه‌گەر دنیا دوژمنی من بی.

به‌دوا ئەم نمایشته‌دا بۆ ده‌رخستنی جوړی به‌کاره‌ینان و ده‌وری ئەم ئامرازه‌ له ئاخاوتندا چهند رسته‌ی خواره‌وه دینینه به‌ر چاو:

له‌پیشه‌وه ئەو رسته‌انه‌ی له‌ فهره‌نگه‌که‌ی مامۆستا توفیق وه‌ببیدا تو‌مار کراون دینینه‌وه بۆ ناو لیکدانه‌وه:

مه‌گەر خوا بزانی.

مه‌گەر باران بباری.

مه‌گەر فلان نه‌بی.

مه‌گەر ئیوه ده‌ستان نه‌کردوه به‌کار.

مه‌گەر وه‌ها.

ئەم رسته‌انه، وه‌ک له‌بهر چاون، چ ده‌وریکی (عطف) ی ئامرازی مه‌گه‌ریان تیدا نییه‌ چونکه‌ له‌ هیچ کامیکیاندا دوو رسته‌ی به‌یه‌که‌وه نه‌به‌ستوونه‌وه، به‌لام ده‌شی ب‌گوتری هه‌رجاره رسته‌یه‌ک له‌ ئاخاوتندا قرتیزابیت، وه‌ک ئەمه‌ی که‌ رسته‌کان له‌

بنه رهدا بهم جوړه‌ی خواره‌وه بووین:

۱- (کس نازانې) مه‌ګر خوا بزانی.

۲- (هر دیم) مه‌ګر باران بیاری.

۳- (ئو کاره بهو ده‌ګریت) مه‌ګر فلان نه‌بې.

۴- (نیوه راوه‌ستان) مه‌ګر ده‌ستان نه‌ګردوه به‌کار.

۵- (ناچېته عه‌قله‌وه) مه‌ګر وه‌ها.

به دوا ئم رستانه‌دا ئه‌مجار نمونده‌کانی لیژنه:

برا له پشت برا بې مه‌ګر قه‌زا له لای خوا بې.

من به دارا باوه‌ې ناکه‌م مه‌ګر تۆ ده‌سته‌به‌ری بیت.

من به دارا باوه‌ې ده‌که‌م، مه‌ګر تۆ بمخه‌يته گومانه‌وه.

له‌م رستانه و ئه‌وانه‌ی ناو فهره‌نگه‌کې ماموستا وه‌بېشدا، درده‌که‌وې له بنه‌رهدا ئامرازی (مه‌ګر) ریژه‌ی مه‌نفی (ئه‌ګر) ه و له ئاخاوتندا ده‌وری پیچه‌وانه‌ی ئو ده‌بینیت، وه‌ک ئه‌ویش دوو رسته به‌یه‌که‌وه ده‌به‌ستېته‌وه.

له نمونده‌کانی سه‌ره‌وه‌دا، که بېین وشه‌ی (مه‌ګر) بگوړینه‌وه به (ئه‌ګر) رسته‌ګان بهم شتویه‌ی خواره‌وه ده‌گوړین:

۱- من به دارا باوه‌ې ناکه‌م ئه‌ګر تۆ ده‌سته‌به‌ری نه‌بیت.

من به دارا باوه‌ې ده‌که‌م ئه‌ګر تۆ ده‌سته‌به‌ری بیت.

۲- من به دارا باوه‌ې ناکه‌م ئه‌ګر تۆ بمخه‌يته گومانه‌وه.

من به دارا باوه‌ې ده‌که‌م ئه‌ګر تۆ نه‌مخه‌يته گومانه‌وه.

له‌مه‌وه ده‌بینین به‌یتانی «ئه‌ګر» له جې «مه‌ګر» جوړی رسته‌ی دواى «مه‌ګر» ده‌گوړیت، واته له موسبه‌ته‌وه ده‌بېته مه‌نفی، له مه‌نفی‌شه‌وه ده‌بېته موسبه‌ت، هه‌روه‌ک ده‌شیت جوړی رسته‌ی پیچه‌وه بگوړیت.

به نیسبه‌ت رسته‌ی (برا له پشت برا بې مه‌ګر قه‌زا له لای خوا بې) ئاشکرایه رسته‌ییک حه‌زف کراوه، گوته‌که له بنه‌رهدا بهم شتویه‌ی، یا شتویه‌ییکى وه‌ک ئو بووه.

(برا له پشت برا بې، نسکویان نایه‌ته‌به‌ر، مه‌ګر قه‌زا له لای خوا بې).

لهم رسته یه شدا، که بیدین (مه گهر) بگۆږین به (ئه گهر) هه مان رسته گۆږیی باس
لیکراو پهیدا ده بیت، وهک له خواره وه دیار ده که ویت:

(برا له پشت برا بی، نسکۆیان نایه ته بهر، ئه گهر قهزا له لای خواوه
نه یهت).

به ئیستیقرا ده رده که ویت ئامرازی (مه گهر) هه جگار به کار هاتووه له ئاخاوتنی
کوریدا بۆ دارشتنی رسته ی په ند و شیوه ئاخاوتنی به لاغی که به عاده ت گوته ی
تیدا کورت ده کړیته وه، وهک لهم نموونانده ده رده که ویت:

مه گهر وه ها.

مه گهر تۆم نه بیت.

مالی دزیتی مه گهر شه و بکړیت به خۆدا.

۱۶- ئامرازی (ئه نجا) ی عه تف:

ئهم ئامرازه ئهم روا له تانه شی هیه له ئاخاوتنی کوریدا (ئه نجا، ئنجا، ئنجا کو،
ئنجا کونی، ئه وجا، ئه مجا، ئه مجار، ئیمجا، ئیمجا کونی، ئه وجا کونی،
ئه وجاره کینی، ئه وجا کو، قیجا، ویدا، هیجا، هیجانی..).
بۆ چۆنیه تی پیکه اتنی ئهم وشه یه:

۱- دکتۆره نه سرین ده لیت: ئامرازی (ئه وجاره) ئه سلّه، وهک له به کاره یاناندا روون
ده بیت هوه و ده رده که ویت، بۆ نموونه ئه گهر بلّین: (باش تیی بگه و ئینجا
بینووسه ره وه). واته: جار ی تیی بگه، ئه وجا بینووسه ره وه، واته ئهم بکه پاشان
ئه.

۲- به لام رای مامۆستا مه سهوود وایه ئهم ئامرازانه له بنه ره تدا له وشه ی
(ئه مجار) هوه هاتوون، له و رووه وه که گۆږینی دهنکی (م) به دهنکی (ن) شتیکی
عاده تیه له زمانی کوریدا؛ که واته (ئه مجار) ببیته (ئینجا) نزیکتره له وه ی
(ئه وجار) ببیته (ئینجا). له هه مان کاتدا وشه ی (ئیمجا) له جیگه ی (ئینجا) دا
زۆر باوه، زۆریش ئاشکرایه وشه ی (ئیمجا) له (ئه مجار) هوه هاتووه نهک له
(ئه وجار) هوه. سه ره رای ئه مانه، له ولاتی وهک ده ورو به ری هه ولیر و کۆیه و
خۆشناوه تی و گه لیک شوینی تر له بنه ره تدا (ئهم) ده که ن به (ئه و).

۳- به بیروپای نووری عهلی ئەمین، ئەم ئامرازه و هه‌موو ئامرازه‌کانی تری
هاوچه‌شنی به‌م چه‌شنه پێک هاتوون:

ئاوه‌لناوی نیشانه‌ی (ئەم) و (ئەو) چوووته سەر ئاوه‌لکاری (جار)، وه‌ک:

ئەم جار

ئەو جار

له پاشا ئەو گۆڕانه‌ی به‌سه‌ردا هاتوو و ئەو شیوانه‌ی لای ساز دراوه، که
هه‌نوکه له ئا‌خاوتنی کوردیدا به‌کار ده‌هێنرین.

۴- به بیروپای مامۆستا سادق به‌هائه‌دین ئامرازی (قێجا) له ئامرازی (قێجار)
وه‌رگیراوه، هه‌روه‌ها ئامرازی (وێجا) له ئامرازی (وێجار) وه‌رگیراوه؛ چونکه
حه‌زفکردنی (ر) له شیوه‌ی سه‌روودا باوه، وه‌ک:

(جار‌جار) ده‌بیته (جار‌جا).

(هه‌نده‌جار) ده‌بیته (هه‌نده‌جا).

له دوا‌ی ئەمه مامۆستا مه‌سه‌وود ئەمه‌شی ئیزافه‌ی سەر رای خۆی کرد، که به
پێی ده‌ستوورێکی بنجی فۆنه‌تیکی کوردی ده‌نگه‌کانی (م، ن، ف، ب) که جگه
له (ن) هه‌موویان ده‌نگی لیون، ده‌سوێن و ده‌بنه (و)، ناشیت ده‌نگی (و) قورس
بکریته ببیته (ب) یا (م) یا ئەوانی تر. به‌و پێیه (ئه‌وجار) نابیته (ئه‌نجا - ئنجا)
که ده‌زانین ده‌نگی (ن) هی لیویش نییه.

به‌کاره‌ینانی ئامرازی (ئه‌نجا) و هاوچه‌شنه‌کانی:

جو‌ری به‌کاره‌ینانی ئەم ئامرازه له‌م رسته‌نه‌ی خوا‌ره‌وه‌دا به‌ ده‌رده‌که‌و‌یت:

قوتابیه‌یه‌کان ریز بوون ئه‌نجا مامۆستا که‌یان هات.

ده‌رسه‌که‌ت بخوێنه ئه‌نجا بنوو.

یا زه‌ویه‌که بکێلم ئه‌نجا تۆوه‌که‌ی پێوه ده‌که‌م.

له‌م رسته‌نه‌دا ده‌رده‌که‌و‌یت، که ئامرازی (ئه‌نجا) جگه له‌وه‌ی ئاوه‌لکاره دوو
رسته‌ش پێکه‌وه ده‌به‌ستیت.

به بیروپای مامۆستا مه‌سه‌وود ئەم ئامرازه شکلی به‌لاغی‌شی هه‌یه، که به‌ک

رسته‌ی تیدا به‌کار دیت و له مه‌عنادا رسته‌ییکی قرتا و هه‌یه، وه‌ک: ئه‌وجا سه‌یری
ئه‌و به‌زمه.

ئه‌وجا هیچ...

[تا ئیره که ریکه‌وتی ۳۱ - ۱ - ۱۹۷۶ بوو، د. نه‌سیرین فه‌خری به‌شدار بووه له
لیکۆلینه‌وه‌کانی لیژنه، لیژره به دواوه له‌به‌ر هه‌ندیک هۆی تاییه‌تی نه‌یتوانی چی تر
به‌شداریی بکات له کۆبوونه‌وه و لیکۆلینه‌وه‌کانی لیژنه].

۱۷- ئامرازی (به‌لکو)ی عه‌تف:

نووسه‌رانی کورد به‌م شیوه‌یه لێی دواون.

۱- مامۆستا سه‌عید سدقی له لاپه‌ره (۵۳) مختصری صرف و نحوی کوردیدا
ده‌لێت: ئامرازی (به‌لکو، خۆزگا، خۆزگایه‌کو، کاشکی، به‌شکم، بریا) ئه‌ده‌واتی
ته‌ره‌جین، رجا و ته‌مه‌نایان پێ ده‌کریت، وه‌ک:
خۆزگه‌ خۆتنده‌وار بوومایه.

خۆزگایه‌کو له صنفایه‌که‌م بوومایه.

کاشکی وه‌قتی خۆم به‌ خۆرای رانه‌بواردايه.

با برۆم به‌لکو شتی‌کم ده‌ستگیر بێ.

به‌یانێ زوو هه‌ڵسه به‌شکم موته‌لای ده‌رسه‌کانت بکه‌ی.

بریا دوو سال له‌مه‌وپێش له مه‌کته‌با بوومایه.

۲- مامۆستا توفیق وه‌هبی له فه‌ره‌ه‌نگه‌که‌یدا لاپه‌ره (۱۰) ده‌لێت:

(به‌لکه، به‌لکم، به‌لکی، به‌لکو) ئه‌مانه ئاوه‌لکارن به واتای but rather, peraps

۳- نووری عه‌لی ئه‌مین له رێزما‌نه‌که‌یدا لاپه‌ره (۱۵۰) ده‌لێت:

(به‌لکو، به‌لکوم، به‌لکه‌م، به‌لکم) ئامرازی پێبه‌ستن، واته عه‌تفن وه‌ک:

ئهم ده‌رمانانه‌ت بۆ ده‌نووسم به‌لکو سوودی لێ وه‌ربگریت.

۴- مامۆستا جگه‌رخوین له کتێبه‌که‌یدا (ئاواو ده‌ستوورا زمانی کوردی) لاپه‌ره
(۹۸) له ژێر ئالافی گومان (التشکیک)، ئامرازی (به‌لکی) به ئالافی گومان
دا‌ده‌نیت و ئهم نموونه‌یه‌ی بۆ ده‌هێنێته‌وه:

به لکی دیواری ب گوه بن ب خوه دئ کی ب خوه دئ

به تور هنگی تومه که نه شکره نه سراری حدو

لهم نمایشته ی سهره وه، وا درده که ویت، که تهنیا نووری عهلی نه مین نه م
ئامرازی (به لکو) ی به (عطف) داناوه.

لیژنه نه م نمونانه ی خواره وه ده هینیته وه بو دیار خستنی جوړ و دهوری
ئامرازی (به لکو) له ئاخاوتندا، وهک:

خوت بگره به لکو دهگنه جی.

دهغل دهچنم به لکو به م بارانه شین بیت.

به لکو هزار که سیش ده بوون، له جاده راوه ستابوون.

به لکو واش بیت.

به لکو خوا ره می پی بکات.

له نمونه کانی یه که م و دووم ئامرازی (به لکو) دوو رسته ی ئاشکرای به یه که وه
به ستووه ته وه له هه مان کاتیشدا، واتای (احتمال) دهگه یه نیت.

له سی نمونه کانی تر دا به رواله ت هه ر یه که رسته هه یه، به لام به پی
داخوازی واتا رسته یی کی قرتا وه یه، که ده شیت بیته وه ناو ئاخاوتن و دهوری
(به یه که وه به ست) ی ئامرازی (به لکو) نیشان بدات.

له نمونه ی هه ره دوا ییدا وشه ی (به لکو) له پهنای واتای (احتمال) دا واتای
ئاواتیش به ده ستوه ددات.

ئاشکرایه نه م شیوه به کاره ی نانه ی (به لکو)، که رسته ی قرتاوی تیدا یه، شیوه ی
(به لاغی و ئیدی می) یه. له تیکرای نمونه کان درده که ویت، که وا (به لکو) سی
مه به ست به ده ستوه ددات:

۱- عطف (ربط).

۲- احتمال (که ده کیشیته وه سهر گومان).

۳- ئاوات.

له هه مو نه و حاله تانه شدا ئامرازی (به لکو) وهک ئاوه لکار به کار هاتووه.
نه م رواله تانه شی له شیوه ئاخاوتنی جوړ جوړی کوردیدا دینه به رچاو:

(به لکه، به لکی به لکه، به لکم، به لکوم، به لکونی، به لکینی، به رکی، به رکونی، به رکینی...) .

۱۸- ئامرازی (به شکو) ی عه تف:

نووسه رانی کورد بهم جوړه لئی دواون:

۱- ماموستا سه عید سدی له لاپهړه (۵۳) صرف و نحوه کهیدا ده لئی:

ئامرازی (به شکم) ئامرازی (ترجی) یه، ئەم نمونو نه یه شی بو هیناوه ته وه:

به یانی زوو هه لسه به شکم مطالای دهرسه کانت بکه ی.

۲- ماموستا توفیق وهه بی له لاپهړه (۱۳) ی فرهه نکه کهیدا ده لئی:

(به شک، به شکیکو، به شکم، به شکو) ئاوه لکار و ئامرازی عه تفه ..

لیږدها تیبینی ده کرئ که ماموستا وهه بی له باره ی (به لکه) وه له فرهه نکه کهیدا گوئی ئاوه لکاره، نه که ئاوه لکار و عه تف وهک (به شک)، له واتاشدا فره ی پی کردوون [بگهړیوه بو فرهه نکه که].

۳- نووری عه لی ئەمین له ریزمانه کهیدا، لاپهړه (۱۵۰)، ده لئی: (به شکو، به شکوم،

به شکم، به شک، به شکم) ئامرازی عه تفن و ئەم نمونو نه یه شی هیناوه ته وه:

ئەچم بو ئەوئ به شکو چاوئکم پئی بکه وئ.

لیژنه له دوا ئەم نمایشته کهوته سهر لیکوئینه وهی تایبه تی خوئ.

ئەم نمونوانه ی خواروه جوړی به کارهینان و دهوړی (به شکو) له ئاخاوتندا

دەردمخات:

وا من دەچم به شکو تۆش له دوا ی من بتوانی بییت.

«خوایه هه لکه نی ئەو کیوه له بن»

«به شکو دهرکه وئ نووری دیده ی من»

پئی بلین به شکو به قسه تان بکات.

دەبوو ده غله کهم بچاندایه به شکو بهو بارانه شین بووبوایه.

له م نمونوانه وه دهرده که وئ کهوا (به شکو) ش وهک (به لکو) ئەم سی واتایه ی

تیدایه: ۱- تیک بهستن (عطف) ۲- شیمان (احتمال) ۳- ئاوات. به لام وا دیته

به رهه ست و هوشی گوئگره وه که واتای (ئاوات - ترجی) له ئامرازی (به شکو) دا

بههٔتر بٔ تا نامرازی (بهٔکو).

جگه لهم شٔوه بهکارهٔنانهٔی ناو نمونهٔکانی سهرهوه، جووته نامرازی (بهٔکو، بهشکو) بهکارهٔنانهٔی (بلاغی - رهوانٔیژی) و ئیدیهٔمیشیان ههیه.

لهم شٔوه بهکارهٔنانهٔیدا یهکٔک له دوو رسته ټٔک بهستراوهکان تٔ دهجٔ بهلام واتا و جوویدیان له زیهندا ههستی پٔ دهکری، وهک لهم نمونانهٔدا دهردهکهؤت:

بهشکو خوا بیدات.

بهٔکو منیش بٔم.

بهٔکو به هیچ رازی نهٔٔت.

بهشکو تا ئه و کاته چاک دهبمهوه.

بهشکم هیچیش..

(بهشکو) ئهٔم شٔوانهٔی تریشی ههیه له ئاخاوتنی ناوچهٔکانی کوردستاندا: (بهشکه، بهشکٔکو، بهشکم، بهشکوم، بهشکهٔم، بهشکی، بهشکٔنی، بهشکونی).

١٩- نامرازی (جگه) ی عهٔف:

نووسهرانی کورد بهم شٔوهیه لٔی دواون:

١- ماموستا توفیق وههٔبی له فهرهنگهٔکهیدا، لاپهٔره (١٠)، وشهٔی (بهجگه) ی نووسیوه و ههوالهٔی وشهٔی (بٔجگه) ی دهکات. له لاپهٔره (١٥) دا وشهٔی (بٔجگه) به ئاوهٔلناو دادهٔنٔت و تاکهشی different, separate دادهٔنٔت. ئینجا وشهٔی (بٔجگه) له به واتای inaddition, besides دادهٔنٔت. له کؤتاییدا دهٔلٔی (بهراوردی بکه لهگهٔل «جگه»). له لاپهٔره (٢٢) وشهٔی (جگه) به ئاوهٔلناو و ئاوهٔلکار دادهٔنٔت به واتای separately, separate. وشهٔی (جگه) له به واتای ex- cept, apart from, besides له قهٔلهٔم دهٔدات. دواتر (جگهکردن) به واتای except دادهٔنٔت دهٔلٔی (بهراوردی بکه لهگهٔل «بهجگه، بٔجگه»).

٢- نووری عهٔلی ئهٔمین له پٔیزمانهٔکهیدا، لاپهٔره (١٥١) دهٔلٔت: نامرازی (جگه، بٔجگه) نامرازی عهٔفن. ئهٔم نموونایهشی هٔیناوهٔتهوه:

قوتابییهٔکان ژیرن جگه له شاسوار.

۳- له کتیبی (زمان و نه‌دهبی کوردی) پۆلی شه‌شهم، لاپه‌ره ۲۳، له ژیر ناوی
(ئامرازی لی دهره‌هینان - استثناء -) ده‌لێت: له زمانی کوردیدا وشه‌ی
(بی‌جگه، جگه، ته‌نیا، هه‌ر) بۆ لی دهره‌هینان له کاتی گفتۆگۆکردنا، که‌یه‌کێک
له تاقمێک دهر‌به‌هاو‌پۆژری که‌کاره‌که‌ی نه‌کردبێت یان به‌پێچه‌وانه‌وه‌کو:

هه‌موویان فرمانه‌کانیان به‌جی هیناوه‌ ته‌نیا ئازاد نه‌بیت.

گشت منداڵه‌کان خه‌ویان لی که‌وتوووه‌ جگه‌ له‌ ئاسۆ و ئارام.

هه‌موویان چوون بۆ سینه‌ما هه‌ر کامه‌ران نه‌بیت.

له‌ دوا ئهم‌ نمایشته، لیژنه‌ ئهم‌ نموونه‌یه‌ی خواره‌وه‌ی هینانه‌وه‌ بۆ دهر‌خستنی
جوۆری به‌کاره‌هینان و ده‌وری ئامرازی (جگه‌) له‌ ئاخاوتندا:

۱- جگه‌ له‌ تۆ، که‌س نه‌هات.

۲- جگه‌ له‌ تۆ، هه‌موو هاتن.

۳- جگه‌ له‌ مامۆستا‌کان، که‌س نه‌هات.

۴- جگه‌ له‌ مامۆستا‌کان، قوتا‌بییه‌کان نه‌هاتن.

۵- جگه‌ له‌ دار، نانیشم‌ ک‌ری.

به‌ سرنج‌ گرتن له‌ نمونه‌کان ئهم‌ راستیانه‌ی خواره‌وه‌ دهر‌ده‌که‌ون:

آ- له‌ نمونه‌ی (۱، ۲، ۳) دا ئامرازی (جگه‌) ده‌وری (استثنا)ی پێچه‌وانه‌ی دیتوووه‌،
واته‌ مو‌ستاسناکه‌ (تۆ، مامۆستا‌کان) پێچه‌وانه‌ی ئه‌و مه‌به‌سته‌یه‌ که‌ له‌ رسته‌ی
(معطوف) دایه‌ (رسته‌ی معطوف: که‌س نه‌هات، هه‌موو هاتن).

ب- له‌و نمونه‌انه‌دا مو‌ستاسناکه‌ (تۆ، مامۆستا‌کان) له‌ جینسی (استثنا
لیکراوه‌کان)ه‌ چونکه‌ (تۆ، مامۆستا‌کان) هه‌مووتان که‌سن، به‌لام‌ هه‌موو که‌س
(تۆ، مامۆستا) نین.

ج- له‌ نمونه‌ی چواره‌مدا مو‌سته‌سناکه‌ (مامۆستا‌کان) و (استثنا لی‌ کراوه‌کان)
هیچ‌ یه‌کێکیان له‌ جینسی ئه‌وی تر نییه‌.

د- له‌ نمونه‌ی پێنجه‌مدا ئامرازی (جگه‌) هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ ده‌وره‌ی دیتوووه‌ که‌
ته‌ئکیدێکی مو‌سته‌سناکه‌ (دار)ی کردوووه‌، به‌لام‌ له‌ معطوفه‌که‌ (نان)ی
دانه‌بریوه‌.

لیژنه به پتی بۆچوونی خۆی وا به چاک دهزانیت زاراوهی سهر به خۆ بۆ ئهم زۆر چهشنیهی دهوری (جگه) دابنریت. وهک بۆ لیژنه دهردهکهویت، دهشی بگوتری (جگه) ئهم دهورانهی خوارهوه دهبینیت:

۱- استثنای پیچهوانه (نموونهکانی ۱، ۲، ۳).

۲- استثنای دابراو (نموونهی ۴- له عهرهبی پتی دهلی استثناء منقطع).

۳- استثنای خستنه سهر (اضافه) وهک له نموونه (۴) دهردهکهویت.

بئی گومان جووری تریش ههیه که ناوی سهر به خۆ ههلبگری به لیوردبوونهوه و به دوا داگهراو ددهوژریتتهوه.

لیژنه ئهم تیبیینیانهشی خسته پال شیکردنهوه و دابهشکردنهکی سهرهوه:

تیبینی (۱):

ههمیشه به دوا ئامرازی (جگه) دا پریپۆزیشنی (له) دیت.

تیبینی (۲):

دهشی له جیاتی (جگه) له ئامرازی (بئی له) بهکار دیت وهک:

بئی له تۆ کهس نههات.

بئی له تۆ ههموو هاتن.

ههموو رستهی تریش که (جگه) ی تیدا بیت ههلبهگری (بئی له) بخریتته جیگایهوه.

لهم بهکارهینانهی (بئی له) دا ئامرازی (بئی) جودا دهکریتهوه لهو حالهتهی که وهک پریپۆزیشن بهکار دیت و ئامرازی (له) ی پتوه نابیت، وهک:

بئی تۆ ناچمه سهفه (نهگوترا بئی له تۆ).

بئی پاره دنیا خوش نییه (نهگوترا بئی له پاره).

تیبینی (۳):

وا دهبی ئامرازی (جگه) لهگهڵ وشه (ههر) دهکهونه یهک رستهوه، وهک:

جگه له من ههرتۆ هاتیت.

جگه له من هەرتۆ نه هاتیت.

لەم حالاندا معطوفه که (تۆ) به ته‌واوی حوکمی موسته‌سناکه (من) وەرده‌گریت
چ ئه‌ریتی (اثبات) بێ و چ ئه‌ریتی (نفی) بێ.

تێبینی (٤):

دیسانه‌وه‌ و ده‌بی ئامرازی (جگه) له‌گه‌ڵ ئامرازی (ش)ی عه‌تف کۆ ده‌یتته‌وه،
وه‌ک:

جگه له من تۆش هاتیت.

جگه له من تۆش نه‌هاتیت.

لیژنه، پێشوو‌تر، باسی به‌یه‌که‌وه‌ هاتنی (جگه) و (ش)ی عه‌تفی کردبوو، به‌لام
لێره‌دا که سه‌رله‌نوێ بۆ باسه‌که‌ گه‌رایه‌وه‌ مه‌به‌ستی ده‌رپرینی تێبینیه‌کی گ‌رنگ
بوو: هاتنی (ش) له‌گه‌ڵ (جگه)‌دا هه‌مان ده‌ور ده‌بینیت که ئامرازی (هه‌ر)
ده‌بینیت له‌و رووه‌وه‌ که (ش)یش (معطوف و معطوف علیه) ده‌خاته ژێر یه‌ک
حوکمه‌وه‌ چ ئه‌ریتی بێ چ ئه‌ریتی به‌لام فه‌رقی‌کی به‌رچاو هه‌بی له‌ به‌کاره‌ینانی
(هه‌ر)‌دا ئه‌وه‌یه‌ که هه‌ست به‌ جو‌ریک ته‌ئکید ده‌کریت له‌چاو به‌کاره‌ینانی (ش)‌دا،
هه‌روه‌ها ژماره‌ی معطوفیش که‌متر ده‌کاته‌وه‌ له‌وه‌ی که (ش) ده‌یکات: به‌ نمونه‌،
ده‌توانی ب‌ل‌یت (جگه) له‌ تۆ منیش و داراش و ئه‌حمه‌دیش و زاناش، هاتین، وه‌یا من
و دارا و ئه‌حمه‌د و زاناش هاتین، ده‌توانی له‌وه‌نده‌ش رانه‌وه‌ستیت و ژماره‌یی‌کی
زۆری تر ب‌خه‌یته‌ سه‌ر که‌سه‌کان. به‌لام که (هه‌ر)‌ت به‌کار ه‌ینا:

١- ناتوانی وشه‌ی (هه‌ر) دووباره‌ و سێباره‌... و ده‌باره‌ ب‌که‌یتته‌وه‌ وه‌ک که وشه‌ی
(ش)‌ت ده‌باره‌ کرده‌وه.

٢- ناشی شریته‌ی معطوفه‌کان درێژ ب‌که‌یتته‌وه‌ بۆ زیاتر له ٣ - ٤ ژماره‌.

ئامرازی (جگه) ئه‌م رواله‌تانه‌ی تریشی هه‌یه‌ له‌ شیوه‌کانی ئاخاوتنی کوردیدا:
(ب‌جگه، ب‌جگه‌م، ب‌جگ‌، به‌جگه، به‌جگه‌م، به‌جگ‌...).

مامۆستا مه‌سه‌عوود ده‌ل‌یت: له‌ هه‌ندێ شیوه‌ ئاخاوتندا (جگه‌ر، ب‌جگه‌ر)یش
به‌کار ده‌ه‌یندریت، به‌لام نادرسته‌.

٢٠- ئامرازی (هەر)ی عهتف:

له نووسه رانهی کورد که له ئامرازی (هەر) دواون:

یه کهم- له کتیبی (زمان و ئه دهبی کوردی) پۆلی شه شه می ئامادهیی لاپه ره (٢٣) گوتراوه:

له زمانی کوردیدا وشه ی (هەر) بۆ لی دهره یان به کار ده یتریت، وهک:

هه موومان چووین بۆ سینه ما هەر کامه ران نه هات.

دووهم- مامۆستا جگه رخوین له کتیبه که ی (ئاوانو ده ستورا زمانی کوردی) لاپه ره (١٠١) دا، له ژیر ناوی (الافی گشتی) دا، ده لیت:

ئامرازی (هەر) بۆ هه سر به کار دیت، ئه م نمونه یه شی بۆ هیناوه ته وه:
هەر کهس دزانی ریتا باش کیرایه.

سێیه م- مامۆستا توفیق وه بی له فه ره نگه کهیدا، لاپه ره (٦٣) به دریزی له سه ر وشه ی (هەر) رویشتوو وه به م جو ره لی دواوه:

١- هەر (ئاوه لکاره) به واتای Only, Just هه تاد... وک:

هه ردوینی.

هه روه ها.

هه ربژی.

هه رمیوه ئه خو م.

میوه هه ر ئه خو م.

٢- هەر (ئاوه لئاوه) به واتای any, every, each به کار ده یتریت، وهک:

هه ردووک

هه رسیک

هه رچار

هه روه ها له گه ل پاشگری (ی، یک) یش به کار ده یتریت، وهک:

هه ر مندا لی - هه ر مندا لی ک.

هه ر روژی - هه ر روژی ک.

له گه ل پاشگري (ه) شدا به کار دیت، وهک:

هر عقله له کاریک.

۲- هر (به لیکدراوی)، وهک:

أ- هرچی (ئاوه لئاو)

ب- هرچهند، هرچنده، هرچهنديک، هرچهندي (ئاوه لکار، راناو، ئاوه لئاو - که

له گه ل «به لام، دیسانه وه» ده بیته نامرزی عتف).

به واتای

how, however many, however much, although, ever often.

ج- هرچی (راناو - ئاوه لئاو...) به واتای: whoever, whatever, any هرچی یه ته

ئیره به خیر بی. چی تو ئه لئی منیش هر نه وه نه لیم - هرچی وهکو -

هرچی بی وهکو (هرچی بی کو) هرچی و په رچی (ئاوه لئاو).

د- هرچون (ئاوه لکار، ئاوه لئاو) به واتای:

howsoever, whatever kind of, however.

وهک (هرچونی رزگار بووی، هرچون خانووی بی، خانووه که هرچونی بی).

ه- هرکام (راناو) به واتای whichever one هرکه سی (راناو) به واتای whoever-

er. هر کویتی (راناو) wherever, whatever place. هر پوژی

(ئاوه لکار) به واتای every day, any day. هر شتی (راناو) به واتای what-

ever

چوارهم- له کتیبی «دهستور پارسی» دانانی ر. ذوالنور لاپه ره (۲۰۹، ۲۱۰)، دا،

ده لیت: «هر گاه، هروقت که» حروفی ربطن.

له دوا نه نمایشته لیژنه ماوهی دا به نه دنامه کانی تا کو هریه که بیروباوه پی

خوی دهر باره ی نه نامرازه دهر بیریت.

نووری علی نه مین له باره ی وشه ی (هر) وه، بیروپای خوی به جور دهریری:

وشه ی (هر) له رسته دا بۆ نه مبه ستانه به کار دهینریت:

۱- وهسفی (کار) دهکات و ده بیته (ئاوه لکار)، وهک:

گویره هریگری تا ناخر زهمان

ئىتر كى بتلاۋىنى بە ئەشعارى جوان
مندالەكە ھەر گرىا، ھەتا خەۋى لى كەوت.
تۆ برۆ، من ھەر دىم.

۲- ۋەسفى ناۋ دەكات و دەبىتە ئاۋەلناۋ، ۋەك:

من ھەر سىۋە دەخۆم.

ھەرچراى دىۋەخانەكە دابگىرسىتە.

ھەر - سوار - ئى بىرەدا تى پەرى پىم بلى.

۳- ۋەسفى ھەموو جۆرەكانى «راناۋ» دەكات و دەبىتە ئاۋەلناۋ، ۋەك:

ھەر - كەس - لە ئاشى دەكات.

ھەر - كام - تان ھاتن ۋەرن.

ھەر - چى - دەخۆيت، بخۆ.

ھەر - من - لە تۆ باشتەرم.

ھەر - ھىن - ھات بۆ ئىرە.

ھەر - ئەمە - م لەلا جوانە.

من ھەر - خۆم - كەۋتمە ناۋيان.

۴- ۋەسفى ئاۋەلكار دەكات و دەبىتە ئاۋەلكار، ۋەك:

ھەر - پۆژ - ئى ھاتم، دىم.

ھەر - جار - ھە خۆى بە جۆرى دەگۆرپىت.

ھەر - كەى - ھاتىت، من لىرە دەبىنى.

ھەر - ۋەھا - دابنىشە، ھەتا ۋىنەكەت دەگرم.

ھەر - ۋا - دەروا ۋىنەى پۆرئى

پۆژى ھەۋت جار خۆى دەگۆرئى

باران ھەر - ھەند - ئى بارى.

ھەر - چۆن - ئى بىفرۆشپىت، قازانچ دەكات.

لە ھەر - كۆى - دەخۆيت، بخۆ.

ئاۋەكە ھەر - تۆز - ئى گەرم بوو.

۵- وهسفی هه موو جوړه کانی «ئاوه لئاو» دهکات و ده بیته ئاوه لکار، وهک:

هر - ئه م باخه - میوه ی خوشی تیدایه.

هر - هه ندی سیو - م بۆ بکره.

هر - چه ند ئه سپیک - م له پاوه نه که دا دی.

۶- وهسفی ئامرازی پتوهندی (تعلق) دهکات و ده بیته ته واوکه ری، وهک:

ماموستا بۆ ئیمه هر وهک باوکه.

من له به یانییه وه هه تا ئیواری کار ده که م.

هر له سه ر شه قامه که چاوه پروانم بن.

به بیرورای من برگی (هه) ی ئامرازی (هه تا) له بنه رته دا (هر) بووه و سوواوه

و بووه به (هه) بۆ سووکی، هه روه ها هاوه له کانی تری (هه تا)، وهک (هه تا کو،

هه تا وه کو، هه تا وه کونی...).

۷- وهسفی ئامرازی عه تف دهکات و ده بیته ته واوکه ری، وهک:

هه رکه هاوین هات، ده چین بۆ کویتستان.

هه تا وه کو گوله کان ئاو نه ده م، نانه که م ناخۆم.

وشه ی (هر):

۱- جاری ئه وتۆ هه یه به ساده یی ئه رکی خۆی له رسته دا ده بیئت، وهک:

هر که س له ئاشیک دهکات.

من هر براکه ی جارانت.

من داله کان هاتن، هر قادر نه هاتوه.

۲- جاری ئه وتۆ هه یه ئه رکه که ی به یاریده ی پاشگری (ئ - یک)، وهیا (ه) به جی

ده بیئت، وهک:

هر - که س - ئ هات، ئاگادارم بکه.

هر - شه و - ئ هاتم، دیم.

هر - جار - ه بیانویه کم پی ده گریت.

هر - جووتیار - ه با زه ویی خۆی بکیت.

به لام له رووی واتاوه بۆ ئه م مه به ستانه به کار ده یتریت:

۱- ھەر ھەر، ھەك:

ھەر ترئ دەخۆم.

ھەر بە شەو دەچمە دەری.

ھەر کراسی سپی لەبەر دەكەم.

۲- بۆ (استثناء)، ھەك:

منداڵەكان ھاتن، ھەر تۆ نەھاتیت.

سەوزەكەم ھەموو خوارد، ھەر كەومرەكە نەبیت.

وشەى (ھەر) ئەگەر بەتەنیا، واتە بەبێ پاشگری (ئ، ىك، ە) ھەسفی وشەییكى
كرد، ئەو شێوەى سادەییەتى، ھەك:

ھەر گۆل دەروینم.

ھەربى...

خۆ ئەگەر بە یاریدەى ئەو پاشگرانە ھەسفی وشەییكى كرد، ھەیا چوو پال
وشەییكى تر بەبێ یاریدە، بە ھەردووکیان شێوەى لێكدراوى (ھەر) دەخەنە
بەرچاو، ھەك:

ھەر (شار) ئ چووینم، ھاوڕێیەك دەزیووتەو.

ھەر (جار) ە دیارییەك بۆ ناردوو.

ھەر (چۆن) ى بوو، خۆم گەیاندى.

ھەر كە دەركاكەم كردوو، با وروژمى ھینا.

ھەتاوھكو من دیم، ئیو نانەكەتان بخۆن.

ھەر ھەھا ئەگەر وشەى (ھەر) لەگەڵ ئامرازى یا وشەییكى تر دوو رستەیان
پێكەو گری دا، ئەوا (ئامرازى عەتف) ە، جگە لەوێ كە كارى خۆى لەو وشەى
دەكات، كە ھەسفی كردوو.

ب- سادق بەھائەدین لە بار (ھەر) ھو ئەمەى خواروو دەلى:

ئەف بیژە دەستەیدا ھەكى ئالافى پێوھند و ھەك بیژە ھەكا جودا ب گەلەك
كریارا رادبیت ھەر ھەكى ژفان نمونیت ژیری دیار دبیت:

۱- ژ مالى ھەر تو زانیی.

۲- ژفان ههميان هر ئو پسپوري مالىيه.

۳- ژمه هر سهروهه ميري هوارانه.

۴- هر من بتني مال باركر، ييت مايي ههمي روښستي بوون.

۵- هر پهز و پيكي خو (خويه).

۶- ئهه ههچوين، هر چوين ههتاكو گههشتين.

۷- هر مالي (مالهكي) نيك ژي هاته شههياني.

۸- هر و ههم ئهه ميتهفان ههوينين.

۹- هر ژمن (ههژ من) و هر ژته (ههژ ته) كا دي كي ژ مه ژكي (ژ بي دي) بهت.

۱۰- هر سفوره و منا خو.

۱۱- هر بن دارهك وارهكه.

۱۲- هر ئو واره بهلي نه ئو بهاره.

ژفان رستهييت ژوري ديار و نهشكهره دبيت كو بيژهيا (هر) هنده جارا ئالافي (ئامراز) پيونهنديه. هر وهكي درستهي هژماره (۶)، (۹)، (۱۱) و (۱۲) ديار دبيت، بهلي نهه ئالافه ژبو (ههصر) و استمراريهت دگهل جهنافي، ناقي و كرن (كار) ل كاره، كوههفالنافي، جهنافي يان نيري (ئاوهلكاري) وهسف دكهت يان ژي بهلاغيه هر وهكي د هژماره (۵)، (۱۰)، (۱۱)، (۱۲) ديار دبيت كو سهرهاتي نه (پهندي پيشينان).

[روونكردنهوه:

بهلاي باوهري منهوه چي ماموستا وهبي و نووري عهلي نهمين له باره (هر) يان نووسيوه نزيكه سهرهلهبهره دهوري (هر) له ئاخاوتندا باس بكات، چونكه ئو نموونانهي نيشانيان داوه شتيكي نهوتويان ههلهبژاردوهه له جوړي بهكارهيناني (هر) و دهوري له رستهي كورديدا، بهتايهتي نووري عهلي نهمين، گهليك لايهني مهيلهو شرايهوهي له بهكارهيناني (هر) روون كردوههتهوه. ليرهده دهشي بليم ئهه دوو جوړه خوارهوه له بهكارهيناني (هر) باسيان نهكراوه له نووسينهكاني ماموستا وهبي و نووري عهلي نهميندا:

۱- هر دهرۆم و ناښځه مۍ. هر دهمۆم و تير نابم.

لهم به کاره یتانهدا سهره ړای (به ردهوامی) و به ولای عه تفي عاده تیه وه
جۆړیک (تلازم) هیه که له نمونه کانی نووری علی ئه مین په یدا نییه.
دوو نمونه ی: (أ- گۆیزه هر بگری تا ناخر زهمان. ب- مندا له که هر
گریا تا خه وی لی که وت) به ردهوامی و عه تفيان تیدایه، به لام نه و
(تلازم) ه مه عنه وییه یان تیدا نییه که له دوو رسته ی ژماره (۱) ی
سهره وهدا هیه. پتوه ندی یتوان (هر گریا) و (تا خه وی لی که وت)
پتوه ندی (سهره تا و کو تای - پیشه کی و نه جام) ه نه ک (تلازم). نه م
واتایه تای به تیه ی ناو رسته کانی نمونه ی ژماره (۱) وای کردووه
رسته کان (و) ی عه تف به خو یانه وه بگرن، که دهمانین له رسته
نمونه کانی نووری علی ئه مین هاتنی (و) مومکین نییه. ده شی بلتین
نه مه ش یه کی که له و به کاره یتانهدی (و) له گه ل (هر) دا که تا ئیستا
به وردی باسی لی نه کراوه. به لی، مومکینه نه م (و) ه له رسته کان
دهربهاو یتريت و بگوتري (هر دهرۆم ناښځه مۍ - هر دهمۆم تير نابم)
به لام ناشرایه واتای (تلازم) ه باس لیکراوه که زور کز ده بیته وه.
به ه مه حال دهرهاو یشتنی (و) ه که له رسته کاندایه و راستیه ره ش
ناکاته وه که هاتنی (و) هر له م جوره به کاره یتانهدا جایه زه،
جوره کانی پیشتر باسیان کرا، (و) یان تیدا نابی تا کو بلتین ده شی یا
ناشی لیتان دهر بهاو یتري.

۲- هر خه لقه و به ره و شایی دهروات. هر پاره یه و هه لده ړی.

لهم نمونه انهدا (تلازم) په یدا نییه به لام به دوا یه کتر داهاتن (تتابع) یک
په یدایه که ری نادا (و) ه که دهر بهاو یتريت له رسته کان. نه م دوو
نمونه یه ی ژماره (۲) به لای که مه وه له دوو رووه وه جودا ده بته وه له
رسته کانی ژماره (۱):

أ- له لایه ن نه وه وه که واتای (تتابع) مه به سته نه ک (تلازم)، هر
نه مه ش هو ی تی نه چوونی (و) ه که یه.

ب- نامرازی (هر) لهم نمونه انهدی ژماره (۲) دا که وتونه ته پیش ناووه

(هەر خەلقە - هەر پارە) لە حالێکدا (هەری رستەکانی ژمارە (۱) کەوتبۆنە پێش کارەوه (هەر دەروم - هەر دەخۆم). سەرئەو دەری دەخات، زۆر جێی خۆیەتی ئەم (و)ە لە نیوان (ناو)اندا واتای (تتابع) پەیدا بکات چونکە ئەو شتانە و ئەو کەسانە بەر واتای (ناو) دەکەون قاییلی ژماردن، (تتابع)یش خۆی لە خۆیدا جووێکە لە ژماران، وەک کە دەنکە تەزبێج بەدوا یەکتەردا بەرێی دەکێن لە واقعیدا دەژمێرن هەرچەند ژمارەشیان بۆ بەکار نایەت. دەبێ بشلیم (تتابع) لە نیوان تاکەکانی (خەلق، پارە) دا پەیدا یە نەک لە نیوان ئەوان و فێلەکاندا.

ئەم (تتابع)ە ی کە بە هۆی واوی عەتفەوه پەیدا بوو وای کردووه وشە (هەر) لە بەرایی رستەدا تەرخان بێت بۆ ئەو ناوێ بەدوایدا دێت (هەر پیاو - هەر پارە). لەبەر ئەمە بە هیچ تەئویلیک مومکین نییە بگوترێ لێردا (هەر) ئاوەلناو و پێوەندی بە فێلەکانی کۆتایی رستەکانەوه هەیە. پچرانهوی (هەر) لە فێلەکانی کۆتایی رستەکان لە دوو راستی زۆر ئاشکراو بە ئیساپات دەگات:

یەکەم: لەووه کە ئەگەر واوی عەتف هەلگیرا و گوترا هەر خەلقە بەرەو شای دەروا... واتای (تتابع) بەجاری هەلەدەستی و رستە (بەرەو شای دەروا)ش دەبێتە رستەییکی خەبەری و دەسفی عادەتی.

دووەم: ئەگەر لە گوتە (هەر خەلقە و - هەر پارە) ودا ئەم راناوێ (ه - یە) هەلستێت [کە خۆی پێکھێنەری ئیسنادە] و بگوترێ (هەر خەلق - هەر پیاو) ئەوسا ئیمکان نامینی بۆ مانەوهی (و)ی عەتف لە رستەدا چونکە جێگای واتای (تتابع) نامینی و وشە (هەر) تەنیا واتای (حصر) دەگەینێت، دیاریشە (حصر) داخوایی واوی عەتف ناکات. تۆ کە گوتت (هەر خەلق و بەرەو شای دەروا...) شتیکت گوتوو بۆ وانا. [لێردا مناقشە ی ئەو لایەنە ناکەم ئایا ئەگەر لە جێگە دوو وشە «خەلق، پارە» کە کەسی سییەمن، راناوی کەسی یەکەم و دووەم لەکار بەئێرتیت - بەتایبەتی تاکەکانیان کە «من، تۆ» یە - ئایا ئەم لەکارهێنانە راستە یا هەلە؟ کە گوتت (هەر ئیمەین و

بۆی دهردهچين - هر ئيوهن و هه‌لدین - هر منم و ئاو ده‌خۆمه‌وه -
 هر تۆيت و کاله‌ک ده‌شکينيت (ئایا ده‌شێ واتای (تتابع) له (ئيمه و
 ئيوه) دا هه‌بيت به‌و مه‌سته‌ی که هه‌رجاره يه‌کيکمان وه‌يا يه‌کيکتان
 کاره‌که‌ی کردبیت و (تتابع) له‌و به‌دوايه‌کتردا هاته‌ن بێته‌ دی؟ به
 نيسبەت (من، تۆ) وه، ئایا ده‌شێ له‌ دووباره‌کردنه‌وه و سێباره‌کردنه‌وه
 و ده‌باره‌کردنه‌وه‌ی هه‌مان کار واتای (تتابع) ی (من، تۆ) له (تتابع) ی
 کاره‌کاندا په‌يدا بێت؟ ده‌مه‌ته‌قه‌ له‌سه‌ر ئەم لایانانه‌ درێژه‌ی زۆری هه‌يه
 و خۆمى لێ لاده‌دم، ته‌نيا ئه‌وه‌نده‌ ده‌لێم، ئەم ديارده‌ ريزمانيه‌ش
 يه‌کيکه‌ له‌و فه‌رقانه‌ی که که‌سانى يه‌که‌م و دووهم له‌ که‌سى سێيه‌م
 جودا ده‌که‌نه‌وه‌ له‌و رووه‌وه‌ که که‌سى يه‌که‌م و دووهم مه‌حدوده‌ به
 قسه‌که‌ر و قسه‌ بۆ کراو ئيت‌ر جێگريان په‌يدا نابیت به‌لام که‌سى
 سێيه‌م بریتيه‌ له‌ هه‌موو دنيا و خه‌لق و چشتى غه‌يری که‌سى يه‌که‌م و
 دووهم، هه‌ريه‌کيکيش له‌وان که غائيب هه‌زاران هه‌زاران جێگريان
 هه‌يه....] که هاتیت راناوی ئيسنات له‌ رسته‌که‌ ده‌رهاوشت و له
 جياتی (هر خه‌لقه - هر پاره‌يه) گوتت (هر خه‌لق - هر پاره) به
 ناچارى واوه‌که‌ی عه‌تف لاده‌چیت چونکه (تتابع) نه‌ما (حصر) هاته
 جێگيه‌وه (هر خه‌لق ده‌چیت شایى - هر پاره هه‌لده‌رژێ...).

ئەم لێکدانه‌وانه‌ پتریان به‌به‌روه‌يه من لێيان ده‌برمه‌وه.

چەند تێبینیه‌کی گشتی هه‌ی له‌باره‌ی بیروپرای مامۆستا وه‌هبی و
 نووری و له‌باره‌ی تیکرای ده‌ور و س‌روش‌تی (هر) ده‌و له‌م خالانه‌ی
 خواره‌وه‌دا ده‌ریان ده‌برم:

- ١- هر رسته‌یه‌کی بێ کار وشه‌ی (هر) ی تیدا بوو دياره‌ له‌وتدا
 (هر) ئاوه‌لکار نیه‌ چونکه‌ که‌ کار نه‌بوو ئاوه‌لکاریش نابێ. به‌و پێیه:
- ٢- که‌ گوتت (هر دارا مه‌رده) و مه‌ردايه‌تیت حه‌صر کرد له‌ دارا
 ته‌ئسیری (هر) ت به‌خشی به‌ (دارا) له‌وه‌ به‌ولاوه‌ بشلێی (هر دارا
 مه‌رد بوو - هر دارا مه‌رد ده‌بێ) وشه‌ی (هر) نابیته‌ ئاوه‌لکار چونکه
 به‌به‌ر (دارا) براوه‌ و ده‌خلی به‌سه‌ر فعله‌که‌وه‌ نیه‌.

ب- ھەرۈھكە كە گوتت (ھەر دارا زۆر ئازايە) و بە ھۆى نەبىوونى فعل
لە رستەكەدا (ھەر) گومانى ئاۋلكارىوونى لى ناكريت، ھەرۈھاش
(زۆر) لە رستەكەدا ناشى بە (ئاۋلكار) حىساب بكرىت ھەرچەند
وھصفى ئاۋەلئاۋىكى تىرىش دەكات چونكە، بە لای باۋەرى مەنۈە،
وھسكردنى كار وشە دەكاتە ئاۋەلكار.

ج- وەك روون بوووه له خاڵی (أ - ب)دا، كاتێك وشەى (هەر) واتای
 ھەصرى بۆ ناو و ئاووڵەكانى راگەياندا لە ئاووڵكارى دەشۆریت.
 لەمەو ھەدرەدەكەوێت لە ھەر رستەییك و بێژەییكدا وشەى (هەر) ئەم
 ھەصرەى راگەياندا بۆ ناو و ئاووڵەكانى ناشى بە ئاووڵكار بژمێردریت
 چەنداوەكو لە رستەكەدا كار ھەبێت. كە گووت (ھەر دارا دەروات)
 وەك ئەو ھەبە گووتیت (ھەر دارا مەردە) وشەى (ھەر) ھەصرى شتەكە
 دەكات [رۆیشتن یاخود مەردایەتى] لە دارادا.

۲- که هات و دهوری (هەر) بۆ فعل بوو له رسته دا ئهوسا دهبیته ئاوه لکار، له مه شدا فه رق نییه ئایا بۆ حه صر به کار هاتوو ه یا بۆ (تلازم)، یا بۆ واتای تر، وه ک:

آ- بهر دهوامی، به نمونه: هر دهروا هتا دهگاته ئاوه که.

ب- (اصرار) و سووریوون له سهر مه بهست: من ئهم کاره ههر ده بهمه سهر.

ج- ته‌ئکيد: من هەر ديم بۆ لات. جوداوازی ههيه له نيوان ته‌ئکيد و «اصرار».

د- هاندان: هر وره لام، پاره‌کټ دده‌مۍ. هر بټټه لام بټټی دهنوسم. ئهم به‌کاره‌تانه وا ده‌بۍ بټټی خټراییکردن ده‌بټټ: وه‌ک: هر گه‌یشته چټی و کاغه‌زه‌که‌ی دامۍ. به‌لام دیاره له‌مه‌یاند اواټکی زیادهاتووه که واکه به‌لای خټراییکردن ده‌شکټنټټه‌وه. ئهم خټراییکردنه له صیغه‌ی ناینده‌شده‌بټټ: هر بگات و پاره‌که‌ی دده‌مۍ، به‌لام که (و)که لادرا و گوترا (هر بگات پاره‌که‌ی دده‌مۍ) ده‌بټټه مه‌رحټکی روت.

دهشی ئەم دارشتنه بۆ هەره‌شه به‌کار بێت وەک: هەر بیگه‌می لێی
 ده‌دهم - هەر بیببینم خۆم ده‌زانم چیی لێ ده‌کهم. له‌وانه‌یه له‌ باری
 پێچه‌وانه‌دا بۆ ترسان به‌کار بێت وەک: هەر رێی هه‌بی پلارم تێ
 ده‌گرێ... زهره‌رم لێ ده‌دات.. ده‌رم ده‌کات... هتد.

سه‌رنج ده‌ری ده‌خات نمونه‌کانی ئەم تا‌قمه‌ی (د) جگه له‌وه‌ی واوی
 زیادی تێدا‌بوو، هه‌موویان به‌ رسته‌ی ئینشائی ده‌ست پێ ده‌کهن.
 له‌و رسته‌نه‌ی به‌ (انشاء) ده‌ست پێ ده‌کهن، سه‌ره‌رای هاندان و ترس
 و هه‌ره‌شه و واتای تریش که هه‌بی، واتای (مه‌رج) هه‌یه.

٣- جو‌دا‌کردنه‌وه‌ی (هەر) که بۆ (حه‌صر) بێ له‌و (هەر)ه‌ی که بۆ
 به‌رده‌وامییه به‌ سه‌لیقه و به‌ پێی جو‌ری ده‌رب‌رینی ئاخاوتن ده‌بێت
 چونکه هه‌ردوو مه‌به‌ست یه‌ک ش‌یوه به‌کاره‌ینانی (هەر)یان هه‌یه. که
 گو‌ت (دارا هەر خواردی) له‌وانه‌یه مه‌به‌ستت ئه‌وه‌بێ که زۆر
 به‌رده‌وام بووه له‌سه‌ر خواردن، له‌وانه‌یشه مه‌به‌ستت ئه‌وه بێ که ته‌نیا
 خواردوویه‌تی و نه‌یخواردووته‌وه.

٤- له‌ لایه‌نی (ئاوه‌ل‌کار و ئاوه‌ل‌ناو...)بوونی (هەر)ه‌وه ده‌بی ئه‌وه بزانی
 که (وصف)یک له‌ وشه‌ی (هەر)ه‌وه بۆ ناوه‌که وه‌یا کاره‌که په‌یدا نابێ
 چونکه له‌ (هەر)دا واتای (وصفیه) په‌یدا نییه. هاتنی (هەر) له‌گه‌ڵ
 کاردا ده‌یکات به‌ ئاوه‌ل‌کار، هه‌روه‌هاش هاتنی له‌گه‌ڵ ناودا ده‌یکات به‌
 ئاوه‌ل‌ناو بێ ئه‌وه هاتنه‌که ده‌خ‌لی به‌سه‌ر (وصف)ه‌وه هه‌بی. له‌
 نیوه‌به‌یتی حاجی قادردا که ده‌لێ (هەر منم ئێسته وارس‌ی عیسا)
 وشه‌ی (هەر) ته‌نیا ئه‌وه‌نده‌ی کردووه که وارس‌بوونی عیسا‌ی حه‌صر
 کردووه له‌ حاجی، له‌مه‌شدا سی‌به‌ری وه‌سفیش په‌یدا نابێ. که
 ده‌ش‌ل‌یی (هەر ده‌خۆم تا تیر ده‌بم) چ وه‌سف‌یکی کاری (خواردن)ته‌
 نه‌کردووه له‌وه به‌ولاوه که به‌رده‌وام‌بوونی خۆت له‌سه‌ر خواردن به‌و
 (هەر)ه‌ ده‌رب‌ریوه. رسته‌ی (هەر ده‌خۆم) مو‌قارنه‌ بکه له‌گه‌ڵ (تیر
 ده‌خۆم) ده‌بینی له‌ تیر‌خواردندا وه‌سف هه‌یه وەک ئه‌وه‌ی گو‌تب‌یتت
 (خواردن‌یکی تیر ده‌خۆم)، که‌چی (هەر ده‌خۆم) پێدا‌گرتن و سوور‌بوون

له‌سه‌ر خواردنی تێدایه و به‌س که وا به هیچ کلۆجیک و له هیچ روویکه‌وه به‌ر واتای (وصف) ناکه‌ون. ئەم راستییە دوو ئەنجامی لێ ده‌که‌وتنه‌وه:

آ- زاراوهی (ئاوه‌لناو) دمه‌لیکی نییه به‌سه‌ر (صفه) ی عه‌ره‌بییه‌وه، ئه‌ومنده نه‌بی که ناوانه ئاوه‌لناویکی کوردی وهک (جوان) که وه‌سفی تێدایه، له‌گه‌ڵ سیفه‌تێکی عه‌ره‌بی وهک (جمیل) یه‌کتر ده‌گرنه‌وه.

ب- زاراوهی (ئاوهلناو) ته نیا نه و نه دی به مه به ست گرتووه که وشه له گه ل ناودا بیت، ئیتر وه سفی بکات یا نه یکات. ئەم راستییەیان وای کردووه که لیک وشه ی له یه کتر نه چووی بکه ونه ژیر زاراوه ی ئاوه لئاوه وه وهک که وشه ی (هه ر) و وشه ی (ئازا) له دوو رسته ی (هه ر دارا هات - دارای ئازا هات) به ئاوه لئاو بژمیتر درین له حالیکدا، که م و ژۆر، خزمایه تیان له نیواندا پهیدا نییه. ئەم راستییە به و نه ده رهش نابیته وه که ئاوه لئاو دابهش بکری به (وه سفی، چه ندی، ژماره یی... هتاد): ئیمه نه گه ر بێن وشه ی وهک (هه ر) دابننن له ژیر ناو نیشانی (ئه داتی پێدا گرتن، چه صر، به رده وام بوون... هتاد) و له ئاوه لئاوی وه ربگرینه وه چ زه ره ریک له پێزما نی کوردی نادهین، بگره خزمه تی شی ده که یین... ئەم ته بیینییه ژۆری به سه ره وه هه یه، چی تری له سه ر ناڕۆم.

۵- وا دهزانم وشه‌ی (هه‌ره) که ئامرازی (تفصیل)ی پله‌ی بالایه (Superlative)، ئه‌ویش شی‌وه‌ییکی (هه‌ره). که ده‌لّیتی (هه‌ره‌جوان) به‌رده‌وامییکی سه‌ره‌وژووربردنی وشه‌ی (جوان)ی تّیدایه وه‌ک ئه‌و به‌رده‌وامییه‌که‌ی که له رسته‌ی (هه‌ره‌خه‌ریک بوو - هه‌ره‌داوای کرد - هه‌ره‌برق....)دا هه‌ستی پّی ده‌کریت.

٦- تېببىي له نموونه كانى ماموستا وهىي:

آ- که دهلیی (هر دوینی)، لهوانهیه وشه‌ی دوینی رسته‌ییکی وه‌های به‌دوادا بی‌ت بیکاته ئاوه‌لکار وه‌یا ناوی کات. به‌نموونه، له‌م نیوه به‌بته‌ی حاجی قادردا که ده‌لی:

«هەر دوینی ئەهلی سوودان ههستانه یی وهکو شیر»

وشه‌ی (دوینن) ئاو‌لکاره چونکه کاری (هه‌ستان) ی تیدا په‌یدا بووه، به‌لام که گوتت (له‌م هه‌فته‌یه‌دا هه‌ر دوینن رۆژیکێ خۆش بوو) وشه‌ی دوینن (ناوی کات) هه‌ک نه‌ک ئاو‌لکار چونکه وه‌ک ئه‌وه‌یه بگوترن (له‌م گروویه‌دا هه‌ر دانا راس‌تگۆ دهرچوو). (دانا و دوینن) له‌یه‌ک حوکمدان. ئه‌وه‌نده هه‌یه له‌ به‌کاره‌ینانی ئه‌وتویدا ناشی بلیی (... هه‌ر دوینن خۆشه‌ وه‌یا هه‌ر دوینن خۆش ده‌بی) چونکه کاتی به‌سه‌ر چوو هه‌روه‌ک ناتوانی بلیی (هه‌ر دووسبه‌ی خۆش بوو) چونکه جارێ دووسبه‌ی په‌یدا نه‌بووه، چ جایی ئه‌وه‌ی بیده‌یه‌ رابردوو.

ب- من له‌ وه‌دا هاو‌باوه‌ری مامۆستا وه‌ه‌بیم که وشه‌کانی (هه‌رچی - هه‌رچهند - هه‌رچۆن) جوۆری لیکدراوی ئه‌داتی (هه‌ر) بن وه‌یاخود لیکدراوی (چی - چهند - چۆن) بن، به‌لام ناشی بلیین له‌م وشانه‌دا (هه‌ر) ئاو‌لکاره وه‌یا ئاو‌لناوه وه‌یا راناوه چونکه له‌ حاله‌تی لیکدراویدا تیکرای وشه‌ لیکدراوه‌کان یه‌ک وشه‌ی (لیکدراو) بیک ده‌هین و وا ده‌بی واتای تازه‌ش به‌ ده‌سته‌وه ده‌دن. سه‌رنج بگریه‌ ده‌بینیت له‌ وشه‌کانی (هه‌رچی - هه‌رچهند - هه‌رچۆن) دا واتاییکێ (مه‌رج) هه‌یه که له‌ بنه‌ره‌دا (چی - چهند - چۆن) مه‌رجیان تیدا نییه، وشه‌ی (هه‌ر) یش نه‌ له‌ ته‌نیا خۆیدا مه‌رج هه‌یه، نه‌ هه‌موو جارانی‌ش له‌ رسته‌دا مه‌رج راده‌گه‌ینیت. [وشه‌ی «کام» یش له‌ حوکمی ئه‌واندایه].

ج- واده‌زانم وشه‌ی (هه‌رچی و به‌رچی) پتوه‌ندی به‌ وشه‌ی (هه‌ر) وه‌ نه‌بیت. دوور نابینم له‌ (هه‌رج و مه‌رج) ی عه‌ره‌بییه‌ وه‌ ره‌گیرابیت. به‌مه‌نده له‌و تێبینییانه‌ واز ده‌هینم، هی تریش ماوه..

۷- تێبینی له‌ نموونه‌کانی عه‌لی ئه‌مین

أ- وشه‌ی (هه‌ر) له‌ ته‌رکیبی (هه‌رکام - هه‌رچی) دا به‌ ئاو‌لناو داندراوه وه‌ک که له‌ وشه‌کانی (هه‌ر من - هه‌ر هین - هه‌ر ئه‌مه - هه‌ر خۆم) یشدا به‌ ئاو‌لناو داندراوه، قیاسیان له‌ یه‌کتر ناکریت چونکه (هه‌رکام - هه‌رچی) جوۆری لیکدراوی (هه‌ر) هه‌گه‌ل ئه‌م وشانه‌دا و

مهرج پٽڪ دهينيت، به لام له گهل (من - هين - نه مه - خوم) دا وشه
ليکدراوى پٽڪ نه هيناوه چونكه وهك ئەداتى (حصر) دهورى ديتووه...
ئەم راستيه له تيبينى خالى (٦-) دا روون كراوته وه.

ليردها دهى شتيكى گرنج بخريته بهر سهرنجه وه: من كه ده ليم
(هه رچى - هه رچون - هه ركام - هه رچهند - هه ركى - هه ركوى)
وشه لىكدراون و مهرج راده گه يهن، له مه دا ديارده يكي ريزمانى
وردم رهچاو كردووه: (هه ر) كه له گهل ئەم وشه پرسىارياندا ديت و
مهرج دروست دهكات، پتيوستى به هينانى زياته پاشگر نيه بۆ
دروستكردى وشه لىكدراوه كه و پهيدا كردنى واتاى مهرج، واته
پتيوست نيه بگوترى (هه رچيكت، هه رچونيك)، كه چى ئەگه ر له
وشه عاده تيدا بيت و مهرج دروست بكات پتيوسته پاشگرىك به
تهركيبه كه وه بنووسيت دنا واتاى مهرج پهيدا نابيت. به نمونه كه
ده لى (هه ر شيك - هه ر كه سيك - هه ر ميوه ييك - هه ر مه ليك....
هتاد) تهركيبىكت دروست كردووه دهتوانى (مهرج) داوا بكات وهك:
هه ر مه ليك بفرى ده پيكتم - هه ر كه سى بيته لام ريزى لى ده نيم -

«هه ر كه سى هات و گوتى من عاشقم باوه ر مه كن»

به لام كه ئەم ئەداتهى (يكت، ت) له وشه كان ستانده وه مهرجيان لى
نافامرپته وه وهك كه بللى (هه ر مه ل...) مومكين نيه رسته يكي
مهرجدارى به دواوا بينيت به لكو ريت ده بى (حصر) پهيدا كه يت وهك:
(هه ر مه ل گۆشتى خو شه) ... ئەوهى راستى بى ئەم تيبينيه تا بللى
ورده و گه ليكىشى كيشه به دواوا ديت كه ئيره جيگه ي وهها
به رفره وانى تيدا پهيدا نابيت له بهر ئەمه چى تر له سهر تيبينيه كه
ناروم و بۆ سهرنجى خوينه ران و ليكوئينه وهى دور و قوولترى به جى
ده هيلم.

ب- من له نووسينى ديكه مدا گوتوومه و له م ليكوئينه وهشدا دووباره م
كردووه ته وه، ئاوه لكار ده بى له رسته ي خاوهن كارا بيت و پيوه ندى
به كاره كه وه هه بيت. به م پتیه وشه ي (هه ر) كه له گهل ئاوه لئاودا هات

نابیتته (ئاوہلکار). کہواته به لای منه وه وشه ی (هر) له تهرکیبه کانی
(هر) ئەم باخه - هر هندی سیو - هر چند ئەسپیک.. دا ئاوہلکار
نییه ههروهک وشه ی (زۆر) له (زۆر جوان) دا ئاوہلکار نییه. ئەم
بۆچوونه ی که من لێرهدا پیتی رازی نیم له ریزمانی ئینگلیزییه وه
هاتوو ه چونکه له ویدا که ئاوہلناویک ئاوہلناویکی تری وهسف کرد
دهبیتته ئاوہلکار..

ج- وشه ی (هر) که له گه ل ئامرازی پریپۆزیشن [نووری عه لی له
میساله کاندای پیتی ده لئی ئامرازی تعلق] هات چ ده لاله تیکی ریزمانیی
تایبه تی نییه که پتویست بکات هوکمیکی سه ره بخۆی لی هه لستیت،
ئه وهنده نه بی که بگوتری وشه ی (هر) هه لده گری بکه ویتته پیش
جوړه ها وشه وه چونکه له و به یه که وه هاتنه دا نه وهسف هه یه نه شیوه ی
لێکدراویش په یدا بووه [ته رکیبی «هر وهک - هه رتا، که بووه ته هه تا»
لێکۆلینه وه هه لده گری]. که ده لئی (هر) له سه ر شه قامه که راوه ستابوو
- هر بۆ تۆ زه حمه ته - هر به تۆ ده وێرم... ده وری (هر) له
تیکرای رسته که دایه نه ک له گه ل (له، بۆ، به) دا.

د- له لاپه ره (٣٦٩) ی ئەم کتیبه، نووری عه لی ئەمین دوو نمونه ی
هیناوه ته وه که به لای رای ئه وه وه له و نمونه نه دا (هر) ده وری
(استثناء) ی دیتوو، نمونه کانیش ئەمانه ن:
مندا له کان هاتن، هر تۆ نه هاتیت.

سه وزه که م هه موو خوارد، هر که وه ره که نه بیت.

نه ختیک وردبوونه وه ده ری ده خات وشه ی (هر) له م رسته نه دا
پتوه ندیی به (استثناء) وه نییه چونکه ده وه که ی بریتیه له (حصر)
به لام رسته کان مه نفین. ئیمه که ده لێین (هر تۆ هاتیت) واتای
(هاتن) مان حصر کرد له (تۆ) دا، که ده شلێین (هر تۆ نه هاتیت)
واتای (نه هاتن) مان حصر کرد له (تۆ) دا. ئەم لایه نه پتر روون
دهبیتته وه به وه دا که وشه که ی (هر) له رسته کان ده راوێژین:

مندا له کان هاتن، تۆ نه هاتیت.

سه‌وزه‌که‌م هه‌موو خوارد، که‌وه‌ره‌که نه‌بیت.

ده‌بینن که‌م و که‌سری به‌سەر واتای رسته‌کاندا نایه‌ت، به‌لام که‌ بێن
وشه‌ی (جگه) له‌ رسته‌ دهره‌اوێژین واتا له‌ رسته‌دا نامێنیت نه‌که‌ هەر
(استثناء):

منداله‌کان هاتن جگه‌ له‌ تۆ.

منداله‌کان هاتن له‌ تۆ.

لی‌ره‌شدا ده‌ست له‌ تێبینیه‌کان هه‌لده‌گرم له‌بەر درێژه‌کێشانیان.

[ده‌مراستی لی‌ژنه‌]

٢١- ئامرازی (هه‌رکه‌) ی عه‌تف:

له‌ و سه‌رچاوانه‌ی له‌بەر ده‌ستی لی‌ژنه‌دايه‌، که‌سه‌تکی نه‌دیت له‌ نووسه‌رانی کورد
که‌ له‌ وشه‌ی (هه‌رکه‌) به‌سه‌ریه‌که‌وه‌ دوا‌بیت. به‌ بی‌رو‌رای لی‌ژنه‌ ئه‌م وشه‌یه‌ له‌ دوو
وشه‌ی ساده‌ی (هه‌ر) و (که‌) پێک هاتوه‌ که‌ هه‌ر دووکیان ته‌واوکه‌ری یه‌که‌ترن بۆ
پێکه‌ینانی مه‌به‌ستیک، نه‌ له‌ (هه‌ر) ی ته‌نیا و نه‌ له‌ (که‌) ی ته‌نیا به‌دی ده‌کری‌ت.
له‌م نموونه‌ی خواره‌وه‌ جو‌ری به‌کاره‌ینان و ده‌وری له‌ رسته‌دا ده‌رده‌که‌وێت:

١- هه‌رکه‌ تۆم دی، وه‌ک گوڵ که‌شامه‌وه‌.

٢- هه‌رکه‌ په‌نجه‌ره‌که‌ کرایه‌وه‌، بایه‌که‌ وزو‌ژی می هینا.

٣- هه‌رکه‌ رو‌یشتم، ده‌رگا‌که‌ دا‌بخه‌.

٤- هه‌رکه‌ به‌هار بیت، گوڵ ده‌که‌شێته‌وه‌.

له‌ نموونه‌ی یه‌که‌م و دووه‌مدا وشه‌ی (هه‌رکه‌) ته‌نیا ده‌لاله‌ت له‌سه‌ر (کات)
ده‌کات، به‌لام کاتێکی کتوپ‌ری بێ مه‌ودا (فجائی).

له‌ نموونه‌ی سێیه‌م و چواره‌مدا وشه‌ی (هه‌رکه‌) سه‌ره‌رای ده‌لاله‌تی بۆ (کات)،
جو‌ره‌ مه‌رجێکی‌شی تیدا به‌دی ده‌کری‌ت، له‌بەر مه‌رجه‌که‌ش، ئه‌و کتوپ‌ری و بێ
مه‌وداییه‌ی له‌ دوو نموونه‌که‌ی پیشووت‌ردا هه‌بوو، له‌مانه‌دا ده‌رناکه‌وێت.

تێبینی:

وا ده‌بیت له‌ رسته‌یه‌که‌دا دوو وشه‌ی (هه‌ر) و (که‌) به‌جوداوازی به‌کار دێن، وه‌ک:

به خوا هەر تۆی که کاری وهها بکهیت.

لێرهدا ئەم دوو وشەیه ئامرازی لێکدراوی (هەرکه) نین و له یه‌کتر ترازابن له رسته‌دا، بگره هەریه‌که‌یان به‌سه‌ربه‌خۆیی هاتوون و ده‌وری خۆیان به‌جودا له‌سته‌که‌دا دیتوو.

٢٢- ئامرازی (که‌چی) ی عه‌تف:

له‌و سه‌رچاوانه‌ی که له ئامرازی (که‌چی) لێکدراو ده‌دوێن:

١- نووری عه‌لی ئەمین، له‌ پێژمانه‌که‌یدا لاپه‌ره (١٥٠) وشه‌ی (که‌چی) به‌ ئامرازی (عطف) داده‌نێت و ئەم نمونه‌یه‌ی بۆ هێناوته‌وه:

من ده‌رسه‌که‌م ده‌خوینم، که‌چی ئەو پێم پێ ده‌که‌نێ.

٢- له‌ کتێبی زمان و ئەده‌بی کوردی پۆلی شه‌شه‌می ئاماده‌یی لاپه‌ره (١٦) وشه‌ی (که‌چی) به‌ ئامرازی به‌سته‌نه‌وه (عطف) داده‌نێت و ئەم می‌سالانه‌ی بۆ هێناوته‌وه:

خۆی رۆیشت، که‌چی منداڵه‌که‌ی به‌سه‌ر مندا به‌جی هێشت.

لێژنه‌ سه‌رنجی دایه‌ ته‌رکیبی وشه‌ی (که‌چی): دیاره به‌ رواله‌ت ئەم وشه‌یه‌ش وه‌کو (ئه‌گه‌رچی) و (هه‌رچی) له‌ دوو که‌رت پێک هاتبێت؛ که‌رتی (که) و که‌رتی (چی) به‌لام لێرهدا تێبینیه‌کی گرنه‌ ده‌بێته به‌ره‌هه‌ستی ئه‌وه‌ی که‌ بڵێن وشه‌که‌ لێکدراوه، تێبینیه‌که‌ش ئەمه‌یه:

له‌ دوو وشه‌ی (هه‌رچی) و (ئه‌گه‌رچی)دا، ده‌وری (هه‌ر) و (ئه‌گه‌ر) ئاشکرایه که‌ ده‌وره‌ بنجیه‌که‌ی خۆیانه، به‌لام وشه‌ی (که) له‌ (که‌چی)دا، ئەو ده‌وره‌ی نه‌ماوه که‌ به‌ عاده‌ت له‌ رسته‌دا ده‌ییینیت، به‌ نمونه‌ و بۆ روونکردنه‌وه ئەم چه‌ند رسته‌یه‌ خرا‌نه به‌رچاو:

١- به‌کارهێنانی (هه‌رچی) و (ئه‌گه‌رچی):

آ- هه‌رچی ده‌که‌م، بێ سووده.

ب- ئه‌گه‌رچی لێت دوورم، هه‌رگیز فه‌رامۆشت ناکه‌م.

٢- به‌کارهێنانی (که‌چی):

آ- من پارهم بۆ هینای، کهچی لیت وهرنه گرتم.

ب- مندا له که زۆر گریا، کهچی کهس نه چوو به لایه وه.

لهم نموونانه دهرده که ویت (کهچی) ده که ویتته نیوان دوو رسته وه، نه که وهک (ههرچی) و (ئه کهرچی) که له پێشه وهی رسته وه دین، ههروه ها (کهچی) پهیدابوونی شتیک به دهسته وه دهدات، که ده بوو روو نه دات.

له بهرئه مه بریاردان له سه ر چۆنیتی پیکهاتنی (کهچی) پێویستی به لیکۆلینه وهیتی پتر ههیه له وهی که بۆ لیژنه ده لویت.

۲۳- ئامرازى (چونکه) ى عهتف:

له زمانه وانه كانى كورد:

۱- نووری عهلى ئەمین له رێزمانه کهیدا لاپه ره (۱۵۰) ئەم ئامرازه به عهتف داده نیت و ئەم نموونه یه شی بۆ هینا وه ته وه:

بریار بێ نه تاندوینم چونکه درۆ ده که ن.

۲- کتیبی (زمان و ئه ده بی کوردی) قوتابخانه ئاماده یییه کان بۆ پۆلی شه شه م لاپه ره (۱۶)، ئەمیش ئەم ئامرازه به عهتف داده نیت و ده لیت ئەم ئامرازه دوو رسته ی جیاواز له رووی واتا وه یه ک خسته وه، وهک:

باخه که م فرۆشت چونکه پارهم پێویست بوو.

۳- مامۆستا توفیق وهه بی له لاپه ره (۲۹) ی فهره نه نگه کهیدا (چونکه، چونکو) ی به ئامرازى عهتف دانا وه، واتا که شی به ئینگلیزی since because لیک دا وه ته وه، به لām هیه نموونه ی بۆ نه هینا وه ته وه.

۴- جگه ر خوین له (آوا وه ده ستورا زمانى کوردی) لاپه ره (۱۰۴) له ژیر ناوی (آلافی سه بۆنی) ده لیت:

(چکۆ): یه ک دبێژی: کاک بارام! بۆچی نایی ما لا مه؟

ئه وه دبێژی: چکۆ تول مالی، ئەز ناییم.

به لای لیژنه وه ئام ئامرازه (چونکه) هه ر عهتفه، به لām پێویسته له وه بکۆل رسته وه، که ئایا ئەم وشه یه ساده یه یا ناساده.

لیژنه بۆ ئەوە دەچیت که وشەکه ناساده بیت له دوو وشە (چون) و (که) پێک هاتبیت؛ لایەنی تەرجیحی ئەم رایەش لەوەوە دیت که:

۱- هەردوو وشە (چون) و (که) له ئاخاوتنی کوردیدا وشە سەرپه‌خۆن، و دەرده‌که‌وێت، هەر خۆیان بن و (چونکه) یان لێ پێک هاتبیت.

۲- ئامرازی (که) له‌گه‌ڵ گه‌لێ وشە تریشدا وشە ناساده‌ی پێک هێناوه، له‌وه‌وه فیکر بۆ هێندێ دەروات که وا لێره‌شدا وشە (که) ئەم دەورە‌ی پێکهێنانی وشە ناساده‌ی بینیبیت، به‌لام پێوسته یه‌ک تێبینی گرنه‌ی بکریته‌وه‌ش ئەمه‌یه: له‌ زمانی تورکیدا وشە (چونکی) به‌ واتای (چونکه) به‌کار دێت، له‌ ئاخاوتنی کوردیشدا (چونکی، چونکو، چکۆ) هه‌ن، که ئەمه‌ له‌ رواله‌تدا هه‌لده‌گریت وشە (چونکه) بۆ سەرچاوه‌یه‌کی تر بگێریته‌وه. له‌ باره‌ی (چونکه)وه، که لێکدراوی (چون) و (که) بیت، ئەمانه‌ دینه‌ به‌رچاو:

۱- وشە (چونکه، چونکی، چوکۆ) هەرسێکیان به‌کار دێن.

۲- رواله‌تی شیواوی ئەم سێ وشه‌یه‌ی سه‌ره‌وه له‌ ئاخاوتندا، وه‌های لێ هاتووه: (چوکنی... چوکمانی...).

ئەم تێبینییانه‌ زیه‌ن بۆ ئەوه‌ ده‌بات، که وا ره‌نگه‌ (چونکه، چونکی، چوکنی، چونکو) ئەو ناساده‌یه نه‌بن، که له‌ وشە (چون) و (که) پێک هاتین، له‌گه‌ڵ ئەمه‌شدا چاو نابۆشریت له‌وه‌ی (چونکه) دوو که‌رتی ئاشکرای به‌ رواله‌تی تێدايه (چون - که) هه‌روه‌ها ده‌شیت (چونکه) له‌ (چۆن - که) وه‌ هاتبیت، که ده‌زاین له‌ زۆر وشه‌دا واوی قووچاو ده‌کریت به‌ واوی کراوه یاخود به‌ پێچه‌وانه‌:

ئەتۆ ئەتوو

چه‌قوو چه‌قۆ

سوور سوۆر

رۆن رۆون

له‌ تێکرای ئەم تێبینییانه‌وه‌ دەرده‌که‌وێت، بڕیاردانی پێکهاتنی (چونکه) له‌ دوو وشە (چون - که) ی عه‌تف لێکۆڵینه‌وه‌ی پتری پێ ده‌وێت له‌وه‌ی که لیژنه‌ ده‌توانیت کات و چالاکیی خۆی بۆ ته‌رخان بکات.

سێیه‌م - له‌ رووی روخسار (فۆرم)وه‌:

لیژنه ههتا ئیستا له ئامرازی عهتف له رووی زاراوه و پیناسین و واتاوه دواوه،
ئهنجای دیته سهرا لیکۆلینهوه له رووی روالهتی وشهکانهوه. ئهم ئامرازانه له لایه
روخسارهوه دهکرتین به دوو بهشهوه:

۱- ساده.

۲- ناساده.

سادهکانیان ئهمانهن:

و

وه (لهمهوهر گوتمان عهرهیییه و هاتووته ناو کوردیییهوه).

ش، یش، ژێ

هم

بهلام، بهلان (بهلاوهکوونی، بهلانهکینی)

یا

نه

تا

کهی

که

ئهگهر، گهر، ئهر

دهنا

جگه (روالهتی شیواوی: جگهر)

ناسادهکانیان ئهمانهن:

ژێ ژێ

یان، یانی، یاخۆ، یاخوو، یاخود، یاخوت، وهیا، وهیاخود، وهیاخوت.

نهک، نهوهک، نهکوو، نهوهکوو.

تاکوو، ههتا، ههتاکوو، ههتاوهکوو.

چونکه، چونکی، چونکینی (روالهتی شیواوی: چونکی، چوکمانی).

ئهگهنا، ئهگینا، ئهگین، ئهگهرنا، ئهگهنه.

ئەنجا، ئىنجا، ئەمجا، ئىمجا (روالەتى رەشۆكى: ئەوجاوەكىنى،
ئەنجانەكىنى...).

بەشكو، بەشكە، بەشکم، بەشكەم.

بەلکو، بەلكە، بەلکم، بەلكەم.

بەجگە، بىجگە، (روالەتى رەشۆكى: بىجگەر).

ئۇسا، ئۇساژى

جارا، جاراژى

هەرکە، هەکە

کەچى

نە... نە

تېبىنى:

وشەى (وہلى، لى) کورتکراوہى وشەى (ولیکین)ە، وەک لەم نمونانەدا
دەردەکەوئیت:

۱- حاجى قادر دەلى:

کورى غیلمانە کچیان عەینى حورى

نەزەربازن وەلیکین دووربەدوورى

۲- شاعیری فارس دەلى:

بگفتا من گلى ناچیزه بودم

ولیکن مدتی باگل نشستم

روونکردنه وه پټویستی

لیژنه به دوا لټبوونه وه له باسی (نامرازی عهتف) هاته سهر لیدوان له جوړی لیکوآینه وهی نهو به شانه ی تری ئاخاوتن که دهمینټه وه له پاش به سهرچوونی باسی ههشت به شی باس لیکراودا که ئه مانه بوون:

۱- ناو

۲- راناو

۳- ئاوه لئاو

۴- کار

۵- چاوگ

۶- ئاوه لکار

۷- نامرازی پرپوژیشن Preposition

۸- نامرازی عهتف (پټوهندی)، Conjunction

چی دهمینټه وه له به شهکانی تری ئاخاوتن، له وانهیه ئه ویش دابهش بکریته وه بۆ چهند به شیک، له هندی رټزمانی ئینگلیزیدا ته نیا نامرازی ته عه جوب Interjection به به شیک سهر به خو دانراوه، دیاره ئه مهش به هوئی تاییه تیکی Interjection وهیه، که نابیته کهرتیکی وشه و هه میسه به جودا له ئاخاوتندا دهرده که ویت. له هندی کتیبی تر دا به و نامهیه که دهوری له رسته دا نییه به به شیک ئاخاوتن دانه راوه، وهک کتیبی:

AN ENGLISH GRAMMAR BOOK له دانانی Evan C. Penglis له ئاخاوتنی کوریدا ئه دیاردهیه ی به کارهینانی وشه ی سهر به خو بۆ دهرپرینی (تعجب) و واتای وهک نهو شتیک به رچاوه و دهشی وشهکانی (تعجب) یش وهک هی-Preposition یا پټوهندی (عهتف) له ژیر ناویشانی به شیک تاییه تی ئاخاوتندا لیکوآینه وهی لټ بکریته چونکه به ئیستیقرا دهرده که ویت که نامرازهکانی (تعجب) له کوردیشدا وهک له ئینگلیزیدا هه بوونی سهر به خو یان ههیه و تیکه ل به ته کوینی وشه ی تر نابن. له بهر ئه مه لیژنه وای به پټویستی زانی نامرازهکانی (Interjection - تعجب) به به شیک سهر به خو ئاخاوتن دابنیت و بیخاته ریزی به شهکانی پټشووتره وه وهک سهر به باسیکی سهر به خو.

نهختیک سهرنج دهري دهخات که وشهکانی تاقمی (تعجب) له زمانی کوردیدا هی وههایان تیدایه، نهک هر وجودی سهر بهخویان ههیه و نابنه کهرتی وشهی تر، بهلکو دهتوانم بلیم له رستهشدا وهک ئامرازی پیوهندیی دهوور دهبینیت. لهه جوره وشانه وشهی (بریا، خۆزی، کاشکی) واتای (لیت، لعل)ی عهرهیی رادهگهیهنن که دهووریان له رستهدا وهک هر بهشیکی تری گرنگی ئاخاوتن ئاشکرا و حیساب بو کراوه. وشهی (خۆزی) دیاره له (خواستن)هوه هاتووه، بهه پییه دهبیته وشهییکی داتاشراو (مشتق) که واتاکهی له بنجیکی ناسراوی واتادارهوه سهر ههلهدهدات بهمهشدا دهزاندری که دهووری له رستهدا جیگهی گومان نییه. کورد دهلی (خۆزیم به خۆزیداران..)، که لهویدا پاشگر به دوا (خۆزی)دا هاتووه. پوختهی گوته ئهوهیه، ئهه ئهمرازانه له کوردیدا نابی به بیروپرای پتزمانهکانی ئهوروپا بگیریین به تایبهتی دواي ئهوهی پهراویزی Interjection له کوردیدا وهها پان ببیتهوه که (تعجب، نارهزایی، ئاوات..) و واتای تریش بگریتهوه.

دهمراستی لیژنه]

ئامرازی "تعجب"

یه کهم - له رووی زاراوهوه

لیژنه بۆ دۆزینهوهی زاراوهییکی پهسند، که بهرانبهه (تعجب - Interjection) بووهستى نمایشتیکی نووسینی لیژه به پیشهوهی کرد:

أ- سهعید سدهی له ژیر ناویشانی (ادوات ترجی) دا گوتویهتی:

(ل: ۵۲) ادوات ترجی - چهند لفظیکن رجا و تمنايان پی دهکری بعضی لهوان ئەمانه.

خوزگا - خوزگایهکو

کاشکی

بهلکو - بهشکم

بریا

نموونهشی بۆ ههموو وشهکان هیناوهتهوه.

دواتر له لاپهه ۵۹ - ۶۲ له ژیر ناویشانی (اصوات) چهندین وشه دینی به نموونهی (بانگکردن، تعجب و تنبیه و تحذیر و تحسین) بۆ (انسان و حیوان...) که ئەمانه خوارهوهن

(ئهری، ئهی، هو - هوهو، ئافرین، اف، بهبه، وهوه، ههی ههی، پهه، پهکو، اخ، داخ، وای، اوف، حیف، داد، ای، اوی، ها، وریابه، خبردار، امان، کورهکوره، زینههار - پش پش، گدی گدی-).

ب- نووری عهلی ئەمین له کتییی (قواعدی زمانی کوردی - بهرگی دووهم) زاراوهی (ئامرازی دهنگدان) ی بهکار هیناوه، ئەمانهشی به ئامراز داناوه (ئهی، هو، ئهری، ه (کورره)، هکه (ژنهکه)، یا (یاخوا)، ی (پووری)، ئای، ئای ئای، ئادهی، چش، دهچش، ههست، وهی، وهی وهی، هیزه، ئۆی، ئۆف، ئاخ، خۆزگه، بریا،

کاشکی، هاها، ئەها، دەک، ئەک، هەک، هەئ، وای، داد، داخ، پەح، پەکو، دەئ،
دەدەئ، ئۆخەئ، ئاخۆ، هەو).

ج- لە کتێبی (زمان و ئەدەبی کوردی) بۆ پۆلی شەشەمی ئامادەیی لە لاپەرەکانی
١٨ - ٢٢ بایسی [١- ئامرازی «خۆزگە، خۆزگەم، کاشکا، بریا»

٢- ئامرازی بانگکردن «ئەئ، هۆ، ئۆف، ئۆخەئ»

٣- ئامرازی سەرسووڕمان «ئای، وای، ئایا، پەکو، هاها، هەک، پەح» [دەکات و
نموونەئ بەکارهێنانیان دینیتەو.

د- جگەرخواز لە کتێبی (ئاوا و دەستورا زمانی کوردی، لاپەرە - ٩٥ - دا)
بایسی (ئالاقی هیقئ) ی کردوو و دەلئ (خومزئ، خومزکا، کیشکا، بەریا)
ئەداتئ (هیقئ و خومزئ - تمنئ و ترجئ).

لە لاپەرە (٩٧) دا ناوێشانئ (ئالاقی تەعجب) دا دەلئ: (ئالاقی تەعجب ئەون کۆ
چە دەما مەوۆف عەجیب مای دمیئ یەکی ژوان دبیژئ کلک جارێان پرسیار ب
تەعجبەرە تئ خویاکرن) ئەمانەشئ بە (ئالاقی تەعجب) داناو:

(هەهها، ئایا، پەک، هەک، ئیو «عیو»، ایش - دەلئ ئەم وشەئ یەزیدیئە،
ئەزێک، هۆ، ها، پەکو، پەح، وەئ، وەئ، وەئ، وەئ، وەئ).

ج- مامۆستا توفیق وەهبی لە کتێبەکەیدا (دەستووری زمانی کوردی، لاپەرە -
١٩ -) بەم جۆرە لە نیدا «نداء» دواو:

ئەداتئ نیدا دەنگێکە کە بۆ پێشاندانی حسیکی وەکو خۆشئ، عەجباتئ، پەژارە،
ترس.. هتد بە کەلک ئەهێنرئ، ئەمانە لەگەل کەلیمەکانئ تری جوملەدا لاقەیهکیان
نابئ، وەکو:

ئای! لەبیرم چوو.

ئۆخەئ! رزگارم بوو.

ئۆف! لە دەست تۆ وەختە شیت بم.

لەم جوملانەدا «ئای!» بۆ عەجباتئ «ئۆخەئ!» بۆ خۆشئ، «ئۆف!» بۆ پەژارە بە
کەلک هێنراون.

هەر وەها لە لاپەرە «٤٨» لە وظیفەئ نیدا دەدوێت و دەلێت:

ناوی کهسی یا شتی که هر بۆ بانگکردن و روو تیکردن به کهلک بهینری و لهگه‌ل هیچ فعلیکا لاقه‌ییکی نه‌بی پئی ئەلین نیداکراو، وهکو:

کورە، تۆ بۆچی ناچیتە مه‌کتەب؟

ئەمجاره نۆره‌ی تۆیه، پشکو.

له‌م جوملانه‌دا «کورە»، «پشکو» نیدا کراون.

هه‌روه‌ها له‌ دروستکردنی ناوی نیداکراویشدا ده‌لیت:

۱- له‌ ناوی تاکا:

ء. هه‌رفیکی «ه»(*) ئەخریته‌ دوا‌ی ئەو ناوانه‌وه‌ که دوا هه‌رفیان ده‌نگیه‌، ئەو ناوانه‌ی که دوا هه‌رفیان هه‌ره‌که‌یه‌، هیچ ناخریته‌ دوا‌یانه‌وه‌، وهکو:

کورە، جووتیارە، ئاغا، میرزا.

ب. هه‌ندی جار ئەداتی ته‌عریفی «ه‌که» ئەخریته‌ دوا‌ی ناوه‌وه‌، ئەمه‌ بۆ نه‌زاکه‌ت و دۆستی و پارانه‌وه‌ به‌ که‌لک ئەهینری؛ وهکو، ماره‌که‌، کورەکه‌، براهه‌.

ج. هه‌ندی جار ئەداتی «ئهی» ئەخریته‌ پیش ناوه‌وه‌؛ وهکو، ئە‌ی هوکمدار، چی بی و له‌تۆ نه‌هینی بی؟

د. ئەتوانری ناو به‌بی ئەدات و هه‌رفی زیاده‌ پیش نیدا بکه‌وی، وهکو:

شوان، ئەم ریه‌ بۆ کوئی ئەچی؟

خه‌سوو، تۆ بۆچ له‌گه‌لم ناپیکی؟

خورشید، دایکم بانگت ئەکا.

نه‌ریمان، له‌ کوئی بووی؟

۲- له‌ ناوی گه‌لا - ئەبی له‌ پیشا ناوه‌که‌ به‌بی ئەداتی ته‌عریف گه‌ل بکریته‌وه‌، له‌پاشا «ا»ی ئەداتی گه‌ل بگۆری به‌ «ی» و هه‌رفیکی «ه» له‌ دوا‌ی «ن»ی گه‌له‌وه‌ دابنری؛ وهکو:

(*) بۆ جنسی م‌ی له‌ باتی «ه» زۆرجار «ی» به‌ که‌لک ئەهینری؛ وهکو، پووری، خوشکی، مالم شووری.

شاگرد شاگردان شاگردينه

پياو پياوان پياوينه

له گهل ئەمهشا ئەتوانرئ ئەداتئکئ «ئەي»يان بخريئته پيش؛ وهکو، ئەي شاگردينه، دەمی تیکۆشینە.

و- له کتیبی «دستور پارسی» دانەرەکهی: ر- ذوالنور، لاپەرە (۲۱۷) بەم جوړه له حەرفی نیدا دواوه:

حرفی ندا لفظهایی هستند که برای منادا کردن اسم به کار میروند، مانند:

ای آنکه غمگنی و سزاواری

و ندر نهان سرشک همی باری

ای دل آندم که خراب از می گلگون باشی

بی زر و گنج به صد حشمت قارون باشی

علامتهای ندا عبارتند از: ای، ایا، هی، الا.

تییینی:

له هه مان کتیب (۱۸۹) له ژیر عینوانی قیدی ته مه نادا وشه کانی «کاشکی - ای کاش - کاش -» نووسراون.

ههروه ها له لاپەرە «۱۹۳، ۱۹۴» دا له ژیر عینوانی شبه جملهی فارسی، وشه کانی «خوشا، فری، زه، به، آری، هان، آخ، کاش، تفو، خه...» و ههندیکی تریش نووسراون.

دهشیت ئەم دوو تاقمه وشانهش بهر ئەو به شهی ئاخاوتن بکهون، که نیدا و تعجیبیان بهرده کهون.

ز- له کتیبی AN ENGLISH GRAMMAR BOOK له دانانی Evan C. Penglis له لاپەرە ۲۸۸ هه ره ئەوهنده له باره ی Interjection له وه دهلی، که ئەم وشه یه ی پتی دهگوتریت Interjection بو دهر برینی emotion به کار دیت؛ چونکه به شیککی پیکهینهری رسته نییه پتی ناگوتریت به شیککی ئاخاوتن.

ح- له کتیبی (جامع الدروس العربیة) هی (مصطفی الغلايينی) له ژیر ناویشانی
(انواع الحروف - له لاپهړه ۲۵۵ و به دواوه) دا ئه مانه ده دیتړتین:
احرف التحضیض: هلا، الا، لوما، لولا، آلا.

احرف العرض: آلا، اما، لو.

احرف التنبيه: آلا، اما، ها، یا.

احرف التمني: ليت، لو، هل.

احرف الترجی: لعل.

احرف النداء: ا، ای، یا، آیا، هیا، وا.

که ده شی به جوړیک له Interjection دابرتین، هر تاقمهش له وان بۆ یه کیک له
نیازه کانی (ندا و تعجب و رازیوون و نه بوون... هتاد) به کار بیت.
له م نمایشته دا درده که ویت:

۱- کتیبه نوښه کانی پړزمانی ټینگلیزی ئه م ئامرازانه یان Interjection به به شیکی
ئاخاوتن دانه ناوه، له و رووه که تیکه ل به داپشتنی رسته نابن، هرچه ند
بوونی سهر به خوشیان هیه؛ چونکه به شه کانی تری ئاخاوتن سهر به خوشن و
تیکه ل به داپشتنی رسته ش دهن.

۲- ئه نوو سهره کوردانه ی که نوو سینیان به رچاوی لیژنه که وت به جگه له
ماموستا توفیق وه بی باسی ئه م لایه نه ی حساب کردن و نه کردنی ئامرازی
ته عه جوب به به شیکی ئاخاوتن نه کردووه. هندیک له و نوو سهرانه ته عه جوب و
نیدایان وه ک یان داناوه.

ماموستا وه بی له کتیبه که یدا (ده ستوری زمانی کوردی) کاتیک ته عریفی
ئه داتی نیدا ده کات ئه وه ی گوتووه که ئه و ئه داتانه پتوهندیان نییه له گه ل وشه کانی
تری رسته دا، به لام به پتی ئه وه که له کو تاییی ریزی به شه کانی ئاخاوتن دا وه ک
ئه وانی تر ره قه می تایبه تی داو ته ی، له ژیر ناویشانی (پارچه کانی ئاخاوتن) دا
باسی ده کات، دیاره به به شیکی ئاخاوتنی داناوه.

لیژنه که وته سهر لیکنده وه و به یه کترگرتنی ئه م ئامرازانه له کوردی و له
زمانانی تر دا بۆ ئه وه بگاته بریاریک له م لایه نه گرنگه ی حساب کردن و حساب

نهکردنی Interjection به بهشیکی ئاخاوتنی کوردی.

ئەو وشانەیی که له نووسینی نووسەرانی کورددا به ئامرازی تهعهجوب و نیدا و تههمجی و پهژاره و خوۆشی و واتای ئەو توۆیی دانراون ئەمانەن:

۱- خوۆزگه، خوۆزی، خوۆزیا

۲- کاشکی، کیشکا

۳- بریا

۴- بهلکو، بهشکو

۵- ئەیی (ه، ی، هی)

۶- هۆ (هۆو، هۆی...)

۷- هکه

۸- ئەرئ

۹- ئەدی (ئەیی - له سلیمانی)

۱۰- ئای

۱۱- ئۆی

۱۲- یا

۱۳- ئۆف، ئووف

۱۴- ها (هاها)

۱۵- دەی (دەیی دەی)

۱۶- ئا دەی

۱۷- وهی (وهی وهی)

۱۸- ئۆخەیی

۱۹- ههه (ههه)

۲۰- ههست

۲۱- داخ

۲۲- ئاخ (ئاخ و داخ)

۲۳- دهک (ئەک، ههک)

۲۴- چش (دهچش)

۲۵- ئافهرين

۲۶- بهه بهه

۲۷- ههه (ههه ههه)

۲۸- پهه

۲۹- پههكوو، پههك

۳۰- وای (وای وای)

۳۱- حهيف

۳۲- دار

جگه له مانه هه ندی له نووسه رانی کورد ئه مانه شيان به ئامرازی تهعه جوپ و

نیدا داناوه:

۱- زينههار

۲- گدی گدی، پش پش

۳- ئایا، ئاخو

لیژنه بهر له وه بچیته ناو لیکۆلینه وه له وهی که ئایا ئه و وشانه تیکه ل بهرسته و
واتای رسته ده بن یان نابن، جاری له جوژی به کارهیتانیان به نمونه دهویت:

۱- خوژگه:

خوژگه ده مزانی تو چیت دهویت.

خوژی ئه و شه وه بهاتنايه.

ئهم وشه یه له گه ل ریژه ی کاری رابردووی ئینشائی و ئیستیمراری به کار
دههیتنیت و له ته ک ریژه کانی تری کاردا به کار نایهت، ههروه ها دهشیت ریژه که ی
نه فیش بیت، وهک:

خوژگه نه چووبامایه سهفه ر.

خوژگه ئه مه مه نه ده کړی.

۲- کاشکی:

کاشکی له گه ل ئیوه دا بهاتایه.

کاشکی به جلویه رگی جوانه وه دهمدیت.

ئهم وشه یه ش وهک (خۆزگه) له گه ل دوو ریژه ی رابردووی ئیشانی و ئیستیمراری به ئهریتی و نه ریئیه وه به کار دیت، وهک:

کاشکی له خه وم نه کردایه.

کاشکی کاله که که زوو پی نه ده گه یشت.

۳- بریا:

بریا گوله که م برواندایه.

بریا هر نه مدیبا ی دیتم نه مناسیبا ی

وا دیاره ئهم وشه یه یان پتر حه ز به ریژه ی رابردووی ئینشانی دهکات.

۴- به لکو:

دهچمه ئهو ی به لکو بیبینم.

دهچمه ئهو ی به لکو ده بیبینم.

دهبوو بچمه ئهو ی به لکو بمدیایه (بمدیتبا یه).

ئهم وشه یه له گه ل ریژه ی کاری رابردوو و رانه بو ردووی ئینشانی و ئیخباریدا به کار دیت.

دهشیت ئهم وشانه له لایه ن قسه که ره وه به ته نیا به کار بیت، به مه رجیک یه کتیک تر قسه ییک ی کرد بیت که له گه ل ئهم وشانه دا بگونجیت؛ وهک ئه وه ی (دانا) بلایت: ئه گه ر ئهم شه و بهاتمایه بو مالی ئیوه کتیبه که م بو ده ینایت. (بارام) یش له وه رامدا بلایت «خۆزی».

۵- ئهری:

أ- ئهری درهخته کانت ئاودان؟

ب- ئهری بوچی ناخوینیت؟

ج- ئه‌رى له كوێ بوون؟

د- ئه‌رى كوێت پى خوشه؟

ه- ئه‌رى ئه‌ی كوردستان، كوردستانی جوان.

و- ئه‌رى كه‌ی هاتیته‌وه؟

ز- ئه‌رى ده‌با به‌س بێت.

ح- ئه‌رى ده‌وه‌ره لام.

ط- ئه‌رى خو تۆ گه‌وره‌ی من نیت.

له‌م نمونه‌نانه‌دا ده‌رده‌كه‌وێت كه‌ وشه‌ی (ئه‌رى):

۱- له‌گه‌ڵ هه‌موو چۆره‌ كارێكدا به‌ ئه‌رىتى و نه‌رىتییه‌وه به‌كار دێت.

۲- بۆ پرسی به‌كار دێت (رسته‌كانی أ، ب، ج، د، و).

۳- بۆ غه‌یری پرسیش به‌كار دێت (رسته‌كانی ه، ز، ح، ط).

۴- له‌گه‌ڵ رسته‌ی بێ كاری ئاشكرادا به‌كار دێت (رسته‌كانی د، ط).

۵- له‌گه‌ڵ وشه‌ی پرسی تردا به‌كار دێت (رسته‌كانی ب، ج، د، و).

۶- له‌گه‌ڵ ئامرازی نیدای تردا به‌كار دێت (رسته‌ی ه).

جگه‌ له‌م به‌كاره‌ێنانه، وا ده‌بێ له‌ وهرامی تصدیقدا به‌كار دێت وه‌ك ئه‌وه‌ی یه‌كێك بپرسیت (فلانه‌كه‌س چووته مه‌كته‌ب؟) له‌ وهرامدا بگوترێ (ئه‌رى....).

ئهم به‌كاره‌ێنانه شیوه‌یه‌ێکی (بلاغی)ی تریشی هه‌یه له‌و حاله‌دا كه‌ مه‌به‌ست بپروانه‌کردن و به‌ دوور زانین بێت: به‌ نمونه، یه‌كێك ده‌لێ (ئهمسال روزه‌كانم بازار پڕ ده‌كهن له‌ میوه)، ئه‌وی تریش به‌ نیازی بپروانه‌کردنه‌وه ده‌لێ (ئه‌رى...). نمونه‌ی پیشووتریش هه‌له‌ده‌گرێ بکریت به‌ وهرامی تصدیق نه‌کردن. به‌لام چۆری ده‌ربیرینی له‌گه‌ڵ ه‌ی تصدیق جودا ده‌بێت هه‌رچه‌ند وشه‌كه‌ بۆخۆی هه‌ر هه‌مان وشه‌یه له‌ هه‌ردوو حالدا.

۶- ئامرازی (ئه‌ی):

ئه‌ی مانگ من و تۆ هه‌ردوو هاوده‌ربیرین

هه‌ردوو گرفتار یه‌ك ئاه‌ی سه‌ردین

ئه‌ی مه‌لی وردیله‌ی ده‌نگخۆش

بۆم بلی ئاوازیک بهجوش

ئهی ئهوانهی خهریکی خویندهوارین...

ههستن ئهی دانیشتوانی سهر ریگا.

لهم نموونانهوه دهردهکهوی، ئامرازی (ئهی) ههمیشه بۆ نیدا دهبیّت و پیش نیداکراوهکه دهکهوئیت. واش دهبی (ندا) بهبی ئامرازی (ئهی) وهیا هیچ ئامرازیکی تر پیک دیت وهک:

ههولیر، چهند خوشیت!

فهراهاد، کهنگی هاتیتهوه؟

پیرهمهگروون، چهند بهرزیت!

لهم نموونهوه دهردهکهوئیت نیداکراوهکان ههموویان ناوی تاییهتین.

[روونکردنهوه:

له نموونهکانی پیشووتر که ئامرازی نیدایان لهگهلا بوو، بانگکراوهکان (ئهی مانگ، ئهی مهلی وردیله، ئهی ئهوانهی خهریکی...، ئهی دانیشتوانی سهر ریگه) تهنیا وشهی (مانگ) تییاندا ناوی تاییهتییه، ئهوانی تر ههموویان ناوی نهاسراون. بهلای منهوه ریکهوت وای کردووه ناوی تاییهتی له نموونهکانی تاقدی دووهمدای بی ئامرازی نیدا هاتوونه ناو رستهوه دهنا دهشی ههموو جۆره بانگکراویک، چ ئادهمیزاد چ غهیری ئادهمیزاد، چ ناوی مادی چ ناوی مهعهنوی به تهنیا و لهگهلا ئامرازی نیدادا بیّت:

مردن، چهند تالی! (ناوی نامادی بی ئامرازی نیدا).

ئهی بهختی بهد، چیت پی کردم! (ناوی نامادی لهگهلا ئامرازی نیدا).

ئهی خودا، هاوار! (ناوی تاییهتی لهگهلا نیدا).

[خوایه، رحمیکم پی بکهی - جۆریکی تاییهتی پارانهوهیه له خودا].

ئهی مانگ... ئهی رۆژ... ئهی شهیتان (ههموویان ناوی تاییهتین...).

ههتا بهدوا نموونان بکهوین لیتیان نابینهوه.

[دهمراستی لیژنه]

۷- ئامرازی (ه):

أ- كوپه، وهره بۆ ئيره.

ب- شوانه، ئه و بهرخانه بۆ كوئى دهبهيت؟

ج- كاكه، چيت فهرموو؟

د- كابرا، پىگاكهم نيشان ده.

ه- حاجى، چهند ههجت كردووه؟

و- جهرگه.. گيانه.. ههناوه، له چى تو راوى؟

ز- مامه پيره، ته مهنت چهند ساله؟

ح- كورم، ئه مه ئيشى تو نيه.

ط- خو شه ويستم، سلاوت لى بيت.

له م نموونانه ئه م خالانهى خواروه دينه بهرچاو:

۱- ئامرازی (ه) دهكه وىته دواى وشهى نيداكرارهوه (نموونهكانى أ، ب، ج، و).

۲- ئامرازی (ه) له دواى قاولدا دهرناكه وىت (نموونهكانى د، ه).

۳- وا دهبىت به دواى دوو وشه دا دىت كه يهك ناويان دروست كرووه له هه مان رسته دا (مامه پيره).

۴- كاتىك نيداكرارهو بوو به (مضاف) ئامرازی (ه)ى نيدا دهسو وىت (نموونهكانى ح، ط).

۵- سرنج دهري دهخات كه ئه م ئامرازه به دوا نيداكرارهوى نيرينه دا دىت.

تاييىنى:

ئامرازی (ه) ههروهك به ته نيا له رسته دا به كار دىت دهشى له گه ل (ئه رى)ى ته نيا، ياخود (ئهى) ته نيا، ياخود (ئه رى ئهى) به يه كه وه به كار بىت، وهك له م نموونانهى خواروه دا ده بىنرئىت:

ئه رى كوپه بۆ وا ده كه يت؟

ئه رى مامه بۆ كوئى ده چيت؟

ئه رى ئهى شوانه چهند گورگت كوشتووه؟

[روونکردنه وه:

به لای باوه‌ری منه وه، وشه‌ی (مامه‌پیره) بی ئه وه‌ی بخریته بهر حوكمی بانگکردنه وه بزویته‌كانی (ه) دواى دوو كه‌رتكه‌ی تیدا ده‌بن. ئەم شیوه لیكدانه‌ی ناوان له كوردیدا نموونه‌ی زۆره، وهك: می‌رده‌ز مه - به‌رده‌عازهبانه - مامه‌كوړه - مامه‌خاله - سه‌ره‌تاتكه - ته‌ره‌تووره - بنه‌رده‌قیله - كه‌فه‌لووتكه - هۆله‌په‌زه - بالا‌سته‌ی ردین كه‌زه... (هتاد). ئەم تیبینییه وا راده‌گه‌یه‌نیت كه ئەگه‌ر نیدا خرایه سه‌ر ئەم جوړه وشانه وه چ ته‌ئسیریکی تاییه‌تیان تی ناكات، واته بزوینتیکی تر به زیاده وه بۆیان نایه‌ت و هه‌ر ده‌گوتری (ئهی مامه‌پیره، ئهی می‌رده‌ز مه...) كه‌چی ئەگه‌ر خرا نه بهر حوكمی ئیشاره‌ته وه ئه‌و بزویته‌ی كه ده‌بیته ته‌واوكه‌ری ئیشاره‌ت ده‌رده‌كه‌وێته وه وهك كه ده‌گوتری: ئەم مامه‌پیره‌یه، ئەم می‌رده‌ز مه‌یه، ئه‌و هۆله‌په‌زه‌یه... ئەم نموونه‌ ده‌ری ده‌خه‌ن كه‌وا بۆ پاراستنی ته‌واوكه‌ری ئامرازى (اشاره) ده‌نگیكى (ی) ناوه‌ندی دیت و ته‌واوكه‌ره‌كه به‌ خۆیه‌وه ده‌گریته. له نیدا كردندا ده‌گوتری: ئهی مامه‌پیره، ئهی هۆله‌په‌زه، ئه‌ری ئهی مامه‌خاله.. بی ئه وه‌ی (ی) ناوه‌ندی بیت و ته‌واوكه‌ری نیدا بپاریزیت، ئەگه‌ر بۆ پاراستنی هاتبایه ناو رسته ده‌بوو بگوتری: ئهی مامه‌پیره، ئهی هۆله‌په‌زه‌یه... به‌هه‌مه‌حال ساغ كردنه وه‌ی هه‌موو سه‌روبه‌ریکی پزیمانی كوردی جارێ گه‌لیك زۆری پێ ده‌وێت.

[ده‌مراسنی لیژنه]

۸- ئامرازى (ئى):

خوشكى، ئاگادارى مندا له‌كان به.

پوورئى نانیكم بده‌رئ.

«هئ ره‌وشه‌نئ، هئ چه‌له‌نگئ پئش قوشه‌نئ»

فۆلكلۆر

له‌م نموونه‌دا ده‌رده‌كه‌وئ، كاتیک نیدا كراو مێیینه بوو له‌ برى (ه) ی ئێرینه ئامرازى (ئى) به‌كار دیت.

۹- ئامرازی (هۆ):

هۆ كچى، ئاگادارى خۆت به.

هۆ نەرمى (ناوى ئافرەتە)، بەخىر بىت.

لە نموونەكاندا ديارە، ئامرازی (هۆ) بۆ مېيىنە بەكار دىت و دەخريتە پىش وشەى نىداكراوۋە، پىويستە نىداكراوۋەكەش (كە مېيىنەيە) ئامرازی (ئى) مېيىنەى بخريتە دواوۋە.

۱۰- ئامرازی (هۆ):

لە بارەى ئەم ئامرازوۋە:

أ- مامۇستا سەعيد سەدى لە لاپەرە (۵۹)ى موختەسەرەكەيدا دەلى بۆ نىداى دوور بەكار دەھىترىت، وەك: هۆ عوسمان بىرەوۋە. ھەرۋەھا دەلى ئامرازی (هۆهۆ) بۆ نىداى دوورتەرە، وەك: هۆهۆ يونس راوۋستە ھەتا دىم.

ب- نوورى عەلى ئەمىن لە رېزمانەكەيدا، بەرگى دووم لاپەرە (۱۵۲)، دەلى: ئەم ئامرازە بۆ نىدا بەكار دەھىترىت و ئەم نموونەيەشى بۆ ھىناوۋەتەوۋە:

هۆ كاكەى شوان گۆيم لىيە لەو بن دارە

ئەوى ئەيلىت نايلىتەوۋە، دووبارە

ج- مامۇستا توفىق وەھبى لە دەستوورەكەيدا لىي نەدواوۋە، بەلام لە فەرەنگەكەيدا، لاپەرە (۶۷)، دەلى: وشەى (هۆو) دىرژكراوۋەى وشەى (هۆ)يە بۆ بانگکردنى دوور^(۱) وەيا جەوابدانەوۋەى بانگکردنە، ھەرۋەھا بۆ ھەرەشە و مەنەكردنە.

د- لە كىتەبى پۆلى شەشەمى قوتابخانە ئامادەيىيەكان، لاپەرە (۲۰)، چاپى دووم، دەلى: (هۆ) ئامرازی نىدايە و ئەم نموونەيەى بۆ ھىناوۋەتەوۋە (هۆ كاكەى شوان).

ه- مامۇستا جگەرخوڭ لە ژىر عىنوانى (ئالاقى تەجب، لاپەرە ۹۸، لە كىتەبى ئاواو دەستورا زمانى كوردى) ئەم نموونانەى ھىناوۋەتەوۋە:

(۱) بە زۆرى نموونەكان و نووسىنەكانى ناو ئەو كىتەبانە بە رىنووسى خۇيان لەم كىتەبەدا دووبارە دەرگىنەوۋە.

ھۆ ئەقە يارا مە ھاتىيە؟

ھۆى لەوى...!

ھۆ ئەو رەشۆيە ژ زىندانى ھاتىيە؟

ھەرودھا دەلى: (ھۆھۆ، ھەيھۆ) ژ بۆ غەيدىن [غەيدىن: عاجزبون].

لەم نەمايشتە دەرکەوت، وشەى (ھۆ) ئەم شىکلەنى ھەيە: ھۆ، ھۆھۆ، ھۆو، ھۆى، ھەيھۆ، ئەرى ھۆ، ئەرى، ھۆى.

لە رستەکانى خوارەودا، لىژنە جۆرى بەکارھىنانى ھەمە چەشنەى ئەم ئامرازە دىمخاتە بەرچاۋ:

۱- ھۆ مام جووتيارە چ دەچىنيت؟

۲- كۆرە ئەم دارە نەشكىنيت ھۆ!

۳- ھۆۋ قادر ئاۋەكەم بۆ بەردەودە.

۴- ھۆ كابرا ھۆۋ، ولاغەكە لە دەغلەكە دەرکە.

۵- «ھۆى خالۆى رىبوار رىم لى گۆراۋە».

ھۆى لەۋەى...!

۶- ھۆھۆ بارام، قسەكەى خۆت لەبىر نەكەى.

۷- ئەرى ھۆ دلتر ئەم بيانىيە بۆ نەچۋىتە مەكتەب؟

لەم نمونانەدا دەرەكەۋىت كە ئەم تاقمە وشەيە لە بنەرەتدا لە وشەى (ھۆ) كەۋتوۋەنەتەۋە (جگە لە وشەى ئەرى) بۆ ئەم مەبەستانەش بەكار دىن:

۱- نىداى سادە (نمونەكانى ۱، ۳، ۵).

۲- ھەرەشە (نمونەى ۲).

۳- نىداى دوور (نمونەى ۴).

۴- تەئكىد (نمونەكانى ۶، ۷).

۵- نىداى نامەعلوم (ھۆى لەۋى).

تېيىنى:

بە پىتى مەبەستى نىداكەر ھەرچارە نەبرەى ئەو وشانە (ھۆ ... ھتاد) دەگۆرېت: نەبرەى نىدا جودايە لە ھى ھەرەشە، ھى نىداى دوورېش جودايە لە ھى تەئكىد و

هی تیکرایان له یه کتر جودان به لام جوداوازی نه بره شتیک نییه به نووسین
دهرکه ویت.

[روونکردنه وه:

ئهم جوداوازییه هر بۆ ئامرازه که نییه بگره ئه و شتهی رووی
ئامرازه که ی لیه ئه ویش نه بره ی ده گۆی، واش ده بی نه بره ی ئه و
وشانه ده گۆیت که هر شه یان تیدایه وه یا ته نکید ده به خشن وه یا ..
وه یا .. ئه وه ی راستیش بی گۆرانی (نبره) باسیکی سه ره به خۆیه و
زۆریش به رفره وانه، به لای باوه ری منه وه سه رده کی شیته وه بۆ سه ر
فۆنه تیک و رسته سازی و وشه سازیش، که لیڤه دا جیگه ی باسکردنیان
نابیته وه.

[دهمراستی لیژنه

۱۱- ئامرازی (هکه):

له ناو نووسه رانی کوردا ته نیا مامۆستا توفیق وه هبی له ده ستوره که یدا لێی
دواوه و ده لێ وشه ی (هکه) ئامرازی ته عریفه و ده خرپته دوا ی ناوه وه بۆ (منادی)،
ئهمه بۆ نه زاکهت و دۆستی و پارانه وه به که لک ئه هینری، وه ک:
مارفه که، کورپه که، براهه.

به لای لیژنه وه ئهم صیغه یی (مارفه که، کورپه که، براهه) هه لده گری پێی بگوتری
صیغه ی نیدای (معین) که له ویدا ئامرازه که ی (هکه) ته عریف بۆ نیدا به کار
هاتوه به نمونه:

۱- کورپه که ی من چوو بۆ قوتاخانه.

۲- کورپه که! ئهمه چیه به ده سته وه؟

له رسته ی یه که مدا (کورپه که) ناویکی ته عریف کراوه به (هکه)، به لام له رسته ی
دووهمدا (کورپه که) نیدا کراویکی معینه به ئامرازی (هکه).

۱۲- ئامرازی (یا):

ئهم نووسه رانه لهم ئامرازه دواو:

پریپۆزیشن له رسته دا دهوور دهبینیت و به شه کانی ناو رسته بهیه که وه ده به ستیت وه، لیره شدا پریپۆزیشن (له) وشه (په ح) ی به دهسته واژه ی (ئهم هه لپه رکیتیه) ی به ستوو ته وه که ئهمه به لگه ی بی ده مه ته قه ی به شدار یوونی وشه ی (په ح) و ها فه له کانی ته ی له پتکه پتانی رسته دا مه سهوود محمه د].

۱۴- ئامرازی (شکاندنه وه - تعنیف، توبیخ):

ئامرازه کانی (هه ی، هه ی، هه ی، وه ی وه ی...) بۆ شکاندنه وه ی که سیک وه یا په سهند نه کردنی کاریک و مه به ستی ئه وتۆ به کار دین، وه ک:

هه ی بی وه فا، بۆ سه ریکمان لی نادهیت؟

هه ی هه ی، چ هه راومه زادیکه؟

وه ی وه ی، لهم گالته بازاره!

تیبینی:

ئامرازه کانی رالیبوون و شکاندنه وه (تحسین و تعنیف) شیوه ی به لاغیشیان ههیه که وا له هه ندی حالدا بۆ مه به ستی پیچه وانه دینه ناو ئاخاوتنه وه، واته ئامرازی رالیبوون بۆ شکاندنه وه و ئامرازی شکاندنه وه ش بۆ رالیبوون به کار دین.

[روونکردنه وه:

وا ده زانم وشه ی (وه ی وه ی) بۆ هه ردوو مه به ست به کار دیت بی ئه وه ی به شیوه ییکی به لاغی درایته مه به ستی پیچه وانه. سالم ده لی:

«وه ی وه ی چ مه جلیسی بوو دوینی له دیده و دل»

به زۆریش ئامرازه کانی رالیبوون نه ک هی شکاندنه وه بۆ مه به ستی پیچه وانه به کار دین. مامۆستا وه هبیش له فه ره نگه کهیدا باسی (هه ی، وه ی) کردوه.

[ده مرستی لیژنه]

۱۵- ئامرازی (وریاکردنه وه):

ئهم ئامرازانه (ئا، ئه ها، ئاده ی - داده ی - ها، هاها، وه ی تریش...) بۆ

وریاکردنه وه به کار دههتترین، وهک:

ئا مه رو، ئیشیکم پێته!

ئه ها، که رویشکه که در په ری!

ئاده ی (داده ی) ئه و ئاگرم بۆ بکوژینه وه.

ها ئه وه دهفته ره که ت، ئیتر ونی مه که.

ها ها، ئیوه بوون له سیبهری داره که دانیشتبوون!

هه ی خه لکینه، که ی ئه مه ره وای حه قه!

«هه ی داد هه ی بێداد، هه ی ئاوه دانی»

۱۶- ئامرازی ئه سه ف و که سه ر (په ژاره):

ئهم ئامرازانه (ئاخ، داخ، ئاخوداخ، وای، حه یف، ئوف، ئوی، مخابن، داد، ئای، ئای ئای...) له لای نووسه رانه وه وه ها باس کراون:

۱- مامۆستا سه عید سدقی له صرف و نحوه کهیدا، لاپه ره (۶۰، ۶۱) ئهم ئامرازانه ی (ئاخ، داخ، وای، ئوف، حه یف، داد، ئای) به تعجب داوته قه له م و نمونه شی بۆ هیناوته وه:

ئاخ، داخ له ده ست جه وری زه مانه.

وای بۆ ئه وانه ی که فکری دواڕۆژیان نییه.

ئۆی چیم دی، چیم به سه ر هات.

ئۆف له م درده چهند گرانه هتاد.

۲- مامۆستا توفیق وهه بی له فره هه نگه کهیدا وشه کانی (ئاخ، ئاخ و داخ، حه یف، داد) به ناو و به interjection داناوه. ههروه ها (وای، ئای، ئوف) به ئامرازی (تعجب interjection) داناوه.

۳- نووری عه لی ئه مین له پێژمانه کهیدا وشه کانی (ئای، ئای ئای، ئۆی، ئوف، ئاخ) به ئامرازی (تعجب) داناوه.

۵- جگه رخوین له کتێبه کهیدا (ئاواو ده ستورا زمانی کوردی، لاپه ره ۱۳۲) وشه کانی (ئاخ، ئاخین، واخ، غه بینه ت، مخابن، نه ستیله، تیا) به ئالافی

حهسرهت داده نیت.

له دواى ئەم نمایشته:

لیژنه لهو باوهڕه دایه، ئەم وشانه که بۆ دهربرینی ئەسهف و کهسه به کار دێن دهبن به ئامرازی (تعجب) ههڕچهند وشه‌ی وه‌هاشیان تێدایه (داد، حه‌یف، داخ...) که له رسته‌دا وه‌ک (ناو) به‌کار دێن، وه‌یا هه‌ر ناوی بۆ دهمه‌ته‌قه‌شن، به‌ نمونه‌:

داد له دهستت! (لێره‌دا وشه‌ی «داد» که ناوه بۆ که‌سه‌ره).

دارا دادپه‌رسته (لێره‌دا وشه‌ی «داد» وه‌ک ناو به‌کار هاتوه‌).

ئەم رسته‌نه‌ی خواره‌وه‌ش نمونه‌ به‌کاره‌یتانی هه‌ندێ لهو ئامرازانه‌ن:

۱- «ناخ له‌گه‌ڵ ئێمه‌ حه‌بیه‌ سه‌ری پێوه‌ندی نییه‌»

۲- وای له‌م زوڵم و زۆره‌!

۳- ئۆف له‌ دهست جه‌وری زه‌مانه‌!

۴- ئای که‌ په‌ندی پێ نواندم!

۱۷- ئامرازی (ئەدی):

ئەم ئامرازه‌ له‌لایه‌ن نووسه‌رانی کورده‌وه‌ باس نه‌کراوه‌ [وا ده‌زانم مامۆستا وه‌ه‌بی له‌ لاپه‌ره‌ «۴۶»ی فه‌ره‌نگه‌که‌یدا وشه‌ی «ئە‌ی ey» به‌ واتای «ئە‌دی» به‌کار هێناوه‌ له‌ رسته‌ نمونه‌یه‌دا که‌ ده‌لێ «EY MIN» دیاره‌ واتای رسته‌که‌ له‌ شیوه‌ ئاخاوتنی تر‌دا «ئە‌دی من» ده‌گه‌ڕێته‌وه‌ - مه‌سه‌عود مه‌مه‌د، به‌لام له‌ زاری کرمانجیی سه‌روودا له‌ جیاتی (ئە‌دی) دوو ئامرازی (ئە‌ری پا، پاما) به‌کار دێت.

ئەم ئامرازه‌ چه‌ند جو‌ره‌ به‌کاره‌یتانیکی هه‌یه‌ وه‌ک له‌م نمونه‌نه‌دا به‌دی ده‌کری‌ت:

۱- ئە‌دی نه‌تبیست زارا مێردی کرد! (له‌م رسته‌یه‌دا «ئە‌دی» جووته‌ مه‌به‌ستی ته‌عه‌جوب و تیگه‌یاندن له‌ شیوه‌ی پرسیاردا ده‌رده‌برێت).

۲- که‌ به‌م خا‌نوه‌ را‌زی نه‌بوویت، ئە‌دی بۆ ده‌تکری‌! (لێره‌دا بۆ دهربرینی نا‌ره‌زامه‌ندی به‌کار هاتوه‌).

۳- یه‌کی‌ک ده‌پرسی: به‌راست، ده‌بی دانا به‌ مه‌سه‌له‌که‌ی زانی‌بیت؟ له‌ وه‌رامدا یه‌کی‌ک ده‌لێ: ئە‌دی! یاخود: ئە‌دی ئە‌دی!

لێرهدا «ئەدی، ئەدی ئەدی» تەعەجۆب لەو رادەگەیەنێ کە چۆن پرسیارکەر نەیزانیوه دارا ئاگاداری مەسەلەکەیە.

۱- لە سلێمانی وشە (ئەیی) لە بری (ئەدی) بەکار دێت بە پێی دەستووری کلۆکردنی دەنگەکی دال.

۲- وشە (بەدی) لە حالتێکدا بەکار دێت کە پرسیارەکە لە شکلی نەفیدا بێت، وەک:

باوکت نەها توووتەو؟ بەدی!

ناچیت بۆ سەفەر؟ بەدی!

۱۸- ئامرازی (پەکوو - پەک):

نوسەرانی کورد بەم جۆرە خوارووە لێی دواون:

۱- مامۆستا سەعید سەدی لە صرف و نحوەکییدا، لاپەرە (۶۰) ئەم ئامرازە بە (اداتی تعجب) دادەنێت و ئەم نموونەییەشی بۆ هێناووتەو: پەکو لەم باغە چەند دلگیرە!

۲- مامۆستا توفیق وەهبی لە فەرھەنگەکییدا، لاپەرە (۱۰۲)، دەلی: (پەک، پەکو) ئامرازی تەعەجۆب.

۳- نووری عەلی ئەمین لە رێزمانەکییدا، لاپەرە (۱۵۲) وشە (پەکو) بە ئامرازی تەعەجۆب دادەنێت و ئەم نموونەییەشی بۆ هێناووتەو: پەکو لە ئێو چەند لەسەر قسە دەڕۆن.

۴- لە کتێبی (زمان و ئەدەبی کوردی) پۆلی شەشەمی ئامادەیی، لاپەرە (۲۲)، وشە (پەکو) بە ئامرازی سەرسۆرمان (تعجب) دادەنێت و ئەم نموونەییەشی بۆ هێناووتەو: پەکو لەو مالێ! - پەکو لەو حەلاماتە!

۵- جەرخوین لە (ئاواڤ دەستورا زمانی کوردی)، لاپەرە (۱۹۷)، وشە (پەک) بە ئامرازی تەعەجۆب دادەنێت و ئەم نموونەییەشی بۆ هێناووتەو: پەک لقی عەجیبی ئەز چە دبیژم ئەو چە دبیژی! - پەک ئەف چە ئەژدەهایە!

لە دواي ئەم نمایشتە لیژنە هاتە سەر دەرپرینی رای خۆی لە بارەي ئامرازەکەو.

ئەم نموونانەى خواروھە جوۆرى بەکارھێنانى پەکوو دەردەخەن:

پەکوو لەم دەردە گرانە!

پەکوو چ کابرایىكى جارسە!

يەكێك دەلێت: تەرزه دەغلى ولاتى كوتا! ئەوى تریش بە پەرۆشەوھ دەلێت:

پەکوو!

لە مانەوھ دەردەكەوێت كە ئامرازى (پەكوو) لە بنەرەتدا بۆ دەربرینی ھەستى ناپرەھەتى پەيدا بوو، بەلام دەشى بە مەجاز بۆ تەعەجوبى عادەتى بەكار بێت، وەك پەكوو لەم باغە كە دڵگیرە! لەم نموونایەدا جوانى باغەكە لەپادە بەدەرە.

ئامرازى (پەك)یش بە واتای (پەكوو) بەكار دێت، دیارە كورتكراوھى ئەوھ. مامۆستا توفیق وەھبیش لە لاپەرە (١٠٣) ى فەرھەنگەكەیدا بە ھاوواتای يەكترى داناون.

١٩- ئامرازى (دەك، ئەك، ھەك):

نووسەرانى كورد بەم جوۆرە لێى دوان:

١- مامۆستا توفیق وەھبى لە لاپەرە (٣٣) ى فەرھەنگەكەیدا وشەى (ئەك، دەك) بە

ئامرازى تەعەجوب دادەنێت و دەلێت بۆ دەربرینی ئاواتى چاك یا خراپە، وەك:

دەك پێ نەگەیت.

دەك بەخێربێن.

٢- نوورى عەلى ئەمین لە لاپەرە (١٥٢) ى پێژمانەكەیدا وشەى (دەك، ئەك، ھەك)

بە ئامرازى تەعەجوب دادەنێت و ئەم نموونەيەشى ھێناوھتەوھ:

«دەك پیرۆزت بێت یانە بە تەنیا»

دیارە رووسوورى لە ھەردوو دنیا»

٣- جگەرھوێن لە لاپەرە (٩٧) ى كۆتیبەكەى (ئاوانو دەستورا زمانى كوردى) وشەى

(ھەك) بە ئامرازى تەعەجوب دادەنێت و ئەم نموونانەشى بۆ ھێناوھتەوھ:

ھەك كورۆ، تولى قەرچەكى؟

ھەك مالى خرابۆ، ئەف چییە؟

٤- له کتیبی (زمان و ئهدهبی کوردی) بۆ پۆلی شهشهمی ئامادهیی لاپههه (٢٢)دا دهلیت: ئامرازی (ههک) له شوینی (ههک) یان (ههکو) دیته گوتن، وهک: ههک کورۆ تول قهره چ دکهی؟

لیژنهش ههر لهو باوهههادهیه که ئهم ئامرازه بۆ تهعهجوبه، بهلام دهشی بۆ دهربیرینی ههستی خووشی و ناخووشی بهکار بیت زیاتریش بۆ ناخووشی وهک لهم بهستهی شاییدا دهگوتری:

«دهک نهمینیم وهک نهمام»

«سینگت باغههی به تهعام»

«گچه بووم پتی بووم تهمام»

«دهک ناخ و ئوخی دایکی جههگ سووتاو»

«بۆ خهتاباران بیته ژانی چاو»

٢٠- ئامرازی (ههح، پهحا):

نوسههانی کورد بهم جوهره لهم ئامرازه دواون:

١- مامۆستا سهعید له لاپهه (٦٠)ی صرف و نحوهکهیدا وشهی (ههح) به ئامرازی تهعهجوب دادهنیت و ئهم نموونهیهشی بۆ هیناوهتهوه: پهح ئهم گوڵه چهند ناسکه!

٢- مامۆستا توفیق وههبی له لاپهه (١٠٢)ی فرههنگهکهیدا وشهی (ههح، پهحا، پیچ، پیاچ) به ئامرازی تهعهجوب دادهنیت..

٣- نووری عهلی ئەمین له قهواعیدهکهیدا، لاپهه (٥٤)، وشهی (ههح) به ئامرازی تهعهجوب دادهنیت و ئهم نموونهیهشی بۆ هیناوهتهوه: پهح لهو پیاوه که قسان دهکات.

٤- جگهرخوین له کتیبی (ئاواو دهستورا زمانی کوردی)، لاپهه (٩٨)دا دهلی ئامرازی (ههکو، پهح) له سۆرانیدا ههیه.

٥- له کتیبی (زمان و ئهدهبی کوردی) پۆلی شهشهمی ئامادهیی، لاپهه (٢٢)دا، دهلی: ئامرازی (ههح) ئامرازی سههسورمانه، وهکو: پهح لهو منداڵه تهمهله.

به لای لیژنه وهش ئەم ئامرازە (پەح) بۆ تەعەجوبە واتە ئەمرازێکی Interjection
 ە بە ھەموو ئەو واتا و مەبەستانەو ە کە بەری دەکەون وەک رالیبوون و رالی
 ەبوون و ناپەزایی...

٢١- ئامرازی (پیاچ، پێچ):

ھەرچەند مامۆستا و ەھبی لە فەرھەنگە کەیدا وشەکانی (پەح، پەھا، پێچ،
 پیاچ) ی بە ئامرازی تەعەجوب داناون، بەلام بەپێی جوۆری بەکارھێنانی (پێچ،
 پیاچ) دەرەکەوێت، ئەم دوو ئامرازە سەرەرای تەعەجوب، نەسەلماندنیش
 ڕادەگەیەنن، وەک ئەوەی یەکیک بەیەکی تر بلیت (تۆ دەتوێت لە فلان کەس
 نزیک ببیتەو) ئەویش لە وەرامدا بلیت (پێچ) یا (پیاچ) بە واتای ئەمە راست نییە،
 یاخوت لە من بە دوورە.

٢٢- ئامرازی (حەست):

لەو نووسەرانی تەنیا نووری عەلی ئەمین لەم ئامرازە دواو ە بە ئامرازی
 تەعەجوبی داناو ە و ئەم نمونەییە لە ڕێزمانە کەیدا، لاپەرە (١٥٣)، بۆ ھیناوەتەو،
 وەک یەکیک بەیەکی تر بلیت (خانوو کەمان سووتا) ئەویش لە وەرامدا بلیت:
 (حەست!).

لیژنە ھەر ئەوێندە تێبینییەکی ھەیە لە رایەکی نووری عەلی ئەمین، کە ئەم
 ئامرازە بۆ تەعەجوب لە حالەتی خوۆشی و ناخوۆشیدا بەکار دێت، وەک ئەوەی
 یەکیک بلیت (بارام چوووتە ڕاو شەش کێوی کوشتوو) ئەوی تریش بە
 تەعەجوبەو بلیت (حەست!).

٢٣- ئامرازی (چش):

لەناو نووسەرانی کورددا:

١- مامۆستا توفیق و ەھبی لە فەرھەنگە کەیدا لاپەرە (٢٩) لە ئامرازی (چش)
 دواو ە بە ئامرازی تەعەجوبی داناو ە.

٢- نووری عەلی ئەمین لە ڕێزمانە کەیدا لاپەرە (١٥٢) لەم ئامرازە دواو ە بە
 ئامرازی تەعەجوبی داناو ە و ئەم نمونەییە بۆ ھیناوەتەو، وەک یەکیک بلیت

(هەر باخهکه مابوو، ئەویشم فرۆشت) ئەوی تر له وهرامدا بڵیت: (چش!).

۲- جگه‌رخوین له کتێبه‌که‌یدا «آوائو ده‌ستورا زمانی کوردی» لاپه‌ره (۱۲۳) ئامرازی «چش» و «تش» به ئالافی لاقردی (استه‌زاء) داده‌نیت و ئەم نموونه‌یه‌ی بۆ هێناوه‌ته‌وه:

تش وی فەرهاد ژمه‌ره دوژمنا بشکێنی.

به‌لای لیژنه‌شوه‌وه ئامرازی (چش) بۆ ته‌عه‌جوبه، به‌و واتایه‌ی که له لایه‌ن نووسه‌رانه‌وه نموونه‌ی بۆ ها‌توو‌ه‌ته‌وه.

۲۴- ئامرازی (هه‌و):

له ناو نووسه‌رانی کورددا:

۱- مامۆستا توفیق وه‌هبی له فەر‌هه‌نگه‌که‌یدا لاپه‌ره (۶۵) ئەم ئامرازه، به ئامرازی ته‌عه‌جوب داده‌نیت: بۆ ته‌عه‌جوبی که توو‌ره‌بوونی تیدا بیت.

۲- نووری عه‌لی ئەمین له رێژمانه‌که‌یدا، لاپه‌ره (۱۵۴)، له‌م ئامرازه دواوه و به ئامرازی ته‌عه‌جوبی داناوه و ئەم نموونه‌یه‌ی بۆ هێناوه‌ته‌وه، وه‌ک یه‌کی‌ک بڵیت (پرشنگ تۆراوه) ئەوی تر له وهرامدا بڵیت (هه‌و! خۆ دوینی برا به‌ بووکی).

به‌لای لیژنه‌شوه‌وه وشه‌ی (هه‌و) ئامرازی ته‌عه‌جوبه بۆ ده‌ربیرینی ئەو مه‌به‌ستانه‌ی که له نموونه‌کانی سه‌ره‌وه‌دا ده‌رده‌که‌ون به‌کار دیت: به‌لام هه‌ندی جار له جیاتی (هه‌و) ده‌گوتریت (حه‌و).

۲۵- ئامرازی (عیو):

جگه‌رخوین له لاپه‌ره (۹۷) ی کتێبه‌که‌یدا (آوائو ده‌ستورا زمانی کوردی) ده‌لێت وشه‌ی (أیو) یا (عیو) بۆ ته‌عه‌جوبه، وه‌ک:

ایو مال خرابۆ! تۆ چه‌قا کوری

ایو مال خرابۆ! تۆ چه‌ ترسۆنه‌کی

به‌لای لیژنه‌شوه‌وه وشه‌ی (عیو) له زاری کرمانجیی خواروودا بۆ ته‌عه‌جوبه، به‌لام له حا‌له‌تی په‌سه‌ندکردندا.

۲۶- ئامرازی (تەح، تەحا):

لە ناو نووسەرائی کورددا:

۱- مامۆستا توفیق وەهەبی لە لاپەرە (۱۴۳)ی فەرەنگەکەیدا وشەیی (تەح) و (تەحا) بە ئامرازی تەعەجوب دادەنیت لە حالەتی سەیر پێهاتنی ناپەرەزامەندانە.

۲- مامۆستا سادق بەهائەدین دەلێت ئەم ئامرازە لە شێوەی سەرودا بۆ ئەسەف و تەعەجوب بەکار دەهێنرێت، وەک ئەوەی بگوتریت (فلانەکەس زۆر نەخۆشە) وەیا (فلانەکەس مردووە) یەکیکیش بە پەرۆشەوه بلێت (تەحا!).

ئەمەش نموونەیەکە لە بەکارهێنانی وشەیی (تەحا):

روژێکی لە بێ چارەیی و بێ شەرمی

پێم گوت سەنەما، تەحا! ئەتۆ بێ رەحمی

بەلای لیژنەشەوه ئەم وشەیی ئامرازی تەعەجوبە و بۆ ئەو مەبەستانە بەکار دێن
کە لە نموونەکاندا دیارن.

لەپاش لیجیوونەوه لە باسی هەشت بەشی سەرەخۆی ئاخاوتن کەوا جگە لە
چاوگ، بریتی بوون لەمانە:

۱- ناو.

۲- راناو.

۳- ئاوەلناو.

۴- (کار - چاوگ).

۵- ئاوەلکار.

۶- ئامرازی پریپۆزیشن (تعلق).

۷- ئامرازی عەتف.

۸- ئامرازی نیدا و تەعەجوب.

لیژنە هاتە سەر لیکوۆلینەوه لەو زیادییانەی کە لەلاوه دێن و بە وشەوه دەلکێن و
واتاگوڕییان تیدا پەیدا دەکەن.

له پېشه‌وه لیژنه وای په‌سند کرد نمایش‌تیکي بیروپای نووسه‌رانی کورد له
باره‌ی ئه‌م باسه‌وه بکات، به‌دوای ئه‌وه‌دا لیک‌کۆلینه‌وه‌ی تایبه‌تی بکات.

یه‌که‌م - مامۆستا سه‌عید سدقی له کتێبه‌که‌یدا (صرف و نحوی کوردی) له لاپه‌ره
(٥١)ه‌وه، له ژێر سه‌ره‌باسی (أدوات) باسی هه‌ندیک له‌و زیادیانه‌ ده‌کات،
که‌ له‌ زاراوه‌ی نوێ‌دا به‌ گیره‌ک واته‌ پێشگر و پاشگر داده‌نرێن و ئه‌و
ناویان ده‌نیت:

١- أدواتی مکان:

جار: مه‌ره‌زه‌جار، نیرگزه‌جار.
ستان: کوردستان، دارستان.
دان: ئاگردان، چرادان.
لانی: به‌رده‌لانی، زیخه‌لانی.
گا: سه‌یرانگا، ریگا.

٢- أدواتی نیسبه‌ت:

ی: هه‌ورامی، هه‌ولێری.
مه‌ند: ده‌وله‌مه‌ند، ده‌ردمه‌ند.
یین: ئاسنین.

٣- أدواتی تشبیه و لیاقه‌ت:

آنه: پیاوانه‌ شیرانه‌.
آسایی: من آسایی، خالید آسایی.

٤- أدواتی تفضیل:

تر: زیره‌کتر، بچو‌کتر.
ترین: فاضله‌ترین.

۵- اَدواتى محافظه:

دار: کليدار، دهفتهردار.

وان: ئاشهوان، باخهوان.

۶- اَدواتى فاعل:

يار: کريار، فروشييار.

کار: کريکار، بهدکار.

گار: ئاموژگار، پاريزگار.

گەر: چهقوگر.

وار: خوئندهوار.

وا: نانهوا.

چى: قوئندهرچى، پينهچى.

۷- اَدواتى ظرفيهت:

دا: له دنيا دا ئههلى عيلم موخته رهمه.

۸- اَداتى (ده):

۱- بۆ استقباله، وهك (دهخوينم، دهنووسم).

۲- بۆ ماضى استمراريه، وهك (دهمخويند، دهنووسى).

۳- بۆ تهئكىدى فيعلى ئهمره، وهك:

ده بنووسه، دهبا بنووسيت.

۹- اَداتى (كه) بۆ توقيته، وهك:

«كه من نهخلى مرادم بى ثمر بى»

۱۰- اَداتى (وه) بۆ تهكراره، وهك:

هاتهوه

چومهوه بۆ مالهوه.

دوهم- مامۆستا توفیق وهه‌بی له کتێبه‌که‌یدا (ده‌ستووری زمانی کوردی) له پیشگر و پاشگر وه‌ک باسیکی سه‌ربه‌خۆ نادوێت، به‌لام که‌ دێته‌ سه‌ر باسی پارچه‌کانی ئاخاوتن، به‌ پێی پێویست، ناو، یا ئاوێلناو، یا ئامرازی پریپۆزیشن، وه‌یا هه‌ر پارچه‌یه‌کی تری ئاخاوتنه‌که‌ چ پاشگر چ پیشگری بجێته‌ سه‌ر بۆ مه‌به‌ستی بێت به‌ ناوی ئەداته‌وه‌ لێی ده‌ده‌وێت.

۱- له‌ به‌شی (ناو) له‌ لاپه‌ره‌ (۲۱) هه‌ه‌تا لاپه‌ره‌ (۶۰):

آ- پاشگری «که‌» و «ه‌که‌» به‌ ئەداتی ته‌عریفی موعه‌یه‌ن و پاشگری (ئ، ێک) به‌ ئاداتی ته‌عریفی ناموعه‌ین داده‌نێت.

ب- پاشگری (ان) به‌ ئەداتی که‌لکردنه‌وه‌ (جمع) داده‌نێت.

ج- پاشگری (ی، یتی، ایی، انه‌، ه‌، و‌که‌، ا، ین، ینه‌...) به‌ ئەداتی داده‌نیت که‌ خرایه‌ دوا‌ی سیفه‌ته‌وه‌ یا فیعله‌وه‌ (ره‌گی فیعل) ده‌یکه‌ن به‌ (ناو).

د- بۆ بچووککردنه‌وه‌ی ناو ئهم پاشگرانه‌ی به‌ ئەدات داناه‌ (ۆله‌، له‌، یله‌، ووله‌، و‌ک، و‌که‌، ه‌ک، ه‌که‌، که‌، یکه‌، و‌که‌).

۲- له‌ به‌شی «سیفه‌تدا» له‌ لاپه‌ره‌ (۶۱) هه‌ه‌تا (۸۱) ئهم پاشگرانه‌ی به‌ ئەدات داناه‌ (ی، انه‌، انی، ین، ئاسایی، ه‌وار، ه‌کی، او‌ی، که‌ر، گه‌ر، ه‌وان، و‌ک، دار...) به‌ ه‌ویانه‌وه‌ سیفه‌تی چۆنی پێ له‌ (ناو) دروست کردووه‌. هه‌روه‌ها بۆ دروستکردنی سیفه‌تی چۆنی بچووککراوه‌ چهند پاشگریکی به‌کار هێناوه‌ به‌ ناوی (ئەدات)ه‌وه‌، که‌ ئهمانه‌ن (یله‌، ه‌له‌، و‌له‌، و‌ک، که‌له‌)، پاشگری (هم، ه‌مین)یش بۆ دروستکردنی ژماره‌ی ته‌رتیبی له‌ ژماره‌ی ئەسلی.

۳- هه‌روه‌ها مامۆستا توفیق وهه‌بی له‌ فه‌ره‌نگه‌که‌یدا لاپه‌ره‌ (۱۰۳) زاراوه‌ی (پاشبه‌ند)ی له‌ بری Suffix یا پاشگر داناه‌، وه‌ک زاراوه‌یتکی پێزمانی. دیسانه‌وه‌ له‌ لاپه‌ره‌ «۱۰۸» وشه‌ی (پێشبه‌ند)ی له‌ بری Prefix وه‌ک زاراوه‌یتکی پێزمانی داناه‌.

سێیه‌م - مامۆستا کوردویف له‌ کتێبه‌که‌یدا (گرامه‌تیکا زمانی کوردی) له‌ لاپه‌ره‌ (۲۲) له‌ ژێر ناوێشانی (مۆرفۆلۆگیا) دا باسی ئهمانه‌ن خواره‌وه‌ی کردووه‌، که‌ هه‌موویان به‌ر مفهومی ئامراز ده‌که‌ون:

۱- پاشپرتک (پاشگر)، وهک (ک، ۆک، هک، چی، کار، دار، انی، انه، ئی، تی - ههفالتی - کی، کینگ، نگ، ین، دان، دانگ، دین، ستان، گه، لان، خان، باز، وار، یار، ار، گار، بهند، مه‌ند، ساز، وی، ایی، وم، تانکی...).

۲- پیشپرتک (پیشگر):

آ- له‌گه‌ل ناو، وهک (بی، نه، سهر، بهر، بن، ناف...).

ب- له‌گه‌ل کار، وهک:

- هل، فه، قی، دا، روو، وهر، دهر، بهر، بن، په‌ی، پیش، دوو.

- ژئ، تئ، لی، ژه‌ف، له‌ف، په‌ف، ته‌ف.

- سهردا، سهرپا، بهرپا، ره‌خرا، ناخرا، بنرا، شووندا، پیشدا، پاشدا.

[لی‌ره به‌دواوه ئه‌ندامی تازهی لیژنه، د. ئیبراهیم حاجی، به‌شداری کۆبوونه‌وه‌کانی لیژنه‌ی کردووه].

چوارهم - نووری عه‌لی ئه‌مین - کتیب‌یک‌کی له ژێر ناوی (گرتنی که‌لینتیک‌ی تر له ریزمانی کوردی) له‌سهر (پاشگر و پیشگر) داناوه، بریتیی‌ه له (۵۰) لاپه‌ره، له‌م کتیب‌ه‌دا نووری عه‌لی له‌م گیره‌کانه دواوه:

۱- له دوو پیشگری (ئه و ب). پیشگره‌کانی تریشی له کتیب‌ه‌که‌ی (رابه‌ری بۆ ئیملا‌ی کوردی) دا نووسیوه.

۲- له کۆمه‌لێک پاشگر دواوه که ئه‌مانه‌ن (ئ - ئک، که، هکه، یه‌که، ه، ۆ، ک، اک، وک، هم - ه‌مین، ۆک، ۆکه، وو، ه‌ل، ه‌له، ۆله، ۆل، یل، یله - له، ۆله، که، ووله، که‌له، وولکه، ۆلکه، یلکه، چه، چکه، ۆچکه، گه، هن، گا، دان، دین، یه‌ن، زار، ه‌لان، ستان، جار، ی - یی، ور، هوا، هوهر، هوار، که‌ر، دار، باز، کار، گهر، یار، نه‌ه، مه‌نده، ن، (in)، ین، او‌ی، ه‌کی، انی، ناک، ینی، ه‌تی، ه‌مه‌نی، یه‌تی، ایه‌تی، یتی، اسایی، هوه، وه، ره‌وه، ته‌وه، یه‌وه، ایه، دا، را، ری، و، مر، راو، دن، اندن، ند، اند، ین، یه).

پینجهم - مامۆستا کمال بادلی له کتیب‌ه‌که‌یدا (کورتچه گرامه‌ری کرمانج‌ه له‌ه‌ج‌ه‌سی) که له‌ ساڵی ۱۹۶۵ دا له چاپ دراوه، له لاپه‌ره (۱۳۸) دا له ژێر

بابه تی (ئەدات)، ئەدات ئەو وشانەن کە واتای سەر بەخۆیان نییه،
 بەلام دواتر دەلێت هی وایان تێدایه به تهنیا واتای تایبەتی دەدات، له گه‌ڵ
 ئەمه‌شدا پێویستی به‌ وشه‌ و به‌رسته‌ هه‌یه‌ له‌ گه‌ڵیاندا به‌کار بێت. ئەداتیش
 له‌ کرمانجیی سهرودا ده‌کات به‌ چوار به‌شه‌وه‌:

آ- پێشگر (السابقة).

ب- پاشگر (اللاحقة).

ج- ده‌ست پێکردن (الابتداء).

د- پێوه‌ندی (ربط).

یه‌که‌م: پێشگر:

آ- پێشگری راسته‌قینه‌، وه‌ک (بێ).

ب- پێشگری وه‌ک ئاوه‌لکار و ناو:

- پێشگری ئاوه‌لکار وه‌ک (بن، دهر، دوو، دۆر، داوی، هندوور، به‌ر، ژێر، ژۆر، پاش،
 پێ، پێش، سه‌ر...).

- پێشگری ناو، وه‌ک (بۆ، بۆن، جه‌م، جێ، دۆر، هه‌مبه‌ر، به‌رگه‌ند، هێل، سه‌ب،
 پاش، پار...)

دووهم - پاشگر:

پاشگر هه‌ندیکیان بوونی سەر به‌خۆیان هه‌یه‌، هه‌ندیکیشیان که‌رتی دواوه‌ی
 پێشگر، وه‌ک:

دا: د... دا

قه‌: د... قه‌

قا: د... قه‌

را: ب... را

سێیه‌م - ئەدهواتی ده‌ست پێکردن:

ئهم ئەداتانه‌ش به‌ پێنج به‌ش دابه‌ش ده‌کات:

١- بانگکردن.

٢- وریاکردنه‌وه‌.

۳- رالییوون.

۴- تهئسوف.

۵- توورپهبوون.

چوارهم - پێوهندی (ربط):

ربطیش دهکات به ههوت بهشهوه:

۱- ربط نیشاندهر.

۲- دوودلی نیشادهر.

۳- استدراک نیشاندهر.

۴- مهرج نیشاندهر.

۵- بهرابهری نیشاندهر.

۶- سهبهب نیشاندهر.

خۆزی نیشاندهر.

تییینی:

لیژنه پێویستی نه دیت درێژه بدات به باسی ئه وه داتانهی کهوتنه دواى پێشگر و پاشگر له کتێبه کهى مامۆستا (کمال بادلی) دا. ئه گهر ئه وه کتێبه له زوێکه وه به دهستی لیژنه کهوتبایه ههر یه کێک له وه داتانه له جێی خۆیدا باس دهکرا.

شه شه م - مامۆستا جگهرخوێن له کتێبه کهیدا (آوائو دهستورا زمانى کوردی) له لاپه ره (۸۷) وه دهست پێ دهکات به باسی (آلاف = ئه مرار) و دابه شی دهکات به سه ر (۲۷) به شدا:

۱- آلاقی بانگی.

۲- آلاقی خوێشی و نه خوێشی.

۳- آلاقی هه یفی و خوهری.

۴- آلاقی ته عجب.

۵- آلاقی گومان.

۶- آلاقی مه ربه ند.

۷- آلاقی گشتی.

- ۸- آلائی سہیونی (خاتران، سہیوری).
- ۹- آلائی آوای.
- ۱۰- آلائی وہکی.
- ۱۱- آلائی ناقتیدان (التحريض).
- ۱۲- آلائی ناگاھداري (التنبیه).
- ۱۳- آلائی تہقہزہ (اداة التحقيق).
- ۱۴- آلائی یان یانہ (أداة غير معينة).
- ۱۵- آلائی نہیونی (أداة النفي).
- ۱۶- آلائی داوی (أداة النہایة).
- ۱۷- آلائی خوہشکی و خوہشکرن (أداة التحسين).
- ۱۸- آلائی دہمدار.
- ۱۹- آلائی گہل (بمعنى مع).
- ۲۰- آلائی دانزانين (أداة المعرفة) وکو (ئی، کہ).
- ۲۱- آلائی فورت (مبالغة).
- ۲۲- آلائی بجوکی (أداة التصغير)، وکو (کۆ، کئی، ک، کا، لہ، ٹول، ٹو، ئی).
- ۲۳- آلائی راستی (أداة التحقيق).
- ۲۴- آلائی ناخین و کہسہر (حسره).
- ۲۵- آلائی طنناز و لاقردی (استهزاء).
- ۲۶- آلائی جی کہ (أداة المكان)، وک (ستان، گہ، لان، دان، خانہ).
- ۲۷- خوردہ ئالاف، وک (دی، ژی، ش، دیسا، سا، وکی دی، بہسہ، ایدی، ہو - لہبری بہس ہاتوہ-).
- ہر وہا جگہ رختین لہ ہمان کتیب لہ باسی کاری ناسادہدا، لاپہرہ (۱۲۷)،
لہ دوو جوڑی ئالاف دہدویت:
- ۱- آلائی (را، دا، ف، هل، تیک، قیک، دہر، شاش، پەق، سار، رۆ، پیتش، بہر، سہر، بن، وەر، لا، پی، تی، لی، ژئی، خوار، ئاف، پیک، ل ہہف، ژ ہہف، ب - بہ).
- ۲- نیشانہ (العلامة) [لہ لاپہرہ «۱۳۵» بہ دواوہ]، وک:

ان بۆكۆتاييى چاوك.

ن بۆكۆتاييى چاوك.

ه كارى رابردووى تېپەر دروست دهكات.

ب دهخريته پيش كارى رابردووى ئينشائى.

د دهخريته پيش كارى رابردوو و رانه بوردوو.

ليترهشدا ليژنه هر ئه و به شه ئه داتانهى نووسينه وه كه پيونهنديان به باسه كه وه ههيه.

حهوتم - رشيدى كورد له كتيبه كهيدا (ريژمانا زمانى كرمانجى) له لاپه ره (ه۱)

له باسى ئاوئه لئاودا، به تايبه تى له ئاوئه لئاوى داڤزاو، ئه م پاشگرانه به كار

دينيت، وهكو (باز، كار، كه، فان، گين، يار، گين، يار، دار، آنى، انه، يى).

ههروهها ئامرازى (ههف، نيڤ) به پاشگر دادهنيت، ديسان (خواز - خواس،

رووت، گوت) به پاشگر دادهنيت. ههروهها (تر، ترين) به پاشگر دادهنيت.

له كاريشدا (ا، ار، ه، وک، وەر) به پاشگر دادهنيت.

له كارى ناسادهشدا ئه م پيشگرانهى به كار هيتاوه (دا، هل، را، فه، قى...) .

ههشتم - جه لادته به درخان و پوژيرليسكو له كتيبي (ريژمانى كوردى) كه له

سالى ۱۹۷۰ به زمانى فهره نسي بلاو كراوته وه، له لاپه ره (۲۸۰) دا به م

جوړه باسى پيشگر دهكهن:

Les Prefixes sont pour la plupart des past positions employées comme tels (bi, ber, nav ve, etc.) des constructions de prépositions avec divers pronoms (tev, têk, jê, lê, etc.) des adjectifs au pronoms indefinis au autres (hem, hev, xwe, etc.) au encore des adverbes (me, mi).

Certains, comme: bo, her, hil, ra, wer, ne, sont réductibles a aucun de ces éléments. On trouvera ci - après la list des préfixes par ordre alphabétique avec dans la mesure du passible, l'indication de leur origine.

ههروهها له لاپه ره (۲۵۸) دا باسى پاشگر به م جوړه دهكات:

De même que les préfixes, les suffixes sont pour part ((hère - ditaires)) (a, ak, asa, awer, ar, bar, dar, ek, ^l, mend, van, pour ne citre que les principaux).

Pour l' autre ils ont tirés de racines verbales (kir, kuj, nivîs, zan, etc.) au nominales (geh, yar, xane, etc.). L'origine de ceux qui appar - tiennent á la seconde catégorie sera indiquée dan chaque cas.

نۆیه‌م - له کتییبی (زمان و ئەدەبی کوردی) پۆلی دووهم و سییەمی ناوەندیی قوتابخانەکاندا بەم جۆرە لە پیشگر و پاشگری (کار) دەدۆین:

آ- پاشگری فرمان:

۱- پاشگری (ان، تن، دن، ون، ین) رهگی فرمانیان پی دەبیت به چاوگی ریشهیی، وهک:

رهگی فرمان	چاوگی ریشهیی
پێو	پێوان
کهو	کهوتن
کر	کردن
چ	چوون
زان	زانین

۲- پاشگری (ه)، وهک: (برین - بر + ه بره)

۳- پاشگری (هک)، وهک: (پهستن - پهست + هک = پهستهک)

۴- پاشگری (ۆک)، وهک: (کهپان - کهپ + ۆک = کهپۆک)

۵- پاشگری (که)، وهک: (فرپن - فرپ + که = فرپکه) [له کتیبهکه نمونه بۆ ئەم پاشگره نه هاتوووتهوه، لیژنه نمونه کهی هینایهوه]

۶- پاشگری (یار)، وهک: (فرۆش + یار = فرۆشیار)

۷- پاشگری (نده)، وهک: (برین - برپ + نده = برپنده)

۸- پاشگری (ن)، وهک: (نووزان - نووز + ن = نووزن)

۹- پاشگری (ار)، وهک: (وتن - وت + ار = وتار)

۱۰- پاشگری (ا)، وهک: (زانین - زان + ا = زانا)

۱۱- پاشگری (انه)، وهک: (لهرزین - لهرز + انه = لهرزانه)

۱۲- پاشگری (همه‌نی)، وهک: (سووتان - سووت + همه‌نی = سووته‌مه‌نی)

۱۳- پاشگری (را)، وهک: (کيلان - كيل + را = كيلرا)

۱۴- پاشگری (راو)، وهک: (كيل + راو = كيلراو)

۱۵- پاشگری (ري)، وهک: (خوين + ري = ده‌خويندري)

۱۶- پاشگری (هر)، وهک: (نووسين - نووس + هر = نووسهر)

۱۷- پاشگری (اندن)، وهک: (فران - فر + اندن = فراندن)

۱۸، ۱۹- پاشگری (هوه، هه)، وهک: (هات + هوه + هه = هاته‌وه - هاته‌هه) [نهم دوو پاشگره له کتیبی «زمان و ئه‌ده‌بی کوردی» بو پۆلی دووه‌می ناوه‌ندی وهرگیراوه.]

به‌م جوړه‌ش ته‌عريفی پاشگری کردووه.

(پاشگری فرمان ئه‌و بيزه‌يه‌يه که به دواي فرمان‌ه‌وه ده‌نووسيت بو پیکه‌يتانی واتا و مه‌به‌ستی نوئ و ده‌بيت هؤی ده‌وله‌مه‌ندبوونی زمانه‌که‌مان).

ب- پيشگری فرمان:

۱- پيشگری (ب):

- ره‌گی فرمانی پی ده‌بيت به رانه‌بوردوی ئيلزای، وهک:

خوين ب (خوين‌م)

- ره‌گی فرمانی پی ده‌بيت فرمانی داخوازی، وهک:

نووس ب (نووس‌ه)

- ره‌گی فرمانی تی نه‌په‌ری پی ده‌بيت ئاوه‌لناوی بکهر، وهک:

کړ ب + کړ = بکړ

- ره‌گی فرمانی پی ده‌بيت رابردوی ئينشای، وهک:

خويند ب + خويند + ايه = بخويندايه

۲- پيشگری (هه‌ل، دا، را، هه، سه‌ر، پيش، قيد، پيوه، روو، لی)، به‌م جوړه‌ش ته‌عريفی ده‌کات:

(پيشگری فرمان ئه‌و بيزه‌يه‌يه، که ده‌که‌ويتته پيش فرمان‌ه‌وه بو دروستکردنی

واتا و مهبهستی نوئی و دهبیته هوی دهوله مهنیدی زمانه که مان).

دهیم - له کتیبی (دستوری پارسی) دانانی ر. ذوالنور، لاپه ره (۲۲۱) هوه ههتا (۲۹۶) له (بیشوند، میانوند، پسوند) دهویت، که پیشگر و پاشگر و ناوگر رادهگه یه نیت:

۱- له باره ی پیشگر و دهلیت لفظیکه له پیشه وه بۆ گۆرینی واتای وشه نه مانه ی خواره وهش پیشگری ناسراوی فارسین:

(i) پیشگری نه فییه، وهک (آوردن) که له (ا) و (وردن) به واتای بردن پیک هاتووه و دهبیته پیچه وانه ی (بردن) که دهبیته (نه بردن - هیان).

(ا - نه) نه میشیان بۆ نه فییه، وهک (آمرداد) که (بی مردن) رادهگه یه نیت.

(آپ) به واتای دوورخسته وه، وهک (آپگندن و افگندن - پ بۆته ف -).

(ام) به واتای (این) وهک (امشب، امروز).

(آن) بۆ نه فییه وهک (آنوشه - بی مهرگ).

(آندر) که له پیش کاره وه دیت، وهک (اندر امد، اندر افتادند).

(ب) که حرفی توکیده بۆ کار، وهک (برو، بزن، برفت، بزد...).

(ب) که دیته سهر ناو و دهیکا به ئاوه ئناو وهک (بخرد، بهوش) که ته خفیف کراوی (با) یه به واتای (باخرد، باهوش):

(با) پیشگری وه سفه، وهک (باخرد، باوجدان، با ادب).

(باز) دیته سهر کار وهک (بازگشت، بازدید، بازداشت).

(بر) که بیته سهر کار دهبیته پیشگر وهک (بر گرفت، برافشانده، برنشست).

(بل) پیشگری موباله وه وهک (بلهوس، بلکه، بلفضول، بلعجب).

(بی) پیشگری نه فییه وهک (بی کار، بی نام، بی عقل).

(بیرون، برون) که بیته سهر کار دهبیته پیشگر وهک (بیرون رفت، بیرون آورد، برون کرد).

(پ) له بنه رهدا upa یی ئاو یستایه، له فارسیدا (پ) ماوه ته وه وهک (پدید، پگاه، پردود).

(پاد) به واتای (دژ = ضد) وهک (پاد زهر، ضد زهر، پتیاره، پاداش، پاسخ،

پادا فراه).

(پر) وهك (پرستیدن، پرداختن، پراگندن).

(پی) وهك (پیمودن، پیکار).

(خ) به واتای چاك وهك (خجسته).

(در) پیشگری کاره وهك (دریافت، در گذشت، در کشید).

(دژ - دش) به واتای بهد وهك (دشمن، دشخوان، دشوار، دشنام، دژخیم).

(فرا) پیشگری کاره وهك (فراگرفت، فرارسید، فرا آمد).

ههروهك ئەمانهش (فر، فراز، فرو، م - بۆ نهی -، می، ن - بۆ نهفی کار -، نا - بۆ نهفی ناو، وهك نادان، ناشناس -، وا، ور، هم، هما).

۲- له باره‌ی ناوگر (میانوند) هوه ده‌لێت (به‌و حه‌رفانه ده‌لێم که ده‌که‌ونه نیوان ناوی ئاوێته):

(ā) ئەم ناوگره به (۹) جۆر باس ده‌کات.

۱- (ā) بۆ دوعا وهك (خدا اورا بینا کناد - مریزاد، مباد).

له لیژنه‌وه تیبینی: لیژهدا بوو به‌ناوگری کار نه‌ک ناوی ئاوێته.

۲- (ā) بۆ اشتمال، بۆ تکرار، بۆ حال، بۆ تلۆن، بۆ عطف، بۆ زیاده دیت [وهك سبکار که له سبک‌هوه هاتووه]، بۆ به‌رای.

۳- (به) سۆ جۆری هه‌یه:

أ- (به) بۆ اشتمال.

ب- (به) بۆ تدوام.

ج- (به) بۆ تلۆن.

به دوا ئەمانه‌دا ناو گره‌کانی (تا - سرتاسر -، و - گیرودار -، ی - دانایی -، ی - دانایان).

۳- له باره‌ی پاشگ‌روه: له لاپه‌ره (۲۳۳) هوه تا لاپه‌ره (۲۹۶) له‌سه‌ری ده‌روات، لیژهدا زۆر به‌کورتی ناوه‌پۆکی ئەو لاپه‌رانه باس ده‌که‌ین.

له‌تعریفی پاشگردا ده‌لێت: له‌فزیکه له دوا وشه‌وه دیت تا‌کو مه‌عنایێکی تازه

پیک بهیئت.

ئەمانەش بە پاشگری جۆراوجۆر دادەنئیت:

(i) ھەژدە جۆری بۆ داناو:

(آب، آسا، آک، آگین، آل، أم [دوازدهم، بیستم]، ان، امین [شانزدهمین، بیستمین]، آن (چوار جۆری باس دەکات)، اندر، اندە، آنە، او [بۆ مبالغە و ھی قسەى بازارپیه]، آور، اومند، اویه، ایزه، دین، اینە، بار).

بە دوا ئەمانەدا باسی ۷۰ پاشگری تریش دەکات کە لیژنە بە پتویستی نەدی، ھەموویان بێنیتە ناو باسەکە یەو، ھەر کاتیکیش لە لیکۆلینەو ھی خۆیدا کاری پێیان بوو، دەرگە پتەو ھەریان.

یازدەھەم - لە کتیبی

AN ENGLISH GRAMMAR BOOK

BY

Evan C. Penglis

لە لاپەرە (۳۶۵) لە بارەى پاشگر و پیشگرەو ئەمە دەئیت:

پیشگر ئامرازى، وەیا وشەیکە لەپیش قەدەو STEM دئیت، وەک: unhappy, af-terthought

پاشگر ئامرازیکە دەخريتە دواى قەدەو بۆ گۆرینی دەوری وشە، وەک ئەو ھی ئاو ھەناوى foolish دەبیتە ناوی مەعنەوی، دەرکرتە foolishness

بە دوا ئەمەدا دەئیت بەشى زۆری پیشگر و پاشگری زمانى ئینگلیزى یا لە لاتینی یا لە یۆنانیەو ھاتوون، لە باسى پاشگریشدا ھەرچارە بە پتەى ئەسلى پاشگرەکە، کە لە ئینگلیزى، وەیا یۆنانى، وەیا لاتینی وەرگیرابیت، بەکارھێنانى لەگەڵ (ناو، ناوی مەعنەوی، ئاو ھەناو، ئاو ھەکار، کار) نموونەیان بۆ ھاتووەتەو.

لیژنە دواى ئەم نمایشتە ھاتە سەر لیکۆلینەو ھی خۆی. لە ئاکامى لیکدانەو و سەرنجگرتن و بەراوردکردن، لیژنە ھاتە سەر ئەو باوەرە، کەوا دەبیت سەرلەبەرى باسەکە بە پتەى ئەم خستەیهى خوارەو لئى بکۆلریتەو:

۱- ئامراز چیه؟

۲- گیرەک Affix چیه؟

آ- پیشگر Prefix چیه؟

ب- پاشگر Suffix چیه؟

ج- ناوگر Infix چیه ئایا له کوردیدا ههیه یان نییه؟

۳- نیشانه چیه؟

ئهم بۆچوونهی لیژنه، وا داخوازی دهکات، کهوا له پیشهوه له (وشه) بکوئرتیهوه له پرووی (واتا) و (سهربهخۆیی)یهوه. چونکه له بهراوردکرنی ئهوه بهشه ئاخاوتنانهیی لێره به پیشهوه لیژنه له باسهکانیان بووتهوه، ههروهها ئهوه وشانهی له نمایشتی ئامرازهکان هاتنه بهرچاو دیاردهیهکی زۆر ئاشکرای بوونی سهربهخۆ و نهبوونی سهربهخۆ لهگهڵ واتای تهواو و واتای ناتهواو له تیکرای ئهوه بهشانه و ئهوه وشانهدا بهدی دهکریت.

لهم پیشهکییهوه دهردهکهوتیت که دهشی له سهرهتاوه وشه بکریت به دوو جوهرهوه:

۱- وشهیی سهربهخۆ

۲- وشهیی بهستراو.

وشەى سەربەخۆ و وشەى بەستراو

ليژنه زۆر بە وردى و دريژى لەو بيروپاينەى كۆلييهوه، كه تا ئىستا نووسەرانى كورد و زانايانى ريزمانى غەيرى كوردى لە بارەى دابەشبوونى وشە بۆ سەربەخۆ و بەستراو، وهيا تەواو و ناتەواو دەريان بپيوە بۆ ئەو بە روونى بگاتە قەناعەتى تەواو لەو هەدا ئاخۆ وشەى كوردى چ جۆرە دابەشكردنىك و بەپىي كام بۆچوون ئەم دابەشكردنە هەلەدەگریت؛ ئەندامانى ليژنه هەريەكە پيشنيازي ئەو بيروپاينەيان دەكرد، كه بەلايانەو هەگەل سروشتى ريزمانى كوردیدا دەگونجیت. بەدەم موناقلەشەو دەستبژارتيكى كه مومكين بيت لەم بيروپاينە كرا، لە ئەنجامى بەراوردكردن و نمايشتى سەرلەبەرى بيروپاينە نووسەران و بيروپاينە ئەندامانى ليژنه بپيار درا كه وا لە هەر شتيكدا قەناعەت پەيدا بوو، بيروپاينە لە بارەى ئەو شتەو تەبىيت بكریت، لەبەر تيشكى ئەم بپيارەدا ليژنه ئەم دەستوورانەى خوارەو هەلەپنجا:

يەكەم - وشەى سەربەخۆ (تەواو) چييه؟

وشەى سەربەخۆ ئەو بەشە ئاخواوتنەيه كه وا بە تەنيا بى ئەو هيج زيادييىكى لەلاو پتووە لكاييت، وجوودی سەربەخۆ و واتای تەواوی هەبیت.

بە پىي ئەم تەعريفە كه لە واقيعى راستەقینەى بەشەكانى زمانەو وەرگيراو، ليژنه گەرايهو سەر ئەو بەشانەى ئاخواوتن كه لە ليكۆلینەو هەكانى ليترە بەپيشەو هەدا ليتيان دواوو و وا لە خوارەو هە خزانەو بەرچاو:

۱- ناو.

۲- راناو.

۳- ئاو و ئاناو.

۴- كار (چاوگ).

۵- ئاو و لكار.

٦- ئامرازی پریپۆزیشن.

٧- ئامرازی عەتف.

٨- ئامرازی نیدا.

پینچ بەشەکی سەرەتا، (١ - ناو ٢- راناو ٣- ئاوەلناو ٤- کار ٥- ئاوەلکار) بەر تەعریفی (وشەى سەر بەخۆ) دەکەون.

لیژنە ئەو بیروپایانەى که لەلایەن زمانزانانەوه دەربارەى وشەى (بەستراو) وتراون، بەسەر کردەوه، ئەندامانیش هەریەکیان بۆچوونی خۆى لە بارەى سەرلەبەرى باسەکەوه دەربڕى، لە ئەنجامدا لیژنە ئەم بیروپایانەى خوارەوهى پەسەند کرد که بکریت بە دەستوورى پێزمانى کوردی لەم باسەدا.

دووەم - وشەى بەستراو (ناتەواو) چییە؟

وشەیکە که واتای سەر بەخۆى نییە، یا بوونی سەر بەخۆى نییە، یا واتا و بوونی سەر بەخۆى نییە.

ئەم تەعریفە وەرەمى تێبینى لێرە بەپێشەوه دەداتەوه، که باسى (استثناء)ى ناو وشەکانى بەشى (وشەى سەر بەخۆ)ى کرد، بەوهدا که وشەى وەک راناوی لکاو (م - مان، ی - یان، ت - تان)، وهیا ئاوەلناوی موبهەم (پیاوی تر، پیاوی دیکە، هەر پیاوی....) لە بەشى یەکەم (وشەى سەر بەخۆ) دەردەهاوژریت و بەر بەشى دووەم (وشەى بەستراو) دەکەویت.

بە سرنجگرتن لە سروشتى ئەو وشانەى که وشەى بەستراون دەردەکەویت، لە بنەڕەتا جوداوازیکی بەرچاو دەیانکات بە دوو بەشەوه:

١- ئەو وشە بەستراوانەى که لە رستەدا دەور دەبین:

لێرە بەپێشەوه لە کاتى لیکۆلینەوه لە بەشەکانى ئاخوتن دەرکەوت، که ئامرازی پریپۆزیشن و ئامرازی عەتف و ئامرازی (نیدا و تەعەجوب) لەوانەن که لە رستەدا دەور دەبین نەک لەگەڵ تاکە وشەدا، وەک:

لە ئێرمەه تا کەرکوک ٢٥٠ کیلۆمەترەیه.

منیش لەگەڵ تۆدا دیم.

وای له دهست جهوړی زه‌مانه.

له‌مه‌وه د‌رده‌ک‌ه‌و‌یت زار‌او‌ه‌ی «ئام‌راز» بۆ ئه‌و س‌ی به‌شه ئاخ‌او‌تنه ده‌ست ده‌دات، که له ر‌سته‌دا ده‌ور ده‌بین و ت‌یک‌ه‌ل به ت‌ه‌ک‌و‌ینی وشه نابین.

۲- ئه‌و وشه به‌ست‌را‌وانه‌ی که له‌گ‌ه‌ل وشه‌ی‌کی تر‌دا ده‌ور ده‌بین:

ل‌تر‌ه‌دا دوو ت‌ی‌ب‌ی‌ن‌ی د‌ی‌ته پ‌ی‌شه‌وه:

ت‌ی‌ب‌ی‌ن‌ی یه‌که‌م:

که ده‌ل‌ت‌ین (له‌گ‌ه‌ل وشه‌ی‌کی تر) موم‌ک‌ینه ئه‌م وشه‌یه، یا وشه‌ی‌کی (سه‌ربه‌خ‌و) ب‌ی‌ت، وه‌یاخ‌وت وشه‌ی‌کی (به‌ست‌راو) ب‌ی‌ت.

۱- نموونه‌ی وشه‌ی سه‌ربه‌خ‌و له‌گ‌ه‌ل به‌ست‌راو:

باخ‌ه‌وان، به‌هره‌و‌ر، ده‌سته‌ک، هه‌ل‌فر‌ین، تر‌سان‌دن، ب‌ی پ‌اره، وه‌ر‌گ‌رت‌ن.

له‌م نموونه‌دا وشه‌کان‌ی (باخ، به‌هره، ده‌ست، فر‌ین، تر‌س، پ‌اره، گ‌رت‌ن) وشه‌ی سه‌ربه‌خ‌و‌ن.

۲- نموونه‌ی وشه‌ی به‌ست‌راو له‌گ‌ه‌ل به‌ست‌راو:

ل‌ی‌ن‌ه‌ر، نه‌خ‌و‌ر، ت‌ی‌پ‌ه‌ر، ب‌کو‌ژ، هه‌ل‌ته‌ک، ت‌یک‌ه‌ل، پ‌یک‌ه‌ل، ت‌یک‌را، ت‌یک‌دا، پ‌یک‌را، ف‌یک‌را.

له‌م نموونه‌دا وشه‌ی‌کی وه‌ک (نه‌خ‌و‌ر) هه‌ر‌دوو که‌رت‌ی (نه) و (خ‌و‌ر) وشه‌ی به‌ست‌راو‌ن، هه‌روه‌هاش:

ل‌ی - نه‌ر.

ت‌ی - پ‌ه‌ر.

ب - کو‌ژ.

هه‌ل - ته‌ک.

ت‌ی - که‌ل (ت‌ی - ک - هه‌ل).

ب‌ی - که‌ل (ب‌ی - ک - هه‌ل).

ت‌یک - را (ت‌ی - ک - را).

ت‌یک - دا (ت‌ی - ک - دا).

پٽڪ - ڀا (پڻ - ڪ - ڀا).

ڦٽڪ - ڀا (ڦڻ - ڪ - ڀا).

تڻينڻي دووهه:

هاتني وشه ي بهستراو (له گهل وشه پٽڪي ترڊا) نه ویش دوو جوڙي ههيه:

۱- وشه بهستراوهڪه له گهل نه وهڪه ي ترڊا وشه پٽڪي نوڻ پٽڪ ڏينڻيت، واته ده پٽه

به شيڪي پٽڪ هڻنهر ي وشه نوڻيهڪه. ٻڙ نمونه:

پاره دار (پاره - دار).

ملوانڪه (مل - وانڪه).

راوهستان (را - وهستان).

تڻوهه هاتن (تڻ - وهر - هاتن).

داهڻانهوه (دا - هڻان - وهه).

پڻبهسته (پڻ - بهست - هه).

به رزايي (به رز - ابي).

کيڙوڻه (کيڙ - وڻه).

۲- لهه جوڙه بهيهڪه وهه هاتنه دا وشه بهستراوهڪه تيگهل به ته کويني وشهڪه ي تر

نابيت. به نمونه:

پياوهڪه (پياو - هڪه).

مندالان (مندال - ان).

کهوٽڪ (کهو - ٽڪ).

نهه داره (دار - هه).

نهه ڏيهه (ڏي - ي - هه).

کيڙهڪان (کيڙ - هڪ - ان).

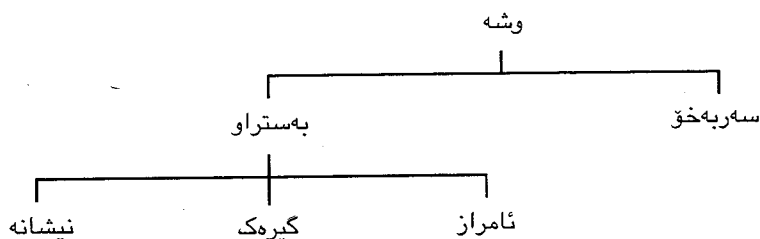
ليڙنه ٻڙ نهه بهشه بهستراوهي که ده پٽه به شيڪي وشه نوڻيهڪه زاراهي

(گيرهڪ) ي پهسند کرد وهڪ وشهڪاني: بهرخهوان، تڻ هه لکيشان، پاره دار..

ٻڙ نهه بهشه بهستراوهش که تيگهل به ته کويني وشه نابيت ليڙنه زاراهي

(نيشانه) ي پهسند کرد وهڪ وشهڪاني پياوهڪه (هڪه)، کچان (ان)، پياويڪ (ٽڪ)..

لهم دابه شکردنه دا نه خشه ی خواره وه بۆ وشه ی کوردی پتک دیت:

لیژنه ئەم تعریفه ی خواره وه ی بۆ (ئامراز) په سه ند کرد:

ئامراز ئەو وشه به ستر او هیه که له رسته دا ده ور ده بینیت.

له لیکۆلینه وه کانی له مه وه به ر لیژنه له ئامرازه کان دوا وه و لیتیان بووه ته وه، له به ر ئەمه پتویست نه ما وه جار یکی تر پتیا ندا بیت ه وه.

لیژنه به دوا وه لیژنه خه ریکی لیکۆلینه وه له (گیرهک) و (نیشانه) ده بیت.

یه کهم - گیرهک

به پتی ئەو شیکردنه وه هیه که زارا وه ی (گیرهک) ی لئ وهر گیرا ده توانین ئەم تعریفه ی بۆ دا بنیت:

گیرهک ئەو وشه به ستر او هیه که له گه ل وشه ییکی تر، سه ره خو بی یا به ستر او، وشه ییکی نو ی پتک ده هین، هه ر یه کتیکیشیان ده بیت ه پتک هین هری وشه تازمهک.

به ئیستیقرا ده ر ده که ویت له زمانی کوردیدا دوو جو ره گیرهک هیه:

۱- ئەو گیرهکه ی له پتشی وشه وه دیت.

۲- ئەو گیرهکه ی له دوا ی وشه وه دیت.

[روونکردنه وه:

ئهم بیرو رایه ی لیژنه له رۆژی ۵ - ۵ - ۱۹۷۶ دا نووسرا وه. تا ئەو

دهمه من به ته وای نه گه یشت بوومه قه ناعه ت به هه بوون و نه بوونی

(ناوگر) له وشه ی کوردیدا. نووسه ران ده یانگوت له کوردیدا (ناوگر)

پهیدا نییه، به لām من به درژایی کات له گوماندا بووم ناوئاوئیکیش
ئیشارهم دهکرد بۆ ئیحتیمالی ههبوونی ناوگر له کوردیدا بۆ ئهوهی
ئهو ئیحتیماله بکهه به بریاریکی یه کجاری.

لهو چهند مانگهی دواپییدا، بهدهم وردبوونهوهی بهزیادهوه له باسی
ناوگر، کۆمه لێک وشهه دۆزییهوه له فهرههنگی کوردی که ههندیکیان
دهمهتهقه هه لدهگرێ لهبارهی بوون و نهبوونی ناوگر تییاندا،
ههندیکیشیان به جوړیک ئاشکرایه ناوگریان تیدایه که ریتی هیچ
دهمهتهقه و نهسه لماندن نهدهن. هه لبهت به دۆزینهوهی ئهو وشانه لیم
روون بوو دیاردهی (ناوگر) له زمانی کوردیدا راستییکی له گومان
بهدهره وهک ههر راستییکی تری پێزمانی کوردی.

له کتیبۆلکهی (چهند هشارگهیکی پێزمانی کوردی) دا ئهم راستیهه
خسته ریزی باسهکانی ناو ئهو کتیبۆلکهوه و بهشیوهیکی دوایهکی
رای خۆم دهبرپی لهبارهی ههبوونی (ناوگر) له وشهی کوردیدا. لێردها
چهند وشهییکی ئهوتۆ به نمونه دههینمهوه که هیچ گومانیک نه بێت
له بوونی ناوگر تییاندا:

۱- بوردن کاریکی تی نهپه ره و بههۆی پریپۆزیشنهوه
دهبیته تیپه ره وهک که ده لئی (له دارا بوردم).
بواردن کاریکی تیپه ری راستینه بههۆی هاتنی (ا)
بۆ ناو وشهی (بوردن) پهیدا بووه. دیاره (ا)
لێردها ناوگره.

۲- بزوتن ئه مپش تی نهپه ره به واتای (جولانهوه).
بزوتن تیپه ره بههۆی ناوگری (ا)، به واتای
(جولاندنهوه - بزواندن).

۳- پشکووتن پشکاوتن بههۆی ناوگری (ا) بووه به تیپه ری. ریژهی
نایندهی (دهپشکیوئی) یه، ههر له مهوه وشهی
(باپشکیوه) پهیدا بووه.

۴- بریشکه ئەم (ئ)ەى ناو وشەكە لە لاوه هاتووە وەك ناوگر: لە وشەى (برژان، برژاندن)دا هیچ دەنگىك لە نىوان دوو دەنگى (ر، ژ)دا نىيە تاكو بۆلەين ئەويان بووئە (ئ) لە وشەى (بریشكە)دا.

۵- لامىژى

گوێزەمىژ دوو وشەن لە دەفتەرىكى بابەتى فۆلكۆرى، لە رىكخستن و كۆكردنەوهى (رەئووف ئالانى و محەمەد عەبدولكەرىم بەرزنجى) بۆ كۆچ هاتووە..

شەرحى وشەكان لە كىتەبۆلكەى (حەشارگە..)دا نووسراو: لێرەدا ئەوەندە دەلێم كە ئەم (ئ)ەى ناو وشەى (مىژ) لە لاوه هاتووە وەك ناوگر چونكە دەزانين لە وشەى (مشتن - مژين) هیچ دەنگىكى (ئ) لە نىوان (م، ژ - م، ش)دا پەيدا نىيە.

۶- قرژ لە وشەى (قرژ)دو هاتووە بەهۆى ناوگرى (ر).

۷- گرنج لە وشەى (گنج)دو هاتووە، ئەويش بەهۆى ناوگرى (ر).

۸- ژماردن لە وشەى (ژمارن)دو بووئە تىپەر بەهۆى هاتنى ناوگرى (ا) بۆ نىوان دوو دەنگى (م، ر). وشەى (شاردنەوه)ش وەك ئەم لە (شرانەوه)دو هاتووە بەهۆى ناوگرى (ا).

۹- شەبەق لە وشەى (شەق)دو هاتووە بەهۆى ناوگرى (ب)، بە(وه).

پىويسى نابينم بە نمونەى تر، بىگومان بەدواداگەران لە هەموو زمانەكەدا لىستەىكى درىژمان لەم جۆرە وشانە بۆ دەدۆزێتەوه.

لەمەوه رادەگەيەنم من لەگەڵ ئەو باوهر پەرەسەندوویدا نيم كە دەلى ناوگر لە زمانى كوردیدا پەيدا نايەت. لێرە بەدواوه، بەدرىژايى باسى پيشگر و پاشگر كە لەم لىكۆلینەوه رێزمانىيەى لێژنەدا كراوه، دەبى

ئەو تى بخوئندىتەو ەكە وا من باوەرم ەهە بە بوونى ناوگر لە
كوردیدا.

دەمراستى لیژنە
مەسعوود محەمەد

هەتا ئیستا لەلایەن نووسەرانی کوردەو ە بۆ ئەم دوو تەرزە گیرەكە ئەم زاراوانە
بەكار ەینراون:

- ١- بۆ زیادى پىش وشە زاراوەكانى (پىشگر، پىشەبەند، پىشپرتك) بەكار ەاتوو.
 - ٢- بۆ زیادى دواى وشە زاراوەكانى (پاشگر، پاشەبەند، پاشپرتك) بەكار ەاتوو.
- لیژنە وای پەسەند کرد دوو زاراوەی (پیشگر، پاشگر) بەکار بهێنیت، لە
لیستەى چوارەمى زاراوەكانى كۆپیشدا دوو وشەى (پیشگر، پاشگر) بۆ (سابقە،
لاحقە) پيشنياز کراو، ەروەهاش زاراوەى (گیرەك) بە واتای (لاصقە) لە ەمان
سەرچاوەدا بەكار ەاتوو.

هەرچەند تا ئیستا ئىستىقراى تەواو لە زمانى کوردیدا نەکراو لە بارەى بوون
و نەبوونى ئەو بەشەى کە لە زاراوەى زمانەكانى رۆژاوادا پى دەلین Infix و لە
کوردیدا بە واتای (ناوگر) دیت، لەگەڵ ئەمەشدا، لیژنە بە ەوى بەرچاو نەبوونى
ئەو زیادىيەى کە دەچیتە نىوان پیتەكانى وشەو لە سەرەتاو برىارى دا جارئ
خۆى خەرىک نەكات بە گەران لە دوا ئەو زیادىيانەو. لەبەر ئەمە لیژنە لە بارى
ئىستاکەیدا وای دانا (ناوگر) وەك بەشێكى بەرچاو و حىساب بۆکراو لە زمانى
کوردیدا نىيە. بە ەمەحال لە كۆتايى ئەم باسەى (پيشگر، پاشگر)دا لیژنە
جاریكى تریش دەگەریتەو سەرى.

لە دواى ئەم چاو پىداگىترانەدا لیژنە كەوتە سەر لىكۆلینەو ەى تايبەتى خۆى لە
بارەى پيشگر و پاشگرەو:

١- پيشگر:

لیژنە ئەم تەعریفەى خوارەو ە بۆ (پیشگر) پەسەند کرد، ئەویش بەندە بەو
تەعریفەو کە لە سەرەتاو بۆ (گیرەك) دانرا:

پیشگر ئەو گیرەکیه که به پیشه‌وهی وشه‌وه ده‌لکیت.

[روونکردنه‌وه:

واده‌زانم باشتەر ئەوه‌یه بگوتری (ئەو گیرەکیه که له پیشه‌وهی وشه‌وه دیت). چونکه که گوترا (به پیشه‌وهی وشه‌وه ده‌لکیت) له‌وانه‌یه ته‌عریفه‌که هەر ئەو پیشگره بگریته‌وه که وا راسته‌وخۆ و بی‌نیوان له پیشه‌وهی وشه‌وه ده‌بیت. به‌نموونه‌ی روونکردنه‌وه ده‌لیم له وشه‌ی (تێ هه‌لکشین) دا ته‌نیا پیشگری (هه‌ل) به‌پیشه‌وهی وشه‌که‌وه لکاوه، پیشگری (تێ) لێی دووره، هه‌روه‌هاش هه‌موو پیشگریکی تری وهک (تێ) له وشه‌ی تردا که دوو پیشگر یا پتری له‌پیشه‌وه هاتوه، وهک (پیدا هه‌لگوتن، تێرا رویشتن، تێرا دیتن، لێ وه‌رگرتنه‌وه، پێ لێ هه‌لبرین...). ئەم گرفته له پیشنیازه‌که‌ی من په‌یدا نییه چونکه که گوترا (له پیشه‌وهی وشه‌وه بیت) هه‌موو گیره‌که‌کانی پیش وشه ده‌گریته‌وه، چ ئەوه‌ی پێوه‌ی لکابیت و چ ئەوه‌ی لێی دا‌برابیت، ته‌نانه‌ت ئەم ته‌عریفه به‌هاتنی راناوی لکاویش له‌پیشه‌وهی وشه‌وه په‌کی ناکه‌وێ وهک که بلێی (هه‌لیان ده‌گرم، پێاندا تێ ده‌په‌رم، تێیان وه‌رده‌پێجم) چونکه ته‌عریفه‌که لکانی پیشگری به‌پیشه‌وهی وشه‌وه نه‌کردوه به‌مه‌رج. پێی ناوێ من بلێم، له‌خۆوه دیاره به‌پێی هه‌ردوو ته‌عریف ته‌نیا ئەو وشانه ده‌بنه پیشگر که به‌ر واتای (گیره‌ک) ده‌که‌ون، له‌به‌ر ئەمه‌ لا‌بردنی مه‌رجی (پێوه‌لکان) له ته‌عریفه‌که ری نادات به‌وه‌ی هه‌موو وشه‌یێکی که له‌پیشه‌وهی وشه‌یێکی تره‌وه دێن ببن به (پیشگر).

ده‌م‌راستی لیژنه

به‌دوا ئەم ته‌عریفه‌دا، لیژنه که‌وته سه‌ر کۆمه‌ڵکردنی ئەو وشانه‌ی که له‌لایه‌ن نووسه‌رانی کورده‌وه به (پیشگر) دانراون:

(ئە «ده»، ب، تێ، تیک، تیکدا، تیکرا، تیکه‌وه، تیوه، تیدا، پێ، پێوه، پیدا، پێرا، پیکدا، پیکه‌وه، پیکرا، لێ، لێوه، لیکرا، لیکه‌وه، هه‌ل، ده‌ر، رۆ، سه‌ر، وه‌ر، ناو،

ناف، دا، را، ری، بەر، پێش، کن، بن، لا، قە «و»، قی، قێک، ژێ [ژێ ستاندن]،
 بەف [بەفگرتن]، وی (وێرا)، ژەف، لەف، پەف، تەف، سەرپا، بەرپا، ناقر، رەخرا،
 پێشرا، دژ (دۆش)، هاو [هاوڕێ].

ئەم پێشگرانە لە چەند روویەکیەوه لێیان دەکۆڵێتەوه:

۱- لە رووی فۆرمەوه:

پێشگر لە رووی فۆرمەوه دەکرێ بە دوو بەشەوه:

آ- سادە.

ب- ناسادە.

لێژنە لەم بەشە لیکۆلێنەوهیە سەر بە وشە (سەرەخۆ و بەستراو) دا چەند
 لاپەرەیی دوایی بلۆ کردەوه بە نموونەیی جۆری بۆچوون و شتوازی بیرکردنەوهی
 خۆی لەبارەیی باسەکیەوه کە وا، ئاشکرایە، بۆچوون و بیرکردنەوهیەکی نوێیە و بۆ
 یەکەم جار لە پێژمانی کوردیدا سنووری نیوان (ئامراز، گیرەک، نیشانە) روون
 دەکاتەوه. وا پەسەند کرا ئەم باسە بە جۆریکی سەرەخۆ بلۆبکریتەوه، واتە، لە
 شێوەی بەشی دووهمی لیکۆلێنەوهکانی لێژنە: ئیستا تەنیا بەشی یەکەمی
 لیکۆلێنەوهکان بلۆ دەبێتەوه کە بریتییه لە سەرە باسەکانی هەشت بەشە زۆر باس
 کراو و ناسراوەکی ئاخاوتن کە هەر خۆیانن جۆری (وشەیی سەرەخۆ و ئامراز)
 پێک دەهێن. لێژنە هیوادارە لە داهاوودا باسی (وشەیی بەستراو) بە ئەنجام
 بگەیەنێت، بە دوا ئەویشدا لە باسە زۆر گرنگەکی (Syntax) بکۆڵێتەوه کە
 ناوەرۆک و کاکلی هەموو تۆژینەوهیەکی پێژمانی بەردەکەوێت.

لێژنە (پێژمان و زانستەکانی) لەم بەرەمهیدا، کە دیاریتکی کۆری زانیاری
 کوردە بۆ روژنبیری کوردی، گەڵەیی چالاکیی چەند سالەیی خۆی بە تەواوزەوه
 دەخاتە بەر نیگای رەخنە و نرخاندنی زمانزانانی کورد و کوردی.

بەغدا ۱۸ - ۱۲ - ۱۹۷۶

لێژنەیی زمان و زانستەکانی

کۆری زانیاری کورد

پښت

5 روونكړنه وه يكي پټويست
11 به شه كاني ناخاوتن
11 ۱- ناو
25 ۲- راناو - ضمير
66 ۳- ناوه لئاو (الصفة)
80 ۴- كار (فعل)
112 كاري كاراډيار و كاري كاراېزر
222 ۵- چاوگ
236 ۶- ناوه لكار
254 ۷- پريپوزيشن
273 ۸- نامراز (عطف - Conjunction)
347 روونكړنه وه يكي پټويست
349 ۹- نامرازي (تعجب)
388 وشه ي سهر به خو و وشه ي به ستر او
392 يه كه م - گيره ك
395 ۱- پيشگر

